HYGINI
Quæ hodie extant,

adcurante

JOANNE SCHEFFERO

ARGENTORATENSI,

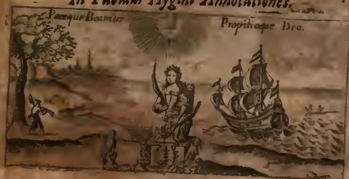
Qui ſimul adjecit

NOTAS, hic admodum neceſſarias, cum INDICE verborum locutionumque rariorum, & DISSERTATIONE, de vero hujus operis auctore.

Accedunt &

THOMÆ MUNCKERI

In Fabulas Hygini Annotationes.

HAMBURGI,

Ex Officina GOTHOFREDI SCHULTZEN

Proſtant &

AMSTERODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM à WAESBERGE.

M. DC. LXXIV.

Præpot. Fœderati Belgii ordinum
ad aulam
SERENISSIMI ET POTENTISSIMI
SUECORUM REGIS,
Oratori antehac ordinario
Illustr. Nobilissimoq; Domino
NICOLAO HEINSIO
DAN. F.
S. P. D.

ANnus agitur vigesimus & tertius, ex quo Tuæ in aula Serenissimæ CHRISTINÆ, id est, conventu quasi quodam & comitio ingeniorum præstantissimorum, quotquot pæne aluit orbis Europæus, tum versantis notitiæ, benignitas fortunæ quædam primum commendare me constituit. Eo omni ex tempore ut ego cultu & officiis Te semper studui prosequi, ita Tu vicissim amorem erga me indiciis haud levibus testari nunquam desivisti. Non quod in me vel ingenii aliquod, vel eruditionis invenires allectamentum, sed præcipuè, quod intelligeres, me bonas artes literasq; serio amare, de cætero esse animo ejusmodi, qualem Tu, Tuiq; similes æsti-

mare consuevistis, id est probo, erecto, minimeq; ad fallacias composito. Habeo ejus rei testes locupletissimos literas abs Te ex Italia Galliaq; ad me scriptas, quibus ne quid pateretur damni contractum nuper amicitiæ fœdus inter nos, semel iterumq; convenire me, grave haud duxisti. At veropostquam munus splendidum ab Ordinibus Fœderati Belgii commissum Tuæ fidei prudentiæq; denuo ad nos Te evocavit, & in urbe Regni hujus primaria, vicinaq; nobis versari cœpisti, vetus ista non solū renovata est amicitia, verū tantis aucta incrementis, per frequens litterarum cōmercium, & alia plurima & singularia officia, ut ad eam vix quidquā videretur potuisse accedere. Quæ res queadmodū nō plane nulli fortassis fuit voluptati Tibi, ita mihi tot tantaq; attulit emolumenta, ut non possim, quin & publice profitear, eorumq; nomine gratias Tibi agam maximas. Nam qui ante mea tantum non damnabam omnia, Tuo suasu adhortationeq; sumsi animum, aususque sum credere, saltem aliqua in iis esse non penitus inutilia ineptaq;. De-

in-

inde commendatione Tua viris ſummis per Italiam, Gallias, Belgium innotui, quorum partim conſilio ſuffragiove, partim ope ac ſubminiſtratione rerum neceſſariarum ſum adjutus plurimum in litteris. Ipſe Tu judiciis ſubinde Tuis cogitata mea vel firmaſti, vel ſi aberraſſent à recto, humanisſime reduxiſti in viam. Quicquid ad poſtremum orbis univerſus quaqua patet eruditioni, meditabatur ad emolumentum elegantioris litteraturæ; quicquid ſub manibus habebant ingenia præclara, vel in publicum jam emiſerant, per Te fiebat mihi notum. Plane ut viderer verſari non hic Upſalia, ſed in altisſime collocata ſpecula, unde tot virorum maximorum labores voluptate ſumma liceret contueri, quoties Tuo beneficio literæ plerorumque Tibi ſcriptæ ad me perferebantur. Quarum rerum omnium ut jucundisſima, ſic juxta & juſtisſima recordatio facit profecto, ut nō posſim non Te plurimum amare ac ſuſpicere; atque licet per diſceſſum Tuum ex his terris pars illorum commodorum non exigua perierit

[illegible], tamen omni efficere modo, ut quod [illegible]ero adhuc pervenire ad me potest, ne [illegible] gratissimam negligentiam amittam, [illegible] atque apud alios is appaream, in quo [illegible]ando non omnem operam perdideris. [illegible]at huc & liber iste, quem nunc mitto, [illegible]i gratissimi Tibiq; deditissimi pignus exiguum. Hyginus est, meis aliquibus illustratus curis: quem eo minus spero fore ingratum, quo Tibi notior est, eiq; studiorum generi, quo & delectaris maxime, & excellis accommodatior. Accipies proinde spero dextra benevola, sicut alia mea consuevisti, monumentumq; per hoc amicitiæ nostræ apud post futuros etiam extare, minime feres ægre, si modo aliqua meorum ad eos pervenire poterunt. De cætero persuasum Tibi de me, velim habeas, neminem futurum unquam, qui quæ Tibi debeat, candidius occasione qualibet sit professurus. Vale. Scr. Upsaliæ a. d. 30 Aug. An. 1674.

Illustr. Nobilissimoq; nomini Tuo

omni studio & officio perpetuum addictus
JOANNES SCHEFFERUS,
Reg. Jur. Nat. & Gent. Prof. Hon. nec non Eloq. & Polit. Skyttianus.

LECTORI BENIVOLO
S. D.

HYgini, quem hic damus, non eodem tempore omnia in lucem sunt prolata. Illud quod de Astris agit & Syderibus, videtur publicatum primitus ab Aldo, anno saculi millesimi quadringentesimi nonagesimo & sexto. Neq; multo post recusum est venetiis per Johannem Baptistam Sessam, titulo Mundi & Sphæræ declaracionis. Quo laudatum etiam à Volaterrano reperitur. At vero alterum, quod exponit priscas Fabulas de Diis, primum lucem vidit saculi millesimi quingentesimi anno trigesimo & quinto in Germania studio Jacobi Micylli, qui id primum est adeptus per Joannem VVeyer, Frisingensis Ecclesiæ Canonicum, ex bibliotheca, ut videtur, Frisingensi, & id publicavit operâ Hervagii Basileæ, adjuncto simul altero opere, & à se, ut fatetur ipse, non uno loco emendato. Ad quod exemplum prodierunt mox editiones aliæ, una Basileæ An. 1549. Alia Parisiis A. 1578, atq; rursum alia in Galliis Lugduni A. 1608. Nec in libro Fabularum magnopere mutatū quidpiam, nisi quod ex nescio quo Manuscripto suo Barthius ta.. rit loca aliquam multa emendare in suis Adversa, iorum libris, quæ nuperi editores in Batavia textui, ut vocant, subjunxere. At in libro de Astris repurgando singularem creditur collocasse operā Guilielmus Morelius An. saculi superioris quinquagesimo & nono, collatis manuscriptis pluribus, præsertim vetustioribus & melioribus duobus, uno Sa-

lignacei, altero alterius nescio cujus, qui eam suam operam una cum Arati Phænomenis anno dicto Parisiis publicavit. Secutus id exemplum est, qui Astronomica veterum, interq́ ea Hygini quoque scriptum, sive Scaliger is fuerit, quod, non pauci censent, sive alius quicunq́, in Batavia ex Sanctandreana officina An. M D LXXXIX, edi fecit. Quanquam si dicendum, quod res est, utraq́ hæc editio ut habet non profecto plane nulla, quæ merentur laudem, ita sæpe sæpius recedat ab editionibus vetustioribus absque causa ulla atq́ ratione. Observamus enim ex collatione diligenti, codices, quos secutus est Morelius, non fuisse tam præstantes, quam putabat ipse, credereq́ alios volebat, sed refertos passim glossis sciolorum, quas intrusere in locum verarum genuinarumq́ Hygini lectionum, qui locutiones ejus satis assequi non poterant. Quod ex eo patet, quoniam quæ vetusta sunt, conveniunt cum illis, quæ in Fabulis leguntur; quæ vero immutata, plane alia sunt, & ab eis longissime recedunt, sicuti à nobis in nō paucis demonstratum est. Quum itaq́ Fabularum liber hactenus à nemine debita sit examinatus cura, ille vero, qui de Astris agit, per studium emendationis in non paucis depravatus, facturos nos speravimus precium operæ, si quæ in utrumq́ habebamus observata, proferremus in lucem. Debebamus equidem, fateor, haud suscepisse hoc negocium, sine necessario manuscriptorū codicum subsidio. Verū quia illos codices in his remotissimis constituti ter-

rū

ris sperare difficulter poteramus, nemo vertet nobis vitio, confido, si vel conjecturas nostras, secuti similes scriptores, locosve apud ipsum nostrum, proferre haud dubitaverimus, respiciendo ad continuo afflictam nostram valetudinem, quæ cœpta quoquo modo jubet nos absolvere. Per hoc, si nil aliud, illud saltem effecturi, ut ingeniosiores, & à priscis libris & codicibus instructiores suam ad auctorem hunc conferre operam ne longius graventur. Meretur quippe, cum propter argumentum sic a nemine expositum sermone Latino, (Nam Fulgentii quidem paulo aliud est institutum) tum propter ipsam scribendi rationem, quæ in nostro plane singularis. Ipse namq; solus est propemodum ex antiquis, ex quo licet intelligere aperte, quis sit stylus verè humilis & plebejus. Quod cum viri quidam docti non attenderint, plurima in eo reprehenderunt, quæ sunt styli hujus propria & peculiaria. Ostendimus abunde in Indice, *hoc præcipue à nobis confecto fine. Possemusq; pluribus ostendere, si hoc esset agendum. Occurrunt enim passim exempla, quale illud, quod legitur c.*28. *ubi ait*: Hic cum Dianam voluisset comprimere, quæ cum non posset resistere Apollo misit, *pro* eaq; non posset, *& quod c.*40. alii dicunt, Theseus reduxit, *pro*, Theseum reduxisse. *Item c.* 46. Neptunus expostulavit, ut Neptuno immolaretur, *pro*, ut sibi immolaretur, *& c.*106. Filii corpus auro repensum accepit, quam sepulturæ tradidit. *Pro*, quod sepulturæ tradidit, *debebat*

bebat enim referri ad corpus, *quod ipse refert ad* filium, *& c.125.* Superiorem partem muliebrem, inferiorem piscis habebat, *pro,* superiorem partem mulieris, *hoc enim sequenti respondisset, & c.127.* postquam cognovit, qui esset, redierunt, *pro* rediit, *propter antecedens,* cognovit. & *c.146.* cujus timore exagitata, coëgit eam, ut se præcipitaret, *pro,* timore exagitatam coëgit, ut. *Ita c. 152.* cui cum flagraret, montem super eum imposuit, *ubi plane otiosum est illud* super eum. *Aliaq; non pauca hujus generis, quæ scientes præterimus, ne ex præfatione libellum conficiamus, cum præsertim a quolibet, mediocriter attento possint deprehendi. Quæ omnia non tam vitiosa sunt, quam huic sermonis generi propria & pecularia, licet alibi rarissime occurrant. Cæterum quod meam curam attinet, de ea breviter sic habe. Primum edidisse me, quod vocant,* textum *ad exemplar publicatum Lugduni, An. M DC VIII. Licet enim sint, qui in Fabulis præferant editionem Commelinianã, quam secuta est recentissime Lugduni Batavorum publicata à Gaesbeckiis, in Astronomicis Morelianã; tamen cum non pauca immutata sint utroq; in opusculo absq; caussa, quod in Notis demonstravimus non semel, editiones vetustiores denuo producendæ videbantur. Ita tamen, ut adjiceremus* Notas, *quibus quæ corrupta singulis in capitibus occurrebant non pauca, sanare atq; explicare studuimus; nec omnino infelicem curam hanc fuisse nostram, etiamsi*

tiamsi ex ingenio tantum nostro, sine Manuscriptorũ librorum subsidio sit profecta, sperare audemus. Poteramus addere & nomina eorum, qui easdem prodidere fabulas, non apud Græcos solum, quales sunt Apollodorus, Diodorus Siculus, Pausanias, Antigonus, Scholiastes Arati atq; Apollonii, verum etiam Latinos, quales Servius, Donatus, Commentator Germanici, & id genus. Verum cum hæc non sint usque adeo repertu difficilia, præterea & Natalis Comes pleraq; in Mythologias suas jam congesserit, sumptibus non necessariis typographi onerare promptitudinem nefas esse duximus. Indicem *tamen addere novum plane sustinuimus locutionum & verborum, quæ occurrunt apud nostrum, alibi haud ita obvia, vel in vulgus nota. Quo in indice simul non pauca, quæ ad locutiones spectant, explicavimus ac firmavimus, ut & ipse vicem prolixiorum annotationum possit explere. Sed nec veteres & vulgatos Indices absq; cura recudi fecimus, verum ubiq; & explevimus plurima, & meliori ordine proposuimus. Unum forte nobis quispiam objiciet, quod in Astronomicorũ Poëticis imagines apponere neglexerimus, quæ in prioribus editionibus cernuntur. Verum excusabit facile, qui cogitare volet, esse eas non modo non antiquas multum, quod ex habitu vestimentisq; certissime colligitur, sed & in stellarum singularum situ indicando pleramq; vitiosissimas. Etiam illud neminem debebit offendere, quod cum Hygini omnia, quæ extant, dare polliciti simus,*

ea

ea tamen negligamus, quæ illius apud Plinium, Servium, Macrobium occurrunt. Sunt enim non nostri, sed alterius Hygini, quod in Dissertatione de Hygino planum fecisse speramus. Idem etiam est statuendum de Gromaticis, nam & ipsa alium habent auctorem. Ut proinde ipsa quoq; hic apponi minime debuerint. De Cl. Munckeri curis, quas adjicere typographo est visum, nihil habeo, quod memorem, quoniam à me nunquam sunt conspecta. Sunt tamen non pauca, quæ me jubent credere, fecisse operam minime inutilem in iis publicandis. Ad postremum quisquis es, qui hæc leges, si quid à me est commissum, hominem me esse cogita, eumq; si cum magnis illis conferas ingeniis, admodum minutum, quæ tamen ipsa hic & illic humana esse, quotidie cum deprahendantur, quanto magis mihi parata debebit esse venia. Vale studiisq; nostris fave.

JOANNIS SCHEFFERI
ARGENTORATENSIS
DE
HYGINI
Scriptoris Fabularum ætate atque Stylo
DISSERTATIO.

DE Hygino, cujus fabulas habemus, non eandem virorum Eruditorum esse video sententiam. Sunt, qui putant eum ipsum, cujus inter Grammaticos antiquos mentionem facit Suetonius, inque tempora Augusti ætatem incidere ostendit. Quos inter post alios est Schoppius, ut apparet ex libello ejus, quem *Judiciũ de Stylo Historico* inscribit. Itẽ Vossius, qui propterea, cum nõ pauca de Hygino illo in libris *de Historicis Latinis* protulisset, subjicit, illius superesse nihil, præter librum fabularum, & poëticũn Astronomicũn libellos. Alii ne Hygini quidem arbitrantur, sed non neminis alterius, qui Hyginum in Compendium contraxerit, cujusq; nomen Avianus sit, quod in calce codicis antiqui, qui libellum Fabularum, sub Hygini nomine publicari solitum complectebatur, Barthius sese ait reperisse. At vero Reinesius pro centone habet consarcinato a pluribus, iisq; rudibus & indoctis, qui cõtineat multa, quæ vix infima Latinitate subsistãt, & frigidos monachismos impe-

imperiti litteratoris sapiant. In tanta judiciorum diversitate quid sequendum videatur, explicari breviter, nec inutile fortassis fuerit, nec prorsus injucundum. Primum autem omnium hoc mihi dari cupio, non diversos, sed eundem esse, qui Poëticῶn Astronomicῶn, & fabularum libros scripserit, auctorem. Ac vix potest dubitari in hac tanta styli & sermonis, qui est utriusq; operis, similitudine. Habet certe scriptum utrumq; tam multa, nemini pæne usurpata, & quasi singularia, qualia sunt Ellypses, pleonasmi, Græcismi, composita pro simplicibus, simplicia pro compositis, locutiones, verba deniq; alias vix occurrentia, & id genus, annotata nobis pluribus in Indice. Ut difficile non sit, ex tot indiciis cognoscere auctorem. Fuitq; hoc ipsum & Micylli, qui primus fabulas in lucem dedit, judiciū. Nam *quod ad dictionem attinet*, inquit in præfatione sua, *videas illum cum cæteris Hygini scriptis omnino similem ac parem esse, interdum etiam ipsas loquendi formulas, velut inde repetitas, præ se ferre.* Jam si utriusq; scriptor operis est idem, cur de fabulis deterius, aut aliter, quam libris Astronomicῶn Poëticῶn sentire debeamus, haud profecto video. Nemo autem fuit hactenus, qui eos libros esse dixerit alterius, quam Hygini. Publicati primo sunt Coloniæ Ubiorum, ut existimo, ante annos centum quadraginta circiter; post Basi-

lcæ semel, iterum, tertium; tum per Gallias aliquoties, neq; fuit quisquam, qui negaret, esse Hygini. Hoc nomine laudarunt viri docti sæpiuscule suis in operibus, quos hic omnes nihil attinet enumerare. Vir doctissimus, & in hoc genere, si quis alius, exercitatus, Josephus Scaliger cum Arato, & nonnullis aliis, hoc titulo per Commelinum publicavit. Quare sequitur, quod nequidem de libello fabularum aliqua possit esse dubitatio. Adducunt tamen rationes, quas propterea considerabimus paulisper, ut appareat, an fidem aliquam & assensum mereantur. Prima & præcipua est Barthii, quando ait, sese aliud huic operi subscriptum in antiquis schedis, quam quod hactenus præ se tulerunt, invenisse nomen. Nobis equidem in dubium vocare fidem viri eruditissimi, propositum non est, quanquam sint non pauci, atq; illi in auctoritate magna inter litteratos constituti, qui vidisse ipsum veteres membranas schedasq; rejiculas existiment interdum, quas revera nunquam viderit. Illud tantum scire vellem, cur, si membranæ ipsius nomen Aviani habuerunt subscriptum, major fides adhibenda illis sit, quam codicibus aliorum. Edidit Micyllus sub Hygini nomine, sicut ipse reperit in suis. Non debet hac in parte Barthio deterior Micyllus videri. Adde, quod libelli hujus argumentum sit, quale à se

 scri-

ſcriptum ipſe teſtis eſt Hyginus. Quod jam & Micyllus obſervavit, atque ideo ſic hac de re diſſeruit in præfatione ſua ad Ottonem Truchſes: *Cum ſuperiori anno genealogias Deorum, perinde, ut à Bocatio ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici noſtri Johannis Hervagii relegiſſem, atq; idem nuper alium quendã vetuſtũ ac manu ſcriptum codicem, in quo per capita EADEM RES, atq; idem argumentum ab Hygino (ſic enim inſcriptus liber is erat) tractabatur, viſendum dediſſet*, &c. & poſt aliqua multa: *Accedit, quod in Aſtronomicorum opere ipſe Hyginus genealogiarum à ſe ſcriptarum meminit.* Dicit, librum fabularem comprehendere genealogias Deorum; Hyginum porro teſtari, compoſuiſſe olim ſeſe genealogias. Itaq; ſe facile induci, ut Hygini eſſe credat librum hunc, quemadmodum inſcriptio ipſius teſtetur. Sed hic diceret non nemo, nihil eſt, quo magis tua poſſit ſententia everti. Laudat enim ipſe genealogiarum librum primum, cum fabularum liber non ſit, niſi unicus. Verba Hygini extant lib. II, ubi agit de Perſeo, *de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus.* Non poteſt primus liber dici, niſi reſpectu aliorum, vel ſaltem unius alterius. Ita minimum duos libros Genealogiarum ſcripſerit Hyginus; at vero fabulæ uno volumine comprehenduntur. Verum non eſt usque adeo difficilis reſponſio. Primum enim, quis

quis probabit, eum, librum omni tempore fuisse solitarium, & non habuisse alium, adsociatum sibi? Ultima profecto esse mutila, nemo non intelligit. At cum ipsis potest periisse totus liber secundus, sicut aliis accidisse scriptoribus videmus. Deinde potuit hunc ipsum auctor divisisse in duos, qui deinde coaluerunt in unum, oscitantia librariorum. Et en conjecturæ hujus rationes. Præmittitur in fronte libri ante omnes fabulas Deorum Dearumq; series, ut ex se mutuo sunt nati ab ipso rerũ exordio. De qua parte dubitare potest nemo, quin referri debeat ad genealogias. Subjicitur deinde aliqua per fabulas expositio, qua intelligatur, quomodo sit natus quisque, qua occasione alter venerit in alterius conjugium & consociationem, & sic procrearit liberos, qui simplicibus vocabulis enumerati sunt in serie præmissa. Hoc enim propositum est nostri, per universum libellum fabularum. At vero nominantur plurimi in dicta serie, quorum nulla mentio fit in fabulis, multi memorantur in fabulis, quorum nomina in serie seu genealogia non occurrunt. Itaq; non sine ratione suspicamur, mutilum ad nos non exigua sui parte pervenisse hoc opusculum, desiderarique non in fine modo, sed & medio, & ipso capite initioq; non profecto pauco. De initio suspicionem præbet, quod sit admodum

abruptum, ſicut nunc ſe habet, contraq; conſuetudinem pæne omnium librorum; cum præſertim ipſe initio Aſtronomicῶn ſit uſus dedicatione, præterea ſeorſum quodam oculi exordio inſtruxerit. De medio quod nominantur, quorum nulla mentio eſt in ſerie præmiſſa. Veriſimile namque fit, amiſſam eſſe aliam ſeriem ſeu genealogiam, quam præmiſerat his quoque; ſecundo præpoſuerat libello, ſicuti in prima fecit. Ut proinde nihil certi ſolidive hinc adverſus noſtrum poſſit dici. Suſpicatur nihilominus Micyllus ipſe, hunc, quem publicavit, fabularum libellum eſſe potius *Genealogiarum fragmentum, aut epitomen, a ſtudioſo aliquo ex illius libris excerptam, & abbreviatam.* Barthius quoque paſſim *compendium & breviarium* Hygini appellat. Verum fateor, me nihil tale, qua nimirum imbecillitate judicii laboro, poſſe intelligere. Compendium videlicet ſeu breviarium exiſtimo debere eſſe operis prolixioris, plurimaque omittere, quæ in iſto continentur. At nil tale video in his Hygini fabulis. Non, inquam, intelligo, quid deſiderari debeat in ipſis. Quicquid hic profertur, integrum eſt. Quælibet fabula ſic exponitur, ut in ea nihil poſſit amplius requiri. Nec eſt copioſior earum expoſitio in Poëticis Aſtronomicis, quæ nemo unquam pro compen-

pen-

pendio majoris operis, epitomæve habuit. Sed nec Græci Latinive, unde sua noster desumsit, copiosius exposuere. Capiat, qui volet, scriptorem veterem eorum, qui Hygino laudantur, Ovidium, exempli gratia, Ciceronem, Homerum; nil in eis amplius inveniet. Unde ergo debuit haurire, quæ in corpore, integro, quod ipsi credunt, comparebant? Et qui quæso debuit aut potuit aliter, qui libellis duobus admodum, aut certe paucissimis, quicquid est historiæ fabulosæ apud veteres, Græcos pariter ac Latinos, comprehendere suscepit. Agnoscit ipse Barthius; itaque hanc *brevitatem tali argumento unice testatur convenire*; quæ sunt ipsa ejus verba. Frustra igitur in opere, cujus virtus summa est in brevitate, copiam & amplitudinem desideramus: frustra brevitatem ejus pro compendio habemus. Deniq; majori ratione Avianum illum, quem in suis reperit membranis Barthius (si modo reperit) nomen scribæ suspicamur aut librarii, quam abbreviatoris. Quando accidisse potuit Hygino, quod Cornelio Nepoti, pro quo nomen Æmilii Probi, à quo fuerat descriptus, sic invaluit, ut & viris doctis breviarium Nepotis haberetur, qui Nepos ipse tamen erat. Atque ista quidem pleraque pertinent ad Barthium præcipue: ad Reinesium vero hactenus, quatenus confisus illis Schedis Bar-

thianis ad judicandum animosius de Hygino, quam fortasse debuerat, est inductus. Caussæ profecto rationesve, quæ ab ipso proferuntur, nihilo sunt ponderosiores. Equidem agnoscitur ipsius diligentia in ostendendo eo, quod compareant in hoc opusculo argumenta veterum dramatum, eo plane modo, quo periochas in Homeri Odysseam & Iliada dedit Ausonius, & id genus alia alii composuere. Sed num inde sequitur, Hyginum non esse Hyginum, verum potius epitomen ipsius? Et quid quæso continent argumenta ista, nisi fabulas veteres de Deorum heroumve casibus, id est, quid aliud, quam id ipsum, de quo scribere Hyginus proposuerat? Cur ergo si quæ talia invenit apud Græcos, non transferret, in usus suos? Illud potius ostendendum erat, esse hæc consarcinata ex scriptoribus Latinis, iisque aliis & aliis, & in hunc libellum conjecta, ut constaret, Pseudo-Hyginum nos habere. At hoc nemo fecerit judicii & frontis alicujus, ita omnia sibi sunt similia per integrum opusculum, ut non ovum ovo magis. Quare nobis quidem loco argumenti esse nequit, quo credamus, vero nos destitui Hygino, quod hic breviter occurrant, quæ dramatibus integris Pacuvius, Ennius, Nævius, Livius, & ex Græcis alii dedere: Quod hic canum nomina, qualia leguntur a-

pud

pud Ovidium, sint enumerata, & id genus. Cum præsertim ipse non dissimilet, se aliunde sua sumsisse, atque alicubi Ovidium ipse ultro compellet. Nam quod titulos capitum & inscriptiones attinet, de iis dubium non est exiguum, an omnes sint Hygini. Quanquam & si essent, nihil inde pro Reinesio consequeretur. Potuit nimirum & Hyginus breviter complecti argumentum Dramatis sive a Græco, sive a Latino Poëta conscripti, sicut fecerunt, qui periochas scripsere, atque in usus suos, & libelli hujus adornationem adhibere. Argumentum vero fabulæ de Actæone, quod iisdem pæne verbis legitur apud Ovidium lib. III. fab. 4, quibus apud Hyginum, magis est, ut auctorem illorum argumentorum, quisquis sit, credamus desumsisse ab Hygino (si modo alter ab altero desumsit, & non casu quodam inciderint in eadem pæne verba) quam Hyginum ab auctore illo. Cujus rei rationem damus istam, quod locutionem, *Ex assidua venatione fatigata*, quæ ob sermonis plenitudinem ex adjecta præpositione styli Hyginiani faciem præcipue repræsentabat, profert in *assiduo venationis labore defatigata*, immutatam, qui fortassis illam alteram habuit suspectam. Licet eo inclinem magis, ut accidisse casu credam, quod alter usus sit vocabulis & formulis alterius. Cur enim alia argumenta non per-

inde inter se conveniunt? cur hoc unum magis sibi censuit sequendum Hyginus, vel quisquis ejus, ex opinione Reinesii præfert nomen, quam quodcunque aliud? Sed tamen aliqua, pergit, quæ triviale sapiunt doctrinam, in his fabulis. Primùm dico, nullã nostrũ hic doctrinam magnopere promittere, sed narrationem fabularum, quales potuit accipere ab aliis. Deinde quæ de Scylla refert in piscem cirin transmutata, sunt ea sane, qualia non temere alibi reperias. Sed an ideo in his doctrina trivialis? Credo trivialem magis esse eam, quæ sententiam sequitur communem. Hæc cum a communi recedat, aliam oportet esse. Nam ut ipsum avem credamus suo ex ingenio mutasse in piscem, caussa nulla est idonea. Habuit sine dubio ut in cæteris, ita hic, quos sequeretur. Adde, quod κηρὶς sit piscis apud Athenæum, idemq; Phavorino dicatur κιρὶς: quod is sit adonis, qui subinde solet expatiari in littus, interque eundum redeundumque multas patiatur insidias ab avibus littoralibus: quod denique halieton avis sit, qui littora & maria frequentet, unde nomen etiam accepit. Potuerunt enim ista omnia non difficulter effecisse, út quis piscem crederet, quam alii dixerunt avem. Quam deinde sententiam ut raram minimeque trivialem amplexus esse noster potuit. Nam ut cirin piscem ab indo-

indocto homine,& imperito credamus nominatum, obſtat vel hoc unicum, quod notitia illius minime ſit vulgaris. Quod figmentum attinet de Cura, hominem formante, num ſit monachiſmus frigidus, cogitandum aliis relinquimus. Sunt in ipſo Phædro aliqua, quæ niſi ejus eſſe conſtaret, audaculus aliquis ſimili ornare poſſet elogio. Certe ipſa oratio, qua ea fabula exponitur, non magis monachiſmũ ſapit, quam quæcunq; per libellum integrum. Jam quod hic nonnulla proponantur de ſeptem Sapientibus, de inſulis maximis, & ejusmodi, non tam aliena forte ſunt ab hoc argumento, ut Reineſio videntur. Certe de his ipſis parum aliter, ac de cæteris, ad hiſtoriam fabuloſam pertinentibus, veteres tradidere. Ideo de his ſimilibusque egit quoque ab initio Bibliothecæ ſuæ, ubi eam eſt complexus omnem, Diodorus. Sed & initia nonnullorum pertinent ad Deos, fabulasque, quæ ſunt proditæ de ipſis. Cur itaque tam ſit ineptus noſter, quod earum fecerit in hoc libello mentionem? Venio ad accuſationem ultimam, orationem ſcilicet, in qua ipſe aliique dicunt eſſe multa inepta, & Latinitati veræ repugnantia. Micyllus: *Eſt hic auctor non ita purus atq; elegans, adeo, ut in quibusdam parum etiam* Latinus videri *queat.* Reineſius: *Sunt in iſto faſciculo nonnulla, quæ vix infima Latinitate ſubſi-*

stant. Mihi, quod virorum eruditissimorum pace volo dictum, longe aliter videtur. Equidem negare nolo, hic occurrere, quorum exempla difficulter ex probatis aliis scriptoribus ostendas. Pleraque tamen esse, quæ vel rationibus idoneis, & similitudinibus formularum optimarum, vel auctoritate ipsa, licet minime in vulgus forsan nota, nitantur, certum habeo, & in Indice clarissime ostendo. Deinde hoc observo, esse præsens opusculum a manibus sordidis hic, illic inquinatum, ac ne sic quidem ad nos perlatum, ut in manuscripto ipso comparebat. Fatetur, ut de posteriore primo loco dicam, Micyllus ipse, *librum suum Externis & Longobardicis notis scriptum fuisse, itaque se a principio ceu filium quoddam secutum Exemplum* nescio cujus, *qui prior illum latine describendum cœperat.* Quis vero novit, qua is, quem secutum sese ait, fide sit in hoc negotio versatus, quam bene assecutus singula? Deinde *verba ipsa,* inquit, *sic pleraq; inter se impedita ac perturbata erant, ut alia nobis dividenda, alia aliis abolenda: quorundam principium cum fine præcedentium, & rursum præcedentium quorundam finis, cum principio sequentis conjungendus esset. Item multa vetustate oblitterata, expuncta, atque corrosa fuere; quorum alia, æstimationem & conjecturas secuti restituimus; alia, ubi certum* aliquid, *quod sequi possemus, non erat,*

pror-

prorsus intactare liquimus. Habemus igitur ipsius Micylli confessione, non uterat in manuscripto ejus, sed ut ipse conjecturis suis reformaverat restitueratque, Hyginum. Quæ quam sint felices dextræve, vel ex iis licet æstimare, quas in margine apposuit. Sed & jam ante Micyllum fuerunt, qui longe pejus ipsum excepere. Cujus rei testimonium habemus evidens clarissimumq; non in tot lacunis modo, quæ ubique comparent, sed & capitibus male consutis, aut divulsis. Quomodo exempli gratia capiti CLXVIII, in quo agitur de Danao, caput subditur de Amymone, cum dubium possit esse nullum, quin Hyginus ipse subsequens subjecerit, quod agit de filiabus Danai, & ipsarum cæde, ita namq; ipsa series narrationis exigebat. Ita caput, cujus lemma, *Typhon*, comprehendit nunc & Phaëtontis fabulam, de qua nil in lemmate, quod jam & Micyllus observavit. Simile quid factum capite præcedenti, ubi filii Medusæ memorantur, de quibus tamen nihil est in capitis inscriptione. Item caput CLXIV, quod agit de Athenis, si lemma respicias, simul Orphei fabulam, atque Myrrhæ complectitur. Atq; quoniam, hæc ipsa ad eundum modum sese habent in indiculo fabularum, qui a fronte operis collocatur, ne ipsum quidem, nisi ab imperito quopiam vel oscitante factum, non Hygino,

fors

fors non absque caussa credideris. Quò & illud pertinet, quod nonnulli tituli fabellis ipsis sunt inserti, quorum nulla mentio in indice. Quomodo in capite CLXXIII. inter alia sic habetur, *quæ civitates auxilium miserint*: id quod esse titulum novi capitis, nemo sane est, qui non intelligat. Ut fortassis ex his titulis indiceque tam multa contra Hyginum sibi sumere Cl. Reinesius haud debuerit. Denique ipsæ fabulæ occurrunt alicubi male otioseque repetitæ, stulteque interpolatæ, ut exemplo fabulæ sexagesimæ octavæ, atque septuagesimæ primæ constat, & a nobis demonstratum est in notis. Quare cum non habeamus integra, quæ ad nos pervenere, injuriam Hygino facimus, si ex his contra ipsum pronuntiare sustinemus. Atq; hoc jam est, quod agnovit quoque Gaspar Schoppius, quando sic de hoc opusculo in de stylo Historico: *Nonnulla in Hyginum hunc, quemadmodum in Asconium Pædianũ, posterioribus sæculis minus latina irrepsere*. Pergat aliquis, tu ergo ea es sententia, quasi etiam num superstitem Hyginum habeamus, non epitomen solummodo ipsius, ab Aviano scriptam, ut putabat Barthius, non Pseudo-Hyginum, ut Reinesius volebat. Cui respondeo, si qua fides titulis librorum ac inscriptionibus habenda, me aliter non posse. Eccur enim Hygini magis esse negem, quod Hygini esse dicitur

tur in titulo, quam Phædri, quam Cornelii Nepotis, vel alterius scriptoris, quod dicitur ipsorũ? Deinde tam hic fabularũ liber similis est libris Astronomicῶn, Poëticῶn quod jam alibi ostendi, ut nil possit magis. At hos citra cõtroversiam Hygini dicunt esse, non Aviani, vel epitomatoris alicujus alterius. Sed est alia quæstio, si quis de Hygino illo loquatur, quem describit Suetonius, & fuisse dicit libertum Augusti. Hic sane hærerem, facileque in diversum irem. Equidem in titulo sicut eum exhibent vulgati, nihil legitur, quod alio quem trahat. In utroque opusculo C. JULIUS HYGINUS dicitur perinde, sicut apud Suetonium, quin imo expresse additur, etiam in codicibus antiquis librorum saltem Poëticῶn Astronomicῶn, & testatur Vossius in de Idolol. II. c. 28. *Augusti libertus*. Quo intuitu & Gyraldus in Histor. Deor. Synt. V. p. 177. *Hyginus, qui Augusti libertus fuit, multos reliquit libros à se scriptos, quorum plerique desiderantur. Inter eos, qui habentur, est fabularum liber*. Item Turnebus libro XVI. Adver. Cap. I. *Sed quæ offusa est caligo sensui, discussa est ab Hygino, Augusti liberto lib. II. De Sig. cœlest.* Et Andr. Schottus lib. II. Observ. Hum. c. 19. *Adjicio, alios pereruditos extitisse libertos, scriptis etiam claros, Augusti quidem Hyginum, &c.* Et Schoppius de Stylo Historico. *Auream argentea excipit ætas postremis*

Augu-

Augusti annis, & sub Imperatoribus Tiberio, Caligula, Claudio, & Nerone, &c. Ejus ætatis sunt Ovidius, Manilius, Cornelius Celsus, & Augustales liberti, fabularum alter versu, alter soluta oratione scriptores; Phædrus & Hyginus. Putavit Phædro æqualem Hyginum, & sæculi Augustæi vergentis scriptorem. Mihi secus videtur, ut qui metuam, quod de Augusti liberto habet adjectum nomen ejus in titulo, esse primum scioli cujusdam, qui Hyginum Augusti libertum apud Suetonium invenerat. Quod ut clarius ostendam, primum volo diligenter observari, quod, quæ testimonia Ciceronis & Ovidii ab ipso adducuntur, proferantur tanquam non vivorum, sed eorum, qui jam pridem obiere. At vero libertus Augustalis Ovidii fuit æqualis, & *familiarissime cum ipso vixit*, ut Suetonius est testis. Quod sine dubio noster verbo unico indicaturus erat, si Hyginus ille fuisset. Deinde cum diversa opera commemorentur à liberto Augustali scripta, nemo est ex omni numero veterum, qui vel fabularum, vel Poëticωn Astronomicωn uno tantum verbo faciat mentionem, non Gellius, non Macrobius, ac ne Servius quidem, aut Sarisberiensis, ut vix dubium possit esse, quin ignotus eis fuerit Hyginus noster. Huc accedit vel præcipue quod cum Plinius Hyginum, libertum Augustalem, laudet libris bene multis,

tis, ibi tamen nullam ejus faciat mentionem, ubi si cum nostro fuisset idem, maxime debuerat. Libro enim septimo, ubi agitur de iis, quæ quis invenisset in vita, item de litteris Antiquis, de quo utroque noster, & capitibus peculiaribus, nullam Hygini facit mentionem inter scriptores, unde quæ sunt ejus libri, desumserit, qui tamen libris præcedentibus, ubi situs regionum describuntur, ejus sese usum monumentis testatur. Nempe scripserat libertus Augustalis opus aliquod de urbibus, quod Plinio adjumento esse poterat. Macrobius: *Hernicum quidem hominem Pelasgum, ducem Hernicis fuisse, Julius Hyginus in libro secundo urbium non paucis verbis exponit.* Putant viri docti, per hos libros urbium intelligi opus, quod scripsit idem de urbibus Italiæ, a Gellio aliisque memoratur. Mihi aliter est visum vel propterea, quia quæ a Plinio libro quarto, quinto, & sequentibus, ad librum usque septimum commemorantur, nil commune habent cum Italia, in quibus tamen omnibus Hygini opera testatur sese usum. Vix autem potest aliud Hygini opus ei profuisse, cum cætera illius plane sint diversa. Igitur existimo, diversus esse libros, *de urbibus*, & *de urbibus Italia*, hunc illorum partem tantum censeo fuisse, atq; adeo exemplo Græcorum multorum scripsisse de urbibus non unius tantum gentis, verum omnium,

mnium, quorum poterat notitiam habere. Ad eundem modum nominat Hyginum Plinius libro decimo, undecimo, sequentibusq;, usque ad vigesimum secundum, sine dubio propter ova, gallinas, apes, vites, arbores, & id genus, de quibus egerat pluribus in libris, quos de agricultura scripsisse Charisius testatur. Constat ergo, Plinium non habuisse fabulas, aut libros Astronomicōn Poëticōn. Qui cum non ita diu ante scripti fuerint, si auctorem habuere Hyginum, Augusti libertum, fieri vix potest, ut præterierint Plinianam diligentiam, undique colligentem omnia, cum præsertim cætera ipsius viderit opera consulueritque. Quare mea sententia est certum, istos libros ætate Plinii necdum fuisse conscriptos, atque adeo non posse Hyginum auctorem ipsorum esse eundem cum Hygino altero, liberto Augusti, qui de urbibus, itemque agricultura libros edidit in lucem. Huc accedit, quod libertus Augustalis fuerit Grammaticus, eoque nomine laudatus sit Suetonio, & in numerum Grammaticorum relatus. At vero noster Mathematicus potius, quod de se ipse in præfatione libris Poëticōn Astronomicōn præfixa docet, ac ex toto constat illo opere, ac ne Historiæ quidem longius fortasse deditus, quam fabulæ ad cognoscendum Astrorum titulos necessariæ postulabant, & occasione illarum sci-

ri de

ri de cætera hiſtoria fabuloſa dabatur. Atque hæc eſt mea de Hygino fabulatore ſententia, etiam Manuſcriptis conveniens: in quibus ſine additis, ſimpliciter HYGINUS nominatur, ut in Notis amplius oſtendam. De cujus porrò ætate, ſi quis volet ſcire, ei fateor à me haud poſſe ſatisfieri. Si M. Fabius, ad quem eſt præfatio librorum Aſtronomicõn, Quintilianus eſſet, quod Volaterranus quidem ac Populierius exiſtimârunt, res expedita foret facilis. At verò non eſſe ipſum, non tam temporis oſtendit intervallum, quod volebat Voſſius, cum Hyginus fabulator, non ſit C. Julius Hyginus, libertus Auguſtalis, ut jam ſatis demonſtravimus, quam quod ſtudio commendetur non orationis eloquentiæq;, quo tamen unice Quintilianus cenſebatur ſuo tempore, verum artis Grammaticæ, verſuumque, ac hiſtoriarum. Ita namque incipit præfatio: *Etſi te ſtudio Grammaticæ artis inductum, non ſolum verſuum moderatione, quam pueri perviderunt, ſed hiſtoriarum quoque varietate, qua ſcientia rerum perſpicitur, præſtare video.* &c. Hic Hyginus nullam facit mentionem Eloquentiæ inter laudes Fabii, quod feciſſet nunquam, ſi de illo egiſſet, quem Quintilianum nuncupamus. Cum ergo alius ſit Fabius, cujus alibi, quod ſciam nulla mentio, difficile eſt definire, qua Hyginus noſter vixerit ætate. Poſt Ovidium ſcripſiſſe mani-

nifestum est. Plinio quoque fuisse incognitum, constat ex superioribus. Nec tamen multo his inferior videtur, cum recentiorem nullum hisce in libris nominet scriptorem. Adde, quod utatur verbis formulisque doctioribus, quam ut sæculis conveniant recentioribus. Potest forsan & hoc argumento esse, quod ætate sua dicat superfuisse adhuc oleam Minervæ, apud Athenienses. Verba ejus Fab. 64. *Primum in ea terra oleam sevit, quæ adhuc dicitur stare.* Quanquam enim mentionem ejus faciat & Pausanias, qui floruit sub Antonio Philosopho, tanquam suo quoque tempore superstitis, vix tamen diu post videtur extitisse, propter invalescentem ibi religionem Christianam, & mutationes alias, quas subire urbs compulsa fuit. Floruit igitur Hyginus noster Antoninorum circiter ætate, quantum licet conjecturis assequi; verum ita floruit, ut in censum magnorum ingeniorum venisse minime videatur. Itaque à nullo veterum scriptorum, quotquot nobis quidem cogniti, ejus isthæc opera laudantur. Quo fortasse faciebat, quod in prima essent scripta ætate. Quod testatur ipse in præfatione librorum Astronomicῶn, quando eos ait se composuisse, *ne nihil in adolescentia diceretur laborasse.* Quibus in libris cum & Genealogiarum à se scriptarum mentionem faciat, quas putamus esse,

quæ

quæ nunc fabulæ dicuntur, eas esse scriptas ipsi adhuc in minori constituto ætate, manifestum est. Potest & hoc accessisse, quod sermone uteretur minus compto, & ad gustum sæculi parato. Unde quoque Schoppius *plebejum* eum vocat. Ut in libello de Stylo Historico: *Hujus nota vox est quadriga, pro curru quatuor Equis juncto, apud plebejum scriptorem Hyginum.* Item in opusculo, cujus titulus, Infamia Famiani. *Hygini est, Herculem inopia armorum defessumque ingeniculasse multis jam vulneribus acceptis: id autem, ut alia Hygini multa multa, plebejum sapit.* Et paulo post: *Hyginus quoq; plebejus bonæ ætatis scriptor observantiam pro custodia dixit.* Item in Catalogo Auctorum linguæ latinæ, quem inseruit suis Consultationibus. *In Mythologicis familiam ducit C. Julius Hyginus Augusti Libertus, qui sæpius plebejam loquendi consuetudinem amplecti videtur.* Manet interim judicio quidem nostro fabularum auctor Hyginus, licet alius, quam libertus Augustalis. Manet sæculi, si non optimi, non profecto pessimi scriptor, adeoq; non Rhapsodus, non sordibus claustralibus inquinatus, ut in eo docta quoque non pauca, & singularia, & alibi non occurrentia legantur. Denique in hoc argumento historiæ fabulosæ unicus, qui Latine quidem scripserit, unde desideriis alicujus possit satisfieri.

JUDICIA
De
HYGINI LIBRIS, DE FABULIS.

Jacobus Mycillus in Epistola Nuncupatoria.

EST hic auctor ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibusdam parum etiam Latinus videri queat, ita vetus tamen, & a reliquis Hygini scriptis, quæ quidem ad nos pervenere non omnino absimilis aut abhorrens, præcipuè autem utilis iis, qui in humanioribus hisce studiis multum ac diligenter versantur. Ex hoc enim non pauca, quæ tum apud Ovidium, tum apud alios plerosque Poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse videntur, multaque hic plana jam atque expedita reperias, quæ dudum magnos atque eruditos quoq; viros varie ac misere torserunt.

Schoppius in Judicio de Stylo Historico, ubi de Argentea Scriptorum ætate.

Et Augustales Liberti, Phædrus & Hyginus, etsi in hunc posteriorem, quemadmodum & in Asconium Pedianum posterioribus sæculis nonnulla minus Latina irrepsisse palam est.

Scaliger ad Euseb. Chronicor. p. m. 10.

Verum est, Deorum generationes & archæologias in hac parte recensitas fuisse, & Hyginum mythologum singulas historias τῶν μυθολογουμένων conscripsisse. *Et paulo post.* Non invitus concedam, Hyginum hunc mythologon ex Græco conversum fuisse.

Idem ibidem ad num. CCXI, post adductum Scholion ad Statii lib. IV.

Sed hæc omnia collegit ex Hygino. Nam & de Iunone, & de regno Hyginus ita. Et sane Scholia illa in Thebaidem Statianam majorem partem sunt centones ex Servio, Hygini Mythologicis, & Astronomico ejusdem Arateo.

Barthius

Barthius V. Adverſar. c. 2.

Eſt ſimilis ſibi hic ſcriptor, licet minime unius auctoris liber ſit, ſed Epitoma ex Hygino & aliis contractis.

Idem lib. VI. c. 22.

In uno tamen eorum (codicum) Hygini fabularum partem inveni, ut captum videas, Aviani aut Aviani nomine præſcripto.

Idem lib. VIII. c. 6.

Quæ phraſis ſtylique facies in Hygini fabulis & multa in ea notanda ſunt ab uſu Latinitatis hodiernæ remota, quæ tamen Barbariæ damnare non poſſis, multa ob elegantiam commendanda.

Et lib. X. c. 12.

Hygini nomine proſtantem librum ego Rhapſodiam ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam eſſe arbitrer. Nam apud Fulgentium integræ periodi ſunt, quæ hic extant. Niſi tamen ille Hyginum potius exſcripſit.

Eodem libro c. 20.

In fine perveterum membranarum, quæ in noſtram poteſtatem pervenerunt, ita ſcriptum calamo: *Explicit feliciter Avianus de Fabulis Poëtarum & Heſiodi.* Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit ſuſpicioni locum, ex Hygino & aliis Avianum hæc excerpta conſtipaſſe?

Et lib. XXIII. c. 11.

Non inelegans ſcriptor eſt Lactantius ille, ſive Lutacius, qui argumentis Ovidianos Metamorphoſeon libros enarravit. Stilus vero ſimillimus earum fabularum, quæ vulgo Hygino adſcribuntur, ſed utique in compendium a neſcio quo redactæ ſunt, & fortaſſis ab eodem hoc ſcriptore, qui Epitomas concinnare conſueverat.

Reineſius lib. III. variar Lect. p. 372.

Sunt in iſto faſciculo (Hygini) nonnulla, quæ vix infima Latinitate ſubſiſtant. *Et paulo poſt.* Sunt in iſtum fabularem librum veterum dramatum argumenta, quæ interpretes Poë-

tarum

tarum Grammatici tradiderant, conſtipata, eo plane modo, quo periochas in Homeri Iliada & Odyſſeam dedit Auſonius, fabularum Menandri Hypotheſes Homerus Gellius Grammaticus & Metamorphoſeos Ovidianæ epitomen Lactantius Placidus. Id vero in Pſeud-Hygino oſtendemus.

Idem lib. III. c. 8.

Judicium in Grammatico, qui fabularum librum capitum ducentorum ſeptuaginta ſeptem conſtipavit, & præfixo Hygini nomine ætatem mentitus eſt & auctoritatem, merito requiramus multis de cauſis.

DE POETICIS ASTRON.

Antonius Riccobonus in Fragmentis Hiſtoricorum.

Julius Hyginus ſcripſit ad M. Fabium Quintilianum, cui familiariſſimus fuit, de mundi & ſphæræ narratione utile ſane Aſtronomicum. Præterea de ſignis cœleſtibus opus, in quatuor libros diſtinctum.

Modius epiſt. 9. Novantiquarum Lect.

Nota magis nulli domus eſt ſua, quam Hygino cœlum.

Scaliger ad Manilium, p. 34.

Ita omnes veteres, præter Hyginum, qui τὸν ἔσχατον τοῦ ποταμοῦ Canopum vocatū ſcribit. Et idem ſcribit Capella ab Hygino mutuatus. *Idem p. 372.* Hyginus enim, qui ex Eratoſthene & antiquioribus Aſtronomicon ſuum concinnavit, vocat eam Sagittarii coronam.

Idem in Notis ad Euſebium num. CCCXL.

At Hyginus in aſteriſmo Ophiuchi cum Triopæ filium facit, cujus verba huic hiſtoriæ illuſtrandæ perneceſſaria apponam.

Scioppius in Infamia Famiani p. 17.

Hygini eſt Aſtron 192, Herculem inopia armorum defeſſum ſe ingeniculaſſe, multis jam vulneribus acceptis. Id autem, ut alia Hygini multa, plebejum ſapit. *Idem ibidem p. 49.* Hyginus quoque plebejus bonæ ætatis ſcriptor, obſervantia pro cuſtodia dixit.

Barthius

Barthius lib. XXII. Adverſ. c. 22.
Hyginus, ſeu ejus potius Epitoma lib. II. Aſtronomici, c. 43.
Palmerius in Exercitationibus ad Laert.
Nec in eo fidem adhibeo Hygino, qui Aſtronomicorum II, c. 3. hæc ait: *&c. & poſt*: quot verba, tot errores, *&c.*

FABU-

FABULARUM HYGINI
PER
CAPITA INDEX.

1 Themisto.
2 Ino.
3 Phryxus.
4 Ino alia Euripidis.
5 Athamas.
6 Cadmus.
7 Antiope.
8 Eadem Euripidis.
9 Niobe.
10 Chloris.
11 Niobidæ.
12 Pelias.
13 Iuno.
14 Argonautæ convocati.
15 Lemniades.
16 Cyzicus.
17 Amycus.
18 Lycus.
19 Phineus.
20 Stymphalides.
21 Phryxi filii.
22 Æeta.
23 Absyrtus.
24 Iason Peliades.
25 Medea.
26 Medea exul.
27 Medus.
28 Othus & Ephialtes.
29 Alcumena.
30 Herculis athla XII. ab Eurystheo imperata.
31 Parerga ejusdem.
32 Megara.
33 Centauri.
34 Nessus.
35 Iole.
36 Deianira.
37 Æthra.
38 Thesei labores.
39 Dædalus.
40 Pasiphae.
41 Minos.
42 Theseus apud Minotaurum.
43 Ariadne.
44 Cocalus.
45 Philomela.
46 Erichtheus.
47 Hippolytus.
48 Reges Athenienses.
49 Æsculapius.
50 Admetus.
51 Alcestis.
52 Ægina, Mirmydones.
53 Asteria.
54 Thetis.
55 Titius.
56 Busiris.
57 Sthenobæa, Bellerophon
58 Smyrna.
59 Phyllis.
60 Sisyphus & Salmoneus.

61 *Salmoneus.*
62 *Ixion.*
63 *Danae.*
64 *Andromeda.*
65 *Alcyone.*
66 *Laius.*
67 *Oedipus.*
68 *Polynices.*
69 *Adrastus.*
70 *Reges septem Thebas profecti.*
71 *Epigoni.*
72 *Antigona.*
73 *Amphiaraus, Eriphyle, & Alcmaon.*
74 *Hypsipyle.*
75 *Tiresias.*
76 *Reges Thebani.*
77 *Leda.*
78 *Tyndareus.*
79 *Helena.*
80 *Castor.*
81 *Helenæ proci.*
82 *Tantalus.*
83 *Pelops.*
84 *Oenomaus.*
85 *Chrysippus.*
86 *Pelopidæ.*
87 *Ægisthus.*
88 *Atreus.*
89 *Laomedon.*
90 *Priami filii & filiæ, numero 54.*
91 *Alexander Paris.*
92 *Iudicium Paridis.*
93 *Cassandra.*
94 *Anchises.*
95 *Vlysses.*
96 *Achilles.*
97 *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*
98 *Iphigenia.*
99 *Auge.*
100 *Teuthras.*
101 *Telephus.*
102 *Philoctetes.*
103 *Protesilaus.*
104 *Laodamia.*
105 *Palamedes.*
106 *Hectoris lytra.*
107 *Armorum judicium.*
108 *Equus Trojanus.*
109 *Iliona.*
110 *Polyxena.*
111 *Hecuba.*
112 *Provocantes inter se, qui cum quo dimicarunt.*
113 *Nobilem quem quis occidit.*
114 *Achivi qui quot occiderunt.*
115 *Trojani qui quot occiderunt.*
116 *Nauplius.*
117 *Clytæmnestra.*
118 *Proteus.*
119 *Orestes.*
120 *Iphigenia Taurica.*
121 *Chryses.*
122 *Aletes.*
123 *Neoptolemus.*
124 *Reges Achivorum.*
125 *Odyssea.*
126 *Vlyssis agnitio.*

127. Te-

127 *Telegonus.*
128 *Augures.*
129 *Oeneus.*
130 *Icarus, Erigone, & Canis.*
131 *Nysus.*
132 *Lycurgus.*
133 *Hammon.*
134 *Tyrrheni.*
135 *Laocoon.*
136 *Polyidus.*
137 *Merope.*
138 *Philyra, quæ in tiliam versa est.*
139 *Curetes.*
140 *Python.*
141 *Sirenes.*
142 *Pandora.*
143 *Phoroneus.*
144 *Prometheus.*
145 *Niobe, sive Io.*
146 *Proserpina.*
147 *Currus Triptolemi.*
148 *Vulcanus, Harmonia.*
149 *Epaphus.*
150 *Titanomachia.*
151 *Ex Typhone & Echidna geniti.*
152 *Typhon.*
153 *Deucalion & Pyrrha.*
154 *Phaëton Hesiodi.*
155 *Iovis filii.*
156 *Solis filii.*
157 *Neptuni filii.*
158 *Vulcani filii.*
159 *Martis filii.*
160 *Mercurii filii.*
161 *Apollinis filii.*
162 *Herculis filii.*
163 *Amazones.*
164 *Athenæ.*
165 *Marsyas.*
166 *Erichthonius.*
167 *Liber.*
168 *Danaus.*
169 *Amymone.*
170 *Filiæ Danai, quæ quos occiderit.*
171 *Althea.*
172 *Oeneus.*
173 *Qui ad aprum* Caly*donium ierunt.*
174 *Meleager.*
175 *Agrius.*
176 *Lycaon*
177 *Callisto.*
178 *Europa.*
179 *Semele.*
180 *Actæon.*
181 *Diana, & Canum nomina.*
182 *Oceani filiæ.*
183 *Equorum Solis & Horarum nomina.*
184 *Pentheus & Agave.*
185 *Atalanta.*
186 *Melampe.*
187 *Alope.*
188 *Theophane.*
189 *Procris.*
190 *Theonoe.*
191 *Rex Midas.*
192 *Hydon, Hyas, alii.*
193 *Harpalycus.*
194 *Arion.*
195 *Orion.*

196 *Pan.*
197 *Venus.*
198 *Nisus.*
199 *Scylla altera.*
200 *Chione.*
201 *Autolycus.*
202 *Coronis.*
203 *Daphne.*
204 *Nyctimene.*
205 *Arge.*
206 *Harpalyce.*
207 *Macareus.*
208 *Rhodos.*
209 *Cyrene.*
210 *Hecatea.*
211 *Herse.*
212 *Endymion.*
213 *Atys.*
214 *Narcissus.*
215 *Hermaphroditus.*
216 *Eurydice.*
217 *Maleas.*
218 *Hyacinthus.*
219 *Archelaus.*
220 *Cura.*
221 *Septem Sapientes.*
222 *Septem Lyrici.*
223 *Septem opera mirabilia.*
224 *Qui facti sunt ex mortalibus immortales.*
225 *Qui primi templa deorum constituerint.*
226 *Quæ mortales cum Ione concubuerint.*
227 *Quæ cum Apolline.*
228 *Quæ cum Neptuno.*
229 *Quæ cum Mercurio.*
230 *Quæ cum Libero.*
231 *Quæ cum Marte.*
232 *Quæ cum Aquilone.*
233 *Quæ immortales cum immortalibus concubuerint.*
234 *Qui patres suos occiderunt.*
235 *Qui matres suas occiderunt.*
236 *Qui fratres suos occiderunt.*
237 *Patres qui filios suos occiderunt.*
238 *Qui filias suas occiderunt.*
239 *Matres quæ filios interfecerunt.*
240 *Quæ conjuges suos occiderunt.*
241 *Qui conjuges suas occiderunt.*
242 *Qui se ipsi interfecerunt.*
243 *Quæ se ipsæ interfecerunt.*
244 *Qui cognatos suos occiderunt.*
245 *Qui soceros & generos occiderunt.*
246 *Qui filios in epulis consumpserunt.*
247 *Qui à canibus consumpti sunt.*
248 *Qui ab apro percussi, interierunt.*
249 *Faces scelerata.*

250 *Quadrigæ quæ rectores suos perdiderunt.*

251 *Qui licentia Parcarũ ab inferis redierunt.*

252 *Qui lacte ferino nutriti sunt.*

253 *Quæ contra fas concubuerunt.*

254 *Quæ piissimæ fuerunt, vel qui piissimi.*

255 *Quæ impiæ fuerunt.*

256 *Quæ castissimæ fuerunt.*

257 *Qui inter se amici & conjunctissimi fuerunt.*

258 *Atreus & Thyestes.*

259 *Lynceus.*

260 *Eryx.*

261 *Agamemnon, qui Dianæ cervam ignarus occidit.*

262 *Noctua.*

263 *Ceres.*

264 *Qui fulmine icti sunt.*

265 *Qui à Neptuno perierunt, vel à Mercurio, vel à Minerva.*

266 *Qui ab Apolline perierunt.*

267 *Quæ bellicosissimæ fuerunt.*

268 *Qui fortissimi Heroes fuerunt.*

269 *Qui amplissimi fuerunt.*

270 *Qui formosissimi fuerunt.*

271 *Qui ephebi formosissimi fuerunt.*

272 *Iudicia parricidarum qui in Areopago causam dixerunt.*

273 *Qui primi ludos fecerunt, usque ad Æneam quintum decimum.*

274 *Quis quid invenerit.*

275 *Oppida qui quæ condiderunt.*

276 *Insulæ maximæ.*

277 *Rerum inventores primi.*

C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI, FABULARUM LIBER.

Notæ ad Titulum.

C. *Julii Hygini*) Sic editi communiter. Sed illud *C. Julii* codices Manuscriptos non existimo agnoscere. Certe Astronomicωn librorum auctor *Hyginus* simpliciter, non *C. Julius Hyginus* in ipsis reperitur, quod jam observavit & Morelius. Sed & Jacobus Micyllus *Hyginum* nude præscriptum huic opusculo, non *C. Julium Hyginū* ait. *Idem argumentum*, inquit in Præfatione, *ab Hygino* (*sic enim inscriptus liber is erat*) *tractabatur*. Inscriptum dicit fuisse Hyginum, non, C. Julium Hyginum. Ut proinde illud *C. Julii* non careat dubio, adjectumque à sciolo videatur.

Augusti liberti) Hoc vero falsum est. Non fuit hic Hyginus libertus Augusti, non certe ejus qui post Julium Cæsarem Imperio Romano præfuit, sicut satis ostensum est a nobis in peculiari dissertatione de Hygino nostro. Itaque & hoc pro adjectamento habemus cujusdam, qui Suetonii Grammaticos se legisse, hoc pacto voluit testari. Vide quæ notavi ad initium Poet. Astron.

Fabularum liber) Etiam de hoc dubito, an recte sese habeat. Laudat ipse Hyginus libros Genealogiarum a se scriptos in secundo poeticωn Astronomicωn, ubi agit de Perseo, qui non alii fuisse videntur, quam hi fabularum, id quod & Micyllus censuit. Ita titulus non *fabularum* fuerit, sed *Genealogiarum*, neque *liber*, verum *liber primus*. Adde, quæ de hac re nobis dicta sunt in memorata dissertatione.

EX CALIGINE, CHAOS:

Ex Caligine, Chaos) Admodum abrupta mihi hæc videntur. Saltem ista primum ita nata dicere debuerat, non sic statim ab initio uti genere Ellyptico. Itaque vix dubito, quin desint aliqua, quibus Caliginem esse primam rerum omnium, nec ante ipsam extitisse quidquam, ostenderat. Sed & præfationem quandam suspicor præmisisse saltem ex libris Poeticωn Astronomicωn, in quibus occurrit. Consuetumque hoc fuisse nostro, non levi indicio demonstratur.

Ex

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Æther.

Ex Nocte & Erebo fatum, senectus, mors, lethum, continentia, somnus, somnia : id est, Lysimeles, Epiphron, Dumiles, Porphyrion, Epaphus, discordia, miseria, petulantia, Nemesis, Euphrosyne, amicitia, misericordia, Styx, Parcæ tres ; id est, Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, Aegle, Hesperie, Aerica.

Fatum, Senectus) debent ista omnia litteris majusculis à Capite pingi, quia nomina sunt propria, & veluti quarundam personarum, a quibus postea editi sunt Dii.

Lethum, Continentia) Quid inter mortem, somnum, & id genus faciat Continentia, non intelligo. Sed nec mors & lethum differunt, mallem, *Mors, Lethe, Incontinentia*. Ac de Lethe quidem, id est fluvio infernali, parum dubito. At vero de incontinentia haut assero. Certe hactenus inter prima rerum principia non est mihi observata.

Id est, Lysimeles) scribe, *Item Lysimeles*. Agitur hic enim de aliis ex Nocte Ereboque creatis.

Dumiles) Hoc sine dubio corruptum. An scribendum, *Amelii?*

Ægla, Hesperie, Aerica) Hesiodus & alii, *Hesperusam* & *Aretusam* appellant. Non tamen dixerim continuo, hæc vitiose scripta esse nomina, cum innumera sint hujus generis apud nostrum, quæ sine dubio is reperit in iis, quos secutus est, nobis vero perierunt.

Ex æthere & Die, terra, cœlum, mare.

Ex æthere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, jusjurandum, ultio, intemperantia, altercatio, oblivio, socordia, timor, superbia ingestum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, Atlas, Hyperion, & Ptolus, Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furiæ tres: id est, Alecto, Megera, Tisiphone.

Superbia, ingestum, pugna) Quid hic est *ingestum?* An legendum, *superbia in gestu?* Non existimo, cum hæc sint velut nomi-

nomina propria. Et per se ponuntur cætera, sine ulla adpositione. Suspicor fuisse primum, *superbia, vis, bellum, pugna, &c.* deinde *vis* & *bellum* coaluisse in unum, ita factum *vibellum* & *imbellum*, & *inbestum*, & denique *ingestum*. Quanquam cum *vis* paulo post dicatur proles Pallantis & Styges, hæream, & ab alio expectem emendationem certiorem.

Gyges, Scribendum, *Gyes*. Græcis enim est Γύης. Vide Apollodorum, statim ab initio.

Ptolus) suspicor, scribendum *Pholus*.

Ex terra & Tartaro, Gigantes, Enceladus, Coemse, Lentesinophius, Astræus, Pelorus, Pallas, Emphitus, Phorcus, Jenios agrus Alemone Ephialtes Erylus, Effra Corydon, Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Polibœtes, Menephiarus, Abseus, Colophomus, Japetus.

Coëmse, lenthesinophius) Hæc prodigia sunt vocabulorum, neque quisquam emendabit, nisi bono Codice adjutus. Posset videri *Coeus*, *Helenus*, *Ophius*, legendum. Item *Stenixs*, *Agrius*, pro *jenios agrus*. pro *Alemone*, *Alcyoneus*, pro *Erylus*, Erytus; pro *Abseus*, *Asius*. Cætera ne tento quidem.

Ex ponto & mari piscium genera, Oceanitides, Hestyæa, Meliæ, Janthe, Admeto, Silvo, Pasiphe, Polyxo, Eurynome, Evagoreis, Rhodope, Lyriscitia, Teschinoeno, Clitemnelte, Piecus, Menippe, Argia. Ejusdem seminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephisus, Ismarus, Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, Meandrus, Orontes.

Meliæ) Non melius se ista habent. Ex sequentibus hic *Meliæ* scribendum. Mox pro *Admeto*, *Admete*, item pro *Pasiphe*, *Pasithoe*, & pro *Erynome*, *Evagoreus*, *Eurynome*, *Evagore*, pro *Lyriscitia*, *Lysianissa*, pro *Clytemneste*, *Picus*, *Clitemnestra*, *Dione*, Hesiodum & Apollodorum sequendo, fortasſis substituendum. Reliqua desperata sunt.

Ismarus) probo *Ismenus*, quod Micyllus subministrat. Nam *Ismarus* mons est. At nostri sermo de fluminibus.

Axenus) lego *Axius*. Axenum flumen hactenus non observavi.

Ex Ponto & Terra Thoumas Tusciversus, Cepheus.

Thoumas Tusciversus) pro *Thaumas*, *Thaumas* legendum. Deinde abesse aliqua videntur. Cepheum sane ex ponto & terra natum scio neminem. Sed & *Tusciversus* depravatum, pro quo quid restituam, ignoro.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, Thalia, Cymodoce, Nesæa, Spio, Thoe, Cymothoea, Actea, Lymnoria, Melite, Jæra, Amphithoe, Agave, Doto, Protho, Pherusa, Dinamene, Dexamene, Amphinome, Callianassa, Doris, Panope, Galathea, Nimertis, Apseudes, Clymene, Janira, Panopea, Janassa, Mera, Orythya, Æmathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, Asia, Deiopea, Arethusa, Clymene, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Cymodoce) Ex Apollodoro suspicor divisim *Cimo, Doto*, scribendum. Item mox pro *Cymothoea, Cymothoe*; pro *Melite, Melie*; pro *Iræa, Isæa*; pro *Amphithoe, Amphitrite*; pro *Dynomene, Dynamene*; pro *Nimertis, Neomeris*; pro *Clymene, Eutimene*; nam sequitur post, Clymene. pro *Janira, Deianira*; pro *Panopæa, Panope*; pro *Janassa, Lysianassa*. Quanquam, quod superius quoque monui, mira sit varietas in his nominibus, nosterque longe alios secutus scriptores esse potuit, quam quos nunc habemus.

Ex Phorco & Tetoa, Phorcides, Pamphede, Enyo, Chersis. Pro hac ultima, Dino alii ponunt.

Phorco & Tetoa) *Phorco* & *Ceto* scribendum ex Apollodoro & Hesiodo. Ex quo Apollodoro malim mox *Pemphredo, Enyo, Chersis*. Ista vero, *pro hac ultima*, cum sequentibus habeo pro glossemate.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Medusa.

Sthenno) Veteres habent, *Stenyo*.

Ex Polo & Phœbe: Latona, Asterie, Aphirape, Perseis, Pallas.

Ex Polo) Mallem *Pholo*. Certe illum ipsum puto hic signari, qui paulo ante nominatur *Ptolus*. Quanquam Phœbæ maritus, Ex quo Latona & Asterie, Apollodoro Cœus sit, non Pholus.

Aphirape) hoc vero corruptum est, sed & deesse quædam videntur.

Ex Japeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Æthra, Sol, Luna, Aurora.

Et Æthra) Apollodorus, *& Thea*.

Ex Saturno & Ope, Vesta, Ceres, Juno, Jupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Astreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Favonius.

Ex Atlante & Pleione, Maja, Calypso, Alcyone, Merope, Electra, Gelæno.

Ex Pallante Gigante & Styge, Scylla, vis, invidia, potestas, victoria, fontes, lacus.

Ex Neptuno & Amphitrione, Triton.

Amphitrione) Scribendum forsitan *Amphitrite*, ut est apud Hesiodum.

Ex Dione & Jove, Venus.
Ex Jove & Junone, Mars.
Ex Jovis capite, Minerva.
Ex Junone sine patre, Vulcanus.

Ex

x Jove & Eurynome, Gratiæ.

x Jove rursus & Junone, Juventus, Libertas.

x Jove & Themide, Horæ.

Ex Jove & Cerere, Proserpina.

Ex Jove & Moneta, Musæ.

Ex Jove & Luna, Pandion.

Ex Venere & Marte, Harmonia & formido.

Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, Teles, Raidne, Iolphetes, Tione. .

Et Melpomena.) Apollodorus eropen, Parthaonis filiam facit rum matrem. V. lib. I. *Teles, Raidne)* pro his omnibus scribendum censeo *Telxiope*, *Molpe*, *Pisione*. ita namque alii appellant.

Ex Iove & Clymene, Mnemosyne.

Ex Iove & Maja, Mercurius.

Ex Iove & Latona, Apollo & Diana.

Ex [*Demogorgone*] & terra, Python draco divinus.

Ex (& terra) Pingunt hoc loco asteriscum, quasi desit aliquid. Ego abundare puto Conjunctionem, quia Python ex Terra sola dicitur natus, sicut apud Ovidium videmus.

Ex Thaumante & [*Electra*] Iris, Harpyiæ, Celæno, Ocypete, Podarce.

Ex Taumante (&) deest, *Electra*, ut ex Hesiodo & Apollodoro scimus. Idem & Micyllo visum.

Ex Sole & Persa, Circe, Pasiphae, Æeta, Perses.

Ex Æeta & Clytia, Medea..

Et Clytia) scribe *Idyia*. Sic enim vocatur infra fab. 25. Neque aliud apud Hesiodum cæterosque ejus nomen.

Ex

Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaethontides, Merore, Helie, Etherie, Dioxippe.

Merore) Ex fab. 154. scribendum *Merope*, ubi nominantur cætera, quæ hic forsan exciderunt.

Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem auream arietis Colchis servabat: Scylla, quæ superiorem partem fœminæ, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit: Chimæra, Sphinx, quæ fuit in Bœotia: Hydra serpens, quæ novem capita habuit, quam Hercules interemit: & draco Hesperipum.

Ex Neptuno & Medusa Chrysaor, & equus Pegasus.

Ex Chrysaore & Callithoe, Geryon trimembris.

FABULA PRIMA.

Themisto.

ATHAMAS Æoli filius, habuit ex Nebula uxore filium Phrixum, & filiam Hellen: & ex Themisto Hypsei filia, filios duos, Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum & Melicertem. Themisto, quod se Ino conjugio privasset, filios ejus interficere voluit. Itaque in regia latuit clam, & occasione nacta, cum putaret se inimicæ natos interfecisse, suos imprudens occidit, à nutrice decepta quod eis vestem perperam injecerat. Themisto cognita re, ipsa se interfecit.

Sphincium) Mallem *Plinthium*, quomodo infra fab. 239. vocatur.

II. Ino

II. Ino.

INO Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluiſſet, iniit conſilium cum totius generis matronis, & conjuravit, ut fruges in ſementem quas darent, torrerent, ne naſcerentur. Ita ut cum ſterilitas & penuria frugum eſſet, civitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas ſatellitem. Cui Ino præcepit, ut falſum reſponſum ita referret: Si Phrixum immolaſſet Iovi, peſtilentiæ fore finem. Quod cum Athamas ſe facturum abnuiſſet, Phrixus ultro ac libens pollicetur ſe unum civitatem ærumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum infulis eſſet adductus, & pater Iovem comprecari vellet, ſatelles miſericordia adoleſcentis, Inus Athamanti conſilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem ſuam Ino, & filium ejus Melicerten Phrixo dedidit necandos. Quos cum ad ſupplicium duceret, Liber pater ei caliginem injecit, & Ino ſuam nutricem eripuit. Athamas poſtea ab Iove inſania objecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio ſuo in mare ſe præcipitavit. Quam Liber Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dicimus: Melicerten autem Deum Palæmonem, quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoque anno ludi gymnici fiunt, qui appellantur ἴσθμια.

Et conjuravit) ſcilicet cum totius generis matronis, quod hic repetendum eſt. Cicero in de Aruſpicum Reſp. *Hi quibus cum conjuraſti.* Quæ hoc loco notat Barthius, ad rem nihil faciunt. Fabulam habes apud Apollod. p. m. 31. lib. I.

Ita ut) pro, ut ita, trajecte. Amat enim noſter iſtiusmodi trajectiones, quod ſtatim ab initio notandum, ne quis habeat pro vitio.

Ita referret) puto illud *ita* male divelli à ſequentibus, locumque ſic ſcribendum ac diſtinguendum eſſe; *ut falſum reſponſum, ita referret, ſi Phrixum &c.* quo cohæreant, *ita fore finem, ſi immolaſſet.* Nam *ita referre* dici-

dicitur otiose. At vero illud *ita* optimi scriptores cum sequenti *si* conjungunt. Cicero de offic. 1. *Id ita justum est, si est voluntarium.* Trajectiones amare nostrũ, modo dixi. Ita statim post: *Inus Athamanti consilium*, pro *Inus Consilium Athamanti.*

III. Phrixus.

PHRIXUS & Helle, insania à Libero objecta, cum in sylva errarent, Nebula mater eo dicitur venisse, & arietem inauratum adduxisse Neptuni & Theophanes filium, eumque natos suos ascendere jussit, & Colchos ad regem Æetam Solis filium transire, ibique arietem Marti immolare. Ita dicitur esse factum. Quo cum ascendissent, & aries eos in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex quo Hellespontum pelagus est appellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi matris præceptis arietem immolavit, pellemque ejus inauratam in templo Martis posuit. Quam servante dracone Jason Æsonis & Alcimedes filius dicitur petisse. Phrixum autem Æeta libens recepit; filiamque Calliopen dedit ei uxorem. Quæ postea liberos ex eo procreavit. Sed veritus est Æeta, ne se regno ejicerent: quod ei responsum fuit ex prodigiis. Ab advena Æoli filio mortem caveret. Itaque Phrixum interfecit. At filii ejus, Argus, Phrontis, Melas, Cylindrus, in ratem conscenderunt, ut ad avum Athamantem transirent. Hos Jason cum pellem peteret, naufragos ex insula Dia sustulit, & ad Calliopen matrem reportavit. Cujus beneficio ad sororem Medeam est commendatus.

Jussit, & Colchos) Non est mihi dubium, quin scripserit: *jussisse, & Colchos.* Vitium est natum ex omissione *e* unius propter aliud, quod sequebatur.

Quocum ascenderunt) Addunt asteriscum, quasi desit quidpiam. Nempe non intellexerunt illud *quo*: cui propterea imposuerunt accentum, quasi adverbium esset. At vero ita positum est cum Ellypsi præpositionis, pro *in quo.* Porro *ascendere in Equo*, pro *ascendere in equum.*

Quo-

Quomodo & Petronius in fragmento: *In solio, quod Trimalchioni parabatur, descendimus.* Ubi vide, quæ a nobis sunt notata. Noster simili modo & in subsequentibus, adde Indicem.

Calliopen) scribe *Calciopen*, ut habetur infra Fab. 14. & 21.

Cylindrus) alii aliter. Sed ita habes infra quoque fabulis prædictis, ut nil mutandum videatur.

IV. *Ino Euripidis.*

ATHAMAS in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios, * perisse putaret, duxit Nymphæ filiam Themistonem uxorem, ex ea geminos filios procreavit. Postea rescit Inonem in Parnasso esse, * quæ bacchationis causa eo pervenisse. Misit qui eam adducerent. Quam adductam celavit. Rescit Themisto eam inventam esse, sed quæ esset nesciebat. Cœpit velle filios ejus necare. Rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit, & ei dixit, ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios occidit. Id ubi rescit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum majorem filium suum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare se dejecit, & dea est facta.

Perisse putaret) libri quidam habent *peperisse*, ex quo recte Barthius, *Ex qua duos filios peperit, perisse putaret.*

Nymphæ filiam) sine dubio hic abest nomen ejus Nymphæ.

Inonem in Parnasso esse) non sollicitari debuit a Barthio hic locus, & pro *Inonem* substitui *Junonem*. Putavit enim Athamas Junonem mortuam, quæ vivebat tamen in Parnasso. Itaque mox scribit *inventam*.

Quæ bacchationis) Micyllus putat, *atque*, videntur verba trajecta, scribendumque, *bacchationisque causa.*

Opposuit) Themistoni videlicet necandos, id est, objecit, quanquam vero similius *apposuit* videatur.

V. Atha-

V. Athamas.

SEMELE, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno toto generi ejus fuit infesta. Itaque Athamas, Æoli filius, per insaniam in venatione filium suum interfecit sagittis.

VI. Cadmus.

CADMUS Agenoris & Agrisopes filius, ira Martis, quod draconem fontis Castalii custodem occiderat, suorum prole interempta, cum Harmonia Veneris & Martis filia uxore sua in illyriæ regionibus, in dracones sunt conversi.

Agrisopes) infra fabula 178. & sequenti *Agriope* vocatur.

VII. Antiopa.

ANTIOPA Nyctei filia, ab Epapho per dolum est stuprata: Itaque à Lyco viro suo ejecta est. Hanc viduam Jupiter compressit. At Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui suspicio incidit, virum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Cui postquam partus instabat, effugit ex vinculis Jovis voluntate in montem Cytheronem. Cumque partus premeret, & quæreret ubi pareret, dolor eam in ipso bivio coëgit partum edere. Quos pastores pro suis educarunt, & appellarunt Zeton, ἀπὸ τῦ ζητεῖν τόπον. Alterum autem Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν, id est, quoniam in bivio eum edidit. Qui postquam matrem agnoverunt, Dircen ad taurum indomitum deligatam vita privarunt. Ex cujus corpore in monte Cytherone fons est natus, qui Dirceus est appellatus, beneficio Liberi, quod ejus baccha fuerat.

Epapho)

Epapho) suspicatur *Epoprus* legendum ex Pausania Micyllus. Neque aliter Apollodoro nuncupatur. Tamen *Epaphus* est & in sequenti capite.

Quos pastores pro suis) Putat Micyllus deesse; *peperitque gemellos*: mihi aliter videtur. Solent quippe talia inveniri etiam apud Scriptores optimos; dum ad rem, quam ad verba magis attendunt. Noster infra quoque fab. 149. *Ex eo conceptu nata est Armonia; cui Minerva & Vulcanus vestem sceleribus tinctam muneri dederunt, ob quam rem progenies eorum scelerata extitit.* De unica Armonia præcessit, & tamen sequitur *eorum*, quia simul maritum ejus in animo habuerat. Ita Fab. 194. *Navem Corinthum delatam tempestate, in qua Areon vectatus fuerat. Quos cum perduci ad se imperasset* dicit *quos*, & nautas respicit; quos habuit in animo, non navem, de qua scripsit. Simili modo fab. 120. *Quorum fuit institutum*, cum præcedat de finibus Tauricis.

Ἀπὸ τοῦ ζητεῖν) Hæc cum sequentibus adjecta sunt ab intempestivo aliquo interprete. Alibi profecto nihil legas simile apud nostrum.

Baccha fuerit) Comeliniana, *fuerat*, sine caussa.

VIII. *Eadem Euripidis, quam scribit Ennius.*

NYCTEI regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Ejus formæ bonitate Iupiter adductus, gravidam fecit. Quam pater cum punire vellet propter stuprum, minitans periculum, Antiopa effugit. Casu in eodem loco, quo illa pervenerat, Epaphus Sicyonius stabat. Is mulierem advectam domo, matrimonio suo junxit. Id Nycteus ægre ferens, cum moreretur, Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Hujus post mortem Lycus Sicyonem venit, interfecto Epapho, Antiopam vinctam adduxit in Cytheronem: parit geminos, & reliquit. Quos pastor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dircæ uxori Lyci data erat in cruciatum, ea occasione nacta, fugæ se mandavit. Devenit ad filios suos. Ex quibus Zetus existimans fugitivam, non re-

 cepit.

cepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc delata est: ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebat. Sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti, eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam, necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, & simul jussit Lycum concedere regnum Amphioni.

Eadem Euripidis: quam scribit Ennius) In hoc titulo pro *Euripidis Euhemeri* legendum censet Barthius. Verum nihil immutandum docet Reinesius lib. III. Var. Lect. pag. 374. cum Euripidis Ἀντιόπη citetur Stobæo atque Ciceroni.

minitans periculum) Barthius volebat, *vitans*, & mox *aufugit*. Ego mallem omnibus retentis tantum Comma scribere post *minitans*, ut sensus sit, patrem minatum ei pœnas; has deinde minas effecisse, ut caveret sibi, atque sic periculum evaderet. Vide Apollodorum lib III. quocum convenit hæc expositio.

advectam domo, matrimonio) Emenda, *advectam domom*. littera ultima est extrita propter similem subsequentem. *Domom* autem antique, pro *domum*, sicut sæpe apud nostrum.

adduxit in Cytheronem) Putant locum esse mutilum. Ego sic restituo: *Antiopam vinctam abduxit. Ea in Cytherone parit geminos, & reliquit.* Clara sunt omnia.

Non recepit) Vetus, *recipit*, quod magis probo. Porro post hæc verba suspicor deesse aliqua, quibus ostendebatur, quomodo etiam contra Zeti voluntatem ibi substiterit.

IX. *Niobe.*

AMPHION & Zetus Iovis & Antiopes Nyctei filii, jussu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt usque ad Semedustum, Laiumque Labdaci regis filium in exilium ejecerunt. Ipsi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion in conjugium Niobam Tantali & Dionei filiam accepit. Ex qua procreavit liberos septem totidemque filias. Quem partum Niobe Latonæ antepoluit, superbiusque locuta est in Apollinem & Dianam;

nam: quod illa cincta viri cultu esset, & Apollo vestem *deorsum, atque crinitus, & se numero filiorum Latonam superare. Ob id Apollo filios ejus in sylva venantes, sagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia sagittis interemit, præter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur in monte Sipylo. Ejusque hodie lachrymæ manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare vellet, ab Apolline sagittis est interfectus.

Semedustum) Barthio assentior, qui hic legit *Semeles bustum.* Semeles sepulchri meminit & Pausanias lib. 1 X. quod fuerit in urbe Thebanorum.

ipsi ibi regnum) τὸ *ibi* abest à vetustioribus.

Dionei) scribe Diones. Ex Fab. 83. & aliis.

Vestem deorsum) scilicet *cinctus*, quod debet repeti ex præcedentibus. Neque hæc lacuna est, quod Barthius quoque vidit. Adde indicem.

Et se numero) Mallem, *at se numero*, quia hoc est Efficacius.

Lachrymæ manere) Tollius ad Ausonium Epit. 27. emendat, *manare*, quod probo. Ipsum vide.

X. Chloris.

CHLORIS in urbe Seti Amphionis filia, quæ ex septem superaverat. Hanc habuit in conjugem Neleus Hippocoontis filius. Ex qua procreavit liberos, masculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios ejus decem, undecimus autem Periclymenes, beneficio Neptuni avi in aquilæ effigiem commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor in Ilio erat, qui tria secula vixisse dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Nestori concessit.

In urbe Seti) Quænam hæc urbs Seti? sine dubio scribendum, *Chloris, Niobes & Amphionis filia.* Ex prima Syllaba *Ni* in voce *Niobes* fecerunt *in*, ultimam litteram S adjecerunt conjunctioni,

ctioni, remanebat *urbe*, unde doctus scilicet aliquis formavit *urbe*.

Periclymenes) infra c. 14. est *Periclymenus*, quod videtur rectius, quia & Apollodoro ita scribitur.

Apollo eripuerat) Barthius vult, *corripuerat*, quod exponit, *breviores fecerat*. Sed repugnat sequens *concessit*, cui recte opponitur *eripuerat*, non *corripuerat*. Itaque nil muto. Est trajectio non inusitata nostro, ut jam monui. Ordo iste: *Annos Chloris & fratrum concessit Nestori, quos eripuerat*, nempe Chloridi & fratri. Vid Fab. 14. Pro *Chloris* lego *Chloridis*, ut est f. 14. Vitium peperit compendium scribendi.

XI. Niobidæ.

LERTA, Tantalus, Ismenus. Eupinus, Phædimus, Sipulus, Chiade, Chloris, Astygratia, Siboe, Sictothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi sunt filii & filiæ Niobæ uxoris Amphionis.

Eupinus) Tzetzi est *Eupnitus*, quod rectius videtur. Sed & cætera non parum corrupta, nam scribendum *Astycratea*, *Damasichton*; *Ethodæa*; *Agenor*; pro *Astygratia*, *Sictothius*, *Eudoxa*, *Archenor*.

XII. Pelias.

PELIÆ Cretei & Tyrus filio responsum erat, ut Neptuno sacrum faceret. Et si quis monocrepis, id est, uno pede calciatus supervenisset, tum mortem ejus appropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Iason Æsonis filius, fratris Peliæ, cupidus sacra faciendi, dum flumen Euhenum transiret, calciamentum reliquit: quod ut celeriter ad sacra veniret, neglexit. Id Pelias inspiciens, memor fortium præcepti, jussit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti sacraverat, inauratam, Colchis ab rege Aeeta hoste petere. Qui convocatis Græciæ ducibus, Colchos est profectus.

XIII. Juno.

XIII. Juno.

JUNO cum ad flumen Euhenum in anum se convertisset, & staret ad hominum mentes tentandas, ut se flumen Euhenum transferrēt, & id nemo vellet, Iason AEsonis & Alcimedes filius eam transtulit. Ea autem irata Peliæ, quod sibi sacrum intermiserat facere, effecit ut Iason unam crepidam in limo relinqueret.

Et staret) puto hoc corruptum. Quid enim, *staret, & transferret?* sine dubio fuit primum, *& oraret.*

XIV. Argonautæ convocati.

JASON AEsonis filius & Alcimedes Climeni filiæ, & Thessalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Musæ filius, Thrax, urbe Flevia, quæ est in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis citharista. Asterion Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex urbe Peline. Alii ajunt Prisci filium, urbe Piresia, quæ est in radicibus Phyllæi montis, qui est in Thessalia. Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim projecta, in unum conveniunt. Poliphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Thessalus, ex urbe Larissa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre Periclymene Minyæ filia, ex Thessalia, avunculus Jasonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, Minois filia, ex Thessalia, monte Calcedonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Hujus Apollinem pecus pavisse ferunt. Eurytus & Echion, Mercurii & Antreatæ Mereti filiæ filius, ex urbe Alope, quæ nunc vocatur Ehesus. Quidam autores, Thessalos putant. AEthalides Mercurii & Eupolemiæ Myrmidonis filiæ filius. Hic fuit Larissæus, urbe Gyrtone, quæ est in Thessalia. Hic ostendit

Phliasius Liberi patris & Ariadnes Minois filiæ filius, ex urbe Phliunte, quæ est in Peloponneso, alii ajunt Thebanum. Hercules Jovis & Alcmenæ Electryonis filiæ filius, Thebanus, Hylas Theodomantis & Menodices nymphæ, Oreonis filiæ filius, ephebus, ex Oechalia: alii ajunt ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymomes Danai filiæ filius, Argivus. Idmon Apollinis & Cyrenes nymphæ filius, quidam Abantis dicunt, Argivus. Hic augurio prudens, quamvis prædicentibus avibus, mortem sibi denunciari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Castor & Pollux Jovis & Ledæ Thestii filiæ filius Lacedæmonii, alii Spartanos dicunt, uterque imberbis. His eodem quoque tempore stellæ in capitibus ut viderentur, accidisse scribitur. Lynceus & Idas Apharei & Arenæ Bibali filiæ filii, Messenii ex Peloponneso. Ex his Lynceus sub terra quæque latentia vidisse dicitur, neque ulla caligine inhibebatur, alii ajunt Lynceum noctu nullum vidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo, quod aurifodinas norat: is cum descendebat, & aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus, eum sub terra solitum videre. Item Idas acer, ferox. Periclymenus Nilei & Chloridis Amphionis & Niobes filiæ filius: hic fuit Pylius. Amphidamus & Cepheus Egei & Cleobules filii de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius, alii nepotem dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filiæ filius: hic fuit electus. Asterion & Amphion Ypetach filii, alii ajunt Hipasi, ex Pellene. Euphemus Neptuni & Europes Tityi filiæ filius, Tænarius. Hic super aquas sicco pede cucurrisse dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre Alta Cathesti filia, ab Imbraso insula, quæ Parthenia appellata est, nunc autem Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, à Mileto: qui-

dam Periclymeni dicunt, Orchomenius. Meleager Oenei & Altheæ Thestii filiæ filius, quidam Martis putant, Calydonius. Laocoon Porthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Thestii filius, matre Leucippe, Altheæ frater, ex eadem matre, Lacedæmonius. Hic fuit Arcas cursor, jaculator. Iphitus Nauboli filius, Phocensis: alii Hippasi filium, ex Peloponneso fuisse dicunt. Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiæ Erichthei filiæ filii. Hi capita pedesque pennatos habuisse feruntur, crinesque cæruleos, qui pervio aëre usi sunt. Hi aves Harpyias tres Thaumantis & Ozomenes filias, Alopien, Acholoen, Ocypeten fugaverunt, à Phineo Agenoris filio, eodem tempore quo Jasoni comites ad Colchos proficiscebantur. Quæ inhabitabant insulas Strophadas in Ægeo mari, quæ Plotæ appellantur. Hæ fuisse dicuntur capitibus gallinaceis, pennatæ, alasque & brachia humana, unguibus magnis, pedibusque gallinaceis, pectus album, feminaque humana. Hi autem Zethes & Calais ab Hercule telis occisi sunt. Quorum in tumulis superpositi lapides flatibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. Focus & Priasus Canei filii ex Magnesia. Eurimedon Liberi patris & Ariadnes Minois filiæ filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, Calydonius. Actor Hippasi filius ex Peloponneso. Thersanon Solis & Leucothoes filius ex Andro. Hippalcimos Pelopis & Hippodamiæ Oenomai filiæ filius, ex Peloponneso, à Pisis. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Atriacha Thestii filia, Argivus. Mileus Hippocoontis filius, Pylius. Jolaus Iphicli filius, Argivus. Deucalion Minois & Pasiphaes Solis filiæ filius, ex Cretu. Philoctetes Pœantis filius, à Melibœa. Ceneus alter Coronis filius, Coryna. Acastus Peliæ & Anaxabiæ Dymantis filiæ filius, ex

Jolcho,

Iolcho, duplici pallio coopertus. Hic voluntarius Argonautis accessit, sponte sua comes Jasonis. Hi autem omnes Minyæ sunt appellati, vel quod plurimos eorum filiæ Minyæ pepererunt, vel quod Jasonis mater Clymeni & Minyæ filia erat. Sed neque Colchos omnes pervenerunt, neque in patriam regressum habuerunt. Hylas enim in Mœsia, à nymphis juxta Cion, flumenque Ascanium raptus est, quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta navi deserti sunt. Polyphemus ab Hercule quoque relictus, condita in Mœsia civitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est, in Mariandinis in Propontide, apud Lycum regem, pro quo navem rexit Colchos, Ancæus Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum stramentatum exisset, ab apro percussus decidit. ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius qui aprum occidit. Butes Teleontis filius quamvis cantibus & cithara Orpheia vocabatur, victus tamen est dulcidene Sirenum, & nataturus ad eas in mare se præcipitavit. Eum Venus delatum fluctibus Lilybæo servavit. Hi sunt qui non pervenerunt Colchos. In reversione autem perierunt, Euribates Teleontis filius, & Cantus Ceriontis filius interfecti sunt in Libya, à pastore Cephalione Nasamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cujus fuste pecus depopulabantur. Mopsus autem Amyci filius ab serpentis morsu in Africa obiit. Is autem in itinere accesserat comes Argonautis, Amyco patre occiso. Item accesserunt ex insula Dia Phrixi & Chalciopes Medæ sororis filii, Argus, Melas, Phrontides, Cylindrus. ut alii ajunt vocitatos, Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxisset habiturus comites, dum Amazonum balteum petit, reliquit terrore perculsos,

à Dascylo qui regis Mansuaden * filia. Hi autem cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuit, sed potius Jasonem fieri oportere, cujus opera exirent omnes: dux ergo Jason regnavit. Faber Argus Danai filius, cujus post mortem rexit navem Ancæus Neptuni filius proreta, navigavit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. Tutarchi autem fuerunt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos sederunt Peleus & Telamon, ad pitulum sederunt, Hercules & Idas. Cæteri ordinem servaverunt. Celeuma dixit Orpheus, Oeagri filius. Post relicto eo ab Hercule, loco ejus sedit Peleus Æaci filius. Hæc est navis Argo, quam Minerva in sideralem circulum retulit, ob hoc quod ab se esset ædificata. ac primum in pelagus deducta est hæc navis, in astris apparens à gubernaculo ad velum. Cujus speciem ac formam Cic. in Phænomenis exponit his versibus:

At canis ad caudam serpens prælabitur Argo,
Conversam præ se portans cum lumine puppim.
Non aliæ naves ut in alto ponere proras,
Ante solent rostris Neptunia prata secantes.
Sicut cum cœptant tutos contingere portus,
Obvertunt navem magno cum pondere nautæ,
Adversamque trahunt optata ad littora puppim:
Sic conversa vetus super æthera labitur Argo,
Inde gubernaclum tendens à puppe volante
Clari posteriora canis vestigia tangit.

Hæc

Hæc navis habet ſtellas in puppe quatuor, in gubernaculo dextro quinque, in ſiniſtro quatuor, conſimiles inter ſeſe omnino tredecim.

Filiæ, & Theſſalorum) Dele illud &, natum ex litera finali præcedentis, & initiali ſequentis vocis.

Thrax, urbe Flevia) ſine dubio hoc vitioſum. Micyllus putabat *Pymplea*, & ſane hanc ejus patriam alii memorant. Sed nimis abit a lectione veteri. Mallem quidvis aliud, quod minime nunc occurrit, niſi vis *Pieria*.

Martis Cithariſta) prorſus hoc ineptum. Lege, *arte* Citharista.

Urbe Pireſia) Mallem *Pyraſo*, ex Strabone.

Matre Periclymene) In vetuſto Exemplari ait Micyllus fuiſſe *Clymene*, verum ſuſpicari ſe, quod ſit ſubdititium pro *Minya*. Omiſſa ſuſpicione ſcribere debuerat, *matre vero Clymene*. Scholiaſtes Apollonii. lib. I. v. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης, τῆς Μινύου.

Antreatæ) *Laothoes* vult Micyllus. Sed ſcribendum, *Antianiræ Meneti filiæ*. Sic enim habet Apollonius Lib. I. v. 56.

Eneſus) ſcribendum eſt *Epheſus*. Adi Plinium lib. V. cap. 29.

Hic fuit Lariſſæus, urbe Gyrtone) Non Ethalides, ſed Coronus, cujus nomen hic excidit. Apollonius: Ἤλυθε δ᾽ ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κόρωνος.

Propter connubium optatum) Quid? ergo inter ipſum & Neptunum fuit connubium? At hoc nemo prodidit. Lego itaque, *concubitum*.

Incuneum adactis) id eſt, *Cuneatis*, inquit Barthius. Sed quinam trunci cuneati arborum, aut quo fine tandem cuneati? Cæneus eſt integris truncis arborum, in eum congeſtis oppreſſus, uti docet Apollonius. Nam de Cæneo hic ſermo, cujus nomen male ad ſequentia rejectum eſt. Ovidius lib. XII. Met. Fab. 514.

Obrutus immani cumulo, ſub
pondere Cæneus,
Æſtuat arboreo &c.

Itaque hic totus locus ſic legendus, poſt *Theſſalia*. *Cæneus, Elati filius, Magneſius. Hic oſtendit, nullo m. C. ſ. ſ. p. v. ſed truncis arborum in cumulum adjectis. Hunc nonnulli &c.*

Quod eſt nunquam factum) Stulti hominis hic pannus eſt.

Lyparenſis) Imo *Tytarenſis*, ſi audimus Apollonium, & ejus ſcholiaſten.

Quia juxta) Quid? an ideo filius Climenis? Apage ac ſcribe, *qui juxta*

Dolopeidem urbem) Mallem, *Dolopiadem urbem*. Stephanus in Κτημένη. Καὶ Ἄβαντας τοὺς Εὐβοέας, καὶ Κτημένην Δο-

λεπιάδα. Nam urbs, quam hic intelligitur, est Crimene.

Amponitus) Vox nihili. Scribe locum totum: *Menoetius, Actoris filius, Opontius.* Sic habent Apollonius, Stephanus, & alii.

Eribotes) Non male. Sic enim & Apollonio vocatur. Quia tamen in sequentibus vocatur *Eurybates*, puto & hic ita scribendum. Nam hoc ei nomen tribuit Herodorus in Argonauticis, quod ex Scholiaste Apollonii cognoscimus.

Ameleon) Hoc mihi valde suspectum. An scribendum *Amilius*?

Ixition ab oppido Cerintho) Etiam hoc suspicor mendosum esse. Apud Apollonium certe ab hoc oppido est *Canthus*, qui occurrit & in seq.

Pylonis) Hæreo & hic, & *Pylaonis* pæne arbitror scribendum.

Et Paneidos Ceptionis filia) Vix ista integra esse credo Arbitror emendandum, *& Eudaidos Chironis filia* Sic Isaacius, & placebat etiam Micyllo.

Alcontis) Præferrem, *Alconis*, ex Apollonio

Pelle taurina lanugine adopertus) Barthius hic ita legit: *Pelle taurina lana linoque inopertus*, quæ recedunt nimium, nec satis clara sunt. Mihi τὸ *lanugine* videtur à glossa esse hominis stulti, qui pellem per lanuginem putabat posse exponi. Nisi volumus lanuginem hic explicare pilos, sive villos. Ubi *pelle taurina, cum lanugine* legendum foret. Sane tali pelle usum docet Apollonius Lib. I. v. 324.

Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμπέχετ' ὤμοις.
Ἄργος ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν.

Arena Bibali filia) De Arena matre docet nos Pherecides apud scholiastem Apollonii. Bibalum alibi nec dum observavi.

Noctu nullum vidisse) probo, quod putat Barthius, *noctu multum vidisse*. Nam & paulo post in fine capitis de Lynceo, *qui multum videbat*.

Aurum subito) Quomodo? nec enim subito effoditur. Suspicor scripsisse, *& aurum subditum*, ut intelligatur latens & sub terra occultatum.

Item Idas acer, ferox) describit Idam, ut puto, ante Lynceum fratrem ejus. Sane Apolloninus etiam de eo, ὑπέρβιος Ἴδας. Sed mihi nescio quomodo hæc aliunde assuta videntur. Minimum illud *Item* alienum, ac delendum est.

Hic fuit electus) Micyllus. *hic fuit Eleus*. Sic enim & Apollon.

Ypetach) Commeliniana *Ypetach*, legendum *Hyperasii*, ex eodem Apollonio, & ejus scholiaste.

Alta Catesti) mihi non est dubium, quin hæc sint corrupta. Pausanias, *Astypaleam* Matrem ejus vocat. Noster infra c. 157. *Chionam, Aquilonis filiam*.

Hic fuit Arcas) Atqui jam præcesserat, *Lacedamonius.* Quomodo hic ergo *Arcas?* Scribo; *Hic fuit arte cursor ac jaculator* Sicut supra, *arte citharista.*

Alasque & brachia humana) Supple, *habuisse.* Sed hæc dura ellypsis; ut vix credam; integrum esse locum. Forte & trajecta quædam, scribendumque; *pennata; alisque & unguibus magnis pedibusque gallinaceis Brachia humana, pectus album, feminaque humana habuisse.*

Eurimedon) Comeliniana, *Eumedon.*

Tersanon) hunc non invenio alibi, dubitoque recte scriptum. Sane infra c. 161. *Philammon* Solis filius est, nec ex *Leucothoë*, sed *Leucono ë.*

Hippalcimos) Infra c. 94. *Hippalcus* dicitur, apud Apollodorum *Hippalmus*, ex qua utraque lectione factus est *Hippalcimus.*

Atriacha Thestii filia) Et hæc sunt corrupta, cum nomen viri; Patrisque absint.

Coryna) hoc non intelligo. An legendum *Gyrtona?* Vide Apollon. Lib. I. v 57.

Anaxabia Dymantis) Infra fab. 51. est *Anaxobies Dsamantis.* Sed utroque loco scribendum *Anaxibia Biantis.* Ita namque habet Apollodorus.

Jasonis mater Climeni & Minia filia erat) At Apollonius Climenen non conjugem Miniæ facit, verum filiam. Et sic alii omnes fere. Igitur existimo scripsisse nostrum; *Jasonis mater Climenis ex Minia, filia filia erat,*

In Moesia) scribe, *Mysia.* Ita enim habent omnes. Etiam noster paulo post. Confer Strabonem lib. XII.

Orpheia vocabatur) addunt asteriscum, quasi desit quidpiam. Sed scribendum est, *Orphei avocabatur.* Nihil certius. Et vide Apollodorum.

Lilybao) Etiam hic deesse putant aliquid. Sed *Lilybao* dictum est cum præpositionis Ellypsi, pro *in Lilybao.* Ordo; *Venus eum servavit Lilybao, del itum fluctibus,* supple, *in Lilybaum.* Ita enim solet noster. Vide quæ notavi supra c 10. Nisi malis credere, olim *Lilybaem* scriptum fuisse; o littera virgula imposita. Sed mihi alterum vero similius videtur; nostroque convenientius.

Autem perierunt) Scribo, *autem hi perierunt. Euribates &c.*

Euribotes) De Cantho legas apud Apollonium lib IV. v. 1485. non de Euribote. Et nescio; an omnia hic sint integra. Sane Pastor quoque, Trironidis & Amphitemidis filius, ipsi non *Cephalion*, sed *Caphaurus.*

Cujus fuste pecus) Nil hic deest, quod putarunt. Voces trajectæ sunt, quæ sic debent ordinari: *Et Amphitemidis, fuste, cujus pecus depopulabantur.* Illud *fuste* referendum ad præcedens *Interfecti* sunt.

Amyci) scribendum est *Ampyci*, ut supra Vid. Voss. de Idol. in Adden. lib I. p. 241.

Cylindrus) Micyllus suspicatur *Cytorus*, & sic vocatur Apollodo-

lodoro. Verum nil mutandum; ita namque scribitur & in sequentibus. V. fab. 21.

Vt aliis ajunt) scribe, *At alii ajunt, vocitatos &c.*

a Dascylo, qui regis Mansuaden) non rejicio, quod habet Micyllus; *a Dascylo, regis Mariandyni filio.* Regis hujus nomen legas etiam apud Strabonem.

Neptuni filius proreta) pessime hæc distinguuntur, nam post *filius* scribendum comma, cum non Ancæus fuerit proreta, verum Lyncæus. Dixi pridem in libris de Militia Navali.

Tutarchi) scribendum est, *tuarchi*, vel *tycharchi*. Græcis enim τύχαρχοι, de quibus egi in eodem opere.

Apud pitulum sederunt) Barthius substituit, *ad placitum*. Frustra, nec est quidquam mutatum. quid sit, *ad pitulum sedere*, ostendo prolixe in curis secundis librorum de Militia Navali.

Ordinem servaverunt) hoc est, sederunt ad remos, communi more remigantium. Ordo enim proprie remorum in navibus. est ex nauticis locutionibus, de qua re in prædictis curis.

Relicto eo ab Hercule) Quis illa eo? Emendo, *relicto. Ida ab H.*

Ædificata. ac primum; distinctio est vitiosa, & sic constituenda; *q. a. s. e. ædificata, ac primum in pelagus deducta. Est hæc navis in astris apparens &c.*

Solent rostris) Editiones vulgatæ Ciceronis habent, *rostro*; sed nostrum magis convenit præcedenti *naves*.

Contingere portus) Vulgo edunt, *constringere*. Sed nostri lectionem esse veriorem, & res, & codices antiqui docent, quos & Lambinus laudat, *Tangere, contingere portus* nauticum, non *constringere*.

labitur Argo) Vulgati; *vertitur Argo*. At *conversa vertitur* inepte dicitur, nisi fallor. Quare iterum hanc præfero lectionem.

Tendens a puppe volante) vulgo pro his, *disperso lumine fulgens*, sed nescio, quomodo hic quoque lectio nostri magis accommodata rei videatur, cum præsertim illud *disperso lumine* sit obscurum.

tangit) Vulgo *Condit*.

XV. Lemniadæ.

IN insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cujus ira viri earum Thressas uxores duxerunt, & priores spreverunt. At Lemniades ejusdem Veneris impulsu conjuratæ, genus virorum omne quod ibi erat interfecerunt, præter Hypsipylen, quæ patrem suum Thoantem clam in navem impo-

fuit, quem tempestas in insulam Tauricam detulit. interim Argonautæ prænavigantes, Lemno accesserunt. Quos ut vidit Iphinoe, custos portæ, nunciavit Hypsipylæ reginæ, cui Polixo ætate constituta dedit consilium, ut eas laribus hospitalibus obligaret, hospitioque invitaret. Hypsipyle ex Jasone procreavit filios Eunæum & Deiphilum. Ibi cum plures dies retenti essent, ab Hercule objurgati discesserunt. Lemniades autem postquam scierunt Hypsipylen patrem suum servasse, conatæ sunt eam interficere. illa fugæ se mandavit. Hanc prædones exceptam Thebas deportarunt, & regi Lyco in servitium vendiderunt. Lemniades autem quæcunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis suis imposuerunt.

Vt eas laribus) sine dubio scribendum *eos*, quia sermo est de Argonautis; quod facile apparet.
Regi Lyco) Plerique alii *Lycurgum* vocant.

XVI. *Cyzicus*.

CYZICUS Eusori filius rex in insula Propontidis, Argonautas hospitio liberali excepit. Qui cum ab eo discessissent, totumque diem navigassent, nocte tempestate orta ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Jasone est interfectus. Quod postero die cum prope littus appropinquasset, & vidisset se regem interfecisse, sepulturæ eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.

Quod postero die) Hoc *quod* sic ellyptice ponitur scriptori nostro, pro *ob quod* sæpissime. Vide indicem.

tradidit, atque filiis regnum tradidit) nil mutandum. solet quippe noster hoc plebejo genere uti; Sic fab. 96. *Jussit canere, & clamorem fieri jussit*. fab. 57. *decidisse dicitur i. e. A. V. e. c. ejecisse dicitur*. fab. 122. *Helenæ filiam abductam conjugem duxit. Pylades autem Electram duxit*.

XVII. *Amycus.*

AMYCUS Neptuni & Melies filius, Bebryciæ rex. In hujus regna qui venerat, cæstis cogebat secum contendere, & devictos perdebat. Hic cum Argonautas provocasset ad cæstus, Pollux cum eo contendit; & eum interfecit.

Provocasset ad castus) quomodo hic dicit *castus* in quarta declinatione, quum supra usurpavit *cæstis* in secunda? Suspicor scripsisse, *castos*, esseque hoc vocabulum de eo genere, quod & ad secundum; & ad quartum ordinem pertineat, ut fit in aliis.

XVIII. *Lycus.*

LYCUS rex insulæ Propontidis, Argonautas recepit hospitio, in honorem, eo quod Amycum interfecerant, quod per eum sæpe inficiaretur. Argonautæ dum apud Lycum morantur, & extra venatum exissent, Idmon ab apro percussus interiit. In cujus dum diutius sepultura morantur; Iphis Phorbantis filius moritur, tunc Argonautæ Ancæo Neptuni filio navem Argo gubernandam dederunt.

In honorem) facile credo Barthio, hoc esse intrusum ab inepto quodam.

Per eum sæpe inficiaretur) Barthius ait, in libris vetustioribus legi *insectaretur*, unde facit, *quod per eum sæpe infestaretur*. Puto, posse retineri lectionem librorum Barthianorum omnibus cæteris servatis, sic ut τὸ *eum* explicemus per *se*; & *insectaretur* passive dicamus positum. *Insectari* passive usurpatum eo minus dubito, quia *sectari* hac significatione habet Varro II. RR. c 9. *Consectari* Laverius apud Priscianum. De *eo* pro *se* jam docuit Vossius de Constru. C. 56.

Iphis) Emenda *Typhis*; ex fab. 14.

XIX. Phi-

XIX. Phineus.

PHINEUS Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi à patre novercæ crimine excæcati sunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorum consilia cum enunciaret, ab Jove est excæcatus: & apposuit ei Harpyias, quæ Jovis canes esse dicuntur, quæ escam ab ore ejus auferrent. Huc cum Argonautæ devenissent, & eum iter ut demonstraret rogarent, dixit se demonstraturum, si eum pœna liberarent. Tunc Zetes & Calais, Aquilonis venti & Orithyiæ filii, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, Harpyias fugaverunt in insulas Strophadas, & Phineum pœna liberarunt. Quibus monstravit quomodo Symplegadas transirent, ut columbam mitterent: quæ petræ cum concurrissent, in recessu earum, illi retro refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

Novercæ crimine) puto, *criminatione* scribendum. stupri enim intentati eos accusaverat, non ipsa cœcos fecerat. Vitio caussam præbuit compendium scribendi.

Transirent, ut columbam mitterent) Totum hunc locum ita puto scribendum: *transirent, & columbam mitterent, quo petræ C.C.i. r. illi retro ne fugerent*. Barthius volebat: *illico transfugerent*, pro *illi retro refugerent*. At utiq; ea fuga non fuit, sed transnavigatio. Hoc autem vult: volatu columbæ hoc monstrasse; quod Symplegades transnavigari vel transiri possint; ideoque non debere fugere retro: Quid ergo? pergere, cum recessisse cognoverint: omnia; nisi fallor, clara.

XX. Stymphalides.

ARGONAUTÆ cum ad insulam Diam venissent, & aves ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini avium resistere non possent, ex Phinei mo-

nitu clypeos & hastas sumpserunt, exque more Curetum sonitu eas fugarunt.

Aves ex pennis suis eos confi-cerent, nil mutandum hoc loco. *Conficere quem ex pennis* plene dicitur, quod vulgo præpositione omissa, *conficere pennis*. Cæterum *Ex* præpositio hic valet *cum*, & modum significat. Quomodo habemus apud Plautum: *ex tali nomine vocari*, *ex summis opibus niti*. Barthiana expositio hic nihil valet. Noster infra Fab. 24. *Ex venenis miracula fecit*, adde indicem.

XXI. Phrixi filii.

ARGONAUTÆ cum per Cyaneas cautes, quæ dicuntur Petræ Symplegades, intrassent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Junonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi invenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Calciopes filios, Argum, Phrontiden. Melam, Cylindrum Qui cum casus suos exposuissent Jasoni, se cum ad avum festinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi esse ejectos, quos Jason receptos auxilio juvit: qui Jasonem Colchos perduxexerunt, per flumen Thermodoontem. & cum jam non longe essent à Colchis, jusserunt navem in occulto collocari, & venerunt ad matrem Calcyopem Medeæ sororem, indicantque Jasonis beneficia, & cur venisset. Tunc Calcyope de Medea indicat, perducitque eam cum filiis suis ad Jasonem. Quæ cum eum vidisset agnovit quem in somnis adamaverat, Junonis impulsu, omniaque ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

Ejectos, quos) illud *quos* ex præcedenti vocabulo videtur natum, aut in *hos*, vel *eos* mutandum.

Calcyope de Medea indicat) inepte, legendum, *Calciope idem Medea indicat*. littera ultima in *idem* ob similitudinem sequentis est extrita. Inde vitium loci.

Et perducunt) Ipse nempe, cum sorore Calcyope. Forte tamen noster scripsit, *perducit*.

XXII. Æeta.

ÆETÆ Solis filio erat responsum, tam diu eum regnum habiturum, quandiu ea pellis quam Phrixus consecraverat, in fano Martis esset. Itaque Æeta Jasoni hanc simultatem constituit, si vellet pellem auratam auferre, tauros æripedes qui flammas naribus spirabant, jungeret adamanteo jugo, & araret, dentesque draconis ex galea sereret: ex quibus gens armatorum statim enascerentur, & se mutuo interficeret. Juno autem Jasonem ob id semper voluit servatum, quod cum ad flumen venisset, volens hominum mentes tentare, anum se simulavit, & rogavit ut se transferret. Cum cæteri qui transierant, despexissent, ille transtulit eam: itaque cum sciret Jasonem sine Medeæ consilio imperata perficere non posse, petit à Venere ut Medeæ amorem injiceret. Jason à Medea Veneris impulsu amatus est. ejus opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medeæ monitu lapidem inter eos abjecit: illi inter se pugnantes, alius alium interfecerunt. dracone autem venenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamque cum Medea est profectus.

Enascerentur) non rejicio, sed quia sequitur, *interficeret*, propterea vix dubito, quin *enascere-tur* hic scribendum sit.

ad flumen venisset) Puto, hic abesse nomen fluminis, dicebatur autem Euhenus. Vide supra fab. 13.

amatus est e. o. a. o. p. liberatus est) Ita mox seq. fab. *qui cum tristior esset, & interrogatus esset.* Et fab. 116. *plurimæ eorum fractæ sunt, militesque plurimi e. d. t. occisi sunt; membraque eorum c. v. ad saxa illisa sunt.* Vide, quæ notavi supra, fab. 16. & in Astron. Poet. Lib. III. c. 6.

XXIII. Absyrtus.

ÆETA ut rescît Medeam cum Jasone profugisse, nave comparata misit Absyrtum filium cum satellitibus

armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam persecutus esset, ad Alcinoum regem, & vellet armis contendere, Alcinous se inter eos interposuit, ne bellarent: quem judicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset à conjuge Arete, quæ causa esset tristitiæ, dixit, se judicem sumptum à duabus diversis civitatibus, inter Colchos & Argivos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam esset judicaturus: respondit Alcinous, Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin autem mulier, conjugi. hoc cum audivit Arete à conjuge, mittit nuntium ad Jasonem, & is Medeam noctu in antro devirginavit. Postero autem die cum ad judicium venissent, & Medea mulier esset inventa, conjugi est tradita. nihilominus cum profecti essent, Absyrtus timens patris præcepta, persecutus est eos in insulam Minervæ: ibi cum sacrificaret Minervæ Jason, & Absyrtus intervenisset, ab Jasone est interfectus. Cujus corpus Medea sepulturæ dedit, atque inde profecti sunt. Colchi qui cum Absyrto venerant, timentes Æetam, illic remanserunt, oppidumque condiderunt, quod ab Absyrti nomine Absorin appellarunt. Hæc autem insula posita est, in Histria contra Pola, juncta insulæ Cantæ.

Persecutus esset, ad Alcinoum) Comma est delendum, quoniam *ad* per Ellipsin est, *usque ad*. Nisi malis, *persecutus esset, & ad Alcinoum*. Fuit enim Phæacum Rex Alcinous, ut notum, habes ista pleraque apud Apollonium lib. IV. v. 983. & seq.

Absorin) in fabula sequente 26, scribitur *Absoridem*. Pomponio Melæ Lib. II. c. 7. est *Apsoros*, quanquam ipse insulam faciat, quam discimus ex nostro, ante illa tempora vocatam insulam Minervæ, postea communi nomine cum urbe, a Colchis ibi extructa dictam Absorim, vel Apsoron.

Contra Pola) scribe, *contra Polam*. Ultimam litteram vicinæ sequentes per similitudinem absumserunt. Pola sane dicitur & Melæ

Melæ l.II.c.4. Fuit autem Urbs a Colchis condita, quod & ipse, & eum ipso Strabo testantur.

Insula Canta) Hanc nescio, an alibi reperias. puto autem ita dictam alteram Insulæ partem. est enim in medio divisa, & juncta tantum ponte, ut altera ejus pars venire potuerit hoc nomine, si recte sese habet. Vide notas Isaaci Vossii ad Melam.

XXIV. *Jason Peliades.*

JASON cum Peliæ patrui sui jussu tot pericula adisset, cogitare cœpit, quomodo eum sine suspicione interficeret. hoc Medea se facturam pollicetur. Itaque cum jam longe à Colchis essent, navem jussit in occulto collocari, & ipsa ad Peliæ filias pro sacerdote Dianæ venit: eis pollicetur se patrem earum Pelian ex sene juvenem facturam. Idque Alcestis major filia negavit fieri posse. Medea quo facilius eam perduceret ad suam voluntatem, caliginem eis objecit, & ex venenis multa miracula fecit, quæ verisimilia esse viderentur, arietemque vetulum in ænum conjecit, unde agnus pulcherrimus prosiluisse visus est, eodemque modo unde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Isidoce, Hippothoe, Medeæ impulsu patrem suum occisum in æneo coxerunt: cum se deceptas esse viderent, à patria profugerunt. at Jason signo à Medea accepto, regia est potitus. Acastoque Peliæ filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipse cum Medea Corinthum profectus est.

Cum jam longe) Ratio, & sequentia docent, legendum esse, *cum jam non longe*.

Et *ipsa*) Mallem, *At ipsa*.

Idque Alcestis) Non satis cohæret. scripsit sine dubio, *id quia Alcestis*. littera ultima in voce *quia* est deleta, propter similem sequentem.

Unde Peliades) Probo Barthii emendationem, *inde Peliades*.

in ænum) Veteres, *ahenum*. Sed alterum rectius.

In æneo) scribendum est *in æno*. Ita namque & supra, *in ænum conjecit*. De *æno* dixi in notis ad Petronii fragmentum.

XXV. Medea.

MEDEA Æetæ & Idyæ filia cum ex Jasone jam filios Marcerum & Feretum procreasset, summaque concordia viverent, objiciebatur ei, hominem tam fortem, ac formosum, nobilem, uxorem advenam, atque veneficam habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthius filiam suam minorem Glaucem dedit uxorem. Medea cum vidit se erga Iasonem bene merentem, tanta contumelia esse affectam, coronam exuens fecit auream, eamque muneri jussit filios suos novercæ dare. Creusa munere accepto, cum Jasone & Creonte conflagravit. Medea ubi regiam ardere vidit, natos suos ex Jasone Marcerum & Feretum interfecit, & profugit Corintho.

Marcerum & Feretum) Pro *Marcerum* infra fab. 239. habes *Macareum*, at fab. 26. *Macerum*. *Mermerus* est Pausaniæ in Corinthiacis, & Apollodoro Lib. I. *Pheretem* quoq; nominant, non *Pheretum*, aut ut noster solet scribere, *Feretum*. Diodorus plane alia habet vocabula, sed hanc diversitatem excutere, nobis non est animus in hisce notis, quoniam sic in immensum crescerent.

Nobilem uxorem) Antecedit, *objiciebatur ei*. At quæ hæc objectio? scribendum *ignobilem*. Atqui Medea filia fuit regis non ignobilis ea tempestate, vel propter vellus aureum. Itaque malo credere, trajectas voces, & scribendum, *hominem tam fortem, formosum, ac nobilem, uxorem advenam &c.*

Minorem Glaucem) putat Micyllus, scribendum *Creusam*, maxime cum sequatur, *Creusa munere accepto*. Et profecto Creusa est & Senecæ Tragico in Medea. Ego tamen nihil muto. Nam Glaucem hanc Jasonis conjugem vocar quoque Diodorus lib. IV. & Apollodorus lib. I. Ac videtur hoc ipsius nomen fuisse proprium, alterum vero impositum ei a nomine paterno.

Exuens fecit auream) Probo conjecturam Barthii, scribentis, *ex venenis*, ut sensus sit, coronam aliquam auream fecit venenatam; nam *ex venenis* idem est, ac, *cum venenis*, modumque ostendit, quo coronam illam auream fecerit talem, ut efficere sequentia posset. Ita præcedenti fab. *ex venenis fecit miracula*. Vid. sup. fab. 20.

XXVI. Me-

XXVI. Medea exul.

MEDEA Corintho exul. Athenas ad Ægeum Pandionis filium devenit in hoſpitium, eique nupſit. Ex eo natus eſt Medus, poſtea ſacerdos Dianæ Medeam exagitare cœpit, regique negabat ſacra caſte facere poſſe, eo quod in ea civitate eſſet mulier venefica & ſcelerata, tunc iterum exulatur. Medea autem junctis draconibus ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Abſoridem venit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat. Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris conjecit, quæ adhuc ibi permanentes, ſi qua autem extra tumulum exit, debitum naturæ perſolvit.

Qua in itinere) puto legendum, *quo in itinere.*
Permanentes, ſi qua autem) diſtinctio prava. Corrige, *permanent. Si qua.* Veteres habuerunt, *ſi qua.*

XXVII. Medus.

PERSI Solis filio, fratri Æetæ reſponſum fuit, ab Æetæ progenie mortem cavere. ad quem Medus dum matrem perſequitur, tempeſtate eſt delatus, quem ſatellites comprehenſum ad regem Perſen perduxerunt. Medus Ægei & Medeæ filius, ut vidit ſe in inimici poteſtatem veniſſe, Hippoten Creontis filium ſe eſſe mentitus eſt. Rex diligentius quærit, & in cuſtodiam eum conjici juſſit, ubi ſterilitas & penuria frugum dicitur fuiſſe. Quo Medea in curru junctis draconibus cum veniſſet, & regi ſe ſacerdotem Dianæ ementita eſſet, dixit ſterilitatem ſe expiare poſſe. Et cum à rege audiſſet, Hippoten Creontis filium in cuſtodia haberi,

arbitrans eum patris injuriam exequi venisse, ibique imprudens filium prodidit. Nam regi persuadet eum Hippoten non esse, sed Medum Ægei filium, à matre missum ut regem interficeret: petitque ut interficiendus sibi traderetur, æstimans Hippoten esse. Itaque Medus cum productus esset, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter esse vidit quam putavit, dixit se cum eo colloqui velle, atque ensem ei tradidit, jussitque avi sui injurias exequi. Medus re audita Persen interfecit regnumque avitum possedit, ex suo nomine terram Medea cognominavit.

Ibique imprudens) Aut hic deest aliquid, aut *ibi imprudens* scribendum.

Vt mendacium morte puniretur) ita solet noster per præpositionis Ellipsin, pro *ob mendacium*. quomodo supra Fab. 16. *quod*, pro *ob quod*. Ita fab. 258. *Qua sol ne pollueretur, aufugit*, pro *ob qua*.

Possedit, ex suo nomine) Mallem punctum scribere post possedit.

XXVIII. Othos & Ephialtes.

OTHOS & Ephialtes Aloi & Hiphimedes Neptuni filiæ filii, mira magnitudine dicuntur fuisse, hi singuli singulis mensibus novem digitis crescebant. Itaque cum essent annorum novem, in cœlum ascendere sunt conati, qui aditum sibi ita faciebant. montem enim Ossam super Pelion posuerunt, unde etiam Pelion Ossa mons appellatur, aliosque montes construebant, qui ab Apolline nacti, sunt interfecti. Alii autem autores dicunt Neptuni & Hiphimides filios fuisse atrotos. Hi cum Dianam comprimere voluissent, quæ cum non posset viribus eorum resistere, Apollo inter eos cervam misit: quam illi furore incensi, dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt. Qui ad infe-

inferos dicuntur hanc pœnam pati: ad columnam, aversi alter ab altero, serpentibus sunt delegati. Est styx inter columnam sedens, ad quam sunt deligati.

Aloi & Hiphimedes) Rectius est, *Aloei & Iphimedias*, uti constat ex Apollodoro. Aloei filii etiam Pausaniæ dicuntur.

Singuli singulis) Veteres *singuli* non agnoscunt. & videtur rectius abesse.

Unde etiam Pelion Ossa mons appellatur) ista mihi glossam sapere videntur.

Atrotos) a Græco ἀτρώτους, id est, *invulnerabiles*, vel, qui vulnerari nequeunt. Verum sequitur mox, *cervam dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt*. Qui ergo potuerunt esse invulnerabiles, qui interfecti sunt telis? Suspicor, *Aloidos* scribendum, quia hoc eorum fuit nomen. Apollodorus lib. I. δύο ἐγγύησε παῖδας, Ὦτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωείδας λεγομένους.

Est styx) Barthius hæc ita putabat emendanda; *Est Strix viscera Columnam sedens.* Mihi altius videtur vulnus, & cujus medela vix, nisi ope probi codicis, invenietur, cum post *deligati* manifesta desint aliqua.

XXIX. *Alcumena.*

AMPHITRYON cum abesset ad expugnandum Oechaliam, Alcumena, æstimans Jovem conjugem suum esse, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos venisset, & ei referret, quæ in Oechalia gessisset, ea credens conjugem esse, cum eo concubuit, qui tam libens cum ea concubuit, ut unum diem usurparet, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Postea cum nunciaretur ei, conjugem victorem adesse, minime curavit, quod putabat se conjugem suum vidisse. Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam videret negligentius securam, mirari cœpit & queri quod se advenientem non excepisset: cui Alcumena respondit, Jampridem venisti, & mecum concubuisti, & mihi narrasti quæ in Oechalia gesisses. Quæ cum signa omnia

diceret, sensit Amphitryon numen aliquod fuisse pro se, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Jove compressa, peperit Herculem.

Qui cum Amphytrion) illud *Amphytrion* ex glossa est, quasi quis præcedens *qui* explicabat. *Negligentius securam*) Quid? An quæ potest diligenter secura esse; scribe, *negligentius se curantem*. Respicit superius, *minime curavit*.

XXX. *Herculis athla XII. ab Eurystheo imperata.*

INFANS cum esset, dracones duos duabus manibus necavit, quos Juno miserat, unde primigenius est dictus. Leonem Nemæum, quem Luna nutrierat in antro Amphriso atrotum necavit. cujus pellem pro tegumento habuit. Hydram Lernæam Typhonis filiam cum capitibus novem ad fontem Lernæum interfecit. Hæc tantam vim veneni habuit, ut afflatu homines necaret; & si quis eam dormientem transierat, vestigia ejus afflabat, & malorum cruciatu moriebatur. Hanc, Minerva monstrante, interfecit, & exenteravit, exque ejus felle sagittas tinxit. Itaque quicquid postea sagittis fixerat, mortem non effugiebat, unde postea & ipse periit. Aprum in Phrygia Erimachum occidit. Cervum velocem in Arcadia cum cornibus aureis vivum in conspectum Eurysthei regis adduxit. Aves Stymphalides in insula Martis, quæ emissis pennis suis jaculabantur, sagittis interfecit. Augei regis stercus bovile uno die purgavit, majorem partem Jove adjutore, flumine admisso totum stercus abluit. Taurum cum quo Pasiphae concubuit, ex Creta Insula Mycenas vivum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor ejus, qui carne humana vescebantur, cum Abdero famulo interfecit.

fecit. Equorum autem nomina, Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolyten Amazonam, Martis & Otriræ reginæ filiam: cui reginæ Amazonis balteum detraxit, tum Antiopam captivam Theſeo donavit. Geryonem Chryſaoris filium trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Heſperidum ſervare ſolitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Euryſtheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis, regi in conſpectum adduxit.

Juno miſerat) Mallem *immiſerat*, ut efficacius.

Atrotum) Recte. Veteres habuere *ac tropum*, ex quo Grotius ad Aratea *ad Clitorium*. Sed ut dixi, nil mutandum. Apollodorus lib. II. Ἐις τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, ϗ τὸν λέοντα μας ευσας, ετόξευσε πρῶον. ως δὲ εμαθεν ἄτρωτον ὄντα, αναλεινάμενος τὸ ῥόπαλον, ἐδίωκε.

Malorum cruciatu) Barthius vult, *malo cum cruciatu* Probo.

Erimachum) legendum, *Erimanthum*, quod & Micyllus vidit.

Stercus bovile) Illud *ſtercus* male hic inſertum ex ſequentibus videtur, niſi putes, ſcripſiſſe, *ſtercus e bovili*, ego magis inclino in alterum.

Podarius) ſine dubio in Mſ. fuit *Podarcus*, pro *Podargus*. Inde poſtea *Podarius* eſt factum à minus oculato ſcriba. Nam *Podargus* rectum eſt.

Hippolita Amazonam) videntur hæc trajecta, nec ſatis emendata. Scribo ad hunc modum: *Hippolita Amazonis, Martis & Otriræ filiæ reginæ baltheum detraxit, tum Amazonam Antiopam captivam Theſeo donavit.* Notat Micyllus, pro Antiopa nominare alios Hippolitam. Sed de Antiopa firmant Diodorus Siculus, Pauſanias, & alii.

XXXI. Parerga ejusdem.

ANTÆUM Terræ filium in Libya occidit. Hic cogebat hoſpites ſecum luctari, & delaſſatos interficiebat. hunc luctando necavit. Buſiridem in Ægypto, qui hoſpites immolare ſolitus erat. hujus legem cum audiit, paſſus eſt ſe cum infula ad aram adduci. Buſiris

ris autem cum vellet Deos imprecari, Hercules eum clava ac ministros sacrorum interfecit. Cygnum Martis filium armis superatum occidit: quo cum Mars venisset, & armis propter filium contendere vellet cum eo, Iovis inter eos fulmen misit, atque ita eos distraxit. Cetum, cui Hesione fuit apposita, Trojæ occidit. Laomedontem patrem Hesionis, quod eam non reddebat, sagittis interfecit. Æthonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, sagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios Theremachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluvius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in taurum se convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Hesperidibus, sive nymphis donavit. Quod Deæ pomis repleruntur, & cornu copiæ appellarunt. Nelium Hippocoontis filium cum decem filiis occidit, quoniam is eum purgare sive lustrare voluit, tunc cum Megaram Creontis filiam uxorem suam, & filios Theremachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quod Iolen filiam ejus in conjugium petiit, & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Nessum, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram Dexameni filiam speratam suam uxorem petiit, occidit.

Quo cum Mars venisset) putant illud *quo* adverbium esse, ac significare *in quem locum*. mihi secus videtur, quia nil de loco aliquo præcessit. puto magis ita poni cum ellypsi præpositionis *ex*, ut integre sit, *ex quo*, id est, ex qua re, ex qua caussa, quia scilicet interfecerat filium Martis, ideo Mars venit, ultionem & pœnas sumpturus. ita Fab. 27[?] *Quo cum Areopagitæ consedissent.* Item in poet. Astron II. c. 21 *ut Jupiter ei satisfacere videretur, inter sydera constituisse dicitur*) *Quo ejus prior pars apparet ut tauri.*

Aetonem aquilam) Alterutrum horum est ex glossa. puto scripsisse *Aeton eam, qua.*

Quod

Quod Dea pomis) quomodo hic *Dea*, quæ paulo ante *Nympha*? puto litteram *d* transsumptam ex priori voce, ac propterea *quod ex* scribendum.

Purgare sive lustrare voluit) Recte Barthius pro *voluit*, *noluit*, emendat. Sed & illa, *sive lustrare*, mihi glossatoris, non Hygini videntur. Certe brevitati cæteræ non conveniunt.

Theremachum) Apollodoro est *Therimachus*, & Pindaro, nec aliter hic scribendum videtur. Ophites memoratur & in Fab. 162. sed aliis hic non est filius Megaræ. Adde Fab. seq.

Lustrare voluit) Perperam. Scribendum *noluit*.

Et ille eum) perperam. scribendum, *illa eum*. Vide Fab. 35. ibique notas.

XXXII. *Megara*.

HERCULES cum ad canem tricipitem esset missus ab Eurystheo rege, & Lycus Neptuni filius putasset eum perisse, Megaram Creontis filiam uxorem ejus & filios Theremachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules eo intervenit, & Lycum interfecit: postea ab Junone insania objecta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Postquam suæ mentis compos est factus, ab Apolline petiit dari sibi responsum, quomodo scelus purgaret. Cui Apollo sortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus tripodem sustulit, quem postea Jovis jussu reddidit, & nolentem sortem dare jussit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in servitutem datus est.

Et nolentem) Ante hæc verba videntur excidisse aliqua, nec enim illud *nolentem* ad Herculem referri debet sed Apollinem. Forte scribendum, *At Apollinem nolentem &c.* Consule Apollodorum lib. II. qui habet omnia, & quo modo post illud Apollinis oraculum fuerit venditus à Mercurio.

XXXIII *Centauri*.

HERCULES cum in hospitium ad Dexamenum regem venisset, ejusque filiam Deianiram devirginasset, fidem-

fidemque dedisset, se eam uxorem ducturum, post discessum ejus Eurytion Ixionis & Nubis filius centaurus petit Deianiram uxorem: cujus pater vim timens, pollicitus est se daturum. die constituto, venit cum fratribus ad nuptias. Hercules intervenit, & Centaurum interfecit, suam speratam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous Hippodamiam Adrasti filiam cum uxorem duceret, vino pleni Centauri conati sunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt; ab ipsis interierunt.

Ejusque filiam) Alii Oenei filiam faciunt. Vide Apollodorum & Pausaniam. sed in his est summa discrepantia scriptorum.

Ab ipsis int[erierunt]) Deesse quid volunt. Et certe nullus in his sensus. Forte scriptum fuit, *eos Centauri multos interfecerunt, interfecti ab ipso interierunt*, sic ut illud *ipso* ad Herculem referatur. Repetitio ejusdem vocis otiosa visa est librario.

XXXIV. *Nessus.*

NESSUS Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus ab Deianira, ut se flumen Euhenum transferret, quam sublatam, in flumine ipso violare voluit. Hoc Hercules, cum intervenisset, & Deianira cum fidem ejus implorasset, Nessum sagittis confixit. Ille moriens cum sciret Hydræ Lerneæ felle tinctas, quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum esse dixit, si vellet ne se conjunx sperneret, eo juberet vestem ejus perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter servavit.

Quam sublatam) possit videri legendum, *eam*; verum est hoc genus inter locutiones plebeias numerandum. supra Fab. 28 *Hi cum Dianam comprimere voluissent, quæ cum non posset viribus eorum resistere.* pro, *ea*, *cum non posset.*

Hoc) pro *ob hoc*, sicut *quod*, pro *ob quod*. vide sup. fab. 16.

Cum intervenisset & Deianira cum fidem) etiam hæc repetitio ad plebejum genus pertinet, cujus exemplum est in prius citatis ex fab. 28. huic simillimum.

Tin-

Tinctas, quantam) Locus vitiosus. Scribe, *tinctas, ac quantam*. Nam, *cum sciret, quantam vim haberent tinctas*, non procedit.

XXXV. Joele.

HERCULES cum Jolen Euryti filiam in conjugium petiisset, ille eum repudiasset, Oechaliam expugnavit. Qui ut à virgine rogatur, parentes ejus coram ea interficere velle cœpit. Illa animo pertinacior, parentes suos ante se necari est perpessa. quos omnes cum interfecisset, Jolen captivam ad Deianiram præmisit.

Ille eum repudiasset) scribendum *illa*, non enim Eurytus eum sprevit, sed Jole. Ideo mox sequitur, *illa animo pertinacior*, nempe ante quoque fuit pertinax. Hoc vitium & supra fab. 31. notavi.

Vt rogatur) scribendum est, *ut rogaretur*. sententia est, hoc ideo fecisse, ut rogaretur ultro a Jole ad ducendam ipsam in matrimonium, sineretque vivere parentes. Aliter hæc memorat Apollodorus. Sed non dubito, quin hæc sit sententia nostri, isque alios secutus fuerit auctores.

XXXVI. Deianira.

DEIANIRA Oenei filia, Herculis uxor, cum vidit Jolen virginem captivam eximiæ formæ esse adductam, verita est ne se conjugio privaret. Itaque memor Nessi præceptis, vestem tinctam centauri sanguine, Herculi qui ferret nomine Lichan famulum misit. inde paululum quod in terram deciderat, & id sol attigit ardere cœpit. quod cum Deianira vidit, aliter esse ac Nessus dixerat, intellexit: & qui revocaret, eum cui vestem dederat, misit. Quam Hercules jam induerat, statimque flagrare cœpit. Qui cum se in flumen conjecisset, ut ardorem extingueret, major flamma exibat. Demere autem cum vellet, viscera sequebantur

tur. Tunc Hercules Lichan qui vestem attulerat, rotatum in mare jaculatus est, qui quo loco cecidit, petra nata est, quæ Lichas appellatur. Tunc dicitur Philoctetes Pœantis filius pyram in monte Oeteo construxisse Herculi, eumque ascendisse mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus & sagittas donavit. Deianira autem ob factum Herculis ipsa se interfecit.

Et qui revocaret, eum cui vestem dederat) distinctio prava, non enim misit eum, cui vestem dederat, verum misit, qui eum revocaret. itaque post *eum* comma collocandum.

Eumque ascendisse mortalitatem) Comeliniana habet *accendisse*, quod sensum habet nullũ. Micyllus putat, deesse hic, *&* *exuisse*. Barthius emendat, *escendisse*, ac *exscendere*, exponit *superare*. Sed *exscendere* pro *superare* usurpari, probandum erat idonei scriptoris auctoritate. Mallem ego. *adscendisse immortalitatem*, ut *ascendere immortalitatem* dictum sit pro, *scandere ad immortalitatem*, eo plane modo, *sicut adscendere Cœlos* & id genus.

XXXVII. Æthra.

NEPTUNUS & Ægeus Pandionis filius, in fano Minervæ cum Æthra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, Ægeo concessit. Is autem postquam à Troezene Athenas redibat, ensem suum sub lapide posuit, & præcepit Æthræ, ut tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem allevare, & gladium patris tollere, ibi fore indicium cognitionis filii. Itaque postea Æthra peperit Theseum. Qui cum ad puberem ætatem pervenisset, mater præcepta Ægei indicat ei, lapidemque ostendit ut ensem tolleret, & jubet eum Athenas ad Ægeum proficisci, eosque qui illic tum itineri infestabantur, omnes occidit.

Eisque, qui illic tum itineri) Micyllus etiam hunc locum habet pro hiulco. Mihi nil deesse quidquam, sed trajecta quædam & corrupta videntur. Itaque sic ista scribo: *Qui eos, qui illic tum itinera infestabant vi, omnes occidit.*

XXXVIII. Thesei labores.

CORYNETEM Neptuni filium armis occidit: Pityocamptem, qui iter gradientes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterent; quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus missam faciebat, ita ad terram graviter elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Procrustem Neptuni filium, ad hunc hospes cum venisset, si longior erat, minori lecto proposito, reliquam corporis partem præcidebat: sin autem brevior statura erat, lecto longiori dato, incudibus suppositis extendebat eum, usque dum lecti longitudinem æquaret: hunc interfecit. Scironem, qui ad mare loco quodam prærupto sedebat, & qui iter gradiebatur, cogebat, eum sibi pedes lavare, & ita in mare præcipitabat: hunc Theseus pari leto in mare dejecit, ex quo Scironis petræ sunt dictæ. Cercionem Vulcani filium armis occidit. Aprum qui fuit Cremione, interfecit. Taurum qui fuit Marathone, quem Hercules à Creta ad Eurystheum adduxerat, occidit. Minotaurum oppido Gnosi occidit.

Corynetem) Sic a clava, quam gestabat dictum; cum verum ejus nomen esset *Periphetes.* Apollodorus in fine operis: Pausan. in Attic.

Pithyocamptes) Etiam hic sic dictus est, non vero nomine, sed quod inflecteret pinos arbores. Nomen verum *Sinis* habuit.

Iter gradientes) Barthius emendandum putat, *iter ingredientes.* Atqui paulo post eodem modo noster: Neque *iter gradiori* deterius, τὸ *iter ingredior*, quod usurpant optimi scriptores. Columella sane ad eundem modum habet *viam gradior* lib. VI. c. 37. *Vterque sexus viam recte graditur* Est autem *viam graditur*, ambulat, iter facit, sicut & *iter graditur.*

Graviter elidebatur) mallem

 filis

illidebatur, nam *elidi*, est frangi & comminui, non affligi, vid. inf. c. 116.

Gradiebatur, qui cogebat,) hæc fœde sunt trajecta. scribendum enim, *& qui iter gradiebatur, eum cogebat sibi &c.*

Armis occidit) hoc est, ulnis, ut opinor. Ita sane historia docet, ex qua compressum ulnis brachiisque scimus perisse. Festus in *Armillas*. Antiqui *humeros cum brachiis armos vocabant*.

Cremione) legendum est *Crommyone*, ex Diodoro, Strabone, ac plerisque aliis scriptoribus.

Minotaurum oppido Gnosi) illud *oppido* pro glossemate habeo.

XXXIX. *Dædalus*.

DÆDALUS Euphemi filius, qui fabricam à Minerva dicitur accepisse, Perdicem sororis suæ filium propter artificii invidiam, quod is primum serram invenerat, summo tecto dejecit, ob id scelus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoem abiit.

Euphemi) Micyllus suspicatur *Eupalami*. Verum alii hunc ejus faciunt parentem, quod ex Tzetze novimus.

Fabricam) Cicero II. de Nat. Deor. *Pictura & fabrica, ceteraque artes.*

XL. *Pasiphae*.

PASIPHAE Solis filia, uxor Minoïs, sacra deæ Veneris per aliquot annos non fecerat. ob id Venus amorem infandum illi objecit, ut taurum, quem ipsa amabat, alia amaret. In hoc Dædalus exul. cum venisset, petiit ab ea auxilium. is ei vaccam ligneam fecit, & veræ vaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. ex quo compresso, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. tunc Dædalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Dædalum in custodiam conjecit. At Pasiphae eum vinculis liberavit, Itaque Dædalus pennas sibi & Icaro filio suo

fecit,

fecit, & accommodavit, & inde avolarunt. Icarus altius volans, à sole cera calefacta decidit in mare, quod ex eo Icarium pelagus est appellatum. Dædalus pervolavit ad regem Cocalum in insulam Siciliam. alii dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam suam reduxit.

Quem ipsa amabat, alia amaret) Barthius hæc habet pro spuriis & infititiis. Puto retineri posse, si legamus ita, *ut taurum, quem ipse mandarat ali, amaret*. Illud *ipse* de Minoë debet accipi. Minos enim ipsum acceptum à Neptuno jussit deduci ad armenta, ut Apollodorus docet lib. III.

Petiit ab ea auxilium) Scribendum est, *ab eo*, nam ad Dædalum refertur. Locus totus est sanus, nec desiderat ulteriorem medicinam, contra quam Micyllus putaverat. Ordo est, cum venisset Dædalus exul, petiit ab eo auxilium in hoc. Est autem *in hoc* idem, ac in hanc rem, aut ad hoc negocium, ut possit re amata potiri. Unde nec in Commeliniana post *exul* punctum erat collocandum.

Ex quo compresso) scribe, *ex quo compressu*. Terentius in Adelphis. *Virgo ex eo compressu gravida facta est*. Et sic noster ipse, infra fab. 60. & 63.

XLI. Minos.

MINOS Jovis & Europæ filius, cum Atheniensibus belligeravit, cujus filius Androgeus in pugna est occisus. qui postea quam Athenienses vicit, vectigal Minois esse cœperunt. Instituit autem ut anno unoquoque septenos liberos suos Minotauro ad epulandum mitterent. Theseus posteaquam à Trœzene venerat, & audiit quanta calamitate civitas afficeretur, voluntarie se ad Minotaurum pollicitus est ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut si victor reverteretur, vela candida in navem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, velis atris navigabant.

Vectigal Minois esse cœperunt) Barthius hic observat, vectigal esse alicujus, idem significare, ac esse vectigalem. Et sane quin, ut *capital*, ita quoque *vectigal* dicatur recte, dubium est nullum.

Illud magis venit in quæstionem, an vectigal de pluribus queat dici, ut hic, Athenienses cœperunt esse vectigal. Ego non existimo, sed lego, *vectigales esse cœperunt*, omisso illo *Minous*, quod per interpretationem puto intrusum; periisse autem ultimam syllabam ob similitudinem sequentis.

Pollicitus est ire) nihil hic mutandum. solet enim noster infinitivo præsenti uti pro futuro.

In navem haberet) pro *in navem*. Ne hic quidem aliquid emendandum; quod Micyllus suspicabatur. Vide indicem, & quæ dixi ad Fragm. Petronianum.

XLII. *Theseus apud Minotaurum.*

THESEUS posteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia est adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hospitem servaret: ea enim Theseo monstravit Labyrinthi exitum. Quo Theseus cum introisset, & Minotaurum interfecisset, Ariadnes monitu licium revolvendo, foras est egressus. eamque, quod fidem illi dederat, in conjugio secum habiturus, avexit.

Ut fratrem proderet) Minotaurum intelligit, qui ex eadem matre fuit natus.

XLIII *Ariadne.*

THESEUS in insula Dia tempestate retentus, cogitans si Ariadnen in patriam portasset, sibi opprobrium futurum: itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in conjugium abduxit. Theseus autem cum navigaret, oblitus est vela atra mutare; itaque Ægeus pater ejus credens Theseum à Minotauro esse consumptum in mare se præcipitavit, ex quo Ægeum pelagus est dictum. Ariadnes autem sororem Phædram Theseus duxit in conjugium.

XLIV. Cocalus.

Minos, quod Dædali opera multa sibi incommoda acciderant, in Siciliam est eum persequutus, petiitque à rege Cocalo ut sibi redderetur. Cui cum Cocalus promisisset, & Dædalus rescisset, ab regis filiabus auxilium petiit. illæ Minoem occiderunt.

Persecutus, petiit) Conjunctio hic excidit ante *petiit*.

XLV. Philomela.

Tereus Martis filius Thrax, cum Prognen Pandionis filiam in conjugium haberet, Athenas ad Pandionem socerum venit rogatum, ut Philomelam alte-m filiam sibi in conjugium daret: Prognen, suum em obisse dicit. Pandion ei veniam dedit, Philome-nque & custodes cum ea misit: quos Tereus in ma- jecit, Philomelamque invitam in monte compres-. Postquam autem in Thraciam redit, Philome-n mandat ad Lynceum regem, cujus uxor Læthu- quod Progne fuit familiaris, statim pellicem ad e- deduxit. Progne cognita sorore, & Terei impi- facinus pari consilio machinari cœperunt regi ta- gratiam referre. Interim Tereo ostendebatur prodigiis, Ity filio ejus mortem à propinqua ma- adesse: quo responso audito, cum arbitraretur antem fratrem suum filio suo mortem machinari, trem Driantem insontem occidit. Progne autem im Itym ex se & Tereo natum, occidit, patrique pulis apposuit, & cum sorore profugit. Tereus, nore cognito, fugientes cum insequeretur, deo- misericordia factum est, ut Progne in hirundi-

nem commutaretur, Philomela in lusciniam: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

Quod Progne fuit familiaris) legendum, *quod Prognes fuit familiaris*. Dicit, Læthusam misisse pellicem, id est Philomelam, ad Prognem, quia erat familiaris Prognes, adeoq; nolebat superinduci ei pellicem.

Cognita sorore & Terei impium facinus) Locum suspectum habent. Et sane debuerat regulariter scripsisse, *& Terei impio facinore*. Verum dum attendit magis ad vim præcedentium verborum, quam verba ipsa, scripsit hoc modo. Nam *cognita sorore* idem est, ac *cum sororem cognovisset*, cui sequentia recte respondent. Est & hoc inter plebeia Scriptoris nostri numerandum.

XLVI. *Erichtheus*.

ERICHTHEUS Pandionis filius, habuit filias quatuor, quæ inter se conjurarunt, si una earum mortem obisset, cæteræ se interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas venit oppugnaturus, quod patris sui terram Atticam fuisse diceret. Is victus cum exercitu, cum esset ab Atheniensibus interfectus, Neptunus ne filii sui morte Erichtheus lætaretur, expostulavit, ut ejus filia Neptuno immolaretur. Itaque Otionia filia cum esset immolata, cæteræ, fide data se ipsæ interfecerunt. Ipse Erichtheus ab Jove, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

Otionia) Atqui eadem infra fab. 238. est *Colophonia*, quod & Micyllus observavit. Apollonius nec hanc, nec illam Erichthei facit filias, sed alias, aliis nominibus. Sed fuerunt istæ ex Praxithea; potuit autem has ex aliis habuisse. Nisi pro *Otionia* existimamus *Chthonia* legendum, quæ est Meursii sententia lib. II. Reg. Att. c. 13.

Erichtheus) Ita supra, locisque aliis. Græcis tamen semper est ἐρεχθεὺς.

XLVII. *Hippolytus*.

PHÆDRA Minois filia, Thesei uxor, Hippolytum privignum suum adamavit. Quem cum non potu-

potuisset ad suam perducere voluntatem, tabellas scriptas ad suum virum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seque ipsa suspendio necavit. Et Theseus re audita, filium suum manibus excidere jussit, & optavit à Neptuno patre filio suo exitum. Itaque cum Hippolytus equis junctis veheretur, repente è mari taurus apparuit: cujus mugitu equi expavefacti, Hippolytum distraxerunt, vitaque privarunt.

Et Theseus) illud & est natum ex syllaba ultima, vocis præcedentis, ac ideo delendum.

Filium suum manibus excidere jussit) Barthius; *Puto scribendum, maribus, hoc est, testibus.* Ridiculum profecto. Quid enim est, *jussit filium excidere testibus,* ut interim pro *manibus* vel *maribus* hoc substituamus. Saltem debuisset scripsisse *excidere testes,* vel *mares.* Sed & *mares* poni pro *testibus,* hactenus non observatum est. Lego absque ulla dubitatione, *filium suum manibus excedere jussit,* h. e. jussit eum abire in exilium.

Exitum) Probo, quod Micyllus volebat, *exitium.*

XLVIII. Reges Atheniensium.

Cecrops Terræ filius, Cephalus Deiones filius, Agoreus Pandionis filius, Pandion Erichthonii filius, Theseus Ægei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, Dedophon Thesei filius.

Deiones) Recte hic quoque Micyllus putat, *Deionei* scribendum. Apollodorus: Κέφαλ☉- ὁ Δηιονέως. Et sic alii omnes.

Agoreus Pandionis) Nullus est Agoreus Pandionis filius; Scribendum puto *Ægeus.* Is enim filius ejus, teste Apollodoro, Strabone, & aliis.

Pandion Erichthonii) Non superior Pandion, sed alius vetustior.

Dedophon) scribendum, *Demophon,* ex Justino & aliis, quod & Micyllus vidit.

XLIX. *Æsculapius.*

ÆSCULAPIUS Apollinis filius, Glauco, Minois filio vitam reddidisse, sive Hippolyto dicitur, quem Jupiter ob id fulmine percussit. Apollo, quod Jovi nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id est Cyclopes, interfecit. Quod ob factum Apollo datus est in servitutem Admeto regi Thessaliæ.

L. *Admetus.*

ALCESTIM Pelei filiam cum complures in conjugium peterent, & Pelias cum multos eorum repudiaret, simultatem his constituit, ei se daturum, qui feras bestias ad currum junxisset. Is quam vellet aveheret. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut se adjuvaret. Apollo cum ab eo esset liberaliter tractatus, cum in servitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alcestim in conjugium avexit.

Is quam vellet aveheret) Locus non mutilus, sed depravatus est, debet enim ita scribi, sicut pridem in de Re Vehiculari lib. I. c. 9. monui, *qui feras bestias ad currum junxisset, is, quum vellet, aveheret.* Dat Pelias non modo filiam ei, sed & facultatem ejus avehendæ, hac tamen lege, ut id faciat junctis ad currum feris bestiis. Quanquam hoc caput censeam formatum â sequenti, nec Hygini esse, sed alterius inepti, cum plane eadem dicantur, ac iisdem fere verbis, quod facturus Hyginus minime videtur fuisse, cum præsertim sit amator brevitatis.

LI. *Alcestis.*

ALCESTIM Peliæ & Anaxobies, Dimantis filiæ filiam, complures proci petebant in conjugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & simultatem constituit ei se daturum qui feras bestias ad currum

rum junxisset, & Alcestim in conjugio avexisset. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut se adjuvaret. Apollo autem quod ab eo in servitutem liberaliter esset acceptus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alcestim avexit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro se alius voluntarie moreretur. pro quo quum neque pater, neque mater mori voluissent, uxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam postea Hercules ab inferis revocavit.

Anaxobies Diamantis) Vide, quæ notavi supra fab. 14.

Et aliud ab Apolline) hic faciendum erat caput novum, cum titulo, *Admetus*, quod capiti seu fabulæ præcedenti est inscriptum. Sed sunt hi Tituli & hæ divisiones non ab Hygino omnes, verum multæ adjectæ ab homine imperitissimo.

LII. *Ægina*.

JUPITER cum Æginam, Asopi filiam, vellet comprimere, & Junonem vereretur, detulit eam in insulam Delon, & gravidam fecit; unde natus est Æacus. Hoc Juno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quæ eam venenavit: ex qua qui biberat, debitum naturæ solvebat. * Quod cum amissis sociis Æacus præ paucitate hominum morari non posset, formicas intuens, petiit ab Jove ut homines in præsidio sibi daret. Tunc Jupiter formicas in homines transfiguravit, qui Myrmidones sunt appellati, quod Græce formicæ myrmices dicuntur. Insula autem Æginæ nomen possedit.

Delon) Recte Micyllus emendat, *Oenonem*. Librarius ineptus scripserat, *Oclonem*, ita alius *Delonem*, & reliquis melior, *Delon* facit.

Quod) Præmittunt asteriscum, sine causa. Vide Indicem in *Quod*.

Præ paucitate hominum morari non posset) Ita & Barthius. Veteres *mori*. Mihi altius videtur vulnus, & deesse nonnulla ante vocem

vocem *mori*. Certe quomodo paucitas faciat, ut quis nequeat morari, nondum bene video.

In præsidio sibi daret) Nil hic facit asteriscus Micylli, nam oratio est integra. Vide indicem in vocabulo *in*.

LIII. *Asterie.*

JOVIS cum Asterien Titanis filiam amaret, illa eum contempsit, à quo in avem Ortygiam commutata est, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare abjecit, & ex ea insula est enata quæ Ortygia est appellata. Hæc mobilis fuit: quo postea Latona ab Aquilone vento delata est, jussu Jovis, tunc cum eam Python persequeretur. ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ insula postea Delos est appellata.

Avem Ortygiam) Mallem, *ortygem*, nam est ὄρτυξ Græce.

Eamque in mare abjecit) hæc non cohærent cum superioribus, nec vel distinguuntur, vel scribuntur, ut oportet. Post *dicimus*, mea sententia ponendum punctum, deinde nova periodo sic scribendum: *Eam quum in mare abjecisset, ex ea insula est enata.*

LIV. *Thetis.*

THETIDI Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quam patrem. Hoc præter Prometheum cum sciret nemo, & Jovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Jovi pollicetur se eum præmoniturum, si se vinculis liberasset. Itaque fide data, monet Jovem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior nasceretur, Jovem de regno dejiceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in conjugium Peleo Æaci filio, & mittitur Hercules ut aquilam interficiat, quæ ejus cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus post triginta annos de monte Caucaso est solutus.

LV. Tytius.

LV. Tytius.

LATONA quodcum Jove concubuerat, Juno Tytio Terræ filio inmani magnitudine jusserat, ut Latonæ vim afferret: qui cum conatus esset, à Jove fulmine est interfectus, qui novem jugeribus ad inferos exporrectus jacere dicitur. & serpens ei appositus est, qui jecur ejus exesset, quod cum Luna recrescit.

Filio immani magnitudine jusserat) Græcismus est, vide Vossium, & Sanctium, qui hoc genus probant ex optimis scriptoribus.

Appositus est) mallem *appositus esse*.

LVI. Busiris.

IN Ægypto apud Busiridem Neptuni filium cum esset sterilitas, & Ægyptus annis novem siccitate exaruisset, ex Græcia augures convocavit. Thasius Pigmalionis fratris filius Busiridi monstravit, immolato hospite venturos imbres, promisitque fidem ipse immolatus exhibuit.

Augures convocavit) puta, sterilitas ista, hoc est, fecit, ut convocarentur. Quanquam magis credam, scripsisse nostrum, *Convocati*.

Thasius) Recte corrigit Micyllus, *Thrasius*. Sic enim habet Apollodorus Lib. II. ubi rem enarrat.

LVII. Sthenobœa.

BELLEROPHON, cum ad Prœtum regem exul in hospitium venisset, adamatus est ab uxore ejus Sthenobœa: qui cum concumbere cū ea noluisset, illa viro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Prœtus re audita, conscripsit tabellas de ea re, & mittit eum ad Diobaten regem, patrem Sthenobœæ: quibus lectis,

ctis, talem virum interficere noluit, ſed ad Chimæram eum interficiendum miſit, quæ tripartito ore flammam ſpirare dicebatur. idem prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra: hanc ſuper Pegaſum ſedens, interfecit: & decidiſſe dicitur in Campos Aleios, unde etiam coxas ejeciſſe dicitur. At rex virtutes ejus laudans, alteram filiam dedit ei in matrimonium. Sthenobœa re audita, ipſa ſe interfecit.

Diobaten,) perperam, ſcribe *Jobatam*, quomodo eum vocat infra c. 243. & in Aſtron. II. c. 10. Apollodoro lib. II. eſt Ἰοβάτης, quem ſecutus Micyllus putabat *Jobatem*, ſcribendum. Sed altero modo illud η Græcum ſæpe vertunt Latini. ut, μηχανὴ, *machina*. Φηγὸς, *fagus*, De qua re in de Permutatione litterarum.

Idem prima leo) Quid, *idem*? an Chimera? Inepte. ſcribendum meo judicio, *flammam ſpirare dicebatur identidem*,

Coxas ejeciſſe) Valde dubito, hæc ſana eſſe; Senſus facile patet, at *ejicere coxas*, pro *luxare* vel *frangere* num dicatur, oſtendant nobis filii medicorum, quos nunc non eſt otium conſulere. Mallem ego hoc loco legere, *Coxas eliſiſſe*.

LVIII. Smyrna.

SMYRNA Cinyræ Aſſyriorum regis, & Cenchreidis filia, cujus mater Cenchreis ſuperbius locuta, quod filiæ ſuæ formam Veneri antepoſuerat: Venus matris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorem objecit, adeo ut patrem ſuum amaret: quæ ne ſuſpendio ſe necaret, nutrix intervenit, & patre neſciente per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idque ne palam fieret, pudore ſtimulata, in ſylvis ſe abdidit. cui Venus poſtea miſerta eſt, & in ſpeciem arboris eam commutavit, unde myrrha fluit, ex qua natus eſt Adonis, qui matris pœnas à Venere eſt inſequutus.

Smyrna) Myrrha est Ovidio, Servio, & aliis. In scriptura tamen nihil mutandum. Vide indicem Giphani in Lucretium, voce *Smyrna*, & adde, quæ notamus infra cap. 275.

Cinyræ Assyriorum regis) Alii Cypriorum regem faciunt. Assyriorum tamen rex est etiam Apollodoro lib. III.

Intervenit, & patre nesciente) non cohærent ista. Suspicor, scripsisse nostrum, *nutrix intervenit. Ita patre nesciente*. Illud ita facile depravari potuit, propter litterarum proxime præcedentium similitudinem.

Cui Venus) scio, genus hoc reperiri, & egit de eo Vossius in libro de Constructione cap. 39. Sed cum alibi noster aliter, pæne suspicor, & hic scribendum esse, *cujus Venus*.

Insecutus) quia editus, cum jam mater a Venere mutata esset in arborem, Vide Ovid, & Indicem.

LIX. Phyllis.

DEMOPHOON Thesei filius in Thraciam ad Phyllidem in hospitium dicitur venisse, & ab ea esse amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non venisset, illa eo die dicitur novies ad littus cucurrisse, quod ex ea Enneados Græce appellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophoontis spiritum emisit. Cui parentes cum sepulchrum constituissent, arbores ibi sunt natæ quæ certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia arescunt & diffluunt. Cujus ex nomine folia Græce Phylla sunt appellata.

Quod ex ea) Non ex ea, ita enim Phyllidis dici debuit; sed quia novies cucurrit ad littus. Scribendum igitur, *ex eo*.

Enneados) Assentior eruditissimo Meursio, qui legendum censet, *Enneaodoi*. Græce namque est ἐννέα ὁδοὶ. Vide ipsum in de Reg. Atheniensium lib. III. c. 7.

LX. Sisyphus & Salmoneus.

SISYPHUS & Salmoneus Æoli filii inter se inimici fuere. Sisyphus petiit ab Apolline, quomodo posset inter-

interficere inimicum, id est fratrem. Cui responsum fuit, si ex compressu Tyronis Salmonei fratris filiæ procreasset liberos, fore ultores: quod cum Sisyphus fecisset, duo sunt filii nati: quos Tyro mater eorum, sorte audita, necavit. At Sisyphus ut rescüt, * qui nunc dicitur saxum propter impietatem, adversus montem ad inferos cervicibus volvere, quod cum ad summum verticem perduxerit, rursum deorsum, post se revolvatur.

Id est, fratrem) Hoc non Hygini est, sed glossatoris.

Liberos, fore ultores) Mallem, *liberos, eos fore ultores*. Illud eos similitudo litterarum præcedentium absumpsit, quod apud nostrum sæpe accidit.

qui nunc dicitur) Satis liquet, deesse quidpiam de crudelitate ejus in Tyronem.

Post se) pro *post eum*. Vide indicem.

LXI. Salmoneus.

SALMONEUS Æoli filius, Sisyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Jovis, sedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & cives, ob id à Jove fulmine est ictus.

Sedens quadrigam) Bene, ac sicut apud Livium est *insidere templum*, apud Tacitum *insidere aram*. Liquetque prorsus ex hoc loco, etiam *sedere* activorum habere naturam. Vide Sanctium p.m.187. Posset autem hic videri scribendum, *sedensque quadrigam*. Sed occurrunt alia similia his apud nostrum.

Quadrigam) Numerat hoc inter plebeias locutiones Schoppius in Infamia Famiani. Vide, quæ a nobis dicta sunt in de Re Vehiculari lib. II. c. 11.

LXII. Ixion.

IXION Leontei filius, conatus est Junonem comprimere. Juno Jovis jussu nubem supposuit quam

Ixion

ı Junonis ſimulacrum eſſe credidit. ex ea nati ſunt tauri. At Mercurius Jovis juſſu, Ixionem ad in- s in rota conſtrinxit, quæ ibi adhuc dicitur verti.

ion Leontei filius) Valde o de integritate hujus le- is. Nam alii plerique fi- faciunt *Antionis*. *vis juſſu*) Aſſentior Bar- qui legendum ex antiquis ſchedis putat : *Juno Jovis juſſu ſimulacrum nubem ſuppoſuit, quam Ixion Junonem eſſe ratus, coiit*. Niſi malis cæteris ſervatis, q. *Ixion Junonem eſſe credidit*.

LXIII. Danae.

ANAE Acriſii & Aganippes filia. huic fuit fatum, uod peperiſſet, Acriſium interficeret. Quod ti- s Acriſius, eam in muro lapideo præcluſit. Jovis em in imbrem aureum converſus ; cum Danae cubuit, ex quo compreſſu natus eſt Perſeus. Quam er ob ſtuprum ; incluſam in arca cum Perſeo in e dejecit. Ea, voluntate Jovis delata eſt in inſu- Seriphum, quam piſcator Dictys cum inveniſſet, acta ea, vidit mulierem cum infante, quos ad re- Polydectem perduxit , qui eam in conjugio ha- , & Perſeum educavit in templo Minervæ : quod Acriſius reſciſſet eos ad Polydectem morari, re- tum eos profectus eſt. quod cum veniſſet, Polydec- pro eis deprecatus eſt. Perſeus Acriſio avo ſuo m dedit, ſe eum nunquam interfecturum. Qui tempeſtate retineretur, Polydectes moritur. Cui funebres ludos facerent, Perſeus diſco miſſo, m ventus diſtulit in caput Acriſii, & eum interfe- ita quod voluntate ſua noluit, deorum factum eſt. ulto autem eo, Argos profectus eſt, regnaque avita ſedit.

Quod cum venisset) Micyllus, *quo cum venisset*. Sed nil est mutandum. Vid. sup. c. 16.

Et eum interfecit) Barthius putabat, scribendum, *avum interfecit*. Sed hoc longius videtur recedere, praeterea nulla emphasis hic necessaria, ut *avum* scribere debuerit. Mallem, *in caput Acrisii, ita eum interfecit*. Sane illud *ita* majori elegantia & emphasi hic legitur.

LXIV. Andromada.

CASSIOPE filiae suae Andromadae formam Nereïdibus antepofuit, ob id Neptunus expostulavit, ut Andromada Cephei filia ceto objiceretur. Quae cum esset objecta, Perseus Mercurii talaribus volans eo dicitur venisse, & eam liberasse à periculo. Quam cum adducere vellet Cepheus, pater cum Agenore, cujus sponsa fuit, Perseum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caputGorgonis eis ostendit, omnesque ab humana specie sunt informati in saxum. Perseus cum Andromada in patriam redit. Polydectes sive Proetus * vidit Perseum tantam virtutem habere, pertimuit, eumque per dolum interficere voluit. Qua re cognita Perseus, caput Gorgonis ei ostendit, & is ab humana specie est immutatus in lapidem.

Quam cum adducere vellet Cepheus, pater) Recte vidit Micyllus *abducere* pro *adducere* legendum, Sed non vidit, distinctionem pravam. Nec enim Cepheus abducere eam voluit, sed Perseus. Ideo post *vellet*, comma est scribendum, non *Cepheus*.

Informati in saxum) Silius lib. XVII. *Effigiem informat Latiam*

Sive Praetus) haec a glossa sunt. Scribe, *Polydectes ut vidit*,

Et is ab humana) Comeliniana, *& eis*, sine causa.

LXV. Alcyone.

CEYX Hesperi sive Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periisset, Alcyone Æoli & Egyales

filia, uxor ejus, propter amorem ipsi se in mare præcipitavit: qui deorum misericordia ambo in aves sunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. hæ aves nidum, ova, pullos in mari septem diebus faciunt hyberno tempore; mare his diebus tranquillum est, quos dies nautæ Alcyonia appellant.

LXVI. Laius.

LAIO Labdacis filio ab Apolline erat responsum de filii sui manu mortem ut caveret. Itaque Jocasta Menyci filia uxor ejus, cum peperisset, jussit exponi. Hunc Peribœa Polybi regis uxor cum vestem ad mare lavaret, expositum sustulit, Polybo sciente, quod orbi erant liberis, pro suo educaverunt: eumque quod pedes transjectos haberet, Oedipum nominaverunt.

Mortem ut caveret) Membranæ Barthii habent, *præcaveret*.

Jussit exponi) Addunt membranæ Barthii, ut ait ipse, *puerum*. Verum nescio, quid illis membranis tribuendum sit. potest sane ex superioribus intelligi, ubi habetur, *de filii sui manibus*, & sic illud *cum peperisset* expleri per vocem *filium*, ex superioribus repetitam.

Vestem ad mare lavaret) Membranæ dictæ habent, *cum per æstum*. Suspicor auctori earum incredibile visum, reginam lavare vestes. At habes similia infra fab. 125. Neque hic me movent illæ membranæ.

Quod orbi) Videtur scripsisse, *qui quod orbi*.

Pedes transjectos) ferro, scilicet, hoc est, perforatos. Nam recens nati pedes ferro perforaverat pater, ut est notum. Quanquam Oedipus non a pedum foramine, sed οἰδεῖν, id est, intumescendo ita dictus fuerit, quia pedes habuit tumidos ex vulnere, cum repertus esset.

LXVII. Oedipus.

POSTQUAM Oedipus Laji & Jocastes filius ad puberem ætatem pervenit, fortissimus præter cæteros erat, eique per invidiam æquales objiciebant, eum sub-

 ditum

ditum esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, & ille impudens: quod Oedipus sensit non falso sibi objici. Itaque delphos est profectus sciscitatum de * in prodigiis ostendebatur mortem ei adesse de nati manu. idem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit. quem satellites cum viam regi dari juberent, neglexit. Rex equos immisit, & rota pedem ejus oppressit. Oedipus iratus, insciuspatrem suum de curru detraxit & occidit. Laio occiso, Creon Menyci filius regnum occupavit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam est missa; quæ agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti simultatem constituit, si carmen quod posuisset, aliquis interpretatus esset, se inde abire: si autem datum carmen non solvisset, eum se consumpturam dixit, neque aliter de finibus excessuram. Rex re audita, per Græciam edixit, qui Sphingæ carmen solvisset, regnum se & Jocastem sororem ei in conjugium daturum promisit: cum plures regni cupidine venissent, & à Sphinge essent consumpti, Oedipus Laij filius venit, & carmen est interpretatus. Illa se præcipitavit, Oedipus regnum paternum, & Jocastam matrem insciusaccepit uxorem, ex qua procreavit Eteoclen & Polynicen, Antigonam, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugum & penuria incidit, ob Oedipodis scelera, interrogatusque Tiresias, quid ita Thebæ vexarentur, respondit: Si quis ex Draconteo genere superesset, & pro patria interiisset, pestilentia liberaturum. tum Menycus Jocastæ pater se de muris præcipitavit. Dum hæc Thebis geruntur, Corintho Polybus decedit. quo audito, Oedipus moleste ferre cœpit, æstimans patrem suum obisse, cui Peribœa de ejus suppositione palam fecit: id Itemales senex, qui eum exposuerat, ex pedum

dum cicatricibus & talorum agnovit Laji filium esse. Oedipus re audita, postquam vidit se tot scelera nefaria fecisse, ex veste matris fibulas detraxit, & se luminibus privavit, regnumque filiis suis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

Et ille impudens) Mallem, *at ille*, cum majori oppositionis emphasi, quæ hic elegans & necessaria.

De in prodigiis) locum habent pro mutilo Barthius & Micyllus. Ego primum puto, verba: *in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu*, perperam hic esse inserta, ortaque ex præcedenti fabula, quum præsertim Barthius abesse testetur in suis membranis. Deinde locum totum sic constituo: *Est profectus sciscitatum de eodem. Cum Delphas iret, obviam ei Laius venit, quem satellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* Omnia sunt cl[illegible]a nec quid deest in historia. Τὸ *Oedipus* natum ex glossa videtur, qua quis illud *ei* exposuerat. Ita cum & Oedipus, & Lajus nominatetur, librarius vocem *Lajus*, ut supervacuam, omisit.

Daturum promisit) Barthius existimat, *pro* μισθῷ legendum. Sed non solet noster alibi Græca cum Latinis confundere in sermone. Habet Græca, sed cum peculiari significatione, ut supra *enneaodi*, cum indicandus fuit certus locus. Quare ita judico legendum: *Conjugium daturum Promissi cum plures regni cupidine venissent.* Clara omnia, & elegantia.

Id Iremales) Mallem, *Idem Iremalus*.

LXVIII. Polynices.

POLYNICES Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adrasto rege adjuvante, cum septem ductoribus Thebas oppugnatum venit. ibi Capaneus, quod contra Jovis voluntatem Thebas se capturum diceret cum murum ascenderet, fulmine est percussus: Amphiaraus terra est devoratus: Eteocles & Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, etsi ventus vehemens esset, tamen fumus se nunquam in unam partem convertit,

ſed alius alio ſeducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus ſuis diffiderent, Tireſias Eurii filius augur præmonuit, ſi ex Dracontea progenie aliquis interiiſſet, oppidum ea clade liberari. Menycus cum vidit ſe unum civium ſalutem poſſe redimere, muro ſe præcipitavit, Thebani victoria ſunt potiti.

Tireſias Eurii filius) Micyllus vult, *Eurimi*, ſic ut infra cap. 75. vocatur: Ego Apollodorum ſequendum, & *Eueri* legendum cenſeo.

LXIX. *Adraſtus.*

ADRASTO, Talai & Eurynomes filio, reſponſum ab Apolline fuit, eum filias ſuas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in conjugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius expulſus ab Eteocle fratre, ad Adraſtum devenit. & Tydeus ſimul Oenei & Peribœæ captivæ filius, à patre quod fratrem Menalippum in venatione occiderat, fere ſub eodem tempore venit. Quod cum ſatellites Adraſto nunciaſſent, duos juvenes incognita veſte veniſſe, unus enim aprinea pelle opertus, alter leonina: Tunc Adraſtus memor ſortium ſuarum, jubet eos ad ſe perduci: atque ita interrogavit, quid ita hoc cultu in regna ſua veniſſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis veniſſe, & idcirco ſe pellem leoninam operuiſſe, quod Hercules à Thebis genus duceret, & inſignia gentis ſuæ ſecum portaret. Tydeus autem dicit ſe Oenei filium eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprinea ſe opertum, ſignificans aprum Calydonium. Tunc rex reſponſi memor, Argiam majorem dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander: Deiphilam minorem dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Trojam pugnavit.

vit. At Polynices rogat Adrastum, ut sibi exercitum commodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre: cui Adrastus non tantum exercitum dedit, sed etiam ipse cum aliis ducibus profectus est, quoniam Thebæ septem portis claudebantur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, septem filiarum nomine portas constituit. Hæ autem fuerunt, Thera, Cleodoxe, Astynome, Astycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

Vnus enim aprinea pelle opertus, alter leonina) Hæc in parenthesi dicuntur, & per ellypsin τοῦ *erat.*

Atque ita interrogavit) Illud *ita* mihi suspectum est. Arbitror scripsisse, *atque irate*, vel *ira*, pro *cum ira &c.*

Se pellem leoninam operuisse) nil mutandum. Vide indicem.

Secum portaret) scribendum est, *portare*, ut respondeat præcedenti *operuisse*. Littera *t* ex sequenti vocabulo adhæsit.

Significans) ad antecedens *Tydeus* referri debet.

Quoniam Thebæ septem portis) An profectus est, quia claudebantur portis septem? quid, si tribus? non erat profecturus? emenda præcedentia: *cum aliis sex ducibus.* Illud *sex* scriptum fuit litteris, quas cum ineptus scriba non intelligeret, ut supervacuas putavit omittendas. Vid. Apollod. lib. III. qui ostendit, quemlibet ducem suam tenuisse portam.

LXX. *Reges septem Thebas profecti,*

ADRASTUS Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argivus. Polynices Oedipodis filius ex Iocasta, Menœcii filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœa captiva, Calydonius. Amphiaraus Oeclei, vel, ut alii autores dicunt, Apollinis ex Hypermestra Thestii filia, Pylius. Capaneus Hipponoi filius ex Astynome Talai filia, sorore Adrasti, Argivus. Hippomedon Nesimachi filius ex Mythidice Talai filia, sorore Adrasti, Argivus. Parthenopæus, Meleagri filius ex Atalanta Iasii filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adra-

ſtum Talai filium ; is enim equi beneficio ereptus eſt qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit , ut injurias paternas vindicarent, eo quod inſepulti jacuerant Creontis juſſu, qui Thebas occuparat, fratris Jocaſtes.

Menætii) Sic plerique Græci. At in ſuperioribus *Menycum* ſemper vocat, minus convenienter.

Mithidice, Talai filia) Nomen *Mithidice* haud dubie corruptum eſt, quid pro eo ſcribi debeat, nec dum video.

LXXI. *Septem Epigoni, id eſt filii.*

ÆGIALEUS Adraſti filius ex Demoanaſſa, Argivus. hic ſolus periit ex ſeptem qui exierant, quia pater exuperaverat, pro patre vicariam vitam dedit. cæteri ſex victores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argivus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Evanippe Elati filia, Argivus. Alcmæon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argivus. Theſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nympha , Nyſius. *

Polynices Oedipodis filius, anno peracto regnum ab Eteocle fratre Adraſto Talai filio adjutore repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Jovis voluntatem, Thebas ſe capturum dixit : & cum murum aſcenderet, fulmine ab Jove eſt percuſſus. Amphiaraus cum quadriga terra eſt devoratus , Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes , alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiunt, Thebis fumus ſeparatur, quod alius alium interfecerunt, reliqui perierunt.

Quia

Quia pater superaverat) Membranæ Barthianæ, *quia pater sex superaverat*. Sed dixi jam, non satis magnam fidem me tribuere membranis illis. Scribo *quia pater ex septem superaverat*. Sic enim auctor ipse amat loqui. ut supra c.10. *Amphionis filia, quæ ex septem superaverat*. illud *septem* non integra voce, verum litteris numeralibus fuit scriptum, quas scriba indoctus ut otiosas omisit, quod & alio loco factum annotavimus.

Nysius) Recte suspicatur Micyllus, hic deesse nonnulla, quinque enim tantum numerantur ex Epigonis, & desiderantur duo, Stenelus, Capanei filius, & Diomedes, filius Tydei.

Polynices Oedipodis) Est hæc inepta hominis stolidi repetitio eorum, quæ iisdem verbis dicta sunt in præcedenti fab. 63. Tale quid & alibi notamus factum.

LXXII. *Antigona.*

CREON Menœtii filius edixit, ne quis Polynicen aut qui una venerunt, sepulturæ traderent, quod patriam oppugnatum venerint: Antigona soror & Argia conjunx, clam noctu Polynicis corpus sublatum, in eadem pyra, qua Eteocles sepultus est imposuerunt: quæ cum à custodibus deprehensæ essent, Argia profugit, Antigona ad regem est perducta. ille eam Hæmoni filio, cujus sponsa fuerat, dedit interficiendam. Hæmon amore captus, patris imperium neglexit & Antigonam ad pastores demandavit: ementitusque est, se eam interfecisse. Quæ cum filium procreasset, & ad puberem ætatem venisset, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex quod ex Draconteo genere omnes in corpore insigne habebant, cognovit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, ut ei ignosceret, non impetravit. Hæmon se & Antigonam conjugem interfecit. At Creon Megaram filiam suam Herculi dedit in conjugium: ex qua nati sunt Theremachus, & Ophites.

Qua Eteocles sepultus est) Aut illud *sepultus est*, irrepsit ex glossa, aut scribendum, *qua Eteocles repositus est*. Nam ut *sepultum pyra* scripsisse Hyginum credam, haud persuadeor.

LXXIII. *Amphiaraus, Eriphyla, & Alcmaeon.*

AMPHIARAUS Oeclei & Hypermestræ Thestii filiæ filius augur, qui sciret si ad Thebas oppugnatum isset, se inde non rediturum: itaque celavit se, conscia Eriphyle conjuge sua, Talai filia. Adrastus autem ut eum investigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit sorori suæ Eriphylæ: quæ doni cupida, conjugem prodidit. Amphiaraus Alcmæoni filio suo præcepit, ut post suam mortem pœnas à matre exequeretur. qui postquam apud Thebas terra est devoratus, Alcmæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem suam interfecit, quem postea furiæ exagitarunt.

Qui sciret si ad) scribo, *quia sciret*, ut respondeat sequenti *itaque*.

LXXIV. *Hypsipyle.*

SEPTEM ductores qui Thebas oppugnatum ibant, devenerunt in Nemeam, ubi Hypsipyle Thoantis filia in servitute puerum Archemorum sive Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui responsum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam posset ambulare. ergo ductores septem qui Thebas ibant aquam quærentes, devenerunt ad Hypsipylen: eamque rogaverunt ut eis aquam demonstraret. Illa timens puerum in terram deponere, apium altissimum erat ad fontem, in quo puerum deposuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis custos puerum exedit. At draconem Adrastus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypsipyle deprecati sunt, ludosque puero funebres instituerunt, qui

quinto

quinto quoque anno fiunt, in quibus victores apiaciam coronam accipiunt.

Ophiten Lyci regis filium) Alii omnes hunc *Opheltem Lycurgi filium* appellant. Vide Apollodorum in lib. I. ubi habes historiã. Pausaniam in Arcadicis, & alios.

Apium altissimum erat ad fontem) Nil hic deest, quod putabat Micyllus, sed ista verba velut in parenthesi ponuntur.

LXXV. *Tiresias.*

IN Monte Cyllenio Tiresias Eurimi filius, pastor dracones venerantes dicitur baculo percussisse, alias calcasse, ob id in mulieris figuram est conversus: postea monitus à sortibus, in eodem loco dracones cum calcasset, redit in pristinam speciem. Eodem tempore inter Jovem & Junonem fuit jocosa altercatio, quis magis de re veneream voluptatem caperet, masculus, an fœmina: de qua re Tiresiam judicem sumpserunt, qui utrunque erat expertus. Is cum secundum Jovem judicasset, Juno irata, manu aversa eum excæcavit. at Jovis ob id fecit, ut septem ætates viveret, vatesque præter cæteros mortales esset.

Alias calcasse) vocula elapsa est per oscitantiam librarii. Scribe, *percussisse alias, alias calcasse.*

redit in pristinam) Mallem, *rediit in pristinam.*

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

CADMUS Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pentheus Echionis, Creon Menœtii, Oedipus Laji, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zetus Jovis, Labdacus Polydori.

Cadmus) Non est recensio hæc secundum justam seriem, quod constat ex Pausaniæ Bœoticis. Sed similiter enumeravit supra c. 48. etiam Reges Atheniensium.

LXXVII. *Leda.*

JUPITER Ledam Thestii filiam, in cygnum conversus, ad flumen Eurotam compressit, & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Castorem & Clytemnestram.

Et ab eo) Barthius volebat, *& ex ea*, quod non probo. Sequitur nimirum, *ex Tyndareo autem*, per quandam oppositionem, quæ perit omnis, si legatur *ex ea*. Nam hæc est sententia; Ex Jove peperit Pollucem, ex Tyndareo autem Castorem. Itaque non dubito, quin scribi debeat, *ea ex eo*.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYNDAREUS Oebali filius, ex Leda Thestii filia procreavit Clytemnestram & Helenam. Clytemnestram Agamemnoni Atrei filio dedit in conjugium. Helenam propter formæ dignitatem, complures ex civitatibus in conjugium proci petebant. Tyndareus cum repudiaret filiam suam Clytemnestram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque ne quid ex ea re discordiæ nasceretur, monitus ab Ulyxe, jurejurando se obligavit, & arbitrio Helenæ posuit, ut cui vellet nubere, coronam imponeret, Menelao imposuit, ut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens Menelao tradidit.

Ex civitatibus) Barthius Mſ. suum habuisse ait, *ex vicinis regibus*, ita tamen, ut de voce *regibus* pronunciare nihil possit, quia codex ibi situ fuerit corruptus. Ego suspicor vel *ex vicinis civitatibus*, vel *ex vicinitatibus* scribendum.

Tyndareus cum repudiaret filiam) putant hic deesse quidpiam. Ego locum ita censeo legendum vel restituendum: *Tyndareus, cum (repudiarat filiam suam Clytemnestram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque.* Omnia sunt clara. *Filiam suam*, usurpavit pro *filiam ejus*, sicut solet aliis locis, fuit namque Clytemnestra Tyndarei filia, ut liquet

liquet ex antecedentibus. Adde Apollodorum lib. III.

Menelao imposuit) scribo, *ea Menelao imposuit, cui Tyndareus. Micyllus* volebat, *quæ Menelao*. Sed hoc longius abit. Barthius pro *ut cui Tyndareus*, quod habetur in editis, putabat, *cui &c.* Mihi illud *ut* ex superioribus, *ut cui vellet*, natum videtur, & delendum.

LXXIX. *Helena*.

THESEUS Ægei & Æthræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam virginem, de fano Dianæ sacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. Quod Jovis eos cum vidisset tantam audaciam habere, ut se ipsi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proserpinam in conjugium. Qui cum per insulam Tænariam ad inferos descendissent, & de qua re venissent indicarent Plutoni, à furiis strati, diuque lacerati sunt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum venisset, illi fidem ejus implorarunt. Qui à Plutone impetravit, eosque incolumes eduxit ad Helenam: Castor & Pollux fratres belligerarunt, & Æthram Thesei matrem & * Phisadiem Pirithoi sororem ceperunt, & in servitutem sorori dederunt.

Strati, diuque lacerati sunt) Illud *diuque* languet, neque sensum habet idoneum hoc loco. Libri veteres habuere, *diusque*; unde suspicor scripsisse nostrum, *usque lacerati sunt*. Illud *di* in *diusque* ad hæsit voci *usque*, ex præcedentis vocis syllaba ultima. Porro *usque* est *continuo*, quod ex Terentio aliisque pridem annotatum est.

Castor & Pollux) hæc nova est fabula, nil commune habens cum superiori. A qua cum nec hic, nec in fabularum indice suo separetur titulo, liquet, Hyginum omnes enumerasse absque titulis, eosque postea demum inscriptos esse singulis ab aliquo, non satis attento ad singulas. Nam hoc accidit & in aliis locis.

belligerarunt) Nescio, annon apposuerit noster, bellum illud fuisse contra Athenienses ob raptum

ptum Helenæ, idque hodie desideretur. Vid. Apollod. III. item Pausaniam in Corinth. II. & Plutarch. in Theseo.

Et Phisadiem) Infra fab. 92. est *Thisadie*.

LXXX. *Castor.*

IDAS & Lynceus Apharei filii, & Messenis habuerunt sponsas Phœben & Lairam Leucippi filias. Hæ autem formosissimæ virgines cum essent, & esset Phœbe sacerdos Minervæ, Laira Dianæ, Castor & Pollux amore incensi eas rapuerunt. Illi amissis sponsis, arma tulerunt, si possent eas recuperare. Castor Lynceum in prælio interfecit. Idas amisso fratre omisit bellum & sponsam, cœpitque fratrem sepelire. Cum ossa ejus collocaret in pila, intervenit Castor, & prohibere cœpit monumentum fieri, quod diceret se eum quasi fœminam superasse. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Castori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum ædificabat pilam, super Castorem impulisse, & sic interfectum: quod cum annunciasset Polluci, accurrit, & Idam uno prælio superavit, corpusque fratris recuperatum sepulturæ dedit. Cum autem ipse stellam ab Jove accepisset, & fratri non esset data, ideo quod diceret Jovis, Castorem semine Tyndarei & Clytemnestram natos: ipsum autem & Helenam Jovis esse filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus suum cum fratre communicare: cui permisit, ideoque dicitur alterna morte redemptus. Unde etiam Romani servant institutum, cum desultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, equo in equum transilit, quod ille sua & fratris vice fungatur.

Et Lairam) Micyllus emendat *Ilairam*. Et sic habet Apollodorus lib. III. Pausaniæ in Messenicis est *Hilaira*.

Quod cum annunciasset Polluci) quis? nemo enim hic nominatur. Legendum sine dubio *annunciassent*, ut intelligantur *homines*.

Eq.o

Equo in equum) Putant locum mutilum; sed est ellypsis præpositionis *ex*. Nisi putamus scribendum, *pileum in capite, de equo in equum*. Et potuit illud *de* excidisse ob similitudinem antecedentis syllabæ, sicut pridem diximus in de Re Vehiculari lib. I. c. 2.

LXXXI. Proci Helenæ.

ANTIOCHUS, Ascalaphus, Ajax Oileus, Antimachus, Æcæus, Blanirus, Agapenor, Ajax Telamonius, Clytius Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Protesilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, Teleontes, Tallius, Polyxenus, Protus, Mnestheus, Machaon, Thoas, Ulysses, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia veteres.

Antiochus) *Antilochus* scribendum ex Apollodoro & aliis.

Ajax Oileus) Mallem, *Ajax Oilei*, ut est apud Apollodorum, ad differentiam Aiacis Telamonii, de quo statim in sequenti versu.

Antimachus, Æcæus) Hi non memorantur aliis, & vereor, ne pro *Antimachus* legendum sit *Amphilochus*. *Æcæus* videtur pro *Ancæus* positum, quanquam inter procos Ancæus aliis non sit nominatus.

Blanirus) sine dubio & hoc corruptum nomen est.

Clytius Cyaneus) Nihilo melius de his sentiendum. Sed quid substituendum sit, haud liquet. Nisi pro *Cyaneus* velis *Cyenus*.

Teleontes, Tallius) pro his substituit Micyllus, *Leonteus Thalpius* ex Apollodoro, ut opinor. pro *Protus, Proteus*. Sed pro *Proteus* rectius scripseris *Prothous* & pro *Idomeneus* ex eodem Apollodoro *Jalmeus* videtur legendum. Cætera non excogito.

Alia veteres) Barthius in suo aitlegi, *alia noteres*, quod mihi similiter corruptum proci nomen videtur.

LXXXII. Tantalus.

TANTALUS Jovis & Plytones filius, procreavit ex Dione Pelopem. Jupiter Tantalo concredere sua consilia

filia solitus erat, & ad epulum deorum admittere: quæ Tantalus ad homines renunciavit. ob id dicitur ad inferos in * aquam media fine corporis stare, semperque sitire: & cum haustum aquæ vult sumere, aquam recedere. Item poma ei super caput pendent: quæ cum vult sumere, rami vento moti recedunt. Item saxum super caput ejus ingens pendet, quod semper timet ne super se ruat.

Et *Plytones*) Nihil hic mutandum, nam & infra C. 155. sic scribitur. Et certe *Plutones* ac *Plytones* nil differunt, cum hæ litteræ inter se permutentur.

In aquam media fine corporis stare) Ne hic quidem opus est mutatione. *In aquam est*, pro *in aqua*. sicut C. 194. *in quietem et venit Apollo*. At *media fine* per ellypsin, pro *media fine tenus*. Quanquam Schoppius in notis ad Sanctium p. m. 300. mallt *mediis fine corporis*. Ego nihil muto.

Et cum haustum) Mallem, *at cum*.

LXXXIII. Pelops.

PELOPS Tantali & Diones Atlantis filiæ filius, cum esset in epulis deorum à Tantalo cæsus, brachium ejus Ceres consumpsit, qui à deorum numine vitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coissent, humero non perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

In epulis Deorum) pro, *in epulas, ad epulas*. Ita liquet ex fabula, quam cum aliis & Pindarus proponit.

Humero non perpetuo) Sed rupto & hiante; propter brachii absentiam. Simili modo *trabes perpetuas* dixit Cæsar VI. Bell. Gall.

LXXXIV. Oenomaus.

OENOMAUS Martis & Asteropes filiæ filius, habuit in conjugio Euareten Acrisii filiam, ex qua procreavit

creavit Hippodamiam virginem eximiæ formæ, quam nulli ideo dabat in conjugium, quod sibi responsum fuit, à genero mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, simultatem constituit, se ei daturum, qui secum quadrigis certasset, victorque exisset, (quod is equos Aquilone velociores habuit) victus autem interficeretur. Multis interfectis, nôvissime Pelops Tantali filius cum venisset, & capita humana super valvas fixa vidisset, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierant, pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque Myrtilo aurigæ ejus persuasit, regnumque ei dimidium pollicetur, si se adjuvaret: fide data Myrtilus currum junxit, & clavos in rotas non conjecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi distraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum victor cum rediret, cogitavit sibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præstare noluit, eumque in mare præcipitavit, à quo Myrtoum pelagus est appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit suam, quod Peloponnesum appellatur, ibi ex Hippodamia procreavit Hippalcum, Atreum, Thyesten.

Mortem cavere) pro *caveret*, vel, ut *caveret*. Ita supra fab. 27. *responsum fuit; ab Æetæ progenie mortem cavere.*

Victorque exisset) hoc est, *evasisset*. Neque muto aliquid, cum utriusque locutionis eadem sit ratio.

Pœnitere eum cœpit) Barthius τὸ *eum* delet, me invito. Sic enim & Cicero VIII. Attic. ep. 5. *Solet eum, cum aliquid furiose fecit, pœnitere.*

Quod Peloponnesum appellatur) Vix hæc esse credo Hygini nostri, & puto delenda.

Hippaleum, Atreum) pro hoc posteriore scribendum *Letreum*, ex Pausaniæ Eliacis II. pro priore *Hippalmum*; de quo supra f. 14. videtur. Sed *Atreus* Pelopis filius nominatur etiam Apollodoro Lib. II.

LXXXV.

LXXXV. *Chryſippus.*

LAIUS Labdaci filius Chryſippum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit. hunc Atreus & Thyeſtes matris Hippodamiæ impulſu interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipſa ſe interfecit.

Pelopis filium natum) Barthius ex Mſ. ſuo legit, *nothum*, quod non diſplicet.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

THYESTES Pelopis & Hippodamiæ filius, quod cum Æropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno eſt ejectus. At is Atrei filium Pliſthenem, quem pro ſuo educaverat, ad Atreum interficiendum miſit: quem Atreus credens fratris filium eſſe, imprudens filium ſuum occidit.

LXXXVII. *Ægiſthus.*

THYESTI Pelopis & Hippodamiæ filio reſponſum fuit, quem ex filia ſua Pelopia procreaſſet, eum fratris fore ultorem. Quod cum audiſſet, *puer eſt natus, quem Pelopia expoſuit, quem inventum paſtores capræ ſubdiderunt, ad nutriendum: Ægiſthus eſt appellatus, ideo quod Græce capra æga appellatur.

Quod cum audiſſet) Micyllus putat, deeſſe quidpiam. Barthius negat, ſed *audiſſet* exponit *accepiſſet, ratum habuiſſet*. Magis in Micylli ſententiam inclino, & vide fab. ſeq.

LXXXVIII *Atreus.*

ATREUS Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeſte fratre ſuo injurias exequi, in gratiam cum

eo rediit, & in regnum ſuum eum reduxit, filiosque ejus infantes Tantalum & Pliſthenem occidit, & epulis Thyeſti appoſuit. qui cum veſceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum afferri: ob id ſcelus etiam ſol currum avertit. Thyeſtes ſcelere nefario cognito, profugit ad regem Theſprotum, ubi lacus Avernus dicitur eſſe. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyeſtis depoſita. ibi caſu nocte cum Minervæ ſacrificaret, intervenit: qui timens ne ſacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapſa, veſtem ex cruore pecudis inquinavit: quæ dum ad flumen exit ſanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thyeſtes è luco proſilivit, & ea compreſſione gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum ſub acropodio Minervæ abſcondit. Poſtero die rogat regem Thyeſtes, ut ſe in patriam Lydiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt, ut Thyeſtem in regnum reduceret. Qui cum ad Theſprotum regem iſſet, æſtimans Thyeſtem ibi morari, Pelopiam aſpexit: & rogat Theſprotum, ut ſibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret eam Theſproti eſſe filiam. Theſprotus ne qua ſuſpicio eſſet, dat ei Pelopiam, quæ jam conceptum ex patre Thyeſte habebat Ægiſthum: Quæ cum ad Atreum veniſſet, parit Ægiſthum: quem expoſuit. At paſtores capræ ſuppoſuerunt: quem Atreus juſſit perquiri, & pro ſuo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thyeſtem: qui Delphos petierunt ſciſcitatum. Caſu Thyeſtes eo venerat ad ſortes tollendas de ultione fratris, comprehenſus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in cuſtodiam conjici juſſit, Ægiſthumque

ſthumque vocat, æſtimans ſuũ filium eſſe, & mittit eum ad Thyeſtem interficiendum. Thyeſtes cum vidiſſet Ægiſthum, & gladium quem Ægiſthus gerebat, & cognoviſſet quem in compresſione perdiderat, interrogat Ægiſthum unde illum haberet. Ille reſpondit matrem ſibi Pelopiam dediſſe: quam jubet accerſiri. cui reſpondit, ſe in compresſione nocturna, neſcio cui eduxiſſe, & ex ea compresſione, Ægiſthum concepiſſe. Tunc Pelopia gladium arripuit, ſimulans ſe agnoſcere, & in pectus ſibi detruſit. quem Ægiſthus è pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æſtimans Thyeſtem interfectum, lætabatur: quem Ægiſthus in littore ſacrificantem occidit, & cum patre Thyeſte in regnum avitum redit.

Ex cruore pecudis) quomodo, *pecudis*, & quo fine pecus illud apud ſaltantem? Lego, *pedis*. Ceciderat, offenderat pedem, atque ita vulneraverat.

Capite obducto Thyeſtes) diſtinctio hæc vitioſa eſt. Scribe continuo, *tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyeſtes e luco proſilit*. Hoc vult, caput velaſſe ſibi ipſi, dum exuit tunicam ſupra caput, plane ſicut fit in noſtris interulis lineis, quas exuimus ſupra caput.

Et ea compresſione) τὸ & delendum eſt, quod creavit ſyllaba poſtrema vocis præcedentis. Deeſt autem nihil, præter præpoſitionem *in*, ut fit & aliis locis. Mox plenè: *ſe in compresſione nocturna eduxiſſe*.

Acropodio) Barthius exponit *baſin*. Quid podium in templis ſit, Vitruvius docet, receſſus videlicet muri ſub columnis. An acropodion receſſus ſummus?

Neſcio cui) Hæc in reſpectu ad orationem directam, quam habuit, ponuntur. Alias communiter dicendum erat *neſcientem cui*, propter antecedens *ſe*.

Tunc Pelopia gladium) ſine dubio hic deſunt pluſcula de confeſſione Thyeſtis, cum ſine ea non intelligantur cætera, deſitque cauſſa, cur ſe interfecerit Pelopia.

Ægiſthus) Puto, hic abeſſe conjunctionem, vel pronomen. Etiam diſtinctio mala, nam & hic, & ſupra, poſt *expoſuit*, ſcribendum Punctum.

LXXXIX. Lao-

LXXXIX. Laomedon.

NEPTUNUS & Apollo dicuntur Trojam muro cinxisse. his rex Laomedon vovit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, immolaturum. Id votum avaritia fefellit. Alii dicunt, parum eum promisisse: ob eam rem Neptunus cetum misit, qui Trojam vexaret. Ob quam causam rex ad Apollinem misit, consultum. Apollo iratus ita respondit: si Trojanorum virgines ceto religatæ fuissent, finem pestilentiæ futuram. Cum complures consumptæ essent, & Hesione fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon cum Colchos Argonautæ irent, eodem venerunt, & cetum interfecerunt. Hesionenque patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde rediissent, secum in patriam eam abducerent, & equos qui super aquas & aristas ambulabant. Quod & ipsum Laomedon fraudavit, neque Hesionen reddere voluit. Itaque Hercules ad eos navibus comparatis, ut Trojam expugnaret, venit, & Laomedontem necavit, & Padaci filio ejus infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, ἀπὸ τοῦ πρίασθαι. Hesionen recuperatam Telamoni concessit in conjugium, ex qua natus est Teucer.

Alii dicunt parum eum promisisse) Ms. Barthianus habet *aurum*. Quærat aliquis, quale, quantum? Sic enim indefinite promittere non potuit. neque ex superioribus colligitur. Non enim, *quantum eo anno natum esset*, huc potest trahi, cum ibi non nascatur aurum. Manet itaque corruptus locus. Imo videri possunt ista verba ne Hygini quidem esse, verum alterius, quippe quæ sint posita non suo loco, cum post vocem *immolaturam* collocari debuerint.

Ceto religatæ) id est, *pro ceto*, & in pabulum ipsius. Nam alias ad petram religari solebant, ut mox indicatur.

Hesione fors exisset) Legendum est, *fors exisset*, forte namque sumebantur electæ. Cicero ad Att. *cum de consularibus mea prima sors exisset.*

Ad eos navibus) Illud, *eos*, vitiosum est, natum ex litteris, numerum navium exhibentibus.

Padaci) Legendum est *Podarci*. Ex Apollodori lib. III.

XC. *Priami filii & filiæ, numero 54.*

HECTOR, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippoſidus, Antinous, Agathon, Diaſtor, Lyſide, Polymena, Aſcanius, Chirodamas, Evagoras, Drypon, Aſtynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnoſia, Caſſandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palæmon, Briſſonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chrœreſus, Chryſolaus, Demoſthea, Doricops, Hippaſus, Hyperiſcus, Lyſianaſſa, Iliona, Nereis, Euander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Diophites, Meduſa, Hero, Creuſa.

Geryones) Aliis eſt Cebryones. Vide Apollodorum lib. III. ubi de hac re.

Hippoſidus) & hic alibi vocatur *Hippothous*.

Antinous) Forte rectius *Antiphonus*.

Diaſtor) Videtur & hic rectius eſſe *Meſtor*, ex Apollodoro.

Liſide, Polymena) Non dubito, quin ſcribi debeat, *Lycaſte, Polyxena*. De Polyxena notum eſt.

Ethionome) An, *Deinone?*

Polipes) Credo, rectum eſſe *Polites*, ex Pauſaniæ Bæoticis, & Apollodoro.

Briſſonius) Ne hoc quidem integrum videtur. Sed eſt difficile in defectu Hiſtoriæ, bonique Codicis iſta omnia vocabula reſtituere.

Drypon) Apollodoro *Dryops* eſſe videtur.

Aſtynomus) Hic *Aſtygonus* Apollodoro.

Palæmon) *Philæmon* eſt Apollodoro.

Doricops) Eidem hic eſt *Dorsclus*.

Hyperiſcus) Credo hunc vocari *Hypirochum* Apollodoro.

Biantes) Apollodoro eſt *Bias*, ſicut mox *Deioptes*, qui noſtro *Dioptites*. Apollodorus memorat plures alios.

XCI. *Alexander Paris.*

PRIAMUS Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Ciſſei, ſive Dymantis filia, uxor ejus prægnans in quiete vidit ſe facem ardentem parere, ex qua ſerpentes plurimos exiſſe.

iſſe. id viſum omnibus conjectoribus cum narratum eſſet, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriæ exitio foret. Poſtquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus. quem ſatellites miſericordia expoſuerunt, eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eumque Parim nominaverunt. Is cum ad puberem ætatem perveniſſet, habuit taurum in deliciis: quo cum ſatellites miſsi à Priamo ut taurum aliquis adduceret veniſſent, qui in athlo funebri quod ei fiebat poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui perſecutus eſt eos, & inquiſivit, quo eum ducerent. illi indicant, ſe eum ad Priamum adducere, qui viciſſet ludis funebribus Alexandri. ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, & omnia vicit, fratres quoque ſuos ſuperavit. Indignans Deiphobus, gladium ad eum ſtrinxit. at ille in aram Jovis Hercæi inſiluit: quod cum Caſſandra vaticinaretur eum fratrem eſſe, Priamus eum agnovit, regiaque recepit.

Ex qua ſerpentes plurimos exiſſe) Quinam hi *ſerpentes?* utrum angues? At hoc nemo alius, quod ſciam. An *ſerpentes* eſt pro repentes, provenientes, ut ad *faces* referatur, dictumque ſit, ſicut ſerpere ignes & incendia dicuntur? ita corrigendum foret *plurimas*, pro *plurimos*, eſſetque hoc hiſtoriæ convenientius.

Quod ei fiebat) Paridi videlicet, vel Alexandro, quippe quem expoſitum credebant periiſſe.

Poneretur) Tanquam præmium Athli, & certaminis, victori tribuendum. Phædrus noſter lib. I. c. 15. *bibere juſsit ipſum poſito præmio.*

Adducere, qui viciſſet) Barthius ſcribit, *adducere ei, qui,* quod probo.

Et omnia vicit) Puto ſcriptum fuiſſe, *& omnis vicit*, librarium vero non intelligentem illud *omnis*, feciſſe *omnia*. Sane de certantibus ſermonem eſſe, monſtrat ſequens *quoque*, ubi dicitur, *fratres quoque ſuos.*

Superavit. Indignans) Mallem, *ſuperavit Id indignans.*

Gladium ad eum ſtrinxit) Nihil cenſeo hic emendandum. *ad eum* eſt, *adverſus*, ſive *contra eum.*

eum. Et sic quandoque usurpatur. Servius ad Virgilii lib. IV. Æn, ista verba : *Classemque ad Pergama misit : Ad Pergama, in Pergama, id est, contra Pergama.*

XCII. *Paridis judicium.*

JOVIS, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocasse, excepta Eride, id est discordia. quæ cum postea supervenisset, nec admitteretur ad epulum, ab janua misit in medium malum dicit, quæ esset formosissima attolleret. Juno, Venus, Minerva formam sibi vindicare cœperunt: inter quas magna discordia orta. Jovis imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque jubeat judicare. Cui Juno, si secundum se judicasset, pollicita est in omnibus terris eum regnaturum, divitem præter cæteros præstaturum. Minerva, si inde victrix discederet, formosissimum inter mortales futurum, & omni artificio scium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in conjugium dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit. Veneremque pulcherrimam esse judicavit. ob id Juno & Minerva Trojanis fuerunt infestæ. Alexander Veneris impulsu Helenam à Lacedæmone ab hospite Menelao Trojam abduxit, eamque in conjugio habuit cum ancillis duabus Æthra & Thisadie, quas Castor & Pollux captivas ei assignarant, aliquando reginas.

Id est discordia) Hæc sunt ex glossa, & delenda.

Dicit, quæ) posset credere quis, scribendum, *dicitque quæ.* Sed & alibi Conjunctionem sic omittit, ut statim post : *eum regnaturum, divitem præter cæteros futurum.*

Formosissimum inter mortales) Barthius emendat, *famosissimum*, id est, celeberrimum, propter sapientiam & artes. quam quam dubitem nonnihil, quia ordo ita foret turbatior.

Omni artificio scium) pro, in omni artificio, cum ellypsi præpositionis. *Scius* est *sciens.* Vide Indicem.

rie navibus XII. Teucer frater ex Hesiona Laomedontis filia, navibus XII. Ulysses Laertæ & Anticliæ filius Ithaca navibus XII. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adrasti filiæ filius, Argis navibus XXX. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis navibus XXV. Ajax Oilei & Rhenes nymphæ filius, Locrus, navibus XX. Nestor Nelei & Chloridis filiæ filius, Pylius, navibus XC. Thrasymedes frater ex Eurydice, Pylius, navibus XV. Antilochus Nestoris filius, Pylius, navibus XX. Eurypylus Euæmonis & Opis filius, Orchomeno navibus XL. Machaon Asclepii & Coronidis filius, Attica, navibus XX. Podalirius frater ejus navibus IX. Tlepolemus Herculis & Astyoches filius, Mycenis navibus IX. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta navibus XL. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, navibus XL. Eumelus Admeti & Alcestis Peliæ filiæ filius, à Perrhebia navibus VIII. Philocteta Pœantis & Demonassæ filius, Melibœa navibus VII. Peneleus Hippalci & Asteropes filius, Bœotia navibus XII. Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia navibus XII. Chronius frater ejus, ex Bœotia navibus IX. Arcesilaus Lyci & Theobulæ filius ex Bœotia navibus X. Prothœnor frater, ex Hastipiæ navibus VIII. Jalmenus Lyci & Pernidis filius, Argis navibus XXX. Ascalaphus frater ejus, Argis navibus XXX. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis navibus XXX. Epistrophus frater ejus itidem navibus X. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes filius, Argis navibus XXX. Menœæ filius, Athenis navibus L. Agapenor Ancæi & Jotis filius, Arcadia navibus LX. Amphimachus Cteati filius, Elea navibus X. Eurychus Pallantis & Diomedæ filius, Argis navibus XV. Amarunceus Onesimachi filius, Mycenis navibus XIX. Polysenes, Astionis & Pelorides filius, Ætolia navibus XL.

Meges Phylei & Eustyoches filius à Dulichio navibus LX. Thoas Andremonis & Gorgidis filius Tyto navibus XV. Podarces frater ejus itidem navibus X. Prothous Tuthredonis filius, Magnesia navibus XL. Cycnus Ociti & Aurophites filius, Argis navibus XII. Nireus Charopi & Nymphæ filius, Argis navibus XVI. Antiphus Mnesyli & Calciopes filius Thessalus, navibus XX. Polybœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius, Argis navibus XX. Leophites Chroni filius, à Sicyone navibus XIX. Calchas Thestoris filius Mycenis augur, Phocus Danai filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncii, Diaphorus judex, Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab insula Scyro: hic idem Pyrrhus est vocitatus à patre Pyrrha. Summa naves CCXLV.

Pilomellæ) Hoc corruptum est vocabulum. An legendum *Philomela*? Scholiasti Pyndari & aliis est *Sthenela.*

Ex Eribœa) Scribendum est, *ex Peribœa*. Sic enim appellat Pausanias in Atticis.

Oilei & Rhenes nymphæ) Ita habes apud Homerum Iliad. B.

Thrasimedes frater ex Euridice) Cujus frater? Nestoris opinor, At Dyctis eum facit filium ipsius, fratrem Antilochi. Et habet consentientem sibi Pausaniam. An trajecta sunt nomina, & hoc post Antilochi ponendum?

Peneleus, Hippalei) Mallem *Hippalcmi*, ut est apud Diodorum. IV.

Pithus Lacreti) Lego, *Litus Alectrionis*, ex Homero, item mox *Clonius*. Sic enim præter Homerum habet quoque Dyctis Cretensis. adde Diodor. IV.

Arcesilaus Lyci & Theobulæ) Imo *Archilici*, ut habet Diodorus lib. IV. vel *Areilyci*, ut est apud Homerum Iliad. Z.

Ex Hastipiæ) Micyllus putat *Thespia*, sed est altius vulnus.

Lyci & Pernidis filius) Non dubito, quin & hæc prave scripta sint vocabula. Pausaniæ est filius Martis & Astyoches in Bœoticis, & sic habet ipse Homerus. Sed & mox pro *Argis* scribendum *Orchomeno* videtur, ex eodem utroque scriptore. Quomodo & Dares *Ascalaphus & Jalmenus ex Orchomeno.*

Frater ejus itidem) Quid est, *itidem*? Scribo, *indidem*.

Menææ filius) Deest, *Mnestheus Petei & Menææ filius*, si *Menææ* vocabulum se recte habet.

bet. Consule Pausaniam in Corinthiacis.

Et Jotis) Micyllus putat *Polyxenes*, nescio quo auctore.

Eurichus) Hic alibi non legitur. An scribendum Euryalus? Sed is non fuit filius Pallantis. forte quædam desunt.

Amarunceus) Ne hunc quidem alibi invenio.

Polysenes Astionis) Scribendum est *Polyxenus Agasthenis* ex Pausaniæ Eliacis. Atque sic putavit & Micyllus.

Tyro) Vox est nihili. deest primum, quot navibus pugnarit Thoas, deinde nomen Protesilai, qui Podarci fuit frater, Item nomen *Iphicli*, qui fuit utriusque pater, ut hæc omnia habentur apud Homerum & Dyctin.

Cycnus) Hic a nemine nominatur, quod sciam.

Et Nympha) Deest nomen Aglaæ. Sic enim Homerus vocat.

Mnesyli) Hoc corruptum videtur. Dyctis facit eum nepotem Herculis, Micyllus putat scribendum *Thessali*.

Polybætes) Scribe, *Polypætes*, ex Homero, ipsoque Nostro sup. c. 82.

Leophites) Puto & hic ex Homero scribendum *Opites*, qui memoratur Iliade λ.

A Patre Pyrrha) Quomodo a patre, cum pater Neoptolemi fuerit Achilles? scilicet Achilles filium hunc genuit ex Deidamia, cum adhuc apud Lycomedem esset inter virgines regias, habitu muliebri. Quo tempore muliebri quoque vocabulo appellatus est *Pyrrha*, quod haberet Crines flavos. Vid. Nost. cap. præcedenti. Et hic est Pyrrha pater, quem intelligit hoc loco.

XCVIII. Iphigenia.

AGAMEMNON cum Menelao fratre Asiæ delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris avexerat, repetitum ad Trojam cum irent, in Aulide tempestas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in venando cervam ejus violavit, superbiusque in Dianam est locutus. Is cum aruspices convocasset, & Calchas se respondisset aliter expiari non posse nisi Iphigeniam filiam Agamemnonis immolasset: re audita Agamemnon recusare cœpit. tunc Ulysses eum consiliis ad rem pulchram transtulit. idem Ulysses cum Diomede ad Iphigeniam missus est adducendam. Qui cum ad Clytemnestram matrem

ejus venissent, ementitur Ulysses eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxisset, & parens eam immolare vellet, Diana virginem miserata est, & caliginem eis objecit, cervamque pro ea supposuit: Iphigeniamque per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi sui sacerdotem fecit.

Asia delectis) Micyllus suspicatur, *aliisque delectis*. Mallem, *& aliis*, quia paulo propius a veteri scriptura.

Et Calchas se respondisset, aliter expiari non posse) Barthius vult *expiare*. At non hoc in quæstione erat, utrum Calchas aliter non posset. Quid enim, si potuisset alius? Idcirco censeo legendum, *& Calchas ei respondisset*. Pronomini *ei* a fine præcedentis, vocabuli adhæsit littera *S*, ita factum *sei*, quod Sciolus mutavit in *se*. Calchas sane fuit aruspex, non sacrificulus, ut per Calchantem expiatio fieri ne quidem debuerit.

Idem Ulysses) Mallem, *ideo Ulysses*.

XCIX. *Auge.*

AUGE Alei filia ab Hercule compressa, cum partus adesset, in monte Parthenio peperit, & ibi eum exposuit. Eodem tempore Atalante Jasii filia, filium exposuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerva nutriebat. hos pastores inventos sustulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina imposuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat: Atalantes autem Parthenopæum, quoniam virgine simulante in monte Parthenio eum exposuerat. Ipsa autem Auge patrem suum timens, profugit in Mœsiam, ad regem Teuthrantem: qui cum esset orbus liberis, hanc pro filia habuit.

Quoniam virgine simulante) Hæc corrupta videntur. puto scribendum, *quoniam virginem simulans se*.

C. *Teuthras.*

TEUTHRANTEM regem in Mœſia Idas Aphareï filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Herculis filius ex reſponſo quærens matrem cum comite Parthenopæo veniſſet, huic Teuthras regnum & filiam Augen in conjugium daturum promiſit, ſi ſe ab hoſte tutaſſet. Telephus conditionem regis non prætermiſit: cum Parthenopæo Idam uno prælio ſuperavit: cui rex pollicitam fidem præſtitit, regnumque & Augen matrem inſcientem in conjugium dedit: quæ quum mortalem neminem vellet ſuum corpus violare, Telephum interficere voluit, inſcia filium ſuum. Itaque cum in thalamum veniſſent, Auge enſem ſumpſit, ut Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exiſſe: quo viſo, Auge enſem projecit, & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita, inſcius matrem interficere voluit: illa Herculem violatorem ſuum imploravit, & ex eo Telephus matrem agnovit, & in patriam ſuam reduxit.

Telephus re audita inſcius matrem) Neſcio, utrum non ſcripſerit noſter, *Telephus re audita eam inſcius matrem*, quoniam ſic ſupra, *Telephum interficere voluit inſcia filium ſuum.* Et fab. 86. *quem Atreus imprudens filium ſuum occidit.*

CI. *Telephus.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo vulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium: reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, niſi eandem haſtam qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytemneſtræ Oreſtem infan-

infantem de cunabulis rapuit: minitans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur. Achivis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Trojam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum sanaret. Quibus Achilles respondit, se artem medicam non posse. tunc Ulysses ait: Non te dicit Apollo, sed autorem vulneris hastam nominat: quam cum rasissent, remediatus est, à quo cum peterent, ut secum ad Trojam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficium quod eum sanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonstravit, inde in Mœsiam est profectus.

Eos deduxit) Hæc corrupta censeo. certe sequens *autem* nihil habet, cui respondeat, quod tamen necesse est. Suspicor scribendum, *eo non deduxit, locos autem.*

Artem medicam non posse) In Comeliniana ediderunt *nosse*, quod non placet. Vide Indicem.

CII. *Philoctetes.*

PHILOCTETES Pœantis & Demonassæ filius, cum in insula Lemno esset, Coluber ejus pedem percussit, quem serpentem Juno miserat, irata ei ob id, quia solus præter cæteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est exustum, & ad immortalitatem traditum. ob id beneficium Hercules suas sagittas divinas ei donavit. sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non possent, jussu Agamemnonis regis, in Lemno expositus est cum sagittis divinis. quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus Dolophionis filius nutrivit. Quibus postea responsum est, sine Herculis sagittis Trojam capi non posse. Tunc Agamemnon Ulyssem & Diomedem exploraplora-

ploratores ad eum misit. Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio esset, eumque secum sustulerunt.

CIII. Protesilaus.

ACHIVIS fuit responsum, qui primus litora Trojanorum attigisset, periturum. Cum Achivi classes applicuissent, cæteris cunctantibus, Jolaus Iphicli & Diomedeæ filius primus è navi prosilivit, qui ab Hectore confestim est interfectus: quem cuncti appellarunt Protesilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens petit à diis, ut sibi cum eo tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio reductus, tres horas cum eo colloquuta est. quod iterum cum obisset Protesilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

Iphicli & Diomedea) An *Diomedea* nomen recte scriptum sit, ignoro. Apud Apollodorum Iphicli uxor, ex qua natus est Jolaus, Automedusa nominatur.

CIV. Laodamia.

LAODAMIA Acasti filia, amisso conjuge, cum tres horas consumpsisset, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque fecit simulacrum æreum simile Protesilai conjugis & in thalamis posuit, sub simulatione sacrorum, & eum colere cœpit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attulisset ad sacrificium, per rimam aspexit, viditque eam ab amplexu Protesilai simulacrum tenentem, atque osculantem: æstimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciavit. Qui cum venisset, & in thalamos irrupisset, vidit effigiem Protesilai: quæ ne diutius torqueretur,

jussit

jusſit ſignum & ſacra, pyra facta, comburi: quo ſe Laodamia, dolorem non ſuſtinens, immiſit, atque uſta eſt.

Simulacrum areum) Hoc vix efficere Laodamia potuerit tacite ac ut neſciretur. Quare ſcribo, *ſimulacrum cereum*, cum præſertim ſequatur *juſſit ſignum comburi*, quod in æreum non poteſt convenire.

Ab amplexu Proteſilai ſimulachrum) recte, nec mutandum, *ab amplexu*, eſt, *ob amplexum*, vide indicem.

CV. *Palamedes.*

ULYSSES, quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito conſilio ad Agamemnonem, militem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete vidiſſe ut caſtra uno die moverentur. Id Agamemnon verum exiſtimans, caſtra uno die imperat moveri. Ulyſſes autem clam noctu ſolus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epiſtolam conſcriptam Phrygi captivo, ad Priamum dat perferendam, militemque ſuum priorem mittit, qui eum non longe à caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra rediret, quidam miles epiſtolam quam Ulyſſes ſcripſerat, ſuper cadaver Phrygis poſitam, ad Agamemnonem attulit: in qua ſcriptum fuit, *Palamedi à Priamo miſſa*: tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulyſſes in tabernaculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem eſſet productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus iverunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum eſſe credidit. Quo facto Palamedes dolo Ulyſsis deceptus, ab exercitu univerſo innocens occiſus eſt.

Pala-

Palamedi a Priamo missa) Etiam hic nil mutandum. ita enim & infra fab. 108. *in equo scripserunt, Danai Minervæ dono dant*. Similiter fab. 126. *quos illa conditione ita differt, cum telam detexuero, nubam*. Cæterum si hæc epistola sic fuit scripta, tanquam Palamedi a Priamo, quomodo stare potest, quod supra legitur, *ad Priamum dat perferendam?* scribendum erit *ad Palamedem*, nisi forte malumus *a Priamo ad Palamedem*.

Tantumque ei) An scribendum, *tantum qui ei?* Sed potest τῷ *polliceri* passiva significatione usus esse, sicut solet in aliis similibus, Vide indicem.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGAMEMNON Briseidam, Brisæ sacerdotis filiam, ex Mœsia captivam, propter formæ dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo Chryseida Chrysi sacerdoti Apollinis Zminti reddidit. quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus a Patroclo, arma sua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, æstimantes Achillem esse. Sarpedonemque Jovis & Europæ filium occidit. postea ipse Patroclus ab Hectore interficitur, armaque ejus sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamque ei reddidit. tum contra Hectorem cum inermis prodisset, Thetis mater à Vulcano arma ei impetravit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, astrictumque ad currum traxit circa muros Trojanorum. quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis jussu, duce Mercurio in castra Danaorum venit, & filii corpus auro repensum accepit, quem sepulturæ tradidit.

Zminti) Homero est Σμινθεύς, id quod Latine esset *Sminthems.* *Sminthius* est Dycti lib. II. Vid. infra, f. 120.

Quam ob iram) Hoc vitiosum est. Legendum vel, *quam ob rem*, vel, *quare ob iram*, ut *ob iram* sit, *quia erat iratus*.

Armaque ejus sunt detracta Patroclo occiso.) Hæc nec integra, nec bene distincta sunt. Sic autem debent scribi: *armaque ei sunt detracta. Patroclo occiso, Achilles cum Agamemnone redit in gratiam.*

Briseidamque ei) Barthius, *qui Briseidam ei.* Mallem, *Briseidam qui ei.* Nam solet noster non rarò sic transponere. ac simile quid observavimus supra fab. 105.

CVII. *Armorum judicium.*

HECTORE sepulto, cum Achilles circa mœnia Trojanorum vagaretur, ac diceret se solum Trojam expugnasse: Apollo iratus, Alexandrum Parin se simulans, talum, quem mortalem habuisse dicitur, sagitta percussit, & occidit. Achille occiso, ac sepulturæ tradito, Ajax Telamonius, quod frater patruelis ejus fuit, postulavit à Danais, ut arma sibi Achillis darent: quæ ira Minervæ abjurgata sunt ab Agamemnone & Menelao, & Ulyssi data. Ajax furia accepta, per insaniam pecora sua & seipsum vulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

Quæ ira Minervæ abjurgata sunt) Micyllus putat, *abjudicata sunt*. Retinet Barthius & exponit, *jurgio seu litigio abjudicata sunt*. Et sane *jurgare* proprio est *jure agere*. Sic *abjurgata* erunt, quæ judiciaria actione cui ademta sunt. Sed sic scribendum fuerit, *quæ ei ira Minervæ abjurgata sunt*, ut *ei abjurgata* sit pro *jurgata ab eo*.

CVIII. *Equus Trojanus.*

ACHIVI cum per decem annos Trojam capere non possent, Epeus monitu Minervæ equum miræ magnitudinis ligneum fecit, eoque sunt collecti, Menelaus, Ulys-

Ulysses, Diomedes, Thessander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, *Danai Minervæ dono dant:* castraque transtulerunt Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Minervæ duci imperavit, feriatique magno opere ut essent, edixit. Id vates Cassandra cum vociferaretur, inesse hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum statuissent, & ipsi noctu lusu atque vino lassi obdormissent, Achivi ex equo, aperto à Sinone, exierunt, & portarum custodes occiderunt, sociosque signo dato, receperunt, & Troja sunt potiti.

Thessander) Meminit hujus inter ducis Græcorum etiam Dyctis Cretensis, sed est ipsi *Thessandrus*, filius *Polynicis*.

Transtulerunt Tenedo) Micyllus putat *Tenedum*. Ego nihil censeo mutandum: *Tenedo* est per Ellypsin præpositionis; pro *in Tenedo*, in Tenedo autem, pro in Tenedum, ut solet noster.

Id vates Cassandra) Illud *id* puto factum ex postrema syllaba verbi præcedentis; & delendum.

CIX. *Iliona.*

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionæ filiæ suæ dederunt eum educandum, quæ Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educavit. Deiphilum autem quem ex Polymnestore procreaverat, pro suo fratre educavit, ut si alteri eorum quid foret, parentibus præstaret. Sed cum Achivi Troja capta, prolem Priami exstirpare vellent, Astyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro dejecerunt: & ad Polymnestorem legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, si Polydorum Priami filium interfecisset.

Polymnestor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium suum imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus suis sciscitatum est profectus. cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in servitute teneri. Cum inde rediret, & vidit aliter esse ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse filium, ab sorore Ilionea inquisivit, quid ita aliter sortes dixissent? cui soror, quid veri esset patefecit, & ejus consilio Polymnestorem luminibus privavit, atque interfecit.

Ut si alteri eorum quid foret) Polydoro simulato puta, non enim illud *alteri* ad utrumque indiscriminatim referendum, sed ad hunc solum. Pro *foret*, mallem *fieret*, ut sit sententia: suum filium vocasse Polydorum, ut si quid fieri vel accidere Polydoro deberet, id accideret filio suo, fictoque Polydoro. Polydorum verum autem, fratrem suum præstare, id est, sistere ac reddere parentibus posset.

Et ejus consilio) Mallem præmisso puncto, *ex ejus consilio.*

CX. Polyxena.

DANAI victores cum ab Ilio classem conscenderent, & vellent in patriam suam quisque reverti, & prædam quisque sibi duceret, ex sepulcro vox Achillis dicitur prædæ partem expostulasse. Itaque Danai Polyxenam Priami filiam, quæ virgo fuit formosissima, propter quam Achilles cum eam peteret, & ad colloquium venisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, ad sepulcrum ejus eam immolaverunt.

Ad sepulcrum ejus eam) Illud *eam* abundat. Verum ita solet noster, ut fab. 117. *Clytemnestra eum audisset adduci, tunc Clytemnestra*, & fab. 164. *Quod Mercurius Jovis jussu id ne faceret prohibuit.* & fab. 176. *Qui, cum Danaus periisset &c. Lynceus conspexit.* Est hoc inter plebejas loquendi rationes referendum. Adde Fab. 119.

CXI. Hecuba.

ULYSSES Hecubam Cissei filiam, vel, ut alii autores dicunt, Dimantis Priami uxorem, Hectoris matrem, in servitutem cum duceret, illa in Hellespontum mare se præcipitavit, & canis dicitur facta esse, unde & Cyneum est appellatum.

Dimãntis) Supra, *Dymantis* Fab. 91. quod rectius, ut ex Homero constat.

Cyneum) Micyllus putat, scribendum *Cynos sema*. Et sic Strabo habet lib. XIII. Sed ibi loquitur non de mari, verum monumento, Hecubæ erecto. Itaq; nihil temere puto mutandum, cum *Cyneum* sit κύνεον notum Græcis vocabulum, & mare monumento vicinum ita potuerit nuncupari, ut factum & in aliis.

CXII. Provocantes inter se, qui cum quo dimicarunt.

MENELAUS cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit; Diomedes cum Ænea, Æneam servavit Venus. Idem cum Glauco, in hospitio cognito discessêrunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore donificantes discessere: Ajax Hectori donavit balteum, unde est tractus: Hector Ajaci gladium, unde se interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui postea Pythagoras est factus, & meminit suam animam in corpora transisse. Achilles cum Asteropeo, Asteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occiditur: idem cum Ænea, Æneas fugatur: idem cum Agenore, Agenorem servavit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otreræ filia, Penthesilea occiditur; Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur:

ditur: Achilles cum Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylus occiditur.

In hospitio cognito discesserunt) Nil mutandum. Plene loquitur, cum vulgo præpositionem omittant. Est autem *in hospitio cognito*, idem, ac *ex hospitio cognito*, cum cognovissent, aut cognitum ab ipsis esset hospitium. Ita Petronius: *In hoc dictorum æstu motus incedo.*

Otrera) Apud Justinum est Orithya lib. II. c. 9. Sed hoc nomine scribitur & apud Apollodorum lib. II.

CXIII. Nobilem quem quis occidit.

ACHILLEM Apollo Alexandri figura. Hector Protesilaum, idem Antilochum: Agenor Helenorem, idem Chlonium; Deiphobus Ascalaphum, idem Antonoum: Ajax Hippodamum, idem Chlonium: Agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum: Ajax Locrus Carcanum, idem Gavium; Diomedes Dolonem, idem Rhesum: Eurypylus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum; Achilles Astynomum, idem Pylachantum, Neoptolemus Priamum.

Idem Chlonium) Mallem *Clonium*, quia Homero est κλόνιος. Vid. Iliad. O. ubi hæc historia habetur.

Idem Chlonium) Quomodo, cum jam ante interfectus ab Agenore dicatur? forte scripserat *Cleopolemum*. Is enim ab Ajace interfectus dicitur. Ac ne quidem antecedens *Hippodamum* rectum videtur, cum is dicatur interfectus ab Ulysse Il. λ. quare mallem scribere *Hippothoum*.

Hippodamantem) At hic cæsus ab Achille dicitur Il. γ. An scribendum est *Hippolochum*? Hic enim occisus est ab Agamemnone, ut liquet ex Iliad. A. Num potius *Iphidamantem*, de quo idem eodem loco?

Idem Glaucum) Ita Dictys, Lib. IV. p. m. 103.

Carcanum) Hoc mihi suspectum est vocabulum. Scribo *Gargasum* f. 115.

Idem Gavium) Neque hoc placet. Mallem *Agauum*, de quo Dictys. IV. p. 104.

Pylachantem) sine dubio & hoc corruptum est vocabulum.

CXIV. *Achivi qui quot occiderunt.*

ACHILLES numero 72. Antilochus numero 2. Protesilaus numero 4. Peneleus num. 2. Eurypylus numero 1. Ajax Oilei num 24. Thoas num. 2. Linus numero 20. Thrasymedes num. 2. Agamemnon num. 16. Diomedes num. 18. Menelaus 8. Philoctета num. 3. Meriones num. 7. Ulysses num. 12. Idomeneus num. 13. Leonteus num. 5. Ajax Telamonius num. 28. Patroclus numero 53. Polypœtes numero 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

Linus) Hunc alibi non lego. Suspicor *Leitus* scribendum.
Fit numerus 362.) Scribe, 329. Error natus ex inversione numerorum.

CXV. *Trojani qui quot occiderunt.*

HECTOR numero 31. Alexander num. 3. Sarpedon num. 2. Panthous numero 4. Gargasus num. 2. Glaucus num. 4. Polydamas num. 3. Æneas num. 28. Deiphobus num. 4. Clytus numero 3. Athamas num. 1. Agenor num. 2. fit numerus 88.

Fit numerus 88.) Imo, 87. Sed errorem esse puto in numeris præcedentibus.

CXVI. *Nauplius.*

ILIO capto, & divisa præda, Danai cum domum redirent, ira deorum quod fana spoliaverant, & quod Cassandram Ajax Locrus à signo Palladio abripuerat, tempestate & flatibus adversis ad saxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempestate Ajax Locrus fulmine est à Minerva ictus, quem fluctus ad saxa illiserunt, unde Ajacis petræ sunt dictæ, cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audivit, sensit-

que tempus venisse ad persequendas filii sui Palamedis injurias. Itaque tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit quo saxa acuta & locus periculosissimus erat. Illi credentes humanitatis causa id factum, naves eo duxerunt. quo facto, plurimæ eorum confractæ sunt, militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum visceribus ad saxa illisa sunt: si qui autem potuerunt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. At Ulyssem ventus detulit ad Marathonem, Menelaum in Ægyptum, Agamemnon cum Cassandra in patriam pervenit.

Ad Marathonem) Notat Micyllus, alios *Ismarum* dicere. Sane quid hic Marathon faciat, non video. Lego, *ad Maronem*. Vide Odyss. I. & infra. 125.

CXVII. *Clytemnestra.*

CLYTEMNESTRA Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audisset ab Oeace, Palamedis fratre, Cassandram sibi pellicem adduci, quod ementitus est, ut fratris injurias exequeretur: tunc Clytemnestra cum Ægistho filio Thyestis cepit consilium, ut Agamemnonem & Cassandram interficeret: quem sacrificantem securi cum Cassandra interfecerunt. At Electra Agamemnonis filia, Orestem fratrem infantem sustulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit Astyochea Agamemnonis soror nupta.

Ab Oeace) Scribendum ex Apollodori lib. III. *Orace.*

CXVIII. *Proteus.*

IN Ægypto Proteus senex marinus divinus dicitur fuisse, qui in omnes se figuras convertere solitus erat, Quem Menelaus Idotheæ filiæ ejus monitu, catena alligavit,

ligavit, ut sibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum esse, quod Troja esset devicta, ideoque id fieri debere, quod Hecatomben Græce dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaque Menelaus Hecatomben fecit. tunc demum post octavum annum, quam ab Ilio decesserat, cum Helena in patriam redit.

Idothea) Homero est Εἰδοθέη Odyss. Δ. ubi eadem legas. *In patriam redit)* Puto scripsisse, *rediit*.

CXIX. *Orestes.*

ORESTES Agamemnonis & Clytemnestræ filius, postquam in puberem ætatem venit, studebat patris sui mortem exequi. itaque consilium capit cum Pylade, & Mycenas venit ad matrem Clytemnestram, dicitque se Æolium hospitem esse, nunciatque Orestem esse mortuum, quem Ægisthus populo necandum demandaverat. Nec multo post Pylades Strophii filius ad Clytemnestram venit, urnamque secum affert, dicitque ossa Orestis condita esse. quos Ægisthus lætabundus hospitio recepit. qui occasione capta, Orestes cum Pylade, noctu Clytemnestram matrem & Ægisthum interficiunt. quem Tyndareus cum accusaret, Oresti à Mycenensibus fuga data est propter patrem, quem postea furiæ matris exagitarunt.

Dicitque ossa Orestis) Scribendum videtur, *dicitque ea ossa Orestis*. Idem vitium est alibi notatum.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORESTEM furiæ cum exagitarent, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset ærumnarum: responsum est, ut in terram Taurinam ad re-

gem Thoantem, patrem Hypſipyles iret, indeque de templo Dianæ ſignum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophii filio ſodale ſuo navem conſcendit, celeriterque ad Tauricos fines devenerunt. Quorum fuit inſtitutum ut qui intra fines eorum hoſpes veniſſet, templo Dianæ immolaretur. ubi Oreſtes & Pylades cum in ſpelunca ſe tutarentur, & occaſionem captarent, à paſtoribus deprehenſi, ad regem Thoantem ſunt deducti. Quos Thoas ſuo more junctos in templum Dianæ, ut immolarentur duci juſſit, ubi Iphigenia Oreſtis ſoror fuit ſacerdos: eosque ex ſignis atque argumentis qui eſſent, quid veniſſent, poſtquam reſciit, abjectis miniſteriis, ipſa cœpit ſignum Dianæ avellere. Quo rex cum interveniſſet & rogitaret, cur id faceret; illa ementita eſt, dicitque eos ſceleratos ſignum contaminaſſe: quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare ferre oportere, & jubere eum interdicere civibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſione Iphigenia nacta, ſigno ſublato cum fratre Oreſte & Pylade in navem aſcendit, ventoque ſecundo ad inſulam Zminten ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt.

In terram Taurinam) emenda, *in terram Tauricam*. Ideo mox *Tauricos fines* memorat.

Abjectis miniſteriis) Nihil hic mutandum. *Abjectis* eſt abactis, juſsis templo excedere, qui miniſtrare ipſi in ſacrificiis faciendis debebant. Cicero Epiſt. ad Plancum 12. *Hunc quemadmodum fregerim, quantaque contentione Titium interceſſorem abjecerim, ex aliorum te literis malo cognoſcere.*

Eos ſceleratos) Mallem, *eo ſcelerate ſignum contaminaſſe, quod impii & ſcelerati.* Quanquam illud *ſceleratos* a ſequentibus ortum trahere videatur.

Ferre oportere) Melius, *ferre ſe oportere.*

CXXI. *Chryses.*

AGAMEMNON cum ad Trojam iret, & Achilles in Mœsiam venit, & Chryseidam Apollinis sacerdotis filiam adduxit, eamque Agamemnoni dedit in conjugium. Quod cum Chryses ad Agamemnonem deprecandum venisset, ut sibi filiam redderet, non impetravit, ob id Apollo exercitum ejus partim fame * prope totum consumpsit. Itaque Agamemnon Chryseida gravidam sacerdoti remisit. Quæ cum diceret se ab eo intactam esse, suo tempore peperit Chrysen juniorem, & dixit se ab Apolline concepisse. Postea Chryses Thoanti eos cum reddere vellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem filios esse, qui Chrysi filio suo quid veri esset patefecit, eos fratres esse, & Chrysen Agamemnonis filium esse. Tum Chryses re cognita cum Oreste fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum signo Dianæ incolumes pervenerunt.

Iret, & Achilles) Illud *&* delendum est, ut formatum ex syllaba ultima verbi præcedentis.

In Mœsiam) Imo *in Mysiam*, quod facile colligitur ex Strabone.

Filiam adduxit) Scribendum est, *abduxit*. Vitium frequens apud nostrum, ut jam aliquoties notavi.

Partim fame) deest, *partim peste*, quod & Barthius vidit. Res est nota ex Homeri Iliad. A.

Thoanti eos cum reddere vellet) Quos? Orestem ac Pyladen, quos Iphigenia raptos detulerat ad Chrysen, ut liquet ex superioribus. Cæterum cum de his nil antecesserit hoc in capite, manifestum est, non fuisse ita ab Hygino divisum a præcedentibus, sicut nunc est, verum hanc divisionem cum inscriptione tituloque factam ab alio quocunque.

Qui Chrysi filio suo) Quis est ille *qui?* an Chryses senior? At hujus filius Chryses junior non erat. Ac ne putare quidem hoc poterat, cum supra noster dixerit, Chryseidam matrem ejus finxisse Apollinem Chrysis junioris patrem. Superest, ut Chryseis ipsa intelligatur. At ita legendum fuerit non *qui*, sed *quæ*, quod tamen cum habeat nihil in præcedentibus, quo referri possit commode, locus iste parum integer videtur.

CXXII. *Aletes.*

AD Electram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam, sororem Orestis, nuncius falsus venit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ esse immolatos. Id Aletes Ægisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenis obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos sciscitatum est profecta. Quo cum venisset, eodem die Iphigenia cum Oreste venit eo. idem nuncius qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem esse. Electra ubi audivit id, truncum ardentem ex ara sustulit, voluitque inscia sorori Iphigeniæ oculos eruere, nisi Orestes intervenisset. cognitione itaque facta, Mycenas venerunt, & Aleten Ægisthi filium Orestes interfecit, & Erigonam ex Clytemnestra & Ægistho natam voluit interficere : sed Diana eam rapuit, & in terram Atticam sacerdotem fecit. Orestes autem Neoptolemo interfecto, Hermionen Menelai & Helenæ filiam adductam conjugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam duxit.

Et Erigonam) Aut illud *&* delendum, aut pro eo *at* scribendum.
Helenæ filiam adductam) Legendum sine dubio est *abductam*. Simile quid habes in superioribus, non uno tantum loco.

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEOPTOLEMUS Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, captiva, procreavit Amphialum. Sed postquam audivit Hermionen sponsam suam Oresti esse datam in conjugium, Lacedæmonem venit, & à Menelao sponsam suam petit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionenque ab Oreste adduxit,

duxit, & Neoptolemo dedit. Orestes injuria accepta, Neoptolemum Delphis sacrificantem occidit, & Hermionen recuperavit, cujus ossa per fines Ambraciæ sparsa sunt, quæ est in Epiri regionibus.

Ab Oreste adduxit) Etiam hic *abduxit* est scribendum.
Cujus Ossa) Neoptolami puta, non Hermionis.

CXXIV. *Reges Achivorum.*

PHORONEUS Inachi filius, Argus Jovis filius, Peranthus Argi filius, Triops Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Jovis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Aristomachi filius, Thyestes Pelopis, Agamemnon Atrei, Ægisthus Thyestis, Orestes Agamemnonis, Clytus Temenei filius, Aletes Ægisthi, Tisamenus Orestis, Alexander Eurysthei.

Peranthus) Hujus loco Phorbas, filius Argi, & pater Triopæ memoratur Pausaniæ in Corinth. II.
Triops) Non dubito, quin *Triopas* sit scribendum, quia cunctis sic vocatur.

CXXV. *Odyssea.*

ULYSSES cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempestate ad Ciconas est delatus, quorum oppidum Ismarum expugnavit, prædamque sociis distribuit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton ex foliis flore procreatum edebant, idque civibus tantam suavitatem præstabat, ut qui gustabant, oblivionem caperent domi reditionis. Ad eos socii duo missi ab Ulysse, cum gustarent herbas ab eis datas, ad naves obliti sunt reverti, quos vinctos ipse reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic responsum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caveret,

ret, ne ab Ulysse excæcaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui postquam pecus in speluncam redegerat, molem saxeam ingentem ad januam opponebat. Qui Ulyssem cum sociis inclusit, sociosque ejus consumere cœpit. Ulysses cum videret ejus immanitati atque feritati resistere se non posse, vino quod à Marathone acceperat, eum inebriavit, seque Utim vocari dixit. Itaque cum oculum ejus trunco ardenti exureret, ille clamore suo cæteros Cyclopas convocavit, eisque spelunca præclusa dixit, Utis me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Ulysses socios suos ad pecora alligavit, & ipse se ad arietem; & ita exierunt ad Æolum Hellenis filium, cui ab Jove ventorum potestas fuit tradita. is Ulyssem hospitio libere accepit, follesque ventorum ei plenos muneri dedit: socii vero aurum argentumque credentes, cum accepissent, & secum partiri vellent, folles clam solverunt; ventique evolàverunt. Rursum ad Æolum est delatus, à quo ejectus est, quod videbatur Ulysses numen deorum infestum habere. Ad Læstrygonas, quorum rex fuit Antiphates * devoravit, navesque ejus undecim confregit, excepta nave qua sociis ejus consumptis, evasit in insulam Ænariam ad Circen Solis filiam, quæ potione data homines in feras bestias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus sociis misit, quos illa ab humana specie immutavit. Eurylochus timens, qui non intraverat, inde fugit, & Ulyssi nunciavit, qui solus ad eam se contulit: sed in itinere Mercurius ei remedium dedit, monstravitque quomodo Circen deciperet. Qui postquam ad Circen venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurii monitu conjecit, ensemque strinxit, minatus nisi socios sibi restitueret,

tueret, se eam interfecturum. Tunc Circe intellexit, non sine divina voluntate deorum id esse factum: itaque fide data se nihil tale commissuram, socios ejus ad pristinam formam restituit, ipsa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreavit. Nausiphoum & Telegonum. Inde proficiscitur ad lacum Avernum, ad inferos descendit, ibique invenit Elphenorem socium suum, quem ad Circen reliquerat, interrogavitque eum quomodo eo pervenisset. cui Elpenor respondit, se ebrium per scalam cecidisse, & cervices fregisse: & deprecatus est eum, cum ad superos redisset, sepulturæ traderet, & sibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anticlia est locutus de fine erractionis suæ. Deinde ad superos reversus, Elpenorem sepelivit, & gubernaculum, ita ut rogaverat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes Musæ & Acheloi filias venit, quæ partem superiorem muliebrem habebant, inferiorem autem gallinaceam. Harum fatum fuit tandiu vivere, quamdiu earum cantum mortalis audiens, nemo prætervectus esset. Ulysses monitus à Circe Solis filia, sociis cera aures obturavit, seque ad arborem malum constringi jussit, & sic prætervectus est. Inde ad Scyllam Typhonis filiam venit, quæ superiorem corporis partem muliebrem, inferiorem ab inguine piscis, & sex canes ex se natos habebat: eaque sex socios Ulyxis, nave abreptos, consumpsit. In insulam Siciliam ad Solis pecus sacrum venerat, quod socii ejus cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, ab Tiresia, & à Circe monitus Ulysses: itaque multos socios ob eam causam ibi amisit. Ad Charybdinque perlatus ter die obsorbebat, terque eructabat: eo monitu Tiresiæ prætervectus est. sed ira Solis, quod pecus ejus erat violatum, cum in insulam

ejus venisset, & monitu Tiresiæ vetuerit violari, cum Ulysses condormiret, socii involarunt pecus: itaque cum coquerent, carnes ex aheno dabant balatus. ob id Jovis navem ejus fulmine incendit. Ex his locis errans naufragio facto, sociis amissis enatavit in insulam Ææam, ubi Calypso Atlantis filia nympha, quæ specie Ulysis capta, anno toto eum retinuit, neque à se dimittere voluit, donec Mercurius Jovis jussu denunciavit Nymphæ, ut eum dimitteret. Et ibi facta rate Calypso omnibus rebus ornatum eum dimisit, eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem filium ejus lumine privaverat. ibi cum fluctibus jactaretur, Leucothoe quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit ævum, baltheum ei dedit, quo sibi pectus suum vinciret, ne pessum abiret. quod cum fecisset, enatavit. Inde in insulam Phæacum venit, nudusque ex arborum foliis se obruit, qua Nausica Alcinoi regis filia, vestem ad flumen lavandum tulit. ille erepsit è foliis, & ab ea petit ut sibi opem ferret. illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem suum eum adduxit. Alcionus hospitio liberaliter acceptum donisque decoratum, in patriam Ithacam dimisit. ira Mercurii iterum naufragium fecit. post vicesimum annum, sociis amisis, solus in patriam redit. & cum ab hominibus ignoraretur, domumque suam attigisset, procos qui Penelopen in conjugium petebant, obsidentes vidit regiam, seque hospitem simulavit: & Euryclia nutrix ipsius, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulyssem esse cognovit. postea procos Minerva adjutrice cum Telemacho filio & duobus servis interfecit sagittis.

Ex

Ex foliis flore) Barthius Mſ. ſuum ita exhibere locum hunc teſtatur: *ex foliis florem procreatum edebant*, *idque cibi genus tantum*. Puto, iſtam lectionem non plane contemnendam.

Domi reditionis) Hæc juncta, unoque ſcripta vocabulo ait ſimiliter ibi reperiri. Quod tametſi probet, poſſitque videri per alia hujus generis firmari, qualia ſunt *vivicomburium*, *domicænium*, tamen quia non ut *combuſtio vivi*, *cænatio domi*, ſic & *reditio domi*, verum *domum* dicitur, aſſentior ſummo Gronovio, qui hic *domum reditionis* putat ſcribendum Vide eum ad Scr. Eccleſ. c. 14. p. 153.

Qui Ulyſſem) Mallem, ſubſtituto commate pro præcedenti puncto, legere *qua*, ut ad molem referatur.

Quod a Marathone) Legendum eſt, *quod a Marone*, quod Micyllus quoque vidit. Idem vitium ſuperius fuit Fab. 116.

Devoravit) Mſ. Barthii, ut ait ipſe, *divortiavit*. Sed hoc mihi quidem ægre perſuadet. Præterea locus hac mutatione nondum redditur integritati ſuæ. Abeſt enim, quomodo Antiphates devoravit ſocios ipſius, ad quod ſine dubio id *devoravit* ſpectat, legerem; *Ad Leſtrigonas, quorum rex fuit Antiphates*, *divortit* * *devoravit*. ut deeſſe id, quod dixi, appareat.

Excepta nave) An, *excepta una nave?* potuit facile ultima ſyllaba vocis *una* periiſſe ob ſimilitudinem litterarum ſequentium.

Monitu conjecit) Legendum eſt, *monitu eo conjecit*, cætera ſunt integra. *Eo*, eſt, in poculum.

Divina voluntate deorum) Illud *Deorum* gloſſaroris eſt, non Hygini.

Nauſiphoum) Micyllus *Nauſithoum*, quod Homerus ipſe firmat.

Anticlia) Homero eſt Ἀντίκλεια, Odyſſ. Λ.

Seque ad arborem malum) τὸ *malum* gloſſatoris eſſe videtur. Solebant enim ſimpliciter vocare *arborem*, ut oſtendi in libris meis de Militia Navali.

Inferiorem ab inguine piſcis) Inf. fab. 151. ait *canis*. Verum nil mutandum, Sequitur noſter alios & alios Scriptores. Vide Virg. Æn. III.

Et a Circe monitus Ulyſſes) Illud *monitus* ex ſuperiori huc inrruſum, abundat.

Ad Carybdinque) Barthius hæc ita dicit Mſ. ſuum habere. *ad Carybdin perlatus, quæ ter die abſorbebat, terque eructabat*. Probo. Niſi malimus hæc in parentheſi poſita credere, ac ſic oportere ſcribi (ter die abſorbebat, ter quæ eructabat.)

Eo monitu) Emendo, *eam monitu*. Littera *m* ob ſimilitudinem ſequentis eſt expuncta, ut in multis factum ſimilibus.

Vetuerit) Scribo, *vetuerat*.

In inſulam Aeaam) At i ea inſula non Calypſus, verum Circes domicilium, ut conſtat ex Homeri Odyſſ. M. Scribendum ſine dubio *Ogygiam* Cum præ-

fertim teftetur Micyllus, in vetufto Exemplari fuo hic erofa quædam fuiffe,& pro iis *Acaam* ab indocto aliquo fubftitutum.

Et ibi facta) Illud *&* delendum puto, ut natum ex litteris præcedentibus.

Ex arborum foliis fe obruit) Manufcr.Barthianum ipfo tefte habet, *operuit*, quod non contemno, cum alterum fere damnum aut exitium illius notet, qui obruitur. Nil tamen cenfeo mutandum. Vide c.195.

Naufica) Scribendum *Nauficaa* ex Homero, cui eft Ναυσικάα. Idem vitium eft in fequenti capite, ubi pro *Naufica*, *Nauficaa* legendum.

Et Euryclea) Scribendum cenfeo, *At Euryclea*.

CXXVI. *Ulyffis cognitio.*

ULYSSES ab Alcinoo rege Nauficæ patre cum effet muneribus dimiffus, naufragio facto nudus Ithacam pervenit, ad quandam cafam fuam, ubi erat nomine Eumæus fybotes, hoc eft fubulcus pecoris. quem canis cum agnofceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognofcebat. quoniam Minerva eum, & habitum ejus commutaverat. Eumæus eum rogavit, unde effet. & ille ait, fe naufragio huc perveniffe. quem cum paftor interrogaret, an Ulyffem vidiffet; dixit fe comitem ejus effe, & figna & argumenta cœpit dicere. quem mox Eumæus cafa recepit, cibo potuque animavit. quo cum veniffent famuli, miffi folito more pecora petitum, & ille interrogaffet Eumæum qui effent: ait, Poft Vlyfsis profectionem, cum jam tempus intercederet, proci Penelopem in conjugium petentes venerunt. quos illa conditione ita differt: Cum telam detexuero, nubam. quam interdiu detexebat, & fic eos differebat. nunc autem illi cum ancillis Vlyfsis difcumbunt, & pecora ejus confumunt. Tunc Minerva effigiem fuam ei reftituit. Subito fybotes ut vidit Ulyffem effe, tenens amplectensque lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid effet illud quod eum immutaverat.

rat. Cui Ulyſſes ait, Craſtino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cum duceret, Minerva ei iterum faciem mendici transformavit. Quem cum Eumæus ad mneſteras perduxiſſet, & cum ancillis diſcumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui cum Iro vos delectet. Tunc Melanthius unus ex mneſteribus ait: Imo inter ſe luctentur, & victor accipiet ventriculum farſum & harundinem, unde victum ejiciat: qui cum luctati eſſent, & Ulyſſes Irum apploſiſſet, atque eum ejeciſſet, Eumæus in mendici perſona Ulyſſem ad Eurycliam nutricem perduxit, dicitque eum ſocium Ulysſis fuiſſe, * cui cum vellet, Ulyſſes ei os compresſit, atque Penelopem & eam præmonuit, ut arcum & ſagittas ejus daret procis, ut qui ex iis eum intendiſſet, eam uxorem duceret. quæ cum fecit inter ſe certarent, & nemo poſt intenderet, Eumæus ait deridendi gratia, demus * non pateretur Melanthius qui erat * Eumæus arcum ſeni tradidit. Ille omnes procos confixit, excepto Melanthio ſervo. is clam procis deprehenſus eſt, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim ſecuit, atque domum ſuam cum conjuge potitus eſt. ancillas autem ſuas jusſit corpora eorum ad mare deferre, in quas rogatu Penelopes poſt cædem procorum Ulyſſes animadvertit.

Subulcus pecoris, quem canis) Barthius hæc verba ſic exiſtimat legenda: *Subulcus, quem canis pecoris.* Mihi neceſſarium non videtur, ut mutetur quidquam, præter diſtinctionem, quæ poſt *Subulcus*, non *pecoris* collocanda. Solet quippe noſter iſtiusmodi trajectionibus non ita infrequenter uti, quod jam alibi notatum eſt.

Unde eſſet, & ille ait) Illud & natum ex præcedentis vocis Syllaba ultima videtur. plane uti factum præcedenti capite

Cum jam tempus intercederet) Barthius Mſ. ſuum poſt vocem *tempus* interſerere ait vocem *ingens.*

Interdiu detexebat) Barthius ſic legit ex Mſ. *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat.*

bat. Probo. Nam *detexere* non est solvere, quod textum est, sed texturam finire. Ideo supra dicebat, *cum detexuero*. Non ergo *detexebat*, quia sic nubendum ipsi fuisset, verum *retexebat*, id est, quod detexuerat ante, & post solverat, texebat de novo.

Effigiem suam ei restituit. Subito Sybotes) Illud *Subito*, existimo cum præcedenti *restituit* connectendum, minus enim convenienter dicitur Sybotes subito vidisse, quia prius videre non poterat, quam Ulyssis species esset immutata.

Faciem mendici) Barthius, *faciem in mendici*, quod est optimum.

Et cum ancillis discumberent) Existimo scribendum *& cum ancillis illi discumberent*. Vocula hæc excidit ob similitudinem litterarum, quæ sunt in voce *ancillis*.

Ventriculum farsum) Scribo *ventriculum fartum*. Sermo est de ventriculo caprino farto, & tosto ad ignem, in cibum, uti constat ex Homero.

Cui cum vellet) Barthius existimat legendum, *cui cum ularet*. Ego nil invenio in historia, quod illud *ulularet* posset stabilire. Quare cum Micyllo deesse aliqua hic censeo.

Atque Penelopen & eam) Quam? nutricem Eurycliam? Atqui sequitur de una tantum *daret*. Neque aliter habetur in historia. Quare lego, *atque Penelopen etiam præmonuit*.

Quæ cum fecit inter se certarent) Hæc omnia se habent pessime. Scribendus totus locus ita videtur: *quæ cum fecit, & inter se certarent, & nemo posset intendere, Eumæus ait* &c.

Is clam procis deprehensus est) Hæc verba parenthesi debent includi. Est autem *clam procis*, ipsis nescientibus.

Atque domum suam) Emendo *itaque domum suam*, hoc est, *& ita*. Micyllus putat *Domo sua* legendum, sine causa, cum & hic casus verbo *potiri* adjunctus legatur optimis scriptoribus.

CXXVII. Telegonus.

TELEGONUS Ulyssis & Circes filius, missus à matre ut genitorem quæreret, tempestate in Ithacam est delatus: ibique fame coactus, agros depopulari cœpit. Cum quo Ulysses & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulysses à Telegono filio est interfectus; quod ei responsum fuerat, ut à filio caveret mortem. Quem postquam cognovit qui esset, jussu Mi-

nervæ,

nervæ, cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in insulam Æacam ad Circen Ulyssem mortuum deportarunt, ibique sepulturæ tradiderunt, ejusdem Minervæ monitu Telegonus Penepolem, Telemachus Circen duxerunt uxores. Circe & Telemacho natus est Latinus, qui ex suo nomine Latinæ linguæ nomen imposuit. ex Penelope & Telegono natus est Italus, qui Italiam ex suo nomine denominavit.

In insulam Æacam) Imo, in insulam Ææam. Sic enim Homerus ipse nominat.

Circe & Telemacho) Scribe, *Circe ex Telemacho.*

Latinæ linguæ) Cur tandem linguæ magis, quam genti, quæ ea lingua utitur? Sane, lingua nomen habet a gente, non vice versa. Puto nostrum scripsisse, *Latinæ terræ*, post sciolum adjecisse glossam *linguæ* qua innuebat, & ipsam inde accepisse nomen suum. Denique retentum esse nomen *linguæ* ab imperitis monachis, qui eam magis scilicet, quam terram cognitam habebant.

CXXVIII. *Augures.*

AMYCUS Elati filius, Mopsus Ampyci filius, Amphiaraus Oeclei vel Apollinis filius, Tiresias Eurymi filius, Manto Tiresiæ filia, Polyidus Cœrani filius, Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas Thestoris filius, Teoclimenus Thestoris filius, Telemus Protei filius, Telemus Eurymi filius, Sibylla Samia, alii Cymeam dixerunt.

Amycus) Legendum est *Ampycus*? Ita namque mox vocatur, & constat ex Pausania.

Oeclei) Mallem, *Joclei.* Nam Pausaniæ est Ἰοκλῆς in Heliacis.

Eurymi) Apollodoro lib. III. est filius *Everis.*

Polydus Cœrani) Sic habet etiam Pausanias in Atticis.

Theoclimenus Thestoris filius) At Homerus eum fecit filium Polyphidæ Od. O. neque mihi dubium, quin illud *Thestoris filius* hic male sit intrusum ex superioribus.

Telemus Protei filius) Atqui statim post, *Teremus Eurymi filius*, quod convenit cum Homero. An hæc emendatio est præcedentis, num quis ex filiis Pro-

tei

tei vates, cujus nomen corruptum est? Micyllus putat, *Theone Protei filia* legendum. Mihi verosimilius, si legatur *Telegonus*. Hic enim inter filios Protei memoratur Apollodoro lib. II. *Cymeam*) Id est, *Cumaam*, ut vulgo, rectiusque scribitur.

CXXIX. *Oeneus.*

LIBER cum ad Oeneum Parthaonis filium in hospitium venisset, Althæam Thestii filiam, uxorem Oenei adamavit. quod Oeneus ut sensit, voluntate sua ex urbe excessit, simulatque se sacra facere. at Liber cum Althæa concubuit, ex qua nata est Deianira. Oeneo autem ob hospitium liberale muneri vitem dedit, monstravitque quomodo sereret: fructumque ejus ex nomine hospitis Oenon ut vocaretur, instituit.

Oenon) Scribendum, Oenos, qui Græcis οἶνος, non vero οἶνον.

CXXX. *Icarius & Erigone.*

CUM Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suavitatem atque jucunditatem ostenderet, ad Icarium & Erigonam in hospitium liberale devenit. iis utrem plenum vini muneri dedit, jussitque, ut in reliquas terras propagarent. Icarius plaustro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terram Atticam ad Pastores devenit, & genus suavitatis ostendit. Pastores cum immoderatius biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitrantes Icarium sibi malum medicamentum dedisse, fustibus eum interfecerunt. Icarium autem occisum canis ululans Mera, Erigonæ monstravit, ubi pater insepultus jaceret. quo cum venisset, super corpus parentis in arbore suspendio se necavit. ob quod factum Liber pater iratus, Athenienfium filias simili pœna afflixit. De ea re ab Apolline responsum

ſum petierunt: quibus reſponſum eſt, quod Icarii & Erigones mortem neglexiſſent. Quo reſponſo, de paſtoribus ſupplicium ſumpſerunt, & Erigonæ diem feſtum oſcillationis, peſtilentiæ cauſa inſtituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigonæ primum delibarent, qui deorum voluntate in aſtrorum numerum ſunt relati. Erigone ſignum Virginis, quam nos Juſtitiam appellamus: Icarius Arcturus in ſideribus eſt dictus. Canis autem Mera, Canicula.

Et cane Mera) Junius lib. I. Animadv. c. 5. Mallet *Nearam* ex Germanico Cæſare. Sed ubi habeat hoc Germanicus, non oſtendit, & vereor ne Germanicum vocaverit, qui eſt enarrator ejus. Quanquam & apud ipſum in edit. Sanctand. *Mera* legatur. Et profecto nil mutandum. Heſychius: Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον.

Monſtravit ubi pater) Mallem, *monſtravit, & ubi pater.*

CXXXI. *Niſus.*

LIBER cum in Indiam exercitum duceret, Niſo nutricio ſuo dum ipſe inde rediret, regni Thebani poteſtatem tradidit: ſed poſteaquam inde reverſus eſt Liber, Niſus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, paſſusque eſt eum regnum obtinere, dum occaſio ſibi regni recuperandi daretur. Itaque poſt annum tertium cum eo redit in gratiam, ſimulatque in regno ſe ſacra facere velle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam poſt tertium annum faciebat, militesque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Niſum cepit, regnumque ſuum recuperavit.

CXXXII. *Lycurgus.*

LYCURGUS Driantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret deum eſſe, vinumque bibiſſet, & ebrius matrem ſuam violare voluiſſet, tunc vi-

tes excidere eſt conatus, quod diceret illud malum medicamentum eſſe, quod mentes immutaret. qui inſania ab Libero objecta, uxorem ſuam & filium interfecit, ipſumque Lycurgum Liber pantheris objecit in Rhodope, qui mons eſt Thraciæ, cujus imperium habuit. Hic traditur unum pedem ſibi pro vitibus excidiſſe.

Lycurgus Driantis) Apud Apollodorum ſcribitur *Dryantis* lib. III. ubi habes & cætera. Ipſe noſter ita, inf. fab. 242. ubi quædam aliter.

CXXXIII. *Hammon.*

LIBER in India cum aquam quæreret, nec inveniſſet, ſubito ex harena aries dicitur exiiſſe, quo duce Liber, cum aquam inveniſſet, petit ab Jove ut eum in aſtrorum numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In eo autem loco ubi aquam invenerat, templum conſtituit, quod Jovis Hammonis dicitur.

CXXXIV. *Tyrrheni.*

TYRRHENI qui poſtea Tuſci ſunt dicti, cum piraticam facerent, Liber pater impubis in navem eorum conſcendit, & rogat eos, ut ſe Naxum deferrent. qui cum eum ſuſtuliſſent, atque vellent ob formam conſtuprare, Acœtes gubernator eos inhibuit, qui injuriam ab eis paſſus eſt. Liber ut vidit in propoſito eos permanere, remos in thyrſos commutavit, vela in pampinos, rudentes in hederam. deinde leones atque pantheræ proſiluerunt: qui, ut viderunt, timentes in mare ſe præcipitaverunt. quod & in mari in aliud monſtrum transfiguravit. nam quisquis ſe præcipitaverat, in delphini effigiem transfiguratus eſt: unde delphini Tyrrhe-

Tyrrheni sunt appellati, & mare Tyrrhenum est dictum. numero autem fuerunt duodecim, his nominibus; Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acœtes. Hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber servavit, & Proreus.

Quod & in mari) Num scribencum, *quos*, an *quod* est *propter quod*, quasi diceret, quia putarunt, se hac ratione periculum evasuros, ne hoc quidem concessit, sed alio punivit modo.

Ethalides) Apud Ovidium est *Ethalion*, quod jam monuit Micyllus, apud eundem pro *Melas*, occurrit *Melanthus*, pro *Alchimedon*, *Alcimedon*.

& proreus) Micyllus hoc loco: *hic in veteri exemplari omissus erat*. Itaque miror, quare intruserit. Sed nimirum putavit Micyllus, hoc esse nomen proprium. Neque solent aliter edere apud Ovidium, nisi littera majuscula. Verum *proreus* nomen est officii nautici, Græce πρωρεύς, pro quo Plautus aliique maluerunt *prorēta*. Nulla ergo causa est, ut hunc allinamus, nisi ea unica, ut habeamus nautas duodecim, quot vult auctor in navi fuisse. Sane Prorei vocabulum nusquam alibi proprium reperio.

CXXXV. Laocoon.

LAOCOON Acœtis filius Anchisæ frater, Apollinis sacerdos, contra voluntatem Apollinis, cum uxorem duxisset, atque liberos procreasset, sorte ductus ut sacrum faceret Neptuno ad litus: Apollo occasione data, à Tenedo per fluctus maris dracones misit duos, qui filios ejus Antiphantem & Thymbræum necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre vellet, ipsum quoque nexum necaverunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in equum Trojanum miserit.

Acœtis filius, Anchisæ frater) Non scio, an hæc satis sint integra. Anchisæ patrem non *Acœtem* nominat Apollodorus, sed *Capyn*, quod & alii faciunt, ut Diodorus.

Cum uxorem duxisset) Aliter, & ob compressam in templo

 Apol-

Apollinis uxorem hoc factum dicit Servius ad Virgilii II. Æn. v. 201, ubi habes cætera hujus fabulæ, quemadmodum & apud Petronium in Satyr.

Quoque nexum) An legendum *quoque innexum* num potius, *quoque nexu necaverunt*? Consule Plinium lib. 36. c. 5.

CXXXVI. *Polyidus.*

GLAUCUS Minois & Pasiphaæ filius, dum ludit pila, cecidit in dolium melle plenum, quem cum parentes quærerent, Apollinem sciscitati sunt de puero. Quibus Apollo respondit: Monstrum vobis natum est, quod si quis solverit, puerum vobis restituet. Minos sorte audita cœpit monstrum à suis quærere: cui dixerunt natum esse vitulum, qui ter in die colorem mutaret per quaternas horas, primum album, secundo rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monstrum solvendum augures convocavit. qui cum non invenirentur, Polyidus Cœrani filius Bizanti monstrum demonstravit, eum arbori moro similem esse. nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturavit nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas, quod Polyidus dum auguratur, vidit noctuam super cellam vinariam sedentem, atque apes fugantem augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore invento, nunc spiritum restitue. quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos jubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni. qui cum inclusi essent, draco repente ad corpus pueri processit. quod Polyidus æstimans eum velle consumere, gladio repente percussit, & occidit. altera serpens parem quærens, vidit eam interfectam, & progressa herbam attulit, atque ejus tactu serpenti spiritum restituit. Idemque Polyi-

Polyidus fecit. quicum intus vociferarentur, quidam prætereuns Minoi nunciavit, qui monumentum jussit aperiri, & filium incolumen recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remisit.

Deinde nigrum) Forte scribendum, *denique nigrum.*

Qui cum non invenirentur) puto lectionem veram, *qui cum non invenirent tum Polyidus.* Sententia, non invenisse, non excogitare potuisse ejus solutionem, vel, quomodo solverent.

Bizanti) Quid hoc est? Suspicor, in libro veteri fuisse *birenti* pro *viventi*. Quod cum non intelligeret librarius, fecit *bicenti*, post alius, qui de Bizantio quid audiverat, *Bizanti.*

Monstrum demonstravit, eum arbori) Quid, *eum*? An *monstrum*? At hoc generis est alterius, quod liquet vel ex præcedentibus. Referendum igitur *ad vitulum*, de quo præcessit, & *monstrum* hoc loco delendum, quod ex glossa irrepsit, qua quis illud *quem* volebat explicare, non tam vocabulum, quam rem attendens. Quod hic Barthius de vocabulo *demonstrare* habet, quasi *monstrum expiare* significet, planealienum censeo.

Arbori moro similem) Veteres, *mori*. Scribo, *moris similem*. Nam album, rubrum, nigrum, de quo sequitur, non potest referri ad arborem, sed morum. Porro *virens arbor moris*, est plena & referta, nec inepte *virens* dicitur, quia initio in colorem eum mora inclinant, ut a viridi non longe distent.

Album est) Sic rem magis, quam præcedentia respiciens, loquitur, nam morum unum habet in animo quale quid & alibi solet. Vid. sup. c. 45.

CXXXVII. *Merope.*

POLYPHONTES Messeniæ rex Cresphontem Aristomachi filium cum interfecisset, ejus imperium & Meropem uxorem possedit.

Polyphontes) Micyllus suspicatur Deiphontes ex Pausania. Sed nihil est mutandum. Sic enim ista habes & apud Apollodorum lib. II.

CXXXVIII. *Philyra, quæ in tiliam versa est.*

SATURNUS Jovem cum quæreret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia in equum conversus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum, qui artem medicam primus invenisse dicitur. Philyra postquam inusitatam speciem se peperisse vidit, petit ab Jove, ut se in aliquam speciem commutaret: quæ in arborem Philyram, hoc est tiliam, commutata est.

CXXXIX. *Curetes.*

POSTQUAM Opis Jovem ex Saturno peperit, petit Juno ut sibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum sub Tartara dejecerat, & Neptunum sub undas; quod sciret, si quis ex eo natus esset, se regno privaret. Qui cum Opem rogaret, ut esset quod illa peperisset, illa lapidem involutum ostendit, eum Saturnus devoravit. Quod cum sensisset, cœpit Jovem quærere per terras. Juno autem Jovem in Cretensi insula detulit, Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore suspendit, ut neque cœlo, neque terra, neque mari inveniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, impuberes convocavit, eisque clypeola ænea & hastas dedit, & jussit eos circum arborem euntes crepare, qui græce Curetes sunt appellati. alii Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

Si quis ex eo natus esset) Scribo, *si quis ex ea*, Ope scilicet.

Ut esset) Nihil deest, quod Micyllus putabat. Illud *ut esset* Barthius exponit, *ut viveret*, ego arbitror significare, cujus esset generis ac sexus, hocque puto Saturnum quæsivisse.

Adamantæa) Hanc ego Adamantæam nusquam alias reperio. Mallem *Adrasteam* legere ex Apollonii lib. III. Argon.

Alii Corybantes) Sine dubio legendum, *aliis Corybantes*.

CXL. Python.

PYTHON Terræ filius, draco ingens. hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnasso responsa dare solitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat fatò futurus. eo tempore Jovis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Juno rescìit, facit ut Latona ibi pareret, quo Sol non accederet. Python ubi sensit Latonam ex Jove gravidam esse, persequi cœpit, ut eam interficeret. At Latonam Jovis jussu ventus Aquilo sublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus est: sed ne rescinderet Junonis factum, in insulam eam Ortygiam detulit, quam insulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non invenisset, Parnassum redit. At Neptunus insulam Ortygiam in superiorem partem retulit, quæ postea insula Delus est appellata. ibi Latona oleam tenens, parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus sagittas dedit donum. post diem quartum quam essent nati, Apollo matris pœnas executus est. nam Parnassum venit, & Pythonem sagittis interfecit, inde Pythius est dictus: ossaque ejus in cortinam conjecit, & in templo suo posuit, ludosque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

Junonis factum) Barthius ex Ms. suo legit, *Junonis fatum*. Nescio, quale manuscriptum habuerit, mihi certè non parum suspectum est. Nam cur hic *fatum* præferat? cum antecesserit, *facit, ut Latona*.

Donum. post diem) Distinctio prava, non enim post diem quartum interfecit Pythonem, sed accepit sagittas. Itaque hóc loco comma, & post *nati*, punctum collocandum.

Sirenides) Suspicor, *Sirenitis* scribendum. Nam & apud Strabonem lib. VI. Σειρηνῖτες legitur.

CXLI. Sirenes.

SIRENES Acheloi fluminis & Melpomenes Musæ fi-

ſæ filiæ, Proſerpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram venerunt, ibique Cereris voluntate, quod Proſerpinæ auxilium non tulerant, volaticæ ſunt factæ. His reſponſum erat, tamdiu eas victuras, quam diu cantantes eas audiens nemo eſſet prætervectus: quibus fatalis fuit Ulyſſes. aſtutia enim ſua cum prænavigaſſet ſcopulos, in quibus morabantur, præcipitarunt ſe in mare: à quibus locus Sirenides cognominatur, qui eſt inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

PROMETHEUS Japeti filius, primus homines ex luto finxit. poſtea Vulcanus Jovis juſſu ex luto mulieris effigiem fecit: cui Minerva animam dedit, cæterique dii alius aliud donum dederunt, ob idque Pandoram nominarunt. ea data in conjugium Epimetheo fratri: inde nata eſt Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima eſſe creata.

Primus homines) Mihi admodum ſuſpectum eſt illud *homines*. Credo, noſtrum ſcripſiſſe *hominem*, & intellexiſſe virum, eique oppoſuiſſe mulierem, de qua ſequitur. *Hominem* ſpeciatim uſurpari pro viro, notum eſt, facitque ipſe noſter, c. 142.

Epimetheo fratri) Cujus fratri? Num Promethei? ſic quidem vulgo eum faciunt. Sed hic ſeries orationis poſtulare videtur, ut intelligamus ipſius, Pandoræ videlicet. Qui proin non erit alius, quam homo, frater ejus dictus, quod & ipſe formatus eſſet ex luto, ſicut Pandora. Quod ſi verum, firmabitur, quod dixi, *hominem*, non *homines* in ſuperioribus legendum.

CXLIII. *Phoroneus.*

INACHUS Oceani filius, ex Archia ſorore ſua procreavit Phoroneum, qui primus mortalium dicitur regnaſſe. Homines ante ſecula multa ſine oppidis legibusque vitam exegerunt una lingua loquentes, ſub

Jovis

Jovis imperio. Sed postquam Mercurius sermones hominum interpretatus est, unde Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim græce Hermes vocatur) iidem nationes distribuit: tum discordia inter mortales esse cœpit, quod Jovi placitum non est. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium quod Junonis sacra primus fecit.

Sermones hominum interpretatus est) Quid opus fuit hac interpretatione, cum esset lingua omnium una eademque? Credo *interpretari* hoc in loco significare aliquid aliis reddere ac explicare verbis, Mercuriumque dici sermones interpretatum esse, quod cæpisset aliis linguis instituere sermones, & sic autor extitisset linguarum variarum. Dicitur profecto Mercurius sermonis Deus, & interpretatio linguarum ei tribuitur.

Unde Hermeneutes dicitur esse interpres, Mercurius enim Græce Hermes vocatur) Legendum puto, *dicitur & interpres*. Ut sit sententia, interpres dicitur hermeneutes ab Hermes, qui est Mercurius. Cæterum prædicta omnia parenthesi includenda, quia inter alia inseruntur.

Idem nationes) Arbitror scribendum, *item nationes distribuit*. Cohærent quippe: postquam Mercurius sermones hominum interpretatus est, item nationes distribuit, tum discordia inter mortales esse cœpit. Dantur duæ caussæ discordiæ, varietas sermonis, & divisio hominum in certas nationes.

Quod Junonis sacra) Scribi debet, *quod Junoni sacra*.

CXLIV. Prometheus.

HOMINES antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum servare sciebant: quod postea Prometheus in ferula detulit in terras, hominibusque monstravit quomodo cinere obrutum servarent. Ob hanc rem Mercurius Jovis jussu deligavit, eum in monte Caucaso ad saxum clavis ferreis, & aquilam apposuit, quæ cor ejus exesset. quantum die ederat, tantum nocte crescebat. hanc aquilam post triginta annos Hercules interfecit, eumque liberavit.

Tantum nocte crescebat) Suspicor scribendum, *tantum nocte recrescebat*. Sic enim alibi quoq; solet. Adde c. 55.

CXIV.

CXLV. *Niobe sive Io.*

Ex Phoroneo & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Jupiter mortalem primam compresſit, ex ea natus eſt Argus, qui ſuo nomine Argos oppidum cognominavit. ex Argo & Euadne Crinus, Pirantus, & Baſus nati ex Parantho Callirhoe, Argus, Ariſtorides, Triopas hic * ex hoc Euriſabe Anthus, Pelaſgus, Agenor. ex Triope & Oreaſide Xanthus & Inachus, ex Pelaſgo Laris, ex Inacho & Argia Io. Hanc Jupiter dilectam compreſſit & in vaccæ figuram convertit, ne Juno eam cognoſceret. id Juno cum reſcivit, Argum cui undique oculi refulgebant, cuſtodem ei miſit. hunc Mercurius Jovis juſſu interfecit. at Juno formidinem ei miſit, cujus timore exagitata, coegit eam ut ſe in mare præcipitaret: quod mare Jonium eſt appellatum. inde in Scythiam transnavit, unde Boſphorus fines ſunt dictæ. inde in Ægyptum, ubi parit Epaphum. Jovis cum ſciret ſuapte propter opera tot eam ærumnas tuliſſe, formam ſuam ei propriam reſtituit, deamque Ægyptiorum eſſe fecit, quæ Iſis nuncupatur.

Ex Phoroneo & Cinna) Nomen *Cinnæ* mihi admodum ſuſpectum eſt. Apollodorus lib. II. ab initio, ubi reliqua convenienter noſtro commemorat, *Laodicem* appellat.

Crinus) Non dubito, quin ex Apollodoro ſcribendum ſit *Criaſus*, item mox pro *Baſus*, *Jaſus*.

Ex Parantho Callirhoë) Suſpicor ſcribendum, ex Pirantho & Callithoë. Sic enim & Scaliger ſcribendum cenſuit ex Phoronide ad Num. Euſeb. CCCLXVII.

Hic ex hoc) Deſunt aliqua, puto autem legendum, ex hoc & *Euriſabe*, ſi modo nomen *Euriſabes* ſe recte habet, ac intelligendum Jaſum, qui male noſtro *Baſus* dicitur. Certe Jaſum patrem Agenoris Apollodorus etiam, aliique faciunt. Series majorum Jus integra ſecundum noſtrum ſic ſe habet: Phoroneus, Nioba, Argus, Piranthus, Jaſus, Triopas, Inachus, Jo.

Unde Boſphorus fines ſunt dictæ) Num poſt *Boſphorus* deeſt quidpiam, an ſcribendum *Boſphori?*

CXLVI. Proserpina.

PLUTON petit ab Jove Proserpinam filiam ejus & Cereris in conjugium daret. Jovis negavit Cererem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit: sed jubet eum rapere eam, flores legentem in monte Ætna, qui est in Sicilia. in quo Proserpina dum flores cum Venere & Diana & Minerva legit, Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. quod postea Ceres ab Jove impetravit, ut dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset.

CXLVII. Triptolemus.

CUM Ceres Proserpinam filiam suam quæreret, devenit ad Eleusinum regem, cujus uxor Cothonea puerum Triptolemum pepererat, seque nutric ē lactantem simulavit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum vellet alumnum suum immortalem reddere, interdiu lacte divino alebat, clam in igne obruebat. Itaque præterquam solebant mortales, crescebat. & sic fieri cum mirarentur, parentes eam observaverunt: cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater expavit. Illa irata Eleusinum exanimavit, at Triptolemo alumno suo æternum beneficium tribuit. nam fruges propagati * currum draconibus junctum tradidit, quibus vehens orbem terrarum frugibus obsevit. Postquam domum rediit, Peleus eum pro benefacto interfici jussit: sed re cognita, jussu Cereris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine Eleusinum nominavit. fierique sacrum instituit, quæ Thesmophoria græce dicuntur.

Ad Eleusinum) Putat Micyllus, *Eleusium* legendum. Ego nihil muto. Ita namque dicitur & aliis, nisi *Eleusinam* malis. Vide Apollod.

Cothonea) De hoc vocabulo dubito. apud Lactantium Hyona uxor Eleusini vocatur.

Nutricem lactantem) Illud *nutricem* censeo à glossa esse, cum præsertim sequatur, *nutricem filio suo recepit.* Non ergo ante, quam reciperetur, nutrix fuit, sed tantummodo lactans, id est, quæ haberet lac in uberibus, ut nutrire posset, licet non nutriret. Talis enim proprie est *lactans*, ut ex Gellio apparet.

Clam in igne) deest *noctu*, ut illud *interdiu* præcedens habeat, quo referatur. Et ipsa exigit historia. Vide Apollodorum.

Fruges propagari) Barthius ex Mſ. suo, *fruges propaganti.* Sed ne sic quidem locus integer videtur. Mallem: *nam fruges propagare currum* &c. formula *fruges propagare* non est inconveniens nostro, pro, *ut propagaret fruges*, *ad propagationem frugum.* Sic fab. 88. *ad flumen exit sanguinem abluere.* fab. 27. *responsum fuit ab Æeta progenie mortem cavere.* Nisi malis illud *propagare* ad sequens *tradidit* referre, ac scribere; *fruges propagare ac currum.* Sane *tradere propagare*, pro *tradere propagationem* non ineptum foret, & Græcis locutionibus conveniret.

Peleus enim)Non dubito, quia legendum sit, *Celeus*, is enim proxime ante Triptolemum regnavit. Et fuerunt, qui eum patrem Triptolemi facerent, ut ex Apollodoro constat.

Eleusinum) Micyllus putat, *Eleusim*, rationem non video. Pater dictus est, *Eleusinus*, ut liquet ex superioribus. Regnum ergo dicetur, vel *Eleusinum*, vel *Eleusinium*, quomodo Eleusinæ urbis cives sunt *Eleusinii*, & templum *Eleusinium.*

CXLVIII. *Vulcanus.*

VULCANUS cum rescîit Venerem cum Marte clam concumbere, & se virtuti ejus obsistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectum posuit, ut Martem astutia deciperet. Ille cum ad constitutum venisset, concidit cum Venere in plagas, adeo ut se exolvere non posset. id Sol cum Vulcano nunciasset, ille eos nudos cubantes vidit, deos omnes convocavit, * viderunt. ex eo Martem id ne faceret pudor terruit. Ex eo conceptu nata est Armonia, cui Minerva & Vulcanus

canus vestem sceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem progenies eorum scelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium ad progeniem ejus semper fuit inimica.

Nunciasset, ille eos) Puto abesse conjunctionem hic necessariam, & oportere scribi, *nunciasset, & ille eos.*

Deos omnes convocavit viderunt) Barthius ex suo codice sic legit: *Omnes convocat. Dii riserunt.* Dixi alias, me codicem Barthianum habere suspectum. Ita ne hic quidem placere potest ea repetitio, *Deos, Dii* Mallem scribere, *omnes convocavit, ii riserunt*

Progenies eorum) Armoniæ, & cui nupta fuit. Vide supra fab. 7.

CXLIX. *Epaphus.*

JUPITER Epaphum, quem ex Io procreaverat, Ægypto oppida communire, ibique regnare jussit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura constituit: & ex Cassiopeia uxore procreavit filiam Libyen, à qua terra est appellata.

Ex Cassiopea) Apollodorus *Memphin* hanc appellat, alii aliter. Sed potest noster suos habuisse auctores.

CL. *Titanomachia.*

POSTQUAM Iuno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni potestatem esse, curat in venatu, ut Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Iovem ut regno pellant, & Saturno restituant. Hi cum conarentur in cœlum ascendere, eos Jovis cum Minerva & Apolline & Diana præcipites in Tartarum dejecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, cœli fornicem super humeros imposuit, qui adhuc dicitur cœlum sustinere.

Curat in venatu, ut Epaphus necetur) Distinctio est prava. Non enim in venatu, sive tempore venationis hoc curavit Juno, sed ante curavit, ut necaretur in venatu. Itaque post *curat,* comma collocandum. Et sic solet alias vocabula trajicere.

CLI. Ex Typhone & Echidna nati.

Ex Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco qui mala Hesperidum trans oceanum servabat: Hydra, quam ad fontem Lernæum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos servabat: Scylla, quæ superiorem partem mulieris, inferiorem canis, & canes sex ex se natos habebat: Sphinx, quæ in Bœotia fuit: Chimæra in Lycia, quæ priorem partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimæra. ex Medusa Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

Gorgon) Num scribendum *Gorgones*, an intelligenda Medusa? Medusa profecto una tantum est Gorgonum. Cur autem unam memoret sororem, cæteris neglectis? Imo patrem Gorgonum intelligit, ut liquet ex sequentib. Adde Genealogiam fabulis præmissam, ubi eadem habentur.

Cerberus) De quo Hesiodus, sicut de dracone Apollonius. Quanquam ista & sequentia omnia noster ex Hesiodo videatur hausisse.

Ex Medusa Gorgonis filia) Habes ecce Gorgonem, supra memoratam, filium Typhonis & Echidnæ. Sed hic alibi vix reperitur, certe alii alios Medusæ faciunt parentes. Debebat autem ab his verbis fieri initium novi capitis, aut in titulo Medusæ mentio addi. Quorum cum nunc neutrum factum, liquet, quid de capitum divisione titulisque judicari debeat, de quo & alibi jam monui. Adde infra c.172. Fabula ipsa etiam ab Apollodoro prodita legitur lib. II.

CLII. Typhon.

Tartarus ex Terra Procreavit Typhonem immani magnitudine, specieque portentosa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. hic Iovem provocavit, si vellet secum de regno certare. Iovis fulmine ardenti pectus ejus percussit. cui cum flagraret, mon-

montem Ætnam, qui est in Sicilia, super eum imposuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

PHAETHON Solis & Clymenes filius, cum clam patris currum conscendisset, & altius à terra esset elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iupiter cum fulmine percusisset, omnia ardere cœperunt. Iovis, ut omne genus mortalium cum causa interficeret, simulavit se id velle extinguere: amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit, præter Pyrrham & Deucalionem. at sorores Phaethontis, quod equos injussu patris junxerant, in arbores populos commutatæ sunt.

Super eum imposuit) Nihil hic mutandum, solet enim noster ita loqui. quod jam alibi notavi.

Phaëton) Iterum hic est peccatum, quod in capite superiori. Duæ namque fabulæ diversissimæ sub uno titulo compræhensæ sunt. Etiam in indice hoc caput non numerari, Micyllus observavit. Quoniam hinc constat, eum quoque indicem sero, & ab homine non satis circumspecto factum.

Cum causa) Id est Phaetonte, qui causa fuit incendii. Verum nescio, an non vitium hic lateat, Deliberent alii.

CLIII. *Deucalion & Pyrrha.*

CATACLYSMUS, quod nos diluvium vel irrigationem dicimus, cum factum est, omne genus humanum interiit, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in montem Ætnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudinem cum vivere non possent, petierunt ab Iove, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret. Tum Iovis jussit eos lapides post se jactare. quos Deucalion jactavit, viros esse jussit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos dictus: Laos enim græce lapis dicitur.

Vel irrigationem) Glossa hoc videtur, & sequitur, cum *factum est*, quod ad *irrigationem* non potest referri.

Las enim) Comeliniana habet *Laos*, absque caussa. *Las* enim rectum est, a Græco λᾶς, quod est contractum a λᾶας, de qu[...] Hesychius; λᾶας, λίθος. Nisi ma[...]lis *Laas*. Apollodorus lib. I. ub[i] agit hac de re: λαοὶ μεταφορικῶ[ς] ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας ὁ λίθο[ς]

CLIV. *Phaeton Hesiodi.*

PHAETON Clymeni Solis filii & Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, cum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. nam cum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt: & fulmine ictus in flumen Padum cecidit. hic amnis à Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaetontis dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lachrymæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ: Heliades tamen nominantur. sunt autem, Merope, Helie, Ægle, Lampetie, Phœbea, Etherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaetonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. is quoque moriens flebile canit.

Clymeni Solis) Aliter supra fab. 152. Sed non eosdem ubique sequitur auctores, & unam rem quandoque tradit diversimode.

Conflagrarunt: & fulmine ictus) Existimo scripturam veram esse, *conflagrarunt. At fulmine ictus.*

Quem Pherecydes primus vocavit) Sententia est, Eridani vocabulum ante Pherecydem nemini fuisse notum, ipsumque primum excogitasse. Nam revera nullus est Eridanus. Vide Strabonem lib. V.

CLV. Jo-

CLV. Jovis filii.

LIBER ex Proſerpina, quem Titanes carpſerunt: Hercules ex Alcumena, Liber ex Semele Cadmi & Hermoniæ, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danae Acriſii filia, Zethus & Amphion ex Antiopa Nictei filia: Minos, Sarpedon & Rhadamantus ex Europa Agenoris filia Helena ex Pyrrhe Pimeti filia, Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia, Æacus ex Ægina Aſopi filia, Ægippam ex capra Boetis * Arcada ex Caliſto Lycaonis filia. Etolus ex Protogenia Deucalionis filia. Pirithous ex Dia Oeni filia.

Liber ex Proſerpina) Recte, confirmatque Tzetzes.

Cadmi & Hermoniæ) Scribendum, *Harmoniæ*, omnium conſenſu.

Helena ex Pyrrhe Pimeti filia) Pimetum illum alibi non reperio. Suſpicor ſcribendum, *Pyrrhe Epimetei filia*. Vide ſupra c.142. quanquam nemo alius hanc Helenæ faciat matrem, quod ſciam.

Ethalion) Valde dubito de hac ſcriptura. Pauſaniæ in Eliacis prior.eſt *Aëthlius*, Jovis & Protogeniæ, Deucalionis filiæ, filius. Neque aliter reperias apud Apollodorum lib. I. Et poteſt apud noſtrum prima littera excidiſſe propter ſimilitudinem ultimæ in præcedenti vocabulo. Sequitur tamen *Etolus*, qui ſine dubio eſt *Aëthlius*.

Himantis filia) Suſpectum mihi hoc vocabulum, nec obſervavi alibi, quod ſciam.

Ægippam) Scribendum. *Ægipan ex capra Bœotiæ. Arcas ex Caliſto.* De Arcade res nota ex Pauſania & Apollodoro, ipſoque noſtro fab. 176. De *Bœotia* dubito, & forte *Bœoti*, aut aliud quidpiam legendum. Nam videtur ejus latere nomen, cujus capra fuit.

Dia Oenei) Etiam hæc mihi ſunt ſuſpecta. Nam aliter de his Homerus in Iliade.

CLVI. Solis filii.

CIRCE ex Perſide Oceani filia, Paſiphae ex Clymene Oceani filia, Phaeton, Lampetie, Ægle, Phœbe. * * *

Ex Perside) Scribendum est, *Perseide*, sic enim omnes vocant.

Pasiphaë ex Clymene) Pasiphae non fuit ex Clymene, sed ex Perseide, quod ex Pausania est notum. Quare scribo, *Circe ex Perseide, Oceani filia, ac Pasiphaë*. Ex Clymene &c.

CLVII. Neptuni filii.

BOOETUS & Hellen ex Antiopa Æoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eurynome Nysi filia, Leuconoe ex Themisto Hipsei filia, Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethusa Herile filia, Ephoceus ex Alcyone Atlantis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena Leucippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Ericlimenus & Antheus ex Astyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctæus ex Celæno Ergei filia, Peleus Arprites, Ancæus, Mœpus ex Chiona Aquilonis filia. Amœmone item. * Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Busiris filia.

Boetus & Hellen) Grotius in notis ad Imagines Arateas suspicatur: *Bœotus ex Melanippe Æoli filia*.

Rias) Probo Micylli emendationem, *Antas* legentis ex Pausaniæ Bœoticis, ubi hic Alcyones Atlantis & Neptuni filius memoratur. Nisi *Hyricus* malis cum Nobil. Heinsio. Vide Not. ad Ovid. V. Fast p. 181.

Ex Lena) Micyllus suspicatur, *Calchinia*, quia & hæc Pausaniæ memoratur. Sed nomen nimis abit a scriptura veteri. Sunt plane in his aperte vitiosa. Verum in defectu veteris historiæ difficulter possunt emendari.

Ericlimenus & Antheus ex Astiphila) Scribe, *& Ancæus ex Astypalæa*, quomodo habet Pausanias in Achaicis. Euriclimenis nomen quoque suspectum est. Nam *Eurypilum* Neptuni & Astypalææ filium nominat Apollodorus.

Amœmone) An scribendum, *Amymone?* Sed hæc aliis Danai est filia. Vide inf. Fab. 169.

CLVIII. *Vulcani filii.*

PHILLAMNON, Cecrops, Erichtonius, Corynetes, Cercion, Philoctus* Pinther.

Philamnon) Mallem *Philammon*. Hoc enim nomen legitur apud veteres, non alterum.

Philoctus, Pinther) Etiam hæc corrupta videntur, suspicorque, *Philætus, Spinther* legenda.

CLIX. *Martis filii.*

OENOMAUS ex Asterope, Harmonia ex Venere, Leodice ex Ce * Lycus, Diomedes, Thrax, Ascalaphus, Jalmenus, Cycnus, Dryas.

Leodice) In vetustioribus est *Leodoce*, quorum neutrum credo integrum, quia nomen est mulieris, non viri. Nisi filiarum quoque nomina hic recensentur, non solorum filiorum, contra quam se habet titulus, qui tamen ex hoc ipso scriptus liquet non ab Hygino, verum alio. Certe & in præcedentibus capitibus non filii soli memorantur. Observo, memorari hic & filias Martis, cum in titulo nominentur soli filii, quod similiter, ut alia eos arguit non ab Hygino ipso scriptos.

Libys) Libri vetustiores habent *Libye*.

CLX. *Mercurii filii.*

PRIAPUS, Echo, Antian, Eurytus, Cephalus ex Creusa Erichthei filia, Eurestus, Aptale, Libys ex Libye Palamedis filia.

Aptale) Hoc cum plerisque cæteris vix alibi reperias.

CLXI. *Apollinis filii.*

DELPHUS, Asclepius ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. Ilius ex Urea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macarei filia, Philammon ex Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nympha, Linus ex Urania musa, Aristeus ex Cyrene Penei filia.

Euripides ex Cleobula) De his quoque amplius cogitandum. Inter filios Apollinis Euripidem nullum hactenus reperire potui. Neque magis integra Illi & Vreæ nomina videntur.

Lycoreus ex nympha) Forte scripsit, *Lycoreus ex Lycorea nympha*. Nomen certe nymphæ illius abest; Lycoreæ vero mentionem facit statim ab initio. Verum alii non *Lycoream*, sed *Coryciam* appellant ejus matrem. filius quoque non *Lycoreus*, sed *Lycorus* aliis. Consule Pausaniam.

CLXII. *Herculis filii.*

HILLUS ex Deianira, Tlepolemus ex Astyoche, Leucites Telephus ex Auge Alei filia, Leucippus Theromachus, Leontiades, Archeolus, Ophites, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Thespiades, quos ex Thespii regis filiabus procreavit.

Leucites Telephus) Duo sunt distincti sicut mox *Leucippus Theromachus*, & propterea a se invicem dividendi commate. Ac de Telepho quidem certum est. Leucitem alibi non invenio. Pro *Theromacho* puto *Therimachus* ex Apollodoro legendum.

Leontiades, Archelaus, Ophites) Pro *Leontiades*, scribendum *Creontiades*, pro *Archelaus*, *Agelaus*, pro *Ophites*, *Onites*.

Deucalion, Euhenus) Etiam hæc corrupta. Legendum, *Deicoon*, *Eueres*, ex Apollodoro.

CLXIII. *Amazones.*

OCYALE, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothoe, Othrepte, Antioche, Laomache, Glauce, Agave, Theseis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Penthesilea.

Orthrepte) Micyllus vult, *Otrere*. Ego *Otrira*, v. c. 30. & 223.
Antioche) Sine dubio *Antiope* legendum, quæ sæpe memoratur. In cæterorum plerorumque vocabulis non habeo, quod definiam.

CLXIV. *Athenæ.*

INTER Neptunum & Minervam cum esset certatio, qui primus oppidum in terra Attica conderet, Jo-

vem

vem judicem ſumpſerunt. Minerva quod primum in ea terra oleam ſevit, quæ adhuc dicitur ſtare, ſecundum eam judicatum eſt. At Neptunus iratus, in eam terram mare cœpit irrigare velle. quod Mercurius Jovis juſſu id ne faceret prohibuit. itaque Minerva ex ſuo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum eſſe conſtitutum.

ORPHEUS Eurydicem nympham amavit, quam ſono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Ariſteus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt: poſtque maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam converſus aſpiceret. quam converſus aſpiciens, iterum perdidit. Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriavit, & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciens, utero plenam cœpit evaginato perſequi gladio. illa in arborem myrrham eſt converſa: quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quem Venus diligens. * * *

Orpheus) Fabula, quæ nil commune habet cum præcedenti, ac idcirco ſeorſum novoque titulo memorari debebat. Vid. ſup. c. 151. & 152.

Myrrha) Et hæc nova fabula, & a præcedenti ſeparanda.

CLXV. Marſyas.

MINERVA tibias dicitur prima ex oſſe cervino feciſſe, & ad epulum deorum cantatum veniſſe. Juno & Venus cum eam irriderent, quod & cæſia erat, & buccas inflaret, fœda viſa, & in cantu irriſa, in Idam ſylvam ad fontem venit: ibique cantans in aqua ſe aſpexit, & vidit ſe merito irriſam: unde tibias ibi abjecit, & imprecata eſt, uti quisquis eas ſuſtuliſſet, gravi afficeretur ſupplicio. quas Marſyas Oeagri filius paſtor unus ex* turis invenit, quibus aſſidue commeletando, ſonum

num suaviorem indies faciebat, adeo ut Apollinem ad citharæ cantum in certamen provocaret: quo ut Apollo venit, Musas judices sumpserunt. & cum jam Marsyas inde victor discederet, Apollo citharam versabat, idemque sonus erat: quod Marsya tibiis facere non potuit. itaque Apollo victum Marsyan ad arborem religatum Scythæ tradidit, qui eum membratim separavit, reliquum corpus discipulo Olympo sepulturæ tradidit, è cujus sanguine flumen Marsyan est appellatum.

Unus ex turis) Non est dubium, quin *unus ex Saturis* legi oporteat, quod jam Barthius & Micyllus annotarunt.

Sonum suaviorem) Probo. Veteres *somnum*, quod huc non spectat. *Facere suaviorem sonum* est suavius sonare, suavius canere, ob frequens exercitium videlicet.

Citharam versabat) h. e. ad aliud modulationis genus accommodabat, quod non potuit Marsyas, cujus tibiæ ad unum Phrygium fuerunt accommodatæ v. Salmas. ad Solin. p. 119.

Scythæ tradidit) Hoc a nostro esse ex male intellecto vocabulo ἀπεσκύθισαι, non improbabiliter conjicere videtur Salmasius ad Solin p. 926. cum omnes alii doceant, ipsum eum excoriasse. Verum omnes alios hoc docere, male statuit Salmasius, cum saltem Philostratus Junior faciat etiam cum nostro. Nihil igitur mutandum. Nam Scytharum olim proprium & singulare habitum hoc artificium excoriandi. Vide τὸν πάνυ Gronovium ad II. Senec. de Ira. c. 5.

Eum membratim separavit) Valde mihi hoc suspectum est. Quid enim, *separare aliquem*? puto igitur deesse aliquid de cute, ac fortasse scribendum, *qui cutem ei membratim separavit*.

Flumen Marsyan) Scribe *flumen Marsyas*. Consule Plinium, 5, 29.

CLXVI. *Erichthonius.*

VULCANUS Jovi cæterisque diis soleas aureas ex adamante cum fecisset, Juno cum sedisset, subito in aere pendere cœpit. quod cum ad Vulcanum missum esset, ut matrem quam ligaverat solveret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat, negat se matrem ullam habere.

bere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxisset, pietati negare non potuit: tum optionem à Jove accepit, si quid ab iis petiisset impetraret. Tunc ergo Neptunus, quod Minervæ erat infestus, instigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium. Qua re impetrata, in thalamum cum venisset, Minerva, monitu Jovis, virginitatem suam armis defendit, interque luctandum ex semine ejus quod in terram decidit, natus est puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, quod ἔρις græce certatio dicitur ἐχθὼν autem terra dicitur. quem Minerva cum clam nutriret, dedit in cistula servandum Aglauro, Pandroso & Hersæ Cecropis filiabus. Hæ cum cistulam aperuissent, cornix indicavit. illæ à Minerva insania objecta, ipsæ se in mare præcipitaverunt.

Soleas aureas ex adamante) Non intelligo, quomodo soleæ aureæ fiant ex adamante. Deinde, quid faciunt soleæ ad sessionem? subdit, *Juno cum sedisset.* Debuit itaque sedere, ut ligaretur. At huc soleæ nil conferunt. An scripsit noster, *solia aurea, & soleas ex adamante?* Solia sunt Cathedræ Deorum. Virgilius lib. VI. Æn. de Dardano.

Aurea nunc solio stellantis regia cæli
Accipit, & numerum divorum altaribus auget,

Firmat conjecturam nostram Pausanias, quando sic in Atticis: *Vulcanum ajunt donum matri auream sellam misisse cum occultis quibusdam vinculis. Deam cum assedisset, statim vinculis implicatam.*

Anglauro) Scribendum est *Aglauro* ex Pausania: Apollodoro est *Agraulos*: Sed cum Pausania facit & Antigonus in sua Miraculosarum Narrationum congerie.

CLXVII. Liber.

LIBER Jovis & Proserpinæ filius à Titanis est distractus, cujus cor contritum Jovis Semelæ dedit in potionem. ex eo prægnans cum esset facta, Juno in Beroen nutri-

nutricem Semeles se commutavit, & ait: Alumna, pete à Jove, ut sic ad te veniat, quemadmodum ad Junonem, ut scias quæ voluptas est, cum Deo concumbere. illa autem instigata petit ab Jove, & fulmine est icta. ex cujus utero Liberum exuit, & Nyso dedit nutriendum, unde Dionysus est appellatus, & Bimater est dictus.

Ut scias, quæ voluptas est) Scribe, *quæ voluptas sit*, ut habetur infra fab. 179. ubi eadem referuntur.

CLXVIII. *Danaus.*

DANAUS Beli filius ex pluribus conjugibus, quinquaginta filias habuit: totidemque filios frater Ægyptus, qui Danaum fratrem & filias ejus interficere voluit, ut regnum paternum solus obtineret, filiis uxores à fratre poposcit. Danaus re cognita, Minerva adjutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primum dicitur Minerva navem fecisse biproram, in qua Danaus profugeret. At Ægyptus ut rescìit Danaum profugisse, mittit filios ad persquendum fratrem: & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad se non reverterentur. Qui postquam Argos venerunt, oppugnare patruum cœperunt. Danaus ut vidit se eis obsistere non posse, pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna absisterent. impetratas sorores patrueles acceperunt uxores, quæ patris jussu viros suos interfecerunt. Sola Hypermestra Lynceum servavit. ob id cæteræ dicuntur apud inferos in dolium pertusum aquam ingerere. Hypermestræ & Lynceo fanum factum est.

CLXIX. *Amymone.*

AMYMONE Danai filia, dum studiose in sylva venatur, Satyrum jaculo percusfit: eam Satyrus voluit viola-

violare. Illa Neptuni fidem imploravit. quo Neptunus cum venisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit, ex quo conceptu nascitur Nauplius. Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lernæus fons dictus est, & Amymonium flumen.

AMYMONE Danai filia missa est à patre aquam petitum ad sacrum faciendum: quæ dum quærit, lassitudine obdormiit: quam Satyrus violare voluit. illa Neptuni fidem imploravit. quod cum Neptunus fuscinam in Satyrum misisset, illa se in petram fixit. Satyrum Neptunus fugavit. qui cum quæreret in solitudine à puella, illa se aquatum missam esse dixit à patre: quam Neptunus compressit. Pro quo beneficium ei tribuit, jussitque ejus fuscinam de petra educere. quæ cum eduxisset, & tres silani sunt secuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons appellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem fons Lernæus est postea appellatus.

Id in quo loco) Nihil muto, est enim trajectio, pro, *in quo loco id factum est*. Quanquam ignorem, an hæc tota Hygini sit narratio, cum eadem sequatur statim verbis magis ei convenientibus. Nisi malis credere, illud *Id* per ellypsin significare *ob id*. Vide Indicem in *Id*.

Qui cum quæreret in solitudine) Abest aliquid, quod liquet ex puellæ responsione.

Eduxisset, & tres Sylani) Illud *&* adjectum est ex syllaba postrema vocis præcedentis. adde similia Fab. 125. & 126. Sylani sunt velut tubi, unde profluit aqua. Nempe sicut fuscina tres habebat cuspides, ita iis evulsis, tres secuti sunt sylani, e quibus aqua profluebat, hæc est fabulæ sententia.

CLXX. *Filiæ Danai quæ quos occiderunt.*

IDEA Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Eunippe Agenorem,

rem, Demoditas Chrysippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niavium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Ægyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arsalte Ephialtem; Monuste Eurysthenem, Amymone Midamum, Helice Evideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyranthis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podasimum, Palæno Aristonon, Itea Antiochum, Erate Eudæmonem, Hypermestra Lynceum servavit: qui, cum Danaus perisset, primusque Abas ei nunciasset, Lynceus circumspiciens in templo quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum quem Danaus consecraverat Junoni, quem in juventa gesserat: refixit, & donavit Abanti, ludosque consecravit, qui quinto quoque anno aguntur. qui appellantur Aspis en Argo· è quibus ludis cursoribus corona non datur, sed clypeus. At Danaides post patris interitum, viros duxerunt Argivos, è quibus qui nati, sunt appellati.

Hoc caput statim capiti 169. erat subjiciendum, uti factum in similibus 172. & 173. capitibus.

Idea Antimachum) De his nominibus non habeo, quod dicam. Recensentur apud Apollodorum lib. VII. verum nomina inter se vix tria conveniunt. ut plane alios secutus noster videatur auctores, in quorum defectu manent, si quæ sunt, depra,ata.

Clypeum quem Danaus) Puto rectius

rectius hic quædam includi in parenthesi, hoc modo, *conspexit clypeum, quem (Danaus consecraverat Junoni, quem in juventa gesserat) refixit, & donavit.* Nisi malis *quem* collocare ante refixit. *Qui nati, sunt appellati*) Legenduni, *qui nati, Danai sunt appellati* Vide Servium ad Virg. II. Æn. vers. 5.

CLXXI. Althæa.

CUM Althæa Thestii filia una nocte concubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum esset natus Meleager, subito in regia apparuerunt Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, eum generosum futurum, Lachesis fortem: Atropos titionem ardentem aspexit in foco, & ait: Tamdiu hic vivit quam diu hic titio consumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audisset, exiluit de lecto, atque titionem extinxit, & eum in regia media obruit fatalem, ne ab igni obrueretur.

Tamdiu hic vivit) Legendum est, *vivet*, quia sequitur *fuerit*. *Ab igne obrueretur*) Quid est *obrui ab igne?* Lego, *ab igne absumeretur.* Vitium ex eo, quia scriptum fuit *absuercetur*, cum *s* minusculo, & virgula in *e*, quod librarius non intellexit.

CLXXII. Oeneus.

OENEUS Porthaonis filius, Ætoliæ rex, cum omnibus diis annua sacra fecisset, & Dianam præteriisset; ea irata, aprum immani magnitudine, qui agrum Calydonium vastaret, misit; tunc Meleager Oenei filius se pollicetur cum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

Oeneus Porthaonis) Emenda, *Parthaonis* Ita namque Apollodoro, Pausaniæ, atque aliis, ipsique nostro infra. c. 239.

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

CASTOR & Pollux Jovis filii, Verusius Mercurii, Parthecion Mercurii Thebis, Æsculapius Apollinis, Jason Æsonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia. Euphemus Neptuni, Jolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Æaci: Telamon Æaci, Admetus Pheretis, Laerta * Arcippa, Deucalion Minois, Theseus Ægei, Plexippus, Ideus, Lynceus, Thestii filii, fratres Althææ: Hippotas Geryonis, Cæneus Elati, Mopsus Amyci, Meleager Oenei, Hippassus Euryti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Japeti * Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, Atlantes Pondæi. Quæ civitates auxilium miserunt Oeneo, Tenerdos, Jolcos, Sparta, Teurone, Messe, Perrhœbia, Phthia, Magnesta, Salamin, Calydon, Thessalia, Oechalia, Ithaca, Tegæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magnesta & Arcadia.

Verusius Mercurii, Parthecion) Hos duos nusquam alibi reperio, unde suspicor vocabula eorum esse corrupta.

Laerta Arcippa) Etiam hæc corrupta videntur. Scribo, *Laërtes Arcesii*, quomodo legitur apud Apollodorum.

Plexippus, Ideus, Lynceus) Videntur & hæc vitiosa, scribendumque *Idas, Lynceus*, ex Apollodoro. Cæterum hi non sunt filii Thestii, sed Apharei. Quare & in ordine peccatum fortassis, & omissi *Iphiclus*, *Euhippus*, & *Eurypylus*, qui præter Plexippum Althææ fratres Apollodoro memorantur. Denique locus totus sic restituendus: *Theseus Ægei, Idas, Lynceus Apharei, Plexippus, Iphiclus, Euhippus, Euripilus Thestii filii, fratres Althaæ.*

Hippotas Geryonis) Ne hoc quidem rectum. Scribendum enim, *Hippothous Cercyonis*.

Cæneus Elati) Nullus Elati filius est *Cæneus*, sed *Cyllenes*.

Mopsus Amysi) Corrige, *Mopsus Ampyci*.

Hippassus) Scribendum, *Hippasus*. Quanquam de eo toto dubitem.

Phœnix Amyntoris) Etiam de his incertus sum. Phœnix alias est filius Agenoris apud omnes veteres.

Dryas Japeti) Apollodoro Martis filius vocatur.

Euati-

Exatimus, Alcon) Micyllus ita putat hic legendum, *Enæsimus Hipocoontis, Leucippus Amyclæ, Atalante Schœnei.* De Atalanta non est dubium. In cæteris hæreo, libenterque alios audio.

Quæ civitates) Est hoc lemma capitis, nec hic suo modo positum, & in Indice prætermissum, unde liquet, quam sit male habitus hic scriptor a librariis. Vide supra 151.

Tenerdos) Scribendum sine dubio est *Tenedos.*

Teurone) Suspicor, pro ea emendandum *Teutrania*, licet nil definiam, cum inde nemo venisse legatur in superioribus. Desunt hic quoque Thebæ, & nonnullæ aliæ civitates, ut sit dubium nullum, quia aliquæ exciderint.

Messe) Puto *Messene* scribendum.

Magnesia) Etiam hoc corruptum. Sed non occurrit, quod reponi debeat. Nam Magnesia est in sequentibus. Nisi bis putamus positam per oscitantiam librarii.

CLXXIV. *Meleager.*

ALTHÆA Thestii filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuisse. huc Parcæ venerunt, & Meleagro fata cecinerunt, eum tamdiu victurum, quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althæa in arca clausum diligenter servavit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus sacra annua ei non fecerat, aprum miræ magnitudine qui agrum Calydonium vastaret, misit. quem Meleager cum delectis juvenibus Græciæ interfecit, pellemque ejus ob virtutem Atalantæ virgini donavit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem implorasset, ille intervenit, & amorem cognationi anteposuit, avunculosque suos occidit. Id Althæa mater audivit filium suum tantum facinus esse ausum: memor Parcarum præcepti, titionem ex arca prolatum in ignem conjecit. Ita dum fratrum pœnas vult exequi, filium interfecit. At sorores ejus præter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum voluntate in aves sunt transfiguratæ, quæ Meleagrides vo-

 cantur.

cantur. At conjunx ejus Alcyone mœrens in luctu decessit.

In arca clausum) Nihil muto. Possit tamen videri, scribendum, *in area*, quia supra c. 171. legitur, *in regia media*, cui magis convenit *area* quam *arca*.

Interim ira Dianæ) Non repudio. Quia tamen sequitur, *sacra ei non fecerat*, quod non tam ad iram, quam Dianam ipsam refertur, malo legere, *ira Dianæ*.

Id Althæa) τὸ *id* expungendum, utpote natum ex litteris ultimis vocabuli antecedentis, quod nimis frequenter accidit apud nostrum. Nisi malis: *Id Althæa mater ut audivit*, & τὸ *id* exponere *ob id*, quod nostro frequens est.

Gorgen) Nicander vocat *Gorgonem*. Vide Anton. Liberalis Metamorph. ubi istæc omnia habentur.

CLXXV. *Agrius.*

AGRIUS Partæaonis filius, ut vidit Oeneum fratrem orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque ipse regnum possedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphyles, Ilio devicto, ut audivit avum suum regno pulsum, pervenit in Ætoliam cum Sthenelo Capanei filio & armis contendit cum Opopa Agrii filio. quo interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque Oeneo avo suo regnum restituit. postque Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

Orbum liberis factum, egentem regno) Illud *orbum* male hic intrusum est ex glossa, qua quis formulam, *egentem liberis* exposuerat. Scribendum enim: *Ut vidit Oeneum fratrem liberis factum egentem, regno expulit*. Ad eundem modum post: *Agrium egentem e regno expulit*.

Cum Opopa) Micyllus vult *Epopea* Ego dubito. Magis conveniret Lycopeus, memoratus Apollodoro.

CLXXVI. *Lycaon.*

Ad Lycaonem Pelasgi filium Jovis in hospitium venisse dicitur, & filiam ejus Calysto compressisse, ex quo

quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terræ nomen indidit. Sed Lycaonis filii Jovem tentare voluerunt, deus ne esset: carnem humanam cum cætera carne commiscuerunt, idque in epulo ei apposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam evertit: Lycaonis filios fulmine necavit. eo loco postea Arcas oppidum communivit, quod Trapezos nominatur. patrem Jupiter in lupi figuram mutavit.

Deus ne esset: carnem) Mallem, *Deus ne esset, & carnem.*
Trapezos) Forte *Trapezoos* aut *Trapezus* legendum. Stephano profecto τραπεζȣ̃ς est.

CLXXVII. *Calysto.*

CALYSTO Lycaonis filia ursa dicitur facta esse, ob iram Junonis, quod cum Jove concubuit. Postea Jovis in stellarum numero retulit, quæ Septentrio appellatur. quod signum loco non movetur, neque occidit. Thetis enim Oceani uxor, nutrix Junonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo septentrio major, de qua in Creticis versibus:

Tuque Lycaoniæ mutatæ semine nymphæ
Quam gelido raptam de vertice Nonacrinæ
Oceano prohibet semper se tingere Thetis,
Ausa suæ quia sit quondam succumbere alumnæ.

Hæc igitur ursa à Græcis ἑλίκη appellatur. hæc habet stellas in capite septem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine posteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes numero viginti.

In Creticis versibus) Manuscr. Barthianum, sicut quidem ipse ait, præfert *Cretais*, unde ipse putat emendandum, *Aratais*. Ego nil definio.

Mutata semine) Legendum arbitror, *mutata*, ut ad antecedens *tu* referatur. Versus quoque totus sic videtur restituendus.

Tuque Lycaonio mutata e semine nympha.

CLXXVIII. Europa.

EUROPA Agriopes & Agenoris filia, Sidonia; hanc Jupiter in taurum conversus, à Sidone Cretam transportavit: & ex ea procreavit Minoem, Sarpedonem, Rhadamantum. Hujus pater Agenor suos filios misit, ut sororem reducerent, aut ipsi in suum conspectum non redirent. Phœnix in Africam est profectus, ibique remansit: inde Afri Pœni sunt appellati. Cilix suo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos devenit: ibi responsum accepit, ut à pastoribus bovem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eumque ante se ageret. ubi decubuisset, ibi fatum esse, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus sorte audita cum imperata perfecisset, & aquam quæreret, ad fontem Castalium venit, quem Draco Martis filius custodiebat: qui cum socios Cadmi interfecisset, à Cadmo lapide est interfectus: dentesque ejus Minerva monstrante, sparsit & aravit, unde Spartæ sunt enati. Qui inter se pugnarunt, ex quibus quinque superfuerunt, id est, Chthonius, Udæus, Hyperenor, Pelorus, & Echion. ex bove autem quem secutus fuerat, Bœotia est appellata.

Agriopes) Sic in sequenti fabula. In fabula vero sexta, *Agrisope* vocatur. Micyllus ubique scribit, *Argyrope*. Mallem ego *Argiope*. Dicitur hæc Nympha Pausaniæ in Messeniacis.

Dentesque ejus) Hyginum arbitror scripsisse, *dentes qui ejus*.

CLXXIX.

CLXXIX. Semele.

CADMUS Agenoris & Agriopes filius ex Harmonia Martis & Veneris filia procreavit filias quatuor, Semelen, Ino, Agaven, Autonoen, & Polydorum filium. Jovis cum Semele voluit concumbere. Quod Juno cum resciit, specie immutata in Beroen nutricem, ad eam venit, & persuasit, ut peteret ab Iove, ut eodem modo ad se quo modo ad Iunonem veniret: Ut intelligas, inquit, quæ sit voluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petiit ab Iove, ut ita veniret ad se. Qua re impetrata, Iovis cum fulmine & tonitribus venit, & Semelem conflagravit. ex utero ejus Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Niso dedit educandum.. & græce Dionysus est appellatus.

CLXXX Actæon.

ACTÆON Aristei & Autonoes filius, pastor Dianam lavantem speculatus est, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus consumeretur.

CLXXXI. Diana.

DIANA cum in valle opacissima, cui nomen est Gargaphia, æstivo tempore fatigata ex assidua venatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Aristei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandum, se & canes quos exercuerat, feras persequens, in conspectum deæ incidit: qui ne loqui posset, in cervam ab ea est conversus. Ita pro cervo laceratus est à suis canibus. quorum nomina, masculi, Melampus, Ichnobates,* Echno-

Echnobas, Pamphagos, Dorceus, Oribasus, Nebrophonos, Lælaps, Theron, Pterelas, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, Therodanapis,* Aura. Lacon, Harpya, Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hylactor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus, Lachne, Leucon. Item tres qui eum Gnosius * consumpserunt. fœminæ, Melanchœtes, Agre, Therodamas, Oresitrophos. Item alii autores tradunt hæc nomina: Acamas, Syrus, Æon, Stilbon, Agrius, Charops, Æthon, Coran, Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalycus, Machimus, Ichneus, Omelympus, Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: fœminæ, Argo, Aretusa, Urania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cyllo, Arpyia, Lyncæste, Leæne, Lacena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sagnos * Theriphone, Volatos, Chediætros.

Echnobas) Hic formatus ex præcedente videtur, ac propterea delendus.

Therodanapis) Etiam hic ex superioribus duobus, quorum nomina Theron & Nape, consarcinatus est.

Aura) Non male. Sed alii non numerant in his canibus, verum *Agre*.

Elion) Micyllus putat, *Aello*, nec displicet.

Qui eum Gnosius consumserunt) Barthius in suo Mſ. ait sese reperisse, *qui eum cum suis consumserunt*; unde fecit, *qui eum cum ossibus consumserunt*. Sæpe dixi, Mſ. Barthii admodum suspectum mihi esse. Nam *Gnosius* nomen canis videtur, alieno loco positum. Et est *Gnoßius Ichnobates*, inter canes Acteonis apud Ovidium quoque. Ut simpliciter legendum sit, *qui eum consumserunt*.

Therodamas, *Oresistrophus*) Legendum ex Ovidio, *Theridamas*, & *Oresitrophus* videtur.

Coran) Forte *Corus* legendum, ut mox *boreas*, item *Zephyrus*.

Borax) Mallem, *boras*. Hoc enim nomine unus legitur apud Apollodorum.

Sagnos) Litteram initialem male huc tractam ex præcedenti vocabulo existimo, ac scribo, *Agnos*. De reliquis non habeo, quod dicam.

CLXXXII.

CLXXXII. Oceani filiæ.

OCEANI filiæ, Idothea, Althæa, Adraſta. alii dicunt Meliſsi filias eſſe, Iovis nutrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alii Najades vocant: quarum nomina, Ciſſeis, Nyſa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hæ in monte Nyſa munere alumni potitæ ſunt, qui Medeam rogaverat, & depoſita ſenectute in juvenes mutatæ ſunt, conſecratæque poſtea inter ſidera, Hyades appellantur. alii tradunt vocitatas, Arſine, Ambroſie, Bromie, Ciſſeis, Coronis.

Idothea) De hac dubito. Alibi profecto Prothei filia vocatur.

Meliſsi filias) Mallem, *Meliſſæ*.

In monte Nyſa) Hic deeſſe aliqua cum Micyllo ſuſpicor. Nec enim in ipſo monte factum autumo. quod ſequitur, ſaltem ut adderetur, magnopere huc non pertinebat.

Arſine) Cum Grotio ex Arateis, *Arſinoë* legendum.

Ambroſie) Malunt *Ambroſiam* vocare. Sed & hoc bonum. Heſychius. Ἀμβροσίη, θεία, καὶ ἀθάνατος, καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφὴ. Sic iſta diſtinguenda ſunt. ut paulo ante, Ἀμβροσία θεία, &c.

CLXXXIII. Equorum Solis & Horarum nomina.

EOS, per hunc cœlum verti ſolet: Æthyops, quaſi flammeus eſt, concoquit fruges. Hi funales ſunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua. Huic rei autor eſt Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aſlo * Therbeeo Item quos Ovidius, Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum vero nomina hæc ſunt, Iovis Saturni filii & Themidis filiæ, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pheruſa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Orteſie, Thallo, Alii autores tradunt decem

his nominibus Auge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nimphes, Mesembria, Sponde, Elete, Acte, & Hecypris, Dysis.

Eos) Micyllus legit *Eous*, quod per Ovidium probatur. Idem mox pro *Æthiops*, legit *Æthon*. Sed hos diversos ipse noster postea facit.

Femina, Locarie) Scribendum est *jugaria*. quod pridem monui post Salmasium lib. I. c. ultimo mei operis de re Vehiculari. Vitium ex eo natum, quia veteri ratione formatum erat *jocaria*, quod non intelligebant.

Fulgitrua) *Fulgitrua* scribendum monui in prædicto de Re Vehiculari loco. Et sic habet Commeliniana. Nempe sicut *tonitru*, sic & *fulgitru* dixere veteres, quod vel ex hoc loco annotandum. Nisi fors quis malit *fulgetra*, quæ vox binis locis apud Plinium occurrit. Ego tamen in priorem lectionem plus inclino.

Abrax) Hoc cum sequentibus corruptum. Neque mihi notus locus est Homeri, unde desumserit.

Therbeeo) Veteres, *Therebeo*.

Jovis Saturni filii) Nescio, an hæc sint Hygini, non respondet sane sequens *filiæ*, præcedenti *Horarum*. Nisi quis existimet, in parenthesi hæc fuisse scripta.

Odice) Lego, *dice*, ut alicubi apud Hesiodum habetur.

Hecypris, Dysis) Ultima vox supervacua videtur, quia numerus Horarum Denarius, de quo præcessit, jam est absolutus, conjunctioque inserta stat ante *Hecypris*. Solet autem in his poni ante ultimum vocabulum. De *Hecypris* vocabulo non habeo, quod dicam, nisi quod corruptum videatur.

CLXXXIV. *Pentheus & Agave.*

PENTHEUS Echionis & Agaves filius, Liberum negavit deum esse, nec mysteria ejus accipere voluit. Ob hoc eum Agave mater cum sororibus Ino & Autonoe, per insaniam à Libero objectam membratim laniavit. Agave ut suæ mentis compos facta est, & vidit se Liberi impulsu tantum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriæ fines devenit, ad Licotersen regem, quam Licoterses excepit. Cum qua Polyphontes, occiso Cresphonte, regnum occu-

occupavit. filium autem ejus infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Ætoliam mandavit. Hunc Polyphontes maxima cum industria quærebat, aurumque pollicebatur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem ætatem venit, capit consilium, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens se Cresphontis interfecisse filium & Meropis, Telephontem. Interim rex eum jussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. Qui cum per lassitudinem obdormisset, senex qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropem venit, negans eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credens eum esse filii sui interfectorem, qui dormiebat, in Chalcidicum cum securi venit, inscia ut filium suum interficeret, quem senex cognovit, & matrem ab scelere retraxit. Merope postquam * venit occasionem sibi datam esse, ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem divinam faceret, hospes falso simulavit se hostiam percussisse, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus est.

Negans eum) Filium, quem ex Cresphonte habebat, eum negabat senex ille in Ætolia esse apud hospitem, a quo recens eum reversus erat domum ad Meropen.

Postquam venit) Micyllus, *vidit*, quod Barthius ex Mſ. suo probat. Cogitandum tamen, annon scripserit, *postquam invenit* h. e. intellexit. vide sup. c. 136.

CLXXXV. Atalanta.

SCOENEUS Atalantam filiam virginem formosissimam dicitur habuisse, quæ virtute sua cursu viros superabat. ea petiit à patre, ut se virginem servaret.

varet. Itaque cum à pluribus in conjugium peteretur, pater ejus ſimultatem conſtituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, curſu cum ea contenderet, termino conſtituto, ut ille inermis fugeret, hæc cum telo inſequeretur: quem intra finem termini *conſecuta fuiſſet, interficeret, cujus caput in ſtadio figeret. Pleroſque cùm ſuperaſſet, & occidiſſet, noviſſime ab Hippomene Megarei & Meropes filio victa eſt. Hic enim à Venere mala tria inſignis formæ acceperat, edoctus quis uſus in eis eſſet. Qui in ipſo certamine jactando puellæ impetum alligavit. illa enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinavit, & juveni victoriam tradidit. Cui Schœneus ob induſtriam libens filiam ſuam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris ſe viciſſe, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaſſo cum ſacrificaret Jovi victori, cupiditate incenſus, cùm ea in fano concubuit. quos Jupiter ob id factum in leonem & læam convertit, quibus dii concubitum Veneris denegant.

Quæ virtute ſua curſu) Emendo, *quæ virtute ſua, ac curſu.*

Pater ejus ſimultatem) Mallem ego, *pater eis ſimultatem conſtituit.* Ita fab. 22.

Ut ille inermis) Mallem, *& ille inermis.*

Quem intra finem termini conſecuta fuiſſet) Collocant hic aſteriſcum, quaſi deſit aliquid, Cauſſam nullam video. *Conſecuta*, eſt *aſſecuta* fuiſſet. Quomodo ſcriptores optimi. Cicero ipſe in Catolin. II. *Aurelia profectus eſt: ſi accelerare volent, ad veſperum conſequentur.*

Cujus caput) Forte ſcribendum, *interficeret, & ejus.* Dico, forte, quia hujus generis quædam alia apud noſtrum occurrunt.

Qui in ipſo certamine) Mallem *quæ*, ut ad *mala* referatur.

Et Læam) Veteres *lanam.* Unde colligo, ſcripturam veram eſſe *Leænam.*

Quibus dii concubitum) Barthius emendabat: *quibus Deum concubitum genetrix denegat.* Nempe quia miſſi ſunt ſub jugum, & juncti ad currum matris Deum, ut apud Ovidium alibi-

alibique legitur. Sed similia ex vulgata lectione possunt colligi, ut fortasse non sit necesse, tam longe ab ea abire. *Concubitus Veneris* intelligi potest concubitus Veneris causa, Venereus concubitus. *Dii* autem, Jupiter mutando, Isis relegando ad vehiculum suum.

CLXXXVI. *Melanippe.*

MELANIPPEN Desmontis filiam, sive Æoli, ut alii poëtæ dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreavit filios duos. Quod cum Desmontes rescisset, & Melanippem excæcavit, & in munimento conclusit: cui cibum atque potum exiguum præstari jussit, infantes autem feris projici. Qui cum projecti essent, vacca lactans veniebat ad infantes, & ubera præstabat. Quod cum armentarii vidissent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariæ à conjuge Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, aut regno cederet. illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inventos, ea regi Metaponto pro suis supposuit. Postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valide amaret, quod formosissimi essent; Theano quærebat ut eos tolleret, & filiis suis regnum servaret. Dies advenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano occasione nacta, indicat filiis suis eos supposititios priores esse. Itaque cum in venatione exirint, eos cultris interficite. Illi autem matris monitu cum in montem exissent, prælium inter se commiserunt. Neptuno autem adjuvante, Neptuni filii vicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia allata essent, Theano cultro venatorio se interfecit. Ultores autem Boetus & Æolus ad pastores, ubi

ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex se esse natos, & matrem in custodia teneri. Qui ad Desmontem pervenerunt, eumque interfecerunt, & matrem custodia liberarunt, cui Neptunus lumen restituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Post quæ Metapontus duxit conjugio Melanippen, eosque sibi filios adoptavit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt, Boetus Boetiam, Æolus Æoliam.

Melanippen) Micyllus notat, *Menalippen* aliis vocari. Ego nihil censeo mutandum. Nam μελανίππη quoque est Pausaniæ in Bœoticis, & Straboni lib. VI. Adde ibi Casaubonum.

Eos supposititios priores) Barthius ex Ms. suo, *eos priores, supposititios*. Solet tamen noster ordine turbatiori aliquando gaudere. Si quid mutandum, mallem *eis supposititios priores esse*, tali sensu, supposititios eis præferri, prioreque loco haberi, a Metaponto nempe. Nisi præferas: *eos supposititiis priores esse*. Mihi certe magis arridet.

In venatione exirint) Barthius ex dicto libro suo *in venationem*, citra necessitatem, nostrique consuetudinem, ut ex indice cognoscitur.

CLXXXVII. Alope.

ALOPE Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam compressit: qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa venit, & ei lac præstabat. quidam pastor equam persequutus, vidit infantem, atque eum sustulit. qui veste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogavit, ut sibi eum infantem donaret. Ille ei donavit sine veste. cum autem inter eos jurgium esset, quod qui puerum acceperat, insignia ingenuitatis reposceret; ille autem non daret: contendentes ad regem

Cer-

Cercyonem venerunt, & contendere cœperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia cœpit. quæ cum allata essent, & agnosceret Cercyon ea esse ex veste scissa filiæ suæ Alopes: nutrix timens, regi judicium fecit infantem eum Alopes esse, qui filiam jussit ad necem includi, infantem autem projici. Quem iterum equa nutriebat. pastores iterum inventum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei imposuerunt Hippothoum. Theseus cum ea iter faceret à Trœzene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum venit, regnaque avita rogavit. cui Theseus libens dedit, cum sciret eum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes est cognominatus.

Ut sibi eum infantem) Perperam. Priores editiones habuere, *ut sibi cum infantem*. Vera lectio, *ut sibi cum infante eam donaret*. Sermo est de veste regia, qua infans fuit expositus. hanc sibi voluit donari simul cum infante. Ideo sequitur; *illa ei donavit SINE veste*, contra scilicet, quam alter volebat.

Timens, regi judicium fecit) Veteres editiones: *Timens regis judicium, fecit*. Barthius, ex suo libro, *timens regis indicium fecit*. Probo, si post *regis* comma ponatur. *Timens regis*, est timens ex rege, vel a rege, per Græcismum, de quo Vossius videndus.

CLXXXVIII. *Theophane*

THEOPHANE Bysaltidis filia, formosissima virgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam Crumissam, quod cum proci eam scissent ibi morari, nave comparata Crumissam contendere cœperunt. Neptunus, ut eos deciperet, Theophanem in ovem commutavit

vit formosissimam, ipse autem in arietem, cives autem Crumissenses in pecora. quo cum proci venissent, neque ullum hominem invenirent, pecora mactare cœperunt, atque ea victu consumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos convertit: ipse autem ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus est aries Chrysomallus, qui Colchos Phryxum vexit. cujus pellem Æeta in luco Martis habuit positam; quam Jason sustulit.

Crumissam) Micyllus putat *Cromiusam*, vel *Gromiusam* legendum. Ego neque hunc, neque illum invenio. Puto autem in respectu ad sequentem fabulam *Croionusam* legendum, vel Crinissam ex Strabonis XVII

Ipse autem in arietem) Lego, *ipse se autem*. Illud *se* absumptum est per vocis præcedentis syllabam ultimam.

CLXXXIX. *Procris.*

PROCRIS Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in conjugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio venandi teneretur, & matutino tempore in montem exisset, Aurora Tithoni conjunx eum adamavit, petitque ab eo concubitum. cui Cephalus negavit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, nisi illa prior fefellerit. Itaque commutat eum in hospitis figuram, atque dat munera speciosa quæ Procri deferret. Quo cum Cephalus venisset, immutata specie munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora speciem hospitis abstulit. Quæ cum Cephalum vidisset, sensit se ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam insulam, ubi Diana venabatur.

batur. Quam cum Diana conſpexiſſet, ait ei: Mecum virgines venantur, tu virgo non es, recede de hor. * cœtu. cui Procris indicat caſus ſuos, & ſe ab Aurora deceptam. Diana miſericordia tacta, dat ei jaculum quod nemo evitare poſſet: & canem Lælapem, quem nulla fera effugere poſſet: & jubet eam ire, & cum Cephalo contendere. Ea capillis demptis, juvenili habitu Dianæ voluntate ad Cephalum venit, eumque provocavit: quem in venatione ſuperavit. Cephalus, ut vidit tantam potentiam canis atque jaculi eſſe, petit ab hoſpite, non æſtimans conjugem ſuam eſſe, ut ſibi jaculum & canem venderet. illa negare cœpit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed ſi utique, ait, perſtas id posſidere, da mihi id quod pueri ſolent dare. Ille amore jaculi & canis incenſus, promiſit ſe daturum. qui cum in thalamos veniſſent, Procris tunicam levavit, & oſtendit ſe fœminam eſſe, & conjugem illius. cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. Nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore ſecuta eum, ut obſervaret, atque inter virgulta delituit. quæ virgulta cum Cephalus moveri vidit, jaculum inevitabile miſit, & Procrin conjugem ſuam interfecit, ex qua Cephalus habuit filium Archium, ex quo naſcitur Laertes, Ulysſis pater.

Cephalus Deionis) Scribe *Cephalus Deiones*, ex Pauſania.

Recede de hor. cœtu) Veteres habuere, *recede de hoc tu*. Barthius ex ſuis, *recede de hoc cœtu* Forſan ſcribendum, *recede de harum cœtu.* Mallem tamen, *recede hoc tu*, ut *hoc* poſitum ſit elliptice, pro *ab hoc loco*. Quomodo apud Plautum in Moſtel. *Non hoc longe Delphium.*

Archium) Micyllus ex Homero & Ovidio *Arceſium* emendat.

CXC. *Theoroe.*

THESTOR mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem a mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem filia amissa inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula est conjectus, ibi ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem patre & sorore amissis, Delphos petit, an eorum foret investigatio. Tum Apollo respondit: Pro meo sacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe sorte audita capillos totondit, atque pro juvene sacerdote circum terras exit investigatum. Quæ cum in Cariam devenisset, & Theonoe eam vidisset, æstimans sacerdotem esse, in amorem ejus incidit, jubetque ad se perduci, ut cum eo concumberet. Illa autem quia fœmina erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, jubet sacerdotem includi in cubiculum, atque aliquem ex ergastulo venire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur senex Thestor, imprudens ad filiam suam, * quem Theonoe non agnovit, datque ei gladium, & jubet eum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amissis: ad hoc exitium venisse, ut sibi scelus imperaretur. quod ille in se cum convertisset, & vellet ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quæ ad reginam interficiendam ut veniret, patrem Thestorem in adjutorio vocavit. Theonoe patris nomine audito, indicat se filiam esse ejus. Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

Thestor

Thestor mantis) Veteres illud *mantis* non agnoscunt. Nec repudio tamen. Est autem a Græco μάντης.

Quem Theonoe) Sic volebat Micyllus. Veteres editiones habebant, *quam*, quod non debebat mutari. Est enim sermo de Leucippe. Theonoe nō agnovit eam esse Leucippen, filiam Thestoris, multo minus sororem suam, sed putavit, esse juvenem sacerdotē.

CXCI. Rex Midas.

MIDAS rex Mygdonius filius Matris Deæ, à Timolo * sumptus eo tempore quo Apollo cum Marsya vel Pane fistula certavit. quod cum Timolus victoriam Apollini daret, Midas dixit Marsyæ potius dandam. tunc Apollo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in judicando habuisti, tales & auriculas habebis. quibus auditis effecit ut asininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exercitum in Indiam duceret, Silenus aberravit. quem Midas excerptum hospitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber pater ob beneficium, deoptandi dedit potestatem, ut quicquid vellet peteret à se. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. quod cum impetrasset, & in regiam venisset, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum jam fame cruciaretur, petit à Libero, ut sibi speciosum donum eriperet. Quem Liber jussit in flumine Pactolo se abluere. cujus corpus aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc Chrysorrhoas appellatur in Lydia.

Midas rex Mygdonius) Quid hic est, *Mygdonius*? An *Mygdonia* scribendum? vulgo Phrygiæ rex dicitur? Nempe Mygdonia pars magnæ Phrygiæ. Vide Stephanum.

Matris Deæ) Non dubito, quin emendandum sit, *Matris Ideæ* Lucretius lib. II. *Idaam vocitant matrem.*

a Timolo) Post hæc verba putant lacunam esse. Mihi aliter videtur, & deesse quædam post præpositionem *a*, exempli caussa, *a Marsya & Apolline cum Tmolo judex sumptus eo tempore*

Possis tamen credere, omnia hic dici breviter, ut nonnunquam apud nostrum fit, & *sumtus* explicare per *assumtus*, ad ferendum una judicium videlicet. Nec *Tinelo* aptum. Scribi enim debet *Tmolo*, quod vel ex Ovidio est clarum, & sic ponendum in sequentibus.

Quibus auditis) h. e. quibus a Mida auditis, seu, postquam hæc Midas audivisset. Verum nescio, annon legendum sit, *quibus editis* h. e. quibus verbis prolatis, post quæ verba.

Quem Midas excerptum) Imo, *exceptum*, quomodo habuere veteres, licet male trajecto vocabulo.

Atque ducem dedit) Non Silenum, sed Sileno. Itaque suspicor scribendum, *atque ducem ei dedit*.

Chrysorrhoas) Apud Stephanum in voce Μάσταυρα est χρυσοῤῥόας. Nihil tamen hic mutandum. Nam eodem modo legitur & apud Plinium, ipsumque nostrum infra ca. 242. quanquam de isto loco possit dubitari, ut ex notis ibi liquet.

CXCII. *Hyas.*

ATLAS ex Pleione sive Oceanitide duodecim filias habuit, & filium Hyantem: quem ab apro vel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu consumptæ sunt. ex his quinque primæ inter sidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, Phæsila, Ambrosia, Coronis, Eudora, Polyxo, quæ à fratris nomine appellantur Hyades, easdem Latine Suculas vocant: quidam ajunt in modum Y literæ positas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod cum oriantur, pluvias efficiant. est autem Græce hyin pluere. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex Insula Naxo ediderat. Cæteræ sorores postea luctu consumptæ, sidera facta sunt: & quia plures erant Pleiades dictæ, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se conjunctæ, quod est plesion, ideo autem confertæ sunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum est, sex an septem existimentur. Earum nomina hæc sunt:

sunt: Electra, Alcyone, Celæno, Merope, Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant apparere, propter Dardanum amissum, Trojamque sibi ereptam. alii existimant Meropem conspicere erubescere, quia mortalem virum acceperit, cum cæteræ deos haberent. ob eamque rem de choro sororum expulsa, mœrens crinem solutum gerit, quæ cometes appellatur: sive longodes, quia in longitudinem producitur: sive xiphax, quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem stella luctum portendit.

Ex Plerone sive Oceanitide) Micyllus: *Legendum fortassis ex Æthra Oceanitide*, *ita enim Græcus autor Timaeus habet.* Probo, si post *sive* ista putat inserenda. Nam de Pleione uxore Atlantis alii quoque testantur. Ipseque docet Ovidius lib. V. Fastor.

Phasyla) Mallem *Phæola* ex Hesiodo.

Ex insula Naxo ediderat) Barthius legendum existimat: *ex insula Naxo edicto ejecerat.* Mihi omnia videntur integra *edere* compositum est pro simplici *dare*. Hoc autem idem ac compellere. Quomodo usurpatur in *dare quem in fugam*. Sicut ergo *dare in fugam*, ita *dare ex insula quem*, & *edere ex insula*, i.e. extra dare, ejicere.

Pleiades dictæ, nonnulli) Distinctio prava, nam post *dictæ*, punctum est collocandum.

Ideo autem) Barthius existimat, scribendum, *adeo autem*. Mallem ego credere, trajectas voces, & hic collocandum *ita*, quod paulo post sequitur; ejusque loco *ideo*, quod hic est. Etiam nova periodus hic inchoanda.

Meropen conspicere erubescere) Micyllus, *conspici erubescere*. Barthius *conspici se erubescere*. Mihi nulla opus mutatione videtur. Nam illud *conspicere* debet ad præcedens *Electram* referri, hoc modo: alii existimant Electram erubescere conspicere Meropen, ac iccirco negant Electram comparere. Electra dicitur non comparere, ejusque rei caussa datur duplex, non Merope.

Sive Longodes) Suspicor, *lonchotos* scribendum, a Græco λόγχ@, quod *lanceam* significat, quia longa sit instar lanceæ. Micyllus *logchodes* putabat, simul *acontium* a Plinio vocatum ostendit.

Xiphax) Legendum est *Xiphias*, ex eodem Plinio. Vide lib II. c. 25.

CXCIII. Harpalicus.

HARPALICUS rex Amymneorum Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amissa matre ejus vaccarum equarumq; eam uberibus nutrivit,& crescentem armis exercuit, habiturus successorem regni sui. postmodum nec spes paternas puella decepit. nam tantum bellatrix evasit, ut etiam saluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus,cum expugnaret Harpalicum, gravique eum vulnere affecisset, illa periturum patrem impetu facto conservavit, fugavitque hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem civium interfectus est. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit se in sylvas: ibique vastando jumentorum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

Amymneorum) Legendum est, Amymoneorum, quomodo habetur apud Servium ad I. Æn.v.321. ubi eadem commemorantur.

Nam tantum bellatrix) An legendum, *Nam in tantum?*

CXCIV. Arion.

ARION Methymnæus, cum esset arte citharæ potens, rex Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiisset, per civitatem artem suam illustrare,& magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut ornatu suo & corona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio venissent. quem cum famuli & nautæ vellent interficere, petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharæ sonus & vox ejus audiretur, delphini circa navem venerunt. quibus ille visis, se præcipitavit. qui eum sublatum

latum attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exisset, cupidus viæ, delphinum in mare non protulit, qui ibi exanimatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narrasset, jussit Pyranthus delphinum sepiliri, & ei monimentum fieri. Post paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempestate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad se imperasset, & de Arione inquireret, dixerunt eum obisse, & eum sepulturæ tradidisse. Quibus rex respondit, Crastino die ad delphini monimentum jurabitis. ob id factum eos custodiri imperavit, atque Arionem jussit ita ornatum quomodo se præcipitaverat in monimento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, jussissetque eos per delphini manes jurare Arionem obisse, Arion de monimento prodit. Quod illi stupentes, qua divinitate servatus esset, obmutuerunt. quos rex jussit ad delphini monimentum crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ Arionem & Delphinum in astris posuit.

Pyranthus) Hic *Periander* est Gellio aliisque, & ipsi, unde habent alii, Herodoto. Nihil tamen immutandum, quando ita nomen ejus legitur & apud veterem Grammaticum in Scholiis ad Germanici Aratæa.

In mare non protulit) Comeliniana *propulit*, quod non debuit. Plinius, XX. c. 17. de albuconibus. *Mago præcipit, quarto die in Solem proferendos.*

Et eum sepulturæ tradidisse) Puto scribendum, *tradidisse se.*

Arionem & Delphinum) Arionem inter astra relatum non invenio, de cithara res est nota. Quare puto sic scribendum: *propter artem citharæ, citharam Arionis & Delphinum.*

CXCV. Orion.

JOVIS, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad Byrseum regem in hospitium venerunt: qui ab eo cum

liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt, si quid peteret. Ille liberos optavit, Mercurius de tauro quem Hercules Ypseo ei immolarat, corium protulit. Illi in eum urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus est Orion. Qui cum Dianam vellet violare, ab ea est interfectus. Postea ab Jove in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem vocant.

Ad Eyrseum) Paulo post Ypseum vocat lib II. Poet Astr c.14. est *Hyreus*. Rectissimum est *Hyrieus*, quia Græce Ὑριεύς. Vide Anton. Lib. Metamor. Tzetzen, Schol. Nicandri, Ovidii Fast V. & alios, inprimis vero Nob. Heinsium ad illum Ovidii locum, qui jam anticipavit emendationem istam.

Quem Hercules Ypseo ei immolarat) Illud *Hercules* est natum a Glossa, qua quis pro *Ypseo* vel *Hypseo* alibi legi *Hyreus* notaverat. Debet itaque deleri. Deinde scribendum, *quem Hyrieus Deis immolarat*.

Illi in eum ; Corium puto. Micyllus emendat *id*, sine caussa. Nam & Plautus in Pœnulo; *Tres facile Corios contrivisti bubulos*. Quanquam & hoc inter plebeia debeat referri.

CXCVI. *Pan.*

Dii in Ægypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan jussit eos ut in feras bestias se converterent, quo facilius eum deciperent, quem Jovis postea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarant, in astrorum numerum relatus: & quod se in capram eo tempore converterat, inde Ægocerus est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de cœlo ovum mira magnitudine cecidisse dicitur, quem pisces ad ripam evolverunt; super quod columbæ consederunt, & excalfactum exclusisse, Venerem quæ postea dea Syria est appel-

appellata, & justitia & probitate cum cæteros exsuperasset, & ab Jove optione data pisces in astrorum numerum relati sunt: & ob id Syri pisces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

Mira magnitudine) Barthius in Mſ. ſuo ait *mira proportione* legi. Si ſic legit Barthius, ut ait, crederem id Gloſſatoris eſſe, non Hygini.

Quem piſces) Micyllus, *quod piſces*. Barthius ex ſuo Mſ, *cum id piſces*. Nimis in multis abit, ut putes, divinatoris, non codicis alicujus eſſe lectiones. Mallem ego. *quum piſces*,

Super quod columbæ) Barthius iterum ex libro ſuo, ſicut ait; *ſuper columbæ quod*, unde ipſe facit: *ſuper columbæ quædam*. Nil me movet codex Barthii, quod jam monui aliquoties. Scribo. *cecidiſſe dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque & columbæ conſederunt, excalefactum excluſiſſe Venerem*. Male in omnibus poſt *excluſiſſe* poſitum eſt comma, voci *Venerem* poſtponendum.

Et juſtitia) Barthius iterum ex Mſ. ſuo: *Hæc juſtitia*. Mallem: *Ea & juſtitia*. Illud *ea* periit per ſimilitudinem litterarum proxime præcedentium in fine vocis *appellata*.

Et ab Jove) Hic contrarium ſuperiori accidit. Nam *&* deleri debet.

Et columbas ex deorum numero) Similitudo litterarum oſcitantem librarium decepit ſæpe, ut adderet vel demeret, quod non debebat. Hic detraxit *quas*; legendum enim, *& columbas, quas ex*.

CXCVIII. Niſus.

Nisus Martis filius, ſive ut alii dicunt Deionis filius, rex Megarenſium, in capite crinem purpureum habuiſſe dicitur. Cui reſponſum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum cr iem cuſtodiſſet. Quem Minos Jovis filius oppugnatum cum veniſſet, à Scylla Niſi filia, Veneris impulſu, eſt amatus, quem ut victorem faceret, patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaque Niſus victus à Minoe eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut ſecum aveheret. Ille negavit Creten ſanctiſſimam

L 5 tantum

tantum scelus recepturam. illa se in mare præcipitavit, ne persequeretur. Nisus autem dum filiam persequitur, in avem halieton, id est, aquilam marinam conversus est, Scylla filia in piscem Cirim quem vocant. hodieque si quando ea avis eum piscem natantem conspexerit, mittit se in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

Deionis filius) Meursius in regno Attico p. m. 152. *Pandionis* ostendit legendum.

Ne persequeretur) Hoc *persequeretur* Barthius passive putat positum, & probat. Mihi, ut hoc concedatur, deesse nihilominus videtur quidpiam. Sane nihil hic occurrit, quod ostenderet, cur se tandem præcipitarit. Scribo igitur: *præcipitavit, ne pater persequeretur.* Illud *pater* compendiose scriptum fuit literis tribus *per* cum lineola in vertice. cumque recurreret in *persequeretur*, librarius indoctus ut superfluum rejecit.

In piscem Cirim) Hoc mire exagitat Reinesius, quia repugnat omnium aliorum rationibus, qui avem factam dicunt. Quasi noster nihil habeat, nisi quod reperiatur apud alios, aut quasi nos habeamus omnes, qui de his tradiderunt apud veteres. Vide, quæ in dissertatione nostra super Hyginum de hoc loco diximus.

CXCIX. *Scylla altera.*

SCYLLA Cratetis fluminis filia, virgo formosissima dicitur fuisse. Hanc Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum assueta esset in mari lavari, Circe Solis filia propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum descendisset, ab inguinibus ejus canes sunt nati, atque ferox facta, quæ injurias suas executa est. nam Ulyssem prænavigantem sociis spoliavit.

Scylla Cratetis) vix puto ista esse integra, vel recte scripta. Pro *Cratetis* in vetustioribus est *Cateris*. Censeo scribendum *Cretheidos*. nam *Cretheis* mater ejus apud Servium ad Eclog. VI. v. 74. At vero ita nomen patris deerit, quod noster alias non omittit. Itaque puto locum totum sic constituendum: *Scylla, Phorci & Cretheidos filia*; illud *fluminis* omitto, quia malunt Nymphas appellare cum alii, tum noster. Et sic facit de Cretheide Servius. Denique hoc glossatoris ingenium sapit.

CC. *Chi-*

CC. *Chione.*

Cum Chione, sive, ut alii poëtæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuisse dicitur ea peperit ex Apolline Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ postea in venatione in Dianam est locuta superbius. Itaque ab ea sagittis est interfecta. at pater Dædalion unicam filiam flendo, ab Apolline est conversus in avem dædalionem, id est accipitrem.

Ex Mercurio Autolycum) Hunc Mercurii dictum revera Dædalionis filium fuisse, testatur Pausanias in Arcadicis.

In avem Dædalionem, id est, accipitrem) accipitrem dædalionem vocari neque apud Græcos, neque apud Latinos hactenus observatum nobis. An scribendum *æsalonem?* Plinius lib. X. c.8. quo agit de accipitribus. *Æsalona Græci vocant, qui solus omni tempore apparet.*

CCI. *Autolycus.*

Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit, ut furacissimus esset, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid surripuisset, in quamcumque effigiem vellet, transmutaretur, ex albo in nigrum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus assidue involaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis notam imposuit qui cum solito more involasset, & Sisyphus ad eum venisset, & pecora sua ex ungulis deprehendit, quæ ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Sisyphus Anticliam Autolyci filiam compressit, quæ postea Laertæ data est in conjugium, ex qua na.us est Ulysses: ideo nonnulli

nulli autores dicunt Ypsipylon. ob hoc Ulysses versutus fuit.

Venisset, & pecora sua) Hic male inserta est conjunctio &, quam peperit Syllaba proxime præcedentis vocabuli ultima.
Ypsiplon) Hoc quid sibi velit, non excogito. ὑψίπυλον Græcis. quod habet altas portas. Hoc vero neque ad Anticliam, neque ad Ulyssem pertinet. Non dubito, quin desint aliqua sine quibus difficulter divinari poterit, quid sit de eo statuendum.

CCII. *Coronis.*

APOLLO cum Coronida Phlegyæ filiam gravidam fecisset, corvum custodem ei dedit, ne quis eam violaret. cum ea & Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jove fulmine est interfectus. Apollo Coronidem gravidam percusfit, & interfecit, cujus ex utero exectum Asclepium educavit: at corvum qui custodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutavit.

& Chylus) Vitiose, sine dubio, scribendumque *Ischyus* ex Apollodoro, vel *Ischys*. Nam & Pausanias sic eum vocat aliquoties. Comeliniana habet *Alcioncus*, quod a veteri scriptura nimium recedit, nec convenit cum Historia.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen Penæi fluminis filiam, cum virginem persequeretur, illa à terra præsidium petit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput imposuit.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formosissima dicitur fuisse. hanc Epopeus pater amore incensus compresfit, quæ pudore tacta sylvis occul-

occultabatur. quam Minerva miserata, in noctuam transformavit, quæ pudoris causa in lucem non prodit, sed noctu patet.

Epopei) Micyllus notat, aliis hunc dici *Hyacleum*. vide fab. 253.

Sed noctu patet) Barthius, *paret, vel sane, parit*. Videtur prætulisse *parit*. Atqui hoc nihil singulare docet in noctua, quoniam & aliæ aves noctu pariunt. Itaque vera lectio est *patet*, pro composito nimirum, *apparet*. Sic Scriptores optimi. Martialis; *Adpotum quoties paruit Hermogenes*. Adde Frontinum de Re Agri. & ibi Keuchenium.

CCV. Arge.

ARGE venatrix cum cervum sequeretur, cervo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te consequar. Sol iratus, in cervam eam convertit.

CCVI. Harpalice.

CLYMENUS Oenei filius, rex Arcadiæ, amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis filiam apposuit patri: Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

* * *

CCXIX. Archelaus.

ARCHELAUS Timeni filius exul, à fratribus ejectus in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset. Archelaus, quia ab Hercule esset oriundus, nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hostes uno prælio fugavit, & ab rege pollicita petit. Ille ab ami-

cis

cis dissuasus, fidem fraudavit, eumque per dolum interficere voluit. itaque foveam jussit fieri, & multos carbones eo ingeri & incendi, & super virgulta tenuia poni. quo cum Archelaus venisset, ut decideret, hoc regis servus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cum rege colloqui velle secreto, arbitris semotis. Archelaus regem arreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde profugit ex responso Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumque ex nomine capræ, Ægeas constituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

Quia ab Hercule) legendum, *qui ab Hercule*. Verba: *nam Timenus Herculis filius fuit*, in parenthesi collocanda.

Qui hostes uno prælio) Barthius ex suo libro facit, *qui tot hostes*: nec rejicio. Mallem tamen vulgatis insistere, ac primum post *tutatus esset*, scribere punctum. Deinde pro *Archelaus quia*, legere, *Archelaus, ut qui ab Hercule*, tum delere illud *qui* ante hostes, item illud *&*, quod sequitur, cum ex syllaba præcedenti videatur natum

Eo ingeri & incendi) nil mutandum. *Eo* non est adverbium, sed pronomen ellyprice positum, pro *eo loco*, vel *in eo loco*, si plenissime loquendum.

Quo cum) sufficit, ante ista scribi comma, cohæret enim *quo*, cum superiori *eo*. idque respicit.

Ut decideret) cogita, num scribendum, ut ne decideret.

Hoc regis servus) Ante ista punctum debet collocari.

Secreto arbitris remotis) Alterutrum est glossatoris, non Hygini; puto illud, *secreto*.

Ægeas) imo *Ægas*. Nomen enim, Ægæ, Ægarum. Vide Plinium lib. 4. 20. & alios.

CCXX. Cura.

CURA cum quendam fluvium transiret, vidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat secum, quidnam fecisset, intervenit Jovis: rogat eum Cura, ut ei daret spiritum. quod facile ab Jove impetravit. cui cum vellet Cura nomen suum imponere, Jovis prohibuit, suumque nomen

men ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & Jovis disceptarent, surrexit & Tellus, suumque nomen ei imponi deLere dicebat, quandoquidem corpus suum præbuisset: sumpserunt Saturnum judicem, quibus Saturnus secus videtur judicasse. Tu Jovis quoniam spiritum dedisti, corpus recipito: Cura quoniam prima eum finxit, quam diu vixerit, cura eum possideat. sed quoniam de nomine ejus controversia est, Homo vocetur, quoniam ex humo videtur esse factus.

Cura) Reinesius lib III. var. p. 327. hoc caput continere ait figmentum insulsum, quod à gentilium de hominis conditu Mythistoriis dissentiat. Ego nihil tale possum intelligere, nominatimque laudatum à Lilio Gyraldo video in Synt. de Diis primo. Quem ob id similiter nil tale suspicatum, observo.

Cui cum vellet) Veteres habuere, *qui*; credo antea fuisse *quoi*, antiqua scribendi ratione, quod non intellexerunt.

Quibus Saturnus secus) Hæc admodum corrupta sunt. videntur autem ita emendanda: *quibus Saturnus; cæcus videtur judicasse*, id est, Saturnus dicit ad eos, non sapiens, & peritus quispiam, sed plane cœcus videtur de hac re judicium tulisse, adeo judicium vestrum est inconveniens. Nisi malit quispiam: *quibus Saturnus; secus videtur. Judico sic; tu Jovis.*

Corpus recipito) Barthius emendabat, *cor ejus recipito*, & hoc vel propterea, quia cor spirituum est officina, placere posse videtur. Quia tamen non est oppositio inter id, quod Jupiter, & quod Cura possidere debet, qualem tamen hic requiri, ex narrationis serie intelligitur, præterea Cura jubetur possidere ipsum, quod cum exceptione cordis difficulter intelligitur, cum *ipse* sine corde haud constare queat, idcirco censeo τὸ *corpus* retinendum, & mox scribendum, *Cura animum*, pro *Cura eum*, recipiat. Illud *eum* factum sine dubio ex compendio scripturæ, & omissione litteræ *a* in voce *animum* ob similitudinem litteræ antecedentis.

CCXXI. *Septem sapientes.*

PITTACUS Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmoni-

monius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. sententiæ eorum sunt:

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.
Tempus nosce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.
Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.
Milesiusq; Thales sponsori damna minatur.
Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropiusq; Solon, ne quid nimis, induperabit.

Sententiæ eorum sunt) Non videntur ista Hygini esse, ut nec versus, qui sequuntur, nihil sane faciunt ad Historiam, de qua sola sollicitus est Hyginus. Neque alio commemorasse fine hic videtur, quam quia summa de iis apud veteres fuit controversia, ut non magis constaret de ipsis, quam narrationibus fabulosis cæteris. videndus est Diogenes Laertius statim ab initio, qui prolixe memorat sententiarum diversitates.

Damna minatur) Veteres habuere, *minantur*. quam lectionem non existimo repudiandam.

Induperabit) Suspicor, *induperavit* scribendum.

CCXXII. Septem Lyrici.

* * *

CCXXIII. Septem opera mirabilia.

EPHESI Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis conjunx. Monimentum regis Mausoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi signum Solis æneum, id est colossus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quam fecit Memnon lapidibus variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere coctо & sulphure, ferro vinctum, latum pedes 25. altum pedes

des 60. in circuitu stadiorum 300. Pyramides in Ægypto, quarum umbra non videtur, altæ pedes 60.

Non videtur) Tempore solstitii puta, & die medio. Consule Ammianum lib. 22. & ibi doctissimum Valesium.

Pedes 60) Hoc vero falsum, quod vel ex Plinii lib. 36. c. 12. apparet. Mela lib. 1. c. 9. altitudinem maximæ pyramidis facit jugerorum quatuor. Hoc autem est pedum nongentorum sexaginta, cum jugera singula in longitudinem habeant pedes 240. Quare suspicor & apud nostrum scribendum, *pedes* 760, & potest numerus duodenarius extritus esse per similitudinem literæ præcedentis.

CCXXIV. *Qui facti sunt ex mortalibus immortales.*

HERCULES Jovis & Alcumenæ filius, Liber Jovis & Semelæ filius, Castor & Pollux Helenæ fratres, Jovis & Ledæ filii. Perseus Jovis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas Jovis & Calysto filius in stellas relatus. Ariadnem Liber pater Liberam appellavit, Minois & Pasiphaes filiam. Calysto Lycaonis filia in septentrionem relata. Cynosura Jovis nutrix, in alterum Septentrionem, Asclepius Apollinis & Coronidis filius, Pan Mercurii & Penelopes filius. Croton Panis & Euphemes filius, conlactius musarum in stellam sagittarium: Icarus & Erigone Icari filia in stellas, Icarus in arcturi. Erigone in virginis signum: Ganymedes Assaraci filius, in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurii & Theobules filius in Heniochon.

Ariadnem Liber pater Liberam appellavit) Videtur ita dicta, quod esset conjux Liberi. Cæterum hic deest, quomodo sit facta immortalis, neque alibi hoc legas, sed solummodo de de corona ejus. Ut tamen cohæreat oratio, scribe: *Ariadne, eam Liber pater.* Sic enim & in cæteris solet, ut *Hercules, Perseus, Arcas* &c.

Croton) Micyllus scribit *Crotus.* Et sic legitur lib. II. Poet. Astr. forte tamen Græco more apud nostrum scriptum fuit *Crotos.*

Conlactius Musarum) Nil mutandum puto, licet alii malint *collacteus*, item *collactaneus*. Nam *collactia* etiam est apud juvenalem Sat. VI. v. 305. unde collaciam fecere, absque ulla necessitate.

In aquario) vel *in aquarium*, vel in *aquariis*, ut repetatur *signum* ex superioribus, emendandum videtur.

Et Theobules) Scribe *Eleobules*, Ita enim aliis vocatur.

CCXXV. *Qui primi templa deorum constituerunt.*

ÆDEM Jovi Olympo primum fecit Pelasgus Triopæ filius in Arcadia; Thessalus templum quod est in Macedonia Jovis Dodonæi in terra Molossorum. Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli deberet ostendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Junoni primus fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianæ Ephesi prima fecit, quod postea à rege * restituerunt. Lyc aon Pelasgi filius templum Mercurio Cylenio in Arcadia fecit. Pierius.

* * *

Jovi Olympo) Rectius, *Jovi Olympio*. Nisi quis existimet, τὸ *Jovi* ex glossa esse. Nam *Olympus* aliquando simpliciter, pro Jove Olympio, quod jam alii notarunt.

Eleuther) Est Eleuther apud Pausaniam in Bœoticis Apollinis & Æthusæ filius, qui an huc faciat, ignoro. Nam alias apud eundem in Atticis statim ab initio est πήγασος ἐλευθερεὺς, seu *Pegasus Eleuthereus, qui primus Liberi religiones Atheniensibus tradidit, atque id ex Delphico Oraculo*, ut eo loco legitur.

Quod postea a rege restituerunt) Hic manifeste est lacuna. Puto

Puto autem primo delendum illud *a*, quod peperit littera ultima vocis *postea*. Deinde scribo, *postea Alexandro rege restituerunt*. Ac potest fieri, ut illud *A*, compendiose positum fuerit, pro *Alexandro*. Sub Alexandro sane refectum, ab Ephesiis constat ex Strabonis lib. 14. cum eo die, quo est editus in lucem, crematum fuerit ab Herostrato, quæ res est non ignota.

Pierius) Scribendum arbitror, *Pierus*. Deesse autem videntur, quæ instituit de cultu Musarum, & videri possunt apud Pausaniam in Bœoticis.

CCXXXVIII. Qui filias suas occiderunt.

AGAMEMNON Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana servavit, id est * Callisthenem Eubœæ filiam ex sortibus pro patriæ salute. Clymenus Oenei filius, Harpalicem, quod ei filium suum in epulis apposuit. Hyacinthus Spariantidem filiam ex responso pro Atheniensibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex sortibus pro Atheniensibus. Reliquæ ipsius sorores ipsæ se præcipitaverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopem propter incestum cum Neptuno: Æolus Canacem propter incestum cum fratre Macareo admissum.

Id est Callisthenem) An scribendum, *idem Callisthenem*, quomodo & fab. 142. illud *idem* mutatum est in *id est*. Sed Callisthenem Agamemnonis quidem filiam non recordor me legisse alibi.

Climenus Oenei) Mallet Micyllus *Schœnei*. Sed nil mutandum. Vide, quæ notavi supra fab. 206.

Hyacinthus Spariantidem) De his alibi nil reperio. Filiam Erechthei immolatam scio in pago, Hyacinthos dicto. An librarius oscitans confudit ista, & ex pagi nomine nomen fecit puellæ?

Erichtheus) Scribendum *Erechtheus*, quia Græcis ἐρεχθεὺς. Item mox pro *Colophoniam*, *Chthoniam*, quod jam fab. 46. notatum.

Canacem) Rectius, *Canachen*, quia Græci dicunt κανάχην, ut est apud Apollodorum.

CCXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

MEDEA Æetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Jasone: Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio: ino Cadmi filia, Melicertem ex Athamante Æoli filio, dum eum fugit: Althæa Thestii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is avunculos suos occiderat. Themisto Hypsei filia Plinthium & Orchomenum ex Athamante Æoli filio impulsu Inus Cadmi filiæ. Tyros Salmonei filia duos ex Sisypho Æoli filio ex responso Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium impulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Macareum) Nemo alius sic eum vocat. Apollodoro est *Mermerus*, ut & Pausaniæ, Aliis *Mormorus*, item *Mormyrus*. Optimum *Mermerus*. Vide quæ notavi supra fab. 25.

Plinthium) Fab. 1. *Sphincium*. Sed hoc præfero.

Tyros) Scribe *Tyro*, ut supra fab. 60. littera ultima ex sequenti nata.

CCXL. *Quæ conjuges suos occiderunt.*

CLYTEMNESTRA Thestii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agave Lycotherfen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Jovis & Alcumenæ filium impulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui conjuges suas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, Megæram Creontis filiam, per insaniam; Theseus Ægei filius, Antiopam Amazo-

mazonam Martis filiam, ex reſponſo Apollinis: Cephalus Deionis ſive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui ſe ipſi interfecerunt.*

ÆGEUS Neptuni filius in mare ſe præcipitavit, unde Ægeum pelagus eſt dictum: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe præcipitavit, quod nunc Chryſorrhoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipſe ſe interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius objecta inſania à Libero ipſe ſe interficit. Macareus Æoli filius propter Canacen ſororem, id eſt ſponſam, ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe interfecit. Cæneus Elati filius ipſe ſe interfecit. Menecus Jocaſtes pater ſe de muro præcipitavit Athenis, propter peſtilentiam. Nilus Martis filius crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Jovis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. Adraſtus & Hipponous ejus filius ipſi ſe in ignem jecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thyſbes ipſe ſe occidit. Oedipus Laji filius propter Jocaſtem matrem ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

Euhenus Herculis) Aliis ſemper eſt Neptuni filius hoc nomine, ipſique noſtro alibi, ut ſuſpicor, hic eſſe corruptum. Apollodorus vocat Εὔηνον, filiumque facit Martis lib. I. ubi habes iſtam fabulam.

Quod nunc Chryſorrhoas appellatur) Gloſſatoris hæc videntur. Strabo certe, aliique diverſiſſimos hos duos faciunt.

Ipſe ſe interficit) Cur non, *interfecit?* ut eſt cæteris in locis, per caput integrum.

Id est, Sponsam) Recte Barthius, *idem sponsam*, fuit enim utrumque, & soror, & sponsa ejus. Vide Fab. 238.

Menecus) Veteres habuere, *Menicus*. Sup. fab. 67. *est Menycus Jocastæ*. Scribendum, *Menæcus Jocastæ*, quia Græcis Μενοίκευς.

Athenis propter pestilentiam) Desunt aliqua ante hæc verba, neque sufficit, ut pro *Athenis*, *Thebis* scribamus, quod Micyllo placebat, cum Menœcus se non interfecerit propter pestilentiam, sed caussas alias, de quibus consulendus est Pausanias.

CCXLIII. *Quæ se ipsæ interfecerunt.*

HECUBA Cissei filia, sive Dimantis, uxor Priami, in mare se præcipitavit, unde Cynæum mare est dictum, quoniam in canem fuerat conversa. Ino Cadmi filia in mare se præcipitavit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyci filia, mater Ulyssis, nuncio falso audito de Ulysse, ipsa se interfecit. Sthenobœa Jobatis filia, uxor Prœti, propter amorem Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum conjugem qui apud Thebas perierat, in eandem pyram se conjecit. Æthra Pithei filia propter filiorum mortem ipsa se interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem, decepta à Nesso, quod ei tunicam miserat, in qua conflagravit. Laodamia Acasti filia propter desiderium Protesilai mariti. Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, quod ejus suasu Chrysippus occisus est. Megæra Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem. Alcestis Pelei filia propter Admetum conjugem vicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter casus parentum suorum. Themisto Hypsei filia impulsu Inus, quod filios suos occidit. Erigone Icari filia propter interitum patris suspendio se necavit. Phædra Minois filia propter Hippolytum privignum suum suspendio se necavit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Thesei filium ipsa se suspendio necavit. Canace Æoli filia

filia propter amorem Macarei fratris, ipsa se interfecit. Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipsa se interfecit. Calypso Atlantis filia propter amorem Ulyssis ipsa se interfecit. Dido Beli filia, propter Æneæ amorem se occidit. Jocasta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter sepulturam Polynices. Pelopeia Thyestis filia, propter scelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipse se interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amisso in pyram se conjecit.

Anticlia) Pausaniæ est *Anticlea*.

Evadne Philaci) Apollodoro lib. III. est filia *Iphicli*, ubi eadem historia.

Hippodamia Oenei) Micyllus emendat, *Oenomai*. Recte. Vide sup. fab. 84. & sequentem, ubi habes eandem fabulam.

Erigone Icari) Scribendum est cum duplici finali, *Icarii*, nam *Icarius* appellatur, teste Apollodoro. & sic noster ipse supra c. 130.

Ob amorem) Hæc ex glossa esse videntur, quam quis adscripserat vocabulo *propter*.

Antigona Oedipodis filia propter sepulturam Polynices) quod nimirum sepulturæ tradi non posset, propter interdictum Creontis, regis Thebanorum. Paulo aliter hæc habet Apollodorus lib. III. qui videndus est.

In Babylonia) Illud *in* suspectum mihi est. forte scripserat *regina Babyloniæ*. Nil tamen muto.

Amisso equo) Eo videlicet, de quo Plinius lib. VIII. c. 42. Hæc historia nemini alii est prodita.

CCXLIV. *Qui cognatos suos occiderunt.*

THESEUS Ægei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electrionem Persi filium. Meleager Oenei filius avunculos suos Plexippum & Agenorem, propter Athalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviæ suæ filios. Ægisthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Orestes Ægisthum Thyestis filium. Megapenthes Prœti filius, Perseum Jovis & Danaes filium propter patris

mortem. Abas propter patrem Lynceum Megapentheum occidit. Phegeus Alphei filius, Alphesibœæ filiæ suæ filiam. Amphion Terei filius, avi sui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plisthenem Thyestis filios infantes in epulis Thyesti apposuit. Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proavi sui fratrem. Medus Ægei filius, Persen Æetæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdicem sororis suæ filium, propter artificii invidiam.

Pallantem filium Nilei fratris) Scribendum est *Nelei* ex Apollodoro & aliis.

Electryonem Persi filium) Micyllus emendat, *Persei*, & hoc convenit cum Apollodoro.

Megapentheum) Emenda, *Megapenthem.*

Phegeus) Scribe, *Phlegeus*. Ita habes mox, sequenti capite.

Amphion Terei) Nec sana hæc nec integra videntur. Amphionem profecto Terei filium requiro, neque usquam invenio.

Phillus) Micyllus putat *Hillus*. Et est Hillus inter filios Herculis, non Phillus. vix tamen quidquam horum puto rectum.

Perdicen sororis suæ filium) Nescio, annon *Perdicis sororis* sit scribendum. Nam filium vocant Attalum vel Accalum, sororem Perdicem. Vide Apollodorum in fine lib. III.

CCXLV. *Qui soceros & generos occiderunt.*

JASON Æsonis filius Phlegyonam, Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos suos occiderunt.

PHLEGEUS Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum, Æeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

Jason Æsonis filius Phlegyonam) post *filius* sine dubio lacuna est, nec fortassis exigua, cum Phlegion nil ad Jasonem pertineat, ac ne quidem recte scriptus videatur.

CCLXVI. *Qui filios suos in epulis consumpserunt.*

TEREUS Martis filius ex Progne Ityn. Thyestes Pelopis ex Ærope, Tantalum & Plisthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia, filium suum,

CCXLVII. *Qui à canibus consumpti sunt.*

ACTÆON Aristei filius, Thasius, Deloami sacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis est. Euripides tragœdiarum scriptor, in templo consumptus est.

Filius, Thasius) Scribe, *filius, Thasus*. Ita habet Ovidius in Ibin, quod jam observavit Micyllus. Quanquam optima N. Heinsii editio habeat *Thrasus*.

Deloami) Mihi hoc vocabulum suspectum est. Videant qui historias magis exploratas habent. De canibus exclusis ex Delo habet Strabo lib. X. p. 486.

Tragœdiarum scriptor in templo) Post *tragœdiarum scriptor* punctum collocari debet. Nam sequentia non pertinent ad Euripidem, cum is non in templo, sed rediens domum a cœna Archelai fuerit discerptus. Vide Gellium lib. XV. c. 20, & deest nomen ejus, qui a canibus est devoratus in templo.

CCXLVIII. *Qui ab apro percussi interierunt.*

ADONIS Cinyræ filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regem. Hyon ab apro vel leone, Atlantis & Pleionis filius.

Qui extra metam) Inepte scribe confidenter, *qui extra venatum*. Ita supra c. 18. *& extra venatum exissent*.

Apud Lyum) imo, *apud Lycum*. docet cap. 14. & 18.

Hyon) Micyllus mallet *Hyas*, & sic vocatur frater Hyadum qui hic intelligitur. Vide inf. in Poet. Astr. II. c. 21. & supra c. 192.

CCXLIX. *Faces scelerata.*

FACEM, quam sibi visa est parere Hecuba Cissei filia, sive Dymantis. * Nauplii, ad saxa Capharæa, cum naufragium Achivi fecerunt. Helenæ, quam de muris ostendit, & Trojam prodidit, Althææ, quæ Meleagrum occidit.

Facem, quam) Hæc non cohærent sequentibus. Puto scriptorem nostrum nullos scripsisse titulos, quales nunc comparent, alicubi tamen præmisisse, quæ deinde in titulos sunt transsumpta. Colligitur hoc apertissime ex c. 173. ubi omiserunt secernere a cæteris per oscitantiam. Sicut ergo ibi ab initio scripserat, *quæ civitates auxilium miserunt Oeneo*, ita hic puto scripsisse, *faces scelerata*, ac postea subjecisse, *quam sibi visa est* &c, post venisse, qui adjecta glossa monstrare voluit, quo illud *quam* pertineret, videlicet ad *facem*. Itaque id *facem*, mea sententia est delendum.

Nauplii) Ponunt hic asteriscum, quasi desit quidpiam. Sed intelligenda est vox *fax*, sicut fit & in superioribus.

Althææ, quæ Meleagrum) Quia nominatim sermo hic de facibus, propterea scribendum *qua Meleagrum*. Intelligitur autem titio, de quo supra c. 171.

CCL. *Quæ quadrigæ rectores suos prodiderunt.*

PHAETONTA Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filium ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Asterie, Atlantis filia. Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Thesei filium ex Antiope Amazone. Amphiaraum Oiclei filium ex Clytemnestra, Thestii filia. Glaucum Sisyphi filium ludis funebribus. Pelian equæ suæ consumpserunt. Jasonem Jovis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina in quadriga sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

In titulo male scribitur *prodiderunt* pro *perdiderunt* id quod vel index capitum libello præmissus ostendit.

Laomedonta Ili filium) Nam promissæ Herculi pro liberatione Hesiones, nec datæ, præbuerunt occasionem belli, quo ab Hercule est interfectus. Vide Apollodorum.

Ex Asterie) Scribendum est, *Asterope*. Ita ipse noster supra fab. 84. ubi habes historiam, ad quam hic respicit, & Pausanias, de quo Eustat. Cd. B.

Diomedem Atlantis) Dubito, an rectum sit Atlantis, nam alii Martis filium faciunt, ut liquet ex Apollodoro. Rem declarat Diodorus Siculus lib. IV.

Pelian) Male. Scribendum & distinguendum est, *ludis funebribus Peliæ*. Accidit hoc enim, cum Peliæ patri ludos funebres faceret Acastus, ut est testis Pausanias in Eliacis prioribus.

Equæ sua consumserunt) Hæc ex glossa irrepsisse videntur.

Jasonem Jovis filium) Emenda *Jasionem*. Hic enim Jovis & Electræ filius Pausania auctore.

In quadriga sedens) Sanctandr. *in quadrigas*, quod esset pro, *in quadrigis*, ut interdum noster solet. Sed quia sequitur, *cumquadriga*, nil mutandum.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

CERES Proserpinam filiam suam quærens. Liber pater ad Semelem matrem suam Cadmi filiam descendit. Hercules Jovis filius ad canem Cerberum educendum. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Castor & Pollux Jovis & Ledæ filii alterna morte redeunt. Protesilaus Iphicli filius, propter Laodomiam Acasti filiam. Alcestis Pelei filia, propter Admetum conjugem. Theseus Ægei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, voluntate Dianæ, qui postea Virbius est appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem conjugem suam. Adonis Cinyræ & Zmyrnæ filius, voluntate Veneris. Glaucus Minois filius, restitutus à Polyido Carani filio. Ulysses Laertæ filius, propter patrem. Æneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Majæ filius, assiduo itinere.

Zmyrnæ) Mallem *Smyrnæ*, ut est in superioribus.

Laertæ filius propter patrem) Suspicor scribendum *propter matrem*. Ejus enim caussa, & ut colloqueretur cum ipsa, descendit. Vide quæ dicuntur supra cap. 125.

CCLII. *Qui lacte ferino nutriti sunt.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius ab cerva. Ægisthus Thyestis & Pelopiæ filius ab capra. Æolus & Boetus Neptuni & Menalippes filii, à vacca. Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Iliæ filii ab lupa. Antilochus Nestoris filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à vacca & equa. Camilla Metabi regis Volscorum filia, ab equa.

Neptuni & Menalippes) Supra fab. 136. sunt *Metaponti & Melanippes filii*. Nihil tamen videtur mutandum.

Martis & Iliæ) Sine dubio scribendum, *Martis & Silviæ*. Vide, quæ notavi ad Ælianum, VII. c. 16.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

JOCASTE cum Oedipo filio. Pelopea cum Thyeste patre. Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomao patre. Procris cum Erichtheo patre, ex quo natus est Aglaurus. Nyctimene cum Epopeo patre, rege Lesbiorum. Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Blia de matre sua.

Cum Erichtheo) Alii omnes, *Erechtheo*.

Ex quo natus est Aglaurus) Suspicor & hunc glossatoris inepti pannum, cum nil tale addat in cæteris.

Menophrus) Micyllus notat. apud Ovidium lib. VII Met. scribi *Menephron*.

CCLIV. Quæ piissimæ fuerunt, vel piissimi.

ANTIGONA Oedipi filia, Polynicen fratrem sepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Orestem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyestis filia in patrem, ut eum vindicaret. Hypsipyle Thoantis filia patri, cui vitam concessit. Calciope filia patrem non deseruit, regno amisso. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem servavit, & hostem fugavit. Erigone Icari filia, patre amisso, suspendio se necavit. Agave Cadmi filia, in Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantippe Myconi patri incluso carcere, lacte suo alimentum vitæ præstitit. Tyro Salmonei filia, propter patrem filios suos necavit. In Sicilia cum Ætna mons primum ardere cœpit, Damon matrem suam ex igne rapuit. Item Pythia patrem. Æneas item in Ilio Anchisem patrem humeris, & Ascanium filium ex incendio eripuit. Cleops & Bitias Cidippæ filii. Cidippe sacerdos Junonis Argivæ, cum boves in pastionem misisset, neque ad horam qua sacra in monte ad templum Junonis duci & fieri deberent, apparerent, & essent mortui: quæ nisi ad horam sacra facta essent, sacerdos interficiebatur. inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro bubus sub jugo se junxerunt. & ad fanum sacra, & matrem Cidippem in plaustro duxerunt: sacrificioque peracto, Cidippe precata est Junonem, si sacra ejus caste coluisset, si filii adversus eam pii fuissent, ut quicquid bonum mortalibus posset contingere, id filiis ejus contingeret. Precatione peracta plaustrum & matrem filii domum reduxerunt, & fessi somno acquieverunt. At Cidippe diligenter agnovit

vit nihil esse melius mortalibus quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

Xantippe Myconi) Micyllus existimat *Cimoni* legendum ex vulgaris libris Valerii Maximi lib. V. c. 4. Temere nil muto.

Damon matrem suam) Nil fortasse in nominibus hisce mutandum. Alia tradit Valer. Max. lib. V. c 4. Alia Solinus, alia Ælianus noster, ut nil sit mirum, si alia & Hyginus.

Pythia) Dixi jam, ab aliis aliter vocari. Salmasius verum censet nomen esse *Pinthias*, a Siculo φινζίας, pro φιλζίας, quod amicum notet. Vide ipsum ad Solinum p. 11.

Cleops & Bitias) *Cleobis* & *Biton* sunt Herodoto, quod Micyllus notavit. Similiter nominantur Pausaniæ, Valerio Maximo, & plerisque aliis ex veteribus.

At Cidippe) Mallem illud *At* expungere, quia natum ex postrema syllaba vocis præcedentis videtur.

CCLV. *Quæ impiæ fuerunt.*

SCYLLA Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides conjuges suos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filium quem ex patris concubitu peperat, occidit. Tullia Romanorum super parentis corpus currum duxit, unde vicus sceleratus est dictus.

CCLVI. *Quæ castissimæ fuerunt.*

PENELOPE Icarii filia uxor Ulyssis, Euadne Philacis filia conjunx Capanei, Laodamia Acasti filia conjunx Protesilai, Hecuba Cissei filia uxor Priami, Theonoe Thestoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, conjunx Collatini.

CCLVII.

CCLVII. *Qui inter se amicitia junctissimi fuerunt.*

PYLADES Strophii filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theseo Ægei filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menœtii filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Æaci filius cum Phœnice Amyntoris filio. Hercules Jovis filius cum Philocteta Pœantis filio. Armodius & Aristogiton more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissimus cum esset, suosque cives cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum voluit interficere: quem satellites cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, respondit se regem voluisse interficere. quem rex jussit crucifigi. à quo Mœrus petit tridui commeatum ut sororem suam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum suum & sodalem, qui sponderet eum tertio die venturum. cui rex indulsit commeatum ad sororem collocandam, dicitque rex Selinuntio, ut nisi ad diem Mœrus veniret, eum eandem pœnam passurum, & dimitti Mœrum. Qui collocata sorore cum reverteretur, repente tempestate, & pluvia orta, flumen ita increvit, ut nec transiri nec transnatari posset. ad cujus ripam Mœrus consedit, & flere cœpit, ne amicus pro se periret. Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum juberet, ideo quod horæ sex tertii jam diei essent, nec veniret Mærus. cui Selinuntius respondit, diem adhuc non præteriisse. Cumque jam & horæ novem essent, rex jubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, vix tandem Mœrus liberato flumine, consequitur carnificem, exclamatque à longe: Sustine carnifex, adsum quem spopondit. Quod factum regi

regi nunciatur. quos rex ad se jussit perduci, rogavitque eos, ut se in amicitiam reciperent, vitamque Mœro concessit. Armodius & Aristogiton, idem in Sicilia eundem Phalarim Armodius cum vellet interficere, simulationis causa scrofam porcellos habentem occidit; & venit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, dicitque se matrem interfecisse, rogatque eum ut se celaret: qui cum ab eo celaretur, rogavit Aristogitonem, ut progrederetur, rumoresque qui essent de matre sibi renuntiaret * nullos esse rumores: qui vespere ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideo Aristogiton voluit objicere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit, se scrofam porcellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse. cui indicat se regem velle interficere: rogatque eum, ut sibi adjutorio esset. qui cum ad regem interficiendum venissent, deprehensi sunt à satellitibus armati. & cum perducerentur ad tyrannum, Aristogiton à satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quærerentque ab eo quis ei fuisset comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus sibi præcidit, eamque regis in faciem inspuit. Nisus cum Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

Cum deprahendisset, armatum ad regem) Quid? *armatum*, & quo fine tandem? distingue *cum deprahendisset armatum, ad regem*. Nempe quia fuit armatus, id est arma, ferrumque secum portavit, ex eo suspicati sunt, quid machinari contra tyrannum. Similiter infra hoc eodem capite, *deprahensi sunt a satellitibus armati*.

Et dimitti Mærum) Emenda, *dimittit Mærum*. Pendet enim a superiori *dicitque*.

Phalaris autem) Quomodo *Phalaris*, qui ante fuit *Dionysius*? Non satis integra omnia hujus capitis videntur.

Liberato flumine) Hoc non capio. Fortasse legendum, *librato flumine*, id est, arte ac industria trajecto, quomodo librantur tela, quod genus locutionis est notissimum bonis scriprori-

ribus

bus nil tamen mutandum. Vide indicem.

Adsum, quem spopondi) An legendum, *adsum, qui me spopondi?* scilicet *ad futurum*. Sed rectius Commeliniana *spopondit*, scilicet, *adfuturum amicus meus*. Bene, quod hæc revocarunt in locum suum. Ante legebantur post *reciperent*. Sed adhuc desideratur quidpiam. Nam scribendum, *non Armodius & Aristogiton idem*, nihil enim est, quo referri possit illud *idem*, verum, *Item Armodius & Aristogiton*, quia spectat, quod præcedit, *amicitia junctissimi fuerunt*. Sequitur deinde nova periodus: *In Sicilia &c.*

Renunciaret nullos esse) Barthius post *renunciaret*, interserit vocem *ait*, quod non displicet.

Qui vespere ita litem) Perperam, & scribendum, *qui vespere ira ita litem*. Illud *ira* idem est, ac *ex ira*, *per iram*. Quomodo Cicero dixit, *contrahere litem offensione* Τὸ *ira* excidit ob similitudinem vocis sequentis.

Alius al. o) pro *alius alii*, antiqua consuetudine, pertinetque & hoc inter plebeia Vide Vossium de Analo, IV. c. 6.

Nisus cum Eurialo) De quo Virgilius IX. Æn. & ibi Servius.

CCLVIII. *Atreus & Thyestes.*

ATREUS & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt: qua occasione Thyestes cum fratris uxore concubuit. Atreus vero ei filium epulando apposuit: quæ sol ne pollueretur, aufugit. Sed veritatis hoc est: Atreum apud Mycenas primum solis eclipsim invenisse: cui invidens frater, ex urbe discessit.

Epulando apposuit) Scribe *epulandom apposuit*. Super *o* lineola fuit scripta, vice litteræ m. ea omissa peperit errorem.

Sed veritatis hoc est) Adjectamentum alterius hoc videtur, qualia locis aliis, & præsertim capite sequenti, 261, occurrit manifestissimum. Huc enim congerebant scioli, quæ repeiebant apud alios.

CCLIX. *Lyncus.*

LYNCUS rex Siciliæ fuit, qui missum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monstraret,

susceptum hospitio, ut in se gloriam tantam migraret, interimere cogitavit. Ob quam rem irata Ceres eum convertit in lyncem varii coloris, ut ipse variæ mentis exstiterat.

Rex Siciliæ) Legendum est, rex Scythiæ. Ita namque habet Servius ad Virg. I Æn. v. 327. ubi habes omnia hujus capitis ad verbum, quisquis tandem alterum exscripsit.

Ut in se gloriam tantam) Servius dicto loco, *ut in se inventi frumenti gloria tanta migraret.* Præfero Lectionem nostri, ut eruditiorem: exscriptoremque Servium, vel quemcunque alium nostri, non nostrum Servii arguere existimo.

CCLX. *Eryx.*

ERYX Veneris & Butæ filius fuit, cui occisus ab Hercule est. monti ex sepultura sua nomen imposuit, in quo Æneas Veneris templum constituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam venerit.

CCLXI. *Agamemnon, qui ignarus Dianæ cervam occidit.*

CUM de Græcia ad Aulidem Danai venissent, Agamemnon Dianæ cervam occidit ignarus: unde dea irata, flatus ventorum removit. Quare cum nec navigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe per nuptiarum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut immolaretur, numinis miseratione sublata est, & cerva supposita, & translata ad Tauricam civitatem, regi Thoanti tradita est, sacerdosque facta, * Dictus Dianæ secundum consuetudinem statutam, humano sanguine numen placaret, cognovit fratrem Orestem, qui accepto oraculo carendi * sororis causa, cum amico Pylade

lade Colchos petierat, & cum occiso Thoante simulacrum sustulit, absconditum fasce lignorum, (unde & fascelis dicitur, non tantum à facie cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quanquam servi immolarentur, ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus servabatur, qui vocabantur Bomonicæ, quia * ari superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. Orestis vero ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante templum Saturni quod est ante clivum Capitolinum juxta Concordiæ templum.

Hic iterum desunt octo capita, ut videre est in indice.

Jovis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

Sacerdosque facta, dictus) Veteres habuere *dictum*. Quicquid legas, manet hiatus, quem explere utcumque potest caput 120. Nisi malis: *Sacerdosque facta Dictinna Diana. Cumque secundum consuetudinem statutam humano sanguine numen placaret, cognovit, &c* Clara profecto sunt omnia, & puto sic scripsisse nostrum. Vide Serv. ad Virg. II Æn v. 116.

Carendi sororis caussa) Inserunt hic asteriscum, quasi quid desit. Sed sanandus est locus, cætera non mutilus, scribendumque, *curandi furoris caussa* ex Servio.

Et cum occiso) Scribendum ex Servio: *& cum hic occiso*. Vulgata sensum habet nullum, aut ineptum.

Unde & fascelis) Quicquid sequitur, usque ad verba, *Orestis vero ossa*, stulti hominis est adjectamentum, quod vel ex eo liquet, quia τὸ *fascelis a face* dici, nemo, nisi stultus, suspicari potest. Itaque frustranea hic omnis emendatio, quam adhibuere, qui novissimas editiones curarunt. Veteres candide stultitiam monstrant, quando ita habent. *Unde fascelis dicitur. Non tantum a fac. cum qua pingitur &c.*

N 2 Non

Non tantum a facie) Scribe *face*, ex dicto Servii loco, ubi habes etiam, quæ sequuntur de ossibus Orestis, alibi haud obvia, pæne ad verbum omnia.

Ad Laconas Dianam) Hoc sensum habet nullum. Veteres; *ad Laconas Diana*. Sed nec hoc placere potest, quia non translata tum Diana, sed jam olim culta Laconibus, quod & sequentia testantur. Scribo igitur, *ad Laconum Dianam*.

Quia ari superpositi) Faciunt & hic lacunam. Sed scribendum *ara*, nisi putamus cum Micyllo *aris*. Sed & hoc monstraret hominis imperitiam, qui hæc de suo intrusit.

CCLXX. *Qui formosissimi fuerunt.*

JASION Ilithii filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historiis creditur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum. Anchises Assaraci filius, quem Venus amavit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena secuta est. Nireus Charopis filius. Cephalus Pandionis filius, quem Aurora amavit. Tithonus Laomedontis filius Auroræ conjunx, Parthenopæus Meleagri & Athalantes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menætii filius, Idomeneus qui Helenam amavit. Theseus Ægei & Æthræ filius, quem Ariadne amavit.

Jasion Ilithii filius) Micyllus legit *Coriti*, sed ut simul notet, alios Minois filium credere. Ego suspicor ab initio *Electra* scriptum fuisse; nam Electram matrem ejus facit Tzetzes.

Charopis filius) Fab. 97. est filius *Charopi*, quod præfero.

CCLXXI. *Qui ephebi formosissimi fuerunt.*

ADONIS Cinyræ & Smirnæ filius, quem Venus amavit. Endymion Ætoli filius, quem Luna amavit. Ganymedes Erichthonii filius, quem Jovis amavit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amavit. Narcissus Cephisi fluminis filius, qui se ipsum amavit. Atlantius Mercurii & Veneris filius, qui Hermaphroditus dictus est,

est. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amavit. Chrysippus Pelopis filius, quem Theseus ludis rapuit.

Cinyræ & Smyrna) Lege, *Cinyra & Myrrha.* Vide supra c. 58. ubi habes eundem errorem.

Endymion Ætoli) Omnes alii habent *Aëthlii*, nec aliter hic scribendum. Græcis enim est Ἀέθλιος.

Hyacinthus Oebali) Alii filium Amyclæ faciunt. An quid deest?

Atlantius) Hunc vero Atlantium nusquam alibi reperio. Sed nec Hermaphroditi nomen impositum uni, verum duobus qui coaluere in unum, nec Atlantio, sed Hermaphrodito & Salmaci, ut est apud Ovidium. Qui tamen cum Salmacidem vocet *Atlantiadem* versu 368. ipse erit, quem hic noster innuit.

Hylas Theodamantis) Apud Apollodorum & alios est *Thiodamantis* filius.

Quem Theseus) Supra cap. 85. raptum scribit a Laio. Neque alibi de Theseo hoc reperias. Corrupta quædam hic videntur.

Deest caput CCLXXII. De iis qui in Areopago causam dixerunt.

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, usque ad Æneam quintum decimum.*

* * *

Quinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis, cantu, unde Hymenæus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Ægypti filius, Junoni Argivæ, qui appellantur ἀσπὶς ἐν Ἄργει: quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermestræ filius nunciavit, Danaum parentibus periisse: cui Lynceus de templo Junonis Argivæ, detraxit clypeum quod Danaus in juventa gesserat, & Junoni sacraverat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel vicit, & iterum descendit ad certamen, ut nisi iterum vincat, sæpe de-

scendat. Septimo autem loco Perseus Jovis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori suo in insula Seripho, ubi cum luctatur, percussit Acrisium avum suum, & occidit. Itaque quod sua voluntate noluit, in Deorum factus est numero. Octavo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipse contendit, * pammachum quod nos pancratium vocamus, cum Achareo. Nono loco facti sunt in Nemea Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt septem duces qui Thebas ibant oppugnatum. in quibus ludis postea vicerunt cursu Eunæus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filii. his quoque ludis Pythaules, qui Pythia cantaverunt, septem habuit palliatos, qui voce cantaverunt: unde postea appellatus est Choraules. Decimo Isthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus, fecisse dicitur Eratocles, alii poetæ dicunt Theseum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi una cum filio, quem Iason imprudens noctu in litore occiderat, saltu, luctatione, & jaculo. Duodecimo autem Argivis, quos fecit Acastus Pelei filius. His ludis vicerunt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais ejusdem filius diaulo, Castor Iovis filius stadio, Pollux ejusdem filius cestu, Telamon Æaci filius disco, Peleus ejusdem luctatione, Hercules Iovis filius pammacho, Meleager Oenei filius jaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius, Glaucum Sisyphi filium, quem equi mordici distraxerunt. Eurytus Mercurii filius sagitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marsyæ discipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias voce. Tertiodecimo

fecit

fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum jusserat interfici, gymnicos, in quibus certati sunt cursu, Nestor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus ejusdem, Polites ejusdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iovis filius, Paris Alexander pastor Priami ignarus filius. vicit autem Paris, & inventus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in qvibus Ajax vicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus vicit jaculo, & accepit muneri jaculum aureum. dimisso spectaculo eodem, Phrygas captivos duodecim in rogum Patrocli & equum & canem conjecit. Quintodecimo fecit Æneas Veneris & Anchisæ filius, in Sicilia ad Acestem Crinisi fluminis filium, hospitem. Ibi Æneas patris ornavit exequias, ludicroque certamine honores debitos manibus solvit, in quibus primum navale certamen fuit de * Mnestheo, navis Pistris, Gyas, navis Chimæræ: Sergestus, navis Centaurus. Vicit autem Cloanthus cum navi Scylla, & accepit præmium talentum argenti, auratam chlamydem ex purpura intextum Ganymeden. Mnestheus loricam adeptus est, Gyas abstulit lebetas, cymbiaque argento cælata Sergestus captivam cum duobus filiis nomine Pholoen. Secundo deinde certamine cursu Nisus, Euryalus, Diores, Salius, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit præmium equum phaleris insignem, secundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Diores galeam Argolicam, Salio exuvias leonis donavit, Niso clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen cestibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit præmium taurum, Dareti galeam & ensem tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta, Hippocoon, Mne-

N 4 stheus,

ſtheus, Aceſtes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, quia judicis propter omen Aceſtæ honorem ceſſit. Quinto Aſcanio puero duce luſerunt pueri Trojani.

Ἀκακιναρχαῖς) Peſſime. Scribendum *κακῶς ἐν ἀγῶσι*. Vide ſupra fab. 170. ubi habes eadem L.t e

Quibus ludis qui vicit) Hæc ex prædicto capite 130. inſerta videntur invito Hygino.

Danaum parentibus) Hæc trajecta ſunt, & ſic conſtituenda; *filius nunciavit parentibus, Danaum periſſe*. Vide ſupra c. 170.

Deſcendit ad certamen) Poſt hæc verba deſunt aliqua, quod non obſervaſſe miror. Neque habeo, unde reſtituam. Sed & ſequentia ſunt mutila.

In Deorum factus eſt numero) Inepte. Scribendum eſt, *noluit, id Deorum factum ieſt munere.* Videntur autem & hæc verba intruſa ex ſuperiori capite 63.

Contendit pammachum) Putant & hunc locum mutilum. Mihi integer videtur, ſi modo ſcribatur *contendit pammachio*, *quod* &c. quia Græcis hoc genus certaminis eſt *παμμάχιον*. Vide poſt.

Archemoro Lyci) Similiter legas ſupra c. 74. At alii conſenſu eum faciunt *Lycurgi* filium. An utrobique compendium ſcripturæ?

Qui Pythia cantaverunt) Metuo, ne alieno loco hæc inſerta ſint, atque male præmiſſa ex ſequentibus, & hic omittenda.

Eratocles) Plerique alii Siſyphum auctorem horum ludorum faciunt. Neque mihi alibi lectus eſt Eratocles. Suſpicor ſcriptoris alicujus veteris ſub ipſo latere nomen.

Argivis, quos fecit) Deeſſe putant aliquid. Mihi diſtinctio prava videtur, cum comma poni debuerit ante *Argivis*, ut cohæreant, quos fecit Argivis.

Pammacho) Scribe *pammachio*, ut ſupra.

Pilum Diodoti filium) Hæc corrupta videntur.

Certamen fuit de Mneſteo) Poſt *certamen fuit*, deſunt aliqua, præſertim nomen Cloanthi, & nomen navis Scyllæ, qua certavit. Illud *de* eſt reliqua Syllaba ex vocabulo, quod præceſſerat. Deinde ſcribendum, *Mneſteus*, ſicut in ſequentibus nominantur, *Gyas, Sergeſtus*.

Navis Chimara) Scribendum eſt *Chimæra*.

Vicit autem Cloantus cum navi) Hæc lectio eſt ex emendatione neſcio cujus. Veteres habent, *vicit autem tum Colantus*.

Ex Purpura) Mallem, *& purpura*. Virgilius hoc explicat lib. V. Æn.

Victori chlamydem auratam, quam plurima circum
Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit,
Intextusque puer frondoſa regius Ida
Veloces jaculo cervos, curſuque fatigat,

Quia

Quia judicis propter omen) Hæc senium habent nullum. Ideo in vetustioribus adscripserunt asteriscum, tanquam desit aliquid. Lego, *quia judico propter omen.* | Sententia est, honorem cessit Acestæ judicio, quia vidit, Acestis telum arsisse, quod hic omen vocat. Consulendus denuo est Virgilius prædicto loco.

CCLXXIV. *Quis quid invenerit.*

NOMINE Cerassus vinum cum Acheloo flumine in Ætolia miscuit, unde miscere κεράσαι est dictum. Antiqui autem nostri in lectis tricliniaribus in fulchris capita asellorum, vite alligata habuerunt, significantes * suavitatem invenisse. Caper autem vitem quam praeroserat plenius fructum protulit, unde etiam potationem invenerunt. Pelethronius frenos & stratum equis primus invenit. Bellone prima acum repeiit, quæ Græce belone appellatur. Cadmus Agenoris filius æs Thebis primus inventum condidit. Sacus Jovis filius in Panchaia in monte Taso aurum primus invenit, Indus rex in Scythia argentum primus invenit, quod Erichthonius Athenas primum attulit. Elide, quæ urbs est in Peloponneso, certamina quadrigarum primum instituta sunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus invenit. Arcades res divinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Junoni primus fecit, qui ob eam caussam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam chirurgicam ex herbis primus instituit. Apollo artem ocularium medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius, clinicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienses caverant, ne quis servus aut fœmina artem medicinam disceret. Agnodice quædam puella virgo concupivit medicinam discere, quæ cum concupisset demptis capillis, habitu virili, se Hie-

rophilo cuidam tradidit in diſciplinam. quæ cum artem didiciſſet, & fœminam laborantem audiſſet, ab inferiore parte veniebat ad eam: quæ cum credere ſe noluiſſet, æſtimans virum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe fœminam eſſe: & ita eas curabat. Quod cum vidiſſent medici, ſe ad fœminas non admitti, Agnodicen accuſare cœperunt, quod dicerent eum glabrum eſſe & corruptorem earum, & illas ſimulare imbecillitatem. Quo cum Areopagitæ conſediſſent, Agnodicen damnare cœperunt. quibus Agnodice tunicam allevavit, & ſe oſtendit fœminam eſſe. Et validius medici accuſare cœperunt, quare * tum fœminæ principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non eſtis, ſed hoſtes: quia quæ ſalutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienſes legem emendarunt, ut ingenuæ artem medicinam diſcerent. Perdix Dædali ſororis filius & circinum & ſerram ex piſcis ſpina reperit. Dædalus Eupalami filius deorum ſimulacra primus fecit. Euhadnes, qui in Chaldæa de mari exiſſe dicitur, aſtrologiam interpretatus eſt. Lydi ſurculis lanam fecerunt, poſtea idem ſemen * Pan fiſtulæ cantum primus invenit. In Sicilia frumentum Ceres prima invenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus invenit, hac ratione, quod cum carne humana comites ejus veſcerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionem diffugerunt. tunc ille quia ex eorum * deceſſerat, concha pertuſa buccinavit, & pagum convocavit, teſtatique ſunt ſe mortuum ſepulturæ dare, nec conſumere. Unde tuba Tyrrhenum melos dicitur. Quod exemplum hodie Romani ſervant: & cum aliquis deceſſit, tubicines cantant, & amici convocantur, teſtandi gratia, eum neque veneno, neque ferro interiiſſe. Cornicines autem claſſici invenerunt.

runt. Afri & Ægyptii primum fustibus dimicaverunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, unde bellum est dictum.

Cerassus) Legendum videtur, *Cerasus*, quia ita demum convenit κεράσαι. Diversa habet Plinius; Staphiloque tribuit.

Significantes suavitatem invenisse) Reinesius hunc locum, quem pro murilo habebant, sic existimat restituendum lib. III. Variorum. c. 8. *significantes asinum vitem invenisse.* Addit autem. *De Sileno nemo nescit, asello vectum Bachi alumni sui comitatui adhæsisse. Convenit autem acuminis inepti & obliviosi Grammatici, Silenum nominare, cum Bacchum debebat, & tribuere asino, quod sessori ejus competebat.* Quæ mihi nimis acerba videntur. Quis enim credat, eousque dementiæ potuisse quem venire, qui vel per somnium de Baccho quid audivit, ut, quod ipsius est inventum, tribuat asello Sileni? Et qui scit Reinesius, hanc suam emendationem esse certam, ex qua unica solaque credendum est, inventionem vini Hyginum tribuisse asello? Annon longe rectius diceremus, pluscula abesse! Mihi profecto probabilius faceret, qui sic legeret, *significantes, asellorum opera se suavitatem vini invenisse.* Asellorum ministerium in vineis multiplicem & frequentissimum esse, quis ignorat? Potuerunt ergo tale quidpiam instituisse ad honoranda eorum ministeria. Sed nil opus est conjecturis. Rem habemus ipsam, descriptam a Pausania, quam Hyginus respexit, vineæ putationem scilicet ab asino, vitis pampinos abrodente, esse primum monstratam. Verba exstant in fine Corinthiacorum. ac latine ita habent, interprete Amasæo, *Hoc loco quod a Nauplia incolis de asino dicitur, abroso palmite vitem multo feraciorem redditam, & asellum, quod sarmentorum putationem monstravit, propterea in saxo effictum, tanquam minimè, quod historia mandetur, dignum, prætermitto.* Dubitare nemo potest, quin hanc fabulam Hyginus isto loco protulerit, quæ nunc mutilata, varieque vocibus trajectis fœdata est Adeo sine ullo suo merito *ineptus & obliviosus grammaticus* a Reinesio vocatur. Ego locum ita utcunque censeo restituendum: *capita asellorum vite alligata habuerunt, significantes, satietatem vini invenisse caput. Nam vitem quam præreferat, plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.*

Bellone). Philoxenus, Βελόνη. *Acula, acus.* Mallem igitur *Belone* legere, pro *Bellone.*

Inventum condidit) An, *ostendit?* Sed nihil muto condidisse.

Intel-

intelligi poteſt, admixtione terræ cadmiæ, ab eo ita dictæ.

Sacus Jovis filius) Mallem *Eaclis*, ut eſt apud Plinium lib. VII. c. 56. & ſic legiſſe video etiam Turnebum lib. XXI. Adverſar. c. 9.

Indus rex in Scythia) Hoc *Indi* nomen mihi ſuſpectum eſt. Mallem *Lydus* ex Ariſtotele. De quo & Polidorus lib. II. c. 19. *Æs conflare Ariſtoteles ait Lydum Scytham docuiſſe*, quæ verba ex Plinio deſumpta ſunt. Quanquam Ariſtoteles de ære, non de argento loquatur.

Midas rex) An ſcribendum, *Midacritus*, ut eſt apud Plinium prædicto loco?

Arma Junoni) Vitioſe. Corrigendum eſt, *aram Junoni*. Vide ſupra. c. 143.

Artem medicinam chirurgicam) Mihi gloſſa videtur illud *medicinam*. Eodem enim modo ſtatim poſt uſurpat *artem ocularíam*. Et eſt nomen *artis* peculiariter quodammodo in uſu de medicina. Vide Plinium. Quanquam & ibi ſcribatur *artem ocularíam medicinam*, nihilo fortaſſe melius.

Qua cum credere ſe nollet) Puto apud noſtrum olim fuiſſe, *quos*, ut ſolebant veteres, pro *cui*. Quod non intellectum peperit errorem.

Et validius) Mallem, *At validius*.

Cœperunt, quare tum) Recte Barthius; *cœperunt. Quare tum*, nec eſt ulla hoc in loco lacuna.

Lydi ſurculis lanam fecerunt) Non eſt mihi dubium, quin ſcribendum ſit, *lanam infecerunt*. Nam lanarum infectionem Lydis deberi, etiam ex Plinio eſt certum. Sed quid illud *ſurculis*? An deeſt quidpiam, nomen puta fruticis plantæve, cujus ſurculis in hanc rem utebantur? Ita ſane crediderunt, & appoſuere aſteriſcum. Mihi videtur a prima manu fuiſſe, *Lydi Sardibus lanam infecerunt*. Non repugno tamen, ſi quis melius inveniat. Hæc ſcripſeram, cum eadem in mentem Turnebo etiam veniſſe video lib. XXI. Adu. c. 9. qui & mox pro *ſemen* emendandum putat *ſtamen*, credo, quod hic actum cenſeret de auctore ſtaminis in tela.

Tunc ille quia ex eorum) Barthius hunc locum ita cenſet emendandum: *tunc ille, quia ex eorum numero deceſſerat, concha*. Sed in emendatione iſta nihil eſt, quod cum ſequentibus cohæreat: & ſi deceſſit ipſe, quare convocabat? Legendum mea ſententia: *tunc ille, quom quis ex eorum numero deceſſerat*, hoc eſt, ſi quis fuerat defunctus & mortuus, tunc ipſe dabat ſignum, & convocabat vicinos, ut viderent, non devorari eum, ſed tradi ſepulturæ.

Quod exemplum) Hæc pro adjectamentis habeo, usque ad iſta verba, *Afri & Ægyptii*. Certe etiam quod additur de cornicibus, ineptum videtur.

CCLXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

JOVIS in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis suæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerva in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine appellavit. Epaphus Jovis filius in Ægypto Memphim. Arcas Jovis filius, in Arcadia Trapezunta. Apollo Jovis filius Arnas * Eleusinus Mercurii filius, Eleusinem. Dardanus Jovis filius, Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos, quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ septem portas habuisse dicitur. Perseus Jovis filius Perseida. Castor & Pollux Jovis filii Dioscorida. Medus Ægei & Medeæ filius, in Ecbatanis Medam. Nilus Solis filius, Carmentum * Liber in India Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia Ephyren, quam postea Corinthum appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filiæ suæ nomine Smyrnam. Perseus Jovis filius Mycenas, Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

Jovis in India Thebas Thebaidas) Hic desunt pluscula. Nam Thebe portarum centum non est in India, sed Ægypto, quod ex Plinio est certum. Deinde, quomodo ex nomine nutricis diceretur Hecatompylæ? imo reddit ipse aliam statim caussam ejus appellationis. Dest ergo nomen factum ex nomine nutricis. Id quod suspicor esse *Leucothea*. Videndus est Plinius lib. V. c. 9.

Minerva in Chalcide Athenas) Illud *in Chalcide* non concoquo. Necesse est, ut absit quidpiam, quod nunc non excogito. Nam Chalcis alias nihil pertinet ad Athenas. Meursius in de Fort. Attica, citans hunc locum, legit *in Atthide*. Forsan scripsit *in Hellade*. Alterutrum horum certe hic scribendum est.

Trapezunta) Suspicor & ante hoc vocabulum lacunam esse. Nam Pausanias & alii conditorem hujus urbis nominant Trapezum.

Eleusinus) Mallem, *Eleusines*, ut habet Pausanias.

Quæ Cadmus) Illud *quæ* delendum, quia huc est tractum ex sequentibus.

Diosco-

Dioscorida) Malleni, *Dioscoriadem*. Sic enim habent Strabo atque Stephanus.

In Ecbatanis Medam) Nimis etiam hæc corrupta sunt. Nullam urbem Medam reperio. Præterea Ecbatana non est regio, sed urbs, & caput Mediæ, quod vel ex Curtii lib.V.c.8. notum. Itaque illud *Ecbatanis* habeo suspectum. Mox pro *Medam* scribo *Mediam*. De Media à Medo, sive Medeæ, sive alterius filio appellata scriptores fere conveniunt. Illud annotatione dignum, quod in titulo promittantur conditores oppidorum; & quæ hactenus memorata sunt, oppida fuere. An & oppidum est Mediæ regionis, cujus nomen cum ipsa commune? Num vitium hujus loci majus, & nonnulla desunt?

Nilus Solis filius Carmentum) Fœdissime hæc omnia sunt depravata, vitio librariorum. Nullus Nilus est Solis filius, nullum oppidum Carmentum. An scripsit noster *Camirus solis filius Camirum*?

Ephyren) Scribe *Ephyraam* cum Pausania in Corinthiacis.

Gynaras Paphi filius) Legendum puto, *Cinyras*. Cinyræ profecto filia fuit Myrrha. Porro Myrrha & Smyrna idem. Inde Smyrnium herba, quia refert Myrrhæ odorem. Et noster supra c. 58. scribit *Smyrna*, ubi alii *Myrrha*, quæ proinde scriptura ibi videtur servanda.

CCLXXVI. *Insulæ maximæ.*

MAURITANIA posita ad solis occasum in circuitu stadia LXXVI. Ægyptus in sole & austro posita, quam Nilus circumlavat, circuitu stadia * Sicilia in triscelo posita, circuitu stadia XXXDLXX. * Sardinia in circuitu stadia XCCL. Creta in longitudine * & oppida utraque parte centum possidet circuitu stadia XXC. Cyprus posita est inter Ægyptum & Africam, similis scuto Gallico * circuitu stadia XLIC. Rhodos in rotundo posita, circuitu stadia XXC. Eubœa consimilis arcui circuitu stadia XXCC. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia XXC. Sicyon ager bonus, circuitu stadia mille centum. Tenedos insula contra Ilium circuitu stadia MCC. Corsica, ager pessimus, circuitu stadia MCXX. Cyclades insulæ sunt novem, id est Andros,

dros, Micos, Delos, Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, Tardos, Rhene.

Sicilia in trisc̃lo posita) Quid hic est *triscelum*? Τρισκελὴς apud Græcos, quod tria habet crura. Num usurpavit noster pro tripleuro, aut trigono, id est eo, quod tria habet latera, vel tres angulos? Vulgo triquetram positionem ejus esse dixerunt.

XXXDLXX) Numerum hunc cum sequentibus habeo suspectos. Doceant nos, qui veterem numerorum scribendorũ rationem tenent.

Longitudine & oppida) Hæc non mutila, sed trajecta sunt, & sic constituenda: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum possidet, circuitu stadia XXC.*

Micos) Plinio est *Miconos*, item Pomponio Melæ, qui & pro *Tenedos* habent *Tenos*.

Gyarus Tardos) Pro *Tardos*, quod est nihili, scribendum *Paros* videtur. At Gyarus non est inter Cycladas, sed Sporadas, si Melam audimus: Neque aliter facit Plinius. An scribendum Syrus?

CCLXXVII. *Rerum inventores primi.*

PARCÆ Clotho, Lachesis, Atropos, invenerunt literas græcas septem A. B. H. T. I. Y. * Alii dicunt Mercurium, ex gruum volatu: quæ cum volant, literas exprimunt. Palamedes autem Nauplii filius invenit æque literas undecim * Simonides literas æque quatuor ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Siculus literas duas π. & ψ. Has autem Græcas Mercurius in Ægyptum primus detulisse dicitur, ex Ægypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater ejus Carmenta in Latinas commutatavit num. XV. * Apollo in cithara, cæteras adjecit: idem Mercurius & palæstram mortales primus docuit. Ceres fruges serere, boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit. qui cum sevisset, & sus, id est porcus, quod severat effodisset, suem

em comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus ſuper caput ejus poſitis, eidem Cereri immolavit. Inde primum inventum eſt, ſuper hoſtias molam ſalſam imponere. Velificia primum invenit Iſis. nam dum quærit Harpocratem filium ſuum, rate velificavit. Minerva prima navem biproram Danao ædificavit, in qua Ægyptum fratrem profugit.

Deſunt nonnulla.

Litteras undecim) Mallet Voſſius in de Arte Grammatica legere *ſexdecim.*

Epicharmus Siculus litteras duas, π & ψ) pro π puto ſcribendum, Ξ, ita conveniret Tzetzes, quanquam ipſe addat tertiam Z.

Ceres fruges ſerere) Duo verba poſtrema puto expungenda, quia huc tracta ſunt ex verſu ſequenti.

Id eſt porcus) Gloſſatoris hoc videtur.

CLA-

CLARISSIMI VIRI, C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI *POETICON ASTRONOMICON,* LIBRI QUATUOR.

Notæ ad Titulum.

C. *JULII HYGINI*) Inscriptionem nullam veteres habere codices, quos duos præstantissimos contulit Morelius, nudam tantum epigraphen, *Hyginus M. Fabio* &c. nisi quod melior codex addat, *plurimum salutis*, testatur ipse Morelius in Notis, quas ex bibliotheca fratris sui, viri celeberrimi, Dn. Bar. Bartholini communicavit mihi summus vir, idemque amicissimus, Dn. *Thomas Bartholinus.* Librorum quoque nullam ait in eis esse partitionem, neque capitum, tantum hic & illic initia majusculis litteris esse notata. Plane sicut fit & in editione Sanctandreana, An. 1589. publicata, id est annis unde viginti post Morellianam, ad quam proinde expressa videtur. Neque tamen possum credere, auctorem ipsum quoque operi huic titulum indidisse nullum, quia insolens hoc apud veteres, nec ipsi etiam conveniens negocio. Potius hoc in codicibus quibusdam puto factum, quod ejusdem argumenti continerent plures alios scriptores. Ideo nec rejiciendum temere, & ob solos codices Morellianos, puto, quem ex aliis codicibus non minus bonis pridem publicarunt alii. De libris & capitibus major potest esse dubitatio, cum præsertim auctor ipse mentionem faciat voluminis unius tantum. Verba sunt in præfatione: *Neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem perites convenit spectare.* Ubi cum loquatur de volumine tanquam unico, non voluminibus pluribus, id in libros divisisse plures vix videri potest, licet etiam Volaterranus codices secutus receptos & vulgares, opus hoc in libros quatuor Hyginum scribat divisisse. Sed nec distinctio in capita ipsi indicata, *versus* tantum multos nominat in verbis proxime præcedentibus.

Poeticon Astronomicon) Miror, hanc retentam plerisque scriptionem; itaq; factum, ut appellent vulgo, etiam eruditi, *poëticum Astronomicum*, Vossius in de Script. Lat. lib. I. c. 20. *primum memorat ipse in Poëtico Astronomico,* & de Idol. lib. II. c. 28. *in veteri editione Hygini, Astrono-*

mici lib. IV. Meursius lib. 1. c. 11. de Reg. Att. *Hyginus in Poëtico Astronomico.* Salmasius ad Solinum p. 6. *Hyginus in Astronomico Poëtico* &c. & sic alii. Atqui non convenit, *libri Astronomicon* nisi Græce intelligas, & in fine scribas cum ῶ, ita, ut τὸ *Astronomicon* genitivus sit pluralis. Verus ergo titulus operis *Astronomica poëtica*. Et *Astronomica* quidem, quia continet, quæ ad astra spectant. *Poëtica* vero, quia simul fabulas adjunctas habet, quales poetæ de causis illorum astrorum primaque generatione sunt commenti. Alii tamen alios fecere titulos. Turnebus non uno loco nominat libros *de signis cœlestibus*. Apud Natalem Comitem alicubi recordor vocari libros *de Stellis*. Micyllus in præfatione sua vocat *Astronomica*, quod est rectius.

DE MUNDI ET SPHÆRÆ AC utriusque partium declaratione,

LIBER PRIMUS.

DE *Mundi & Sphæra*) Specialis hic est titulus, qualem præmittit unicuique libro. Ita liber secundus inscribitur *de signorum cœlestium historiis*, tertius, *de descriptionibus formarum cœlestium*. Et hæc prisca ratio in talibus. De qua dixi aliqua in Notis meis ad Mauritii Strategicon. Unde quoque suspicor, non esse admodum recentem hanc in libros distinctionem, licet forte non Hyginum ipsum habeat auctorem.

PROOEMIUM.

HYGINUS M. FABIO S. P. D.

ETsi studio Grammaticæ artis inductum, non solùm versuum moderatione, quam pauci perviderunt, sed historiarum quoque varietate, qua scientia rerum perspicitur, præstare video, quæ facilius etiam scriptis tuis perspici potest, desiderans potius scientem quam liberalem judicem: tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam sæpius in his rebus occupatus esse videar, & ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & imperitorum judicio desidiæ subirem cri-

crimen, hoc velut rudimento scientiæ nisus, scripsi ad te. Non ut imperito monstrans, sed ut scientissimum commonens. Sphæræ figurationem, circulorumque qui in ea sunt notationem: & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus dividerentur. Præterea terræ marisque diffinitionem, & quæ partes ejus non habitantur, ut multis justisque de causis hominibus carere videantur, ordine exposuimus. Rursusque redeuntes ad sphæram, duo & 40 signa nominatim pernumeravimus. Exinde uniuscujusque signi historias, causamque ad sidera perlationis ostendimus. Eodem loco nobis utile visum est persequi eorum corporum deformationes, & in his numerum stellarum. Nec prætermisimus ostendere ad septem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporum pervenirent, & quemadmodum ab his dividerentur. Diximus etiam in æstivi circuli diffinitione, quærentes quare non idem hyemalis vocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita senserint. Et quid in ea parte sphæræ solis efficiat cursus. Præterea quare circulos in octo partes divideremus, ordine exposuimus. Scripsimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret constitutus, & quid efficeret ad eum perveniens sol. In ejusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerrimus diceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus. Exinde Zodiacum circulum diffinivimus, & ejus effectus: & quare potius 12. signa quàm 11. numerentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur. His præpositis rebus, ad id loci venimus, ut exponeremus, utrum mundus ipse cum stellis verteretur, an mundo stante vagæ stellæ ferrentur, & quid de eo nobis & compluribus videretur, quáque ratione ipse mundus verteretur. Præterea quare nonnulla signa celerius exorta,

orta, serius occiderent: nonnulla etiam tardius cæteris exorta, citius ad occasum pervenirent. Quare etiam quæ signa pariter oriantur, non simul occidant. Eodem loco diximus, quare non essent in sphæra, superiora interioribus hemicycli æqualia, & quot modis stellas videre non possimus. præterea scripsimus in 12 signorum ortu, quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodem tempore occidere viderentur. Deinde perscripsimus utrum sol cum mundo fixus verteretur, an ipse per se moveretur: & cum ipse per se moveatur, & contra 12 signorum ortus eat, quare cum mundo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ cursu pauca proposuimus, & utrum suo an alieno lumine uteretur. Eclipsis solis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere videatur: & quid fefellerit eos qui ita senserint. Quinque stellæ quantum habeant intervallum, & utrum quinque an septem sint? & utrum quinque certæ errent, an omnes: & quinque quomodo currant. Diximus etiam qua ratione priores Astrologi non eodem tempore signa & reliquas stellas reverti dixerint, & quare metam diligentissimè observasse videantur: & quid reliquos fefellerit in eadem causa. In his igitur tam multis & variis rebus non erit mirum aut pertimescendum, quod tantum numerum versuum scripserimus: neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem per nos convenit spectare. Quòd si longior in sermone visus fuero, non mea facunditate, sed rei necessitate factum existimato: nec si brevius aliquid dixero, minus idem valere confidito, quàm si pluribus esset audiendum verbis. Etenim præter nostram scriptionem sphæræ, quæ fuerunt ab Arato dicta obscurius, persecuti planius ostendimus, ut

penitus

penitus id quod cœpimus exquiſiſſe videremur. Quòd ſi vel optimis uſus authoribus effeci, ut neque verius, neque brevius diceret quiſpiam, non immeritò fuerim laudari dignus à vobis, quæ vel ampliſſima laus homininibus eſt doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectione noſtram ſcientiam ponderari. Ideoque majoribus etiam niti laboribus cogitamus. in quibus & ipſi exerceamur, & quibus volumus nos probare quid poſſimus. Etenim neceſſariis noſtris hominibus ſcientiſſimis maximas res ſcripſimus, non levibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem: ſed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propoſitum veniemus, & initium rerum demonſtrabimus.

Ad Proœmium Libri Primi.

Hyginus) Sine prænomine, quod norandum. Nec videtur aliter fuiſſe in Mſ. Micylli, ex quo fabulas edidit. Ideo ipſe in præfat. *Argumentum ab Hygino (ſic enim inſcriptus is. erat) tractabatur.* Non ait *a C. Julio Hygino*, ſed ſimplicirer *Hygino*: ut non ſit neceſſe C. Julium ſtatim intelligere, Hygini nomine audito, firmeturque, quod de Hygino noſtro ·, ejusque a C. Julii Hygini differentia in diſſertatione mea pluribus oſtendi.

M. Fabio) Non Quintiliano, ſed alii, quod & ipſum jam oſtendi, prædicta in diſſertatione.

Etſi ſtudio) Sanctandreana, quæ ſequitur Morellianam, *Etſi te ſtudio.* Probo, ſi hoc modo habent libri veteres. Sed quia dubito, mallem illud *te* poſt *præſtare* ponere. ut omiſſum ob ſimilitudinem præcedentis ſyllabæ.

Tamen quod magis exercitatus) Pro *tamen legendum* puto *tum.*

Et ne nihil) Conjunctionum & prior codex non habet, abeſſeque poteſt. *Morelius.*

Scripſi ad te. Non ut) Hæc diſtinctio non videtur idonea, maloque pro puncto comma. & hic, & in ſequentibus poſt *commonens* ponere, quia mea ſententia cohærent, *ſcripſi ad te Sphæræ figurationem.* In Morelli uno fuit, *non monſtrans ut imperitum*, quod explicat, *ad te, ut imperitum non ſcripſi monſtrans, ſed commonens.* Puto veram lectionem, *ſcripſi ad te non ut imperitom, monſtrans ſ. v. ſ. c.* ultima littera

in voce *imperitom* eſt extrita, ob ſimilitudinem ſequentis. *Im-peritom* autem antique, pro *im-peritum*, ut ſæpe.

His prapoſitis rebus, ad id loci) Modius Novant. Lect. ep. XI. *Poſuerat ille haud dubie, pro ætatis ſua elegantia: His poſitis, ad id loci.* Sed non perſuadet, qui ſcimus, uſi noſtrum paſſim genere plebeio loquendi, & non uno loco demonſtramus.

Moveretur & cum ipſe per ſe) Hæc abſunt in utroque Morelii.

Exoriri & occidere) Modius inſerit *videatur*. Sed hoc ex fine periodi præcedentis hic intelligendum.

Multitudinem per nos) Probo emendationem Modii: *multitudinem peritos*.

Laus hominibus eſt doctis) An ſcribendum, *Laus eſt, hominibus doctis*, ut cohæreat, *a vobis*, i.e. qui eſtis docti homines.

Et quibus volumus) Illud *quibus* abundat, poteſtque videri huc tractum ex ſuperioribus. Morellus notat, Salignacii codicem habere, *& quibus volumus, nos probare poſſimus*. Mox pro *neceſſaria*, unus *neceſſariis* item pro *neceſſarias res ſcripſimus*, Salignacianus, *neceſſaria* reſcripſimus.

I. *De mundo & Sphæra.*

MUNDUS appellatur is qui conſtat ex ſole & luna & terra, & omnibus ſtellis. Sphæra eſt ſpecies quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Hujus autem neque exitus, neque initium poteſt definiri. Ideo quòd in rotundo omnes tractus & initia & exitus ſignificari poſſunt.

Et luna & terra) Quid hic facit terra, & quomodo ante ſtellas ponitur? puto noſtrum ſcripſiſſe, *& luna, & atere, & ſtellis*. Mundum noſter ubique uſurpat pro cœlo. Ita paulo ante: *Utrum mundus ipſe cum ſtellis verteretur, an mundo ſtante vaga ſtella ferrentur.*

Et exitus ſignificari poſſunt) Scribo, *ſignificare*.

II. *De Centro.*

CEntrum eſt, cujus ab initio circumductio ſphæræ terminatur, ac terræ poſitio conſtituta declaratur.

III. De Axi.

DImensio quæ totius ostenditur sphæræ est, cum ex utriusque partibus ejus ad extremam circunductionem rectæ, ut virgulæ perducuntur, quæ dimensio à compluribus axis est appellata. hujus autem cacumina, quibus maximè sphæra nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem spectans, Boreus: alter adpositus Austro Notius est dictus.

Recta ut virgula) Ita unus Morelianorum, alter *recte*, ut Sanctandreana, sed alterum videtur præferendum. In iisdem unus illud *ut* non agnoscit.

IV. De significationibus.

SIgnificationes quædam in circunductionem sphæræ circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autem sunt, qui eodem centro quo sphæra continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perspici aut non videri possunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quòd modò polo subjectus, & circulis his qui paralleli dicuntur, modò duobus extremis & æqualibus nixus, modò aliis partibus adjectus terræ pervidetur, ita, utcunque fuerit sphæra collocata.

V. De Polo.

POlus is qui Boreus appellatur, perviderì potest semper. Notius autem, ratione dissimili semper est à conspectu semotus. Naturalis autem mundi statio physice dicitur. ea est enim Boreo polo finita, ut omnia è dexteris partibus exoriri, in sinistris occidere videantur. Exortus enim est subita quænam species objecta

nostro conspectui. Occasus autem pari de causa, ut erepta ab oculis visa.

VI. De figuratione circulorum sphæræ.

IN finitione mundi circuli sunt paralleli quinque, in quibus tota ratio sphæræ consistit, præter eum qui Zodiacus appellatur, qui quòd non ut cæteri circuli certa dimensione finitur, & inclinatior aliis videtur, loxos à Græcis est dictus. Quinque autem, quos suprà diximus, sic in sphæra metiuntur. initio sumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticos vocatur. In 30. partes unumquodque hemisphærium dividitur, ita uti dimensio significari videatur in tota sphæra per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo sex partib. ex utraque finitione sumptis, circulus ducitur, cujus centrum ipse est polus finitus, qui circulus arcticos appellatur, quod intra eum Arcturi simulacra, ut inclusa perspiciuntur: quæ signa à nostris ursarum specie, ficta, septentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis eodem centro quo suprà diximus circulus ducitur, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quòd sol cum ad eum circulum pervenit, æstatem efficit eis qui in aquilonis finibus sunt: hyemem autem, eis quos austris flatibus oppositos antè diximus. Præterea quòd ultra eum circulum sol non transit, sed statim revertitur, tropicos est appellatus. Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis isemerinos appellatus, ideo quod sol cum ad eum orbem pervenit, æquinoctium perficit. hoc circulo facto, dimidia sphæræ pars constituta perspicitur. E contrario

item

item simili ratione à Notio polo sex partibus sumptis, ut suprà de Boreo diximus, circulus ductus Antarcticos vocatur: quòd contrarius est circulo, quem arcticon suprà ei diffinivimus. Hac diffinitione Sphæræ centroque poli, qui Notius dicitur, quinque partibus sumptis circulus chimerinus tropicus instituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quòd sol cum ad eum circulum pervenit, hyemem efficit his qui ad aquilonem spectant, æstatem autem his qui in Austri partibus domicilia constituerunt. Quantò enim abest longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme majore conflictantur, æstate autem hi quibus sol appositus pervidetur. Itaque Æthiopes sub utroque orbe necessario fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ fiunt partes quatuor. Ita ut sol per octo partes sphæræ currere videatur. Zodiacus autem circulus sic vel optimè diffiniri poterit, ut signis factis, sicut postea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui autem Lacteus vocatur, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium dividere, & bis ad eum pervenire videatur, semel in eo loco ubi aquila constituitur, iterum autem ad ejus signi regionem quod procyon vocatur. Duodecim signorum partes sic dividuntur. quinque circuli, de quibus suprà diximus, ita finiuntur, ut unusquisque eorum dividatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos significant factos, in quibus duodecim signa describantur. Sed à nonnullis imperitioribus quæritur, quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc est, ut de 30. partibus quinæ partes dividantur, & ita circuli pari ratione ducantur. Id facilimè defendi posse confidimus. Cum enim media sphæra divisa est, ejus

 circu-

circuli nullus poteſt æqualis eſſe, qui quamvis proximè eum accedat, tamen minor eſſe videatur. Itaque qui primum ſphæram fecerunt, cum vellent omnium circulorum æquas rationes eſſe, pro rata parte voluerunt ſignificare, ut quanto magis à polo diſcederetur, hoc minorem numerum partium ſumerent in circulis metiendis, quo neceſſe his erat majorem circulum definire. Quod etiam ex ipſa ſphæra licet intelligere. Quanto magis à polo diſcedes, hoc majores circulos fieri, & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum videantur effectus. Et ſi non in 30. partes unumquodque hemiſphærium dividatur, ſed in alias quotlibet finitiones, tamen eò ratio pervenit ejus ac ſi 30. partes feciſſet.

Intra eum arcturi ſimulacra) Ita unus Morelianorum, alter *arcturorum ſimulacra*. Mallem tamen *arcti*, quod Sanctandreana ſervat, quia ſermo eſt non de una ſtella, qualis arcturus, ſed toto ſigno, ut apparet ex ſequentibus.

Quos auſtri flatibus appoſitos) Sanctandreana *oppoſitos*. Mutatum ſine cauſſa. Noſter ſupra c. 3. *alter appoſitus auſtro, Notius eſt dictus*. Appoſitus auſtro, pro, poſitus ad auſtrum.

A Notio polo) Ita ſupra: *A polo, qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus*. Vulgo Auſtralem vocant.

Qui quamvis proxime) Lego cum Micyllo; *quin, quamvis proxime*.

VII. De Zodiaco circulo.

Zodiacus circulus tribus his ſubjectus, de quibus ſuprà diximus, ex quadam parte contingit æſtivum & hyemalem circulum, æquinoctialem autem medium dividit. Itaque ſol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum tranſiens, neceſſariò cum ſignis his, quibus innixus iter conficere videtur, pervenit ad eos quos ſuprà diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver oſtendit:

dit: & taurum & geminos transiens, idem significat. Sed jam capitibus geminorum circulum æstivum tangere videtur: & per cancrum & leonem transiens & virginem, æstatem efficit. Et rursum à virginis extrema parte transire, ad æquinoctialem circulum perspicitur. In libra autem æquinoctium conficit, & autumnum significare incipit, ab hoc signo transiens ad scorpium & sagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulum, & capricorno, aquario, piscibus hyemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed Zodiacum transiens ad eos pervenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc terræ positionem definiemus, & mare quibus locis interfusum videatur, ordine exponemus.

Sed jam capitibus) Scribendum est, *Sed in capitibus.* Ita mox: *in libra autem.*

VIII. De Terra & Mari.

TErra mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali disfidens intervallo, centrum obtinet sphæræ. Hanc mediam dividit axis in dimensione totius terræ. Oceanus autem regione circumductionis sphæræ profusus, prope totius alluit fines. Itaque & signa occidentia, in eundem decidere existimantur. Sic igitur & terra contineri, poterimus explanare. Nam quæcunque regio est, quæ inter arcticon & æstivum finem collocata est, ea dividitur trifariam, è quibus una pars Europa, altera Aphrica, tertia Asia vocatur. Europam igitur ab Aphrica dividit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Asiam verò & Libyam cum Ægypto disterminat os Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Asiam ab Europa Tanais dividit, bifariam se conjiciens in paludem,

dem, quæ Meotis appellatur. Hac igitur definitione facilè pervidetur, mare omnibus objectum finibus terræ. Sed ne videatur nonnullis mirum, cùm sphæra in sexaginta partes dividatur, ut antè diximus, quare definivimus ab æstivo circulo ad arcticum finem duntaxat habitari, sic vel optimè defendimus. Sol enim per mediam regionem sphæræ currens, nimium his locis efficit fervorem. Itaque quæ finis est ab æstivo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis διακεκαυμένη vocatur, quòd neque fruges propter exustam terram nasci, neque homines propter nimium ardorem durare possunt: extremæ autem regiones sphæræ duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, fine arctici circuli, & ejus qui antarcticus vocatur, non habitantur, ideò quòd sol est semper ab his circulis longe, ventique assiduos habent flatus. Quamvis enim sol perveniat ad æstivum circulum, tamen longè ab arctico videbitur fine. id ita esse, hinc quoque licet intelligere. Cùm enim sol pervenit ad eum circulum qui hyemalis vocatur, & efficiat nobis qui prope eum sumus constituti nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris esse, qui longius etiam absunt à nobis? Quod cùm in hac parte sphæræ fiat, idem in altera parte definitum putabimus: ideo quòd similes ejus sunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in æstivo circulo calorem esse, quod qua terra habitatur, eos videmus qui proximè sunt arcticon finem, uti braccis, & ejusmodi vestitu vestiuntur. Qui autem proximi sunt æstivo circulo, eos Æthiopas & perusto corpore esse. Habitatur autem sic temperatissimo cœlo, cum inter æstivum circulum & arcticum finem hæc perveniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æstivo fervor

vor

vor exortus in unum concurrens, mediam efficit finem temperatam, quæ habitari posſit. Itaque cum ſol ab eo loco diſceſſit hyeme neceſſariò conflictamur, quòd ventum exorientem non reverberat ſol. Quod cum veniat in hac diffinitione, illud quod fieri poſſe videmus, ut hyemali circulo quoque aut ad arcticum finem habitari poſſit, quòd pares eodem proveniant caſus, certum quidem eſſe nemo contendit: neque pervenire eò poteſt quiſquam propter interjectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem ſphæræ habitari, illam quoque in ſimili cauſa poſſe conſtitui ſuſpicamur.

Oceanus autem regione) Mallem, *in regione.*

Et terra contineri) Paulo poſt dicit, mare objectum omnibus finibus terræ. Si objectum, ergo fines eos continet. Scribendum itaque videtur, *& terram contineri.*

Et efficiat nobis) Veteres *& efficiet.* Mallem *& efficit.*

Veſtitu veſtiuntur) Illud *veſtiuntur*, gloſſa eſt, qua quis verbum præcedens *uti* exponere voluit, ac ideo debet expungi. Hoc ſcripſeram, cum deinde incidi in Novantiq. Lectiones Modii, eumque vidi eſſe in ſententia eadem, v. ep. 117.

Habitatur autem ſic) Mallem, *habitatur autem hic.*

CLARISSMI VIRI, C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI,

De *SIGNORUM COELESTIUM HISTORIIS.*

LIBER SECUNDUS.

SED quoniam quæ nobis de terræ poſitione dicenda fuerunt, & ſphæram tam totam definivimus: nunc quæ in ea ſigna ſunt, nominabimus ſigillatim,

tim. E quibus igitur primùm duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterùm qui engonasim vocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo & ejus uxore Caßiopeja, filiaque Andromeda & genero Perseo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis ἡνίοχον appellatum. Ophiuchum præterea cum sagitta, & aquila, parvóque delphine. Inde equum dicemus, cum eo sidere quod Deltotum vocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim signa perveniemus. Ea sunt hæc: aries, taurus, gemini, deinde cancer cum leone & virgine. Præterea libra, dimidia pars scorpionis, & scorpius cum sagittario, & capricorno. Aquarius verò cum piscibus reliquas habet partes. His connumeratis suo ordine, est cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo signo quod procyon dicitur. præterea est Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum pisce qui notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur historias proponere, quæ certè aut utilitatem ad scientiam, aut jucunditatem ad delectationem afferent lectori.

ET *spharam tam totam*) In editione Sanctandreana deleverunt *tam*. Sed scribendum *spharam jam totam videtur.*

Primum duas partes) Hæc est illa signorum quadraginta duorum recensio, quam promittit in præfatione.

Caterum qui Engonasin) Modius ep. 11. emendandum putat, *dicemus, & eum, qui Engonasin.* Ego hæreo, nec amplector statim, licet non displiceat.

I. *Arctos major.*

IGitur, ut suprà diximus, initium est nobis arctos maxima. Hanc autem *Hesiodus* ait esse Calysto nomine, Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia regnavit, eam-

eamque studio venationis inductam, ad Dianam se applicuisse, à qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam, Postea autem ab Jove compressam, veritam Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit. Nam jam utero ingravescente propediem partus, in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, à Diana cognita est non servasse virginitatem: cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam. Erepta enim facie virginali, in ursæ speciem est conversa, quæ Græcè arctos est appellata. In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed ut ait *Amphis* comœdiarum scriptor, Jupiter simulatus effigiem Dianæ, cum virginem venantem ut adjutans persequeretur, àmotam à conspectu cæterarum compresit. quæ rogata à Diana, quid ei accidisset, quòd tam grandi utero videretur, illius peccato id evenisse dixit. Itaque propter ejus responsum in quam figuram suprà diximus, eam Diana convertit. Quæ cum in sylva ut fera vagaretur, à quibusdam Ætolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta. Ibi dicitur inscia legis in Jovis Lycei templum se conjecisse, quam confestim filius secutus est. Itaque cum eos Arcades insecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Calysto cum filio inter sidera collocavit. Eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calysto ab Jove esset compressa, Junonem indignatam in ursam eam convertisse: quam Dianæ venanti obviam factam, ab ea interfectam, & postea cognitam inter sidera collocatam, sed alii dicunt: Cum Calystonem Jupiter esset in sylva persecutus, Junonem suspicatam, illud quod eve-

evenit, contendisse, ut eum manifestò diceret deprehendisse. Jovem autem quò facilius suum peccatum tegeretur, in ursæ speciem conversam reliquisse. Junonem autem in eo loco pro virgine ursam invenisse, quam Dianæ venanti ut eam interficeret demonstrasse: quod factum ut perspiceretur, Jovem ægrè tulisse, effigiem ursæ stellis figuratam constituisse. Hoc signum, ut plures dixerunt, non occidit. & qui volunt aliqua de causa esse institutum, negant Thetin Oceani uxorem id recipere, cum reliqua sidera eò perveniant in occasum: quòd Thetis Junonis sit nutrix, Cui Calysto succubuerit ut pellex. Arietus autem Tegeates historiarum scriptor, non Calysto, sed Megisto dicit appellatam: & non Lycaonis, sed Cætei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipsum; Engonasin nominari. Reliqua verò superioribus conveniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta narratur.

Quod diutius celare non potuit) Ante *quod* collocandum puto punctum, deinde scribendum *celari*, pro *celare*, ita convenirent magis & sequentibus, & antecedentibus.

Quam confestim filius secutus est) Morelianus unus, *quo confestim*, & mox pro *Calysto*, *Calystonem*.

Arietus autem Tegeates) Micyllus putat *Aratus*. Sed is non est scriptor historiarum, uti hic vocatur. Sanctandreana editio habet *Arietibus*, quod est deterius. Magis placet *Ariethous*, ut visum est Vossio in libris De Histor. Græcis.

II. *Arctos minor.*

HAnc *Aglaosthenes* qui Naxica conscripsit, ait Cynosuram esse, unam de Jovis nutricibus, ex Idæis nymphis, ab ejus quoque nomine & urbem quæ Hestiæa vocatur, à Nicostrato & sodalibus ejus constitutam:

tam : & portum qui ibi est, & agri majorem partem, Cynosuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuisse, qui Jovis fuerunt administri. Nonnulli & Helicen & Cynosuram nymphas esse Jovis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utrasque Arctos nuncupatas, quas nostri Septentriones dixerunt. Sed majorem arctum complures plaustro similem dixerunt, & ἅμαξαν Græcè appellarunt. Cujus hæc memoriæ prodita est causa. Initio qui sidera perviderunt, & numerum stellarum in unaquaque specie corporis constituerunt : quod non arctum, sed plaustrum nominaverunt, ex septem stellis duæ quæ pariles & maximè in uno loco viderentur, pro bobus haberentur, reliquæ verò quinq figuram plaustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum, Bootem nominari voluerunt : de quo posterius plura dicemus. *Aratus* quidem non hac re Bootem, nec illud plaustrum dicit appellari : sed quod arctum videatur ut plaustrum circum polum, qui boreas appellatur, versari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter videtur errare. Postea autem de vij. stellis, ut *Parmeniscus* ait, * quinque sunt à quibusdam astrologis constitutæ , ut ursæ species non septem stellis perficeretur. Itaque & ille qui antea plaustrum sequens Bootes appellabatur, Arctophylax est dictus. Et iisdem temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos est dicta. De septentrionibus enim ille dicit, hanc utroque nomine & arctum & plaustrum nominari. Bootis autem nusquam meminit Arctophylaca dici. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de causis minor arctos Phœnice appellaretur: & illi qui hanc observant, verius & diligentius, navigare dicantur: & quare si hæc sit certior quàm major, non

P omnes

omnes hanc obſervent. qui non intelligere videntur, de qua hiſtoria ſit profecta ratio, ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquiſivit,& hanc primus arcton appellavit,natione fuit Phœnix , ut *Herodotus* Mileſius dicit. Igitur omnes qui Peloponneſum incolunt, priore utuntur arcto. Phœnices autem quam à ſuo inventore acceperunt,obſervant,& hanc ſtudioſius perſpiciendo, diligentius navigare exiſtimantur,& vere eam ab inventoris * nomine Phœnicem appellant.

Aglaoſthenes) Morelii codices habent *Agloſthenes* , quomodo vocatur & Polluci lib. IX. c. 6. Plinio lib. IV. c.12. eſt Æglo-ſthenes , ſine dubio corrupte, pro *Agloſthenes*. *Aglaoſthenes* tamen dicitur & Cæſari in Arateis,& Lactantio lib.I,c.11. Adde quoque infra c.16.

Urbem quæ Heſtiaa) Morelii, *Hyſtoe*, quod notat ipſe,etiam in Arateis Germanici occurrere.

Specie corporis conſtituerunt quod non) Hæc non cohærent cum ſequentibus. Scribo, *ſpecie corporis conſtituerunt* , *conſtituerunt* (*quod non arctum, ſed plauſtrum nominaverant*) *ut ex ſeptem*. Repetitio ejuſdem vocis otioſa videbatur.

Sed quod arctum) Magis placet *arctos* , ut eſt in Commeliniana vel Sanctandreana.

Quinque ſunt a quibusdam) Micyllus ſcripſit , *quinque & viginti*, quod in textum tranſſumſerunt in Sanctandreana. Ego non video , unde viginti ſtellæ veniant. Sententia,ut opinor,hæc eſt ; Fuiſſe,qui non ſeptem ſtellas,quod ante fecerant, in plauſtro & duobus bobus conſtituendis, ſed quinque tantum numerarent ad exprimendam urſæ ſpeciem.

Herodotus Mileſius) Voſſius in de Hiſtor. Gr. p.375. *Thales enim Mileſius* , & mox ἁπλῶς *ut Herodotus dicit* , exiſtimat ſcribendum. Verum urget Palmerius,quod non fuerit natione Phœnix , Thales, ſed origine ac gente tantum. Fuere tamen,qui & natum traderent in Phœnicia. Laertius : Ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ ὅτι ἦλθε σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης. Quare necdum diſplicet,quod ſcripſi olim in Milit.Naval.lib.IV.c.6. editionis ſecundæ, legendum eſſe, *natione fuit Phœnix , nec ut Herodotus dicit , Mileſius*. Nempe alios Hyginus ſecurus eſt auctores,qui Thalem volebant natum non Mileti , ſed in Phœnicia. *Nec* particula excidiſſe potuit, ob ſimilitudinem præcedentis ſyllabæ.

Aſtro

A suo inventore) Alter codex Morelii, *auctore*, quod a glossa esse videtur.

Ab inventoris nomine) Micyllus scribit, *inventoris genere*, quod in Sanctandreanam editionem est transsumptum. Ego mallem *natione* scribere, quomodo supra, *natione fuit Phœnix*. adde, quæ de hac re monui in libris de Militia Navali.

III. Serpens.

HIc vasto corpore ostenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Hesperidum custodiisse, & ab Hercule interfectus, à Junone inter sidera collocatus, quòd illius opera Hercules ad eum est profectus, qui hortum Junonis tueri solitus existimatur. Ait enim *Pherecydes*, Junonem cum duceret Jupiter uxorem, Terram invenisse ferentem aurea mala cum ramis. Inde Junonem admiratam petisse à terra ut in suis hortis sereret, qui erant usque ad Atlantem montem. Cujus filiæ cum sæpius de arboribus mala decerperent, Juno dicitur hunc ibi custodem posuisse. hoc etiam signi erit, quod in sideribus supra eum draconem Herculis simulacrum ostenditur, ut *Eratosthenes* demonstrat: quare quodvis licet intelligere, hunc maximè draconem dici. * Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Minervæ objectum esse, cum eos oppugnaret: Minervam verò arreptum draconem contortum ad sidera jecisse, & ad ipsum axem cœli fixisse. Itaque adhuc cum implicato corpore videri, ut nuper ad sidera perlatum.

Ut in suis hortis) Mallem, *ut & in suis*.

Hoc etiam signi erit) Non video, quomodo hinc colligatur, eum a Junone constitutum custodem, quia super ipsum constitutus Hercules, nisi quia custodem draconem dicitur interfecisse. At hoc non docet constitutum à Junone. Nescio, annon hic quid desit.

Quare quodvis licet intelligere) In editione Sanctandreana deest illud *quodvis*, credo, quod

 huic

huic loco videretur parum convenire. Verum puto pro eo *quoivis*, hoc est *curvis* legendum.

Implicato corpore) In Saliгnacii codice *implicito* legi, Morelius observat.

IV. *Arctophylax.*

DE hoc fertur, quòd sit Arcas Calystonis & Jovis filius, quem dicitur Lycaon cum Jupiter ad eum in hospitium venisset, cum alia carne concisum pro epulis apposuisse. Studebat enim scire, si Deus esset, qui suum hospitium desideraret. Quo facto non minori pœna est affectus. nam statim Jupiter mensâ projecta, domum ejus fulmine incendit. Ipsum autem in figuram lupi convertit. At pueri membra collecta & composita in unum, dedit cuidam Ætolorum alendum. qui adolescens factus, in sylvis cum venaretur, inscius vidit matrem in ursæ speciem conversam: quam interficere cogitans, persecutus est in Jovis Lycei templum: quò & qui accessisset, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque cum utrumque necesse esset interfici, Jupiter eorum misertus, ereptos inter sidera collocavit, ut antè diximus. Hic autem è facto sequens ursam perspicitur, & arctum servans Arctophylax est appellatus. Nonnulli hunc dixerunt Icarium, Erigones patrem, cui propter justiciam & pietatem existimatur Liber pater vinum & vitem & uvam tradidisse, ut ostenderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur: & cum esset natum id, quomodo uti oporteret. qui cùm sevisset vitem, & diligentissimè administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in vineam se conjecisse: & quæ ibi tenerrima folia videret, decerpsisse. quo facto, Icarium animo irato tulisse, eumque interfecisse, & ex pelle ejus utrem fecisse, ac vento plenum præligasse, & in medium projecisse, suosque sodales circa eum saltare coegisse.

Itaque

Itaque *Eratosthenes* ait, Ικαρίου ποὶ πρῶτα περὶ τράγον ὀρχήσαντο. Alij dicunt, Icarium cum à Libero patre vinum accepisset, statim utres plenos in plaustrum imposuisse. Hac re etiam Bootem appellatum, qui cum perambulans Atticorum fines, pastoribus ostenderet, nonnulli eorum aviditate pleni novo genere potus inducti, somno consopiuntur. Atque alii aliam se in partem reiiciunt, ut semimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur: reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum pastoribus, ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icarium interfectũ in puteum dejecerunt: sed ut alij demonstrant, secundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti, cum se nunquam melius quiesse faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio muneraretur, interfectores ejus animi conscientia permoti statim se fugæ mandaverunt, & in insulam Ætolorum pervenerunt: à quibus ut hospites recepti, domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarij filia permota desiderio parentis, cùm eum non redire videret, ac persequi eum conaretur, canis Icarij, cui Mera fuerat nomen, ululans ut obitum domini lacrymari videretur, redit ad Erigonem: cui non minimam cogitatæ mortis suspicionem ostendit. Neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis vestem ejus tenens dentibus, perducit ad cadaver. quod filia simul ac vidit, desperata spe, solitudine ac pauperie oppressa, multis miserata lachrymis, in eadem arbore, sub qua parens sepultus videbatur, suspendio mortem sibi conscivit: cui mortuæ canis spiritu suo parentavit. Nonnulli hunc in puteum se dejecisse dixerunt, Anigrum nomine: quare postea neminem

ex eo puteo bibisse, memoriæ tradiderunt. Quorum casum Jupiter miseratus, in astris corpora eorum deformavit. Itaque complures Icarium Booten, Erigonem virginem nominaverunt, de qua posterius dicemus. Canem autem sua appellatione & specie Caniculam dixerunt, quæ à Græcis quòd ante majorem canem exoritur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Atheniensium multæ virgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quòd Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filiæ Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarii mortem persecuti, & eum forent ulti. Itaque cum id evenisset, ut antè diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum: Si vellent eventu liberari, Erigonæ satisfacerent. Qui quòd ea se suspenderat, instituerunt, uti tabula interposita pendente funibus se jactarent, ut qui pendentes, vento moverentur. Quod sacrificium solenne instituerunt: itaque & privatim & publicè faciunt, & id Aletidas appellant, quòd eam patrem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci aletidas nominant. Præterea canicula exoriens æstu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipsos morbo affectos pœnas Icario cum dolore sufferre cogebat, quòd latrones recepissent. quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, Actæonis tempore petiit à parente, quo pacto calamitate civitatem posset liberare. quem deus jubet multis hostiis expiare Icarii mortem, & ab Jove petere, ut quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta ventum daret, qui æstui caniculæ mederetur. Quod jussum Aristeus confecit, & à Jove impetravit, ut Etesiæ flarent, quas nonnulli Etesias

as dixerunt, quòd quotannis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἔτος, annus Latinè eſt. Nonnulli etiam Æteſias appellaverunt, quòd expoſtulatæ ſunt ab Jove, & ita conceſſæ. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuiſſe exiſtimemur. Sed ut ad propoſitum revertamur. *Hermippus* qui de ſideribus ſcripſit, ait Cererem cum Jaſione Electræ & Coryti filio concubuiſſe: quamobrem fulmine percuſſum, complures cum *Homero* dixerunt. Ex his, ut *Petellides Gnoſius* hiſtoriarum ſcriptor demonſtrat, naſcuntur filii duo, Philomelus & Plutus, quos negant inter ſe conveniſſe. Nam Plutum qui ditior fuit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe: Philomelum autem neceſſariò adductum, quodcunque habuit, eò boves duos emiſſe, & ipſum primum plauſtrum fabricatum eſſe. Itaque arando & colendo agros ex eo ſe aluiſſe: cujus matrem miratam inventum, ut arantem eum inter ſidera conſtituiſſe, & Bootem nominaſſe. Ex hoc autem Pareanta demonſtrat natum, qui de ſuo nomine Pari & oppidum Parona appellavit.

Cuidam Ætolorum) Quinam hi ſunt Ætoli, & quomodo nunc in Arcadia verſantur? Suſpicor hic mendum non exiguum, & ſcribo, *cuidam apolorum*. Scilicet Græca locutione uſum, pro Latina *caprariorum*, credo. Caprarii enim Græcis αἰπόλοι. At a caprariis educatum, teſtis vetus eſt Grammaticus ad Aratea Germanici. *Ajunt Arcadem compactis membris ad vitam reduxiſſe, & cuidam caprario dediſſe nutriendum.*

Quo & qui acceſſiſſet) Sine dubio ſcribendum, *quo ei, qui acceſſiſſet*. Atque ita video nunc & Modium cenſuiſſe, ep. 11.

Icarium) Notat Morelius, in codicibus ſuis ſemper legi *Icarum* in hac tota fabella. Et eſt Icarus Tibullo etiam lib. IV. & I. ubi vide.

Quomodo uti oporteret) In Sanctandreana ediderunt, *quomodo eo uti oporteret*, abſque neceſſitate, cum & hoc caſu reperiatur conſtructum. Mallem, q. eos uti.

Floridam falce) Sanctandr. *facile*, quod in ſuis quoque reperiri Morelius teſtatur, & id-

eo τὸ *falce* repudiat. Sed *administrare vitem falce* pro *putare* mihi optime videtur dici, nec contemno.

Itaque Eratosthenes) Omnia hæc absunt a codicibus Morelli, quod probo.

Aviditate pleni) Videntur hæc trajecta, & sic constituenda: *nonnulli eorum aviditate inducti, pleni novo genere potus, consopiuntur.* Pro *potus* Sanctandreana habet *potionis*, ex glossa, ut opinor.

Ut alii aliam se in partem) Sanctandreana; *alius aliam se in partem.* Verum nihil censeo mutandum, quia sequitur, *reliqui eorum.*

Ut semimortuo membra) Scribendum est, *& semimortua.*

Sed ut alii demonstrant) Emendo, *seu ut alii demonstrant*, res est evidens, nec indiget probatione.

Muneraretur) Scio, etiam passivam significationem habere. hoc tamen loco arbitror convenientius, *Munerarentur.* Habet enim specialem respectum ad eos, qui ante visi erant injuria affecti.

In Insulam Ætolorum) Nulla Ætolorum insula. Scribendum, *Ceorum*, uti docuit Salmasius ad Solinum. Quanquam cum, quod ipse testatur Salmasius, in antiquis Libris sit *Egeum*, suspicer fuisse olim, *Egei m. Ceorum*, i. e. Egei maris Ceorum.

Tabula interposita pendente funibus) Non dubito, quin scribendum sit, *pendentes funibus.* Nec enim tabula, sed ipsi pendere debebant ex imprecatione Erigones.

Cyrenes filius, Actaeonis) Placet, quod habet Modius ep. xx. Novan. *Cyrenes filius, Actaeonis pater, petiit.*

Æstu eorum loca) Quinam illi, *eorum?* utrum Attici? Minime, nam sequitur, *quod latrones recepissent*, quod non pertinet ad Atticos, sed Ætolos, ut liquet ex superioribus. Scribendum ergo, *æstu Ætolorum.* Quanquam cum sit insula Ætolorum nulla, sicut ante dictum, emendari potius *Ceorum* debeat, ut vult Salmasius vel Ægeorum.

Quæ æstum canicula mederetur) Emendarunt in Sanctandreana, quæ æstui. Atqui sic ipse Terentius, *quas, cum res adversæ sint, minus mederi possis.* Hoc notaveram, cum deinde etiam Morelli unum habere *æstum* didici, hancque scripturam ab eo probari.

Ἔτ⊙- enim Græce) In vetustis libris legi ἐνιαυτὸς Morellius ait. Sed ex hoc Etesiæ non possunt derivari. quare pro alterius glossemate ac explicatione habendum. Hesychius: ἔτ⊙-, ἐνιαυτός.

Cererem cum Jasione) Morelliani habent, *Jasone*, unusque subdit *Oete filio*, alter *Tetu filio.* Sed Jasion est & apud Theocritum, ut in recepta lectione mutandum nihil videatur.

Quos negant inter se convenisse) Suspicor, fuisse olim, *queis*, pro *quibus*, nec id a librario esse intellectum.

Ex

Ex hoc autem Parcanta demonstrat natum) Emendarunt, *demonstrant*, nempe, quia præcesserat, *negant*. Ego mallem scribere *negat*, ut referatur utrumque ad Petellidem.

Pari & oppidum Parona) Pro *Pari* emendarunt Modium secuti *Parios*, pro *parona*, *paron*. Verum *Paron* oppidum alibi non reperitur. *Parion* est apud Melam lib. I. c. 19. quod an huc pertineat, ignoro, Saltem melius cum *Parios* vocabulo videtur convenire. Stephanus: Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ παρίου τοῦ Ἰασίωνος. Τὸ ἐθνικὸν, πάριος. Sed ut dixi, nescio an huc pertineat, quia ejus conditor hic Parius filius Jasonis vocatur, alii diligentius inquirant,

V. Corona.

HÆc existimatur Ariadnæ fuisse, à Libero patre inter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primum muneri accepisse à Venere & Horis, cum omnes dii in ejus nuptiis dona conferrent; sed (ut ait *qui Cretica conscripsit*) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei muneri dedit; qua delectata, non recusavit conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Thescus existimatur de tenebris labyrinthi ad lucem venisse, quòd aurum & gemmæ in obscuro fulgorem luminis efficiebant. *Qui Argolica scripserunt*, hanc afferunt causam, quòd Liber cum impetrasset à parente, ut Semelem matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos descensionem, ad Argivorum fines pervenisset, obvium ei quendam factum, nomine Hypolipnum, hominem dignum ejus seculi, qui petenti Libero, descensionem monstravit. Hunc autem cum vidisset Hypolipnus puerum ætate miranda corporis pulchritudine reliquis præstantem, mercedem petiisse ab eo, quæ sine detrimento ejus daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset jurasse,

rasse, quod vellet se facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti juraret; pro quo Hypolipnus descensum monstravit. Igitur cum Liber ad eum locum venisset, & vellet descendere, coronam quam à Venere acceperat deposuit in eo loco, qui Stephanus est à facto appellatus. Noluit enim secum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumem reduxisset, coronam dicitur in astra collocasse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt hanc coronam Thesei esse, & hac re propter eum collocatam. Nam qui dicitur in astris Engonasin, is Theseus esse existimatur: de quo posterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem virginibus & sex pueris venisset, Minoa de virginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inductum, comprimere voluisse. quod cum Theseus passurum se negaret, ut qui Neptuni filius esset, & valeret contra Tyrannum pro virginis incolumitate decertare. Itaque cum non jam de puella, sed de Thesei genere controversia facta fuisset, utrum is Neptuni filius esset, nec ne, dicitur Minos annulum aureum de digito sibi detraxisse, & in mare projecisse: quem referre jubet Thesea, si vellet se credi Neptuni filium esse. Se enim ex Jove procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem petiit aliquid, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque tonitruum & fulgorem cœli, indicium significationis fecisse. Simili de causa Theseus sine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare se projecit: quem confestim delphinum magna multitudo mari provoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus annulum Minois, & à Theide coronam quam nuptiis à Venere muneri acceperat, retulit, compluri-

bus

bus lucentem gemmis. Alii autem à Neptuni uxore accepisse dicunt. Coronam Ariadnæ Theseus dono dicitur dedisse, cum ei propter virtutem & animi magnitudinem uxor esset concessa: hanc autem post Ariadnes mortem, Liberum inter sidera collocasse.

In Insula Dia) Morelianus unus. *insula Chia*. Sed *Dia* rectum est. V. Plinium IV. c. 12. & nostrum Fab. 43.

Hypolipnum) Moreliani *Hypolimnum* & sic semper etiam in sequentibus.

Sed ut ait) Etiam hic mallem *seu*, ut supra.

Hominem dignum ejus sæculi) Unde hoc colligitur? an, quia monstravit descensionem? num vero, quia mercedem petiit ab eo, quæ sine detrimento ejus daretur? Imo ob hanc ipsam caussam, & petitionem tam nefandam suspicor scribendum, *hominem indignum ejus sæculi.* Nisi malis cum uno Morelliano, *dignum hoc sæculo.* Ego tamen præfero alterum.

Ita tamen, quod Deus homini impudenti) Emendarunt *homini non pudenti.* Sed hoc parum est. Vellem potius novisse sensum horum verborum. Mihi videtur legendum: *se facturum, ira tamen, quod Deus homini impudenti juraret.* Sententia, promisit, verum cum ira & indignatione, quæ inde nata, quia ipse Deus jurabat homini, nec homini tantum, sed quod plus est, impudenti. Et sic alibi etiam in fabulis illud *ira* positum recordamur.

Comprimere voluisse) Morellianus unus, *opprimere voluisse, quod Theseus se passurum negaret, v. q. N. f. esset, non valeret.* Alter: *comprimere voluisse, quod Theseus f. p. n. o, q. N. f. esset valeret.*

Et valeret contra tyrannum) Quid est, *valeret?* Mallem, *sed vellet & contra tyrannum*: Mox post *decertare* pro puncto, colon ponendum, neque deest aliquid, quod putarunt. Vide Ind. in *Itaque.*

Tonitruum & fulgorem cæli) Emendarunt cum Modio, *tonitru & fulgore cæli*: quod non placet. Ordo est, fecit tonitruum, judicium significationis, hoc est, quod judicium esset. Nec *tonitruum* pro *tonitru* contemnendum, quia ipse Cicero usurpat.

Sine præfatione) Hoc ait, nullam facto suo præmisisse supplicationem, nullas preces ad Neptunum, sicut Minos fecerat ad Jovem, priusquam tonitru obtineret, ut hoc modo evidentius monstraret, se filium esse Neptuni.

Dicunt. Coronam) Morellianus unus. *accepisse coronam dicunt, quam Ariadne.*

VI. En-

VI. *Engonasin.*

HUnc *Eratosthenes* Herculem dicit, supra draconem collocatum, de quo antè diximus, eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextera clavam tenentem. Conatur interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos operuisse somno coactus existimatur, quo magis custos esse demonstratur. De hoc etiam *Panyasis* in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Jupiter admiratus, inter astra constituit. Habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis ejus dextram partem opprimere conatur, dextra manu sublata ut feriens, sinistra projecta cum pelle leonis, ut is quàm maximè dimicans appareat. & si sit, qui negat, hic, (ut Aratus) quicquam posse demonstrari, tamen conabimur ut aliquid verisimile dicamus. Aratus autem, ut suprà diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megistus patrem dicit esse, qui videtur ut lamentans filiam in ursæ figuram conversam, genu nixus palmas adversas tendere ad cœlum, ut eam sibi Dii restituant. *Hegesianax* autem Thesea dixit esse, qui Trœzene saxum extollere videtur, quòd existimatur Ægeus sub eo saxo Pelopium ensem posuisse, & Æthræ Thesei matri prædixisse, ne antè eum Athenas mitteret, quàm lapide sublato sua virtute potuisset gladium referre. Itaque niti videtur, quam altissimè potest, ut extollat. Hac etiam de causa nonnulli lyram, quæ proxima est ei signo collocata, Thesei esse dixerunt, quòd ut eruditus omnium artium, lyram quoque didicisse videbatur. Id quoque *Anacreon* dicit, ἀγχοῦ Θησέως ἔςω λύρη. Alii dicunt Thamirin à Musis excæcatum, ut supplicem ad genua jacentem: dicunt alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici,

terrifici, quod viderit Liberi patris initia. *Æschylus* autem in fabula quæ inscribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boves abduxit, iter fecisse per Lygurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, & quàm plures eorum sagittis confixisse. Sed postquam Herculi tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defessum, se ingeniculasse, multis jam vulneribus acceptis. Jovem autem misertum filii, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse, & hostes fugasse. Itaque Jovem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachiis vinctis esse dixerunt, quod vim Junoni voluerit afferre. Alii Promethea in monte Caucasi vinctum.

Quo magis custos esse) Una voce auctius Sanctandreana, *quo magis custos appositus esse*. Vix probare possum. Oculis apertis enim non tam ostendebat se appositum, quam esse custodem, cujus proprium vigilare, ac videre, ne quis furtum faciat.

Ut is quam maxime) Delent, *is*. puto fuisse olim, *uti quam*; vel, *ut iis q. m.*

Hic ut Aratus quicquam) Sanctand. *hoc, ut Aratus, quenquam posse demonstrare*. Forte non est opus. Morellianus unus ita habet, *etsi quis sit hic, neget Aratus, quemquam posse demonstrare, tamen conabimur, ut aliquid verisimile dicamus*. Quod Morellius probat, quia legitur in Arato, τὸ μὲν ὅν τις ἐπίςαται ἀφαδὸν εἰπεῖν.

Aratus autem, ut supra) Modius ep. II. *Ariethus autem* Idem mox pro *adversas*, scribit *diversas*. Quod de Arietho habet, firmat iis, quæ leguntur sup. c. 10. fin.

Pelopium ensem) Sanctand. *Ellopium*. Ego nihil muto, quia hujus nulla mentio. At Pelopio gladium habes etiam apud Pausaniam in Eliac. pri. quamvis in alia historia.

Gladium referre) Modius addit, *patri referre*, quod in Sanctandreana servarunt, me invito.

Niti videtur, quam altissime) Sanctandr. *niti videtur, ut, quam altissime possit, lapidem extollat*. Non existimo a lectione veteri recedendum.

Eru

Eruditus omnium artium) Sanctandr. cum Modio *eruditus omni genere artium*. Nimis sibi sumserunt licentiæ in his similibusque emendandis, quicunque tandem editionem illam adornarunt. Vetus lectio est optima, nec indiget medicina. Vide Indicem.

Lyram didicisse) Modius, *lyra didicisse*, quoniam Cicero de Senect. *discebant enim fidibus*. Sed nil opus est. Nam ut alterum respicit τὸ *canere*, sic alterum τὸ *pulsare*.

'Αγχὲ Θησέως) Sanctand. Αγχὲ δαὶ πῦ ἄνως Θησέως ἐπὶ λύρη. Et sic Morellianus unus, quamvis litteris fugientibus. Aliter plane non agnoscit.

Thamirus) Homerus scribit *Thamyris*, Iliad. B. ubi habes hanc historiam seu fabulam.

Et quam plures) Sanctand. *Complures*, non male.

Ingeniculasse) Schoppius hoc inter plebeja scriptoris nostri numerat. Vide Indicem.

Quibus se Herculem) Morellianus unus, *quibus se Hercules defendisset, & hostes fugasset*.

In similitudinem pugnantis) Optime, nec necesse erat, ut in Sanctandreana illud *in* expungerent.

VII. *Lyra.*

Lyra autem inter astra constituta est, hac, uti *Eratosthenes* ait, de causa, quòd initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & Oeagri filius fuit, ejus rei maximè studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendi causa allicuisse, qui querens uxoris Euridices mortem, ad inferos descendisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine laudasse, præter Liberum patrem: hunc enim oblivione ductus prætermisit, ut Oeneus in sacrificio Dianam. postea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam dividit à Thracia, sed ut *Eratosthenes* ait, in Pangæo sedens, cùm cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas objecisse, quæ corpus ejus decerperent interfecti. Sed alii dicunt, quòd initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse. Musas autem collecta membra sepulturæ mandasse; & lyram quo maximo potuerunt beneficio, il-

hius

lius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse: Apollinis & Jovis voluntate, quòd Orpheus Apollinem maxime laudaret. Jupiter verò filio beneficium concessit. Alii autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset, in Cyllene monte Arcadiæ, septem chordas instituisse, ad Atlantidum numerum, quod Maia una ex illarum numero esset, quæ Mercurii est mater. Deinde cum postea Apollinis boves abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini ut liceret sibi se dicere invenisse lyram, concessit, & ab eo virgulam quandam muneri accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficisceretur in Arcadiam, & vidisset duos dracones, inter se conjuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter se viderentur, virgulam inter utrumque projecit. Itaque discesserunt: quo facto, eam virgulam pacis causa dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos virgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Ejus exemplo, & athletæ in reliquis ejusmodi certationibus virgula utuntur. Sed ut ad propositum revertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuisse: & postquam ipse citharam invenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proserpina ad judicium Jovis venisse, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Jove datam judicem, quæ musa Orphei est mater. Itaque judicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquæque possideret. Venerem autem indignatam, ut non sibi proprium concessisset, objecisse omnibus quæ in Thracia sunt mulieribus, ut Orphea amore inductæ, ita sibi quæque appeteret, ut membra ejus discerperent. cujus caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbon est rejectum:

ctum: quod ab his sublatum, & sepulturæ est mandatum. pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse. Lyra autem à Musis (ut antè diximus) in astra constituta est. Nonnulli ajunt, quòd cum Orpheus primus puerilem amorem induxerit, mulieribus, visum contumeliam fecisse, & hac re ab eis interfectum.

Oeagri filius fuit) Τὸ *fuit* Sanctandreana non agnoscit. Morellianus unus; *Oeagri filius ei rei maxime studuit.*

Maxime laudaret) Scribendum videtur *laudarat.*

Filio beneficium) Modius Novant. Lect. ep. 117. in membranis ait reperisse sese *filia*, quod exponit de Calliopa. Forte retinendum utrumque, ac scribendum *filia filio*, quia beneficium non tam ad Calliopen, quam Orpheum spectabat. Sed & post pro *contesisit*, mallem *concessisset.*

Se conjuncto) Morellianus unus addit: *inter se implicitos conjuncto.*

Eam virgulam pacis caussa dixit esse constitutam) Forte melius erit, si legemus *pacis caussam*, ut sit sententia, virgulam eam ita esse constitutam, hanc ejus esse constitutionem ac naturam, ut sit causa pacis, ut pacem faciat.

Implicatos) Morellianus unus *implicitos*, ut supra. adde c. 7.

Quod initium Mercurio) Mallem, *quod id initium.*

Ut non sibi proprium) Sanctandr. *quod non sibi.* Et sic oportet. Verum nescio, an non desit aliquid.

In astra constituta) Et hoc bene; neque mutari, ac scribi, *inter astra*, necesse fuerat. Consulatur Index.

Quod cum Orpheus) Delent illud *cum*. Et profecto ita requirebat ratio sequentium. Sed solet noster sæpè magis rem, quam verba præcedentia attendere, quod in fabulis aliquoties est demonstratum, potestque & hoc inter plebeja ejus referri.

Et hac re ab eis interfectum) Scribunt, *illis ab hac re interfectum.* Non video, cur mutari quidquam debeat.

VIII. Olor.

HUnc Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotam historiam illis, communi genere avium Ornin nominaverunt. de quo hæc memo-

riæ prodita est causa. Jupiter cum amore inductus, Nemesin diligere cœpisset, neque ab ea ut secum cubaret impetrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus. Jubet enim Venerem aquilæ simulatam se sequi, ipse in olorem conversus, ut aquilam fugiens ad Nemesin fugit, & in ejus gremio se collocavit. quem Nemesis non aspernata, amplexum tenens, somno est consopita: quam dormientem Jupiter compressit. Ipse autem avolavit. & quia ab hominibus altè volans cœlo videbatur, inter sidera dictus est esse constitutus. quod ne falsum videretur, Jupiter è facto eum volantem & aquilam consequentem collocavit mundo. Nemesis autem, ut quæ avium generi esset juncta, mensibus actis, ovum procreavit. quod Mercurius auferens detulit Spartam, & Ledæ sedenti projecit in gremium: ex quo nascitur Helena, cæteris corporis specie præstans, quam Leda suam filiam nominavit. Alii autem cum Leda Jovem concubuisse in olorem conversum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Simulatam se sequi) Sanctandreana non male quidem, sed sine causa, ita habet: *simulatam se sequi, seseque ipse in olorem convertit, & ut aquilam fugiens ad Nemesin confugit.* Nam veterem retinet integram lectionem & Morellianus unus, alter omittit tantum verbum *sequi*.

Quia ab hominibus) Sanctand. *quod*.

Ne falsum videretur) Sanctandr. *diceretur*.

Collocavit mundo) Addit præpositionem Sanctand. *in mundo*.

Ovum procreavit) Morellianus unus, *protulit*, ex glossa, ut opinor.

IX. *Cepheus*.

Hunc Euripides, cum cæteris, Pœnicis filium Æthiopum regem esse demonstravit, Andromedæ

XI. *Andromeda.*

HÆc dicitur Minervæ beneficio inter aſtra collocata propter Perſei virtutem, quòd eam ceto propoſitam à periculo liberarat: nec enim ab ea minorem animi benevolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus, neque Casſiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac patriam relinquens, Perſea ſequeretur. ſed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodisſimè ſcribit.

Nec enim ab ea) Illud *enim* mihi ſuſpectum eſt. Mallem deleri.

XII. *Perſeus.*

HIc nobilitatis cauſa, & quòd inuſitato genere concubitionis eſſet natus, ac ſidera dicitur perveniſſe. qui miſſus à Polydecte Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexiſſe exiſtimatur, talaria & petaſum accepit. Præterea galeam, qua indutus ex adverſo non poterat videri. Itaque Græci ἀϊδ☉ galeam dixerunt eſſe, non ut quidam inſcientisſimè interpretantur eum Orci galea uſum, quæ res nemini docto poteſt probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepiſſe ex adamante factam, qua Meduſam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conſcripſit. Sed ut ait Aeſchylus Tragœdiarum ſcriptor in Phorcis, Grææ fuerunt Gorgonum cuſtodes, de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus, quæ utræq; uno oculo uſæ exiſtimantur. Et ita ſuo quæque tempore accepto oculo vigilias egiſſe. Hunc Perſeus una earum tradente exceptum, in paludem Tritonida projecit. Itaque cuſtodibus excæcatis, facilè Gorgonam ſomno conſopitam interfecit. Cujus caput Minerva in pectore di-

citur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonam à Minerva dicit interfectam. De qua alio tempore plura dicemus.

In Phorcis) Hanc tragœdiam Æschili alias laudatam non reperio, neque scio, an hic integer sit locus.

Factum nemo conscripsit) Unus Morellianorum, *nemo non scripsit*. haud probo.

De quo in primo libro Genealogiarum) Libros ergo plures scripsit Genealogiarum. Non igitur ii videntur esse, qui continent fabulas, cum fabulæ sint uno tantum compræhensæ libro. Adde, quod in eis nulla mentio sit Græarum, Gorgonas custodientium. Sed jam ante dixi in dissertatione nostra, videri fabulas multas periisse. Nam ut præter fabularum librum adhuc alias Genealogiarum existimemus scripsisse, causa non est, cum aperte genealogias contineat liber fabularum, nec de re eadem tot diversos libros credi possit voluisse conscribere.

Facile Gorgonam) Quam? nam fuere plures. præcedit quidem de Medusa Gorgona. Quia tamen nimis hic indeterminate ponitur, lego, vel *Gorgonam unam*, vel, *Gorgonam eam*.

Eutemenus) Sanctand. Recte, *euhemerus*.

XIII. Heniochus.

HUnc nos aurigam Latinè dicimus nomine Erichthonium, ut Eratosthenes monstrat quem Jupiter cùm vidisset primùm inter homines equos quadrigis junxisse, admiratus est ingenium hominis, ad Solis inventa accessisse, quod princeps quadrigis inter deos est usus. sed Erichthonius & quadrigas, ut antè diximus, & sacrificium Minervæ, & templum in arce Atheniensium primus instituit. de cujus progenie Euripides ita dicit, Vulcanum Minervæ pulchritudine corporis inductum, petiisse ab ea, ut sibi nuberet, neque impetrasse: & cepisse Minervam sese occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephestius est appellatus. quò persecutum Vulcanum, ferunt cœpisse ei vim afferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut com-

complexui se applicaret ferretur, repulsus, effudit in terram voluptatē. Quò Minerva pudore permota, pede pulverem injecit. Ex hoc autē nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eum dicitur Minerva in cistella quadam, ut mysteria contectum ad Erechthei filias detulisse, & his dedisse servandum: quibus interdixit, ne cistulam apperirent. Sed ut hominum est natura cupida, ut eò magis appetant quò interdicatur sæpius, virgines cistellam apperuerunt, & anguem viderunt. Quo facto, insania à Minerva injecta, de arce Atheniensium se præcipitaverunt. Anguis autem ad Minervæ clypeum confugit, & ab ea est educatus. Alii autem anguina tantum crura habuisse Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adolescentiæ ludos Minervæ Panathænea fecisse, & ipsum quadrigis cucurrisse, pro quibus factis inter sidera dicitur collocatus. Nonnulli qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeum, Orsilochum nomine, primum quadrigarum inventorem esse dixerunt, & pro inventione siderum locum possedisse. Alii autem hunc Mercurii filium ex Clytia natum, nomine Myrtylum Oenomai aurigam diffinierunt, cujus post notam omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Hujus in humero sinistro capra instare, & in manu sinistra hœdi videntur formari: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuisse nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Jovis fuerunt nutrices. Alii autem ab eis etiam urbes quasdam appellari dixerunt, & Olenon in Aulide, Aelicem autem in Peloponneso, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniscus autem ait Melissea quendam fuisse Cretæ

 regem,

regem, ad cujus filias Jovem nutriendum esse delatum: quæ quòd lac non habuerint, capram ei admisisse, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educasse. Hanc autem geminos hœdos solitam esse procreare, & ferè eo tempore peperisse, quo Jupiter nutriendus est allatus. Itaque propter beneficium matris & hœdos quoque dicitur inter sidera collocasse. hos autem hœdos Cleostratus Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse. Museus autem dicit Jovis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidisse existimatur. Amaltheam autem habuisse capram quandam, ut in deliciis, quæ Jovem dicitur aluisse. Nonnulli etiam Aegam Solis filiam dixerunt, multo candore corporis præstantem, cui contrarius pulchritudini horribilis aspectus existebat, quo Titanes perterriti, petierunt a Terra ut ejus corpus obscuraret: quam terra specu quodam celasse dicitur in Insula Creta, quæ postea * Jupitris fuisse nutrix, ut antè ostendimus, demonstratur. Sed cum Jupiter fidens adolescentia, bellum contra Titanas appararet, responsum est ei, si vincere vellet, ut Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum administraret, quam Aegida Græci appellarunt. Itaque facto eo, quod suprà declaravimus, Jupiter Titanas superans regnum est adeptus, & reliqua ossa ægos caprina pelle contecta anima donavit, & stellis figuratam memoriæ commendavit: & postea quibus ipse vicerat tectus, Minervæ concessit. *Euemerus* ait Aegam quandam fuisse Panos uxorem, eam compressam à Jove peperisse, quem viri sui Panos diceret filium. Itaque puerum Ægyptana, Jovem verò Aegiochum dictum; qui, quòd eum diligebat plurimum, inter astra capræ figura memoriæ causa collocavit.

Plenus

Plenus cupiditatis ad eam) Addit Morellianus *pervenisset*, quod sine dubio ex glossa sequentis *ferretur*.

Quo Minerva) Num legendum, *Quoi*, pro *cui ?* an putandum illud *quo* ellyptice poni, pro *in quo*. *In quo injecit* aurem, pro *in quod injecit*, ut noster solet Ablativum jungere τῷ *in*, ubi alii Accusativum. Vide indicem.

Orsilochum) De hoc vide, quæ notavimus in libris de Re Vehiculari.

Musæus autem dicit) Micyllus ita notat ad hunc locum; *Alii sic legunt , Mnaseas dicit, Jovem nutritum a Temide & Amalthea nympha.* Et sic editio Sanctandreana, nisi quod Musæi nomen retineat.

Obscuraret) Unus Morellianis, *obscuraretur*.

Jupitris) Micyllus *Jovis*. perperam. Nam a *Jupiter* esse *Jupitris* in secundo casu ipse Priscianus testis. Quanquam & hoc inter plebeja scriptoris nostri putem numerandum.

Et postea quibus vicerat) Lego divisim, *& post ea, quibus*.

Ægyptana) Recte Sanctand. *Ægipana*.

Capra figura) Morellianus unus, *Capra figuram*, quod non displicet.

XIV. Ophiuchus.

Ophiuchus, qui apud nostros scriptores Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenens manibus anguem, medium corpus ejus implicantem. Hunc complures *Carnubutam* dixerunt nomine, Getarum regem, qui sunt in Mysia regione, fuisse, qui eodem tempore regno est potitus, quò primùm semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cujus ipsa fuerat nutrix, in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur usus, ne cursu moraretur, jussit omnium nationum agros circumeuntem semina partiri, quo facilius ipsi posterique eorum à fero victu segregarentur. qui cum pervenisset ad eum, quem suprà diximus Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus, deinde non ut beneficiis advena & in-

nocens, sed ut crudelissimus hostis insidiis captus, aliorum dum paratus est producere, suam penè perdidit vitam. Carnubutæ enim jussu, cum draco unus eorum esset interfectus, ne cum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, currus præsidium sibi constituere speraret, Ceres eò venisse, & erepto adolescenti currum, dracone altero subjecto, reddidisse: regem autem pro cœpto maleficio pœna non mediocri affecisse, narratur. *Hegesianax* dicit, Cererem memoriæ hominum causa, ita Carnubutam sideribus figurasse, manibus tenentem, ut interficere draconem existimetur, qui ita vixerat acerbè, ut jocundissimam sibi consciceret mortem. Alii autem Herculem esse demonstrant, in Lydia apud flumen Sagarim, anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remissum. Ab Jove verò propter fortitudinem inter sidera collocatum. Nonnulli etiam Triopam Thessalorum regem dixerunt esse, qui cum suum domicilium figere conaretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame objecta, nunquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Novissimè propè ad terminum vitæ, dracone objecto mala plurima perpessus, aliquando mortem adeptus, in astra Cereris voluntate est constitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœna. Polizelus autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam serpentium multitudine occupatam, cives Ophiusam appellassent, & in ea multitudine ferarum, draco fuisset ingenti magnitudine, qui pluri-

plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta carere coegisset: dicitur Phorbas Triopæ filius ex Hyocla Mirmydonis filia natus, eò tempestate delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse: qui cum maximè Apollini dilectus esset, locatus in cœlo interficiens draconem, laudis & memoriæ causa videtur. Itaque Rhodii quotiescunque à littore longius prodeunt classes, prius sacrificant Phorbantis adventui, ut illis talis eventus inopinatæ virtutis accidat civibus, qualis inscium Phorbanta futuræ laudis ad sidera gloriæ pertulit casus. Complures etiam astrologi hunc Æsculapium finxerunt, quem Jupiter Apollinis causa inter astra collocavit. Æsculapius enim cum esset inter homines, & tantum medicina cæteris præstaret, ut non satis ei videretur hominum dolores levare, nisi etiam mortuos revocaret ad vitam, novissimè fertur Hippolytum, qui iniquitate novercæ & inscitia parentis erat interfectus, sanasse. ita *Eratosthenes* dicit. Nonnulli Glaucum Minoos filium, ejus opera revixisse dixerunt: pro quo, ut peccato, Jovem domum ejus fulmine incendisse. Ipsum verò propter artificium & Apollinem ejus patrem inter sidera anguem tenentem constituisse. ut quidam dixerunt, hac de causa anguem tenere dicitur, quòd cum Glaucum cogeretur sanare, conclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum ejus arrepsisse. quem Æsculapius mente commotus interfecit bacillo, fugientem feriens sæpius. Postea fertur alter anguis eodem venisse, ore ferens herbam, & in caput ejus imposuisse: quo facto, loco fugisse, quare Æsculapium usum eadem herba, & Glaucum revixisse. Itaque anguis & in Æsculapii tutela, & in astris dicitur collocatus. qua consuetudine ducti po-

ſteri ejus tradiderunt, ut reliqui medici anguibus uterentur.

Carnubutam) Sanctandreana, *Carnabonta*.

Qui ſunt in Myſia) Morellianus uterque, *in Thracia*, quod placet vehementer. Quanquam non ignorem, Myſos eſſe Homero, qui Thraces Europei, vel ex Strabone.

Regno eſt potitus) Morellianus unus, *rerum eſt potitus*.

Una rota dicitur) Scribendum junctim, *unarota*, quoniam peculiare genus vehiculi intelligitur, de quo prolixe diximus in libris noſtris de Re Vehiculari, non ita diu publicatis.

Advena & innocens) Morell. unus *a. & peregrinus*. Non placet.

Mortem adeptus) Morellianus unus, *Morte ademptus*, quod Morellius dicit aptius videri, me non repugnante.

Æterna merentem) Sanctandreana *mærentem*. mihi altera lectio potior videtur. Cur enim *mærentem*? an propter pœnam? At hoc non ſatis aptum.

Ex Hyocla) Micyllus, *ex Hiſcilla*, quod in Sanctandreana ſunt ſecuti.

Locatur in cœlo interficiens) Sanctandreana & hic alia habet, legit enim, *locatus inter ſydera dicitur, ut interficiens*. Sed non video, qui hoc *dicitur* cum ſequenti *videtur* poſſit cohærere. Ideo non dum recedo a veteri lectione.

Longius prodeunt claſſes) Puto *claſſe* ſcribendum.

Ut illis talis eventus) Paulo aliter ordinant alii, ſed ſenſus idem eſt, Orabant, ut illis civibus ſuis accideret hujusmodi quid, quo virtutem ſuam illuſtrare poſſent eventu inopinato, ſicut Phorbas fecit.

Dolores levare) Unus Morellii. *dolores relevare*.

Concluſus quodam loco ſecreto) Morellianus pro *concluſus* habet *clauſus*, & *ſecreto* omittit. Suſpicor, alterutrum ex gloſſa eſſe, ſcripſiſſeque noſtrum, *quodam ſecreto*.

Quo facto loco fugiſſe) Sanctandreana, una voce auctius, *quo facto utroſque loco fugiſſe*. Bene, ſi ſic libri habent veteres. ſin minus, mallem, *quo facto, eos loco*.

Tradiderunt, uti reliqui medici) Sanctand. *tradiderunt reliquis, ut medici* &c. videtur vulnus eſſe altius.

XV. *Sagitta*.

HAnc unam de Herculis telis eſſe demonſtrant, qua aquilam dicitur interfeciſſe, quæ jecinora Pro-

Promethei fertur exediſſe: de quo pluribus verbis dicere, non videtur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium ſacrificia adminiſtrarent, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſumere flamma. Itaque cùm propter ſumptus magnitudinem ſacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxiſſe exiſtimatur, recuſatione dicitur ab Jove impetraſſe, ut partem hoſtiæ in ignem projicerent, partem in ſuo conſumerent uſu. Idque poſtea conſuetudo firmavit: quod cum facilè à deo, non ut ab homine avaro, impetraſſet, ipſe Prometheus immolat tauros duos, quorum primum jecinora cum in ara poſuiſſet, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compoſitam, corio bubulo texit. Oſſa autem quæ circum fuerunt, reliqua, pelle contecta, in medio collocavit: & Jovi fecit poteſtatem, ut quam vellet eorum ſumeret partem. Jupiter autem, etſi non pro divina fecit cogitatione, nec ut Deum licebat, omnia qui debuit antè providere, ſed (quoniam credere inſtituimus hiſtoriis) deceptus à Prometheo, utrunque putans eſſe taurum, delegit oſſa pro ſua dimidia parte. Itaque poſtea in ſolennibus & religioſis ſacrificiis carne hoſtiarum conſumpta, reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni comburunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, Jupiter cum factum reſciſſet, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei gratia plus deorum poteſtate valeret, neve carnis uſus utilis hominibus videretur, cum coqui non poſſet. Prometheus autem conſuetus inſidiari, ſua opera ereptum mortalibus ignem reſtituere cogitabat. Itaque cæteris remotis, venit ad Jovis ignem: quo diminuto & in ferulam conjecto, lætus ut volare non cur-

currere videretur, ferulam jactans, ne ſpiritus interclusus vaporibus extingueret in anguſtia lumen. Itaque homines adhuc pierunque, qui lætitiæ flunt nuncii, celerrimè veniunt. Præterea totum à certatione ludorum curſoribus inſtituerunt ex Promethei conſuetudine, ut currerent lampadem jactantes. Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam deorum voluntate omni munere donavit. Itaque Pandora eſt appellata. Prometheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta millia annorum *Aeſchylus* tragœdiarum ſcriptor dixit. Præterea admiſit ei aquilam, quæ asſiduè noctu renaſcentia jocinora exeſſet. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alii ex Terra & Tartaro complures à Vulcano factam: *Polyzeus* autem Vulcani factam manibus demonſtrat, animamque ei ab Jove traditam dicunt. Sed ejus de ſolutione hanc memoriæ proditam eſſe cauſam. Cùm Jupiter Thetidis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine impetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcæ ceciniſſe feruntur fata, quæ perfici natura voluit rerum; dixerunt enim, quicunque Thetidis fuiſſet maritus, ejus filium patria fore laude clariorem. quod Prometheus non voluntate, ſed necesſitudine vigilans, auditum Iovi nuntiavit. qui veritus, ne id quod ipſe Saturno patri feciſſet, in ſimili cauſa patris regno privatus cogeretur, deſtitit Thetim velle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque vinculis liberavit: neque quod illi fuerat juratus remiſit, vacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ cauſa ex utraque re, hoc eſt

lapi-

lapide & ferro sibi digitum vincire jussit. qua consuetudine homines usi, quo satisfacere Prometheo viderentur, annulos lapide & ferro conclusos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se victorem impunè peccasse diceret. Itaque homines in maxima lætitia victoresque coronas habere constituerunt. Id in exercitationibus & conviviis perspicere licebit: sed opinio est. ad initium & interitum aquilæ revertamur. Hercules missus ab Eurystheo ad Hesperidum mala, nescius viæ devenit ad Promethea, quem in Caucaso monte vinctum suprà diximus. A quo via demonstrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo antè diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio redderet. Nam confestim honorem quem potuit reddidit merenti. *Qua dimissa, homines instituerunt ut hostiis immolatis jocinora consumerent in deorum altaribus, ut saturare eos per viscera visceribus Promethei viderentur. Ut *Eratosthenes* autem de sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Jovis fecerunt, quo Æsculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodisse. cum autem Jupiter ignoverit filio, ipsam sagittam vento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore nascebantur. Hanc ergo ob causam inter sidera demonstratur.

Sacrificia pauperibus non contingerent) Sanctandr. *non obtingerent*. Vix probare possum, Mallem, *sacrificia a pauperibus non contingerent*, ut sub intelligatur *Diis*, sitque sententia. non obtinuisse sacrificia a pauperibus, propter sumptus magnitudinem.

Recusatione dicitur) Hoc *recusatione* non intelligo. Quid enim est, quod Prometheus recusavit? utrum legi debet, *excusatione*? quasi diceret, Prometheum excusasse pauperes, & sic obtinuisse apud Jovem, quod sequitur, quo nimirum possent & ipsi facere sacrificia.

In

In ignem projicerent) Sanctandr. *Conjicerent*, Morell. unus *dejicerent*.

Consumerent usu) Alii *victu*. Ego nihil censeo mutandum.

Quæ circumfuerunt, reliqua pelle) Sanctand. *quæ circa fuerunt reliqua, pelle*; ut *reliqua* respiciat *ossa*. Sed non video, qui dici possint reliqua, nisi in respectu quorundam consumptorum. At hic consumpta erant nulla. Itaque mallem retinere lectionem veterem; & construere τὸ *reliqua* cum *pelle*. Nempe una pellis, quam supra vocabat corium, tegebat carnes; reliqua ergo erat alia, quæ tegere debebat ossa, ut ex superioribus apparet. Morellianus unus, *ossa autem quæcunque fuerunt reliqua*.

Omnia qui debuit) Fecerunt, *quæ*. Atqui proxime præcedit, *Deum*.

Reliquias, quæ pars fuit Deorum) Hæc non intelligo. quo enim spectat τὸ *eodem*? debet aliquid præcedere, quo referatur. Deinde, quomodo reliquiæ sunt pars Deorum? Suspicor scribendum, *reliqua ossaque, quo pars fuit Deorum, eodem igni comburunt*. Dicit, comburere reliquias & ossa, quoniam de ossibus præcessit, & comburere eodem igne, quo partem Deorum, id est, id, quod ad Deos pertinebat, viscera puto, & jecinora, de quibus ante fuerat locutus.

Cum coqui non posset) Sanctandreana, *cum concoqui*. Pessime. Non enim igne concoquitur caro, sed coquitur, & prius debet esse cocta, quam in usus humanos possit adhiberi.

Ferulam jactans) Mallem, *jactabat*, vel *jactavit*.

Itaque homines) Hoc totum pro glossemate inepti hominis habeo.

Spiritus interclusus) Morell. *inclusus*.

Præterea totum a certatione) In Sanctandrea. *Præterea in certatione*, omissis cæteris. In Morell. uno, *præterea in concitatione ludorum*. Micyllus putat, abesse quidpiam, & pro *totum*, scribit *votum*. Mihi altius videtur vulnus. Plane *totum* a corruptum est ex vocabulo, quo, quales hic intelligantur ludi, significatum fuit, ac certationes. Putabam *votiva*, nunc non placet. Mallem, *præterea nota certatione ludorum in cursoribus instituerunt*, &c.

A Vulcano factam: Polyzeus autem) Omnia hæc Sanctandreana omittit. Causam non excogito. Equidem & Modius ep. 117. Novant. *Concisius libri veteres: Complures Vulcani factam manibus demonstrant*. Sed me nihil movet. Pro *Polyzeus* scribendum *Polyzelus*, nam hoc ejus nomen, atque ita eum supra etiam laudaverat, ut dubitari nequeat, quin hæc sint Hygini, nec omitti possint. Cæterum a *Polyzelus*, usque ad *demonstrat*, omnia in parenthesi sunt ponenda.

Patria fore laude) Sanctand. *Patre fore l. c.* sed priorem firmat etiam Morell. unus.

Patris

Patris regno privatus) Ante ista ponunt *ne*, quod veteres habent in superioribus. Sed hoc minurum est. Vellem potius, ut mihi quis monstraret Connexionem. Quid enim est, ne id in simili causa cogeretur privatus? scribe confidenter pro *patris*, quod hic est nihili *pati*, ordo; ne cogeretur pati, quod fecisset.

Vincire) Sanctand. *vinciri*. Verum ita scribere debuerat *ipsi*. Quare veterem scripturam sic expone, quod Jupiter hoc jusserit Prometheum sibi ipsi facere.

Sed opinio est) Sanctand. *sed, opinor, ad initium*: ubi verbum *opinor* plane friget. Mihi verba, *opinio est*, inepti glossatoris videntur, qui ferre annulos & coronas opinionem, id est vanam persuasionem dicebat.

Merenti) Hic non pauca desunt.

Ut saturare eos per viscera visceribus Promethei) Sanctandreana: *ut ex saturare eos pro visceribus*. Mallem, *ut saturare eos per viscera pro visceribus &c.*

XVI. De Aquila.

Aquila hæc est, quæ dicitur Ganymedem rapuisse, & amanti Jovi tradidisse. Hanc etiam Jupiter primus ex avium genere delegisse sibi existimatur, quæ sola tradita est memoriæ, contra solis orientis radios contendere valere. Itaque super aquarium volare videtur. Hunc enim complures Ganymedem esse finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropen quendam fuisse, qui Coam insulam tenuerit regno, & à filiæ nomine Coon, & homines ipsos à se Meropas appellaret. Hunc autem habuisse uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quæ cùm desierit colere Dianam, ab ea sagittis figi cœpit. Tandem à Proserpina vivam ad inferos arreptam esse. Meropem autem desiderio uxoris permotum, mortem sibi consciscere voluisse. Junonem autem misertam ejus, in aquilam corpus ejus convertisse, & inter sidera constituisse: ne, si hominis effigie eum collocaret, nihilominus memoriam tenens, coniugis desiderio mœreret. *Aglaosthenes* autem qui Naxica scripsit, ait,

Jovem Cretæ ſurreptum, Naxum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam pervenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello laceraſſe Titanas, ſacrificanti ei aquilam auſpicatam: quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, defeciſſe: Jovem autem miſertum ejus, cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam quæ ſoccum ejus in Amitenea Ægyptiorum delatum Mercurio traderet, quem perſequens Venus, ad cupientem ſui pervenit: qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocavit.

Contendere valere) Sanctand. *Contendere volare*, quod eſt pretii nullius. Quid enim eſt, *volare contra radios*? Lego, *os contendere valere*. De aquilis, & virtute oculorum, quibus ipſos adſpectare Solis radios ſine conniventia ſoleant, veteres omnes teſtantur.

Meropas appellaret) Scribe, *appellarit*, ut ſupra, *tenuerit*.

Bello laceraſſe) Sanctand. *bello laceſſere*, placet.

Animum, ut contumelia) Morelliani, *animo*. Vide indicem in *deficere*.

Amitenea) Micyllus *Amithaoniam*, quod ſervarunt in Sanctandr.

XVII. Delphin.

Hic qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, *Eratoſthenes* ita cum cæteris dicit. Neptunum quo tempore voluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens ſervare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæſitum dimiſiſſe. In his & Delphina quendam nomine, qui pervagatus inſulas, aliquando ad virginem pervenit, eique perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorum adminiſtravit. Pro quo facto

inter

inter sidera delphini effigiem collocavit. Et hoc amplius, qui Neptuno simulacrum faciunt, delphinum aut in manu, aut sub pede ejus constituere videmus: quod Neptuno gratissimum esse arbitrantur. *Aglaosthenes* autem qui Naxica conscripsit, Tyrrhenos ait fuisse quosdam navicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum cum sociis suis comitibus transvectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutritum, & nostri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propositum revertamur, navicularii spe prædæ inducti, navem avertere voluerunt. quod Liber suspicatus, comites suos jubet symphonia canere: quo sonitu inaudito Tyrrheni cum usque eò delectarentur, ut etiam in saltationibus essent occupati, cupiditate se in mare inscii projecerunt, & ibi delphini sunt facti. quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere voluisset, unius effigiem inter sidera collocavit. Alii autem dicunt, hunc esse delphina, qui Ariona citharœdum ex Siculo mari Tænarum transvexit: qui, cum cæteros artificio præstaret, & circum insulas quæstus causa vagaretur, servuli ejus arbitrati, plus in perfidiosa libertate commodi, quàm in placida servitute esse, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino projecto, bona ejus inter se partirentur. qui cum cogitationem eorum sensisset, petiit non ut dominus à servis, sed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis, ut se liceret ornatum, qua sæpe fuerat veste, * quoniam nemo esset alius, ut ipse, qui suum quæstum prosequeretur eventum. Quod cum impetrasset, cithara sumpta, suam cœpit deflere mortem: quo sonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium potestate invocata, super eos se dejecit. quorum

unus Ariona exceptum pertulit ad Tænarium litus. in cujus memoriæ causam, quæ ibi statuta est Arionis, in ea delphin simulacrum affixum videtur, pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Servi autem qui se putarant servitute elapsos, tempestate Tænarum perducti, à domino comprehensi, non mediocri supplicio sunt affecti.

Et nostri in progenie Deorum) Qui nam illi, *nostri*? cur non nominat, cum libros nominet? Ego suspicor, scripsisse, *& nos ipsi in progenie Deorum*, innuisseque id ipsum opus, quod supra *genealogias* dixit. Quæ si vera conjectura, liqueret hinc, non aliud id esse, quam librum fabularem, cum in eo pluribus occurrat fabula Liberi & Tyrrhenorum.

Cupiditate se in mare) Mallem distinguere, *in saltationibus essent occupati cupiditate, se in mare.*

Sed ut innocens ab) Multa hic Sanctandreana mutat. Habet enim primo, *non ut Dominus à servis, & innocens ab improbis, sed ut parens à filiis.* Quod non placet, etiamsi ad eundem modum emendaverit & Modius ep. 117. Novat. Est enim oppositio inter eum, qui quid exigit & postulat jure suo ab alio, & eum, qui precibus & per amicitiam quærit obtinere. Horum alterum agit Dominus, alterum innocens apud improbos, quos scit nimirum, jura nulla & honestatem curare, sed si quid obtinere debet, precibus obtinendum esse, quomodo exempli gratia fit a viatore apud latrones. Deinde sequitur: *ut se liceret ornare, qua sæpe vicerat, veste, quoniam nemo esset alius, qui ut ipse suum quæstu prosequeretur eventum.* Planè sicut apud Modium, qui ob emendationem istam ita de se: *Si nihil aliud in Hygino restituissem, operæ pretium tamen mihi fecisse viderer, vel unius hujus loci tam felici emendatione.* Mihi, nisi fide codicis optimi, de quo valde dubito, nec dubium hoc eximit Modius, sint firmata, nimio audacter videntur immutata, & iccirco ita malo constituere: *ut se liceret ornatum, qua sæpe fuerat, veste, quoniam nemo esset alius, qui suum questu prosequeretur, prosequi eventum.* Ordo est, ut se liceret prosequi eventum suum questu, quoniam nemo esset alius, qui prosequeretur, inter piratas scilicet, ac latrones, qui jam vitam ei, & cum voluptate, sint ademturi. Verba, *ut ipse*, intrusa a sciolo videntur, quanquam non repugnem, si quis velit retinere. Alterum interim negotio convenientius videtur. *Questus*, est querela, fletus, lamentatio, post

post obitum alicujus. Itaque sequitur, *suam capit deflere mortem.* In Morelliano Codice uno legebatur, *ornatum, qua consueverat, veste*, quod puto esse glossam illius *sæpe fuerat.* *Quæ ibi statuta est*) Sanctand. *statua*, forte fuit a prima manu, *quæ ibi statua statuta est.*

XVIII. *Equus.*

HUnc *Aratus* & alii complures Pegasum, Neptuni & Medusæ Gorgonis filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotiæ monte ungula saxum feriens, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene est dictus. Alii dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium Argivorum regem devenerit, Antiam conjugem regis, hospitis amore inductam, petiisse ab eo uti sibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum, quæ cum impetrare non potuisset, verita ne se ad regem criminaretur, occupat, eum sibi vim afferre voluisse Prœto dicit. qui quod eum dilexerat, noluit ipse supplicium sumere: sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Jobatam Antiæ reginæ patrem, quam alii Schenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros vastabat flamma: unde victor profugiens post fontis inventionem, cum ad cœlum contenderet evolare, neque longè jam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique periisse dicitur. Equus autem subuolasse, & inter sidera ab Jove constitutus existimatur. Alii non criminatum ab Antia, sed ne sæpius audiret quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugisse Argis dixerunt. *Euripides* autem in Menalippa, ipsam Menalippen Chironis Centauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & studium in venando maximum haberet, quodam tempore

pore ab Æolo Hellenis filio Jovis nepote persuasam concepisse. cumque jam partus appropinquaret, profugisse in sylvam, ne patri cum virginem speraret, nepotem procreasse videretur. Itaque cum parens eam persequeretur, dicitur petiisse â deorum potestate, ne pariens à parente conspiceretur. quæ deorum voluntate; postquam peperit, in equam conversa, inter astra est constituta. Nonnulli eam vatem dixerunt esse: sed quòd deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam esse conversam. *Callimachus* autem ait quòd desierit venari, & colere Dianam, in quam speciem suprà diximus eam Dianam conuertisse. Hæc dicitur etiam hac re non esse in conspectu Centauri, quem Chirona esse nonnulli dixerunt: & etiam dimidiam apparere, quòd noluerit sciri, se fœminam esse.

Occupat, eum sibi vim) Mallem, *occupat eum, sibi vim* &c.

Vim afferre) Morellianus unus, *vim inferre*, quod itidem a glossa puto esse.

Ipsam Menalippen Chironis) Jan. Parrhasius epist. 7. legit *Euippen*, quoniam sic ex Euripide nomen ejus laudat etiam Pollux lib. 4.

Deorum voluntate) Morellianus unus, *Deorum potestate*, ex præcedentibus.

XIX. *Deltotum.*

HOc sidus velut litera est Græca in triangulo posita: itaque appellatur, quòd Mercurius supra caput Arietis statuisse existimatur, ideo ut obscuritas Arietis hujus splendore, quo loco esset, significaretur, & Jovis nomine Græcè Dios primam literam deformaret. Nonnulli Ægypti positionem. Alii quà Nilus terminaret Æthiopiam esse & Ægyptum dixerunt. Alii Siciliam figuratam putaverunt. Alii, quòd orbem terrarum superiores trifariam diviserunt, tres angulos esse constitutos dixerunt.

Velut

Velut litera) Morellius notat, esse & hanc lectionem: *Hoc Sydus, quod, ut litera Græca est in triangulo posita. ita appellatur.*

Jovis nomine Græce Dios) Nam satis videntur cohærere, ordo tamen iste, ut (delton) deformaret litteram primam Jovis nomine. *Ubi Jovis nomine* ellyptice intelligendum usurpari, pro *in Jovis nomine* prima littera in Dios seu nomine Jovis est delta.

Nonnulli Ægypti positionem: alii, qua Nilus) illud *alii* sine dubio hic male intrusum est ex versu sequenti, ac delendum.

XX. Aries.

HIc existimatur esse qui Phryxum transtulisse & Hellen dictus est, per Hellespontum: quem *Hesiodus* & *Pherecides* ait habuisse auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellespontum, & à Neptuno compressam. Pæona procreasse complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumem ad Æetam pervenisse, & arietem Jovi immolasse, pellem in templo fixisse, arietis ipsius effigiem ab Jove inter sidera constitutam. habere tempus anni quo frumentum seritur, ideò quòd ortum severit, antè, quæ maximè fugæ fuit causa. Et *Eratosthenes* ait, arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phryxo memoriæ causa dedisse, ipsum ad sidera pervenisse: quare, ut suprà diximus, obscurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio, quod est in Bœotia, natum. Alii in Salonum Thessaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus, Æoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salmonea esse Æoli nepotem dixerunt. Crethea autem habuisse Demodicem uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidisse: neque ab eo, ut sibi copiam faceret, impetrare potuisse. Itaque necessariò coactam criminari eum ad Crethea

cœpisse, quæ diceret ab eo vim sibi penè allatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamanti, ut de eo supplicium sumeret, persuasisse. Nubem autem intervenisse, & ereptum Phryxum & Hellen ejus sororem in ariete posuisse: & per Hellespontum quàm longissimè posset, perfugere jussisse: Hellen decidisse & ibi debitum naturæ reddidisse. Ex hujus nomine Hellespontum appellatum. Phryxum Colchos pervenisse, & ut antè diximus, arietis interfecti pellem in templo fixisse. Ipsum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri ejus satisfecerit, eum innocentia confusum profugisse. *Hermippus* autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnaverit, devenisse cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris Ammodes est appellatus. Itaque cum in maximum periculum devenisset, quod iter necessariò facere videbatur, accesssit eò, ut aquæ maxima penuria esset. quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur: qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuitò ad milites eorum errans pervenit. quos cùm vidisset, fuga sibi præsidium paravit. Milites autem qui eum fuerunt conspicati, etsi pulvere & æstu pressi vix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietem sequi cœperunt usque ad eum locum, qui Jovis Ammonis postea templo constituto est appellatus. Quò cùm pervenissent, arietem qui consecuti fuerant, nusquam invenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti sunt: corporibusque recuperatis, Libero statim nunciaverunt. qui gavisus ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Ammonis templum cum arietinis cornibus simulachro facto constituit.

tuit. arietem inter ſidera figuravit, ita ut cùm Sol in ejus foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ veris tempore fiunt, hac re maxime, quòd illius fuga Liber recreavit exercitum. Præterea 12. ſignorum principem voluit eſſe, quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis ſimulacro *Leon*, qui res Ægyptias conſcripſit, ait: Cum Liber Ægyptum, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Ammonem quendam ex Africa veniſſe, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus inveniſſe diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas Ægyptias. & qui ſimulacra faciunt Ammonis, eum capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum voluerunt asſignare, quòd non petierit ab Ammone, ſed ultrò ad eum ſit adductus, ſimulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ cauſâ inter ſidera fixum dicunt.

Quo frumentum ſeritur, ideo quod) Diſtinctio prava, & deterior in Sanctandreana, in qua poſt *ſeritur*, colon eſt. Nam comma poſt *ideo* collocandum. Redditur enim ratio, cur ſignum arietis monſtret initium veris.

Quod ortum ſeverit ante) Sanctandreana, *quod hortum ſeverit ante*. Nil definio, quia mihi hæc fabula ignota eſt.

Et Eratoſthenes) Scribe, *At Eratoſthenes*; Nam diverſa dicit.

Permotum Athamanti, ut de eo) Poſt *permotum* quoque comma ponendum. Sanctandreana præmittit ante iſta, *ut uxoris amantem & regem decebat*. Verba, *& regem decebat*, libri veteres non agnoſcunt. Nec intelligo, quomodo decuerit regem, perſuadere fratri, ut ſumeret ſupplicium de filio ſuo. Nihil in hoc eſt, quod ſpeciatim regem, ut regem deceat.

Eum innocentiæ confuſum profugiſſe) Sanctandreana habet, *confiſum*. Sed ſi confiſus fuit innocentia, quid ita profugit? deeſt ergo cauſſa, qua profugit.

Quod iter neceſſario facere videbatur) Sanctandreana: *quod iter neceſſario faciendum eſſe videbat*.

debat Quomodo & Modius ep. 117. ex membranis, uti quidem ipse ait. Verum nimis abeunt a lectione veteri, unde non Hygini, sed emendatoris esse intelligitur. Scribo, *quod iter nec necessario facere videbatur.* Putabant, eum suscepisse iter hoc necessitate nulla compulsum. Accedebat penuria aquarum. Hinc tumultus. Sane nisi eo modo locus exponatur, illud *accessit eo* vix sensum habet.

Ad milites eorum errans pervenit) Quorum? an tumultuantium. At hi ipsi erant milites. An scribendum, *ad milites, seorsum errans*?

Liber recreavit) Modii membranæ, *Liberi*, & mox, *quod illius optimus.* Nec displicet. Vide ipsum Novant. ep. 117.

XXI. *Taurus*.

HIc dicitur inter astra constitutus, quod Europam incolumen transvexit Cretam, ut *Euripides* dicit. Nonnulli autem cum Io in bovem sit conversa, ut Jupiter ei satisfacere videretur, inter sidera constituisse, quo ejus prior pars apparet, ut tauri, sed reliquum corpus obscurius videatur. Spectat autem ad exortum solem, cujus oris effigiem quæ continent stellæ, Hyades appellantur. Has autem *Pherecydes* Atheniensis Liberi nutrices esse demonstrat numero septem, quas etiam antè nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina sunt hæc: Ambrosia, Eudora, Pedile, Coronis, Polisso, Phyleto, Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambrosiam omnes ad Thetym profugisse, ut ait *Asclepiades*. Sed ut *Pherecydes* dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Junoni tradiderunt. Quam ob causam ab Jove gratia eis est relata, quòd inter sidera sunt constitutæ. Hyades autem appellatæ sunt, ut ait *Musæus*, quòd ex Atlante & Platone Oceani filia, sint quindecim filiæ procreatæ, quarum quinque Hyadas appellatas demonstrat, quòd earum Hyas fuerit frater à sororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone esset interfectus, quinque, de

quibus suprà diximus, lamentationibus assiduis permotæ dicuntur interiisse: quare eas quòd plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas verò decem sorores deliberasse de sororum morte, & earum septem sibi mortem consciſse: quare quòd plures idem senserunt, Pleiadas dictas. *Alexander* autem Hyadas ait dictas, quòd Hyantis & Bœotiæ sunt filiæ. Pleiadas autem, quòd ex Pleione Oceani & Atlantæ sint natæ. Hæ numero septem dicuntur. Sed nemo amplius quàm sex videre potest. Cujus causà proditur hæc, quòd de septem sex cum immortalibus concubuerunt; tres cum Jove, duæ cum Neptuno, una cum Marte. reliqua autem Sisiphi uxor demonstratur. Quarum ex Electra & Jove Dardanum, ex Maja Mercurium, ex Taygete Lacædemona procreatum, ex Alcyone autem & Neptuno Hyrea, ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope Oenomaum procreasse, quam alii Oenomai dixerunt uxorem. Meropem autem Sisypho nuptam, Glaucum genuisse, quem complures Bellerophontis patrem esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores ejus, inter sidera constitutam. Sed quia homini nupsit, stellam ejus obscuratam. Alii dicunt Electram non apparere, ideò quòd Pleiades existimentur choream ducere stellis. Sed postquam Troja fuit capta, & progenies ejus quæ à Dardano fuerit, sit eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo qui arcticus dicitur, constitisse, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo sparso videri. Itaque è facto cometem esse appellatam. Sed has Pleiadas antiqui Astrologi seorsum à Tauro deformaverunt, ut antè diximus, Pleionis & Atlantis filias: quæ cum in Bœotiam cum puellis iter facerent, Oriona conatum voluisse eis vim afferre, illas

 fugere

fugere cœpisse. Oriona autem secutum esse annis 12. neque eas invenire potuisse. Jovem autem puellarum misertum, inter astra constituisse, & postea à nonnullis astrologis caudam tauri appellatam. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occasum sequi videtur. Eas stellas Vergilias nostri dixerunt, quòd post ver exoriuntur. & hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem: quòd earum signo exoriente æstas significatur, occidente autem hyems ostenditur, quod aliis non est traditum signis.

Nonnulli autem) Libri Modiani, *nonnulli agunt*. Probo.

Quo ejus prior pars) Sanctand. *quod*, & mox *appareat*. Non dubito, quin hæc sint emendatorum, quos non puto hic audiendos. *Quo*, est *ex quo*, ex qua re, ex qua caussa, ut sæpissime in fabulis. Hinc liquet, non *apparet* immutandum, sed *videatur*, & scribendum, *videtur*. Nempe quia pars posterior non apparet, hinc vult colligi, esse generis fæminini, ac iccirco significare Jona. Nam hunc sexum tantum a priore parte constituere, ostendit Scholiastes Arati, atque ait fieri ob fæminini sexus pudorem.

Musæus) Sanctand. *Mnaseas*. Ego nihil definio. Nam & supra c. 13. utraque editio Musæi nomen servat. Sane qua occasione ista tradere Mnaseas debuerit, vix liquet; qua vero Musæus, quilibet intelligit. Firmatque nomen hoc uterque etiam Morellianus. Lectio est talis: *ut ait Musæus, quod ex Atlante & Aethra Oceani filia*.

Atlante & Plutone) Sanct. *Atlante & Pleiade*. Mallem & *Pleione*, quia propius a lectione veteri, & sic noster ipse in sequentibus, nec aliter Ovidius in Fastis & Met. itemque Valerius Flaccus. Nam Æthræ quidem nomen, quod Morelliani habent, alienum est.

Deliberasse de sororum morte) Quæ nam ea est deliberatio, & de quarum sororum morte deliberabant? Non enim de earum, quæ jam interierant. Scribo, *deliberasse de sua etiam morte*.

Capillo sparso) Morellianus, *capillo passo*. Alterutrum ex glossa est.

XXII. Ge-

XXII. *Gemini.*

HOs complures astrologi Castorem & Pollucem esse dixerunt, quos demonstrant omnium fratrum inter se amantissimos fuisse: quia neque de principatu contenderunt, neque ullam rem sine communi consilio gesserunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notissima sidera eos constituisse existimatur. Neptunum autem pari consilio eos munerasse. Nam equos his quibus utuntur donavit, & dedit potestatem naufragis saluti esse. Alii dixerunt Herculem esse & Apollinem: nonnulli etiam Triptolemum, quem suprà diximus, & Jasiona, à Cerere dilectos, & ad sidera perlatos. Sed qui de Castore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Castor in oppido Ariadnis sit occisus, quo tempore Lacedæmones cum Atheniensibus bellum gesserunt. Alii autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periisse dixerunt. Pollucem ait *Homerus* concessisse fratri dimidiam vitam. Itaque alternis diebus, eorum quenque lucere.

Nam equos his) Sensus non est integer. Scribo : *Nam equis his.*

In oppido Ariadnis) Scribendum, *in oppido Aphidna*, ex memb. Modii. Vide ipsum ep. 117.

XXIII. *Cancer.*

HIc dicitur Junonis beneficio inter astra collocatus, quòd cùm Hercules contra hydram lernæam constitisset, ex palude pedem ejus mordicus arripuisset: qua de re Herculem permotum, eum interfecisse. Junonem autem inter sidera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quæ maximè solis cursu continentur. In ejus deformationis parte sunt quædam

dam qui asini appellantur, à Libero in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim à Junone furore objecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitans ad Jovis Dodonæi templum pervenire: unde peteret responsum, quò facilius ad pristinum statum mentis perveniret. sed cùm venisset ad quandam paludem magnam, quam transire non posset, de quibusdam duobus asellis obviis factis, dicitur unum deprehendisse eorum, & ita esse transvectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaque cùm venisset ad templum Jovis Dodonæi, statim dicitur à furore liberatus, & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi quo fuerat vectus, vocem humanam dedisse. Itaque postea cum Priapo de natura contendisse, & victum ab eo interfectum, pro quo Liberum ejus misertum in sideribus annumerasse. Et ut sciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deæ beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiam alia historia de asellis. ut ait *Eratosthenes*, quo tempore Jupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos convocavit, venisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis vectos: qui cum longè ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertimuisse, & ita pro se quisque magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, ut omnes hostes eorum clamore in fugam se converterent, & ita sint superati. Hujus similis est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoque fertur, cum concham inventam excavasset, secum ad gigantes tulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem veritos, ne quà esset immanis fera ab adversariis adducta, cujus esset ille mugitus, fugæ se mandasse: & ita victos in hostium potestatem pervenisse. Inter

Inter astra collocatus) Morelli : *in astris locatus*.

Sunt quædam, qui asini) Sanctandr. *sunt quidam*. Verum puto nostrum stellas in animo habuisse.

Duabus stellis figurati) Morell. *duabus stellis omnino figurati*, quod placet. Ita namque id *omnino* elegantissime usurpant & alii, pro *tantum*. Sueton. Aug. c. *Externa bella duo omnino per segessit*. Cicero pro Cluen. *quinque omnino fuerunt, qui illum* &c.

Jovis Dodonæi templum) Morell. *Jovis Dodonæi oraculum*, quod præfero, & *templum* suspicor à glossa esse, transsumpta ex sequentibus. ubi per variationem habetur.

De quibusdam duobus asellis) Vel illud *de*, vel subsequens *eorum*, videtur delendum.

Aquam non tetigerit) Morellianus unus, *aqua non tetigerit*.

XXIV. *Leo.*

Hic dicitur à Jove constitutus, quòd omnium ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quòd Herculis prima fuerit hæc certatio, & quòd eum inermis interfecit. De eo *Pisandrus* & complures alii scripserunt, cujus simulacrum proximum est virgini. * Sed aliæ 7. stellæ ad caudam leonis in triangulo collocatæ, quas crines Beronices esse *Conon Samius* mathematicus & *Callimachus* dicit. Cum Ptolomæus Beronicen, Ptolemæi & Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis pòst diebus Asiam oppugnatum profectus esset, vovisse Beronicen, si victor Ptolomæus redisset, se detonsuram crinem, quo voto damnatum crinem in Veneris Arsinoes * Conflitidis posuisse templo, eumque postero die non comparuisse. quod factum cum rex ægrè ferret, *Conon* mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera videri collocatum, & quasdam vacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret. Hanc Beronicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetam. Alii dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronicis

XXVI. *Scorpius.*

HIc propter magnitudinem membrorum in duo signa dividitur, quorum unius effigiem nostri Libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de causa statutum assignatur, quòd Orion cum venaretur, & in eo exercitatissimum se esse confideret, dixisse etiam Dianæ & Latonæ, se omnia quæ ex terra oriuntur, interficere, valere: quare terram permotam, scorpionem eduxisse, qui eum interficere demonstratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, scorpionem inter astra collocasse: ut species ejus hominibus documento esset, ne quis eorum de aliqua re sibi confideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quòd terræ ultrò tribuisset. Itaque eum constitutum, ut cum scorpio oriatur, Orion occidat.

Itaque eum constitutum) Nescio an non scripserit Hyginus, *ita itaque eum constitutum, ut* &c.

XXVII. *Sagittarius.*

HUnc complures Centaurum esse dixerunt. Alii autem hác causa negaverunt, quòd nemo Centaurus sagittis sit usus. Hic autem quæritur, cur equinis cruribus sit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli, hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, ut ait *Sosithens* tragœdiarum scriptor, eum domicilium in monte Helicone habuisse, & cum Musis solitum delectari, nonnunquam etiam studio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem assecutum. Nam & celerrimum in sylvis, & acutissimum in Musis factum esse: pro quo studio petisse Musas ab Jove, ut

in

in aliquo astrorum numero deformaretur. Itaque Jovem fecisse, ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet significare, crura ejus equina fecisse, quòd equo multum sit usus: & sagittas pro ingenio adjunxisse, ut ex his & acumen & celeritas esse videretur. Caudam satyricam in corpore finxisse, quòd non minus hic Musis, quàm Liber Satyris sit delectatus. Ante hujus pedes stellæ sunt paucæ in rotundo deformatæ, quas coronam ejus, ut ludentis abjectam nonnulli dixerunt.

Itaque Jovem fecisse, ut eum) Distingue ac emenda. *Itaque Jovem fecisse. Et cum omnia.*

Et celeritas esse videretur) Scribo, *& celeritas ejus videretur,* ingenii nimirum, cujus virtutes adumbrare debebant.

XXVIII. *Capricornus.*

Hujùs effigies similis est Ægipani, quem Jupiter, quòd cum eo erat nutritus, in sideribus esse voluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus. Hic etiam dicitur, cum Jupiter Titanas oppugnaret, primus objecisse hominibus timorem, qui Panicos appellatur, ut ait *Eratosthenes*. hac etiam de causa hujus inferiorem partem piscis esse formationem, quòd muricibus, id est maritimis conchyliis hostes sit jaculatus, pro lapidum jactatione. Ægyptii autem sacerdotes, & nonnulli poetæ dicant, cum plures dii in Ægyptum convenissent, repentè venisse eodem Typhona acerrimum giganta, & maximè deorum inimicum: quo timore permotos, in aliam figuram se convertisse. Mercurium factum esse Ibin: Apollinem autem, quæ Threicia avis est, & grus dicitur: Dianam cato simulatam. quibus de causis Ægyptios ea genera violari non sinere demonstrant, quòd deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se dejecisse,

unus Ariona exceptum pertulit ad Tænarium litus. in cujus memoriæ causam, quæ ibi statuta est Arionis, in ea delphin simulacrum affixum videtur, pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Servi autem qui se putarant servitute elapsos, tempestate Tænarum perducti, à domino comprehensi, non mediocri supplicio sunt affecti.

Et nostri in progenie Deorum) Qui nam illi, *nostri?* cur non nominat, cum libros nominet? Ego suspicor, scripsisse, *& nos ipsi in progenie Deorum*, innuisseque id ipsum opus, quod supra *genealogias* dixit. Quæ si vera conjectura, liqueret hinc, non aliud id esse, quam librum fabularem, cum in eo pluribus occurrat fabula Liberi & Tyrrhenorum.

Cupiditate se in mare) Mallem distinguere, *in saltationibus essent occupati cupiditate, se in mare.*

Sed ut innocens ab) Multa hic Sanctandreana mutat. Habet enim primo, *non ut Dominus à servis, & innocens ab improbis, sed ut parens à filiis.* Quod non placet, etiamsi ad eundem modum emendaverit & Modius ep. 117. Novat. Est enim oppositio inter eum, qui quid exigit & postulat jure suo ab alio, & eum, qui precibus & per amicitiam quærit obtinere. Horum alterum agit Dominus, alterum innocens apud improbos, quos scit nimirum, jura nulla & honestatem curare, sed si quid obtinere debet, precibus obtinendum esse, quomodo exempli gratia fit a viatore apud latrones. Deinde sequitur: *ut se liceret ornare, qua sape vicerat, veste, quoniam nemo esset alius, qui ut ipse suum quæstu prosequeretur eventum.* Planè sicut apud Modium, qui ob emendationem istam ita de se: *Si nihil aliud in Hygino restituissem, operæ pretium tamen mihi fecisse viderer, vel unius hujus loci tam felici emendatione*, Mihi, nisi fide codicis optimi, de quo valde dubito, nec dubium hoc eximit Modius, sint firmata, nimio audacter videntur immutata, & iccirco ita malo constituere: *ut se liceret ornatum, qua sape fuerat, veste, quoniam nemo esset alius, qui suum questu prosequeretur, prosequi eventum.* Ordo est, ut se liceret prosequi eventum suum questu, quoniam nemo esset alius, qui prosequeretur, inter piratas scilicet, ac latrones, qui jam vitam ei, & cum voluptate, sint ademturi. Verba, *ut ipse*, intrusa a sciolo videntur, quanquam non repugnem, si quis velit retinere. Alterum interim negotio convenientius videtur. *Questus*, est querela, fletus, lamentatio, post

post obitum alicujus. Itaque sequitur, *suam capit deflere mortem.* In Morelliano Codice uno legebatur, *ornatam, qua consueverat, veste,* quod puto esse glossam illius *sape fuerat,* *Qua ibi statuta est*) Sanctand. *statua,* forte fuit a prima manu, *qua ibi statua statuta est,*

XVIII. *Equus.*

HUnc *Aratus* & alii complures Pegasum, Neptuni & Medusæ Gorgonis filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotiæ monte ungula saxum feriens, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene est dictus. Alii dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium Argivorum regem devenerit, Antiam conjugem regis, hospitis amore inductam, petiisse ab eo uti sibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum, quæ cum impetrare non potuisset, verita ne se ad regem criminaretur, occupat, eum sibi vim afferre voluisse Prœto dicit. qui quod eum dilexerat, noluit ipse supplicium sumere; sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Jobatam Antiæ reginæ patrem, quam alii Schenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros vastabat flamma: unde victor profugiens post fontis inventionem, cum ad cœlum contenderet evolare, neque longè jam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique perisse dicitur. Equus autem subuolasse, & inter sidera ab Jove constitutus existimatur. Alii non criminatum ab Antia, sed ne sæpius audiret quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugisse Argis dixerunt. *Euripides* autem in Menalippa, ipsam Menalippen Chironis Centauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & studium in venando maximum haberet, quodam tem-

pore ab Æolo Hellenis filio Jovis nepote persuasam concepisse. cumque jam partus appropinquaret, profugisse in sylvam, ne patri cum virginem speraret, nepotem procreasse videretur. Itaque cum parens eam persequeretur; dicitur petiisse à deorum potestate, ne pariens à parente conspiceretur. quæ deorum voluntate; postquam peperit, in equam conversa, inter astra est constituta. Nonnulli eam vatem dixerunt esse: sed quòd deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam esse conversam. *Callimachus* autem ait quòd desierit venari, & colere Dianam, in quam speciem suprà diximus eam Dianam conuertisse. Hæc dicitur etiam hac re non esse in conspectu Centauri, quem Chirona esse nonnulli dixerunt: & etiam dimidiam apparere, quòd noluerit sciri, se fœminam esse.

Occupat, eum sibi vim) Mallem, *occupat eum, sibi vim* &c. *Vim afferre*) Morellianus unus, *vim inferre*, quod itidem a glossa puto esse. *Ipsam Menalippen Chironis*) Jan. Parrhasius epist. 7. legit *Enippen*, quoniam sic ex Euripide nomen ejus laudat etiam Pollux lib. 4.

Deorum voluntate) Morellianus unus, *Deorum potestate*, ex præcedentibus.

XIX. Deltotum.

HOc sidus velut litera est Græca in triangulo posita: itaque appellatur, quòd Mercurius supra caput Arietis statuisse existimatur, ideo ut obscuritas Arietis hujus splendore, quo loco esset, significaretur, & Jovis nomine Græcè Dios primam literam deformaret. Nonnulli Ægypti positionem. Alii quà Nilus terminaret Æthiopiam esse & Ægyptum dixerunt. Alii Siciliam figuratam putaverunt. Alii, quòd orbem terrarum superiores trifariam diviserunt, tres angulos esse constitutos dixerunt.

Velut

Velut litera) Morellius notat, esse & hanc lectionem: *Hoc Sydus, quod, ut litera Græca est in triangulo posita. ita appellatur.*

Jovis nomine Græce Dios) Nam satis videntur cohærere, ordo tamen iste, ut (delton) deformaret litteram primam Jovis nomine. *Ubi Jovis nomine* ellyptice intelligendum usurpari, pro *in Jovis nomine* prima littera in Dios seu nomine Jovis est delta.

Nonnulli Ægypti positionem: alii, qua Nilus) illud *alii* sine dubio hic male intrusum est ex versu sequenti, ac delendum.

XX. Aries.

HIc existimatur esse qui Phryxum transtulisse & Hellen dictus est, per Hellespontum: quem *Hesiodus* & *Pherecides* ait habuisse auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellespontum, & à Neptuno compressam. Pæona procreasse complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumen ad Æetam pervenisse, & arietem Jovi immolasse, pellem in templo fixisse, arietis ipsius effigiem ab Jove inter sidera constitutam. habere tempus anni quo frumentum seritur, ideò quòd ortum severit, antè, quæ maximè fugæ fuit causa. Et *Eratosthenes* ait, arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phryxo memoriæ causa dedisse, ipsum ad sidera pervenisse: quare, ut suprà diximus, obscurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio, quod est in Bœotia, natum. Alii in Salonum Thessaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus, Æoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salmonea esse Æoli nepotem dixerunt. Crethea autem habuisse Demodicem uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidisse: neque ab eo, ut sibi copiam faceret, impetrare potuisse. Itaque necessariò coactam criminari eum ad Crethea

cœpisse, quæ diceret ab eo vim sibi penè allatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamanti, ut de eo supplicium sumeret, persuasisse. Nubem autem interuenisse, & ereptum Phryxum & Hellen ejus sororem in ariete posuisse: & per Hellespontum quàm longissimè posset, perfugere jussisse: Hellen decidisse & ibi debitum naturæ reddidisse. Ex hujus nomine Hellespontum appellatum. Phryxum Colchos pervenisse, & ut antè diximus, arietis interfecti pellem in templo fixisse. Ipsum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri ejus satisfecerit, eum innocentia confusum profugisse. *Hermippus* autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnaverit, devenisse cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris Ammodes est appellatus. Itaque cum in maximum periculum devenisset, quod iter necessariò facere videbatur, accesit eò, ut aquæ maxima penuria esset. quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur: qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuitò ad milites eorum errans pervenit. quos cùm vidisset, fuga sibi præsidium paravit. Milites autem qui eum fuerunt conspicati, etsi pulvere & æstu pressi vix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietem sequi cœperunt usque ad eum locum, qui Jovis Ammonis postea templo constituto est appellatus. Quò cùm pervenissent, arietem qui consecuti fuerant, nusquam invenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti sunt: corporibusque recuperatis, Libero statim nunciaverunt. qui gavisus ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Ammonis templum cum arietinis cornibus simulachro facto constituit.

tuit. arietem inter sidera figuravit, ita ut cùm Sol in ejus foret signo, omnia nascentia recrearentur, quæ veris tempore fiunt, hac re maxime, quòd illius fuga Liber recreavit exercitum. Præterea 12. signorum principem voluit esse, quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis simulacro *Leon*, qui res Ægyptias conscripsit, ait: Cum Liber Ægyptum, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus ostendisse diceretur, Ammonem quendam ex Africa venisse, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxisse, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus invenisse diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber existimatur agrum dedisse, qui est contra Thebas Ægyptias. & qui simulacra faciunt Ammonis, eum capite cornuto instituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus ostendisse. Qui autem Libero factum voluerunt assignare, quòd non petierit ab Ammone, sed ultrò ad eum sit adductus, simulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ causa inter sidera fixum dicunt.

Quo frumentum seritur, ideo quod) Distinctio prava, & deterior in Sanctandreana, in qua post *seritur*, colon est. Nam comma post *ideo* collocandum. Redditur enim ratio, cur signum arietis monstret initium veris.

Quod ortum severit ante) Sanctandreana, *quod hortum severit ante*. Nil definio, quia mihi hæc fabula ignota est.

Et Eratosthenes) Scribe, *At Eratosthenes*; Nam diversa dicit.

Permotum Athamanti, ut de eo) Post *permotum* quoque comma ponendum. Sanctandreana præmittit ante ista, *ut uxoris amantem & regem decebat*. Verba, *& regem decebat*, libri veteres non agnoscunt. Nec intelligo, quomodo decuerit regem, persuadere fratri, ut sumeret supplicium de filio suo. Nihil in hoc est, quod spectatim regem, ut regem deceat.

Eum innocentia confusum profugisse) Sanctandreana habet, *confisum*. Sed si confisus fuit innocentia, quid ita profugit? deest ergo caussa, qua profugit.

Quod iter necessario facere videbatur) Sanctandreana: *quod iter necessario faciendum esse videbat*.

debat Quomodo & Modius ep. 117. ex membranis, uti quidem ipse ait. Verum nimis abeunt a lectione veteri, unde non Hygini, sed emendatoris esse intelligitur. Scribo, *quod iter nec necessario facere videbatur.* Putabant, eum suscepisse iter hoc necessitate nulla compulsum. Accedebat penuria aquarum. Hinc tumultus. Sane nisi eo modo locus exponatur, illud *accessit eo* vix sensum habet.

Ad milites eorum errans pervenit) Quorum? an tumultuantium. At hi ipsi erant milites. An scribendum, *ad milites, seorsum errans?*

Liber recreavit) Modii membranæ, *Liberi*, & mox, *quod illius optimus.* Nec displicet. Vide ipsum Novant. ep. 117.

XXI. *Taurus.*

HIc dicitur inter astra constitutus, quod Europam incolumen transvexit Cretam, ut *Euripides* dicit. Nonnulli autem cum Io in bovem sit conversa, ut Jupiter ei satisfacere videretur, inter sidera constituisse, quo ejus prior pars appareț, ut tauri, sed reliquum corpus obscurius videatur. Spectat autem ad exortum solem, cujus oris effigiem quæ continent stellæ, Hyades appellantur. Has autem *Pherecydes* Atheniensis Liberi nutrices esse demonstrat numero septem, quas etiam antè nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina sunt hæc: Ambrosia, Eudora, Pedile, Coronis, Polisso, Phyleto, Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambrosiam omnes ad Thetym profugisse, ut ait *Asclepiades.* Sed ut *Pherecydes* dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Junoni tradiderunt. Quam ob causam ab Jove gratia eis est relata, quòd inter sidera sunt constitutæ. Hyades autem appellatæ sunt, ut ait *Musæus*, quòd ex Atlante & Platone Oceani filia, sint quindecim filiæ procreatæ, quarum quinque Hyadas appellatas demonstrat, quòd earum Hyas fuerit frater à sororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone esset interfectus, quinque, de

quibus

quibus suprà diximus, lamentationibus assiduis permotæ dicuntur interiisse: quare eas quòd plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas verò decem sorores deliberasse de sororum morte, & earum septem sibi mortem conscisse: quare quòd plures idem senserunt, Pleiadas dictas. *Alexander* autem Hyadas ait dictas, quòd Hyantis & Bœotiæ sunt filiæ. Pleiadas autem, quòd ex Pleione Oceani & Atlantæ sint natæ. Hæ numero septem dicuntur. Sed nemo amplius quàm sex videre potest. Cujus causâ proditur hæc, quòd de septem sex cum immortalibus concubuerunt; tres cum Jove, duæ cum Neptuno, una cum Marte. reliqua autem Sisiphi uxor demonstratur. Quarum ex Electra & Jove Dardanum, ex Maja Mercurium, ex Taygete Lacædemona procreatum, ex Alcyone autem & Neptuno Hyrea, ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope Oenomaum procreasse, quam alii Oenomai dixerunt uxorem. Meropem autem Sisypho nuptam, Glaucum genuisse, quem complures Bellerophontis patrem esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores ejus, inter sidera constitutam. Sed quia homini nupsit, stellam ejus obscuratam. Alii dicunt Electram non apparere, ideò quòd Pleiades existimentur choream ducere stellis. Sed postquam Troja fuit capta, & progenies ejus quæ à Dardano fuerit, sit eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo qui arcticus dicitur, constitisse, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo sparso videri. Itaque è facto cometem esse appellatam. Sed has Pleiadas antiqui Astrologi seorsum à Tauro deformaverunt, ut antè diximus, Pleionis & Atlantis filias: quæ cum in Bœotiam cum puellis iter facerent, Oriona conatum voluisse eis vim afferre, illas

fugere cœpisse. Oriona autem secutum esse annis 12. neque eas invenire potuisse. Jovem autem puellarum misertum, inter astra constituisse, & postea à nonnullis astrologis caudam tauri appellatam. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occasum sequi videtur. Eas stellas Vergilias nostri dixerunt, quòd post ver exoriuntur. & hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem: quòd earum signo exoriente æstas significatur, occidente autem hyems ostenditur, quod aliis non est traditum signis.

Nonnulli autem) Libri Modiani, *nonnulli agunt*. Probo.

Quo ejus prior pars) Sanctand. *quod*, & mox *appareat*. Non dubito, quin hæc sint emendatorum, quos non puto hic audiendos. *Quo*, est *ex quo*, ex qua re, ex qua caussa, ut sæpissime in fabulis. Hinc liquet, non *apparet* immutandum, sed *videatur*, & scribendum, *videtur*. Nempe quia pars posterior non apparet, hinc vult colligi, esse generis fœminini, ac iccirco significare Jona. Nam hunc sexum tantum a priore parte constituere, ostendit Scholiastes Arati, atque ait fieri ob fæminini sexus pudorem.

Musæus) Sanctand. *Mnaseas*. Ego nihil definio. Nam & supra c. 13. utraque editio Musæi nomen servat. Sane qua occasione ista tradere Mnaseas debuerit, vix liquet; qua vero Musæus, quilibet intelligit. Firmatque nomen hoc uterque etiam Morellianus. Lectio est talis: *ut ait Musæus, quod ex Atlante & Aethra Oceani filia*.

Atlante & Plutone) Sanct. *Atlante & Pleiade*. Mallem & *Pleione*, quia propius a lectione veteri, & sic noster ipse in sequentibus, nec aliter Ovidius in Fastis & Met. itemque Valerius Flaccus. Nam Æthræ quidem nomen, quod Morelliani habent, alienum est.

Deliberasse de sororum morte) Quæ nam ea est deliberatio, & de quarum sororum morte deliberabant? Non enim de earum, quæ jam interierant. Scribo, *deliberasse de sua etiam morte*.

Capillo sparso) Morellianus, *capillo passo*. Alterutrum ex glossa est.

XXII. Ge-

XXII. *Gemini.*

HOs complures astrologi Castorem & Pollucem esse dixerunt, quos demonstrant omnium fratrum inter se amantissimos fuisse: quia neque de principatu contenderunt, neque ullam rem sine communi consilio gesserunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notissima sidera eos constituisse existimatur. Neptunum autem pari consilio eos munerasse. Nam equos his quibus utuntur donavit, & dedit potestatem naufragis saluti esse. Alii dixerunt Herculem esse & Apollinem: nonnulli etiam Triptolemum, quem suprà diximus, & Jasiona, à Cerere dilectos, & ad sidera perlatos. Sed qui de Castore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Castor in oppido Ariadnis sit occisus, quo tempore Lacedæmones cum Atheniensibus bellum gesserunt. Alii autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periisse dixerunt. Pollucem ait *Homerus* concessisse fratri dimidiam vitam. Itaque alternis diebus, eorum quenque lucere.

Nam equos his) Sensus non est integer. Scribo : *Nam equis his.*

In oppido Ariadnis) Scribendum, *in oppido Aphidna*, ex memb. Modii. Vide ipsum ep. 117.

XXIII. *Cancer.*

HIc dicitur Junonis beneficio inter astra collocatus, quòd cùm Hercules contra hydram lernæam constitisset, ex palude pedem ejus mordicus arripuisset: qua de re Herculem permotum, eum interfecisse. Junonem autem inter sidera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quæ maximè solis cursu continentur. In ejus deformationis parte sunt quæ-

dam

dam qui asini appellantur, à Libero in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim à Junone furore objecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitans ad Jovis Dodonæi templum pervenire: unde peteret responsum, quò facilius ad pristinum statum mentis perveniret. sed cùm venisset ad quandam paludem magnam, quam transire non posset, de quibusdam duobus asellis obviis factis, dicitur unum deprehendisse eorum, & ita esse transvectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaque cùm venisset ad templum Jovis Dodonæi, statim dicitur à furore liberatus, & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi quo fuerat vectus, vocem humanam dedisse. Itaque postea cum Priapo de natura contendisse, & victum ab eo interfectum, pro quo Liberum ejus misertum in sideribus annumerasse. Et ut sciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deæ beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiam alia historia de asellis. ut ait *Eratosthenes*, quo tempore Jupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos convocavit, venisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis vectos: qui cum longè ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertinuisse, & ita pro se quisque magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, ut omnes hostes eorum clamore in fugam se converterent, & ita sint superati. Hujus similis est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoque fertur, cum concham inventam excavasset, secum ad gigantes tulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem veritos, ne quà esset immanis fera ab adversariis adducta, cujus esset ille mugitus, fugæ se mandasse: & ita victos in hostium potestatem pervenisse. Inter

Inter astra collocatus) Morelli : *in astris locatus*.

Sunt quadam,qui asini) Sanctandr. *Sunt quidam*. Verum puto nostrum stellas in animo habuisse.

Duabus stellis figurati) Morell. *duabus stellis omnino figurati*, quod placet. Ita namque id *omnino* elegantissime usurpant & alii,pro *tantum*. Sueton. Aug. c. *Externa bella duo omnino per segessit*. Cicero pro Cluen. *quinque omnino fuerunt,qui illum* &c.

Jovis Dodonai templum) Morell. *Jovis Dodonas oraculum*, quod præfero , & *templum* suspicor à glossa esse, transsumpta ex sequentibus . ubi per variationem habetur.

De quibusdam duobus asellis) Vel illud *de* , vel subsequens *eorum*. videtur delendum.

Aquam non tetigerit) Morellianus unus,*aqua non tetigerit*.

XXIV. Leo.

Hic dicitur à Jove constitutus, quòd omnium ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quòd Herculis prima fuerit hæc certatio, & quòd eum inermis interfecit. De eo *Pisandrus* & complures alii scripserunt , cujus simulacrum proximum est virgini. * Sed aliæ 7. stellæ ad caudam leonis in triangulo collocatæ,quas crines Beronices esse *Conon Samius* mathematicus & *Callimachus* dicit. Cum Ptolomæus Beronicen, Ptolemæi & Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem,& paucis pòst diebus Asiam oppugnatum profectus esset , vovisse Beronicen, si victor Ptolomæus redisset,se detonsuràm crinem,quo voto damnatum crinem in Veneris Arsinoes * Consitidis posuisse templo, eumque postero die non comparuisse. quod factum cum rex ægrè ferret, *Conon* mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera videri collocatum , & quasdam vacuas à figura septem stellas ostendit , quas esse crinem fingeret. Hanc Beronicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere , & ad Olympia mittere consuetam. Alii dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronicis

ronicis patrem, multitudine hostium perterritum, fuga salutem petisse, filiam autem sæpe consuetam insiliisse in equum, & reliquam exercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugam conjecisse, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. *Eratosthenes* autem dicit virginibus Lesbiis dotem, quam cuique relictam à parente nemo solveret, jussisse reddi, & inter eas constituisse petitionem.

De eo Pisandrus) Sanctandr. *de hoc & Pisander. Sed Pisandrus* est & in Morell. mereturque præferri. Vide Suidam in πείσανδρ☉.

Sed alia septemstella) Micyllus putat: *sunt alia*, quod Sanctandreana transtulit in textum. Suspicor, *sunt & alia*.

Beronices) Sanct. *Berenices*. & sic quidem vulgo scribitur.

Quo voto damnatum) Scribendum est, *damnatam*, non enim Ptolemæus, sed Berenice votum illud fecerat.

In Veneris Arsinoes consitidis) Micyllus ita notat ad hunc locum, *Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim, Chrysitidis. Nam & Plinius templum Arsinoes aureum vocatum dicit lib. XXXII. c.8.* Sanctandreana habet *Veneris Arsinoes Zephyritidis*. Mihi neutrum eorum rectum videtur. Quid tamen sit substituendum, nondum potui videre. pro Zephyritide tamen stant illa Catulli, ubi de coma Berenices.

Et Veneris casto conlocat in gremio.

Ipsa suum Zephyritis eo famulumque legarat &c. Adde quoque Turnebum lib. I. Adverf. c.7. ubi de Arsinoe Zephyritide. Itemque Modium ep. 117. Novant. Lect. quæ si cui placent, non repugnabo.

Dicit virginibus) Sanctandr. *dicit & virginibus*. Non admitto.

Quam cuique rectam) Hæc non cohærent cum sequentibus. Quid enim est, *dotem, quam solveret?* Lego, *quum cuique relictam*.

Inter eos constituisse petitionem) Sanctandr. *inter eas*. Non placet, nec mutandum quid videtur. Vide Indicem.

XXV. Virgo,

HAnc *Hesiodus* Jovis & Thetidis filiam dicit. *Aratus* autem Ascræi & Auroræ filiam existimat, quod

eodem

eodem tempore fuerit, cum aurea ſecula hominum,& eorum principem fuiſſe demonſtrat, propter diligentiam & æquitatem, Juſtitiam appellatam: neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neque navigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere conſueviſſe. Sed poſt eorum obitum qui ſint nati, minus officioſos, magis auaros cœpiſſe fieri: quare minus juſtitiam inter homines fuiſſe converſatam. Denique eam perveniſſe uſque eò, dum diceretur. Heu heu genus hominum * natum. Itaque jam non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera evolaſſe. Sed hanc alii Fortunam, alii Cererem dixerunt. & hoc magis non convenit inter eos, quòd caput ejus nimium obſcurum videtur. Nonnulli etiam Erigonem Icarii filiam dixerunt, de qua ſuprà diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chriſothemi natam, & infantem Parthenon nomine dictam: eamque quòd parva interierit, ab Apolline inter ſidera collocatam.

Thetidis) Imo *Themidis*, & mox, *Aſtrai*, pro *Aſcrai* legendum, ex Modii membranis. Ipſum vide ſupra dicto loco.

Demonſtrat, propter) Mallem, *demonſtrat, ac propter.*

Denique eam perveniſſe) quam? Virginem ſeu Juſtitiam? Quid autem? *Juſtitia pervenit, donec diceretur heu.* Lego igitur, *denique rem perveniſſe uſque eo.* Genus loquendi notiſſimum. Unus Codicum Morelli habet, *denique cauſſam.* Et fortaſſe ſcriptum compendioſe fuit *cam*, id dein mutatum in *eam.* Sane *cauſam* pro re qualibet uſurpant optimi ſcriptores; Item ſtatu, conditione, ſæpe etiam morbo, qui ſenſus huic loco maxime accommodatus. V. Gronov. III. Obſer. c. 14.

Genus hominum natum) Micyllus legit, *genus hominum malum.* Vix aſſentior. Senſus is videtur. Heu, Heu, natum eſſe genus hominum. Sunt verba dolentis, & execrantis natos homines. Morellianus unus, *dum diceretur, aneum genus hominum natum:* non incommode. Eſtque deſumpta ex Cod. Modii, ut patet ex ipſius Novant. Lect. ep. 121.

XXVI. Scor-

XXVI. *Scorpius.*

HIc propter magnitudinem membrorum in duo signa dividitur, quorum unius effigiem nostri Libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de causa statutum assignatur, quòd Orion cum venaretur, & in eo exercitatissimum se esse confideret, dixisse etiam Dianæ & Latonæ, se omnia quæ ex terra oriunter, interficere, valere: quare terram permotam, scorpionem eduxisse, qui eum interficere demonstratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, scorpionem inter astra collocasse: ut species ejus hominibus documento esset, ne quis eorum de aliqua re sibi confideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quòd terræ ultrò tribuisset. Itaque eum constitutum, ut cum scorpio oriatur, Orion occidat.

Itaque eum constitutum) Nescio, an non scripserit Hyginus, *ita itaque eum constitutum, ut* &c.

XXVII. *Sagittarius.*

HUnc complures Centaurum esse dixerunt. Alii autem hac causa negaverunt, quòd nemo Centaurus sagittis sit usus. Hic autem quæritur, cur equinis cruribus fit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli, hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, ut ait *Sosithens* tragœdiarum scriptor, eum domicilium in monte Helicone habuisse, & cum Musis solitum delectari, nonnunquam etiam studio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem assecutum. Nam & celerrimum in sylvis, & acutissimum in Musis factum esse: pro quo studio petisse Musas ab Jove, ut

in

in aliquo aſtrorum numero deformaretur. Itaque Jovem feciſſe, ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet ſignificare, crura ejus equina feciſſe, quòd equo multum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adjunxiſſe, ut ex his & acumen & celeritas eſſe videretur. Caudam ſatyricam in corpore finxiſſe, quòd non minus hic Muſis, quàm Liber Satyris ſit delectatus. Ante hujus pedes ſtellæ ſunt paucæ in rotundo deformatæ, quas coronam ejus, ut ludentis abjectam nonnulli dixerunt.

Itaque Jovem feciſſe, ut eum) Diſtingue ac emenda. *Itaque Jovem feciſſe. Et cum omnia.*

Et celeritas eſſe videretur) Scribo, *& celeritas ejus videretur,* ingenii nimirum, cujus virtutes adumbrare debebant.

XXVIII. *Capricornus.*

Hujùs effigies ſimilis eſt Ægipani, quem Jupiter, quòd cum eo erat nutritus, in ſideribus eſſe voluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus. Hic etiam dicitur, cùm Jupiter Titanas oppugnaret, primus objeciſſe hominibus timorem, qui Panicos appellatur, ut ait *Eratoſthenes.* hac etiam de cauſa hujus inferiorem partem piſcis eſſe formationem, quòd muricibus, id eſt maritimis conchyliis hoſtes ſit jaculatus, pro lapidum jactatione. Ægyptii autem ſacerdotes, & nonnulli poetæ dicant, cum plures dii in Ægyptum conveniſſent, repentè veniſſe eodem Typhona acerrimum giganta, & maximè deorum inimicum: quo timore permotos, in aliam figuram ſe convertiſſe. Mercurium factum eſſe Ibin: Apollinem autem, quæ Threicia avis eſt, & grus dicitur: Dianam cato ſimulatam. quibus de cauſis Ægyptios ea genera violari non ſinere demonſtrant, quòd deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen ſe dejeciſſe,

jecisse, & posteriorem partem corporis effigiem piscis, alteram verò hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cujus cogitatum Jovem admiratum, effigiem ejus inter sidera fixisse.

Id est Maritimis Conchiliis) Glossatoris hæc sunt, non Hygini, nec agnoscunt codices Morelliani. In iisdem pro *formationem* legitur *formatione* id est, forma, specie, quod probo. Item pro *jactatione*, *jactione*, quod itidem censeo esse rectum. & conveniens nostro. Ut sit *jactus* & *jactio*, sicut *actus* & *actio*, *tactus* & *tactio*, & similia.

In Ægyptum) Morelliani, *de Ægypto*, non placet.

Deorum inimicum) Morelliani, *deorum hostem*, ex glossa.

Quo timore permotos) Videri possit, *quos timore permotos*. Verùm nil mutandum, *Quo* est *ex quo*, ex qua caussa, ut supra c. 21. & in fabulis sæpissime.

Dianam cato simulatam) Sanctandreana, *Dianam merulam simulatam*. Sed hoc nimium recedit. Neque caussa videtur. Cattus enim sive felis inter Deos Ægyptiorum. Et nominatim in orbe Bubasti sepulchra ejus, ubi Diana colebatur, quod Pignorius in mensa Isiaca notavit, & iccirco Juvenalem minus vere scripsit dixisse, *Oppida tota canem venerantur, nemo Dianam*. Credo autem ibi potissimum sepulchra ejus, quod esset Dianæ animal acceptum. Verum video, quid possit objici; catum, sive cattum potius (ita enim est scribendum) apud Latinos non esse in usu, numerarique inter barbara. Observo tamen, reperiri apud glossatorem veterem Benedicti, titulo de Bestiis. Ibi enim legitur, *Cattus*, αἴλουρος. Similiter in lexico Græco-Latino; Αἴλουρος, *felax*, *hæc catta*. Et fortasse fuit plebi tantum receptum, a cujus vocabulis non abhorret noster. Scribo igitur, *Dianam Catta simulatam*, donec codices fide digni aliud demonstrent. Quanquam pro *catto* scribi forte[debeat *aluro*, ut est suspicatus Flavius Syllog. IV. Conj. c. 72. quia scriptum reperit in vetusto libro Lazari cujusdam *alaro*. Neque mihi dubium, quin ex *alaro* adjectione litteræ ex voce præcedenti factum primo sit *melaro*, deinde *meralo*, postremo *merula*, quod Sanctandreana servavit.

XXIX. Aquarius.

Hunc complures Ganymedem esse dixerunt. Quem Jupiter propter pulchritudinem corporis ereptum paren-

parentibus deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque ostenditur, ut aquam aliquò infundens. *Hegesianax* autem Deucaliona dicit esse, quòd eo regnante tanta vis aquæ se de cœlo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceretur. *Eubulus* autem Cecropem demonstrat esse, antiquitatem generis commemorans, & ostendens antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum usos esse, & antè Cecropem regnasse, quàm vinum sit inventum.

Ut aquam aliquo infundens) Quo? nam illud *aliquo* non declarat. Vix autem verosimile, sic indeterminate nostrum posuisse. Mallem, *ut aquam calicu lo infundens*. Nota fabula, qua pincernam Jovis factum Ganymedem ferunt.

XXX. *Pisces.*

D*iogenites Brithracus* ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem venisse, & eodem repentè Typhona giganta, de quo suprà diximus, apparuisse. Venerem autem cum filio in flumen se projecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: quo facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, qui in his locis sunt proximi, destitisse pisces esitare, quòd vereantur eos capere, ne simili causâ deorum præsidia impugnare videantur, aut eos ipsos captare. *Eratosthenes* autem ex eo pisce natos homines dicit: de quo pòst dicemus.

Diogenites Brithracus) In Sanctand. est *Diogenites Erythracus*. At Vossius in de Histor. Lat. legit *Diogenetes Erythraus*, ubi tamen mallet *Diogennetus*, vel *Diogenes*.

Qui in his locis sunt proximi) Delet Sanctand. illud *in*, sed sine caussa, quod pridem Sanctius demonstravit.

Natos homines) Imo *natos hos*, Venerem, & Cupidinem, ut vult Salmasius ad Solin. p. 282 Et sic Modius, nisi quod scribat *pisces hos natos*, explicetque de piscibus syderibus. Quod præterò, propter ea, quæ sequuntur apud nostrum. Convenit enim eis c 41. At de Venere & Cupidine nil legas.

XXXI. *Cetus.*

DE hoc dicitur, quòd à Neptuno missus sit, ut Andromedam interficeret, de qua antè diximus. Sed à Perseo sit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius virtutem inter sidera collocatus.

Sit interfectus, propter) Si quid mutandum, mallem transposita legere. *interfectus, sit propter.*

XXXII. *Eridanus.*

HUnc alii Nilum, complures etiam Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem æquissimum esse demonstrant. præterea quòd infra eum quædam stella sit clarius cæteris lucens, nomine Canopos appellata. Canopos autem insula flumine aluitur Nilo.

XXXIII. *Lepus.*

HIc dicitur Orionis canem fugere venantis. Nam cum ut oportebat, eum venatorem finxissent, voluêre etiam hoc significare aliqua de causa. Itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt. quem nonnulli à Mercurio constitutum dixerunt, eique datum esse præter cætera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui cutem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tàm magnum venatorem, de quo & antè in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem venari. *Callimachum* quoque accusari, quòd cum Dianæ scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos venari dixisset. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriæ prodiderunt.

Apud

Apud antiquos insula Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum civitate adolescentium quendam studio generis inductum, ab exteris finibus leporem fœminam prægnantem attulisse, & ad ejus partum diligentissimè ministrasse. Itaque cum peperisset, compluribus ejus civitatis studium incidisse, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpisse. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota insula ab his occupata diceretur. quibus cum ab hominibus nil daretur, in semina eorum impetu facto, omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppressi, communi consilio totius civitatis, vix denique eos abegisse ex insula dicuntur. Itaque leporis postea figuram in astris constituisse, ut homines meminissent, nil esse tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris quàm lætitiæ capere posterius cogerentur.

Insula Lero) Notat hic Micyllus, Plinium in Ithaca lepores nullos vivere scripsisse. Unde videtur pro *Lero* putasse *Ithacam substituendam*. Sanctandreana servat, & scribit, *in insula Lera*, id quod vulgo quidem usitatum. At apud nostrum non ignotæ istiusmodi ellypses, de quibus egimus in indice.

Diligentißime ministrasse) An scribendum, *diligentißime ei ministrasse?*

Studium incidisse) Videtur deesse *id*. Scrib. *peperisset, id compluribus* &c.

Cum ab hominibus) Morellianus unus, *cum a Dominis*.

XXXIV. Orion.

Hunc *Hesiodus* Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut super fluctus curreret, ut in terra: quemadmodum Jphiclo datum dicitur, ut supra aristas curreret, nec eas infringeret. *Aristonicus* autem dicit, quendam Hyrea fuisse

Thebis. *Pindarus* autem in insula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hospitio recepisset, petisse ab eis, ut sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaq; quò facilius petitum impetraret, bovem immolasse, & his pro epulis apposuisse. quod cum fecisset, poposcisse Jovem & Mercurium, quod corium de bove fuisset detractum, & quod fecerant urinæ, in corium infudisse, & id sub terra poni jussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyreus è facto Uriona nomine appellavit, sed vetustate & consuetudine factum est, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium venisse, & Oenopionis filiam Meropen per vinum cupiditate incensus compresisse: pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de insula ejectus, existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem Cedalionem nomine accepisse, quem collo ferens dicitur ad Solem venisse, & ab eo sanatus, ut se ulcisceretur, Chium revertisse. Oenipiona autem à civibus sub terra custoditum esse: quem postquam se invenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam pervenisse, & ibi venari cœpisse cum Diana, & ei polliceri quæ supra diximus; & ita ad sidera pervenisse. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum Oenopione propè nimia conjunctum amicitia vixisse, & quòd ei voluerit suum studium in venando probare, Dianæ quoque pollicitum, quæ suprà diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum *Callimacho*, cum Dianæ vim voluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera propter venandi consimile studium deformatum. *Ister* autem dicit, Oriona à Diana esse dilectum, & penè factum, ut ei nupsisse existimetur. Quod Apollo cum ægrè ferret, & sæpè eam objurgans, * hoc fecisse, natantis Orionis longè caput solum videri conspicatus, contendit cum Diana,

eam non posse sagittam mittere ad id quod nigrum in mari videretur. quæ cum vellet in eo studio se maximè artificem dici, sagitta missa caput Orionis trajecit. Itaque cum fluctus interfectum ad litus adjecisset, & se cum Diana percussisse plurimum doleret, multis ejus obitum prosecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mortem ejus Diana fecerit, in ejus historiis dicemus.

Curreret, ut in terra) Recte sic Sanctandr. Maluerat Modius: *ut supra fluctus curreret, quemadmodum in terra Iphiclo datum dicitur.* Sed alterum rectius videtur.

Aristonicus) Micyllus habet, *Aristomachus*, quod receperunt in textum editionis Sanctandr. Notat Vossius, Aristomachi vocabulum reperiri etiam in Aldina & Morelli editione. Quia tamen idem Aristonicum Tarentium ostendit laudari Photio & Ptolomæo, & ex hoc affert fabulam de Hydra, qua cum Hercules certavit, statuo, nil esse mutandum.

Quæ supra diximus) Cap. 26. ubi de scorpio erat sermo.

Eam objurgans hoc fecisse) Sanctand. *eam objurgans nihil egisset.* Mihi omnia videntur apta & proba in scriptura veteri, si modo deleatur &, quod videtur factum ex syllaba postrema vocis præcedentis. *Quod Apollo cum ægre ferret, sæpe eam objurgans, hoc fecisse*, supple ex superioribus, *dicit* Ister. Porro illud *hoc* respicit sequentia: *Natantis Orionis* &c. Id enim fecit Apollo.

In ejus Historiis dicemus) Quænam istæ historiæ? An intelligit fabulas? Sed nil huc pertinens in eis reperitur. & *dicemus* ad futurum pertinet. At fabulas jam ante composuerat. An peculiare quidpiam de Diana scribere proposuerat?

XXXV. Canis.

Hic dicitur ab Jove custos Europæ appositus esse, & ad Minoa pervenisse. Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo beneficio canem munere accepisse, quòd illa studiosa fuerit venationis & quòd cani fuerat datum, ne ulla fera præterire eum posset. post ejus obitum canis ad Cephalum pervenit,

quòd Procris ejus fuerat uxor: quem ille ducens secum, Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere posse. Itaque cum in unum pervenissent, Jupiter nescius quid faceret (ut * *Ister* ait) utrunque in lapidem convertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt: & quòd studiosus fuerit venandi, cum eo cane quoque inter sidera collocatum. Alii autem Icarii canem esse dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa proposita suos habent auctores. sed canis habet in lingua stellam unam, quæ ipsa Canis appellatur. In capite autem alteram, quam Isis suo nomine statuisse existimatur: & Siron appellasse propter flammæ candorem, quòd ejusmodi sit, ut præter cæteras lucere videatur. Itaque quo magis ea cognoscerent, Sirion appellasse.

Diximus, quæ multa) Sunt hæc turbata, & hoc modo constituenda & distinguenda, *diximus multa, quæ proposita*, &c.

XXXVI. Procyon.

HIc ante majorem canem exoriri videtur, sed à nonnullis Orionis esse existimatur. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed iisdem omnibus historiis quibus superior canis annumeratur.

Quibus superior canis annumeratur) Mallem *enumeratur*, Nam *canis annumeratur historiis*, vix idonee dicitur. At *enumeratur* hoc modo usurpat & Cicero. Virgilius IV.

— *Ego te, quæ plurima fando*
Enumerare potes, nunquam regina negabo.

XXXVII. Argo.

HAnc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alii, quòd Argus fuerit inventor.

tor. Hanc autem primam in mari fuisse complures dixerunt, & hac re maximè stellis esse figuratam. Hanc navim factam *Pindarus* ait in Magnesia oppido, cui Demetrias nomen est. *Callimachus* autem in iisdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ vocatur, ideo quòd navis Argo ibi primùm compacta dicitur, quod est Græcè πεπῆχθαι. *Homerus* hunc eundem locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. *Æschylus* autem & nonnulli ajunt a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam. sed hujus non tota effigies inter astra videtur: divisa enim est à puppi usq; ad malum, significans ne homines navibus fractis pertimescerent.

Eodem esse conjunctam) Suspicor, scripsisse nostrum *eadem esse conjunctam*, ut referatur ad *navem*, & sit, velut *junctam cum ea* positum. Nisi fors putamus *eodem* positum antique, *pro eidem*, cum præsertim tale quid occurrat & alibi.

XXXVIII. *Centaurus.*

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Phillyræ filius esse, qui non modò cæteros Centauros, sed homines quoque justitia dicitur superasse. Æsculapium & Achillem nutrisse existimatur. pietate igitur & diligentia effecit, ut inter astra numeraretur. Apud hunc, Hercules cum diverteretur, & simul cum Chirone sedens sagittas consideraret, fertur una eorum decidisse supra pedem Chironis, & ita eum interfecisse. Alii autem dicunt Centaurum maritum, quòd tam brevibus sagittis, tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipsum contendere arcum conatum. Itaque ex ejus manu sagittam prolapsam in pedem ejus incidisse. pro qua re Jupiter ejus misertus, inter sidera eum consti-

constituit cum hostia quam supra aram tenens immolare videtur. Hunc alii Pholon esse Centaurum dixerunt, eumque aruspicio præter cæteros plurimum valere. Itaque ad aram cum hostia venire Jovis voluntate figuratur.

Æsculapium & Achillem) Modius ex membranis suis legit. *Æsculapiumque.*

Eumque aruspicio præter cæteros plurimum valere) Sanctand. *eum, qui aruspicio.* Non habet *valuisset.* Utrumque probo, sed & pro *valuisset* mallem, *valeret.* Quanquam *valuisse* in quibusdam libris legi testetur Micyllus, quocum illud *eumque* potest stare.

XXXIX. Ara.

IN hac primùm dii existimantur sacra & conjurationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse. ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent, quàm agere cœpissent.

XL. Hydra.

IN hac corvus insidere positus existimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam causam. Corvus Apollinis tutela usus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petitum, vidit arbores complures ficorum immaturas: eas expectans, dum maturescerent, in arbore quadam eorum consedit. Itaque post aliquot dies coctis ficubus, & à corvo pluribus earum comesis, expectans Apollo corvum, vidit eum cum cratere pleno volare festinantem. quo pro admisso ejus dicitur, quòd diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corvi, alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu ficus coquerentur, corvus bibere

non posset, ideo quòd guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum vellet significare sitim corvi, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram, quæ corvum sitientem moraretur. Videtur enim rostro caudam ejus extremam verberare, ut tanquam non sinat se ad crateram transire.* *Histrus* autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse, hanc autem ex Apolline Æsculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. quod cum videret corvus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera autem hanc historiam *Philarchus* scribit. In Chersoneso quæ confinis est Trojæ, ubi Protesilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret: incidit eorum finibus repentina vastitas, & civium internecio miranda : quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, remedium quærens vastitatis. responso autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur : Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam civium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filiæ conjectæ essent. quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam interfecit. quod Mastusius nomine, virginis pater, instanti tempore simulavit se patriæ causa non ferre ægrè factum, potuisse enim postea sorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum se propè amicissimum regi pater virginis ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque filias ejus ad id conficiendum

dum invitavit. qui nihil aliter futurum suspicatus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re civili postea veniret. Quod cum exoptanti Mastusio accidisset, filias ejus interfecit, & sanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro potione dari jussit. qui cum filias desideraret, & quid his factum esse rescisset, Mastusium cum cratere in mari projici jussit. quo facto, mare quo ille projectus est, memoriæ causa, Mastusium vocatum, portus autem adhuc crater dicitur: quam antiqui Astrologi stellis deformaverunt, ut homines meminissent, maleficium neminem temerè lucrari posse, neque oblivionem inimicitiarum fieri solere. Nonnulli cum *Eratosthene* dicunt, eum cratera esse quo Icarius sit usus, cum hominibus ostenderet vinum. Alii autem dolium esse, quo Mars ab Oeto & Ephialte sit conjectus.

In hac corvus insidere positus) Sanctandr. ex Modiano auctius: *In qua corvus insidere & crater positus existimatur.* Ego nisi libri probatioris accesserit auctoritas, non accipio. *Insidere* puto pro *sedere* positum. Ordo *corvus positus existimatur sedere in hac ara.* Dicas, sequitur tamen de cratere. Repono, sequi & de serpente, cujus ipsius etiam hic facienda mentio fuisset, si hæc ratio valeret.

Vidit arbores complures) Illud *arbores* suspectum mihi, quippe quod ex versu sequenti huc perlatum videatur. Certe *arbores immaturas* nemo dixerit. Vide tamen nostram suspicionem in Indice.

Quo pro) Sanctandr. *pro quo.* Sed tales trajectiones non inusitatæ nostro, quod sæpe alias ostendi.

Ut tanquam non sinat se) Sanctandreana negationem omittit, quod cur factum sit non video. Nam & Ovidius ostendit, culpam rejecisse corvum in Hydram, quasi ad craterem ire corvum prohibuerit.

Histrus) Notat Micyllus, alios hic exhibere *Ister.* Sed fortasse, qui ab aliis *Ister*, a nostro *Histrus* dictus est, ut solent in ejusmodi nominibus variare.

Mastusius nomine) Notat Micyllus, in aliis legi *Matusium,* & sic habet Sanctandr. Putat tamen Micyllus *Mastusium* scribendum, quia sic vocatur mare, cujus in sequentibus, fit mentio apud Plinium Lib. IV. c. 11. Sane apud Pomponium Melam quo-

que est *Mastusia* lib. II. c. 2. Neuter tamen de mari loqui videtur. Quanquam & Grotius in Arat. hoc probet.

Filias ejus interfecit) Unus Morellii, *regis filias peremit*, ex glossa, ut opinor.

Quo Icarius sit usus) Recte Sanctandr. *quo Icarius*. Sic enim & Luciano dicitur in Dialogo Jovis & Junonis, qui primus vinum monstravit Indis: Ipsique nostro sup. c. 4. Veteres habuerunt *Icarus*.

XLI. *Piscis, qui Notius appellatur.*

HIc videtur ore aquam excipere à signo aquario, qui laborantem quondam Isim servasse existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, & ejus filiorum, de quibus antè diximus, inter astra constituit. Itaque Syri complures pisces non esitant, & eorum simulacra aurata pro diis penatibus colunt. De hoc *Hegesias* scribit.

Simulacrum piscis, & ejus filiorum, de quibus ante diximus) Cujus filiorum? piscis? qui autem illi piscis filii? & ubi de iis dixit? pisces habemus supra c. 30. sed ibi nil de Iside, nil de filiis piscis. Et videntur aliqua deesse de hominibus ex pisce natis, de quibus postea se dicturum promittit noster capite nominato, quod haud dubie fecit hoc loco. Sane alibi nil tale legitur Nisi malumus *piscis, & ejus filorum*. Fila vocat, quæ conjungunt inter sese pisces, Græcis δεσμοὶ, lineolæ Hygino aliis locis. Sed de hoc alii deliberent.

De hoc Hegesias) In Mf. Modii fuit *Hesias*, ex quo facit *Ctesias*. Sed non necesse est. Vide Voss. de Hist. Gr.

XLII. *De quinque stellis.*

REliquum est nobis de stellis quinque, quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id est vagos dixerunt. Quarum una est Jovis, nomine Phæton, quem *Heraclides Ponticus* ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præstantem fecisse, cumque supprimere cogita-

ret,

ret, ut certum redderet Cupidinem Jovi nunciasse. quo facto missum Mercurium ad Phaetonta, persuasisse, ut ad Jovem veniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter astra collocatum. Secunda stella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc *Eratosthenes* à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de quo plures scripserunt, ut patris inscienter curru vectus incenderit terras: quo facto, ab Jove fulmine percussus, in Eridanum dejectus, à Sole inter sidera sit perlatus. Tertia est stella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam, hac, ut *Eratosthenes* ait, de causa, quòd Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & propter ejus observantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud assequi videretur, nisi suam stellam, Veneris sidus persequi, à Venere impetravit. Itaque cum vehementer eum amore incenderet, id significans, è facto stellam Pyroenta appellavit. Quarta stella est Veneris, lucifer nomine, quam nonnulli Junonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari, multis traditum est historiis. Hic autem omnium siderum maximus esse videtur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium esse dixerunt, pulchritudine multis præstantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam *Eratosthenes* dicit: eum hac de causa Veneris appellari, exoriente sole & occidente videri. quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum & Hesperum nominatum. Quinta stella est Mercurii nomine Stilbon. Sed hæc est brevis & clara. Hæc autem Mercurio data existimatur, quòd primus menses instituerit, & præviderit siderum cursus. *Euhemerus* autem, primam ait Venerem astra constituisse, & Mercurio demonstrasse.

Hunc pulcritudine corporis) Sanctandr. *hic pulchritudine.* Non placet.

Cumque supprimere cogitaret, ut certum redderet) Sanctandr. *eumque supprimere cogitare, atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciasse.* In quibus omnibus sensum nullum video idoneum. Quid enim, *certum redderet Cupidinem?* Deliberent, & nos doceant, qui meliori facultate divinandi sunt instructi. Suspicabar. *ut tersum redderet, Cupidinem Jovi nunciasse.* quasi dixerit, non absolvisse penitus, sed voluisse adhuc dare absolutiorem, ideoque hactenus suppressisse. Nunc deesse potius nonnulla videntur. Modius ep. 121. de hoc loco ita: *eumque cum supprimere cogitaret, neque ut ceteros Jovi redderet, Cupidinem Jovi indicasse.* Sed ne ipsius conjectura quidem satisfacit.

Nisi suam stellam) Sanctandr. *nisi sua stella Veneris sidus.* Vix hæc placet emendatio. Puto rectam esse lectionem veterem, idque *suam* poni, pro *ejus*, sicut aliis factum locis apud nostrum. Sensus: ut nihil videretur sequi aliud, quam nudam solamque stellam Veneris, non Venerem ipsam; ideo hoc impetravit a Venere, ut persequeretur sidus ejus.

Amore incenderet) Sanctandr. *amor incenderet.* Ne hoc quidem placet. Nam *incenderet amore* optime dictum, unde *incensus amore* apud plerosque veteres. Debet autem referri ad Venerem. Ipsa incendebat Martem amore.

Appellari, ex oriente Sole) Mallem *appellari, & oriente sole.*

XLIII. *Circulus lacteus.*

PRæterea ostenditur circulus quidam in sideribus candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. *Eratosthenes* autem, Mercurio dicit infanti puero insciam Junonem dedisse lac: sed postquam rescierit eum Majæ filium esse, rejecisse eum à se. Ita lactis profusi splendorem inter sidera apparere. Alii dixerunt dormienti Junoni Herculem suppositum, & experrectam ei quòd suprà diximus fecisse. Alii autem, Herculem propter nimiam aviditatem, multitudinem lactis appetisse, neque in ore continere potuisse: quod ex ore ejus profusum, circulum signasse. Alii dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, jussisse

sisse ei lac præbere. quæ cum pressisset mammam, profuso lacte circulum deformatum, quem suprà demonstravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere instituemus.

CLARISSMI VIRI, C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI, *De* *DESCRIPTIONIBUS FORMARUM COELESTIUM.*

LIBER TERTIUS.

I. Arcti.

IGITUR incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utræque Arcti nixæ vehuntur Arctico circulo clausæ: & ita collocatæ, ut alterius unaquæque earum resupinata caput alterius tegere videatur: ita tamen, ut caput ejus quæ superior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite stellas septem, omnes obscuras, in utrisque auribus binas. In humero claram unam, in pede de posterioribus novissimo duas. In summo interscapilio unam. In crure de posterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipsa tres. Ita totius sideris stellæ sunt omnino 21. Minor autem habet in stationis unoquoque loco stellas singulas clarè lucentes & super caudam tres, omnino septem: sed in prioribus caudæ stellis una, à qua polus appellatur, ut *Eratosthenes* dicit, per quem locum ipse mundus existimatur versari. Reliquæ autem duæ χορευταὶ dicuntur, quòd circum polum versantur.

Arcti

ARcti nixa) Modius, *fixa*. mox *alternis unaquaque*, pro *alterius*. item *caudam inferioris*, pro *inferiorem*.

II. Draco.

DRaco inter duas arctos collocatus videtur, corporis sinu facto, arcton minorem ita concludere, ut penè pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris attingere suo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in sphæram complicari: & si quis diligentius attenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris ursæ regionem caudæ collocari. Hic habet in utroque tempore stellas singulas: in oculis singulas, in mento unam, & toto corpore reliquo passim claras decem, ita ut omnino sit stellarum quindecim.

Corpus ut in sphæram complicari) Recte Grotius in Arateis, *ut in spiram complicari*. Spira enim proprie, de serpentum voluminibus, Sed hoc pridem ita emendandum dixit Modius ep. 120.

III. Bootes, sive Arctophylax.

HUjus manum sinistram circulus arcticus includit, ita ut neque occidere, neque exoriri videatur. Ipse enim positus ab arctico circulo ad æstivum definitur inclinatus in longitudinem dextro pede æstivo circulo nixus. hujus humeros pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utrosque polos transiens tangit arietem & chelas. hic quidem cum tauro & geminis & cancro & leone occidit, ideo serò occidere dicitur, magis & quod actus à pedibus pervenit ad terram. At exoriens citius quàm chelæ videtur. Habet autem in sinistra manu stellas quatuor, quæ occidere nunquam videntur. In capite stellam unam. In utroque humero singulas, in utraque manu singulas, sed

T clari-

XXXI. Cetus.

DE hoc dicitur, quòd à Neptuno missus sit, ut Andromedam interficeret, de qua antè diximus. Sed à Perseo sit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius virtutem inter sidera collocatus.

Sit interfectus, propter) Si quid mutandum, mallem transposita legere, *interfectus, sit propter*.

XXXII. Eridanus.

HUnc alii Nilum, complures etiam Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem æquissimum esse demonstrant. præterea quòd infra eum quædam stella sit clarius cæteris lucens, nomine Canopos appellata. Canopos autem insula flumine aluitur Nilo.

XXXIII. Lepus.

HIc dicitur Orionis canem fugere venantis. Nam cum ut oportebat, eum venatorem finxissent, voluêre etiam hoc significare aliqua de causa. Itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt. quem nonnulli à Mercurio constitutum dixerunt, eique datum esse præter cætera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui cutem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tàm magnum venatorem, de quo & antè in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem venari. *Callimachum* quoque accusari, quòd cum Dianæ scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos venari dixisset. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriæ prodiderunt.

Apud

Apud antiquos insula Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum civitate adolescentium quendam studio generis inductum, ab exteris finibus leporem fœminam prægnantem attulisse, & ad ejus partum diligentissimè ministrasse. Itaque cum peperisset, compluribus ejus civitatis studium incidisse, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpisse. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota insula ab his occupata diceretur. quibus cum ab hominibus nil daretur, in semina eorum impetu facto, omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppressi, communi consilio totius civitatis, vix denique eos abegisse ex insula dicuntur. Itaque leporis postea figuram in astris constituisse, ut homines meminissent, nil esse tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris quàm lætitiæ capere posterius cogerentur.

Insula Lero) Notat hic Micyllus, Plinium in Ithaca lepores nullos vivere scripsisse. Unde videtur pro *Lero* putasse *Ithacam substituendam*. Sanctandreana servat, & scribit, *in insula Lera*, id quod vulgo quidem usitatum. At apud nostrum non ignotæ istiusmodi ellypses, de quibus egimus in indice.

Diligentissime ministrasse) An scribendum, *diligentissime ei ministrasse?*

Studium incidisse) Videtur deesse *id*. Scrib. *peperisset, id compluribus* &c.

Cum ab hominibus) Morellianus unus, *cumque Dominis*.

XXXIV. Orion.

HUnc *Hesiodus* Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut super fluctus curreret, ut in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, ut supra aristas curreret, nec eas infringeret. *Aristonicus* autem dicit, quendam Hyrea fuisse

Thebis. *Pindarus* autem in insula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hospitio recepisset, petisse ab eis, ut sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaq; quò facilius petitum impetraret, bovem immolasse, & his pro epulis apposuisse. quod cum fecisset, poposcisse Jovem & Mercurium, quod corium de bove fuisset detractum, & quod fecerant urinæ, in corium infudisse, & id sub terra poni jussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyreus è facto Uriona nomine appellavit, sed vetustate & consuetudine factum est, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium venisse, & Oenopionis filiam Meropen per vinum cupiditate incensus compressisse: pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de insula ejectus, existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem Cedalionem nomine accepisse, quem collo ferens dicitur ad Solem venisse, & ab eo sanatus, ut se ulcisceretur, Chium revertisse. Oenipiona autem à civibus sub terra custoditum esse: quem postquam se invenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam pervenisse, & ibi venari cœpisse cum Diana, & ei polliceri quæ suprà diximus; & ita ad sidera pervenisse. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum Oenopione propè nimia conjunctum amicitia vixisse, & quòd ei voluerit suum studium in venando probare, Dianæ quoque pollicitum, quæ suprà diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum *Callimacho*, cum Dianæ vim voluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera propter venandi consimile studium deformatum. *Ister* autem dicit, Oriona à Diana esse dilectum, & penè factum, ut ei nupsisse existimetur. Quod Apollo cum ægrè ferret, & sæpè eam objurgans, * hoc fecisse, natantis Orionis longè caput solum videri conspicatus, contendit cum Diana,

eam

eam non posse sagittam mittere ad id quod nigrum in mari videretur. quæ cum vellet in eo studio se maximè artificem dici, sagitta missa caput Orionis trajecit. Itaque cum fluctus interfectum ad litus adjecisset, & se cum Diana percussisse plurimum doleret, multis ejus obitum prosecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mortem ejus Diana fecerit, in ejus historiis dicemus.

Curreret, ut in terra) Recte sic Sanctandr. Maluerat Modius : *ut supra fluctus curreret, quemadmodum in terra Iphiclo datum dicitur*. Sed alterum rectius videtur.

Aristonicus) Micyllus habet, *Aristomachus*, quod receperunt in textum editionis Sanctandr. Notat Vossius, Aristomachi vocabulum reperiri etiam in Aldina & Morelli editione. Quia tamen idem Aristonicum Tarentium ostendit laudari Photio & Ptolomæo, & ex hoc affert fabulam de Hydra, qua cum Hercules certavit, statuo, nil esse mutandum.

Qua supra diximus) Cap. 26. ubi de scorpio erat sermo.

Eam objurgans hoc fecisse) Sanctand. *eam objurgans nihil egisset*. Mihi omnia videntur apta & proba in scriptura veteri, si modo deleatur &, quod videtur factum ex syllaba postrema vocis præcedentis. *Quod Apollo cum ægre ferret, sæpe eam objurgans, hoc fecisse*, supple ex superioribus, *dicit* Ister. Porro illud *hoc* respicit sequentia: *Natantis Orionis* &c. Id enim fecit Apollo.

In ejus Historiis dicemus) Quænam istæ historiæ? An intelligit fabulas? Sed nil huc pertinens in eis reperitur. & *dicemus* ad futurum pertinet. At fabulas jam ante composuerat. An peculiare quidpiam de Diana scribere proposuerat?

XXXV. Canis.

Hic dicitur ab Jove custos Europæ appositus esse, & ad Minoa pervenisse. Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo beneficio canem munere accepisse, quòd illa studiosa fuerit venationis & quòd cani fuerat datum, ne ulla fera præterire eum posset. post ejus obitum canis ad Cephalum pervenit,

quòd Procris ejus fuerat uxor: quem ille ducens secum, Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere posse. Itaque cum in unum pervenissent, Jupiter nescius quid faceret (ut * *Ister* ait) utrunque in lapidem convertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt: & quòd studiosus fuerit venandi, cum eo cane quoque inter sidera collocatum. Alii autem Icarii canem esse dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa proposita suos habent auctores. sed canis habet in lingua stellam unam, quæ ipsa Canis appellatur. In capite autem alteram, quam Isis suo nomine statuisse existimatur: & Siron appellasse propter flammæ candorem, quòd ejusmodi sit, ut præter cæteras lucere videatur. Itaque quo magis ea cognoscerent, Sirion appellasse.

Diximus, quæ multa) Sunt hæc turbata, & hoc modo constituenda & distinguenda, *diximus multa, quæ proposita*, &c.

XXXVI. Procyon.

Hic ante majorem canem exoriri videtur, sed à nonnullis Orionis esse existimatur. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed iisdem omnibus historiis quibus superior canis annumeratur.

Quibus superior canis annumeratur) Mallem *enumeratur*. Nam *canis annumeratur historiis*, vix idonee dicitur. At *enumeratur* hoc modo usurpat & Cicero. Virgilius IV.

— *Ego te, quæ plurima fando*
Enumerare potes, nunquam regina negabo.

XXXVII. Argo.

Hanc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alii, quòd Argus fuerit inventor.

tor. Hanc autem primam in mari fuisse complures dixerunt, & hac re maximè stellis esse figuratam. Hanc navim factam *Pindarus* ait in Magnesia oppido, cui Demetrias nomen est. *Callimachus* autem in iisdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ vocatur, ideo quòd navis Argo ibi primùm compacta dicitur, quod est Græcè παγᾶσαι. *Homerus* hunc eundem locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. *Æschylus* autem & nonnulli ajunt a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam. sed hujus non tota effigies inter astra videtur: divisa enim est à puppi usq; ad malum, significans ne homines navibus fractis pertimescerent.

Eodem esse conjunctam) Suspicor, scripsisse nostrum *eadem esse conjunctam*, ut referatur ad *navem*, & sit, velut *junctam cum ea* positum. Nisi fors putamus *eodem* positum antique, *pro eidem*, cum præsertim tale quid occurrat & alibi.

XXXVIII. *Centaurus.*

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Phillyræ filius esse, qui non modò cæteros Centauros, sed homines quoque justitia dicitur superasse. Æsculapium & Achillem nutrisse existimatur. pietate igitur & diligentia effecit, ut inter astra numeraretur. Apud hunc, Hercules cum diverteretur, & simul cum Chirone sedens sagittas consideraret, fertur una eorum decidisse supra pedem Chironis, & ita eum interfecisse. Alii autem dicunt Centaurum maritum, quòd tam brevibus sagittis, tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipsum contendere arcum conatum. Itaque ex ejus manu sagittam prolapsam in pedem ejus incidisse. pro qua re Jupiter ejus misertus, inter sidera eum

constituit cum hostia quam supra aram tenens immolare videtur. Hunc alii Pholon esse Centaurum dixerunt, eumque aruspicio præter cæteros plurimum valere. Itaque ad aram cum hostia venire Jovis voluntate figuratur.

Æsculapium & Achillem) Modius ex membranis suis legit. *Æsculapiumque.*

Eumque aruspicio præter cæteros plurimum valere) Sanctand. eum, qui aruspicio. Non habet valuisset. Utrumque probo, sed & pro *valuisset* mallem, *valeret.* Quanquam *valuisse* in quibusdam libris legi testetur Micyllus, quocum illud *eumque* potest stare.

XXXIX. Ara.

IN hac primùm dii existimantur sacra & conjurationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse. ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent, quàm agere cœpissent.

XL. Hydra.

IN hac corvus insidere positus existimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam causam. Corvus Apollinis tutela usus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petitum, vidit arbores complures ficorum immaturas: eas expectans, dum maturescerent, in arbore quadam eorum consedit. Itaque post aliquot dies coctis ficubus, & à corvo pluribus earum comesis, expectans Apollo corvum, vidit eum cum cratere pleno volare festinantem. quo pro admisso ejus dicitur, quòd diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corvi, alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu ficus coquerentur, corvus bibere non

non posset, ideo quòd guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum vellet significare sitim corvi, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram, quæ corvum sitientem moraretur. Videtur enim rostro caudam ejus extremam verberare, ut tanquam non sinat se ad crateram transire.* *Histrus* autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse, hanc autem ex Apolline Æsculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. quod cum videret corvus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera autem hanc historiam *Philarchus* scribit. In Chersoneso quæ confinis est Trojæ, ubi Protesilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret: incidit eorum finibus repentina vastitas, & civium internecio miranda : quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, remedium quærens vastitatis. responso autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur: Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam civium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filiæ conjectæ essent. quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam interfecit. quod Mastusius nomine, virginis pater, instanti tempore simulavit se patriæ causa non ferre ægrè factum, potuisse enim postea sorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum se propè amicissimum regi pater virginis ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque filias ejus ad id conficiendum

dum invitavit. qui nihil aliter futurum suspicatus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re civili postea veniret. Quod cum exoptanti Mastusio accidisset, filias ejus interfecit, & sanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro potione dari jussit. qui cum filias desideraret, & quid his factum esse rescisset, Mastusium cum cratere in mari projici jussit. quo facto, mare quo ille projectus est, memoriæ causa, Mastusium vocatum, portus autem adhuc crater dicitur: quam antiqui Astrologi stellis deformaverunt, ut homines meminissent, maleficium neminem temerè lucrari posse, neque oblivionem inimicitiarum fieri solere. Nonnulli cum *Eratosthene* dicunt, eum cratera esse quo Icarius sit usus, cum hominibus ostenderet vinum. Alii autem dolium esse, quo Mars ab Oeto & Ephialte sit conjectus.

In hac corvus insidere positus) Sanctandr. ex Modiano auctius: *In qua corvus insidere & crater positus existimatur.* Ego nisi libri probatioris accesserit auctoritas, non accipio. *Insidere* puto pro *sedere* positum. Ordo *corvus positus existimatur sedere in hac ara.* Dicas, sequitur tamen de cratere. Repono, sequi & de serpente, cujus ipsius etiam hic facienda mentio fuisset, si hæc ratio valeret.

Vidit arbores complures) Illud *arbores* suspectum mihi, quippe quod ex versu sequenti huc perlatum videatur. Certe *arbores immaturas* nemo dixerit. Vide tamen nostram suspicionem in Indice.

Quo pro) Sanctandr. *pro quo.* Sed tales trajectiones non inusitatæ nostro, quod sæpe alias ostendi.

Ut tanquam non sinat se) Sanctandreana negationem omittit, quod cur factum sit non video. Nam & Ovidius ostendit, culpam rejecisse corvum in Hydram, quasi ad craterem ire corvum prohibuerit.

Histrus) Notat Micyllus, alios hic exhibere *Ister.* Sed fortasse, qui ab aliis *Ister*, a nostro *Histrus* dictus est, ut solent in ejusmodi nominibus variare.

Mastusius nomine) Notat Micyllus, in aliis legi *Matusium,* & sic habet Sanctandr. Putat tamen Micyllus *Mastusium* scribendum, quia sic vocatur mare, cujus in sequentibus, fit mentio apud Plinium Lib. IV. c. 11. Sane apud Pomponium Melam quo-

que

que est *Mastusia* lib. 11. c.2. Neuter tamen de mari loqui videtur. Quanquam & Grotius in Arat. hoc probet.

Filias ejus interfecit) Unus Morellii, *regis filias peremit*, ex glossa, ut opinor.

Quo Icarius sit usus) Recte Sanctandr. *quo Icarius*. Sic enim & Luciano dicitur in Dialogo Jovis & Junonis, qui primus vinum monstravit Indis: Ipsique nostro sup.c.4. Veteres habuerunt *Icarus*.

XLI. *Piscis, qui Notius appellatur.*

HIc videtur ore aquam excipere à signo aquario, qui laborantem quondam Isim servasse existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, & ejus filiorum, de quibus antè diximus, inter astra constituit. Itaque Syri complures pisces non esitant, & eorum simulacra aurata pro diis penatibus colunt. De hoc *Hegesias* scribit.

Simulacrum piscis, & ejus filiorum, de quibus ante diximus) Cujus filiorum? piscis? qui autem illi piscis filii? & ubi de iis dixit? pisces habemus supra c.30. sed ibi nil de Iside, nil de filiis piscis. Et videntur aliqua deesse de hominibus ex pisce natis, de quibus postea se dicturum promittit noster capite nominato, quod haud dubie fecit hoc loco. Sane alibi nil tale legitur Nisi malumus *piscis, & ejus filorum*. Fila vocat, quæ conjungunt inter sese pisces, Græcis δεσμοὶ, lineolæ Hygino aliis locis. Sed de hoc alii deliberent.

De hoc Hegesias) In MS. Modii fuit *Hesias*, ex quo facit *Ctesias*. Sed non necesse est. Vide Voss. de Hist. Gr.

XLII. *De quinque stellis*,

REliquum est nobis de stellis quinque, quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id est vagos dixerunt. Quarum una est Jovis, nomine Phæton, quem *Heraclides Ponticus* ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præstantem fecisse, cumque supprimere cogitaret,

ret, ut certum redderet Cupidinem Jovi nunciasse. quo facto missum Mercurium ad Phaetonta, persuasisse, ut ad Jovem veniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter astra collocatum. Secunda stella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc *Eratosthenes* à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de quo plures scripserunt, ut patris inscienter curru vectus incenderit terras: quo facto, ab Jove fulmine percussus, in Eridanum dejectus, à Sole inter sidera sit perlatus. Tertia est stella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam, hac, ut *Eratosthenes* ait, de causa, quòd Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & propter ejus observantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud assequi videretur, nisi suam stellam, Veneris sidus persequi, à Venere impetravit. Itaque cum vehementer eum amore incenderet, id significans, è facto stellam Pyroenta appellavit. Quarta stella est Veneris, lucifer nomine, quam nonnulli Junonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari, multis traditum est historiis. Hic autem omnium siderum maximus esse videtur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium esse dixerunt, pulchritudine multis præstantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam *Eratosthenes* dicit: eum hac de causa Veneris appellari, exoriente sole & occidente videri. quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum & Hesperum nominatum. Quinta stella est Mercurii nomine Stilbon. Sed hæc est brevis & clara. Hæc autem Mercurio data existimatur, quòd primus menses instituerit, & præviderit siderum cursus. *Euhemerus* autem, primam ait Venerem astra constituisse, & Mercurio demonstrasse.

Hunc pulcritudine corporis) Sanctandr. *hic pulchritudine*. Non placet.

Cumque supprimere cogitaret, ut certum redderet) Sanctandr. *cumque supprimere cogitare, atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciasse*. In quibus omnibus sensum nullum video idoneum. Quid enim, *certum redderet Cupidinem?* Deliberent, & nos doceant, qui meliori facultate divinandi sunt instructi. Suspicabar. *ut tersum redderet, Cupidinem Jovi nunciasse*. quasi dixerit, non absolvisse penitus, sed voluisse adhuc dare absolutiorem, ideoque hactenus suppressisse. Nunc deesse potius nonnulla videntur. Modius ep. 121. de hoc loco ita: *cumque cum supprimere cogitaret, neque ut ceteros Jovi redderet, Cupidinem Jovi indicasse*. Sed ne ipsius conjectura quidem satisfacit.

Nisi suam stellam) Sanctandr. *nisi sua stella Veneris sidus*. Vix hæc placet emendatio. Puto rectam esse lectionem veterem, idque *suam* poni, pro *ejus*, sicut aliis factum locis apud nostrum. Sensus: ut nihil videretur sequi aliud, quam nudam solamque stellam Veneris, non Venerem ipsam; ideo hoc impetravit a Venere, ut persequeretur sidus ejus.

Amore incenderet) Sanctandr. *amor incenderet*. Ne hoc quidem placet. Nam *incenderet amore* optime dictum, unde *incensus amore* apud plerosque veteres. Debet autem referri ad Venerem. Ipsa incendebat Martem amore.

Appellari, ex oriente Sole) Malem *appellari, & oriente sole*.

XLIII. *Circulus lacteus*.

PRæterea ostenditur circulus quidam in sideribus candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. *Eratosthenes* autem, Mercurio dicit infanti puero inſciam Junonem dedisse lac: sed postquam rescierit eum Majæ filium esse, rejecisse eum à se. Ita lactis profusi splendorem inter sidera apparere. Alii dixerunt dormienti Junoni Herculem suppositum, & experrectam ei quòd suprà diximus fecisse. Alii autem, Herculem propter nimiam aviditatem, multitudinem lactis appetisse, neque in ore continere potuisse: quod ex ore ejus profusum, circulum signasse. Alii dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, jussisse

fiſſe ei lac præbere. quæ cum presſiſſet mammam, profuſo lacte circulum deformatum, quem ſuprà demonſtravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

CLARISSMI VIRI,
C. JULII HYGINI,
AUGUSTI LIBERTI,
De
DESCRIPTIONIBUS FORMARUM COELESTIUM.

LIBER TERTIUS.

I. Arcti.

IGITUR incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utræque Arcti nixæ vehuntur Arctico circulo clauſæ: & ita collocatæ, ut alterius unaquæque earum reſupinata caput alterius tegere videatur: ita tamen, ut caput ejus quæ ſuperior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite ſtellas ſeptem, omnes obſcuras, in utriſque auribus binas. In humero claram unam, in pede de poſterioribus novisſimo duas. In ſummo interſcapilio unam. In crure de poſterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipſa tres. Ita totius ſideris ſtellæ ſunt omnino 21. Minor autem habet in ſtationis unoquoque loco ſtellas ſingulas clarè lucentes & ſuper caudam tres, omnino ſeptem: ſed in prioribus caudæ ſtellis una, à qua polus appellatur, ut *Eratoſthenes* dicit, per quem locum ipſe mundus exiſtimatur verſari. Reliquæ autem duæ *χορευταὶ* dicuntur, quòd circum polum verſantur.

Arcti

Arcti nixa) Modius, *fixa*. mox *alternis unaquaque*, pro *alterum*. item *caudam inferioris*, pro *inferiorem*.

II. Draco.

DRaco inter duas arctos collocatus videtur, corporis sinu facto, arcton minorem ita concludere, ut pene pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris attingere suo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in sphæram complicari: & si quis diligentius attenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris ursæ regionem caudæ collocari. Hic habet in utroque tempore stellas singulas: in oculis singulas, in mento unam, & toto corpore reliquo passim claras decem, ita ut omnino sit stellarum quindecim.

Corpus ut in sphæram complicari) Recte Grotius in Arateis, *ut in spiram complicari*. Spira enim proprie, de serpentum voluminibus, Sed hoc pridem ita emendandum dixit Modius ep. 120.

III. Bootes, sive Arctophylax.

HUjus manum sinistram circulus arcticus includit, ita ut neque occidere, neque exoriri videatur. Ipse enim positus ab arctico circulo ad æstivum definitur inclinatus in longitudinem dextro pede æstivo circulo nixus. hujus humeros pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utrosque polos transiens tangit arietem & chelas. hic quidem cum tauro & geminis & cancro & leone occidit, ideo serò occidere dicitur, magis & quod actus à pedibus pervenit ad terram. At exoriens citius quàm chelæ videtur. Habet autem in sinistra manu stellas quatuor, quæ occidere nunquam videntur. In capite stellam unam. In utroque humero singulas, in utraque manu singulas, sed

clariorem dextram, & sub ea alteram obscuram, & in cubito dextro claram unam. In Zona unam clarius cæteris lucentem. hæc stella Arcturus appellatur, in utrisque pedibus singulas, quæ omnino sunt 14.

Magis & quod actus a pedibus pervenit ad terram) Sanctandreana: *quod magis erectus a pedibus*. Mallem ego: *Hic quidem cum tauro, & geminis, & cancro, & leone occidit, sed ideo sero occidere dicitur magis, quod tardus a pedibus pervenit ad terram*. Sanctandreana, &, quam sequitur, Morelliana sua desumsisse videtur ex Modii codice, de quo ipse ep. 73. Sed est mihi nescio quomodo suspectus ille codex.

In utraque manu singulas) At qui supra de unica sinistra, *in sinistra manu stellas quatuor*. Probo igitur, quod habet Modius ep. 73. *in utraque mamma*.

IV. *Corona.*

Coronam humero sinistro propè contingere Arctophylax videtur, quam engonasin' dextri pedis calce conjungit. hæc cancro & leone exoriente occidere, cum scorpione exoriri perspicitur. Habet autem stellas novem in rotundo dispositas, sed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Quam engonasin) Sanctandr. *qua autem engonasin*. & sic Morellianus unus. Alter in sequentibus pro *conjungit*, habet *conjungitur*, pro vicina est, ut sæpe solet. Non tamen displicet vetus lectio. Noster infra, *Aquarii manum dextram cervice sua conjungens*. Adde 34. 37.

V. *Engonasin, sive Hercules.*

Engonasin. Hic positus inter duos circulos arcticum & æstivum, utrisque pedibus & dextro genu, quem antè diximus, arcticum circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, sinistro autem toto caput draconis opprimere conetur.

Hume-

Humeris autem velut ſuſtinens circulum æſtivum, & manu dextra projecta tangens. Læva autem è regione ad ſiniſtrum genu porrigens, æqua ſi intervallo circuli æſtivi & genu ſiniſtri. Hic occidens capite prius quam reliquo corpore devenit ad terram: qui cum totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo videatur, exoriens ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite ſtellam unam. In ſiniſtro brachio unam. In utroque humero ſingulas clarè lucentes. In manu ſiniſtra unam, in dextro cubito unã. In utroq; latere ſingulas: ſed clariorem in ſiniſtro. In dextro fœmore duas. In genu unam. In poplite unam, in crure duas, in pede unam quæ dicitur clara.* In ſiniſtra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli eſſe dixerunt. Ita ſunt omnino decem & novem.

Qui cum totus occidit ut) Videtur deeſſe quidpiam, ſed & turbato ordine iſta poni. Lego, *qui cum occidit, occidit ut totus pendere pedibus ex antico circulo videatur.*

In dextro fœmore) Morellianus, *femina*, quod præfero.

In pede unam, quæ dicitur clara) Grotius optime prædicto loco, *quæ dicitur clava.*

VI. Lyra.

Lyra. Hæc poſita eſt contra regionem ejus loci qui eſt inter genu & manum ſiniſtram ejus qui Engonaſin vocatur, cujus ipſa teſtudo ſpectat ad arcticum circulum. Summum autem cacumen ad polum Notium contendere videtur. hæc Lyra virgine exoriente occidere videtur, & cum ſagittario exoriri perſpicitur: habet autem in ipſis teſtudinis lateribus ſingulas ſtellas. In ſummis cacuminibus eorum quæ in teſtudine ut brachia ſunt conjecta, ſingulas in mediis, iiſdem quas humeros Eratoſthenes fingit ſingulas, in ſcapulis ipſius teſtudinis duas: in ima Lyræ, quæ & baſis totius videtur, unam: & omnino ſunt 9.

Occidere videtur) Offendit Modium, quod mox denuo sequitur, *perspicitur*. Ideo legit: *Hac virgine exoriente occidere cum sagittario exoriri perspicitur*. Sed nimirum non attendit, sequi nostrum genus hoc plebejum locutionis. Vide quæ notavi ad Fabul. 16. & 22.

Ut brachia sunt conjecta) Sanctandreana, *collecta*. Nescio, quid sint *brachia collecta*. Lego *conjecta*, & expono per simplex *facta*, eorum, quæ sunt confecta ut brachia, id est, ita fabricata, ut hanc speciem referant. puto esse clara omnia.

Quas humeros) Sanctand. *quos humeros*. Sed *quas* ad stellas singulas referri potest.

VII. Olor.

OLor. Hujus una ala est ad circunductionem hujus circuli qui arctos vocatur, contingens extremum pedem sinistrum ejus qui Engonasin vocatur. Sinistram autem habet alam paululum extra circulum æstivum, penè conjungens pedibus Pegasi, æstivus autem circulus rostrum ejus à reliquo corpore dividit. Cauda jungitur extrema cum capite Cephei. hic cum virgine & chelis occidens prius capite quàm reliquis membris devenit ad terram : exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clarè lucentem unam. In collo alteram pari fulgore, in utrisque pennis quinas. Supra caudam unam. omnino habet stellas 12.

Habet stellas duodecim) Alii *tredecim*. Sed legendum *quatuordecim*. Ita docet pictura vetus. Et notavit Grotius.

VIII. Cepheus.

CEpheus à tergo minoris arcti constitutus includitur arctico circulo, à pedibus ad pectus, ut præter humeros & Caput ejus nihil occidere videatur. Nec longe abest à flexu draconis, quem capite primùm efficere videtur. Cepheus autem manibus utrisque pro-

projectis figuratus, tanto disſidet intervallo à pedibus arcti minoris, quantum ſpacium inter pedes Cephei videtur. Hujus caput ſcorpione exorto occidere, cum ſagittario exoriri videtur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in manu dextra unam, in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & in humero ſingulas. In dextro humero unam. In Zona quæ medium ejus dividit corpus, tres ſtellæ claræ videntur. In latere dextro obſcuram unam, in ſiniſtro genu duæ. In utriſque pedibus ſingulæ, ſupra pedes ſtellæ quatuor. hic totus omnino ſtellarum numerus 19.

Hic totus omnino ſtellarum numerus) Illud *numerus* delendum eſt. Idem faciendum in Cepheo, Andromeda, Perſeo, & plerisque aliis Modius judicavit.

IX. Caſſiopeia.

CAsſiopeia ſedens in ſiliquaſtro collocata eſt, cujus ſedilis & ipſius Casſiopeiæ pedes poſiti in ipſa circunductione circuli qui arcticos vocatur. effigies autem corporis ad æſtivum circulum pervenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè mediam dividit circulus, is qui lacteus appellatur, proximè Cephei ſignum collocatum. Hæc occidens cum ſcorpione capite, cum ſedili reſupino ferri perſpicitur, exoriri autem cum ſagittario. Hujus in Capite ſtella oſtenditur una, in utroque humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in ſiniſtro femore duæ, in genu una, in pede ipſius dextro una, in quadrato quo ſella deformatur una, in utriſque angulis ſingulæ clarius cæteris lucentes. Hæc igitur eſt omnino ſtellarum 13.

X. *Andromeda.*

Andromeda propè Cassiopejam, super caput Persei, brevi intervallo dissidente perspicitur collocata, manibus diversis vincta, ut antiquis historiis est traditum: cujus caput equi Pegasi ventri conjungitur. Eadem enim stella & umbilicus Pegasi & Andromedæ caput appellatur. Hujus medium pectus & manum sinistram circulus æstivus dividit. Occidit autem cum pisce de duobus secundo, quem Andromedæ subjectum brachio suprà diximus. Exoriente Libra & scorpione, capite prius quàm reliquo corpore pervenit ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete. Hæc, ut suprà diximus habet in capite stellam clarè lucentem unam, in utroque humero unam, in cubito dextro unam, in ipsa manu unam, in sinistro cubito vel in brachio unam. In manu alteram, in zona tres, super zonam quatuor, in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Itaque omnino est stellarum numerus 20.

Super Zonam quatuor) Putat Grotius, legendum sub *Zona quatuor*, ut aliis conveniat.

XI. *Perseus.*

Hujus sinistrum crus & humerum lævum circulus æstivus à reliquo corpore dividit. Ipse manu dextra arcticum circulum tangit, dextro pede caput aurigæ premere velut currens videtur. Idem occidens sagittario & capricorno exorto inclinatur ad caput versus. Cum ariete & tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero stellam unam, in manu dextra clarè lucentem unam, qua falcem tenere dicitur, quo telo

telo Gorgonam interfecit. In sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. Habet præterea in ventre stellam unam, in lumbis alteram, dextro femore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro femore unam, in genu alteram, in tibia duas: in sinistra manu, quod Gorgonis caput vocatur, stellas quatuor. Omnino est stellarum numerus decem & septem. Caput ejus & falx sine sideribus apparent. Hunc Aratus cum diceret inter sidera ceconismeno figuratum, acceperunt complures eum pulverulentum dicere, quod minimè convenit posse inter sidera etiam pulverulentum accipere. Quod si esset, dignior erat Orion cui idem ascriberetur. primùm quod assiduè est venatus, & semper in terra fuit. Denique adhuc inter sidera venari videtur. Perseus autem qui assiduè volabat, non potest pulverem habere. Quid igitur est, cum vellet Aratus eum currentem obscurè significare, usus Ætolorum consuetudine ceconismenon dixit. Ætoli enim cum volunt aliquem decurrere significare, κενονίσαι dicunt. Id quod Aratus voluit demonstrare, non ut illum volantem assiduè pulverulentum dicat. Quod à multis perperam est intellectum.

Pulverulentum accipere) Modius vult *apparere*, quod retinuerunt in Sanctandreana. Ego cur non hic, ut paulo ante, possit stare, haud intelligo. Videtur offendisse Modium, quod supra c.6.

XII. *Auriga.*

HEniochus autem circulo æstivo genuum fine, præterea humero sinistro usque ad Zonam dividitur ab eo, quem suprà Lacteum orbem diximus. Hujus dexter pes tauri cornu sinistro stella conjungitur, idem una manu ut lora tenens figuratur. Cujus in

humero finiſtro capra. In manu autem duo hœdi ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Perſei ſubjectus, caput habens contra urſæ majoris aſpectum. hic occidere ſagittarij & capricorni exortu videtur Exoriri autem, Ophiucho & engonaſin occidente. Habet præterea ſtellam unam in capite. In utroque humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quæ vocatur capra, in utroque cubito unam: in manu duas, quæ hœdi appellantur, ſtellis propè occidentibus formati. Ita omnino ſunt numero 7.

Stellis prope occidentibus formati) Morellianus unus *ficti*. Alterutrum ex gloſſa eſt. Unus plane omittit.

XIII. Serpentarius.

Ophiuchus inclinatus à capite, ut qui reſupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus eſt. Hujus autem humeri ab æſtivo circulo dividuntur à reliquo corpore Ipſe genuum fine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede ſiniſtro premens oculos, dextro autem teſtudini ſcorpionis innixus. Anguis autem qui ab eo tenetur, propè extremo ore coronam contingens, medium præcingit Ophiuchum, cauda brevior quàm ſuperiore corpore, qua manu ſiniſtra ipſius ſigni figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum æquinoctialem cum aquilæ cauda jungat. Occidens autem exortu geminorum Cancri & leonis pervenit ad terram. exoriens autem cum ſcorpione & ſagittario apparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroque humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres. in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in utroque genu ſingulas, in dextro crure unam, in utroque pede ſingulas, ſed clariorem in dextro: itaque eſt omnino ſtella-

ſtellarum numerus ſeptendecim. Anguis autem habet in ſummo capite ſtellas duas, ſub capite tres, uno loco omnes ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtram duas, ſed quæ maximè ad corpus ejus accidit, clariorem. Et in dorſo anguis ad ipſam corporis conjunctionem quinque, & in prima curvatura caudæ quatuor. In ſecunda, caput verſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino ſtellarum numerus 23.

XIV. Sagitta.

SAgitta inter duos circulos æſtivum & æquinoctialem, ſigno aquilæ ſuperpoſita, dividitur ab eo circulo, qui utroque polo ſubjectus ad cancrum & capricornum pervenit. hujus cacumen ad æquipedum regionem ſpectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cum ſcorpione. Habet omnino ſtellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum ſolet affigi, diverſæ videntur.,

Hujus cacumen) Grotii emendationem amplector, qui emendat, *hujus acumen*, & *acumen* eam teli exponit partem, ubi ferrum ſolet affigi. Atque ita pridem legit Modius, quem ſecuti ſunt in editione Sanctandreana, credo & Morelliana.

Diverſæ videntur) Morellianus unus, *verſa videntur*, alter *dividantur*.

XV. Aquila.

AQuila ala dextra non multum extra circulum æquinoctialem prodire, ſiniſtra autem non longè à capite Ophiuchi figurata videtur. Præterea roſtrum ejus à reliquo corpore dividit circulus, quem ſuprà diximus à cancro ad capricornum pervenire.

T 5 Media

Media autem finitur ab eo quem ſuprà Lacteum orbem demonſtravimus eſſe. hæc exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno : habens in capite ſtellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam. Itaque omnino ſunt quatuor.

XVI. Delphin.

DElphin non longè ab aquilæ ſigno figuratur, incurvatione caudæ noviſsimæ æquinoctialis circuli circunductionem tangit. capite propè contingens equi Pegaſi roſtrum. hic exoritur cum ſagittarii poſteriore parte. Occidit autem, cum virgo exorta eſt à capite. habet autem in capite ſtellas duas, ſupra caput ad verticem duas alias , ad ea quæ in ventre velut pennæ videntur , habet ſtellas tres, in ſcapulis unam, in cauda duas. Itaque omnino ſunt ſtellæ numero decem.

Cum virgo exorta eſt a capite) Sanctandreana. *exorta eſt ad capitis finem*, Morellianus *a capitis fine*.

XVII. Pegaſus.

EQuus arcticum circulum ſpectans, pedibus æſtivo orbe niti, extremo ore caput delphini tangere videtur. Aquarii manum dextram cervice ſua conjungens, & utriſque piſcibus clauſus, quos in 12. ſignis poſtea demonſtrabimus. Hujus in ſtellis corpus apparet usque ad umbilicum deformatum. Qui occidit , cum piſce de duobus primo, qui ſupra tergum ejus eſt fixus: exoritur cum Aquario toto, cum piſce, cum quo occidit & manu Aquarii dextra. hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſque auribus ſingulas, in cervicibus qua-

quatuor obscuras: sed maximè lucet quæ capiti proxima apparet. in humero claram unam, in pectore unam, in scapilio unam, in umbilico novissimam unam. quæ Andromedæ vocatur, in genibus utrisque singulas, in utrisque poplitibus singulas, ita sunt omnino numero 23.

In scapilio) Sanctandr. *in interscapilio*, quod a Grotio probatur. Ego hæreo.

XVIII. *Delton.*

DEltoton autem ut in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, uno breviore, sed propè æquali reliquis, inter æstivum & æquinoctialem circulum supra caput Arietis non longè ab Andromedæ dextro crure, & Persei manu sinistra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoriens autem cum ejusdem dimidia priore parte. habet autem stellam in unoquoque angulo unam.

XIX. *Aries.*

NUnc protinus duodecim signorum figurationem dicemus. Quorum est princeps Aries, in æquinoctiali circulo consistens. caput ad exortum habens conversum. Occidens à primis pedibus, & exoriens caput infra triangulum, quod suprà diximus, tenens collocatum, pedibus propè contingens caput Pistricis. Habet autem in capite stellam unam, in cornibus tres, in cervice tres, in pede priore de primis unam, in interscapilio quatuor, in cauda unam, sub ventre unam, in lumbis tres, in pede posteriore unam. quæ sunt omnino numero octodecim.

In cervice tres) Unus Morellianus, *duas*, & mox *omnino est stellarum VIII.*

XX. Tau-

XX. *Taurus.*

Taurus ad exortum signorum dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram videatur, caput eodem habens attentum. Genua ejus reliquo corpore dividit circulus æquinoctialis. cornu sinistro, ut suprà diximus, conjungitur cum sinistro pede ejus qui Auriga appellatur. inter hujus finitionem corporis & arietis caudam stellæ sunt, quas Vergilias nostri, Græci autem pleiadas appellaverunt. Hic aversus occidit & exoritur. habet in cornibus singulas stellas, sed in sinistro clariorem, utrisque oculis singulas, in fronte media unam: ex quibus locis cornua nascuntur, singulas: quæ septem stellæ Hyades nuncupantur. Etsi nonnulli quas duas diximus novissimas stellas, negaverint esse, ut omnino Hyades essent quinque. Præterea in sinistro genu priore habet stellam unam. Et super ungulam, unam: in dextro genu unam, & interscapilio tres, novissimam earum cæteris clariorem, in pectore unam: quæ sunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Cum sinistro pede ejus, qui auriga) Morellianus unus, *cum dextro pede.*

Ut incipere genu ac defigere) Quid est *genu incipere?* putem scribendum, *ut inlidere genu.* Sententia, videtur genu ad terram collidere, more procidentis, atque ita exhibent picturæ.

XXI. *Gemini.*

Gemini ab Aurigæ parte dextra supra Orionem collocari videntur, ita tamen, ut Orion inter taurum & geminos sit constitutus. capita eorum dividuntur à reliquo corpore, circulo eo qui æstivum diffinire suprà est dictus. Ita ut complexa corpora inter se tenentes occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem incli-

inclinati ut jacentes. Sed is qui Cancro est proximus, habet in capite stellam unam claram, in utrisque humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utrisque singulas, in pedibus utrisque singulas. alter autem in capite unam, in sinistro humero unam, in dextro alteram, in utrisque mammis singulas, in dextro genu unam, in sinistro genu alteram, in pedibus utrisque singulas: & infra sinistrum pedem unam, quæ propus appellatur: & sunt octodecim.

XXII. Cancer.

HUnc medium dividit circulus æstivus, ad leonis exortus spectantem, paululum supra caput hydræ collocatum, occidentem & exorientem posteriore corporis parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas 2, quæ asini vocantur, de quibus antè diximus: in pedibus dextris singulas obscuras, in sinistro pede primo 2. in secundo 2. obscuras, in tertio unam, in quarto primo unam obscuram: in ea quæ chela dexterior dicitur, tres similes non grandes, in sinistra similes duas. Et ita est omnino stellarum numerus decem & octo.

XXIII. Leo.

LEo spectans ad occasum supra corpus hydræ à capite quâ cancer instat, usque ad mediam partem ejus constitutus medius æstivo circulo dividitur, ut sub orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite stellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, in interscapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, sub pectore duas, in pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam,

unam, in posteriore genu unam, in pede posteriore claram unam. Et ita est omnino numerus stellarum 19.

XXIV. Virgo.

VIrgo infra pedes Bootæ collocata, capite posteriorem partem leonis, dextra manu circulum æstivalem tangit, ac inferiorem partem corporis supra corvum & hydræ caudam habere perspicitur. Occidens capite prius quam reliquis membris. hujus in capite est stella una obscura, in utrisque humeris singulæ, in utrisque pennis binæ: quarum una stella quæ est in dextra penna ad humerum defixa, protrygeter vocatur. Præterea habet in utrisque manibus singulas stellas, quarum una quæ est in dextra manu, major & clarior conspicitur: in veste autem habet passim stellas septem, in utrisque pedibus singulas. Omnino stellarum numerus 16.

XXV. Scorpius.

SCorpii prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut eum sustinere videatur. Ipse autem pedibus Ophiuchi, de quo suprà diximus, subditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere videtur, neque longè est ab eo quòd pro hostia centaurus ferre prospicitur: Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habit stellas in his quæ chelæ dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ sunt clariores. Præterea habet in fronte stellas tres, quarum media est clarissima: in interscapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipso quo percutere existimatur, duas. Omnino stellarum 19.

XXVI. Sa-

XXVI. *Sagittarius.*

SAgittarius autem ſpectans ad occaſum Centauri corpore figuratur velut mittere ſagittas incipiens, à pedibus uſque ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput ejus ſolum extra eum circulum quem ſuprà diximus, apparere videatur: cujus arcus lacteo circulo medius dividitur. ante pedes ejus eſt quædam corona ſtellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in ventre unam, in interſcapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam, in poplite unam. omnino eſt ſtellarum quindecim. Corona autem Centauri eſt ſtellarum ſeptem.

XXVII. *Capricornus.*

CApricornus ad occaſum ſpectans, & totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius dividitur ab hyemali circulo, ſuppoſitus aquarij manui ſiniſtræ. Occidit autem præceps, exoritur autem directus: ſed habet ſtellas in naſo unam, infra cervicem unam, in pectore duas, in priori pede unam in priore eodem alteram. in interſcapilio habet ſtellas ſeptem, in ventre ſeptem, in cauda duas. Et eſt numerus ſtellarum viginti & una.

XXVIII. *Aquarius.*

AQuarius habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem ſiniſtram uſque ad Capricorni porrigens tergum, dextra iubam Pegaſi propè contingens,

ſpectans

ſpectans ad exortum: qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt eum corpore propè reſupinato videri. Effuſio aquæ pervenit ad eum piſcem qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quàm reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utriſque humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utriſque mammis ſingulas obſcuras, in lumbo interiore unam, in utriſque genibus ſingulas, in dextro crure unam, in utriſque pedibus ſingulas. omnino eſt ſtellarum numerus quatuordecim. Effuſio aquæ cum Aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus prima & noviſsima clara.

XXIX. *Piſces.*

Horum alter Notius, Boræus alter appellatur: ideo quòd unus eorum qui Boræus dicitur, inter æquinoctialem & æſtivum circulum ſub Andromedæ brachio collocatus, & arcticum polum ſpectans conſtituitur. Alter autem in Zodiaco circulo extremo ſub ſcapulis equi, non longè ab æquinoctiali circulo collocatus, ſpectans ad occaſum. Hi piſces quibuſdam ſtellis, in lineola ab arietis pede primo conjunguntur. Quorum inferior antè occidere & exoriri videtur. Habet decem & ſeptem, & Boræus omnino duodecim. Conjunctio eorum habet ad Aquilonem ſpectans ſtellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres. In commiſſura tres, omnino duodecim: horum conjunctionem quæ à pede arietis primo notatur, Aratus Græcè *σύνδεσμον ὑπούρανον*, Cicero nodum cœleſtem dicit: qui utrumque voluit ſignificare, eum nodum

non

non ſolum piſcium, ſed etiam totius ſphæræ eſſe. quo loco enim circulus ab arietis pede Meſembrinos dicitur, qui meridiem ſignificet: & quo loco is circulus Meſembrinos conjungitur, & tranſit æquinoctialem circulum, in ipſa conjunctione circulorum nodus piſcium ſignificatur: quare eum non modò nodum piſcium, ſed etiam cœleſtium nodum appellarunt.

Sub ſcapulis equi) Quomodo? cum in equo ſcapulæ non noscentur. Certe ſi attendas imaginem, non poſſis, præter unam ſcapulam, videre. Quare hic, ut ſupra ubi de eodem equo c. 17. agebatur, legendum arbitror, *ſub ſcapilio equi*.

XXX. *Piſtrix.*

Piſtrix à media cauda dividitur ab hyemali circulo, ſpectans ad exortum, roſtro propè poſteriorem arietis pedem jungens. Hujus priorem partem corporis qui ſpectat ad exortum, prope alluere flumen Eridani videtur. Hæc cadit exorto cancro & leone, exoritur autem cum tauro & geminis. ſed habet in extrema cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſque ad reliquam corporis curvaturam quinque, ſub ventre ſex, omnino ſunt 13.

Pedem jungens) Mallem, *tangens*.

XXXI. *Eridanus.*

Eridanus à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perveniens uſque ad piſtricem, rurſus diffunditur uſque ad leporis pedes, & protinus ad antracticum tendit circulum. Hujus figurationem circulus hyemalis dividit ab eo loco quo propè conjungitur ceto. Hic ſcorpione & ſagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro videtur. Habet autem ſtellas

in prima curvatura tres, in secunda tres, item in tertia usque ad novissimam septem. omnino est stellarum numerus tredecim.

Et protinus ad antarcticum) Sic Morelliani quoque. Sanctandr. *ad arcticum*.

XXXII. Lepus.

LEpus autem in sinistrum pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis divisus, occidit sagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem stellas in utrisque auribus singulas, in corpore passim dispositas duas, in pedibus prioribus singulas. Et ita est omnino stellarum sex,

XXXIII. Orion.

ORion, Hunc à Zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus dividit cum tauro decertantem collocatum, dextra manu clavam tenentem, incinctum ense, spectantem ad occasum, & occidentem exorta scorpionis posteriore parte, & sagittario exoriente, cùm cancro autem toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite stellas tres claras, in utrisque humeris singulas, in cubito dextro obscuram unam. In manu similem unam, in Zona tres, in eo quo gladius ejus deformatur, tres obscuras. In utrisque genibus singulas claras. In pedibus singulas obscuras. Omnino sunt decem & septem.

XXXIV. Lælaps.

CAnis leporem fugientem consequens, posterioribus pedibus dividitur ab hyemali circulo, pedem dextrum Orionis penè suo capite conjungens, capite

ad

ad occaſum ſpectans, ſed caput ad æquinoctialem circulum tendit. occidens oriente ſagittario, exoriens autem cum cancro, habet in lingua ſtellam unam quæ Canis appellatur, in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utriſque auribus obſcuras ſingulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter ſcapulas tres, in ſiniſtro lumbo unam, in pede poſteriore unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino ſunt decem & novem.

Inter ſcapulas tres) Sanctandr. *in interſcapilio tres*, ut alibi.
Suo capite conjungens) Sic quoque in Morellianis, nec ſollicitari debebat. v. ſup. 4. Sanctand. *contingens*.

XXXV. Procyon.

PRocyon. Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occaſum, ut inter geminos & cancrum conſtitutus: qui, quòd ante majorem canem exoritur, Procyon eſt appellatus. Hic autem occidit exortu capricorni, exoritur cum leone, & habet unam ſtellam in capite, & aliam in pectore. In lumbo unam: ſed omnino ſtellarum numerus 3.

Et habet unam ſtellam) Miror, iſtæc omnia in editione Sanctandreana eſſe omiſſa.
In lumbo) Bene, nec mutandum: quia unus tantum cernitur, ut de ſcapula equi paulo ante dixi, quod hinc lumen & robur accipit. v. inf. 37.

XXXVI. Navis.

ARgo. Hujus puppis hyemalem circulum, & majoris canis caudam contingens inferiore parte, noviſſime navis inclinata Antarcticum circulum tangit.

Occidens sagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoriens cum virgine & chelis. Hæc habet in puppi ad singula gubernacula, ad primum stellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & sub rejectum quinque, ad malum quatuor: in tota est stellarum viginti trium. Quæ quare non sit tota in mundo collocata, prius diximus.

Sub rejectum) Sanctand. *sub rejectu.* non placet. Pro *rejectum* Grotius mallet *retectum.* Verum retinemus veterem scripturam, eamque explicamus in Militiæ Navalis nostræ curis secundis, quas utinam typographus prodidisset, qui eas per tot annos tenuit inclusas contra fidem nobis datam, & animi nostri sententiam.

XXXVII. Phillyris.

CEntaurus. Hic ita figuratur, ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalem sustinere videatur, capite propè caudam hydræ conjungens, hostiam dextra manu tenens supinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore dividit circulus, qui Lacteus appellatur. Hic spectans ad ortus signorum, totus occidit aquario & piscibus exortis: exoritur autem cum scorpione & sagittario. habet autem stellas supra caput tres obscuras, in utrisque humeris singulas claras, in cubito sinistro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utrisque singulas, in interscapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unam, in genubus posterioribus singulas, in poplitibus singulas. omnino sunt 24. Hostia autem habet in cauda duas, in pede de posterioribus primo unam, in utrisque pedibus unam, in inter-

interſcapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infrà alteram, in capite tres diſpoſitas. Omnino ſunt numero 10.

Caudam hydræ conjungens) Bene SanĈtandreana, *contingens*, quale quid in locis quoque aliis obſervare debuerat, quos notavi.

XXXVIII. Ara.

ARa antarĉticum circulum propè tangens, inter hoſtiæ caput & ſcorpionis caudam extremam collocatur, occidens arietis exortu, exoriens cum capricorno. Hæc habet in ſummo cacumine circuli ubi formatur, ſtellas duas, & in imo alteras. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

In ſummo cacumine circuli, ubi formatur) Quale cacumen circuli, & cujus circuli hic intelligitur? Nam circuli antarĉtici vix poteſt, quia ejus nullum eſt cacumen. Jam quid eſt, *formatur in eo cacumine circuli?* puto illud *ſummo* ſtare per ſe, ac opponi ſequenti *imo*, & ſignificare ſummam partem aræ, ſicut imum, baſin. *Cacumine circuli* autem poni pro *in cacumine circuli*, nec cacumen circuli alterius debere intelligi, quam antarĉtici. Denique ibi dici formari, quod ejus ibi ſpecies & imago cernatur.

XXXIX. Hydra.

HYdra trium ſignorum longitudinem occupans, cancri, leonis & virginis, inter æquinoĉtialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamen, ut caput ejus contendens ad ſignum, id quod Procyon vocatur, & totius hydræ propè quarta pars inter æſtivum & æquinoĉtialem circulum videatur. Cauda autem extrema penè Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo corvum roſtro corpus ejus tangentem, & toto cor-

pore ad craterem tendentem: qui satis longo dissidente intervallo propè inter leonem & virginem constitutus videtur, inclinatior ad caput hydræ, quæ occidit a quario & piscibus exortis. Oritur autem in his signis, de quibus suprà diximus. Habet autem in capite stellas tres, in prima capitis curvatura sex, sed earum novissimam claram, in secunda curvatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta usque ad caudam octo, omnes obscuras. ita fiunt viginti sex. Corvus autem habet in gutture stellam unam, in pennis duas, infra pennam, caudam versus, duas, in utrisque pedibus singulas. omnino sunt septem. Supra primam hydræ curvaturam crater positus habet in labris stellas duas, infra autem ansas duas obscuras, in medio cratere duas, ad fundum duas. Omnino sunt octo.

In prima capitis curvatura) Sanctandreana. *In prima a capite curvatura*, quod non displicet. Suspicor tamen illud *a capite*, vel *capitis* a versu præcedenti natum.

Inclinatior) Morellianus unus, *inclinatione*.

In labris) Grotius suspicatur, *labis*, Græca voce, id est λαβαῖς, sive ansis.

Stellas duas) Morelliani, *stellas tres. i. a. a. d. e. s. m. cratere tres, a. f. d. ita sunt omnino X.*

XL. *Piscis.*

PIscis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem & antarcticum circulum media regione collocatus, spectare ad exortum videtur, inter capricornum & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario. hic occidit oriente cancro, exoritur autem cum piscibus. sed est stellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem siderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta: reliqua protinus dicemus.

CLA-

CLARISSMI VIRI, C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI,

De

QUINQUE CIRCULORUM INTER CORPORA *cœlestia notatione, & Planetis.*

LIBER QUARTUS.

QUONIAM in initio ſphæræ circuli quinque, quomodo efficerentur oſtendimus, neque eos corpore ſiderum innotavimus, etſi duo noviſſimi nihil ad ſolis curſum pertinent, hoc eſt arcticos & antarcticos, de mediis dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphæram plurimum valere dicit, neque eorum apertè quenquam demonſtrat, voluntatem noſtram apertius oſtendemus. Et quemadmodum in initio fecimus, à boreo polo ſumemus exordium.

IGitur æſtivum circulum unum de quatuor eſſe dicemus; qui therinos tropicos vocatur, quo circulo æſtatem confici demonſtravimus. & ſi non nemo dubitat, quare non utrique circuli, hoc eſt æſtivus & hyemalis, uno nomine appellentur, ideo quòd quem nos æſtivum diximus, nonnullis hyemalis fiat: & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo aliis æſtas ſit. Quòd ſi voluerint intelligere id ad noſtras collationes mundi eſſe demonſtratum, qui inter æſtivum circulum & arcticon ſumus conſtituti, non ad illorum ſphæram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad noſtram acceſſerint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum quos antipodas diximus, qui inferiore à nobis circulo conſtituti videntur,

dentur, sphæram facere, non immeritò nostrum hyemalem sibi æstivum circulum finxerit. Aut si quis scriptorum eorum mentionem faciens, obscurè voluerit antipodas demonstrare, & dixerit quibus in capricorno æstas summa, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutissimè dixisse videbitur. Quodcunque enim nostris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne longiore sermone præter consuetudinem utamur, ad inceptum revertamur.

NEque eos corpore siderum innotavimus) Sanctand. *siderum notavimus*. Veram censeo scripturam, *siderum annotavimus*. Dicit, se non annotasse eos, corpore aliquo eorum quasi facto per sidera, sicut in cæteris syderibus factum, quæ certo corpore sunt repræsentata.

Æstatem confici demonstravimus) Morellianus unus, *confieri*, quod valde placet. Verbum est Ciceroni, Cæsari, & aliis receptum. Sed tamen paulo post priori modo: *quo circulo hyemem confici diximus*, ut fortasse nil mutari debeat.

Quod si voluerint) Modius, quem suo more sequitur Sanctandreana, *Qui si voluerint* i. s. a. nostram collationem Non necesse videtur, ut a lectione recepta decedamus.

Etsi duo novissimi) Divisim legendum, *&*, *si duo*.

Non imperita ratione acutissime) Suspicor scripsisse nostrum, *non imperita ratione, ac acutissime*.

II. De tropico cancri.

IN æstivo circulo, de quo primùm dicere instituimus, hæc signa, sive partes eorum perspiciuntur. Capita geminorum, aurigæ genu utrunque, vel sinistrum Persei crus, & humerus sinister. Andromeda autem à pectore, sed manu sinistra dividitur. Atque ita evenit, ut caput ejus cum toto pectore & manu dextra videatur esse inter æstivum & æquinoctialem circulum, reliquum autem inter æstivum & arcticum finem. Præterea in eodem æstivo circulo, pedes equi Pegasi videntur

dentur positi. & caput à reliquo corpore dividitur oloris, & alæ sinisterioris, ut volantis pars non magna. Ophiuchus humeris, ut circulum sustinere videtur. Virgo propè hunc contingens à capite, inter hunc & æquinoctialem circulos collocata est, ut fulgens ad austrum. leo à pectore ad lumbos dividitur, ut caput ejus & corporis superior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulum videatur. Inferior autem pars, inter æstivum & æquinoctialem circulum. Cancer autem sic dividitur medius, ut inter duos oculos ejus, circulus trajectus existimetur. In his signis & hoc, ut antè diximus, circulo cum vehitur sol, evenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut sint diei de partibus octo, partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen, ut ex horologiis, sed ex sphæræ ratione. cum enim sphæram ita constitueris, ut circulus is qui arcticus vocatur, semper appareat, nunquam autem antarcticus exoriatur, atque ita sphæra est constituta: si voles circulum æstivum dividere in partes octo, ex his invenies partes 5. in sphæra apparere, tres autem infrà tanquam sub terra esse. At aliquis dixerit, cur sphæræ circulos dividamus in partes octo potius quàm duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic non sphæram, sed se fallere, hac ratione invenietur porrò arbitror. Si enim ita fecerit ex æstivo circulo partes duodecim, ex his partes 7. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium sub terra inveniet esse. Itaque evenit, ut cum ad octo partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem & dimidium partis: reliquum autem sub terra quidem pars quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non in minutis partibus & dimidiis fiat, sed certis numeris conficiatur,

ut evenit in partibus octo. Præterea quoniam sphæra divisa in partes 30. evenit, ut ab æstivo ad hyemalem sint partes octo, nimirum certè eos circulos dividemus in partes octo. Præterea quoniam ab æstivo circulo ad æquinoctialem sunt quatuor de 30. Et rursus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30. partes quatuor. & ita nihilominus æquinoctialis ipse per se circulus medius dividitur, ut dimidia pars ejus sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem suprà, & tota ratio ad octavam partem perveniat, non dubium est quin rectè dividatur in partes octo. Præterea cum sol per hos circulos currens iter annuum conficere videatur, & ab omnium signorum octava parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, & ad aliud signum transire, neque ulla alia parte signi utatur, rectè ipsi quinque circuli dividuntur in partes octo. Præterea septem sidera ad eundem statum revertantur, quibusdam placuit, ut cujusmodi dies hodiernus fuerit in solis aut lunæ tempestate, ejusmodi octavo anno sit futurus, verè sphæra quoque dividetur in partes octo. Præterea cum videamus octavo quoque die ejusdē sideris horam primam, aut quamlibet denique esse, ut cujus hodie fuerit hora prima, ejusdem octavam quoque futuram verissimum est, ipsam quoque sphæram unde horæ sumuntur, dividi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus, in hoc occupati, ad propositum revertamur.

Genu utrumque, vel sinistrum Persei crus) Illud *vel sinistrum* abest in Sanctandreana. Ego servo τὸ *sinistrum*, quia sequitur, *& humerus sinister*. At vero *vel* delendum puto. ut ex præcedenti *qua* formatum.

Ab æstivo circulo ad æquinoctialem) Probant lectionem hanc Morelliani. Sanctandr. *ad hyemalem.*

Ophiuchus humeris, ut circulum sustinere videtur) Addit ... ex suo Codice Modius, *ex ...*

par-

parte, id est, æquinoctiali, ex altera parte Hercules pari ratione. Quod cæteri, ac ne Sanctandreana quidem, haud agnoscunt.

Invenietur porro arbitror) Modius, & Sanctandr. delent illud *arbitror*, & pro *porro* scribunt *fere*. Nempe fuit in Modiano, *fore vel vere arbitror*. Mihi magis arridet, *vere arbitror*. Ordo: Arbitror, invenietur vere, se fallere. Quod locutionis genus plebejum, & iccirco nostro convenientissimum.

Sub terra quidem pars quatuor & dimidium) Micyllus pro *quidem* legit *quod est*. Id servat Sanctandreana, additque *partes quatuor*.

III. *Æquinoctialis*.

SEcundus ab æstivo æquinoctialis est circulus, in quo hæc signa & partes eorum perspici possunt. Aries totus omnibus pedibus innixus videtur. Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat; etiam minori arcto, quæ brevi spacio vertitur. Præstare id, quod velit esse, sic poterimus vel facillimè intelligere. Cum sit enim maximus circulus æquinoctialis in sphæra, in eòque aries, ut affixus videatur, quomodocunque fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem circulum perveniant, necesse est semel verti sphæram. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perveniant, necesse est eum celerrimum dici: sed nos ad circuli effectionem veniemus, & reliqua dicemus. In eodem tauri genua, ut fixa perspiciuntur, etsi nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc est dextro nixus, sinistro propè pedes contingere videatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipso circulo præcinctus existimetur. Hydra flexu à capite primo, ut cervicibus erectis cancrum contingere videatur, ex inferiore corpore hydræ crater cum corvo velut fixus esse circulo conspicitur. Item paucæ stellæ

ſtellæ chelarum, eodem adjunguntur, Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore dividuntur. Aquila ſiniſteriore penna penè eum contingens figurata eſt: eodemque circulo caput Pegaſi cum cervicibus nititur. His corporibus ſignorum æquinoctialis circulus finitur. Quò ſol cum pervenerit, bis uno anno conficitur æquinoctium: hoc eſt, in ariete & chelis. In hac enim parte ſphæræ & ver & autumnus confici exiſtimatur, ita ut ver ſit in ariete, autumnus in priore parte ſcorpionis. Quod ſignum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum tranſiens ſol ab ariete ad chelas, efficit ſex menſium diem, his locis qui intra arcticum videntur orbem: noctem autem his qui antarctico circulo ſunt clauſi. Quare magis his locis nemo poteſt durare. Et rurſus ab autumno uſque ad ver, hoc eſt, à chelis uſque ad arietem perveniens, efficit his locis ſex menſibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonſtravimus. E contrariò autem noctem his, qui boreo polo ſunt proximi. Sed de hoc antè diximus. Neque enim mirum eſt, hac collocatione ſphæræ id evenire. Erecto enim boreo polo, neque unquam occidente evenit, ut corpora quæque quæ ei proxima ſunt circulo, ſerò occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus ſphæræ habitetur, quæ pars eſt ab æſtivo circulo ad orbem qui arcticos vocatur, & de arctico circulo, hoc eſt de duabus urſis & dracone, caput draconis maximè niti ipſo circulo videatur, ita ut is qui engonaſin vocatur, inter æſtivum & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur: quicunque ut antè diximus, ad ipſum caput draconis habitant, ita longo die utuntur, ut eis ne tertia quidem horæ pars in unaquaque nocte obtingat. Itaque Aratus ait.

Κείνη

Κείνη που κεφαλὴ τῇ νήχεται ἧχί περ ἄκραι
μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσι.

Item Cicero dicit:

Quod caput hic paulum sese subitoque recondit.
Ortus ubi atque obitus parte admiscentur in una.

De hoc Homer. quoque in Odyssea, qui ita brevem noctem esse dicit, ut pastores cum alii exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. Sed nos ad propositum revertamur.

Quod velit esse. sic poterimus) Mallem, *quod velit*, & *sic poterimus*.

Ad circuli effectionem) Micyllus putabat *efficitionem*. Id vero non placet. *effectio* hic est *confectio*. Morellianus unus habet, *distinctionem*.

Sinistro prope pedes contingere) In Sanctandr. illud *pedes* abest. Et profecto corruptum esse, apparet. Requiritur tamen ejus loco aliud quidpiam, ut liqueat, quid sinistro pede contingat. Ac prima syllaba quidem, ut a praecedenti nata, delenda. Superest *des*, ex quo colligo, scripsisse, *sinistro pede prope ad os contingere.*

Bis uno anno conficitur) Modius ex suis legit, *conficit*, quod exhibet etiam Sanctandreana. Mox pro *confici*, *conficri*, quod in superioribus servavit Sanctandreana, hic vero non, quod miror. Sed fortassis tot in locis idem mendum ortum, verisimile haud videbatur. Et sane a recepta lectione difficulter & me patior divelli, qui elegantiam Ciceronianam a nostro non exspecto.

Aratus ait) In Phenom. versu 61.

Quod caput) In vulgatis Ciceronis legitur, *hoc caput*. Item mox, pro *parte admiscentur in una*, quod est apud nostrum, *partem admiscentur in unam*.

IV.

Tertius ab aestivo circulo qui hyemalis vocatur, his corporibus & eorum partibus finitur. Nam medium capricornum dividens, & pedes Aquarii, per caudam pistricis, ut trajectus videtur. Dividit etiam leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis,

poris, & canis sequentis pedes, & navis ipsius puppim. Centaurique cervices à reliquo corpore dividit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen vocatur, eodem circulo conjungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Hujus orbis infra terram sunt, de partibus octo, partes quinque, supra terram autem tres: itaque, it brevior dies nocte, ut antè demonstravimus.

Itaque it brevior dies) Sanctandr. *Itaque fit brevior.*

V.

QUartum circulum zodiacum esse, *Aratus* demonstrat, de quo antè diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui Astrologi, ab ariete duodecim signa demonstrat, hoc est vere incipiente, sed à cancro, hoc est ipsa æstate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurantur, Aries, Taurus, Gemini: in his tribus signis ver demonstratur, & æquinoctium vernum. Cancer, Leo, Virgo: in his signis maximè æstas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine jam transire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpius, Sagittarius: in his tribus signis autumnus efficitur, & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tribus signis sol hyemem conficere demonstratur. Etsi nulla sunt signa 12. sed 11. ideo quòd Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum. E quibus prior pars Chelæ, reliqua autem Scorpio vocatur. Priores enim astrologi cum omnes res ad duodecim partes revocarent, ut menses, & horas, & latitudinem signorum; itaque & signa, per quæ res omnes significantur, duodecim esse voluerunt.

Sed

Sed hyemem conficere) In Morelliano, *transigere*, quod puto rectius, alterumque a glossa esse.

Et si nulla sunt) Pro *nulla* Micyllus mavult *non*, sine necessitate. Scribo, *etsi nulla sint*.

Astrologi) Sic & Morelliani, Sanctandr. Astronomici.

VI.

SEd quoniam septem circulis in prooemio propositis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne septem ex ordine demonstratis, aliquid à nobis obscurius dictum videatur, de septem superant 3, arcticos, antarcticos, & ille qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem sustinet caput draconis cum reliqua corporis parte, Cepheus autem pectore suo circulum jungit, eodem orbe nituntur & pedes majoris ursæ. Præterea sedile Cassiopejæ cum pedibus ejus nititur ipsi circulo, & de dextro pede genuque sinistro, & pedis prioribus digitis ejus, qui engonasin vocatur, & manus sinistra Bootis exteriori parte circuli pervenit conjuncta. Ad antarcticon autem circulum pervenit extrema navis Argo, pedesque Centauri posteriores adjunguntur. Priores autem propè contingere, & ara videtur prope affixa. Eridanique fluminis extrema significatio.

Et de dextero pede genuque sinistro) Sanctandr. illud *& de* non agnoscit. præterea pro *dextero pede* & sequentibus habet, *sinistro pede genuque dextro*. At vero Morelliani, *extremo pede, genuque sinistro*, quod puto cæteris anteferendum.

VII.

REliquum est nobis diffinire, quem supra Lacteum orbem demonstravimus. Ipse enim dividit oloris extremam sinistram pennam, quæ extra æstivum pervenit finem. Præterea transit manum dextram Persei,

ſei, & ab humero ſiniſtro aurigæ perveniens ſub manum ejus dextram: & geminorum genua, & pedes ejus ſigni quod Procyon vocatur. Hic dividens æquinoctialem & æſtivum circulum, tangit extremum ſinem mali, qui in Argo nave defixus videtur. Deinde rurſus revertens, genua Centauri dividit à reliquo corpore: & extremam caudam terminat ſcorpionis, & arcum medium Sagittarii, & aquilæ dimidiam partem per ejus tranſiens pennas.

VIII.

QUoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moveatur protinus dicemus, & in duodecim ſignorum exortu quæ deinde corpora conſequantur, & quæ perveniant ad occaſum. Convenit nobis mundum ab exortu ad occaſum converti, ideo quòd videmus ſtellas exorientes ad occidentem converti. Sic enim primùm poterimus ſcire quid ſit exortus, & quid occaſus. Si quis enim noſtrum aliquis aſtiterit contra exorientem ſolem, neceſſe eſt arctos nobis à ſiniſtris partibus eſſe. Cum id ita fiat, illud quoque neceſſe eſt, ut omnia è dextris partibus exorta, in ſiniſtris occidere videantur, de quo & antè diximus. Igitur cum videamus ſtellas exoriri, & occidere, neceſſe eſt mundum quoque cum ſtellis verti. Sed nonnulli ajunt, nihilominus id evenire poſſe, ut ſic ſtante mundo, ſtellæ & exoriantur & occidant: quod fieri non poteſt. Si enim ſtellæ vagæ feruntur, neque mundus ipſe volvitur, non poſſunt corpora ſtellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim videmus in toto mundo ſtellas erraticas eſſe; neque horum curſum quenquam poſſe diffinire. Aratum

tum ipsum quoque negare se difficiles eorum cursus interpretari posse. Quomodo igitur cum quinque stellas nemo possit observare, tot millia quisquam possit pervidere? nisi qui permittat hoc, cursus stellarum posse esse, & nihilominus figuras corporum permanere: quod si non est, tota sphæra ad irritum revocabitur. Quicunque enim sphæram fecerit, non poterit efficere, ut sphæra stante, nihilominus stellæ versentur. Illud etiam videmus in extrema cauda draconis stellam esse, quæ in se versatur, & in eodem loco constet. Quòd si omnes stellæ vagæ feruntur, hanc quoque loco moveri necesse est: quod non evenit. Igitur necesse est mundum quoque, non stellas, verti. Quoniam ostendimus mundum cum stellis potius quàm stellas per se verti: nunc reliqua dicemus.

IX.

Cum enim traditum sit nobis, prius noctem quàm diem ferri, noctem dicemus umbram terræ esse, eamque obstare lumini solis. Et si nonnulli dixerunt in solis cursu evenire, ut cum pervenerit ad eum locum ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen averti solis, & ita noctem videri. Quod si ita sit, nimirum eclipsim solis verius quàm noctem diximus. Sed aliter esse, ex ipsa sphæra licebit intelligere.

Etsi nonnulli dixerunt, in solis cursu) Puto, legendum, *dixerunt, id solis occasu evenire*.

X.

Horizon enim dividens ea quæ videntur, & quæ non apparent, ita diffinit sphæram, ut semper sex signa de duodecim in hæmisphærio videantur super ter-

ram, ſex autem ſigna ſint infra ſub terra. Igitur cum in uno eorum ſol nixus ferri videatur, ab eo circulo qui horizon vocatur, exoritur. itaque incipit lucere, cum nihilominus ipſe mundus verſatur cum reliquis ſignis. Sed quò facilius intelligatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete, à quo duodecim ſigna inſtituimus numerare. Igitur cum ſol ſit in Ariete, eo exoriente dies eſt: qui cum vertente ſe mundo pervenit ad eum circulum, qui Meſembrinos vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed ſic etiam facilius intelligitur, & rurſus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries eſt exortus, præter eum ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphærio: Piſces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria ſigna occiderint, hoc eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria quæ arietem ſequuntur, hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, & arietem pervenire ad eum quem Meſembrinum eſſe circulum, ſuprà diximus. Cum autem cum reliquis ſignis ipſe aries occidit, & exortus eſt leo, virgo, tum chelæ exoriuntur, & in ſuperiore hemiſphærio ariete occidente vehuntur. Quæ cum occiderint, rurſus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum ariete occidente dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis ſignis ſive ſphæra poſſet intelligi, ſic invenietur. In quocunque ſigno ſol fuerit exoriens, quodcunque ab eo ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primùm exorietur, & ita conficiet curſum. Mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte verti videtur. Itaque evenit, ut ipſa ſigna 12. ſemel in die ac nocte videri poſſint. Sed ne ſolis curſus, de quibus poſtea ſumus dicturi, potius quàm quòd antè cœpimus, enumeraverimus, ad inceptum revertemur. Diximus enim principium mundi eſſe noctem, deinde diem. Inter

noctem

noctem & diem præter umbram terræ nihil intereſſe arbitramur. Sed quoniam Signorum ſuprà & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perveniemus.

XI.

Igitur vertente ſe mundo per utroſque polos & axem, quem ſuprà dimenſionem ſphæræ diximus eſſe, & ita ſphæra collocata, ut unus polus ſemper ſit ſupra terram, alter nunquam exoriatur, neceſſe eſt, Arctos quoque, & reliqua corpora quæ ſunt in arctico circulo nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod inferiora ſint ab eo circulo, quem nunquam occidere diximus. Id enim poſſe fieri, hæc edocet cauſa. Videmus caput extremum draconis, quod maximè arcticon extra circulum providet, quod quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & antè diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo videtur, neceſſe eſt omnia quæ ſunt exoriri & occidere. Igitur convenit nobis, ſidera vertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cum unus circulus ita ſit erectus, ut nunquam occidat: alter ita ſit terræ ſubjectus, ut nunquam exoriatur: quicunque circuli fuerint in ſphæra, hoc eſt, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non majorem partem circumductionis habeat ſupra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem majorem habebunt quam ſuperiorem & quanto magis ad polum notium acceſſerint, hoc majorem partem ſub terra habere perſpicientur. Et quanto magis ad bore-

um finem venerint, hoc majorem partem circuli supra terram tenere videbuntur. Quò enim erectior ipse polus fuerit, hoc magis & circuli ejus erectiores videbuntur. Quod cùm ita sit, si duo sidera simul fuerint orta, unum ab arctico, alterum ab antarctico circulo, serius occidet id sidus quod ab arctico circulo fuerit exortum: ideo quòd majorem habet circunductionem sphæræ, quàm quod à notio polo est ortum. Si autem simul occiderint, serius exorietur id signum quod ab antarctico fuerit exortum, ideo quòd tota illa collocatio mundi majorem partem habet sub terra, quam illa pars quæ in boreo polo est finita. Et non modò signa quæ sunt ad arcticum finem collocata, præstantibus corporibus aut serius occidunt, aut antè exoriuntur quàm ea quæ notio polo depinximus: sed ipsa quoque corpora inter se dissentiunt, ut si quod inferius sit signum, & id cum superiore exoriatur, tamen serius occidat. E contrario itaque si qua sunt signa ab æquinoctiali circulo ad notium polum figurata, horum si qua signa pariter exorta fuerint, citius occident quæ proximè polum accedant. Evenit etiam, ut non modò quæ simul sint exorta sidera, ex his serius occidant, quæ proximè arcticum circulum sunt collocata: sed etiam si qua eorum antè exorta fuerint, quæ sunt ad notium polum finita, tamen antè occidant, quàm ea corpora, quæ in boreo polo figurata esse suprà demonstravimus: ideo quòd majore circunductione sphæræ utuntur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem sunt constituta. Igitur ostendimus qua inclinatione mundi sphæra sit constituta. Nunc ad duodecim signa revertemur: & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidant, aut oriantur, commemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

Extra

Extra circulum providet) Modius, *prominet, quodam tempore ita occidere, ut exortus cum occasu permisceatur.* Commode. Utrum vero ita noster scripserit, ambigo, cum lectio vulgaris sermonem plebejum magis sapiat. *Providet* est positum, ut *prospicit* apud alios. *Providet caput*, ut *prospiciunt ædes* apud Phædrum.

XII.

ARietis exortu, sinistra pars Andromedæ provenire, Ara autem occidere videtur. Cum sidere eodem exoritur & Persei caput usque ad umbilicum: ut dubium fore videatur, Zona ejus utrum usque extremo Ariete, an tauro primùm exoriente prodeat ad lucem. Tauro autem exorto, quæ prius dubia fuerint, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus: & aurigæ caput cum reliquo corpore duntaxat ad sinistrum pedem videtur, & pistrix à cauda exoriens prospicitur. Hoc signo primum occidere Bootes videtur, & si cum quatuor signis occidit, neque tamen totus ad terram potest venire. Nam manus ejus sinistra circulo arctico conclusa, neque oritur, neque occidit. Geminis exorientibus tota jam pistrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri videtur. Occidit autem Ophiuchus à pedibus, genuum fine. Cancer exoriens obscurat dimidiam partem coronæ, pistricisque caudam, & notium piscem, & caput cum reliquo corpore ad umbilicum ejus qui Engonasin vocatur. Ophiuchum à genubus ad humeros, & anguem totum præter caput & cervicem, quæ ex æstivo circulo tendit ad coronam. Bootem propè totum, terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad Zonam, & Eridanus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cum capite & cervicibus anguis, & Ophiucho. Engonasin autem

qui vocatur, ejus præter ſiniſtrum genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obſcuratur. Exoritur autem caput hydræ cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis & aquila tota. Virgo autem exoriens, non pauca ſidera obſcurat. Nam ſtatim Lyra occidit cum ſagitta & delphino, & oloris à capite corpus uſque ad caudam propè occidit, & fluminis prior pars, & equi caput cum [illegible]vicibus. Exoritur autem hydra ſine crateris, & canis totus, & navis Argo ſine totius veli. Chelis exorientibus, videtur & Bootes exoriens totus, & tota navis apparet Argo, hydraque, præter cacumen extremum caudæ, quod eſt ſub terra. Exoritur etiam genu & ſura ejus dextra, qui engonaſin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre. Reliquum autem corpus, cum ſcorpionis & ſagittarii provenit parte. Præterea cum Chelis exoritur cauda centauri. Occidit reliquum Pegaſi corpus, & oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cum umbilico Pegaſi, & piſtrix reliquo corpore ad cervices, ut caput ejus ſolum videatur, & caput Cephei pendens ad piſtricis occaſum, cum manibus & humeris pervenit ad terram. Scorpione exoriente, duæ partes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars eſt extra arcticum circulum conſtituta: obſcuratur etiam Caſſiopeja, reſupinata occidens. Exoritur autem corona, quæ ante centauri pedes jacere exiſtimatur: & hydræ reliquum, quod caudam eſſe ſuprà diximus. Provenit etiam & corpus centauri, quod equina figura videtur, & ipſius hominis caput, & hoſtiam quam tenere eum ſuprà diximus. Denique ad id corpus quà ſine pedes ejus ſunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipſius anguis caput, quod eſt contra

cancrum. Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens insequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput ejus qui engonasin vocatur. Et sinistra manus ejusdem. Denique lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis major cum Orione toto & lepore, & aurigæ superiore parte corporis. Præterea caput & pedes ejus. Occidit etiam totus Perseus, præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinquens, pervenit ad terram. Capricornus exoriens, hæc sidera ad terram premere videtur, reliquam figuram navis, & signum quod Procyon vocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exoritur autem olor cum aquila & sagitta, & ara, quam proximam esse notio polo diximus. Aquarius exoriens, ad dimidiam partem corporis equi pedes secum de terra ducit, & caput cum cervice Pegasi. At etiam centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit, cum hydræ capite, & cervicibus. Piscibus exorientibus occidit reliquum hydræ corpus & ipse Centaurus. Exoritur autem piscis qui notius vocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

Cum pedibus prioris canis) Sic & Morellianus unus, alius, *majoris canis*, quod a glossa esse videtur. Sanctandreana, *pedibus prioribus*, haud placet.

Caßiopeia resupinata) Sic & Morellianus. Sanctandr. *resupina*.

Præterea caput & pedes ejus) Morellianus unus, *Præterea capite & pede*.

XIII. De Sole, & Luna, & cæteris planetis.

SIc igitur exorientibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed ut antè diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. Necesse est enim solem, aut ipsum per se moveri, aut cum mundo verti uno loco manentem. Quòd si maneret, necesse erat eodem loco occidere & exoriri, quo pridie fuerit

 exortus,

exortus, quemadmodum ſigna eodem loco ſemper oriuntur & occidunt. Præterea ſi ita eſſet, neceſſe erat dies & noctes omnes æquales eſſe: ut quàm longus hodiernus dies fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ratione ſemper æqualis permaneret. Quod quoniam non eſt, illud quoque neceſſe eſt, cum vid annus eſſe dies inæquales, & ſolem alio loco hodie occaſurum, & alio heri occidiſſe. Si igitur aliis locis oritur & occidit, neceſſe eſt eum moveri, non ſtare. Solem autem contra mundi motum currere, ſic poſſumus intelligere: evenit enim, ut duabus ex cauſis ſidera non poſſimus videre. Quarum una eſt, cum abierint infra terram: noſtrum quod effugere conſpectum, ita ut inferius hemiſphærio* oſtenditur. Altera autem eſt ratio, quòd propter fulgorem ſolis & vim maximam luminis ſidera obſcurentur: ſive quòd ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perveniat aſpectus: ſive ſua magnitudine luminis officit oculis noſtris, ne præter ejus ignem aliam rem ſuperiorem perſpiciamus. Quod magis veriſimile videtur. Neque enim ſolis ignem ejuſmodi videmus, cujuſmodi reliquos ignes intelligimus: ſed ita lumen avertit noſtrum, ut ipſe quoque nobis non igneus, ſed albus eſſe videatur. Præterea in unaquaque nocte, duodecim ſigna neceſſe eſt apparere. Ideò quòd uno ſigno ſol ipſe nixus, iter conficere videtur, cujus figuram corporis ipſe ſuo lumine obſcurat. Cum eo enim ſigno & occidere & exoriri videtur. nonnulli dicunt nos undecim ſigna duntaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in ejus ſigni prima noviſſimaque parte conſiſtat. Habent enim duodecim ſigna partes ejuſcemodi, ut unum quodque eorum in longitudine habeat partes 30. in latitudine autem partes duodecim. Itaque evenit, ut in longitudine ſignorum

anıus

annus ſit, in latitudine autem ſinguli dies ſint. In prima parte ſigni nihilominus nos reliquum corpus ejus ſigni videre poſſe, nonnulli dicunt. Simili ratione & ſi fuerit in extrema parte ſigni, quod fieri non poteſt. Nam cùm ſol ſit in qualibet parte ſigni, & exoriatur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia ſidera obſcuret. Illud tamen poteſt evenire, ut cùm ſol ſit in prima parte ſigni, & occidat, reliquum corpus ejus ſigni appareat. Sed certius & verius eſt, undecim ſigna quam duodecim apparere poſſe. Præterea quæritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipſa ſua ſphæra occidere & verti. Nam ſi Sol contra ſiderum occaſum curreret, de ariete ad piſces, non ad taurum tranſiret. Exoriri etenim antè piſces quàm aries & occidere perſpiciuntur. & ita mundus verti videtur, ut priùs piſces quàm aries occidant. Itaque diebus 30. ſol in ariete currens, & ejus corpus obſcurans, ſic duntaxat apparet ſol, ut ex eo loco quo aries exoriri videatur, & poſt triginta dies ſol videatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco taurus antè exoriri videbatur: igitur apparet ſolem ab ariete ad taurum tranſire. Quod ſi ita eſt, neceſſe eſt eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem evenit, ut antè diximus, quod videtur cum mundo ſol verti, ejus ſimilis hæc cauſa eſt, ut ſi quis in naviculæ roſtro ſedens, inquirat ad primum tranſire, & nihilominus ipſa navis iter ſuum conficiat. Ille quidem videbitur contra naviculæ curſum ire, ſed tamen eodem perveniet quò navis. Hoc autem ſic etiam facilius intelligitur, ſi navim diviſeris in partes 360 quemadmodum ſol diebus 360. ſimul mundum tranſigit, eodem modo ut antè diximus ſit diviſa, & in una parte de 360. conſtituatur quilibet eorum. Navis autem habet unius diei curſum, ille quidem contra navim

ire, sed cum ea ad locum definitum pervenire intelligeretur. Non enim extra navim est, quia rostro ad puppim transit, sed ipsa navi continetur. Item sol cum per ipsum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, sed cum eo pervenit ad occasum. Cum enim mundus trecenties & sexagies se convertit, tunc sol iter annuum conficit.

Est qui conspicuus super hos quaesivit in astris,
Ausus habere Deum solem, qui tramite recto
Conditio imposita est virgilem tolerare laborem.

Nostrum quod effugere conspectum) Sanctandr. *nostrum quoque*, quod non placet. nam *quod* ostendit caussam primam, ob quam sidera non cernantur, quod nimirum effugere conspectum nostrum.

Ita ut inferius hemisphaerio ostenditur) Sanctandr. *ita ut inferiori hemisphaerio ostenditur.* Mallem, *ita ut inferiori hemisphaerio ostendantur.* nam ad sidera referri debet.

Ne prater ejus ignem) Scribo, *ne propter ejus ignem.*

In unaquaque nocte duodecim signa) Recte Sanctandreana *undecim*, quod & alias editiones habere Micyllus jam observavit. Idem Micyllus putat, scribendum *in unaquaque die ac nocte*, Sed repugnant sequentia. & est sermo de signis undecim non simul, sed successive orientibus donec ipse sol exoriatur.

Nos undecim) alii *duodecim*. Sententia haec est, si non semper duodecim, duntaxat tum videri possunt, cum Sol in prima & novissima parte est signi alicujus. Nempe putarunt ita solem non posse signum totum, quod est partium triginta, lumine suo impedire.

Signi, quod fieri non potest) Prave. distinguendum hoc modo: *signi. Quod fieri non potest.* Verba haec posteriora sunt scriptoris nostri, quibus respondet sententiae praedictae.

Inquirat) Modius scribit; *hinc quaerat.* Nolo quid mutari. Si tamen quid mutandum, mallem, *inde quaerat.*

Ad primum transire) In Sanctandreana legitur *ad puppim*, quod rectum est, si rem attendas. Ego tamen suspicor, a scriptore nostro imitatione Graeca scriptum fuisse, *ad primnum*, sive *prymnum*, quia πρύμνα Graecis puppis est.

Eodem modo ut ante diximus sit divisa) Addit Sanctand. *eodem modo, ut ante diximus, si navis sit divisa.* Mallem retentis omnibus, in praecedentibus scribere, *diviseris in partes trecentas*

ſexaginta, *ac*, *quemadmodum Sol diebus &c*, Nam ut ante verba, *eodem modo* ponamus punctum, ſenſus non permittit, qui in præcedentibus nec dum eſt abſolutus.

Quia roſtro ad puppim) Diviſim lege, *qui a roſtro ad puppim.*

XIV. *Luna.*

QUoniam de Sole quæ viſa ſunt nobis utilisſima eſſe literis mandavimus, nunc de Luna dicemus, & ſi alta conati perſcribere, velut natura voluminis ad hoc loci venimus, ne nonnullis incaute hujus rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defeciſſe, aut inſcientia ſuperati, non valuiſſe perſequi videamur. Nos autem non illorum exiſtimationis timendæ cauſa perſequi inſtituimus: ſed conſuetudinis noſtræ rationem demonſtraſſe. Sed quod alterius quæri volumen hoc perlecto non voluimus, nec tam diu rem cogitatam ſcripto ad aliorum deſiderium adducere. præterea cum reliqua omnia diligentisſimè perſecuti fuerimus, alienum videtur eſſe, nos non eandem perſequi cauſam. Quare ſicut antè diximus, ad inceptum revertemur. & neceſſariò totidem verbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunam à Sole per alios exortus & occaſus neceſſe eſt moveri, non ſtare. Idque facilius quàm de Sole licet intelligere. neque enim tam magnus ardor ejus eſt, ut officiat oculis noſtris, neque ut ſol dies 30. unoquoque ſigno vehitur, ut difficile ſit intellectu, quanta particula luminis aut ipſius ſigni ſupereſſe videtur, cùm ad aliud tranſierit ſignum. Lunam enim cum 12. ſigna diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus diebus & ſex horis in alio ſigno eſſe. Hanc autem cùm à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere videatur, non eſt veriſimile, de tam multis cauſis potius eam conſtare

quam

quam moveri. Si enim suo lumine uteretur, illud quoque sequebatur, eam semper æqualem esse oportere: nec die tricesimo tam exilem, aut omnino nullam videri. Cùm enim totum transegerit cursum, sola autem ad aliud transire signum intelligatur: præterea si suo lumine uteretur, hujus nunquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui utrisque lumen dare suprà sit dictus: Lunæ autem non facilè fiat, cùm alieno lumine utatur: ejus hæc verissima, ut arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maximè terræ proxima videatur, & ad acies nostras perveniat: & quodam tempore torrens perveniat ad eundem locum signi quo sol vehitur, observare lumen ejus à nostro conspectu videtur. Hoc autem maximè evenit die novissimo, cum Luna transierit jam in duodecim signa: & cum sol ad aliud signum transire videatur, & proxima fiet illi. Quod evenire, sic etiam potest intelligi, ut si quis alicui manum planam ad oculos admoverit: quanto magis sic fecerit, hoc minus ille videri poterit: & quanto longius ab eo dicesserit, hoc magis illi omnia poterunt apparere. simili ratione, cum Luna ad solis locum pervenit, tunc proxima ejus videtur esse, & radio ejus obturare, ut lumen emittere non possit. Cum autem luna ab eo loco discesserit, tunc sol lumen ejicit, & ita ad nostra adjicit corpora. Lunæ autem eclipsis sic evenit, cum propè dimensione sit Luna, cum abierit sol sub terram, duntaxat hoc modo, ut per mediam terram si quod directum trajeceris, contingere possit solem sub terram. Lunam autem supra terram. Quod cum ita evenit, necesse est solis radios propter magnitudinem terræ ita esse dimissos, ut lumen ejus, quo luna lucet, non possit ad eam pervenire. & ita existimatur fieri

eclipsis lunæ. Quæ si suo lumine uteretur, licebat ne apparere quidem nunquam solem, ideo quòd luna nihilominus luceret. Sic nanque accipit lumen, ut luceat cum sol venerit per terras: sed non ut aliquem locum conclusiorem totumq; spacium impleat lumine. Si quis nostrum steterit in eo loco, quo sol minimè lucet, reliquis partibus lumen à sole accipiens præbebit. Id in luna fieri invenitur. Eam solis lumine accepto lucere nonnulli existimant revibratione. nonnulli existimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet signo esse, eum supra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longè à vera ratione errant. Nam neque sol neque Luna proxime sidera apparent. Hac etiam de causa nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quòd cum quinque stellis feruntur: Luna enim proxime terram est. Itaque diebus 30. totum mundum existimatur transire. Id hac evenit ratione, si circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eosque sic hoc intervallo finxerit, ut terra sit in medio, & unam à terra ad lunam mensionem fecerit, quam Græci τόνον appellaverunt. Hunc autem quia non certum spacium potuerunt dicere, tonon dixerunt. Igitur abest Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod brevissimo circulo devehitur diebus 30, ad primum pervenit signum.

Ab hoc circulo abest circulus tonon dimidium, quo loco Mercurij sidus vehitur. Itaque diebus 30. ad alterum signum transiens tardius, ab hoc circulo abest tonum dimidium, quo loco iter suum Veneris dirigit astrum, tardius quàm Mercurij stella conficiens cursum. Transit enim ad aliud signum diebus 30. Supra hjus stellam solis est cursus, qui abest ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietatę toni. Itaque cum inferio-

inferioribus pariter pervolans uno anno, id est duodecim signa percurrit, tricesimo die ad aliud transiens signum. Supra solem igitur & ejus circulum Martis est stella, quæ abest à Sole tono dimidio: itaque dicitur diebus 60. ad aliud signum transire. Hunc supra Jovis signo orbem est stella, quæ abest à Martis hemitono. Itaque uno anno ad alterum transit signum. Novissima stella Saturni, quæ maximo vehitur circulo: hæc autem tono distat à Jove. Itaque annis 30. 12. percurrit signa. Ab ipsorum tamen siderum corporibus Saturnus abest tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potest scire, neque solem, neque lunam contingere stellas, & nihilominus per Zodiacum circulum verti. Hinc etiam possumus intelligere, lunam minorem esse sole. Omnia quæ proxima sunt nobis, majora necesse est esse, quàm quæ longo dissidente intervallo videmus. Igitur Lunam videmus proximè nos esse. Neque eam majorem nostro aspectui esse, quàm solem. Illud quoque necesse est, cum sol non longè absit à Luna, & à nobis major videtur, si prope accesserit, multo majorem futurum. Præterea necesse est, ut ante diximus, aut nullam stellam erraticam esse, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas stellas, errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinque stellarum cursum, & dicere, quod hodie quæque earum ad aliud transeat signum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est, quòd hodie transeat, & aliud signum compari ratione cum Luna feratur, & suum circulum dirigat, quemadmodum stellæ quæ sunt dubiæ, necesse est has quoque errare: sed non evenit ut errent, præsertim cum suo tempore ad cursum revertantur. Igitur

tur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum revertantur, possunt errare, nisi fortè volumus accipere excusationem, quòd duo corpora magna facilius possunt observari, quàm singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficientes videntur appparere.

Etsi alia conati perscribere) Mallem ego, *etsi alia conati*, quia sequitur, se noluisse eam omittere, ne incaute videatur reliquisse ejus rationem.

Incaute hujus rationem) Modius ex membranis suis legit *intactam hujus*. Ego nihil muto, quomodo nec Sanctandreana facit.

Persequi instituimus) Sanctandr. *persequi consuetudinis n. r. demonstrasse instituimus, sed quod alterius q. v, h. p. noluimus.* Modius servatis cæteris lectionis veteris, *& quod alterius q. v. h p. noluimus.* Nobis placet, servari omnia, rantumque deleri voculam *sed* ante τὸ *consuetudinis*, otiose huc tractam ex sequentibus. Τὸ *non voluimus* plebejum sapit, & vel ideo relinqui nostro debet.

Sola autem ad aliud) Non dubito, quin scribi debeat, *Sol autem.* Est enim collatio inter cursum solis & lunæ, quantoque tempore quilibet conficiatur. Atque ita video jam placuisse quondam & Modio.

Et quodam tempore torrens) Illud *torrens* sine dubio est vitiosum. Itaque emendo *currens* Modius malebat *velut torrens*.

Observare lumen ejus) In Sanctandreana ex Modio est, *obscurare.* Mihi nihil immutandum videtur. *Observare* namque positum pro *servare* videtur. *Servare* autem nostro alibi quoque, *custodire, claudere*, quod non alienum est ab hoc loco.

Et radio ejus obturare) Scribendum, *radios.* Morellianus unus, *obscurare, ut tamen emittere*, Sed illud *tamen* vitiosum est, *obscurare*, vero glossa alterius.

Jam induodecim signa) Illud *in* ex præcedenti littera *m* videtur natum, ac propterea delendum. Supra quoque pro *evenit*, *eveniet* arbitror scribendum.

Cum prope dimensione) Sanctandr. *cum prope una dimensione.* Suspicor, scripsisse nostrum, *cum prope e dimensione*, ac per illud *e dimensione* significasse, quod vulgo dicimus, *e diametro.*

Luna, cum abierit) Scribo, *Luna, ac cum abierit.*

Ne apparere quidem nunquam Solem) Puto, *unquam* legendum.

Luna enim proxime terram) Videtur *luna etiam* scribendum.

Ad primum pervenit signum) Sanctandreana, *pervenit circulum*, quod Micyllus quoque voluit. Sed mox sequitur de Mercurio, *ad alterum signum transiens*, quod utique præsupponit signum primum. Nihil itaque mutandum.

Tonan

Tonon dimidium) Micyllus notat, alibi legi *semitonio*, & servat Sanctandreana. Ego nihil mutem.

Abest tonum dimidium) Micyllus putat, *tono dimidio*. Atqui hoc ipso modo statim ante, item aliquanto post. Cæsar V. Bel. Gall. *Cujus hyberna aberant ab eo millia passuum viginti quinque*. Cicero pro Plancio: *Qui cum abessent aliquot dierum viam.*

Hunc supra Jovis signo orbem) Hæc trajecta sic Modius & Sanctand. constituunt: *supra hunc orbem Jovis est stella*. Sed sic desideratur *signo*. & fortasse debet rejici post vocem subsequentem *Martis*.

Longo dissidente intervallo) Morell. *longe dissidente videmus intervallo.*

Si non evenit, ut errent) Morell. *si enim evenit, ut errent.*

Videmus. Igitur lunam) Puto scribendum, *videmus. Si igitur*, & hoc posterius referendum ad sequens, *illud quoque necesse est*, ut sit ea vis argumenti, si videmus lunam non majorem sole, licet nobis sit propior, necesse est, ut major sit Sol, cum tanto distet a luna. denique tollenda puncta post *nos esse*, item *quam Solem*, eorumque loco vel commata, vel cola scribenda.

XV. De venere.

SEd stellas quinque nonnulli has ajunt esse, Veneris, Mercurij, Jovis, Saturni, & Martis: è quibus esse maximam colore candido, nomine Hesperum appellari. Hæc stella non abest à sole longius duobus signis, subter ejus circulum collocata, sicut antè diximus. Apparens autem maximè noctu, sed toto mense non plus indeficiens potest videri. Sed totus Hesperus incertos efficit cursus, non eodem tempore ad præteritum transiens signum.

Mercurii, Jovis, Saturni) Morellianus pro *Saturni* habet *Solis*, quam lectionem dicit confirmari verbis sequentibus. Et certe sequitur post stellam Jovis, *Solis stella, nomine Phaëton*. Sed eodem loco paulo post sic legitur: *hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerunt*, ut fortasse nihil sit mutandum.

Indeficiens) Modius ex conjectura legit, *undevicies*. Retinet scripturam veterem Sanctandreana. Nobis locus mutilus videtur. *Tò indeficiens* autem ideo non potest displicere, quia & c. 17. de Phaetonte, *tunc maxime obscuratur.*

XVI. De Mer-

XVI. De Mercurio.

SEcunda ſtella eſt Mercurij nomine Stilbon, totus acuto lumine, ſed in aſpectum non magnus. Hic autem à ſole non longius abeſt ſigno uno. Qui ſemper eoſdem curſus efficiens, modò nocte prima, modo autem ad ſolis exortus incipit apparere. Nonnunquam etiam perpetuò ſignis quatuor eſt cum ſole: rediens autem, cum ſole non amplius eſt, quàm tertiam partem ſigni.

XVII. De Iove.

JOvis autem ſtella, nomine Phæton, corpore eſt magnus Figura autem ſimilis Lyræ. Hic autem duodecim ſigna annis totidem tranſire exiſtimatur: & unoquoque anno nuſquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: ſed tunc maximè obſcuratur, cum occidit cum ſole. Exoriens autem apparet antè quàm ſol.

Nomine Phaton) Sanctandreana, nomine *Φαίθων*. Modius malebat *Phanon*, quoniam & Ciceroni ſic vocatur libro II. de Nat. Deorum.

XVIII. De Saturno.

SOlis ſtella nomine Phaeton, corpore eſt magno, colore autem igneo, ſimilis ejus ſtellæ quæ eſt in humero dextro Orionis. Hic per 12. ſigna aſsiduè ferri videtur nonnunquam etiam cum ſolis ipſius ſideribus apparet, modò aliis partibus adjectis circuli. Hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt. Redire autem ad ſignum annis triginta, & quotannis non aparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

XIX. De Marte

REliquum eſt nobis de Martis ſtella dicere, quæ nomine Pirois appellatur. Hæc autem non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flammæ, non-

nunquam autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens, omnia pervolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio. Quod ad quinque ſtellas attinet, huc uſque, ſatis arbitramur dictum. Nunc autem demonſtrabimus, quibus de cauſis menſes intercalentur. Quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno, ſunt qui diem nobis diffinierunt, quam diu ſol ab exortu ad occaſum perveniat. Noctis autem ſpacium conſtituerunt eſſe, quam diu ſol ab occaſu, rurſum ad exortum revertatur. Menſem autem, quandiu luna zodiacum circulum perducat. Annum autem voluerunt eſſe, cum ſol ab æſtivo circulo redit, & zodiacum ad id ſignum unde incipiebat permetitur.

Circulum perducat) Modius mallet *percurrat*, quod non diſplicet. *Reliqua deſunt.*

ADDENDA.

Pag. 7. In Proemio, & nota ad verba *Letlium, Continentia* in fine adde. *Lethum* probat Turnebus ex Virgilio lib. XXVIII. Adver. c. 43. Sed ob antecedens *Mors* nondum perſuadet mihi.

P. 9. Ibid. in Nota ad vocabulum *Sthenno* in fine adde: Apud Servium ad II. Æn. v. 676. nomen ejus *Stehno* legitur.

Ad cap. 14. poſt notam ad verba, *in Mœſia* adde, facta nova periodo: *cum ſtramentatum exiſſent*) Lectio vitioſa; ſcribendum enim, *cum extra venatum exiſſent.* Junge cap. 18.

Cap. 13. poſt verba, *ab inepto quodam*, adde: Niſi putes, legendum *hoſpitis in honorem*, quid rectius videtur.

Ib. poſt, *ſi ut Tò*, verba; *eum explicemus per ſe, &* delo: mox poſt *Priſcianum*, inſere; Vel ut omiſſo *per*, quod ſit in Comelniana, *eum* explicemus per *ſe*.

Cap. 21. poſt, *eos nutandum*, adde: Niſi credas, a prima manu fuiſſe *quod*, pro *quid*, ut frequenter ſolet noſter; id poſtea a ſciolo mutatum eſſe in *quos*.

Cap 22. *Transferret cum*) Forte melius *transferret. Et cum*

Cap. 30. *Necaret: & ſi quis eam*) Illud *&* delendum, præmiſſo puncto, novaque periodo facta.

Cap. 32. *Et id Sol attigit*) An ſcribendum, *ut id Sol attigit?*

Cap. 46. *Cetera fide data*) Num, *cætera e fide data?* i. e. ſecundum fidem ab ipſis datam Sed ſolet & alibi præpoſitiones omittere. Vide Indicem in *Ellipſis*.

Cap. 52. In nota ad *præ paucitate*, poſt *bene video*, adde: Nunc adducor fere, ut credam, ſcripſiſſe noſtrum, *præ paucitate hominum armari non poſſet*, quia ſequitur de præſidiis, ea nempe aliqua a Jove petiiſſe. Ac poteſt ſyllaba *ar* in *armari* facile abolita eſſe per literam præcedentem *m*, non ita multum diſsimilem in Mſc. Niſi malis *arare*, pro *armari*, ut conveniat ei, quod eſt apud Servium IV. Æn. v. 402.

Cap. 66. In nota ad, *juſſit exponi*, poſt vocem *repetitam*, adde: Debet autem comma poſt verba *uxor ejus*, deleri. Non enim Jocaſta juſsit exponi, verū Laius.

Cap 70. *Monte Parthenio*) Suſpicor, *Parthenio* ſcribendum. Et vide infr. c. 99.

Cap. 81. Verba, *& cum hanſtum* &c, dele omnia.

INDEX

INDEX
LOCUTIONUM RARIORUM,
Apud
HYGINUM.

P. Significat libros Poeticῶν Astronomicῶν. Simplex numerus sine litteræ alicujus adjectione, Fabulas.

A.

A Mari piratæ, 190. *qui inde venerat* a patria profugus, 24. a Sidone Cretam transportavit, 178. a Thebis profugit, 67. a Thebis venisse se indicat. 69. *Omnia cum præpositione, de qua vide Sanctium lib. IV. Min. ubi de ellipsi.*

Ab Athenis abiit, 39. redit Colchos, 26. Ab Ilio classis, 110. *quæ inde profectura est.* Ab Thebis profugit, 184. ab Ægina insula Peleus, 14. *inde oriundus. Sic*, ab Imbraso insula Ancæus. ab oppido Corintho Ixition. *Ibidem integre :* ab hoc oppido Alexander Magnus oriundus dicitur, 219. ab janua misit malum, 92. ab advena mors, 3. *sic*, a morsu serpentis obiit, 14. ab luctu eo sunt consumptæ, 192. *causam notat.* ab amplexu tenere simulachrum, 104. *plene, ac cum præpositione, quæ alias omittitur. Quomodo Balbus lib. IX. ad Cic. Illud certe scio, me ab singulari amore benevolentiaque, quæcunq; scribo, tibi scribere.* ab inimico se ulcisci, 184. *vide in, ulciscor.* ab specie humana eos immutavit, 125. ab specie humana mutatus in lapidem, 64.

Abjicere. Abjectis ministeriis, 120. h. e. abactis, ejectis. Vide Notas.

Abjurgare. Abjurgata sunt arma ab eo. 107. *i. e. per jurgium in judicio ablata.*

Absconse. 184. *Occulte, vel, ut, Cicero, abscondite.*

Nempe veteres in supino dixere, consum, sicut liquet ex composito, absconsum. Inde Consus, Deus consiliorum occultandorum, & abscondendorum, & hoc adverbium, absconse: quod & apud Philoxenum reperitur.
Absistere pugna, 168. *abstinere.*
Accedere. Accesserunt Lemno, 15.
Accipere fabricam a Minerva, 39. *ut a magistra, per informationem. paulo aliter:* non voluit accipere Mysteria Bacchi, 184. *noluit se initiari Baccho per ea.* accipere furiam, 107. *sicut, accipere calamitatem, contumeliam.* accipere quem hospitio, 125. acceptus liberaliter in servitutem, 51. accipi hospitaliter. P. 2. 14.
Accommodare sibi pennas, 40. *adjungere.*
Acer gigas P. 2, 14.
Acerbe vivere. P. 2, 14.
Acquiescere, 254. *Mori. Sic quiescere, usurpavit Virgilius, nisi quod addiderit, morte. ut Æn. 9. Placidaque ibi demum morte quievit.*
Acropodium Minervæ 99.
Acumen scorpii P. 3. 25. P. 4. 4 *aculeus.*
Ad flumen exit abluere sanguinem, 88. ad tibias vox Olympi 273. *juncta eis.* ad Trojam exire, 121. *contra eam, ut debellet. sic* ad eum strinxit gladium 91. *Contra eum, in eum. Cicero lib. I. de divinat. Mirari licet, quæ sint animadversa a Medicis herbarum genera, quæ radicum ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera. Vide notas.* ad Circem reliquerat eum. 125. *apud. Sic,* ad fontem apium erat, 74. ad inferos, 25. 55. 60. ad mare lavare vestem, 66. ad montem interfecit eum, 30. ad regem criminatur eam, P. 2. 18. ad saxa naufragium fecerunt, 116. ad sepulchrum immolarunt. 110. ad sororem est commendatus, 3. *aliter,* ad formam pristinam restituere. 125. *in formam.* ad horam non apparet, 254. *in hora.* ad sydera deformatus P. 3. 34. *in syderibus, inter Sydera. aliter.* ad necem jussit eam includi, 187 *ellipsi. pro usque ad. Sic,* ad partum ejus P. 2. 33. ad pro-

progeniem ejus ei est inimica,148. *aliter*, ad terminum vitæ. P.2.14. *vicinitatem notat.*
Adigere. ad acti in cuneum trunci arborum,14. *vide notas.*
Adjicere. adjiciunt eum fluctus ad littus. P.2.34.
Adjutorium 190. *auxilium.* rogarunt, ut eum adjutorium Danais mitteret, 96. adjutorio cui esse,257. in adjutorio eum vocavit. 190.
Administrare falce vitem, P.2.4.*putare.*
Admittere. admisit ei aquilam. P.2.15. *immisit. misit ad eum,quæ exederet.* admiserunt ei capram P.2.13. *quæ nutriret.*
Admissum. P.2.40. *Commissum,delictum.*
Adscendere. Quo eum adscendissent,3. *Ellipt. pro in quo,vide Not.* Aspicere quid per rimam,104.
Adstringere. adstrictus ad currum,106.
Adsum. adest mors ei a manu propinqua,45. de nati manu,67. *parata est,imminet.*partus,99.
Advenerat dies,186.
Adversus montem saxum volvere,60. *contra montem.*
Æneum,24. *ahenum, per Ellipsin dictum, cum integre sit,æneum vas.*
Ænum,24. paulo post est æneum. Adde Indicem nostrum in Fragm. Petronii.
Æstimans,27. 29. 68. 88. 104.106.136. 180. 190. 234.*existimans. Phædrus. Ridicule magis, hoc dictum, quam vere æstimo. lib.III.c.5. ubi vide,quæ notavi.*
Æthiopes fiunt necessario, P.1. 6.
Afflabat vestigia alicujus Hydra. 30.
Agnitio. agnitione facta,rex eum remisit, 90. *cum agnovisset.*
Ago. *acti menses.*P.2.8. *exacti. Sic Phædrus noster, lib.I.c.*19.
Alligare. alligavit impetum puellæ.185. *ligavit,cohibuit.*
Alterna morte redire,251.
Anchisa, 94. *Anchises.*
Animare quem cibo potuque, 126. *reficere.*
Antemittit filias. P.2. 40. *præmittit.*
Apiacia corona. 74.
Apparent boves ad horam, 254. *Comparent, adsunt. Plaut.in capt.at ego mox apparebo domi.*

Appe

Appetere. eo magis appetunt, quo interdicitur sæpius.P.2.13. *absolute.*
Applicare se complexui P.2. 13.
Applodere quem in terram, 126.
Apponere. appositus Austro.P.1,3. *positus ad eum locum,eam regionem. Sic,* appositi austri flatibus. P.1. 6. appositus eis sol pervidetur. Ibid. *propinquus: admotus.*
Aprinea pellis 69. *aprugna.*
Apud Busiridem est sterilitas, 56. *in ejus regno.* apud homines enunciare,94.
Aquarium. P.2.28. *Ellipt, pro vas aquarium id est urna, vel simile.*
Arbitror.arbitrans, esse hostes,16.
Arbor malus,126.*vide Not.*
Ardor afficit oculis P.4. 14. *splendor. Cicero de divin. stellarum ardore micantes.*
Armentarii,186.
Ars citharæ, 194. *sic apud Fabium lib.2. c.7. ars armorum.*Medica.101.
Aruspicium P.2.38.*vide Plin. VII. c.56.*
Ascendere.*v adscendere.*
Aspectus P.2.13. *Vultus.*
Aspis en Argo, 170.
Assidui flatus. P.1.8.
Athlon funebre, 91. *certamen.*
Attentum caput ad terram, P.3.20. *tentum,directum, flexum.*
Augurari quid, 136. *Servius ad Virg.VIII. Æn. Auguror dicimus tum, cum futura veris captamus auguriis.*
Augurium dare cui 19. *facultatem augurandi, scientiam* Plin.libVII. c.16, *auguria e avibus invenit Car.*
Auspicatur ei aquila.P.2.16. *auspicium ei facit.*

B.

Bacchatio Liberi. 8. *quæ à Libero immissa.*
Belligeravit cum Athenensibus 41. *ita Plautus, & Ennius.*
Belligeratus est, 275. *pro, belligeravit, si lectio est integra.*
Bifariam se conjicit in paludem Tanais,P.1.8 *per duos ramos, in duobus ostiis.*
Blanditur ei canis, 126.
Bonitas formæ, 8. *pulchritudo.*
Braccæ. P.1, 8.
Brevis stella.P.2.42. *quæ minime scintillat.*

C.

Cacumen caudæ extremum P.4. 12. *de Hydræ ultima parte caudæ.*

Cæterum. P.2. *præf. pro, deinde.*

Caliginem injicere cui. 1. *visum impedire.*

Canere facta cui, 171.

Capillos totondit, atque exiit pro juvene sacerdote. 190.

Carpo. Carpserunt eum Titanes, 155. *discerpserunt. Simplex pro composito, quod solet.*

Caste sacra facere, 26.

Cataclysmus, 153. *Græca imitatione.*

Certamen ad cantum citharæ, 165.

Certatio, P.217. *certamen.* inter Neptunum & Minervam, 164. prima Herculis P.2.24.

Certati sunt cursu, 273. *certaverunt. Sed mihi locus valde suspectus, licet dignum scriptore nostro Barthius judicet, probetque exemplis aliorum etiam Salmasius ad Solinum p.110.*

Certum est oculis eorum, 192. *ex oculis, per oculos, tanquam testes. Vel potius simpliciter, certum est oculis, pro oculi habent certum, ut, oculis, sit casus tertius.*

Chalcidicum, 184. *paulo ante, hospitium, vide Turnebum XIX.* Adu. c. 1. *Græca ratione dictum.*

Chrysomallus aries, 188. *Græca consuetudine, pro aureum vellus habens.*

Cincta vestem deorsum, 9. *cujus contrarium est, alticinctus apud Phædrum lib. II. c.6. ut autem cinctus alte, sic plane cinctus deorsum, dicitur optime.*

Circumlavat insulam Nilus, 276. *circumfluit.*

Claudere quem in tenebris, 7. *ut captivum.* Clausus piscibus. P.3. 17. *circumdatus, & quomodo claudi latus dicitur.*

Clypeum, 273. *neutro genere. Livius lib. I. c.43. arma his imperata, galea, clypeum, ocreæ. Sic habet optima Gronoviana, ubi vide simul, quæ viro summo notantur.*

Cœpit colere eum, 104. *coluit.* Sic cœpit abducere tovarum, 91. consumere 125. negare 199. sepilire fratrem 80. velle interficere eos, 35. cœpit figi sagittis. P.2.16. *fixa est.* vide Phædrum nostrum.

Cogitatio P.2.17. *excogitatio, commentum facinorosum.*

Cogitatum P.2.28. *eodem sensu, ut cogitatio.*

Cogito. Cogitata mors. P.2, 4. *putata, credita.*

Cognitio. Cognitione facta, 122. *cum se cognovissent mutuo.*

Cognosco. Cognito in hospitio, 112. *Cognito eo, quod esset in hospitio, quod hospitii lege sibi mutuo essent devincti. Vide notas.*

Colligo. Collecti equo, 108. *congregati in equo.*

Collocare nuptui sororem, 257.

Cometes, 192. *sic Lucanus, & alii.*

Comeatum petere tridui, 257. indulgere cui. *ibid. veniam abeundi.*

Commeletare tibiis, 165. *Graeca imitatione. pro canere. Vide Salmas. ad Solin. p. 122.*

Commendare. Commendavit eum ad regem, 95. *amandavit, ablegavit, ut esset sub ejus tutela, cura, & potestate. Vide Celeber. Gronovii. III. obs. c 23.* Commendatus ad sororem, 3. *apud sororem, quomodo Cicero, laudare ad aliquem. Epistola ad Brutum, 15. Non id propositum est huic Epistolae, Messallam ut laudem, praesertim ad Brutum.*

Commotus mente. P.2, 14. *iratus.*

Communivit eo loco oppidum, 176. *aedificavit in eo loco.*

Comparativus positus pro superlativo. Donum posterius prioribus ante posuit. 92. pro, donum postremum.

Compellari ab aliquo, 57. *absolute, pro sollicitari ad stuprum.*

Complexui se applicare P.2, 13. *congredi cum aliqua.*

Compastor, 187. *a compasco scilicet, quod habet Plinius lib. IX. c. 54.*

Componere in unum carnem. P.2, 15. in unum membra P.2, 5.

Comprecari Jovem. 2. *precari. Compositum pro simplici, ut saepe noster.* Comprecatus patrem. P.2, 5.

Compressione ex ea peperit, 187. *Concubitu.* in compressione nocturna gladium eduxit, perdidit, 88.

Compressus filiae fratris, 60. Ex eo compressu natus Perseus, 63. *compressio. Sic Terentius in adelph. virgo*

ex eo compressu gravida facta est.

Conari. qui cum conatus esset, 55. *absolute. Terent. in Heaut. Ac.* II. *sc.* 2. *dum moliuntur, dum conantur, annus est.*

Concedere. concessa scientia a quo, 14. *data, edocta.*

Concipere. dixit, se ab Apolline concepisse, 121. *ex Apolline.*

Concredere consilia sua cui 82.

Concubitio. concubitionis genus insitatum. P.2, 12. *de concubitu Iovis cum Danaë, specie pluvia se insinuantis.*

Conditio regis, 100. *activ, quam offert.*

Condormire, 125. *dormire.*

Confectio. P. 1. præf. *compositio, conscriptio, scriptum opus, quomodo Cicero, sed cum addito, libri. Ut in de Senect. Confectio hujus libri mihi jucunda fuit.*

Conferre arma cum quo. 16. *pugnare. Vide Corneli. Nep. in Eum. c.* 11.

Conficere sacrificium. P. 2. 40. *facere.* quem ex pennis, 20. *pennis, vel cum pennis trajectum occidere.*

Confidere sibi de re aliqua. P. 2. 26. *plane, quod alii præpositione omissa. & sic Cæsar* 2. *B. C. confidere de salute.*

Conflagravit Semelem, 179. *cremavit. Sic passiva significatione Auctor ad Herennium. Urbs acerbissimo concidit incendio conflagrata.* Vide Sanctii *Minervam.*

Congeminare noctes duas, 29.

Conjector. 91. *interpres somniorum. vid. Festum.*

Conjicere. conjicit se hircus in vineam. P. 2. 4. Tanais in paludem. P. 1. 3. *eo decurrit.* Conjecit clavos in rotas, 84. obicem rotis posuit, ne possent excidere ex axe. Vide me in de Re Vehiculari lib. 1. conjecta sunt in testudine ut brachia. P. 3. 6. *v. Not.*

Conjugio ducere quam. 186. *Ellipt. pro, in conjugio, quod est positum pro, in conjugium, ut fit in aliis.* privare quam 1. *fieri pellicem ejus.*

Conjuravit cum matrona. 2. *vide Notas.* Conjurarunt inter se. 46. *Ita Plautus.*

Conjurati duces ad oppugnandam

gnandam Trojam, 95. conjuratæ Lemniades,15.
Conlactius,224. *Vide Notas. Collactaneus.*
Conscendere in ratem,3.
Consciam rei sumere quam, 4.
Consecratæ inter Sydera, 102.
Conseuserunt famuli cum nautis, 194. *de conjurantibus.*
Constare. Constat Hercules contra Hydram. P.2,23. *Stat, compositum pro simplici, & notat hostilitatem ac pugnam.*
Constituere astra, P.2, 42 *stellis suas assignare figuras coroporaque.* constituit reliquam copiam exercitus. P.2,42. *fugientem ante facit stare, confirmato animo.* constituere oppidum, 149. constituere simulacrum, 225. templum, 260. *sic,* constituta urbs ab ejus nomine, P.2,2. constituit petitionem inter eas. P.2,24. *Instituit (si modo integra est scriptura) fecit, ut peterentur propter dotem, quia indotatæ negligebantur.*
Constituit sibi præsidum currus, P.2,14. constituta ætate quis 15. *senili,* ad constitutum, 148. *sc. tempus, de quo inter eos convenerat.*
Constringere in rota quem. 62. *Vide, quæ de hac re scripsi lib. I. c. 18. de Re Vehiculari.*
Consumere. Consumsit brachium ejus, 83. *in cibum, puta, edit. Sic* consumunt pecora ejus, 126. ipsam equæ suæ, 250. æstimans, consumere ipsam velle, 136. consumptus est in templo, 247. consumpti sunt a Sphinge, 69. *aliter.* consumptæ ab luctu, 191. *viribus & vita exhaustis. aliter.* consumere partem P.2,15. *sumere.*
Contendere. Contendentes venerunt ad regem, 187. *litigantes.* contendit pammachum, pancratium Herculis in ludis, 273. *certavit id genus certaminis cum aliis.*
Continentur hæc signa cursu Solis, P.2,20.
Contingunt sacrificia pauperibus P.2,15. *datur eis facultas sacrificandi.* Quomodo Ovidius. XII. Met. v.195. *Sed jam aut contigerant illi connubia matris, Aut fuerant promissa tuæ.*

Con-

Contra regionem ejus loci est posita Lyra P.3,6. Thebas ager est. P.2,20.

Contrahere litem ira, 257. *Vide Not.*

Convenio. convenit ei, 105. *cum eo, de colludentibus occulte.* convenisse eos inter se negant P.2,4. *concordes fuisse.*

Conversatur hic inter homines. P.2.24. *versatur.*

Copia reliqua exercitibus. P.2,24. *pars, multitudo.* ab eo, ut copiam sibi faceret, impetrare non potuit. P.2, 20. *plenius ita:* corporis copiam non fecit, 93. cum ei copia non fieret. P.2,16. *eodem sensu.*

Coquo. Coctæ ficus. P.2,40. *maturæ factæ.*

Corintho decidit Polybus, 69. *Ellip. pro, in Corintho, Corinthi.*

Corius, 195. *pro, corium. vid. Notas.*

Corpore ejus inducta, incidit in amorem. P.2, 20. *forma.* corporibus recuperatis. P,2,20. *quomodo apud Phædrum, corpus facere.*

Crateris ansæ, labra, P. 3,39.

Creo. Creata ea est prima mortalis, 142. *genita.*

Credere se noluit, 274. *committere ejus fidei.*

Cretosum lutum, 220.

Cruciatus. data ei est in cruciatum, 8. *ut ab ea cruciatu & supplicio posset affici.*

Cubare. ut cubaret secum, impetravit, P.2,8. *concumberet.*

Cum caussa interficere genus mortalium, 152. *opponitur τῷ, sine caussa.* cum Musis delectatur. P.2, 27. *plene, quod alias vulgo sine præpositione efferunt.* Τῷ *cum, respondet ita.* cum descendebat, & aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus est, 14.

Cupidus viæ, 194. *qui festinat ad faciendum iter.*

Custodes misit cum muliere, 45. *Ministros, qui curam ejus haberent.*

D.

Dare. da, quod pueri solent, 189. *inter obscœna. vide Priap. 2. & ibi notas.* Data ei est fuga, 119. *permissa, concessa.*

De Caucaso est solutus, 54. fano rapuerunt, 77. Græcia venerunt ad Aulidem Danai, 265. insula ejectus. P.2, 34. manu filii mors ei, 66. nutricibus una. P.2,2. re ea responsum petierunt, 139. re Venerea volu

ptas

ptas, 75. rebus his diligenter exquisivit Thales. P. 2, 2. tenebris Labyrinthi ad lucem venit. P. 2, 5.

Decantare, 194. *Canere.*

Decidit, perculsus ab apro, 14. *compos. pro simpl. cecidit i. e. occubuit.*

Declinare. illa declinavit, dum colligit aurum, 185. *omisit persequi.*

Deficit ei animus P. 2, 16. *moritur.* defectus currus, 84. *cui quid deest, non integer.*

Definitur ad æstivum, ab arctico circulo. P. 3, 3. *pro, usque ad æstivum.*

Deformare. deformavit corpora eorum in astris P. 2, 4. *formavit, figuravit.* deformatur in aliquo numero astrorum P. 2, 34. stella quadrato, P. 3, 9. deformatus ad sydera P. 2, 34. *pro ad sydera, vel, in syderibus.*

Delectatur cum Musis. P. 2, 27. *plene, quod alii malunt omissa præpositione, delectatur Musis. Cicero epist. ad Attic. II. Interea quidem cum Musis nos delectabimus.*

Delibare cui de frugibus, 130. *libare.*

Deltotum. cum eo sidere, quod deltotum vocatur P. 2. præfat.

Demandavit eum necandum 119. *mandavit, præcepit.* Strophio in Phocide, 117. commendavit Antigonam ad pastores. 72 *ablegavit. vide, Mandare.*

Demere capillos, 189, 274. *detondere, resecare, quomodo apud Plautum, demere ungues.*

Demonstrare. demonstrant, omnium fratrum inter se amatissimos fuisse, P. 2, 22. *testantur. Sic,* demonstrat eum Phorbanta nomine. P. 2, 14. demonstratur Sisiphi uxor. P. 2, 21.

Denique. primum, denique P. 3, 11. *deinde.*

Deorsum cinctus vestem, 9.

Deoptare. deoptandi potestatem ei dedit, 191. *optandi.*

Deponere. deposita ibi est filia, 88. *securitatis causa constituta.*

Deprecari. deprecatus est eum, sepulturæ traderet, 125. *ellip. ut traderet. deprecatus, pro, precatus, ut alibi, compositum pro simplici. Integre est in his:* deprecatus Pollux, ut liceret, 80. ad deprecandum venit, ut sibi redderet, 121.

depre-

deprecatus pro eis est Polydectes, 63. *veniæ impetrandæ caussa. Sic*, deprecati sunt pro Hypsipile, 74. *adde* 72.
Deprehendi non potest, 201. *absolute, puta, in furto.*
Desperata spes, p. 2, 4.
Despicere. cum cæteri despexissent, 22. *scil. eam, quod ex superioribus huc trahendum, significatque, omittere, non curare.*
Detexere, 126. *finire texturam.*
Detrahere. detraxit ex veste fibulas, 67.
Devirginare quam, 23. *sic Petronius.*
Devoratus terra, 73.
Differre. quos illa conditione ita differebat, 126. *Extrahebat, injecta mora.*
Diffinio. diffinierunt eum aurigam. P. 1, 13. *nominarunt.*
Dignitas formæ, 106. *præstantia, venustas.*
Dignus ejus sæculi, P. 2, 5. *Ellip. pro, moribus ejus sæculi. vide Voss. de constr. c. 11. Adde Not.*
Diligenter agnovit, 254. *probe, bene, vide, quæ notavi ad fragm. Petronii p. 65. ibique adde Indicem. Sic*, diligenter navigare. P. 2, 2.
Diminuere ignem. P. 2, 15. *honeste, pro, subducere clanculum furto.*
Directus oritur. P. 3, 26. p. 3. 27. *rectus, ejus oppositum, obliquus.*
Discedere. discessere, 112. *absol. pro, discessere a pugna, omiserunt conflictum.*
Discere. didicit Lyram. P. 2, 6.
Discumbere cum ancillis, 126. *convivari.*
Dissuaderi. dissuasus ille ab amicis, fraudavit fidem, 219.
Diversæ manus, P. 3, 10. *versæ in contrarias partes.*
Divertitur Hercules apud ipsum, P. 2, 38.
Divinitas. Divinitate aliqua servatus, 194. *numine quodam, virtute quadam divina.*
Divinus, 119. *vates. Martialis. non sum divinus, sed scio, quid facias.*
Do. Dant balatum carnes, 126. *edunt.* dare fruges in sementem, 2. quem in cruciatum alteri, 8. dare optatum cui, 14. *largiri, quod quis optavit, petiit.* viam regi, 67. data ei est fuga, 119. *concessa, præbita.*

Doctus augurio, 14. *Ellip. pro in augurio.*
Domus. domum reditio, 125.
Domos diversas petierunt, 14. *sedes.*
Donificare, 112. *dona dare.*
Draco custos fontis, 74.
Duco. ducere prædam sibi, 110. *capere.* conjugio quam, 106. *Ellip. pro, in conjugio, quod idem, ac in conjugium.* ductus oblivione prætermisit eam P. 2, 7. sorte, ut sacrum faceret, 135.
Dum transiret, 12. *dummodo.*
Durare nemo potest his locis, P. 43. non possunt homines propter ardorē P. 1. 8. *Terentius Adelphis. Non Hercle hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest.* duratæ lachrymæ in electrum, 154. *duræ factæ.*

E.

Edere quem ex insula, 122. *Expetere, compositum pro simplici, dare. quomodo apud Terent. in Eunucho. mirum, ni ego me turpiter hodie hinc dabo. A.* 11. *sc.* 1. *ubi vide Gujetum.*
Efficere. Efficit flexum capite primum. P. 3, 8. *flectit se.*
Effigies. Effigiem restituit ei suam, 126. *speciem, formam.* in effigiem delphini transfiguratus est, 134. in quamcunq; effigiem vult, transmutatur, 205. *Plinius X. 44. unde origo fabulæ, Diomedis socios in earum effigies mutatos.*
Egens liberis, 175. *Orbus.*
Ejicio. Ejicit coxas, 57. *movet e sede sua naturali. Vide Not.* lumen Sol. P. 4. 14. *emittit.*
Elidere. Elidebatur graviter ad terram, 38. *Vide Notas.*
Ellipsis apud nostrum frequens, in hisce singularis. Genua ejus reliquo corpore divisit. P. 3, 20. *dest. A Sic.* quo Midas petiit, 191. *a quo,* raptu Proserpinæ aberrantes, 141. deest *AB. ab raptu, post raptum. Ita,* his commemorabilis est cetus. præf. 2. *pro, ab his,* post hæc pellem Colchos servabat. 151 *Deest Apud. apud Colchos.* Etiam scriptis tuis perspici potest. P. 1. præf. *Deest Ex. ex scriptis. sic* Theseus ludis cum rapuit. *pro, ex ludis.* Stephanus facto appellatus. P. 2, 5. *pro, ex facto.* quo cum Areopagitæ consedissent, 274. *pro, ex quo, ex qua re, ob quam rem. Ita.* quo ejus prior pars apparet P. 2, 21. *Ex quo, unde.* quo

eum Mars venisset,35. *Ex quo, ex qua caussa.* quo Midas petiit,191. *ex quo.* Ægypto oppida communire jussit eum,149. *deest IN.* Sic. cœlo videbatur alte vocans. P.2,8. conjugio duxit Melanippam, 186. Sic,Corintho Polybus decedit, 167. *pro, in Corintho.* Delo nullus canis,248. Delo insula nullus lepus,P.2,33. mundo collocavit.P.2,8. nuptiis accepit a Venere, P. 2, 5. nuptiis filiarum fecit,273. somno acquiiverunt,254. tantum bellatrix 193. *pro in tantum.* Templo Dianæ immolatur, 120. *pro in templo.* Hoc Hercules Nessum sagittis confixit, 34. *Sic*, quæ sol ne pollueretur,aufugit,258. *deest,OB vel,propter. Ita*, Jupiter nescius,quod faceret. P.2, 35. *ob quod. Et hoc genus nostro frequentissimum,ac peculiare, quod frustra putarunt emendandum. Sic.* quod cum mori non posset, 52. quod cum venisset, 63. quod Jovis eos cum vidisset, 79. *Adde* 103,104,106,121, 133, 136,140,146,166. fecit, inter se certarent, 126. *deest, Ut, ut certarent.*

Ementiri. illa ementita est, dicitque, signum contaminasse,120.

Eo. ite ad oppugnatum Thebas,73. Trojam, 121. *proficisci.*

Eo intervenit,32. *Ellip. in eo tempore, ut fab.46. in eo tempore Eumolpus venit.* eo jussit incendi Carbones,219. *pro,in eo loco.*

Epulari. epulandum ei apposuit. filium 258. *edendum, vide Not.*

Equi. equis junctis vehi,47. *pro vehiculo. Vide nos in de Re Vehiculari.*

Erga quem bene merens,25. *Paul.in Amphit.V.1. Jam istuc gaudeo,utut erga me est merita.*

Ergastulum. Ex ergastulo aliquis, 190. *Græca imitatione.*

Erratio: locutus de fine erationis suæ,125. *vagi & incerti itineris.* incidit compluribus erratio P.2, 2. *error.*

Eruditus omnium artium P. 2,6. *Græc. v. Sanctium. II. c.3.*

Et cognita sorore, & Terei impium facinus,45. *Nota, casus diversos. Et vide Not.*

Eventus. eventum suum dicere Dianæ verita est. P.2,

1. id,

1.*id*, *quod evenisset sibi, casum suum. Sic*, eventu liberari. P. 2,4.

Ex diverso non potest videri, p. 2, 12. ex fide data rogavit eum, ut hoc faceret, 198. ex hoc est cognitus, 96. ex sortibus occidit, 138. *sortibus sic volentibus & prædicentibus.* ex numero deorum habet columbas, 196. *inter Deos, in Deorum numero. Aliter*, aves ex pennis suis eos confecerunt, 20. *plene, quod vulgo omissa præpositione, confecerunt pennis, vel, cum pennis, notat instrumentum. sic* ex venenis miracula fecit, 24. ex felle tinxit sagittas, 30. *notat materiam. Sic*, ex foliis se obruit, 126. ex purpura intextus chlamis, 273. ex gemmis monile aureum, 73. *cum gemmis.*

Exagitare quem, 26. *inquietare accusando.*

Exeo. Exire ad lucem, p. 4. 12. *compos. pro simpl. h.e. oriri. similiter*, exit ex arena aries, 133. *it, prodit. Sic*, Exeunt ex ea serpentes 91. exire extra venatum, 19. Exit inter eos draco, 100. sors Helenæ, 89. *Vide Not.* Exit victor 84. *fit, evadit.*

Exequi injurias fratris, 117. *Plinius* III. ep. 4. *veniebat in mentem, priores nostros etiam singulorum hospitum injurias accusationibus executos. Sic*, jussit avi sui injurias exequi. 28. executa est injurias suas, 199. cupiens exequi injurias a fratre suo, 38. exequi mortem patris, 119, 184. pœnas fratrum, 174. pænas matris, 58, 140.

Exercere canes, 181. se cythara, 106.

Exesse. Serpens appositus, qui jecur ejus exesset, 55. *devoraret.*

Exigere ævum in mari, 125. vitam sine oppidis, legibus, 143. *agere.* Exigere pecus, p. 4, 3. *ducere in pascua.*

Exitium. ad hoc exitium venit 190. *extremum, ultimum, ad hunc eventum, antique. Festus. exitium antiqui ponebant pro exitu.*

Exordium regnandi tradidit Phoroneo Jupiter, 143. *primum regem fecit eum.*

Explicare. mittit, qui explicarent, infantem aliquem, 186. *diligenter inquirerent, & compararent.*

Exponere. Jussit exponi, cum peperisset, 66. *absol.* Expositus est in Lemno, 102. *Ex navigio.* Ex-

Expostulo. Expostulavit, ut ejus filia immolaretur, 46. *postulavit. Sic*, Expostulavit, ut filia objiceretur ceto 64.

Exquiro. Exquisivit de his rebus, P. 2, 2. *quæsivit.*

Exsuperare, 71. *superstes esse. Vide Not.us.*

Extollere saxum P. 2, 6.

Extra ire venatum, 18. *exire.*

Extrahere quem ad mortem, 8. *trahere.*

Exuere quem ex utero alterius 167. *promere.*

Exulari. Tunc ea iterum exulatur, 26. *fit exul, in exilium ejicitur.*

F.

Fabrica, 38. *ars fabrilis. Ita Cicero. vide notas.*

Fabricari. Fabricatus est plaustrum. P. 2, 4.

Facere agnitionem, 190. clamorem P. 2, 23. hecatomben, 118. ova pullos, 65. sacra Junonis, 143. simulachrum Neptuno. P. 2, 17. vitem floridam. P. 2, 4. urinam in corium, 195.

Facies virginalis. P. 2, 1. *species.*

Facunditas P. 1. præf. *Glossæ Græco Latinæ veteres: εὐγλωττία facunditas.*

Fallo. fefellit avaritia votum, 89. *inconfectum fecit.*

Farcio. fartum ventriculum, 126. *v. Not.*

Fatalis crinis, 142. titio, 171. Ulysses est his, 141. *fati & obitus caussa.*

Fatum est, condere eum oppidum ibi, 178. fatum harum est, tamdiu vivere, 125. fatum fuit huic, ut Acrisium interficeret, quod peperisset, 63. fatum fuit Nereidi, fore fortiorem, qui ex ea natus esset, 54. fata canere cui, 171, 174.

Feræ. P. 2, 14. *serpentes.*

Feriati ut essent, præcepit, 108.

Fero. arma tulerunt, amissis sponsis, 80. *absol. pro, tulerunt contra eos. i. e. bello eos petierunt.* fertur dies, nox. P. 4, 9. *simpl. pro composito, affertur, fit.*

Ferox facta, 199. *fera.*

Fidem non habet, 92. *non consequitur, non invenit apud alios, ei non creditur. Sic, Ovidius, res habuit fidem.*

Figo. fixit se in petram fuscina 169.

Figura corporis ea. P. 2, 1. *species, forma. Sic*, figura hospitis, 189. figura Alexandri Apollo eum occidit, 113. *pro sub figura, i. e. ejus habitu, specie.*

Figurare. figuravit arietem inter sydera. P. 2, 20. ita cum sideribus figurasse a-junt. p. 2, 14. figuratur inter sydera. p. 2, 4. figurata lyra stellis p. 2, 7. figuratum simulacrum delphini inter sydera p. 2, 17.
Finis. fine genuum dividitur. p. 3, 12. & 13. fine genuum occidit a pedibus p. 4, 12. fine crateris, veli oritur. p. 4, 12. fine media, 82.
Fio. fit cognitio, 122. *agnoscunt se mutuo.* fieri debet hecatombe, 118.
Fines dictæ sunt, 145.
Flebile canere 157.
Fleo. Flet, ne amicus periret, 257.
Floridam facere vitem p. 2, 4.
Formatio. hujus inferiorem partem piscis esse formationem, ajunt, p. 2, 28. *speciem formam.*
Fraudare. quod & ipsum Laomedon fraudavit, 89. fraudavit fidem, 219. *sicut Cæsar III. B. C. fraudavit stipendium militum.*
Fulgetura, 183.
Furia, 107. *furor.*
Furtum facere cui, 200.
G.
Gemnici ludi, 273. *Gymnici.*
Gens armatorum, 22.
Genus. generis totius matronæ 2. *gentis. Nepos. Ex Macedonum autem genere duo.*
Gradior iter, 38. *ambulo, iter facio. v. Not.*
H.
Habere pulverem, p. 3, 11. *pulverulentum esse.* repetitionem domum, 118. virtutem tantam, 64.
Hecatombe, 118.
Homines, 142. *viri.*
Hospes 189. *peregrinus.*
Hospitaliter accipi, p. 2, 14. *amice, bene.*
Hostiam percutere, 183.
I.
Jaculari quem conchiliis, p. 2, 28. Horatius *sacras jaculatus arces.*
Id. Id Aletes, &c. 122. *pro, ob id. Vide ellips.*
Ignarus filius Priami, 273.
Ignotus. Tac. H. 3, 74. *turba sacricolarum immixtus ignarusq; apud Cornelium delituit. Ita ibi ex Cod. Vaticano edidit Lipsius.*
Ignoratur ab hominibus, 125 *est eis ignotus, nunquam viderunt.*
Illidere. membra eorum illisa sunt ad saxa, 116.
Illustrare artem suam per civitatem, 194. *notam & claram facere.*
Immutare. immutat mentes medicamentum, 132. *dementat.*

mentat. immutavit ſocios ab humana ſpecie, 125. *breviter loquitur.* Immutatus in lapidem ab humana ſpecie. 64. *transformatus.*

Impellere. Impulit ſuper Caſtorem pilam, 80. *projecit.*

Imponere. Impoſuit laurum in caput, 203. *poſuit.* notam in ungulis, 200. impoſuit ſuper eum montem, 152.

Imprecari cum vellet Buſiris Deos. 31. *precari. Sic,* imprecata eſt, ut afficeretur ſupplicio, quisquis. &c. 165

In aquam ſtare, 92. *in aqua.* arcem equum cum ſtatuiſſent, 108. *in arce.* in aſpectum non magnus, p. 4. 16. *vulgo aſpectu, i.e. in aſpectu. Sic,* in ſervitutem liberaliter tractatus, 51. In tabernaculum obruerat aurum, 105. In terram Atticam ſacerdotem eum fecit, 122. *Aliter.* in adjutorio vocavit eum, 190. *pro in adjutorium.* in concilio quem adducere, 66. *in concilium. Sic,* in conjugio auehere quam 5. in conjugio dare quam 72. in Ida monte ut deducat eas, imperat, 92. in inſula detulit eum, 139. in Iſtria eum perſecutus eſt, 23. in mari projectus, p. 2. 40. in munimento concluſit eam, 186. in numero ſtellarum eam retulit, 177. in præſidio cui dare quem, 52. in venatione exire 186. in uſu ſuo conſumere quid, p. 2, 15. *Aliter.* In Aſtra conſtitutus, p. 2, 7. *pro, inter aſtra.* in Muſis acutiſſimus p. 2, 27. *Aliter.* In Aſtris deformavit corpora, p. 2, 4. *vulgo omiſſa præpoſitione; aſtris deformavit. Sic,* in flamma conſumere hoſtias, p. 2, 15. in his locis proximi, p. 2, 30. in hoſpitio cognito diſcedunt, 112. *Aliter.* in conjugem habere quam, 10. *id eſt, conjugem. Aliter.* in concubinatum quam emere ſibi, 190. in conjugium abducere quam, 43. in conjugium auehere quam, 63. in conjugium dare quam, 72, 123. habere quam, 42, 45. in conſpectum adduxit Cerberum regi 30. in conſpectum Deæ incidit Actæon 191. in cruciatum dare quam, 8. in dies 101, 165. in certamen provocat ad cantum citharæ 165. in fugam hoſpitis eum mutat, 189. in hoc auxilium

petit, 40. in honorem quem recipere hospitio, 19. *vide Notas.* in hospitium venire ad quem, 57. in potionem dat cor contritum, 167. in quietem ei venit Apollo, 194. in sementem dare fruges, 2. in similitudinem pugnantis constituit eum inter sydera, P. 2, 6. in unum perveniunt, P. 2, 36. *veniunt. compos. pro simpl. Aliter.* in deliciis habuit eum, 91. in equo scribere, 108. in persona mendici eum adducit ad ipsam, 126. in pila collocare ossa, 90. in rotundo deformatæ stellæ P. 2, 27. in rotundo dispositas stellas habet P. 3, 4. in venatu necari, 150. In naufragio perire, 65. *plene, pro naufragio perire.*

Inauratus aries, 3. *aureus, alius.*

Incidit. Incidit Thebis sterilitas frugum, 67. *accidit, evenit.* studium compluribus civitatis P. 2, 33. *v. Notas.* suspitio ei, virum suum concubuisse, 7. in amorem ejus, 190.

Incinctus esse, P. 3, 33. *cinctus.*

Incommodus nuntius P. 2, 40. *Malus.*

India. 275. *pro Mediterraneus Africæ. adde Turnebi adversaria.*

Indicium cognitionis filii, 37. significationis fecit tonitru. P. 2, 5.

Inevitabile jaculum. 189.

Infinitivus positus pro præterito imperfecto cum conjunctione, ut. Ei responsum fuit, mortem cavere, 27. *ut caveret*, ad flumen exit, sanguinem abluere 88. *ut ablueret.* Instigavit, Vulcanum, Minervam petere in conjugium, 166. *ut peteret.* Ibi factum esse responsum accepit, eum oppidum condere 178. *ut ibi conderet.* a rege petiit, per civitatem artem suam illustrare, 194. *ut illustraret. Aliquando ponitur pro futuro, ut:* ementitur, eam in conjugium dari, 98. *datum iri.* Si quis interiisset, oppidum ea clade liberari, 69. *liberatum iri.* ex urbe secessit, simulatque, se sacra facere, 129. *se facturum.* pollicitus, ire, 41. *se iturum.* Se inde abire, 67. *se abiturum.* se dare in conjugem, 92. *se daturum.*

Infirmare alicui fidem suam, 123.

Informo. informati sunt in saxum ab humana specie, 64. *transformati sunt: immutati, mox habet.*

Ingestum præfat. Fab.
Ingeniculare se.p.2.6. *in genua procidere, a geniculare, quod habent Glossæ veteres Græco Latinæ. γονυκλῶ geniculo. Item Philoxenus. nisi quod litteram unam mutat, alteram omittat. Scribit enim, Genuclat, γονατίζει unde ingeniculus apud Firmicum in Astronom.*
Ingeniosus ad artem musicam. P.2,7. *Commodo ingenio praditus. Ovidius de agro usurpavit. IV. Fast. v.694. sed ad segetes ingeniosus ager.*
Inhabitat urbem, 14.
Injicere amorem cui, 22. caliginem, 2. vestem 1. injecta insania se præcipitavit, P.2,13.
Inquinare aquam, 199. *inficere. Etiam hoc sic usurpat Ovidius exemplo, ut alia, qui sic loquitur in Metam. XIV.*
Inquisivit, quo cum duceret, 91 *quæsivit. Sic*, inquisivit ab sorore, quod dixissent, 109. inquirit quis transire ad puppim, P.4, 13.
Inscientia. P.4, 14. *inscitia.*
Inscienter, P.2, 42. *imperite, inepte.* inscientissime, P. 2, 12
Inscius. Inscia voluit interficere filium, 100. *ignorans, filium esse.* inscia voluit sorori oculos eruere, 122. *ignorans, esse sororem.*
Insequi. Insecutus est pœnas matris, 58. *secutus est, post est natus, quam puniretur.*
Insidere in hydra, P.2, 40. *sidere.*
Insigne habet in corpore, 72.
Inspicere. Id. Pelias inspiciens, 12. *cernens.*
Instat in manu ejus capra, p.2, 13. *stat.* instanti tempore simulat, P.2, 40. *præsenti.*
Instituo. Instituerunt cursoribus, ut currerent. P, 2. 15. *pro, in cursoribus. v. Not.*
Intelligere non possunt, quis esset, 95.
Inter conjuratos veni, 95. *ad conjuratos. vel potius, in conjuratis, cum conjuratis.* inter se sunt inimici, 60. *quomodo Cicero in ep. ad Q. Frat. inter se amant. v. Nepot. Dion c.4.*
Intercedit tempus, 126. *post tempus aliquod.*
Interdicere. Interdixit eis, ne cistulam aperirent, P.2, 13. *dixit.*
Interfectrix, 122.
Interire. ab Lapithis interierunt Centauri, 33. *Cicero*

Acad. Nihil valentius, à quo intereat.
Interitus ei est futurus ex partû, 140. *partus natus eum interficiet.*
Internuntius inter matrem & filium, 184.
Interponere se in quos, 23.
Interscapilium. P. 3, 1. *&* 19. *&* 20, *&* 23, *&* 25. *item.* 26, *&* 27, *&* 37. *spatium inter scapulas, a tergo. vox occurrit apud Marcellum Empiricum, avi Theodosiani scriptorem: Philoxenus pro eo usurpavit, interscapulum, Græceque reddidit μετάφρενον.*
Intervallum diffidens. breve. P. 3, 10. longum satis. P. 3, 39.
Intervenit eò rex, 120. nutrix, ne se necaret, 59.
Invenio. inventus est esse filius Priami, 273. inventa est mulier, 23. *Terent. Eunuchi fine. Scio, Pamphilam meam inventam civem. Ubi Donatus: inventam, cognitam.*
Invidia. propter artificii invidiam tecto dejecit eum, 39, 244.
Involare pecus alicujus, 200. *invadere, subducendi, & furandi animo.*
Jovis. 31, 53, 54, 63, 75, 79, 92, 140, 146, 150, 152. *pro, Jupiter, antique, ac plebeio more, cum plebs retinens sit antiquorum. Vide Vossium de Anal. I. c 48. & quæ nos infrag. Petronii Dalmaticum.*
Iratus. Irato animo quid ferre. P. 2, 4.
Irrigare amnes undique. 152 mare in terram, 164. *inducere. Cato de R. R. c. 151. aquam irrigato leniter in areas.*
Irrigatio, 153. *diluvium.*
Is. Ut liceret ei communicare, 80. *pro, sibi.*
Isim. P. 2, 40. *pro Isidem.*
Ita ornatus, quomodo se præcipitaverat, 194.
Itaque. cogitans, si Adrianen in patriam portasset', sibi opprobrium futurum: itaque reliquit, 43. *vulgo cogitans, reliquit, vel quia cogitavit, itaque reliquit. puto & hoc plebejum esse. adde P. 2, 5.*
Jubeo. jusserat filio, ut auferret, 55. *Græca consuetudo. v. Vossium de Constr.*
Judicare secundum aliquem, 75. 164. *Cicero ad Atti, 12. Secundum Buthrotios judicavit.*
Jugum. Cleops & Bitius pro bubus

bobus sub jugo e junxerunt, 254. *plene, pro quo vulgo, jugo se junxer t.*

Jupitris. P.2, 13. *pro, Jovis. probat Priscianus*

Juror. Juratus est illi P.2, 15. *Plautus in R..d. Nam tu juratus mihi es. pro jurasti. & sic Lucanus, aliique. Quanquam & hoc inter plebeja referendum videatur.*

Juvare. Juvit auxilio receptos Jason. 21. *Cic. pro Corn. Nostros duces auxilio laboris, commeatus juverint.*

L.

Laborare quid in adolescentia. P.1. præfat, *scribere consignare litteris.* laborans femina, 274. *parturiens.*

Lacedæmon hospes, 92. *Lacedæmonius.*

Lachrimatur obitum ejus. P. 2, 4. id est, propter obitum ejus. *Terent. Eunuch. A. V. sc. 1. Num id lachrimat virgo? P. id opinor. Donatus eo loco: id lachrimat, ut supra, id vero serio triumphat: pro, ob id.*

Lactans nutrix, 147. *v. Not.* vacca, 106.

Lapides Lychnici, 223. v. Plin. XXXVI. c. 5. *ubi hoc genus lychniten vocatum a Varrone docet.*

Lavare vestem ad mare, 66. lavandum vestem tulit ad flumen, 125. *Ellip. pro, ad lavandum.*

Legere serpentes, 26.

Liberalis judex P. 1. *oppon. severo, acerbo.*

Liberare flumen, 257. *Ita frontinus lib. 1. c. 5. c. 3. unam spem salutis haberet, si flumen liberasset. adde lib. IV. c. 7. c. 28.*

Libere accipere quem hospitio, 125. *ut liberum decet, liberaliter.*

Liberi. procreavit liberos septem, totidemque filias, 9. *pro filios septem.*

Lingua una loquuntur primi homines, 143.

Lis. litem contrahere, 257, *litigare, contendere, rixari.*

Lucrari maleficium. P.2, 40.

Ludi. Ludos fecit nuptiis filiarum, 223. *Ellip. pro, in nuptiis.*

Lumen ei restituit, 106. *lumina, visum.*

Lychnici lapides, 223.

M.

Machinari cæperunt ei referre hanc gratiam, 46.

Mandare. Mandavit ei per obtestationem, ne alter ferret impune, 8. mandavit -

filium in Ætoliam, 184. *Simpl pro Compos. amandavit. Cic pro Sylla familiarissimum suum dimittere abse, & mandare in ultimas terras.* *Sic* mandat Philomelam ad Lynceum regem, 45.
Mantes, 190. *vates, augur.*
Manus diversæ, P. 3, 10.
Mederi. medetur æstum caniculæ ventus. *P.*2, 4. *Terent. Phorm. quas, cum res adversæ sint, minus mederi possis.*
Medicamentum malum esse dicit vinum, 132. *venenum.* arbitrantes Icarium sibi malum medicamentum dedisse, 130. medicamentis inquinavit aquam, 199. *pro, medicamentis malis, venenis.*
Medicina ars, medicina ocularia. 274.
Membratim, 165, 184.
Meminit transisse animam in corpora, 112.
Merens bene erga quem, 25.
Migrare in se gloriam, 259. *transferre. quomodo Gellius migrare nidum lib.* II. *c.* 29. *ita cassita nidum migravit, hoc esse, alio transtulit.*
Minari. damna minantur sponsori, 221.
Minirat lepori ad partum e[.]us, P. 2, 33. *Ell. pro, usque ad partum; donec peperit. Dico autem, lepori, quia, leporem, quod præcedit, refertur ad, attulisse, non ministrasse.*
Miracula ex venenis facit, 24. *vide, ex.*
Miseror. miserata est illi Venus, 58. *vide Vossium de Constr. c.* 39. *miserata, habes sæpiuscule apud Virgilium.* Miserata eum est Minerva, 204. est virginem, 98. Miserata filia multis lachrymis. P. 2, 4. *repete, cadaver, ex superiorbus.*
Mitto. mittere desultorem, 80. *in circo scil ad cursum. Vox est circensis.* misit formidinem ei, 143. *immisit. simpl. pro composito.* Sagittam ad id, quod videbatur nigrum, P. 2, 34.
Missam faciebat arborem viribus, 38. *pro, omissam a viribus, hoc est, omittebat vires, quibus scilicet tenebat ante.*
Mnesteres, 126.
Moderatio versuum. p. I. præf. *modulatio, carmen.*
Moles saxea. 125.
Monocrepis, 12. μονοκρηπὶς.
Monstrum demonstrare, 136. *ostendere, quid significet.* solvere, 136. *ænigma.*

Morari. uci & Theone morabatur, 190. *habitabat.*
Mordicus arripuit pedem. p.2, 23. *Morsu.* mordici equi, 273. *Mordentes frena, nec audientes regimẽ.*
Multum videre, 14. *bene, clare.*
Mundus. p. 1, 1. *pro cælo. v. Plinium lib. II. c. 1. & Cicero. in Timæo. Adde Turneb.* 19. *Adv. c.* 24. *&* 28. *c.* 14. *Gronov. ad Stat. Theb. XI. v.* 130. *Atque sic usurpat noster dicto* lib. 1, c. 2. & 8. lib. 2. c. 13. & 16. lib. 3, c. 36. lib. 4. c. 8. *Sic*, mundus vertens, p.2, 10.
Munerr. requirunt Icarium, ut pro beneficio remuneraetur, p.2, 4. *passive, vide tamen Not.*
Munus. Munere alumni, 192. *beneficio, opera.* Munera feminea, 96. *Munuscula, feminis competentia.*
Murus lapideus. 63. *quia est & ligneus.*
Mutilum, 201. *Cornibus destitutum. Columella 7. c. 6. omni regione maritos gregum mutilos esse oportebit, quoniam cornuti fere perniciosi sunt. Adde Donatum.*

N.

Nanciscor. Nacta occasione, 1. 8. 186. *Ita Apulejus, nacta libertate. Vide Vossium.* nacti ab Apolline, 28. *capti.*
Natura, p.2, 23. *pudendum. ita Cicero. III. de N. D. cujus obscœnius excitata natura traditur, quod aspectu Proserpinæ commotus sit.*
Necessarium. necessario ad ductus. p.2, 4. *eo, quod est necessarium.*
Necessitudo. P.2, 15. *necessitas.*
Nemo centaurus. P. 2, 27. *Cic. 3. leg. Pontificem neminem bonum esse.*
Nihil aliter futurum rati. P.2, 48. *non aliter.*
Nimium obscurum caput videtur. P.2, 25.
Niti genu dextro. P.4, 3. laboribus majoribus. P. 1. præf. *conari, anniti.*
Notam imponere in ungulis, 201.
Nox. nocte sacrificat, 99. *de nocte. Ellip.*
Nuntius incommodus. P. 2, 40. *malus, tristis.* nuncius venit, esse immolatos, 127. *pro venit nuncians, seu, qui nunciabat.*
Nutricius, 131. *Cæsar. III. Bel. C. nutricius ejus pueri eunuchus.*

Nutritor,273.
Nutrix lactans,147. *quæ lac præbere potest, licet nec præbeat.*

O.

Ob id factum, 195. *plene, pro, ob id, eam ob causam, ideo.*
Obduco. Obductum caput, 88. *tectum. Cic. 2. de leg. corpus quasi operimento matris obducitur. Adde Not.*
Obeo. Obire ab morsu serpentis,14. *plene pro, obire morsu, sicut Plinius, obire morbo.*
Objicio. Objicere amorem infandum cui,40. caliginem,24,98. timorem hominibus. P.2,28. objecit mulieribus, ut Orphea appeterent. P.2,7. *pro, objecit appetitum.* objecta fames ei. P.2.14. objecto favore a Junone. P.2.23. insania a Jove. 2. 3.32. 132. 166. 184. a Libero,242.
Obligo. Obligare quem laribus hospitalibus. 15. *fœdere hospitii ad aras eorum sancito.* se jurejurando,75.
Oblivio fit inimicitiarum P.2,40.
Obruere se foliis,125. *Ellip. pro, in foliis. Sic,* obruebat alumnum suum *clam* in igne,147. obruit ibi magnum pondus auri, 105. *defodit. atque ita paulo post.* obruitur ab igni,171. *consumitur.*
Observantia. propter observantiam Veneris. P.2,42. *quæ observatur, custoditur.*
Obsistere se eis non posse vidit,168. *resistere.*
Obtestatio. Per obtestationem cui quid mandare;8. *h.e. cum obtestatione, seu precibus, in quibus dii adhibentur testes, implorenturque ultores, nisi fiat, quod petitur. Vide Festum.*
Obtinere regnum, 122. *occupare.*
Obturare radios solis. P.4. 14.
Occidere eam in Oceanum prohibet Thetis,177. *cadere, sicut alias sydera solent.* Occiduntur centum armenta, 118. *mactantur per sacrificulum.* Occisi tempestate, 116. *Obruti.*
Occupare. occupat, eum sibi vim afferre voluisse, dicit. P.2,18.
Ocularia medicina,274.
Opera. cum sciret, suapte propter opera tot eam ærumnas tulisse, 145. *sua culpa. Terent. Phorm. opera tua ad restim mihi quidem res rediit planissime.*

Operire. operuit se pellem leoninam,69. *Ellip. pro in pellem. est autem in pellem, pro, in pelle. quod sæpe solet. vide supra in In Ideo, operuit se pellem, pro, operuit se pelle.*

Opponere liberos vestimentis candidis,4. *ante quem ponere.* ad januam quid, 125. *ponere.*

Opprimere pedem cui, 67. *premere, lædere.* cum fame forent oppressi. P. 2, 33. *pressi.*

Optatum.14. *res optata. ita Cic. & alii.*

Optio. optionem accipere, 166. dederunt ei, si quid peteret, 195. optione data a Jove, 197.

Oraculum in monte Parnasso, 140. *de loco.* ex oraculo responsa dare, ibid.

Orator, cum sciret, ad se oratores venturos, 95. *legatos.*

Ordinem servare, 14. *Nauticum, & proprium remigum, de quo in curis secundis nostrorum de Mil. Nau. librorum.*

Oriundus ab Ægis, 219.

Ornare patris exequias, 273. *celebrare, facere.* ornatus rebus omnibus, 125. *instructus.*

Ostendit amicissimum se. P. 2. 40. *exterius scilicet, per simulationem. Corn. Nep. in Dione. c. 4. ostendens, se id utriusq; caussa facere. pro, simulans sermone.* canis ei cogitatæ mortis suspicionem ostendit. P. 2, 4. *ululatu scilicet* ostenditur ei in prodigiis, adesse mortem, 45.

P.

Pagus Athenæ, 79.

Palam fecit ei de suppositione, 67. *Ellip. pro fecit ei palam id, quod sciebat de suppositione.*

Pammachium, 273. *v. Not.*

Par. parem quærens, 136. *conjugem, de serpentibus. quomodo pares de columbis Columella, & alii.*

Pario. peperit Pollucem, 77. de Viro. Adde c. 4.

Partiri. cum secum partiri vellent aurum argentumque, 125. *dividere.*

Partus. instabat ei partus, 7. hunc partum Niobe anteposuit Latonæ, 9. *loquitur de liberis quatuordecim, ab ipsa editis.*

Pastio. in pastionem mittere boves, 254.

Patere. patet noctu, 204. *conspectus, puta. potest conspici. vide Not.*

Patior. demonstrat, eam non potuisse pati amplius, & ad sydera evolasse. P. 2, 25. *absol.*

*sol. Virg. Ecl.*10. *certum est in sylvis, inter spelea ferarum malle pati. hoc est, morari, versari.* pati dolorem non potest, fletum non potest, 104. *perferre.*

Patrimonium magnum sibi acquisivit, 194. *de quibusvis opibus, non solum paternis. Ita plerumq; usurpant JCti. Glossæ veteres Gr. Lat.* οὐσία. *patrimonium, substantia, res familiaris. Adde Vellejum Patercul. II.c.*3.

Patrueles conjuges, 255. sorores, 178. *Sic apud Plaut. Poen. patrueles fratres.*

Paucum tempus, 195,

Pecus mugiebat, 125.

Peloponnesum, 84. *Peloponnesus. v. Not.*

Penna. in utraque penna stellam habet unam. P.3, 15. pennas sibi & Icaro fecit Dædalus, 40. in utrisque pennis binas. P. 3, 7. *&* 24. *&* 39. *h.e. alv. Curtius. VII.c.*8. *de fortuna. Manus & pennas tantum habet, quum manus porrigit, pennas quoque comprehendere non finit.*

Per obtestationem mandare cui, 8. *cum obtestatione.* per scalam cadere, 125. *de scalis.*

Peragere. peracto anno 68. *acto, circumacto.*

Percutere hostiam, 184. *Sic Ovid.*4. *Trist. eleg.*2. *collum percussa securi victima.* talum sagitta, 107. percutit eum coluber, 102. scorpius acumine. P.2, 25. percussus ab apro, 14, 18, 249.

Perdere devictos, 17. *cædere, occidere.*

Perdoleo. perdoluit inceptū Demiphontis cuidam civium, P.2, 40. *vehementer doluit, ut explicat Donatus apud Terentium. Porro, perdoluit inceptum, ut Ovidius, tu vero tua damna Doles. Vide Sanctium lib. III.p.*156. *Doluit cuidam, autem, ut Terent. Eunuch, III. f.*1. *dolet dictum imprudenti adolescenti. quod genus ibi Donatus inter plebeja numerat.*

Perire in naufragio, 65.

Perlatio ad sidera, P.1 Præf.

Permitto. nisi permittat hoc. P.4, 8. *concedat, non contra loquendo.*

Permoveo. permotæ lamentationibus intereūt. P.2. 21. *Ellip. pro ex lamentationibus.* permotam dolore, ab his se removisse ajunt, ibid. permoto animo expuit,

puit. P. 2, 15. *commoto, ira-to.*
Perperam injicere cui vestem *i. e. aliam vestem, quam debuerat.*
Perpetuus humerus, 93. *nulla ruptura divisus. vid. Not.*
Persequitur filiam Nisus, 198. persecutus est ursam in templum, P. 2, 4. *De venatore.* quidam pastor equam persecutus, 187. *secutus, more pastoris. dicam pluribus in de Opilione, opusculo.*
Persona. in persona mendici docit Ulyssem ad Euryclіam, 126. *paulo ante, faciem, effigiem appellavit.*
Persto hæc possidere, 189. *maneo in hac sententia, ut velim possidere.*
Persuadere. Myrtilo persuasit, regnumq; ei dimidium pollicetur, si se adjuvaret, 84. *absol.*
Pertineo. dicuntur aselli pertinuisse. P. 2, 23. *absol. Tacitus de vulgo. lib. 1, 29. In vulgo nihil modicum, terrent, ni paveant, ubi pertimuerint, impune contemni.*
Pervidere sydera. P. 2, 2. *videre.*
Pervio aëre uti, 14.
Perusto sunt corpore. P. 1, 8. *nigro a calore Solis.*
Pessum abire. 125. *pro, ire.*
Petitionem constituit inter eos. P. 2. 24. *vide sup. in constituere.*
Peto. petit concubitum ab eo. 189.
Physice statio. P. 1, 4.
Pietati non potuit negare, 166. *exigenti scilicet, id est, quia officium pietatis requirebat, non potuit negare.*
Pitulum. Sedere ad pitulum, 14.
Pius. quæ pissimæ fuerunt, vel piissimi, 254. *in titulo.*
Placitum hoc non est Jovi, 143. *non placuit.*
Plena utero, 64. *gravida*
Pœna. pœnas fratrum dum vult exequi, 174. *quæ ipsis debebantur ab aliis. Sic,* Apollo pœnas matris executus est, 140.
Pœnitet. Pelops cum capita vidisset, pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens, 84. *absol.*
Polliceor. in qua Epistola tantum ei auri pollicetur, quantum Ulysses obruerat, 105. *antique, pro, promittitur, & simul plebeje. Metellus Numidicus, apud Priscianum. Nam ut aliis plerumque obvenienti magistratu ob metum statua polliceantur.*

Vide Vossium de Anal. III. ei rex pollicitam fidem præstitit, 100. *promissam.* ab rege pollicita petit, 219. *promissa.*

Ponere. Si carmen, quod posuisset, aliquis interpretatus esset, 67. *proposuisset.* Juno dicitur, serpentem ibi custodem posuisse. P. 2, 3. posuit arbitrio Helenæ, 78. *ellipt. pro, posuit in arbitrio.* jubet gladium poni, 136. *Simpl. pro composito, apponi.* taurus ponitur in athlo. funebri, 91. *ut de eo certarent, essetq; præmium victoris. vide Phædrũ nostrum. lib. I. c. 15.* posita insula est in Histria, 23. Mauritania posita ad Solis ortum, Ægyptus in sole & austro, Sicilia in triscelo, Rhodus in rotundo, 276.

Positio Ægypti. P. 2, 19. *situs ejus & figura.*

Possidet insula tot oppida, 276. *habet.*

Possum. respondit, se artem medicam non posse. 101. *scire. Sic*, potens arte citharæ, 194.

Posterus. in posterum, 23. *Ellip. pro, in diem posterum, in crastinum.*

Potentia tanta canis, jaculi, 189. *virtus.*

Potestas. Niso regni potestatem tradidit, 131. *fecit eum regni administratorẽ.*

Potiora ingerit alii alius. 257.

Potiri. potitæ sunt, & in juvenes mutatæ sunt, 182. *absol.* potitus est domum suam, 126.

Præceps occidit, P. 3, 26. *inverse in caput.*

Præceptum sortium, 12. *responsum, oraculum.*

Præclusit eam in muro, 63.

Præfatio. sine præfatione parentis, projecit se in mare. P. 2, 5. *imploratione, invocatione.*

Præmonere. Prometheus Jovi pollicetur, se eum præmonitorum si se vinculis liberasset, 54. *absolute.*

Prænavigantem Ulyssem sociis spoliavit, 199. *prænavigantem. Sic Plin. VI. c. 23.*

Præstare cibum, potum, ubera cui. 186. lac cui, 187. pollicita est, cum præter cæteros præstaturum, 92. *futurum, extiturum.*

Præter cæteros solus ausus fuit construere, 102. *sine cæteris.* præter cæteros fortissimus erat, 77. *supra cæteros.* fecit, ut vates, præter cæteros mortales, esset, 75. pollicita est, cum divitem præter cæteros præstaturum, 92. *Cic. Offici. 2. Testis est Phalaris, cujus est*

est præter cæteros crudelitas nobilitata.

Prætereo. cani datum, ne ulla fera præterire eum posset. P.2,35. *effugere. Terent. Hecyr. III. sc. 4. ô fortunate, nescis quid mali præterieris.*

Prætermittere conditionem, 100.

Præterquam solent, 147. *plus, quam solent. vide supra in, præter.*

Premit eam partus, 7. *de parturiente.*

Prima leo, 57. *Ellip. pro prima parte.*

Prior. Priorem mittit militem, 105. *quem ante miserat.*

Pro Deo, non pro homine fecit, P.2,23. pro ingenio adjunxit. P.2,27. pro juvene exit, pro sacerdote vade, 190. pro sacerdote venit, 24. *Sub tali specie.* pro filio suo educarunt, 91. *loco filii.* Sensit, pro se numen aliquod fuisse, 29. *suo loco & habitu.*

Procreare. procreavit filios duos ex ea. rex a conjuge petebet, ut sibi liberos procrearet, 186.

Proferre delphinum in mare, 194 *ferre.*

Proficiscitur eridanus a pede Orionis. P.3,31. *inde oritur, de flumine.*

Profugere. profugit fratrem in rate, 277. *fugit.* profugerunt a patria, 24.

Progredi, rogavit eum, ut progrederetur, 257. *exiret e domo in publicum.*

Projici feris jussit infantes, 186. projecta manu, dextera tangens circulum æstivum. P.3,5. *prolata ante se, protenta. Sic,* sinistra projecta cum pelle leonis. P.2,6. *more pugnantis cum clypeo.* manibus utrisque projectis figuratus. P.3,8. projecta flumina, in unum conveniunt, 14. *profusa.*

Proluere se ad fontem, 181. *lavare.*

Prope diem partus. P.2,1. *imminente partu.*

Propinquus. a propinqua manu adest filio mors, 44. *a cognatione juncta manu.*

Proponi. proposita est cœlo. *P.2,9. in cibum videlicet.*

Prosiluit e navi, 103.

Protinus. reliqua protinus dicemus. *P.3,40. Virgilius IV. Georg. protinus aërii mellis cœlestia dona exequar. Sic,* nos quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. *P.4,5. porro, citra interruptionem,*

nem. Mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus. P. 4,8. ut ante diximus,nunc protinus de Solis cursu dicemus. p.4,13.
Provolvi. provoluta multitudo magna delphinum. P.2, 5. *de piscibus emergentibus.*
Prudens augurio, 14. *Ellip. pro, in augurio, ut Cic. de Am. prudens esse in jure putabatur.*
Pyrrhon Græce rufum, 96.

Q.

Quadratum, quo deformatur sella. p. 3,9.
Quadriga. fulmina in quadriga sedens imitabatur, 250. cum quadriga ictus fulmine. ibid. *Adde* 61.
Quærit ut eos tollat, 186. *absol. pro, quærit vias, rationes.*
Quasi feminam eum superavit, 90. *absque difficultate, tanquam imbellem.*
Quemadmodum ædificabat, pilam impulisse ajunt, 80. *ut ædificabat, eo ipso.*
Queritur mortem uxoris, P.1,7.
Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, 29. *quare cum. Vide Terent. Adelph. 5. sc. 3. ubi Donatus, qui quare significat. Quanquam Terentius cum interrogatione usurparit. qui sciret, se non rediturum,* 73. *quum, sciret.*
Quidnam fecisset, deliberat, 220.
Quod. Jupiter nescius, quod faceret, *pro, ob quod. vide supra in Ellipsi. O B.* quod pecoris esset natum, se immolaturum vovit, 89. *quicquid, quantum pecoris.*

R.

Recipere quam nutricem filio, 147. *accipere, capere.*
Recresco. Jecur, quod cum luna recrescit, 55. *si quid absumitur.*
Recognosco. Eumeus eum non recognoscebat, 126. *cognoscebat. ita Cic. & alii.*
Recupero. corporibus recuperatis, Libero statim nunciaverunt. P.2.20. *refectis. Tacitus. III. Histor.22. Reciperatis cibo somnoq; viribus.*
Recusare. re audita Agamemnon recusare cœpit, 98. *negare absol.*

Redeo,

Redeo. Redeunt alterna morte Castor & Pollux, 251. *pro, ab alterna, in vitam scilicet, hoc est, reviviscunt, dum alius pro alio, moritur.* alternatim in gratiam simulatam, 259.

Redigo. Redigere pecus in speluncam, 125. *agere, de pastoribus prop.*

Referre gratiam cui, 45. *facto scilicet.* insulam in superiorem partem, 140. *ferre, agere sursum.*

Refigere clypeum, 170. *suspensum detrahere.*

Regere Colchos navim, 15. *Ellip. usque ad Colchos. donec eo veniretur.*

Regno tenere insulam. P. 2, 16.

Rejectum navis. P. 3, 36. *Vide lib. de Mil. Nav.*

Relinquere. parit geminos, & relinquit, 8. *non tollit, non nutrit, sed deserit.*

Remediari. Hastam cum rasisset, remediatus est, 101. *Sanatus, curatus est. Scribonius Largus, Tiberiani avi scriptor, in praef. cibo vinoque apte interdum dato remediari tutius eos existimavit. Adde compos. 14. Capro quoque notum hoc verbum.*

Removit flatus ventorum Dea. 261. *cohibuit, noluit flare.*

Renuntiare. quae Tantalus ad homines renuntiavit, 92. *Plautus Bachid. A. 1. sc. 2. pol metuo magis, ne Phoenix tuis factus fuam, teque ad patrem esse mortuum renunciem. Adde Stich. A. 4. sc. 2.*

Rescindere factum alicujus, 145. *irritum facere.*

Responsum ei ex prodigiis, 3. *plene, vulgo praepositionem omittunt.*

Responsum. ex responso. 138. *absolute, pro responso oraculi.*

Restituo. restituerunt templum, 225. *refecerunt: Cic. in Top. si aedes corruerunt, quarum usus fructus legatus est, haeres restituere non debet.* restituere quem ad formam pristinam, 125.

Resupinari videtur Ophiuchus. P. 3, 13. resupinata occidit. P. 4, 12. resupinato corpore videtur. P. 3, 28.

Rogavit regna avita Hippothous, 187. *petiit, repetiit.*

Rostrum. P. 3, 17. *de equi ore. quomodo de canibus & cervis usurpavit Plinius.*

Rudimentum. hoc velut rudimento scientiae nisus.

Præf. P. 1. *specimine primo.*

S.

*S*acra justit comburi, 104. *suppellectilem sacram.*

*S*atisfacere. qua consuetudine homines usi, quo satisfacere Prometheo viderentur. *P.* 2, 15. *quod eorum commodo istam pœnam pertulerit, & in delectationem ejus, sive gratiam. Fabius plenius, ad voluptatem alicujus satisfacere. decl.* 35. satisfacit, se ex eo natum. *P.* 2, 5: *probando palam evincit, facitque ne quis possit amplius dubitare.*

*S*capilium. *P.* 3, 17. *veteres dixisse scapulam, & scapulum videntur. Ideo in Philoxeno est. interscapulum. A Scapulum autem est scapuliura, seu scapilium.*

Scelus convertere in se, 190. *cædem.*

*S*cientia sagittarum, 14. *ut, scientia Syderum, Cicero.*

*S*cio. quod sciret, si quis ex eo natus esset, se regno privaret, 139. *Ellip. pro, quod sciret, quod is se regno privaret, si quis esset natus.*

Scius, omni artificio scium futurum, 92. *Ellip. pro, in omni artificio, ut supra, prudens augurio. Porro, scius habes apud Pacuvium. Vide, quæ notavi ad Fragm. Petronii Tragur. Memorat & Nonius.*

Scorpio, p. 4. 4.

*S*e. rursum deorsum post se revolvitur saxum, 60. *post eum.*

*S*ecum. Socii argentum credentes, cum secum partiri vellent, 125. *inter se.*

Secundum se judicare, 92. secundum eam judicatum est. 164 *pro, ea. vide sup. in judicare.*

*S*ecus videtur judicasse, 220. *aliter, ac oportebat. Vide Not.*

Sedens quadriga, 61. *Ellipt. plene est, sedens in quadriga*, 250.

Seducitur. fumus alius alio, 68. *in diversas partes ducitur, divisim.*

Segregari. quo facilius a fero victu segregarentur. P. 2, 14.

Separare. Eum membratim separavit, 165. *laniavit. Vide Notas.*

Sepelio. sepultus est hac pyra, 72. *abusive, pro crematus est. Vide Cicer. de*

de legib. qui hac duo distinguit.
Septenos liberos mittere Minotauro ad epulandum, 41. *septem.*
Sepulchrum constituere cui, 59.
Sequens ursam. P.2,4. *persequens; paulo ante, scilicet tanquam venator.* cum sequeretur cervum, 205. licet Solis cursum sequaris, tamen te sequar. ibid. *aeque celeriter curras licet.*
Servare. servat pellem draco, 3. *observat, custodit. Sic*, servare mala aurea solitus, 30. servans arctum. P.2,4. Adde, 151.
Si adjuvaret se, persuasit Myrtilo, 84. *ut se adjuvaret. Aliter:* si vellet secum de regno certare, provocavit Jovem, 152. si recuperare possent, tulerunt arma, 80. si Deus esset, studebat scire, *P.*2,4. *pro, an. aliter:* si foret quid alteri eorum, parentibus praestaret, 109. si petiisset quid, optionem accepit, 166. 169. *pro, quando.*
Sicco pede super aquas currere, 14.
Significatio Eridani. P.4, 6. *proprie, qua fit signum caeleste, aut Sydus.*
Silani tres, 169. *Lucretius* lib. VI. *corpora silanos ad aquarum strata jacebant. ubi vide Indicem Gifanii.*
Siliquastrum, *P.*2, 9. *P.*3, 9. *Vide Notas.*
Similis. Hujus similis est historia de buccina Tritonis. P.2, 23. *Vide Voss. de Constr. c. 11. p. m.* 43.
Simulatio. simulachrum posuit, sub simulatione sacrorum, 104. *Specie, praetextu.*
Simulare. quem Palamedes ut vidit, sensit simulare, 95 *absol. Sic*, simulante virgine, 99. *sed vide Notas. Aliter.* Stellae figuram plaustri simulant. *P.*2, 2. *referunt similitudine, specie sua.* Simulatur Diana cato. *P.* 2, 28. simulata Venus aquilae. ibid. simulatus Jupiter effigiem Dianae. *P.*2, 1.
Simultas. Jasoni hanc simultatem constituit, si vellet pellem auratam auferre, tauros jungeret, 22. *Sic*, simultatem constituit, se ei daturum, qui secum certasset, 94. *conditionem,*

legem ex simultate ac invidia proposuit, dedit.

Solvere monstrum, 136. *anigma explicare.*

Sonitum mittere per concham. P.2, 23.

Sors. sortem dare jussit, sortem reddere ei noluit Apollo. 32. *paulo ante vocat, responsum, oraculi, puta.* petit sortem ab Apolline, quod esset remedium. 101 Sorte audita, navem conscendit, 120. *Lucanus lib. VI. v. 772. tripodes vatesque Deorum sors obscura tenet.* inquisivit, quid ita aliter sortes dixissent, 109. sortium suarum memor Adrastus, 69. eo venerat ad sortes tollendas de ultione fratris, 88. *aliter*, omnium filias, praeter suas, sorte ductas interficiebat. P.2, 40.

Sortiri. Demiphon negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filiæ conjectæ essent. P.2, 40. *Passive, pro sortem duci, ab antiquo, sortio, quod legitur apud Nonium ex Varrone.*

Spartæ sunt enati inde, 178. v. *Stephan.*

Species. ut se in aliquam speciem commutaret, petiit, 138. speciem hospitis ei abstulit, 189. in speciem Ursæ conversa. P.2, 1. *alius figuram vocat.* Speciem inusitatam parere, 138.

Speculatus est Dianam lavantem, 180. *spectavit*, initia Liberi. P.2, 7.

Sperata, 33. *amica, destinata matrimonio, quasi quæ speretur conjux futura. unde plene, sperata uxor.* speratam suam uxorem petiit. 31. *Plaut. Amphit. II. sc.2. Amphitruo uxorem salutat latus speratam suam.*

Stare. in eodem loco, quo illa pervenerat, Epaphus stabat, 8. *divertebat, tanquam in stabulo, seu diversorio.*

Sterno. strati sunt a Furiis, 79. *prostrati, simplex pro composito.*

Stramentatum exire, 14. *ut aquatum, lignatum, & id genus, apud optimos scriptores.* Sed lectio est vitiosa. *vide Notas.*

Studium maximum habet in venando. P.2, 19.

Stupeo. Stupentes, qua divinitate servatus esset, 194. *admodum admirati.*

Suapte propter opera tot ærumnas

ærumnas tulit', 145. *ſua cauſſa, ſuo facto.*

Sub jugo ſe jungunt, 259. ſimulatione ſacrorum poſuit ſimulacrum, 104. *vulgo præpoſitionem omittunt.* Sub terra cernere dictus eſt. ſub terra ſolitus videre, 14. *ea quæ ſub terra ſunt, ut metalla.*

Subdere infantem regi, 186. quem capræ ad nutriendum, 88. eum ſubditum eſſe Polybo, 67. *non verum filium ejus, ſed ſuppoſititium eſſe.*

Subjicere. Dracone altero ſubjecto, reddit currum. P.2, 14. *ſubſtituto in locum erepti. Livius plene lib. IX. e. in locum eorum ſubjecit, quos ſecum ex Italia adduxerat.*

Succeſſor, *feminine poſitum*, 193.

Succumbere. Junoni Calyſto ſuccubuit ut pellex. P.2, 1. 177.

Sum. eſt Deorum ira, quod devicta eſt Troja. P.2, 1. *ira cauſſa eſt.* eſt inveſtigatio patris amiſſi, 190. *poteſt inſtitui, Græcum genus loquendi.* Curavit, ut eſſet circa eum multitudo lapidum, P.2, 6. *fieret, exiſteret.* ſunt horæ ſex, novem diei, 257.

Sumo. ſumſit rei conſciam ipſam, & ei dixit, 4. *fecit conſciam.* ſumere vult hauſtum aquæ, 82.

Super aquas & ariſtas ambulant equi, 89. Caſtorem impulit pilam, 80. humeros impoſuit fornicem cœli Atlanti, 150. pegaſum equum ſedens, 57. *inſidens.* virgula tenuia poni juſſit, 219.

Superaverat ex ſeptem, 10. *ſupererat viva.*

Superiores trifariam diviſerunt orbem terrarum. P.2, 19. *veteres. Ita Cicero, non uno loco.*

Supponere. ſuppoſuit pro ea cervam, 98. *ſubſtituit.* ſuppoſuit regi infantes pro ſuis, 186. *tanquam eſſent ſui.* ſuppoſuerunt eam capræ, 88. *ad nutriendum ſcilicet.*

Suſtinere. cum peſtilentiam ſuſtinerent, 261. *affligerentur ea.* non ſuſtinens dolorem, 104. *paulo ante, pati dolorem non potuit.*

Suus. ſua morte obiit, 94. *non violenta.* filiæ ſuæ dederunt, 109. *ejus.* filiam ſuam Clytemneſtram, 78. *ejus.*

Sybotes, 126. *ſubulcus.*

T.

Talis. talem virum interficere voluit, 57. *tantum.*

Talem, quem mortalem habuisse dicitur, sagitta percussit, 107.

Tango. tactus misericordia, 189. tacta pudore, 204. *commota.*

Tantum bellatrix evasit, ut etiam saluti fuerit parenti, 193. *Ellipt. pro. in tantum.*

Telum. P. 3, 11. *de falce.*

Temere neminem lucrari. P. 2, 40. *facile.*

Tenebræ. in tenebris clauditur vincta, 7. *in carcere.*

Terra Taurica, 98. *regio.*

Teter cruciatus, 101. *acerbus, atrox.* teter odor ex vulnere, 102. *malus, gravis.*

Thracius. Thraciæ mulieres. P. 2, 6. *Sic apud Virgilium, Thracius equus.*

Timens regis, 187. *vide Not. timens mortis, apud Lucretium occurrit.* timens deponere, apium erat, in quo deposuit, 74.

Titio ardens, 174. *Apuleius VII. Asin. ardentemque titionem gerens. & lib. X. titione candenti inter media femina detruso.*

Tollo. Sublatus est rumor, 14. sustulerunt eum secum, 102. venerat ad fortes tollendas de ultione fratris, 88.

Tonitruum P. 2, 5. *tonitru. & sic Cicero. Isidorus lib. XIII. Tonitruum dictum, quod sonus ejus terreat.*

Totus. Toto generi ejus fuit infesta, 5. *pro, toti. Vide Vossium de Analogia lib. 4. c. 6. plebejum est.*

Trado. traditum corpus ad immortalitatem, 102. *immortale factum, per cremationem.*

Transfero. transtulerunt Tenedo, 108. *Ellipsi. pro in Tenedo, quod idem ac, in Tenedum.* transtulit eum ad rem pulchram consilio, 98. *adduxit.*

Transfiguravit eos in effigiem delphini, 134. in Mari in monstrum, ibid.

Transformavit ei faciem mendici, 126. *vide notas.*

Transjicio. transjecti pedes, 66. *ferro acuto.*

Transmutatur in quamcunque effigiem, 201.

Trifariam dividitur regio, P. 1, 8. trifariam diviserunt orbem terrarum, P. 2, 19.

Tutare. si se ab hoste tutasset,

ſet, daturum promiſit, 100. *Ita Plautus.* Ille eam tutatus eſt, 150. in ſpelunca ſe tutantur, 129.

V.

Vacuæ a figura ſtellæ. P. 2, 24. *quæ non pertinent ad eam, quæ ſunt extra eam.*

Valide. Validius accuſare quam, 274. *vide Phædrum noſtrum.*

Varius. variæ mentis ipſe extiterat, 259. *inconſtantis, ex amicitia cito vergentis in inimicitiam.*

Vaſtitas incidit eorum finibus. P. 2, 40. *vaſtantur fines.*

Vaticinatur Caſſandra, eum eſſe fratrem, 91.

Vectigal minoris eſſe cœperunt, 41. *vectigales. vide Notas.*

Veleficia invenit Iſis, 276.

Venenare aquam, 52. *Sic Lucretius.*

Venerantes, 75. *Congreſſu venereo, juncti, coeuntes. Sixtus de Divitiis: Avaritia eo magis diligitur, quo magis augetur, & cum ſuis amatoribus venerata fuerit.*

Veniam ei dedit Pandion, 45. *licentiam, facultatem ducendi ſecum.*

Venio. venit ad hoc exitium, ut ſibi ſcelus imperetur, 190. venit in ætatem puberem, 119. ipſi Apollo in quietem, 194.

Ventriculus fartus, 126. *cibi genus. v. Notas.*

Ventus. venti habent flatus aſſiduos. P. 18. *continuo ſpirant.*

Verſare citharam, 165. *v. Notas.*

Veſtis regia, 187. *Sic appellat faſcias infantis.*

Veſci. qui cum veſceretur, Atreus imperavit, brachia afferri, 88. *cibum caperet, abſolut. Tac. IV. An. 59. veſcebantur in villa.*

Vicaria mors, 243.

Victus. Victu pecora conſumunt, 188. *pro in victu, ad victum.*

Videre. in quiete vidit, ſe facem parere, 91. miſit, qui diceret, in quiete vidiſſe, ut caſtra moverentur, 105.

Vidua, 7. *de ejecta a viro ob ſtuprum.*

Vincio. Vincti lapides auro, 223. murus ferro, ibid.

Vindico. ut vindicaret patrem, 254.
Violator, 100. *qui quam compressit.*
Virginitatem servare. P.2,1.
Virtus. virtute tollere lapidem, P.2.6.
Vitam agere colendis agris. P.2,25. *Ellip. pro, in colendis agris.*
Ulcisci se ab inimico, 184. *si lectio non prava est, de quo dubito. quanquam & Vellejus ita usurparit verbum, vindicare lib. I. c.1. qui se a Pyrrho virtute vindicavit.*
Ultio fratris, 87. *qua punitur.* sic & capite sequenti.
Ultor fratris, 87. *qui eum punit.* ultores confugerunt ad pastores, 186. *auctores cadis absol.*
Unde. Baltheus, unde est tractus: gladius, unde se interfecit, 112. *quo.* herundo, unde ejiciat victum, 126. *qua.*
Undiq; refulgent ei oculi, 143.
Unum. in unum pervenire. P.1 135. *Convenire.*
Vociferari quid, 108. *clamare.*
Volaticæ sunt factæ, 108. *quæ volare possent. usurpat Cicero, quanquam sensu translato.*
Voluntas. voluntate sua excessit ex urbe. 129. *sponte sua, ultro.*
Voluptas. Voluptatem effudit in terram. P.2,13. *Semen genitale.*
Uro. usta est. 104. *de Cremata. v. Not.*
Ut. Opem rogavit, ut esset, quod ille peperisset, 139. *quale esset v. Not.* ajunt, Venerem indignatam, ut non sibi proprium concessisset. P.2.7. post *quod non concessisset, si lectio est integra. quam tamen firmare videtur locus similis infra. c.63.* ut quod peperisset, Acrisium interficeret. *Nam & hic, ut, est* quod, *cum* interficeret, *significet,* interfecturum. quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus dividerentur. P.1. præf. *ob quam non æquis.* ut tanquam non sinat se transire, P.2,40. *ut, est parelcon, si scriptura bona.* ipse ut erat avis, concubuit cum ea, 188. ut ignotam & solitariam oportebat. P.2,4.
Uti. ostendit, cum esset natum id, quomodo uti oporteret 4. *antique. Charisius lib. V. utor hac re nos dicimus. apud veteres autem &, utor hanc rem dictum.*
Utcunq; fuerit sphæra collocata. P.1,4. *quocunq; modo.*
Usus. edoctus, quis usus in eis malis esset. 185. *ad quid essent utilia. Vulgo præpositio non additur. Virg. Geor. 3. Num neque erat coriis usus.*

INDEX RERUM VARIARUM.

P. Significat libros Poeticωn Astronomicωn. Simplex numerus Fabulas. Præf. significat capite primo præmissam genealogiam.

A Græcum Parcæ invenerunt. 277.
Abas, 14. Lyncei filius, 244. 273. a Lynceo accipit clypeum, 170. 173. Megapenten occidit, 244.
Abas Neptuni filius, 157.
Abderus occisus ab Hercule, 30.
Abrax, 183.
Abseus unus Gygantum. Præf.
Absoris, oppidum, 23.
Absoritani a serpentibus infestantur, 26.
Absyrtus Æetæ filius, 13.
Acamas in equo Trojano, 108.
Acastus Peliæ filius, 14. 273. Laodamiæ pater, 103. 243. ludos fecit Argis, 273.
Accipiter ante Dædalio, 200.
Acestes Crinisi fil. 273. certat sagitta, ibid.
Achmantis filia Danai occidit Echomantum, 170.
Achareus certat cum Hercule, 273.
Achelous flumen ex Ponto & mari. Præf. ejus & Melpomenis liberi, ibid. inter quos Sirenas. 141. occisus ab Hercule, 31. vinum. 21. feimo admixtum, 274.
Achilles, 96. Pelei & Thetidis filius ad Lyconidem missus, ne iret ad Trojam. 96. nomen Pyrrhæ habuit impositum inter feminas, ibid. ab Ulysse agnitus est, ibid. ad Trojam venit, navibus sexaginta, 97. occidit septuaginta dum 114. amicus Patrocli, 257. cui facit ludos funebres, 273. occiditur ab Apolline, 113. formosus, 270. ad ejus sepulchrum immolata Polyxena, 110.
Achivi quos occiderint, 114. quos reges habuerint, 124.
Acholoe Harpiarum una, 14.
Achrisius Euaretis pater, 84. & Danaes, 63.
Acœtes, unus Tyrrhenorum, 134.
Actæon, 181. a canibus discerptus, 181. 247.
Acte, una Horarum, 183.
Actea una Nereidum, Præf.
Actor Hippasi, unus Argonautarum, 14.
Actor Neptuni & Agamedis fil. 157. pater Menœcii Argonauta, 14.
Acus reperta a Bellone. 274.
Adamantæa nutrix Jovis, 139.
Admeto. Præf.
Admetus, 50. Pheratis filius Argonauta, 14. in venatione apri Caledonii, 173. uxor ejus Theone castissima, 256. item Alcestis, 50. quæ pro ipso vicariam mortem obiit, 243.

servum habuit Apollinem, 50.
Adonis Myrrhæ filius, 164. aut Smyrræ quem ex Cinyra patre concepit, 58. Veneri amatur, 271. occisus ab apro, 248. ab inferis rediit in vitam, 251.
Adrasta Oceani f. 182.
Adrastus Herculis fil. 242. se ipsum igne cremat, ibid. habet filium Ægialum, 71.
Adrastus, 69. Talai fil. cum sex aliis obsidet Thebas, 69. 70. ut succurrat Polyrici, 68. solus vivus evadit in ea obsidione, 70.
Æacus Pericidos maritus, 14. filius Jovis, 52. pater Pelei, 53.
Æceus procus Helenæ, 81.
Æea, insula, 125.
Æeta, 22. Solis & Persæ fil. Præf. item, 3. & 27. frater Persæ, 27. Clytium interficit, 14. & Phryxũ. pellem auream habuit, 188
Æga nympha. P. 2, 13.
Ægeæ conditor, 219.
Ægeus Pandionis fil. hospitio excipit Medeam & ducit conjugem, 26. ex Æthea gignit Theseum, 37. 79. 173. in mare se præcipitat, 43.
Ægialeus, Adrasti fil. cedit ad Thebas, 71.
Ægina, 52. Ascopi filia, ex Jove gignit Æacum, 52.
Ægina insula, 14. unde nomen acceperit, 52.
Ægipan, P. 2, 13. & 28. filius Jovis, 155.
Ægistus, 87. filius Thyestis nutritur a capra, 152. Agamemnonẽ interficit & Cassandram socia Clytemnestra matre, 117. ab Oreste occiditur, 244.
Ægle. Præf. Solis filia, 156. Phaetontis soror, in arborem mutata, 154.
Ægos P. 2, 13.
Ægyptus pater Lyncei, 273. frater Danai, 168. Polyxena Danei fil. occiditur, 170.
Ægyptus insula. 276.
Ægypti primi prælia instituerunt fustibus, 274. mœnibus cingunt oppida 149. quare quædam animalia non edant P. 2, 28.
Ælice, nympha. P. 2, 13.
Æmatia, Nerei & Doridis, Præfat.
Ænaria insula, 125.
Æneas Veneris & Anchisis fil. 94. quot occiderit, 115. pius erga parentem, 254. & ideo reditum ab inferis consecutus, 251. fugatur ab Achille, 112. templum construit Veneri; ludos funebres fecit patri in quibus vicit Acestes, 273
Æolus Neptuni & Menalippea fil. 186.
Æolus Helenæ filius. P. 2, 18. potestatem habet ventorum, 125. filiam Canacen interficit, 238. fratrem habet Macareum, ibid. filios Sysiphum & Salmoneum, 60.
Æon canis Actæonis, 181.
Aerica. præf.
Æropa, uxor Astrei, adultera, 86.
Æs inventum a Cadmo, 274.
Æsculapius, 49. Apollinis filius venatur aprum Calydonium, 173. vitam reddit Glauco, & a Jove interficitur fulmine, 49. Vid. Asclepius.

Æson

Æson pater Jasonis, 8. 14.
Æsopus, pater Æginæ, 155.
Ætha, Solis filius, 22.
Æthalides, Mercurii & Eupolemiæ fil. 14.
Æthlius, 155, Vid. Not.
Aethon, aquila, ab Hercule occisa, 31.
Æthon canis Actæonis, 181. equus Solis, 183.
Æthra, 37, Præf. Pithei filia, 79. mater Thesei, ibid. & 37. se ipsam interficit, 243.
Æthra, ancilla Helenæ, 92.
Æthyops, equus Solis, 183.
Ætna mons, refugium Deucalionis in diluvio, 53. impositus Typhoni, 152.
Ætolus pater Endimionis, 271.
Afri prælia primi instituere fustibus, 274. cur vocati Pœni, 178.
Agamede, Augei filia, mater Dyctis ex Neptuno, 157.
Agamemnon. Atrei & Æropes filius, 97. cum Menelao quæri Thyestem, 88. Ulyssem invitant ad bellum Trojanum, 95. ad Trojam quot navibus venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. Briseida eripit Achilli, & reddit Chrysi, 106. Iphigeniam non vult immolari, sed persuadetur ab Ulysse, 98. cum Cassandra venit in patriam, 116. est inter reges Argivorum, 124. Clytemnestram habet uxorem, 78. a qua occiditur, 240.
Aganippe, uxor Acrisii, mater Danaes, 63.
Agapenor Ancæi & Jovis filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97
Agathon filius Priami, 90.
Agave Amazon, 163.
Agave. una Nereidum. Præfat.
Agave Cadmi filia, interficit filium, 184. 239. & maritum, 240. 254.
Agenor filius Neptuni, 157. habet filios Cadmum, 6. 76. 179. Pelasgum, 134. Phineum unum Argonautarum, 14. rivalis Persei, 74. ab Euippe Danai filia occiditur, 170.
Agenor Jasi filius, 145. Vid. Not.
Agenor Trojanus quot occiderit, 115. Helenorum & Chlonium interfecit, 113 in certamine cum Achille servatur ab Apolline, 112.
Aglaurus ex incesto natus, filius Erichthei & Procridis, 253.
Aglaurus filius Cecropis in mare se præcipitat, 166.
Agnodice puella medicinam discit contra leges Atticorum, 274.
Agoreus rex Atheniensium, 48.
Agre, canis Actæonis, 181
Agrianome filia Persei, 14.
Agriodus canis Actæonis, 181
Agrisope mater Cadmi, 6, 179. & Europe, 178.
Agrius, 175. Parthaonis filius. Oeneum fratrem regno ejecit, 175. a Diomede iterum ejicitur ibid. idemque se ipsum interficit, 242
Agrius canis Actæonis. 181
Agrus, Præf.
Ajax Locrus vincit & occidit Caranum, 113. in funere Patrocli lucta fit superior, 273. Cassandrum rapit a signo Palladio, 116. Fulmine ictus interit, ibid.

Ajax

Ajax Oilei filius Telamonius procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 91. quot occiderit 114. certat cum Hectore, 112. Achillis arma postulat, 107. se ipsum interficit, ibid. & 142.
Alce, canis Actæonis, 181,
Alcestis, 51. Beliæ filia, 24. Admasi uxor 50. pro quo mortem obiit, 51. rediit ab Inferis, 251. reducta ab Hercule, 51.
Alcimede, mater Jasonis, 3.14.
Alcimedon Tyrrhenus, 184.
Alcinous rex, Nausicaæ pater, 125. Ulyssem naufragum excipit hospitio & donis. 16. & 126. Judex constitutus inter Colchos & Jasonem. 23.
Alcmæon. 73. Amphiari filius unus ad Thebas, 71. Matrem Eriphilem interficit, 73. a socero suo interficitur, 245.
Alcon unus Argonautarum, 14
Alcon filius Amyci aprum Calydonium venatur, 173.
Alcon alius filius Martis & ipse aprum venatur Calydonium, 173.
Alcumena, 29. Amphitryonis uxor, ex Jove parit Herculem, 29.
Alcyone Atlantis filia, 157. una Plejadum, 192. ejus ex Neptuno liber, 157.
Alcyone, 65. Æoli & Egyales filia, 65. uxor Ceycis, cujus amore se præcipitat in mare. ibid.
Alcyone conjux Meleagri, 174.
Alcyonia qui dies, 65,
Alecto. Præf.
Alemone. Præf.
Aleii campi, 57.
Aletes, 122. filius Ægisthi, rex Mycnorum, ab Oreste interficitur, 122.
Aleus pater Auges, 99, 162.
Alexander, 91. filius Priami, 90. expositus Paris dicitur a pastoribus, 91, fratres vincit suos. ibid. fuit formosissimus. 270. certavit cum Menelao, 112. quot occiderit Achivos, 115. socio Deiphobo Achillem occidit, 110. a Philoctete interfectus est, 112.
Alexander Eurysthei filius rex Achivorum, 124.
Alope, una Harpiarum. 14.
Alope, 187. filia Cercyonis, mutata in fontem, 187.
Alope, urbs, 14.
Alopie, una Harpyiarum, 14.
Alous, pater Othus Ephialis, 28.
Alphesiboea, filia Phlegei, 244.
Alpheus. Præf. Phlegai pater, 245
Alta, Cathesti filia. mater Ancæi, 14.
Althea, 171, filia Thestii, 14, 173. una nocte cum Marte & Oeneo concumbit, suscipitque filium Meleagrum, 171. facem parere sibi videtur, 249. filium interficit, 139.
Amalthea, capra. P. 2, 13. nympha. ibid.
Amarunceus Onesimachi filius quod navibus pugnarit ad Trojam. 97.
Amathia. Præf.
Amazones quæ. 163. balteum earum petit Hercules, 14.
Ambracia, 123.
Ambrosia, una ex Hyadibus, 182. soror Hyantis, filia Atlantis & Pleiones, 192,

Ame-

Ameleon Argonautarum unus 14.
Amicitia. Præf. qui fuerint junctissimi, 257.
Amissus flumen, 30.
Ammon. P. 2, 20.
Amœme, filia Danai occidit Polydectorem, 170.
Amœmone una earum, e quibus filios creavit Neptunus, 157.
Amphialus Neoprolemi & Andromachæ filius. 123.
Amphiaraus, 73. Oiclei & Clytemnestræ filius, 250. vel ut alii putant, filius Apollinis. 70, 128. Augur eximius, ibid. habet filium Alcmæonem, 71. cum quadrigis devoratur a terra, ibid. & 250.
Amphidamas habet filiam Naupidamen, & ex ea nepotem Augeam. 14.
Amphidamus filius Egei & Cleobules, 14.
Amphimachus filius Cleati, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Amphinome. Præf.
Amphion Jovis & Antiopæ filius, 155. rex Thebanorum, 76. ducit Niobam uxorem, ex qua filiam habet Chloridem, 14. Thebas cinxit muro, 69.
Amphion Hipasi filius, unus Argonautarum, 14.
Amphion Terei filius occidit filios avi sui, 244.
Amphitemis uxorem habet Tritonidem, filium Cephalionem, 14.
Amphithoe. Præf.
Amphitridæ. Præf.
Amphitrione mater Tritonis, ex Neptuno, Præf.
Amphitryon maritus Alcumenes, Onchaliam it expugnatum, 29. Electrionem Persei filium interficit, 244.
Amphrison, antrum, 30.
Amponitus, 14.
Ampycus, pater Mopsi, 14. 128. 173. filius fuit Elati, 128.
Amycus, 17. Neptuni & Melies filius a Polluca interficitur, 17.
Amymnei popoli, 193. 252.
Amymona, 169. Danai filia. uxor Neptuni, mater Nauplii, 14. 169. Midamum occidit, 170. adde Amœmone.
Amymonius fons. 169.
Amyntor, pater Phœnicis. 97. 173. a Damone Danai filia occisus, 170.
Anaplades amat Venerem. P. 2, 16.
Anatole, una Horarum, 183.
Anaxabia filia Dymantis, uxor Peliæ, mater Acasti, 14. & Alcestis, 51.
Ancæus Lycurgi filius, Tegeates unus Argonautarum, 14. venatur aprum Calydonium, 173. a quo percussus interiit, 248.
Ancæus Neptuni filius, 157. Jovibrasius, unus Argonautarum, 14. proreta navis Argo. ibid. mox quoque gubernator, 18.
Anchisa, 94. v. *Anchises.*
Anchises Assaraci filius, 94. formosissimus, 270. amatus a Venere, 94. filium habet Æneam, 16. a quo eripitur ex incendio Trojano, 254. fulmine ictus periit, 94. sepultus ubi dicatur, 260.

Andremon, pater Thoantis, 97.
Androgeus, filius Minois occisus, 41.
Andromacha Etionis filia, Neoptolemi uxor mater Amphiali, 123.
Andromacus filius Ægypti, occisus ab Herane filia Danai, 170.
Andromeda, 64. Cephei & Cassiopeæ filia ceto objecta liberatur a Perseo. 64. P.2, 11.
Andros insula, 276. 14.
Antæus, Terræ filius ab Hercule occisus, 31.
Antheus Neptuni & Astyphiles filius, 157.
Anthus filius Niobes, 145.
Antias, filius Mercurii, 160. v. Not.
Anticlia, filia Autolyci, conjux Laertis, mater vero Ulyssis, 201, se ipsam interficit, de filii morte accepto nuncio falso, 243. filius cum ea loquitur apud inferos, 125.
Antigona Pheretis filia, Pyremi uxor, mater vero Asterionis, 14.
Antigona, 72. Ocelipi filia, ex Jocasta, 67. Polynicen fratrem dat sepulturæ, 72, 254. & se ipsam, interficit. 243. alii ab Hamone amatore dicunt occisam, 72.
Antilocus Nestoris filius, nutritus a cane, 252. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot occiderit. 114. ab Hectore interfectus est, 113.
Antimachus procus Helenæ, 81.
Antimachus Ægypti filius occisus ab Idæa, filia Danai, 170.
Antinous, filius Priami, 90.
Antioche, una ex Amazonibus, 163. v. Not.
Antiocus Ægypti filius, occisus ab Itea Danai filia, 170.
Antiopa Æoli filia, Neptuno amata ex quo habuit Boœtum & Hellenem, 157.
Antiopa, 7. 8. Nictei filia, Lycum habuit maritum, 7. ex Jove peperit Zethum & Amphionem, ibid. & 155.
Antiopa filia Martis, una ex Amazonibus, 241. ab Hercule captiva donatur Theseo, 30. qui eam in matrimonium ductam post interficit, 241.
Antiope, Pylonis filia, uxor Euryti, 14.
Antipaphus filius Ægypti, occisus a Critomedia, filia Danai, 170.
Antiphantes, Laocoontis filius, necatus a serpente, 135.
Antiphates rex Lestrygonum, 125.
Antiphus, Mnesyli filius quot navibus venerit ad Trojam. 97
Antippus, pater Hippeæ, avus Polyphemi Argonautæ, 14.
Antippus alius occisus ad Trojam a Sarpedone, 113.
Antodica filia Danai, quem occiderit, 170.
Antreata Mereti filia, mater Euryti & Echionis ex Mercurio, 14.
Aper Calydonius a quibus oppugnatus fuerit, 173. Erymantheus occisus ab Hercule, 30. aper & leo juncti ad currum, 50. ab apris percussi qui perierint, 248.
Apharcus pater Idæ ac Lyncæi, 14. 80. 173.

Aphirape. Præf.
Apidanus flumen, 14.
Apollo Jovis & Latonæ filius. Præf. ubi natus, 53. 140, mutat se in gruem, P. 2. 28. Cassandram vult comprimere irrito conatu, 93. Corinida fecit gravidam, 202. Daphnem frustra persecutus est, 203. amavit Hyacinthum, 271. filium habuit Asclapium ex Coronide, 14. Idmonem ex Cyrene nympha, 14. Jovi adest contra Tytanas, 150. Admeto servit, 50, ejusque pavit pecus, 14. Arnas condidit, 275, cum Neptuno Trojam cinxit muro, 89. Cyclopas interficit, 49. Marsiam vincit provocatus, 165. Midam multat ob judicium pravum, 191. Niobes occidit filios, 9. reperit quasdam literas, 277. & medicinam ocularìam, 274. semper est imberbis. item crinitus & cultu muliebri, 9. Apollinis filii, 161. tripus, 32.
Aprum Calydonium venatum qui nam iere, 173. ab apro percussi qui interierint, 245.
Apseudes. Præf.
Aptale, 160.
Aquilo pater Chionæ, 157. item Zethis & Calais ex Chione, 14. Latonam defert ad Neptunum, 140.
Arcadas primi fecerunt res divinas diis, 274.
Arcadia misit auxilium adversus Aprum Chalydonium. 173.
Arcania, Danai filia, quem occiderit, 170.
Arcas canis Actæonis, 181.
Arcas, Jovis filius ex Calysto, 155, 176. p. 2, 4. Trapezunta condidit, 275.
Arcesilaus, Lyci & Theobulæ filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Archareus, 272.
Archelaus, 219. Timeni filius Cisseum conjicit in foveam sibi præparatam, 219.
Archelous Herculis filius, 162.
Archenora filia Niobæ, 11.
Archia, Oceani filia, soror & uxor Inachi, 143.
Archius filius Cephali, pater Laertis, 189.
Arcippa, in venatione apri Calydonii, 173. Arcturus qui prius Icarius, 130.
Arete uxor Alcioni, 23.
Arena Bibali filia, 14.
Arethusa Herilei filia, mater Abanlis ex Neptuno, 157.
Arethusa una Nereidum. Præf.
Arethusa, canis Actæonis, 181.
Arge, 205. in cervam mutata, 205.
Argia, una Oceanitidum. Præf.
Argia Adrasti filia, uxor Polynici, 69. quem tradit sepulturæ 72.
Argia, uxor Inachi mater Jus, 145.
Argia uxor Polybi, mater Argus, 14.
Argivi Danai & unde. 170.
Argo canis Actæonis, 181.
Argo navis inter sydera, 14. prima navis in mare, P. 2, 37. ubi facta, ib.
Argolica galea, 273.
Argonautæ, 14. convocati qui, 14. veniunt in Lemnum, 15. ad Cyzicum, 16. cui ludos faciunt,

faciunt, 273. ab Amycum, 17. & Lycum, 18. & Phineum, 19. & Stymphalidas, 20. ad Colchos, 21. & Æetam, 22.
Argos oppidum, 145.
Argus Agenoris filius condidit Argos, 145. 275.
Argus Danai filius, faber Argo navis, 14.
Argus Jovis filius & Niobæ, 145. 155. rex fuit Argivorum, 124.
Argus Pyranti & Callirhoe filius, 145.
Argus Phrixi filius Athmantis nepos. 3.
Argus Polybi filius, unus Argonautarum, 14. faber navis & inventor, P. 2, 37.
Ariadne, 43. filia Minois, 14. fratrem & filios occidit, 255. Theseum amavit, 270. ejus corona, P. 2, 5.
Aries chrysomallus, ex Neptuno & Theophane natus, 188. Phrixum detulit Colchos, ibid. & 3.
Aries Jovi aquam monstrans, relatus inter sydera, 133. aries fit Neptunus, 188.
Arion. 194. projectus in mare, servatur a delphinis, 194. P. 2, 17.
Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, 161. P. 2, 4. maritus Autonoes, ex qua Actæon, 180. 247.
Aristogiton & Armodius amici, 257.
Aristomachus, pater Temeri, 124.
Aristonoe filia Danai, quem occiderit, 170.
Arma Junoni primum facta a quo, 274.
Armorum judicium, 107.
Armoastus Ægypti filius, a quo occisus. 170.
Armodius & Aristogiton amici, 257.
Arnœ oppidum conditum ab Apolline, 275.
Aromachus, filius priami, 90.
Arprites, 157. v. Not.
Arpya, canis Actæonis, 181.
Arsalte Danai filia quem occiderit, 170.
Arsine, una Hyadum, 182.
Ascalaphus Martis filius, 159. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. occiditur a Deiphobo, 113.
Ascanius filius Priami, 90.
Ascanius filius Æneæ ex incendio eripitur a patre, 254. eo duce ludunt pueri Trojam, 273.
Ascanius fluvius, 14.
Asclepius filius Apollinis, 14. ex utero matris Coronidis exsectus. 202. clinicen reperit, 274. rediit ab inferis, 251. ex mortali factus immortalis, 224. Æsculapius.
Asellus certat cum Priapo de virilitate, P. 2, 23.
Asellorum capita in lectis, quare, 274. clamore terrentur gigantes, p. 2, 23.
Asia, una Nereidum, Præf.
Aslo, equus solis, 183.
Assaracus, pater Ganymedis, 224.
Asteria Atlantis filia, mater Oenomai, 250.
Asterides Ægypti filius a quo occisus, 190.
Asterie Poli & Pœbes filia, Præf. Asterie, 53. Titanis filia mutata in avem, 53.

Asterion Pyremi filius Argonauta, 14.
Asterion Ypetach filius, 14. v. Nor.
Astræus, Gigantum unus. Præf.
Astrologiam quis primus fuerit interpretatus, 274.
Astyanas, Hectoris & Andromachæ filius de muro dejectus, 109.
Astycratia, filia Amphionis, 69. & Niobæ, 11.
Astynome, filia Amphionis, 69.
Astynome, filia Talai, 70.
Astynomus, filius Priami, 90. occisus ab Achille, 114.
Astyoche uxor Herculis mater Tlepolemi, 97. 162.
Astyochea, uxor Strophii, soror Agamemnonis, 117.
Astyphile, filia Phoenicis, mater Antei ex Neptuno, 157.
Atalanta, 185. Schoenei filia, conversa in leænam, 185.
Atalanta Jasii filia, pellem apri Calydonii accipit ab Meleagro, 174. ex eodem gignit filium Parthenopæum dictum, 99. qui inter formosissimos numeratus, 270.
Athamas. 5. Ædi filius, pater Melicertes ex Ino. 239. & 1 mittit Delphos sciscitatum remediũ contra sterilitatem 2. Learchum alterum filium interficit, 2. 5.
Athenæ, 164. conditæ a Minerva, 275. 164. primum oppidum in terris. ibid. mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Athenienses victi a Minoe eique tributarii, 41. quos habuerint reges, 48. medicinam discere mulieres vetant & servos, 274
Athla Herculis, 30.
Atlas Ætheris & Terræ filius, Præf.
Atlas Japeti & Climenes filius, Præf. maritus Oceanitidis sive Plejonis, pater Hyadum, 192. & Hyonis filii, 248. cœtum ferre cogitur, 150.
Atlas pater Alcyones, 157. Calypsus, 125. Dones, 83. Electræ, Taygetes, 155.
Atlantes Pandæi filius, venator apri Calydonii, 173.
Atlantius Mercurii & Veneris filius, Hermaphroditus dictus, 271.
Atlites, Ægypti filius a quo occisus, 170.
Atreus Atrei filius occisus ab Ægistho. 244.
Atreus, 88. 258. Pelopis filius rex Argivorum, 124. pater Agamemnonis. ibid. & 78. Thyesti proprios liberos edendos apponit, 244. 258. primum solis eclipsin invenit, ibid.
Atreus Priami filius, 90.
Atricha filia Thestii, 14.
Atrops Noctis & Erebi filia. Præf. cum sororibus cæteris Parcis litteras septem invenit, 277.
Atrotus leo, 30.
Atthis insula, alias Salamina, 14.
Avernus lacus, 88.
Auge, 99. Alei filia, ex Hercule gignit Telephum, 99. patrem fugiens a Teuthrame habetur pro filia, ibid. a filio cognoscitur, 100.
Augeas Solis & Naupidames filius, 14.

Augeus rex, pater Agamedis, 157 ejus stabulum purgat Hercules, 30.
Augures, 128. ex Græcia vocati in Ægyptum ob sterilitatem, 56.
Augurium Phineo dat Apollo, 19.
Aura, canis Actæonis, 181.
Aurifodinas invenit Lynceum, 14.
Aurophite, mater Cycni, 97.
Aurora Hyperionis & Solis filia, Præf.
Aurora uxor Thitoni, 270. Cephalum amat, ibid, eum allicit ad concubitum, 189. Procrum decepit, ibid.
Aurum primus invenit Sacus, 274.
Autolycus, 201. Mercurii & Chiones filius, 200. furacissimus, 201. pater Antietiæ, ibid. & 243.
Autolycus Phrixi & Chalciopes sororis Medeæ, 14. Megara pater, 243.
Automedon quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Autonoe Cadmi & Hermoniæ filia, 179.
Autonoe Ectionis & Agaves filia, 184,
Aristei uxor mater Actæonis, 180.
Autonous occiditur a Deiphoeba, 123.
Auxo, una Horarum, 103,
Anenus flumen. Præf.
Axion, Priami filius. 90.

B.

B. littera à quo inventa, 277.
Babylon condita a Semiramide, 275. murus ejus inter septem miracula, 223.
Basus Argi & Euadne filius, 144.
Bebrycia regio, 17.
Bellerophon Neptuni & Eurynomes filius, 157. amatus a Stenobœa, 243. interficit Chimæram, 57. p. 2, 18.
Bellerophontes victor equo in ludis Acasti, 273.
Belone primum reperit acum, 274.
Belus Neptuni & Agemedes filius, 157. Danai & Ægypti pater, 168. gladiis primus usus est in bello, 274.
Belus Didonis pater, 243.
Beroe nutrix Semeles, 167. 179.
Beronice, P. 2, 24.
Biadice, uxor Creteæ, P, 2, 10.
Biantes filius Priami, 90.
Bias unus septem Sapientum, 221.
Bibalus, pater Arenæ, 14.
Bimater Dionysius, 167.
Bitias & Clæops, Cidippæ filii, 214.
Blanirus procus Helenæ, 81.
Bliade, mater Menophri, 253.
Boeotia, mater Hyadum, P. 2. 21.
Boeotus, a quo Boeotia Neptuni & Theanus filii, a Melenippo adoptati, 186.
Booetus Neptuni & Antiopæ filius, 157.
Bootes, P. 2, 2.
Borax, canis Actæonis, 181.
Boreas Astrea & Auroræ filius, Præf.
Boreas canis Actæonis, 181.
Bosphorus unde dictus, 145.
Boves domare primus quis invenerit, 277.
Briareus Titanus unus. Præf.

Briseis, Brisidis filia Achillis captiva erepta ab Agamemnone, 106.
Brissonius, Priami filius, 90.
Bromie, Hyadum una, 182.
Bronte equus Solis, 183.
Busiris, 56. Neptuni filius immolat hospites, 56. filiam habet Meliten, 157. ab Hercule occiditur, 31.
Butes Teleontis & Zeunippes filius, 14. ex Venere habet Erycen filium, 260.
Byblis, Mileti filia se ipsam interficit, 243.
Bysaltis pater Theophanes, 188.
Byrseus rex Thraciæ pater Orionis, 195.

C.

Cadmus, 6. filius Agenoris 76. & Agriopes, uxorem habet Hermoniam, & ex ea filias quatuor, 179. inter has Semele, 155. & Ino, 2. & Agave, 240. & filium Polydorum, 76. unus fuit regum Argivorum, ibid. litteras ex Ægypto tulit in Græciam, 277. Thebas condidit, 275. Draconem Martis filium interfecit, 178. ideo versus est in draconem, 6.
Caneus Elati filius Argonauta, 14. filios habet Focum & Priasum, ibid. & Clymenum, 242.
Cæteus, P, 2, 1.
Calais Aquilonis filius tucharchus navis Argo. 14. matrem habuit Orithyam, cumque fratre fugavit Harpyias. ibid. & 19. Diaulo vicit in ludis Acasti, 273. occisus ab Hercule, 14.
Calchas Testoris filius, 190. augur, 97. 128. Iphigeniam jubet immolari, 98.
Calchodon, maritus Imenareris, pater Elaphanoris, 14.
Calciope uxor Menesili, filium habet Antiphum, 97. patrem sequitur in exilium, 254.
Calciope soror Medæ, 14. uxor Phrixi, ejusque filii, 21. 14.
Callianasia, una Nereidum. Præf.
Calliope, una Musarum mater Orphei, 14.
Calliope filia Æetæ, uxor Phrixi, 3.
Callirhoe, uxor Chrysaoris mater Geryonis, Præf. & 151.
Callirhoe Pyranti filia & Niobes, 145.
Callisthene Euboeæ filia, 238.
Callisto, 177. Lycaonis filia mater Arcadis ex Jove, 155. P. 2, 1.
Calyce Hecatontis filia mater Cygni, 157.
Calydon, 69.
Calydonius aper. v. Aper.
Calypso Lycaonis filia, compressa a Jove, 176. mutata in ursam a Junone, 177.
Camilla Metabi filia nutrita ab equa, 252.
Canace filia Æoli concumbit cum fratre, 238. 242. ideo a patre interfecta, 238.
Canache, canis Actæonis, 181.
Canis nutrit Antilocum, 252. in rogum Patrocli conjicitur, 273. canis Lelaps donatur Procri, 189. Mera, factus stella, 130. canum Actæonis nomina,

mina, 181. qui devorati a canibus, 247.
Canta insula, 23.
Cantus filius Cerionis, 14.
Capaneus Hipponoi & Astynomes filius. 70. fulmine ictus, ibid. & 68.
Capaneus, maritus Evadnes, 256. pater Sthoneli, 257. 175.
Capharea saxa, 116.
Capitolinus clivus, 261.
Capra mater Ægypanis. ex Jove, 155. nutrit Ægisthum, 252.
Capricornus ante Pan dictus, 196. ae 273: Pag.
Caranus pater Polyidi, 251.
Caria una Horarum, 183.
Carmenta litteras Latinas ex Græcis prima fecit, 277.
Carmentum conditum a Nilo, 275.
Carnubuta, P. 2, 14.
Caro humana cibus comitum Tyrrheni, 274.
Cassandra, 93. filia Priami, 90. augurii perita, 128. sed ei fides non habetur, 108. in pœnam quod Apollini copiam sui facere noluerat, 93. a signo Palladis abripitur ab Ajace, 115. a Clytemnestra & Ægisto interficitur. 117.
Cassiope mater Andromadæ, 64.
Cassiopeja contendit de forma cum Nereidibus, P. 2, 10.
Cassus Ægypti filius a quo occisus, 170.
Castalius fons, 6.
Castissimæ quæ fuerint, 156.
Castor Jovis & Ledæ filius unus Argonautarum, 14. in venatione apri Calydonii, 173. mors ejus, P, 2, 22. ex mortali immortalis factus, 224. alterna morte rediit ab inferis 251.
Cataclysmus, 153.
Catestus pater Altæ, 14.
Caucasus, 54.
Caunus, filius Mileti, frater Byblidis, 243.
Cecrops filius Terræ rex Atheniensium, 48. filiæ ipsius tres, 167.
Cecrops filius Vulcani, 158.
Celæno Atlantis & Plejones filia Præf.
Celæno Neptuni & Ergei filia, 157.
Celeno Taumantis filia, Præf.
Celeuma, 14.
Cenchreis, uxor Cinyræ, mater Smyrnæ, 58.
Ceneus Coronidis filius, Argonauta, 14.
Cenotaphium Paridi factum a Priamo, 273.
Centauri, 33. filii Ixionis & nubis, 62. fratrem habent Pirithoum, 14. ferro non possunt vulnerari, ibid.
Cephalion filius Amphitemidis & Tritonidis nymphæ, pastor 14.
Cephalus filius Mercurii & Creusæ, 160. alii Deinois filium faciunt, 241. rex Atheniensium, 48. funda vincit in ludis Acasti, 273. conjugem occidit imprudens, 241. ejus canis p, 2, 35.
Cephalus Pandionis filius amatus ab Aurora, fuit formosissimus, 270.
Cepheus, Egei & Cleobules filius unus Argonautarum, 14. pater Andromadæ, 64. P. 2, 9.

Cephe-

Cepheus Ponti & Terræ filius, Præf.
Cephisus flumen, filius Ponti & Maris, Præf. filium habet Narcissum, 271.
Ception, pater Peneidos, 14.
Cerassus aquam primum admiscuit vino, 274.
Cerberus ex Typhone & Echidna natus, Præf. & 151. canis infernalis, ab inferis productus ab Hercule, 30.
Cercion, filius Vulcani, 158. filium Alopem ob incestum interficit, 238, occisus a Theseo, 38.
Ceres Saturni & Opis filia Præf. frumentum invenit in Sicilia, 274. item serere, & domare boves, 277. filiam habet Proserpinam, 251. 147. ex Jove, 146. alumnum Triptolemum reddere vult immortalem, ibid. Pelopis edit brachium, 83. redit ab inferis, 251. vertit Lyncum in Lyncem, 259.
Cerinthus oppidum, 14.
Certamen ludicrum navale, ab Ænea factum, 273. quadrigarum ubi primo institutum, 274.
Cerva nutrit Telephum, Herculis filium, 99. 274.
Cervus cum cornibus aureis ab Hercule captus, 30.
Cestu vicit Pollux in ludis Acasti, 273.
Ceteus, Lycaonis filius, p. 2, 6.
Cetus Gorgonis maritus, Præf.
Cetus cui Andromeda objecta, 64. interfectus a Perseo ibid. alius cui Hesione objecta, interfectus ab Hercule, 31, 89.
Chalciope, vide Calciope.
Chalybes, 14.
Charops, canis Actæonis, 181.
Charopus pater Nirei ex Nympha, 97. 270.
Chadiæτos canis Actæonis, 181.
Chersis Phorci & Tetœ filia, Præf.
Chiada, filia Niobes, 11.
Chias, filia Amphionis, 69.
Chilon Lacedæmonius unus septem sap. 221.
Chimæra Typhonis & Echidnæ filia Præf. & 151. occisa a Bellerophonte, 57.
Chiona Aquilonis filia mater Moepodis ex Neptuno, 157.
Chiona, 200. Dædalionis filia, una nocte cum Apolline & Mercurio concumbit, 200.
Chirodamas, filius Priami, 90.
Chiron Saturni & Philyræ filius Præf. & 274. medicinæ ex herbis inventor & chirurgiæ. Ibid. pietatis causa relatus inter astra, p. 2, 38.
Chirurgica a quo inventa, 274.
Chlonius interfectus ab Agenore, 113.
Chlonius alius interfectus ab Ajace, 113.
Chloris, 10. Amphionis, 69, & Niobes, 14. uxor Nieli, ibid.
Chloris uxor Ampyci, 14.
Choreules olim Pythaules dictus, 273.
Chronius Lacreti, & Cleobules filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Chronus pater Leophites, 97.
Chrysaor Neptuni & Medusæ filius. Præf. & 151. uxorem habet Callirhoen, filium Geryonem ibid.

Chryseis Chrytis filia, Agamemnoni data in conjugium, 121.
Chryses, 121, Sacerdos Apollinis, 121.
Chryses junior, Agamemnonis & Chrisidis filius, 121. cum Oreste interficit Thoantem ibid.
Chrysippus Ægypti filius, a quo occisus, 170.
Chrysippus, 35. Pelopis filius raptus a Laio propter formam, 85. & Theseo, 271. occisus ab Atreo & Tyeste suasu Hippodamiæ matris ejus, 85. 243.
Chrysolaus filius Priami, 90.
Chrysomallus aries Neptuni filius. 168.
Chrysorrhoas flumen, olim Lycorma, 242. item Pactolus, 191.
Chrysothemis ex Apolline gignit Parrhænon, P. 2, 25.
Chrysothemis Danai filia quem occiderit, 170.
Chthonius, Spartanorum unus, 178.
Cicones ad quos delatus Ulysses, 125.
Citippe, mater Cleobis & Bitiæ, Sacerdos Junonis, 254.
Cilix, filius Agenoris, Ciliciæ dat nomen, 178.
Cimia, uxor Phoronei, mater Apidis & Niobes, 145.
Cunyras Paphi filius, 242. 270. formosissimus ibid. pater Adonis ex Smyrna, 248. 251. 271 vel Cenchreide, 58. rex Assyriorum. 16. & 270. se ipsum interfecit ob concubitum cum filia, 242.
Cion locus, 14.
Circe, Solis & Persidis filia, Præf. & 156. Glaucum amat 199. ab Ulysse fallitur, 125. & ex eo suscipit duos filios, ibid.
Cisseis Najadum una, 182.
Cisseus, pater Hecubæ, 91, 111. 243. 249.
Cithara Arionis inter astra, 194. Cithara vincit Orpheus in ludis Acasti, 264.
Clei, Nereidum una. Præf.
Cleo, Danai filia, quem occiderit, 170.
Cleobula, mater Euripidis ex Apolline, 161.
Cleobule, mater Cephei & Amphidami ex Egeo, 14.
Cleobule mater Pithi ex Lacreto, 97.
Cleobulus unus septem sapientum, 221.
Cleopatra Danai filia, quem occiderit, 170.
Cleopatra uxor Phinei, 19.
Cleops & Bilias, 254.
Climenus, pater Alcimedes, 14.
Clitemneste, Ponti & Maris fil. Præf.
Cloantus victor navi in ludis Æneæ, 273.
Clotho, una Parcarum, Præf. cum sororibus invenit litteras quasdam Græcas, 277.
Clymene una Amazonum, 163.
Clymene, una Nereidum, Præf. mater Mnemosynes ex Jove, ibid. & 152.
Clymene nympha, mater Thesimenis ex Parthenopæo, 71.
Clymene Oceani filia mater Pasiphaes ex Sole, 156.
Clymenus Schœnei filius. 246. aut Cænei, 242. pater Harpalices cũ qua concubuit, 253. filium ex ea epulatus est, 246.

sese

sese ipsum interfecit ob concubitum cum filia, 242.
Clymenus Solis filius pater Phaetontis ex Merope, 154.
Clypeus præmium certaminis in ludis, qui fiebant Argis, 274.
Clytemnestra 117, Ledæ & Tyndarei filia 27, uxor Agamemnonis, quem curat interfici, 117. 140.
Clytia, mater Medeæ ex Aceta, Præf.
Clytius, rex Oechaliæ, Iphiti filius interfectus ab Æeta, 14.
Clytius procus Helenæ, 84.
Clytus Ægypti filius, a quo occisus, 170.
Clytus Temenei filius unus regum Achivorum, 124.
Clytus Trojanus, quot occiderit, 115.
Cocalus rex, 44.
Cœlum ex Æthere & Die natum, Præf.
Cœmse, Gigantum unus, Præf.
Cœranus, pater Polyidi, 136.
Cognatos suos qui occiderint, 244.
Colchi Absorin oppidum condunt, 23.
Collatinus maritus Lucretiæ, 256.
Collophonia Erichthei filia a patre occiditur ex sorte pro Athenienfibus, 238.
Collophonius, gigantum unus, Præf.
Colossus Solis Rhodiorum, inter septem opera admiranda, 223.
Columbæ ovum excludunt, ex quo Venus nata, 197. in deorum numero apud Syros, nec commeduntur, ibid.
Cometes, olim Merope, 192.
Concha pertusa Tyrreno pro buccina, 274.
Concordiæ templum Romæ, 261.
Concubuerint, quæ contra fas, 253.
Conjuges suos quæ uxores occiderint, 240, qui mariti, 241.
Continentia ex Nocte & Erebo Præf. v. Not.
Coran, canis Actæonis, 181.
Corayra insula qualis, 276.
Corynthus, ante dicta Ephyre, 276.
Cornicines a quo inventi, 274.
Cornix Minervæ nunciat rem occultam, 166.
Cornu copiæ unde, 31.
Corona Ariadnæ, Thesei, Liberi, P. 2, 5.
Coronis Oceani filia una Hyadum, 182.
Coronis, 202. Phlegyæ filia, mater Asclepii ex Apolline, 161. 14. P. 2, 40. interfecta ab Apolline, 202.
Coronis uxor Asclepii, mater Machaonis, 14.
Corvus olim albus cur niger, 202.
Corybantes qui, 139.
Corydon, Gigantum unus, Præf.
Coryna. 14.
Corynetes, filius Vulcani, 158.
Cothonea uxor Eleusini mater Triptolemi, 147.
Crates fluvius, pater Scyllæ, 199.
Creon, filius Menœcii rex Thebanorum, 76. regnum occupat occiso Laio, 67. pater Glaucis, quam in matrimonium dat Jasoni, 25, v. Not. item Megaræ quam dat Herculi, 72. flamma perit a Medæa ei procurata, 25.

Crenis una Nereidum. Præf.
Cresphontes, maritus Meropes, pater Chalcidici, occisus a Polyphortre, 184.
Creta, insularum majorum una qualis, 276. sanctissima dicitur Minoi, 198. auxilium mittit contra aprum Calydonium, 191
Cretheas, 2, 20.
Creteus maritus Tyrus, pater Pelix, 12.
Cretici versus, 177.
Creusa Creontis filia, uxor Jasonis a Medea incendio perimitur cum marito, 25.
Creusa, Creontis filia mater Cephali, 160.
Crinisus flumen, pater Acgtis, 273.
Crinus, filius Argus & Evadnes, 145.
Critomedia filia Danai, quem occiderit, 170.
Crotos Panis & Euphemes filius astrum factus dictum sagittarius, 224. P. 2, 27.
Crumissa insula, 188. cujus incolæ mutati a Neptuno in pecorum formam, Ibid.
Creatus pater Amphimachi, 97.
Cura fingit homines, 220.
Cureres, 139. mos eorum pulsandi clypeos cum hastis, 20.
Currus junctus draconibus, 147. Leone ac apro, 50.
Cyaneæ cautes, 21.
Cyaneus, unus ex procis Helenæ, 81.
Cyclades insulæ quot, & eorum nomina, 276.
Cygnus Martis filius armis occidit Pilum in ludis Acasti, 274
Cygnus alter Martis filius occisus ab Hercule, 261. 31.
Cygnus Neptuni filius ex Calyce, 157.
Cygnus Ociti & Aurophires filius quot navibus pugnarit ad Trojam, 97.
Cygnus rex Liguriæ, propinquus Phaetontis mutatus in avem, 154.
Cyllene, Menophri filia cum patre concumbit, 253.
Cyllindrus, filius Phrixi, 3.
Cyllo, canis Actæonis, 181.
Cyllopotes, canis ejusdem. ibid.
Cymodoce Nereidum una. Præf.
Cymothoea, itidem una Nereidum. Ibid.
Cyneum mare, unde, 111.
Cynaius Paphi filius Smyrnam condidit, 275.
Cyprus insula qualis, 216.
Cyprius canis Actæonis, 181.
Cyrene Penei filia mater Arostei. 161.
Cyrene Nympha, mater Idmonis ex Apolline, 14.
Cyri domus inter septem miracula, 223.
Cytheron mons, 7.
Cyzicus, 16. Eusori filius, rex Propontidis a Jasone occisus per imprudentiam, 16. ei Jason facit ludos, 273.

D.

Dædalus, 39. Euphemi filius, 39. vel Eupelami, 274. artem fabrilem accepit a Minerva, 39. statuas deorum fecit primus, 274. Pasiphae amores juvat, 40. Perdicem occidit, 244. 39.
Damon Siculus matrem rapit ex igne, 254.
Damone, Danai filia quem occiderit, 170.

Danae, 63. Acrisii & Aganippes filia, cum qua concubuit Jupiter versus in pluviam auream. Hinc Perseus ejus filius, 63, 155.
Danaus, 168. Belei filius rex Argivorum, 124. biprora navi primo usus, 277. 168. filias habuit quinquaginta, 168. ludos facit cantu in nuptiis filiarum unde Hymenæus dictus, 273. filiæ illæ Danai occidunt patrueles, 168. quem quisque earum occiderit, 170. ob id pœna earum apud inferos, 168.
Daphne, 203. Penæi filia versa in laurum. 203.
Daplidice filia Danai quem occiderit, 170.
Dardanus Jovis & Electræ filius, 155. Dardaniam condit, 275. obitum ejus luget Electra inter sydera, 192.
Dares in ludis Æneæ vincit, 273.
Dascylus, 14.
Dejanira, 36. Dexameni filia, 31. 33, vel Oenei, 36 240. viciata ab Hercule. 33. in conjugium petitur ab Ixione, ibid. a Nesso prope violatur in flumine, 34. cujus impulsu occidit Herculem. 240. 36. mox se ipsum ideo interficit. ibid.
Deianira Oenei & Althææ filia soror Meleagri, 174.
Deion, pater Cephali, 48. 241. & Nisi. 198.
Deiopea, una Nereidum. Præf.
Deiphila, filia Adastri, uxor Tydei, mater Diomedis, 97. 79.
Deiphobus Priami filius certat in ludis ad cœnotaphium Paridis, 273. interficit Ascalaphum & Antonoum, 113. ab Menelao occiditur, 113:
Deiphobus Priami filius alius occisus ab Helena, 240.
Deloamus sacerdos Apollinis, cujus filius devoratus a canibus, 247.
Delos una Cycladum, 276.
Delphini Arionem vehunt Corinthum, 194. dicti sunt Tyrrheni, 134.
Delphus, filius Apollinis. 161.
Delus, prius Ortygia dicta, 140.
Demarchus filius Ægypti a quo occisus, 170.
Demiphon, rex Phlagusæ, P. 2, 40.
Demixippus apri Calydonii venator, 133.
Demnosia, filia Priami, 90.
Demodice, uxor Cretea, P. 2, 20.
Demoditas Danai filia quem occiderit, 170.
Demoleon Phrixi & Chalciopes filius, unus ex Argonautis, 14.
Demonassa, conjux Iri, mater Euridamæ, 14.
Demophile Danai filia quem occiderit, 170.
Demophoon Thesei filius amatus a Phyllide, 59.
Demosthea filia Priami, 90.
Dercetis mater Semiramidis, 223.
Desmontes, pater Menalippes, 186.
Deucalion, 153. sub quo diluvium, P. 2, 29. post diluvium reparat genus humanum, 153.
Deucalion pater Idmonei, 97.
Deucalion Herculis & Thespii filiæ filius, 162.
Deucalion Minois & Pasiphaes filius, Argonautarum unus. 14. in

14. in venatione apri Calydonii, 173.
Deucalion pater Protogeniæ, 155.
Dexamene una Nereidum. Præf.
Dexamenus pater Deianiræ, 31. 33.
Dia insula, 20. 21. 43.
Dia Oenei filia mater Pirithoi ex Jove, 155.
Diana. 181. Jovis & Latonæ filia. Præf. nata in insula Delo, 140. cincta viri cultu, 9. mutat se in catum. P. 2, 28, non nisi virgines admittit in consortium suum. 189. Fascalis dicta, & quare, 261. Actæonem dilaniandum canibus præbet. 180. Græcis in Aulide irascitur, 98. Jovi fert opem adversus Titanas, 150. mittit aprum Calydonium, iratæ, 172. Metapontina dicitur, 186. Niobes filius occidit. 9. & Orionem, qui eam violare quærebat, 195. & Philonidem seu Chionem, 200. Taurica dicta, cui fiebant sacra immolatis hospitibus. 261. signum ejus sustulit Orestes, 120. Templum inter septem miracula, 223. quod ab Otrira una ex Amazonibus primo structum, 225. Dianam violare volunt Othos & Ephialtes, 28.
Diaphorus judex ad Trojam, 97.
Diastor, filius Priami, 90.
Dictys filius Neptuni & Agamede, 157.
Dido, Beli filia, se ipsam occidit ob Æneam, 243.
Didymaon faber, 273.
Dies Ætheris uxor, ejusque liberi, Præf.
Dimantes pater Anaxobiæ, 51, 41.
Dimantes pater Hecubæ, 91. 111. 243.
Dinamene una Nereidum. Præf.
Dino, Phorcei & Tetoæ filia. Præf.
Dinus, equus Diomedis, 30.
Diodorus Poli pater, 273.
Diomeda uxor Pallantis, mater Eurychi. 97.
Diomedea uxor Iphicli, mater Jolai. 103.
Diomedes Atlantis & Aptari filius a quadrigis suis perditus, 250.
Diomedes Tydei & Deiphilæ filius quot navibus venerit ad Trojam. 97. certat cum Ænea & Glauco, 112. est in equo Trojano. 108. Dolonem & Rhesum interficit. 113. avo suo restituit regnum, 175. unus est ex procis Helenæ, 81.
Diomedes rex Thraciæ habet equos carne humana vescentes, quos occidit Hercules. 30.
Dione Ætheris & Terræ filia. Præf. mater Veneris ex Jove, ibid.
Dione uxor Tantali, mater Niobes, 9.
Dionysius tyrannus Moerum insidiatorem servat in vita, ejusque vult fieri amicus, 257.
Diophites, filius Priami, 90.
Diores victor cursu in ludis Æneæ, 273.
Dioscoris oppidum a quo conditum, 275.
Dioxippe, Amazonum una, 163.
Dioxippe filia Solis & Clymenes. Præf.

Dioxippe canis Actæonis, 181.
Disco Perseus interficit avum, 63. vincit Telamon in ludis Acasti, 273.
Discordia, Noctis & Erebi filia. Præf. quando cæperint esse inter homines, 143.
Dodonides nymphæ, quæ, 182.
Dolichodromus, ludi genus, 273
Dolon filius Priami, 90. occiditur a Diomede, 113.
Dolopea urbs mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Dolopeis urbs juxta lacum Xynium, 14.
Dolophion pater Phimachi, 102
Dolor Ætheris & Terræ filius, Præf.
Dolus Ætheris & Terræ filius, Præf.
Domus Cyri inter septem miracula, 22;.
Dorceus, Canis Actæonis, 181.
Doricops, filius Priami, 90.
Doris uxor Nerei, unde Nereides. Præf.
Doto una Nereidum. Præf.
Draco Martis filius occiditur a Cadmo, 178.
Draco Typhonis & Echidnæ filius. Præf. custodit pellem auream Colchis. Ibid. mala Hesperidum, 70. occiditur ab Hercule. ibid.
Draco, canis Actæonis, 181.
Dracontum genus, 67. 68. in corpore habent insigne, qui ex eo, 12.
Drias frater Terei, filius Martis. 45. pater Lycurgi, 132.
Drimo, una Nereidum. Præf.
Dromas canis Actæonis, 181.
Dromius, canis Actæonis, 181.
Dryas, Ægypti filius, a quo occisus, 170.
Dryas Japeri filius, in venatione apri Calydonii, 173.
Drypon, filius Priami, 90.
Dumiles. Præf.
Dymantis. v. Dimantes.
Dysius, una Horarum, 183.

E.

E litera a quo inventa, 277.
Echidna uxor Typhonis quos habuerit liberos. Præf. & 151.
Echidna, canis Actæonis, 181.
Echion, unus ex Spartis, 178.
Echnobas, canis Actæonis, 181.
Echo, filius Mercurii, 160.
Echomius Ægypti filius a quo occisus, 170.
Eclipsin Solis quis primus observarit, 258.
Effra, unus gigantum. Præf.
Egeus, maritus Cleobules, pater Amphidami & Cephei, 14.
Egyale. uxor Æoli mater Alcione, 65.
Ephesus, olim Alope dicta, 14.
Elatus, maritus Hippeæ, pater Polyphemi, 14.
Elatus pater Cænei, 14. 173, 242.
Elere, una Horarum, 183.
Electra, Agamemnonis & Clytemnestræ filia, 122. Iphigeniæ sorori oculos vult eruere inscia. ibid. Orestem fratrem occulit, 117. Pyladi nubit, 122.
Electra, filia Danai quem occiderit, 170.
Electryon, frater Stheneli a quo fuerit occisus, 244.
Elephenor, Calchodontis & Imenaretes filius quot navibus

bus ad Trojam venerit, 97. fuit unus ex procis Helenæ, 82.
Eleusine urbs a quo condita, 275.
Eleusinus filius Mercurii, 275.
Eleusinus maritus Cothoneæ. pater Triptolemi, occisus a Cerere, 147.
Elion canis Actæonis, 181.
Emphitus, unus gigantum. Præf.
Enceladus, gigas Præf.
Endymion, 271.
Enipeus flumen convenit cum Apidano, 14.
Enneados littus, unde ita dictum, 59.
Enyo, Phori & Tetoæ filia, Præf.
Eos, equus Solis, 183.
Epaphus, Jovis & Jus filius, 155. Ægypti rex ubi Memphin aliaque oppida primus condidit, 149, 275.
Epaphus Noctis & Erebi filius, Præf.
Epaphus Sicyonius Antropam ducit uxorem stupratam a Jove 8. alii ipsum stuprasse ferunt, 7.
Epeus equum Trojanum fecit, 108.
Ephebi formosissimi, qui, 271.
Ephialtes unus gigantum. Præf.
Ephoceus Neptuni & Alcyones filius, 157.
Ephyre una Nereidum, Præf.
Epicharmus Siculus quas literas invenit, 277.
Epigoni septem ad Thebas qui, 71.
Epimeteus Japeti & Clymenes filius Præf. maritus Pandoræ & ex ea pater Pyrhæ, 142.
Epiphron Noctis & Erebi filius Præfat.
Epistrophus, filius Iphiti & Hippolites quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Epopeus Lesbiorum rex, pater Nyctimenes cum qua concubuit, 253.
Epopeus pater Oenopes, 157.
Epopeus, unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
Equa nutrit Hippothoum, 152. & Harpalicen, ibid. & 193. item Comillam, 252.
Equi ambulantes super aquas & aristas, 89. mordici, 273. Solis, 183. velociores Aquilone, 84. ab equis suis qui perempti, 250. equus Trojanus, 108.
Erebus, ex Chao & Caligine, Præf.
Egeus, pater Celæni, 157.
Erginus, filius Neptuni, 14.
Eribotes, Teleontis filius, 14.
Erichtheus, 46. filius Pandionis rex Atheniensium, 48. immolat Colophoniam filiam pro Atheniensibus, 238. vel, ut alii, Otioniam, 46. fulmine perit, 47.
Erichtheus, pater Creusæ, 160.
Erichtheus, pater Orithiæ, 14.
Erichthonius, 166. Vulcani filius quomodo natus, 166, rex est Atheniensium, 48. argentum primus defert Athenas, 274. & quadrigas, P. 2, 13.
Erictimenus, filius Neptuni, 157.
Eridanus flumen, pater Zeuxippes, 14. inter astra, quis, P. 2, 31.
Erigone, 130. Icarii filia, ejusque

que pietas,254. P.2,4. eo occiso se ipsam suspendit.130, 243, post facta signum cœleste, quod virgo dicitur, 224.
Erigone Ægisthi & Clytemnestræ filia, ope Dianæ fit sacerdos in Attica, 122.
Erimachus aper, 30. v. Not,
Eriphia, Najadum una, 182.
Eriphyla, 73.
Erybœa mater Ajacis Telamonii, 97.
Erylus, gygas Præf.
Eryx, 260. Veneris & Butæ filius, 16.
Eteocles Oedipi filius, rex Thebanorum, 76.
Ethalides, unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
Ethalion, Jovis & Protogenies filius, 155.
Ethemea, uxor Meropis, P. 2, 16.
Etheria, Solis & Clymenes filia, soror Phaetontis, Præf. versa in populum, 154.
Evadne, filia Neptuni & Lenæ, 157.
Evadne, filia Philacis, uxor Capanei, castissima, 256. Sthenelei mater 97. conjicit se in pyram, qua conjux cremabatur, 243.
Evæmon maritus Opis, pater Eurypyli, 97.
Evagoras, filius Priami, 90.
Evagoreis, Ponti & Maris filia,
Evandrus litteras Græcas tulit in Italiam primus, 277.
Evarete filia Acrisii, uxor Oenomai, 84.
Evatimus in venatione apri Calydonii, 173.
Eubœa insula, 14. ejus species, 276.
Eubule, filia Danai, quem occiderit, 170.
Eudæmon, Ægypti filius, a quo occisus, 170.
Eudora, una Hyadum, luctu consumpta, 192.
Eudoxa, una Niobidarum, 11.
Eudromus, canis Actæonis, 181.
Euhadnes, astrologiam docuit primus, 274.
Euhenus fluvius. 12.13.14.
Euhenus, Herculis & Thespii filiæ filius, 162. præcipitat se in flumen, 242.
Eumæus sybotes non noscit Ulyssem, 126.
Eumelus, filius Admeti & Alcestis, quot navibus venerit ad Trojam, 97. procus Helenæ, 81.
Eumelus Corinthius, autor vetus, 183.
Eumolpus Neptuni filius in ludis Acasti voce ad tibias, 173.
Eumolpus, Neptuni filius alius, oppugnat Athenas & occiditur, 46.
Eunæus, filius Jasonis & Hypsipiles, 15.
Eunippe, Danai filia, quem occidit, 170.
Eupalamus, pater Dædali, 244.
Eupheme, nutrix Musarum, P. 2. 27.
Euphemus, filius Neptuni, 257, & Europes qui sicco pede cucurrit super aquas, 14. in venatione apri Calydonii, 173.
Eupheno, filia Danai, quem occiderit, 170.

Euporie una Horarum, 183.
Euphrates ex Ponto & mari natus Præf.
Eurestus, Mercurii filius, 160.
Euribates, filius Teleontis, 14.
Eurimus, pater Tiresiæ, 15.
Euripides Apollinis & Cleobulæ filius, 161.
Euripides Tragicus a canibus consumptus, 247.
Europa, 178. Agenoris filia, ex Jove filios habet tres, 155.
Europe, Tityi filia ex Neptuno habet filium Euphemum, 14.
Eurota flumen, 77.
Euryale Gorgonis & Celi filia, Præf.
Euryalus, vincit cursu in ludis Æneæ, 273.
Eurybades inter nuntius ad Trojam, 97.
Euryclia, nutrix Vlyssis, 125.
Eurydamas, Iri & Demonassæ filius, 14.
Eurydice Nerei & Dorides filia. Præf. uxor fuit Orphei, quam revocavit ex inferis, 164.
Eurydice Danai filia, quem occidit, 170.
Eurydice uxor Lyci Archemori mater. 273.
Eurylochus cum sociis a Circe mutatur in bestias, 125.
Eurymus habet filium Telemum, 125. & Tiresiam, 128.
Eurynome Nysi filia ex Neptuno gignit Agenorem & Bellerophontem, 157.
Eurynome Ponti & Maris filia. Præf. ex Jove gignit Gratias, ibid.
Eurynome uxor Talai mater Adrasti, 69.
Eurypilus, procus Helenæ, 8.
a Neoptolemo occiditur, 112.
Eurysthenes, filius Ægypti a quo occisus, 170.
Eurystheus rex injungit Herculi labores, 30. 32. pater Alexandri regis Argivorum, 124.
Eurytion, centaurus ab Hercule occisus, 31.
Eurytion, victor sagitta in ludo Æneæ, 273.
Eurytus, filius Mercurii, 160. & Antreatæ, unus Argonautarum 14. sagitta vincit, 273.
Eurytus maritus Antiopas pater Clytii & Iphiti, 14.
Eusorus pater Cyzici, 16.
Eustyoche, uxor Phylei, mater Megis, 97.

F.

Faces sceleratæ, 249.
Fatum, Noctis & Erebi progenies. Præf. fata canunt Parcæ, 171.
Favonius Astrei & Auroræ proles, Præf.
Feminis medicinam discere olim prohibitum apud Athenienses, mox permissum, 274.
Fibulis matris oculos sibi eruit Oedipus, 67.
Filiæ Danai quæ quos occiderunt, 170. Oceani, 182.
Filias qui occiderint suas, 238.
Filios, quæ matres occiderint, 239. qui consumserint in epulis, 246.
Fistulæ cantus a quo inventus, 274.
Flevia, urbs in Olympo, 14.
Flumina ex Ponto & Mari nata. Præf.
Focus v. Phocus.

Fontes ex Gygante & Styge. Præf.
Formido ex Venere & Marte. Præf.
Formosissimi qui fuerint, 270.
Frenos equorum quis invenerit. 274.
Frumentum, Cereris inventum. 274. 277. per quem propagatum in universum orbem, 147.
Funebres ludi & certationes, 91. 156. 273.
Fustibus utebantur primum pro armis, 274.

G.

Galathea, Nerei & Dorides filia, Præf.
Gatea Argolica, 273.
Ganymedes, filius Assaraci, mutatus in aquarii signum, 224.
Ganymedes, filius Erichthonii formosissimus, amatus Jovi, 271. raptus ab eo aquilæ specie, P. 2, 16. aquarius, P. 2, 29.
Gargasus Trojanus, quot occiderit, 115.
Gavius occisus ab Ajace, 113.
Generos & Soceros qui occiderint. 245.
Geryon Crysauris & Callirhoe filius, trimembris. Præf. pater Hippotæ, 173. ab Hercule interfectus, 30.
Gigantes ex Terra & Tartaro nati. Præf.
Gladio quis primus usus, 274.
Glauce Creontis filia, uxor Jasonis, 25.
Glauce Nerei & Dorides filia. Præf.
Glauce, Amazonum una, 168.
Glaucippe filia Danai quem occiderit, 170.
Glaucus deus amat Scyllam, 199.
Glaucus Minois filius vitæ restituitur per Æsculapium, 49. vel Polydum ut alii, 251.
Glaucus Sisyphi filius, discerptus ab equis, 273, 250.
Glaucus ad Trojam occisus a Diomede. 112.
George, filia Oenei, soror Meleagri, mutata in avem. 174.
Georgis uxor Andremonis, mater Thoæ. 97.
Gorgition, filius Priami, 90.
Gorgo, canis Actæonis, 181.
Gorgo, uxor Ceti. Præf.
Gorgon. P. 2, 12. Typhonis & Echidnæ. Præf. ejus caput ostensum mutat in lapides, 64
Græce. P. 2, 12.
Gyarus insula, qualis, 276.
Gyas victor in ludis Æneæ, certamine navali, 273.
Gymnici ludi fiunt Palemoni singulis quinquennis, Isthmici dicti, 2.
Gyrton, urbs Thessaliæ, 14.

H.

Halieton avis, olim Nisus, 199.
Hammon, 133. ejusque templum conditum a Libero, 133. 275.
Harmonia, filia Martis & Veneris. Præf. & 159. dono a Minerva vestem accipit sceleribus tinctam. 148. uxor Cadmi, cum quo versa in draconem. 6.
Harpalice, 206. Clymenei filia, cum quo concubuit, 253. filium ex eo concubitu natum interficit, 255,

Har-

Harpatice Harpatici filia nutritur, a vacca & equa, 193, 252. patrem servat in bello, 254. 193. a pastoribus interfecta, ibid.
Harpalicus, 193. rex Amymneorum, 193, 252. a Neoprolemo vulneratur & post in seditione interficitur. ibid.
Harpalus canis Actæonis, 181.
Harpyæ ex Taumante nata. Præf.
Hecabe Danai filia, quem occiderit, 170.
Hecatonpylæ urbs, quæ, 275.
Hector Priami filius, 90. Ajaci donat gladium, 112. occidit triginta unum, 115. inter hos Protesilaũ & Antilochum, 113. ab Achille occiditur. 112.
Heuba, 111. Ciffei filia, uxor Priami, castissima, 256. per somnium vidit parere facem ardentem, 91. post gignit Alexandrum, Paridem deinde dictum. ibid. præcipitat se in mare facta captiva & fit canis, 111.
Hecypris, una Horarum, 183.
Helena, 79. Jovis & Ledæ filia, conjux Deiphobi quem occidit, 240.
Helena Jovis & Pyrrhes filia. 155.
Helena Tyndarei & Ledæ filia, 78. formosissima. ibid. procos habuit multos, 78. qui fuerint, 81. rapta a Theseo & Pirithoo de fano Dianæ, & delata Athenis, 79. Menelaum eligit maritum præ aliis, 78. a quo capitur a Paride, 92. cum Menelao revertitur in patriam, 118.
Helenus, Priami filius, augur, 128.
Heliades quæ, & quomodo mutatæ in arbores, 144.
Helice, Danai filia, quem occiderit, 170.
Helieta, Danai filia quem interfecerit, 170.
Helimus cursu victor in ludis Æneæ. 273.
Helle, Achamantis & Nebulæ filia, 1. quæritur ad cædem ab Ino. 2. fit insana. 3. ex ariete decidit in mare unde Hellespontus. Ibid. P. 2. 10.
Hemon canis Actæonis. 181.
Hephestius. P. 2. 13.
Henicea, filia Priami, 90.
Hercules Jovis & Alcumenæ filius. 155. 29. ejus athla quæ, 30. ejus parerga, 31. Alcesten. revocat ex inferis, 51. Amazonum petit baltheum, 14. aquilam Promethei interficit 144. Argonautarum est socius 14. Cygnum occidit, 261. draconem interficit & hydram. Præf. Hesionam liberat. 89. Lycum occidit, 32. Neleum item ejusque filios, 10. 31. Nessum quoque, 34. Pylum expugnat, 10. Theseum & Pirithoum reducit ab inferis, 79. ludos gymnicos instituit, 273. Hyllam amat, 271. Deianiram ducit uxorem, 33. & Megæram, quam occidit per insaniam cum filiis, 241. a Dejanira impulsu Nessi occiditur, 240, 243. simul ipse se conjicit in ignem, 242. ex mortali fit immortalis, 214.
Hermaphroditus, 271.
Hermes cur dictus Mercurius, 143.
Hermione Menelai & Helenæ filia, uxor, Orestia, 122.

Her-

Hermonia v. *Harmonia*.
Hero filia Danai, quem occiderit. 170.
Hero filia Priami. 90.
Hersa, Cecropis filia cum fororibus accipit custodiendum Erichthonium à Minerva. 166. se ipsam præcipitat in mare. ibid.
Hesiona, Laomedontis filia, mater Tevori. 97.
Hesione objecta ceto, 31.
Hesperides ex Nocte & Erebo. Præf. draco earum. ibid. earum mala P. 2, 3.
Hesperie, una Hesperidum. Præf.
Hesperus, dicitur & Lucifer. P. 2. 42.
Hestyæa ex Ponto & Mari. Præf.
Hierophilus medicus præceptor Aguodices. 274.
Hilagus filius Priami. 90.
Himantes pater Plutonis. 155.
Hipasus Pellenis maritus, pater Asterionis & Amphionis. 14.
Hippalcimus, Pelopis & Hippodamiæ filius. 14.
Hippalcus, Pelopis & Hippodamiæ filius, 84. maritus Asteropes pater Penelei. 97.
Hippasus Euryti filius, 173. pater Actoris. 14.
Hippasus, Priami filius. 90.
Hippea Antippi filia, uxor Elati, mater Polyphemi. 14.
Hippocoon, Amyci filius, in venatione apri Calydonii 173. pater Nelei. 10. 32. & Milei, 14.
Hippocoon in ludis Æneæ vincit sagitta. 273.
Hippocrene fons. P. 2, 18.
Hippodamas occisus ab Agamemnone. 113.
Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, se ipsam interficit, 143.
Hippodamia Oenomai filia, 14. concumbit cum patre. 253. mater Hippalcimi. 14.
Hippolyte, una ex Amazonibus. 163. filia Martis & Otriræ 30. ab Hercule captiva donatur Theseo. ibid.
Hippolite uxor Iphiti, mater Schedii. 97.
Hippolytus accipit vitam ab Æsculapio, 49.
Hippolytus. 47. Thesei & Antiopes filius a quadrigis suis perimitur. 250. revocatur ab inferis voluntate Dianæ, diciturque Virbius. 251.
Hippomedon Nesimachi & Mythidicæ filius. 70.
Hippomenes Megarei & Meropes filius, vincit Atlantam cursu. 185.
Hipponeus Herculis filius se ipsum conjicit in ignem, 242.
Hipponous, maritus Astynomes, pater Capanei, 70.
Hippofidus, filius Priami. 90.
Hippotas, filius Geryonis. 173.
Hippotes, Creontis filius. 27.
Hippothoe, una ex Amazonibus. 163.
Hippothoe, Danai filia, quem occiderit, 170.
Hippothoe, Peliæ filia cum fororibus coquit patrem in aheno. 24.
Hippothous, Neptuni & Alopes filius, nutritus ab equa. 252. licet bis esset expositus. 187. accipit regna avita

a Theseo, ibid. a Telepho occiditur cum fratre Nerea, 144.
Hippotrochus, Priami filius, 90
Hipseus, pater Themistus, 157.
Homo primum e luto, 142. post e lapide misso jussu Jovis, 153. animam accipit a Minerva, 142. homines sine legibus & oppidis vivebant olim, unaque urebantur lingua, 143. ignem petebant a diis, 144.
Horarum nomina, 183.
Hospites peregre adventantes immolati olim in Ægypto, 56 item in Tauricis, 120.
Hyacinthus, filius Oebali, amatus ab Apolline, 245. filiam habet Spariantidem, quam immolat pro Athenienfibus, 238
Hyades, quæ. 182. locum habet inter sydera, 192. nomina earum. P. 2, 21.
Hyas, 192. Atlantis & Pleiones filius occisus ab apro, 192.
Hyas maritus Bœotiæ. P, 2, 21.
Hydra ex Typhone & Echidna, 151. novem habet capita, Præf. interfecta ab Hercule. Ibid. & 30. qui tela sua ejus felle tincta reddebat venenatissima, 34.
Hylactor, canis Actæonis, 181.
Hylas Theodomantis & Menodices filius, 14. amatus ab Hercule quia formosissimus, 271. raptus a Nymphis juxta Cion, 14.
Hylæus, canis Actæonis, 181.
Hymane uxor Phrobantis, mater Tiphys. 14.
Hymenæus cantus unde, 272.
Hyparete, Danai filia, quem occiderit, 170.
Hyperantus, filius Ægypti, a quo occisus, 170.
Hyperbius, filius Ægypti, a quo occisus. 170.
Hyperenor, unus Spartarum, 178
Hyperion ex Æthere & Terra. Præf. uxorem habet Æthram, liberos Solem, lunam, Auroram. Ibid.
Hyperiscus, filius Priami, 90.
Hypermestra Thestii filia, ex Apolline mater Amphiari, 70. servat Lynceum patruelem, 169. fano colitur. Ibid.
Hypseus, pater Themistus, 239. 243.
Hypsipile, 74. filia Thoantis, patrem interficiendum clam imponit navi, vel servaretur, 15. 254.
Hyteus. P. 2, 34.

I.

I littera a quo inventa, 277
Jæra Nerei & Dorides filia Præf.
Jalmenus, Lyci & Pernidis filius quot navibus venerit ad Trojam. 97.
Janassa, Nerei & Dorides filia. Præf.
Janira Nerei & Dorides filia. Præf.
Janthe, Ponti & Maris filia, Præf.
Japetus, Terræ & Tartari filius gigantum unus, Præf. uxor ejus Clymene, filii, Atlas, Epimetheus, Prometheus. Ibid. & 142.
Japetus alius, cujus filius Dryas in venatione apri Calydonii, 123.

Jasios

Jasion Ilithii filius formosissimus, 270. amatus a Cerere, ibid.
Jasius Atalantæ pater, 70.
Jason. 24. Æsonis filius & Alcimedes, 3. jubetur pellem auream Phryxi petere, ibid. & 12. convocat Argonautas, & qui fuerint, 14. amatur a Medea impulsu Veneris, 23. Peliam curat interfici per Medeam, 24. filios ex ea habet Marcerum & Feretum, 25. repudiata Medusa ducit Creusam, ibid. filios habuit & ex Hypsipile Lemniade, 15. fuit in venatione apri Calydonii, 178.
Jason Jovis & Electræ filius a quadrigis suis peremptus, 250
Icarius, 130. P. 2, 4. vinum accipit a Libero. ibid.
Icarus Dædali filius liquefactis alis decidit in mare, 40.
Pater Erigones, 248. fit stella dicta Anturus, 224.
Icarus, rex Cartæ, Theonem sibi emit in concubinatum, 190.
Ichnebates, canis Actæonis, 181.
Ida mons in quo Paridis judicium, 92.
Idas Apdarei & Arenæ filius unus Argonautarum, 14. occidit aprum. ibid. prælio vincitur a Telepho. 100.
Idea, Danai filia quem occiderit, 170.
Ideus Thestii filius in venatione apri Calydonii, 173. pellem ejus apri vult eripere Atalantæ, sed occiditur a Meleagro, 174.
Idmon filius Apollinis ab apro occiditur, 148. 18,
Idomeneus, filius Deucalionis. 97. formosissimus. 270. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 92.
Idothea, filia Agamemnonis,
Idothea, filia Oceani. 182.
Idya uxor Æetæ, mater Medeæ, 25.
Jenios agrus, gigantum unus. Præf.
Ignem quis primus invenerit, 144.
Ilia, mater Romuli & Remi, 252.
Iliona. 109. Priami filia. 90. uxor Polymnestoris, 109. Polydorum fratrem educit pro filio suo. ibid. 254. maritum occidit, 240. 109. se ipsam interficit, 243.
Ilius, Apollinis & Vreæ filius, 161.
Ilronomus, filius Ægypti, a quo occisus. 170.
Ilus, maritus Laucippes, pater Laomedontes, 250.
Imber aureus. 63.
Imenarete, uxor Calchodontis mater Elpenoris, 97.
Immortales ex mortalibus qui facti. 224.
Impiæ quæ fuerint. 255.
Inachus Oceani filius, sororem habet Archiam, & ex ea filium Phoronea. 143. 225. & filiam Jo. 145.
Inachus, Ponti & Maris filius. Præf.
Inachus Triopis & Oresiades filius. 238.
Incesti concubitus, 253.
Indi cur nigri facti. 154.
Indus ex Ponto & Mari natus. Præf.

Indus rex Scythiæ, primus reperit argentum, 274.
ab Inferis qui redierint licentia Parcarum, 251.
Ino, 2, 4. Cadmi & Harmoniæ filia, 179. impellit Themistonem ad cædem sui ipsius, 243. præcipitat se in mare, ibid. fit dea Leucothea, 224.
Inscriptio equi Trojani, 108.
Insulæ maximæ, 276.
Inventores primi rerum, 277.
Invidia ex Pallante & Styge nata. Præf.
Jo, 145. Inachi & Argiæ filia a Jove compressa, & Junone mutata in bovem, fit Isis, 145. P. 2, 21.
Jobas, pater Sthenobœæ, 243.
Jocaste filia Meneci, 242. mater Oedipi. ibid. ex Lajo, 66. nubit filio suo, 67.
Jole, 35. Euryti filia, captiva Herculis, 16.
Jonium mare unde dictum, 145.
Iphigenia, 98. Taurica, 120.
Iphimedia, uxor Aloi, filia Neptuni, 28.
Iphiclus Jolai pater, 173.
Iphinome, Amazonum una, 168.
Iphis, filius Phorbantis, 18.
Iphitus, Euryti & Antiopes filius rex Oechaliæ, contendit sagittarum scientia cum Apolline, 14.
Ira, ex Æthere & Terra. Præfat.
Iris ex Taumante. Præf.
Ischys Elati filius concumbit cum Coronide, P. 2. 40.
Isis, quondam Jo, 145. mutata in piscem servatur a feritate gig.n.um. P, 2, 41.
Itea filia Danai, quem occiderit, 170.
Itemales, qui exposuit Oedipum, eundem agnoscit, 67.
Ithaca, mittit auxilium contra aprum Calydonium, 124.
Itys, Terei & Prognes filius, occisus a matre, & patri in epulis appositus, 45, 239.
Juno, 13. Saturni & Opis filia. Præf. uxor Jovis. ibid. mater Martis. ibid. & Vulcani sine patre. ibid. fit perducta in aere, 166. murat se in formam Berois, 167. de forma certat cum Venere & Minerva, 91. Calistonem murat in ursam. 177. Jasoni polliceri omnia, quæ velit, Medeam compellit, 21. a Phoroneo arma primum accipit, 274. & honoratur sacris, 143. Tiresiam excæcat, 75. Titanas concitat contra Jovem, 150.
Jupiter, Saturni & Opis filius Præf. ejus liberi varii. ibid. & 155. Æginam amat, 52. Alcumenam decipit, 29. Antiopam viduam comprimit, 7. Asteriem amat sed rejicitur, 53. Calystonem hospitis sui filiam comprimit, 177. Europam transportat in Cretam, 178. Ledam quoque amat, 77. Niobam primam mortalium facit gravidam, 145. ob amores mutatur in Cygnum, 77. P. 2, 8. & imbrem aureum, 63. & taurum, 178. Typhonem fulmine percutit, 152. genus humanum perdit diluvio, sub specie incendii extinguendi quod a Phaethonte factum, 151.

Jupi-

Jupiter Ammon, unde. P. 2, 20.
Jupiter victor, 185.
Jusjurandum natum ex Æthere & Terra. Præf.
Ixion. 62. filius Leontei, nubem pro Junone comprimit, & generat centauros, 62. e quibus Eurition, 33. Nesus, 35. Pirithous, 14.

L.

Labdacus, pater Laji, 85. 76.
Labros, canis Actæonis, 81,
Labyrinthus Dædali, 40. ejus exitus ut monstratus, 42.
Lacte ferino qui nutriti. 252.
Lacena, canis Actæonis, 81.
Lacedæmon, Jovis, & Taygetes filius, 155.
Lachesis, Noctis & Erebi filia, Præf.
Lachene, canis Actæonis, 81.
Lacon canis ejusdem. ibid.
Lacretus, maritus Cleobules, pater Pithi, 97.
Lacus ex Pallante & Styge nati. Præf.
Ladon, canis Actæonis, 81,
Læiaps, canis ejusdem. Ibid. item, Dianæ quem nulla fera poterat effugere, 189.
Laerta, Deucalionis filius in venatione apri Calydonii, 173.
Laertes Archii filius. 189, pater Ulyssis, Ibid. & 97.
Læstrygones, 125.
Læthusa uxor Lyncei regis, 45.
Laira Leucippi filia. sacerdos Dianæ, rapta a Castore & Polluce, 80.
Lajus. 66. filius Labdaci, maritus Jocastæ 66. in exilium ejicitur ab Amphione & Zetho, 9. a filio suo Oedipo occiditur, 67.
Lampetie Clymeni & Meropes filia, soror Phaetontis, 154.
Lampetie, Solis filia, 156.
Lampus canis Actæonis, 81.
Laocoon. 135. filius Acœtis, frater Anchisæ, sacerdos Apollinis, hastam mittit in equum Trojanum, 135. cum filiis necatur a draconibus. Ibid.
Laocoon, filius Porthaonis, unus Argonautarum, 14.
Laodamia. 104. Acasti filia, uxor Protesilai, se interficit desiderio mariti, 243.
Laodice, filia Priami. 90.
Laomache una Amazonum, 163.
Laomedon, 89. pater Hesionis, 31. 89.
Laomedon, Ili & Leucippes filius a quadrigis suis peremptus, 250.
Lapithæ a Centauris impetuntur propter uxores. 33.
Lares, qui alias Corybantes, 139.
Laris filius Pelasgi. 145.
Larissa urbs, 14.
Latinus, Telemachi & Circes filius. 127. auctor linguæ latinæ, Ibid.
Latona Poli & Phœbes filia. Præf. mater Apollinis & Dianæ ex Jove. ibid. & 140. ei vim intentat Tytius, 55. præfert se eidem Niobe, 9.
Leæne canis Actæonis, 181.
Learchus, Athamantis & Jovis filius. 1. interficitur a patre. 2.
Lebes aureus, præmium victoriæ. 273.
Leda. 77. Thestii filia compressa a Jove. ib.
Lemniadæ. 15. patres & filios occidunt, 255. 15.

Leros insula vastatur a leporum copia, P. 2, 33.
Leresmophius, Terræ & Tartari filius, Præf.
Leodacus, maritus Agrianomes, pater Oilei, 14.
Leodice filia Martis, 159.
Leo & aper ad currum, 50. Nemæus, 30. Leonis exuviæ, præmium victoriæ, 273.
Leonteus pater Ixionis, 62.
Leophites, filius Chroni quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Lepores vastant Lerum insulam, 2, 33.
Lernæus fons, 30. 169. Lernæa hydra, 30.
Leucippe, uxor Thestii, mater Iphicli, 14.
Leucippe uxor Ili mater Laomedontis, 250.
Leucippe, Thestoris filia, patrem servat in vita, occidere se volentem, 190.
Leucippus, filius Herculis, 162.
Leueon canis Actæonis, 181.
Leucothea, v. Leucothoa.
Leucothoa, quæ ante Ino, 224. Latinis est mater Matuta, 2. baltheum dat Vlyssi, 125. ex Sole filium habet Thersanonem, 14.
Liber, 167. filius Jovis ex Proserpina, discerptus a Titanibus, 155.
Liber filius Jovis ex Semele, 155. ejus nutrices, 192. descendit ad inferos indeque revertitur, 151. & ex mortali fit immortalis, 224. Atheniensibus irascitur, eorumque filias punit, 130. Niso nutricio suo regnum eripit, 130. Tyrrhenos mutat in delphinos, P. 2, 17. Vulcanum ebrium ducit in concilium duorum, 166
Liberi bacchæ, 7. Libero quis primus fecerit simulachrum, 225.
Libye, filia Palamedis, 160.
Libys, filius Libyes & Mercurii, 160.
Libys Tyrrhenus, 135.
Lichas famulus Herculis projectus ab eo in mare, 86.
Lichas petra, unde, 36.
Licoterses rex Illyriæ, 184.
Lidus, filius Herculis, 162.
Lingua una olim omnes utebantur homines, earum diversitas extitit sub Mercurio, 143.
Lignus Apollinis filius & Uraniæ, 161. quot occiderit ad Trojam, 114. vincit cantu in ludis Acasti, 273.
Litteræ a quibus inventæ, 277.
Longodes, cometæ genus, 191.
Lotophagi, qui, & quo genere victus usi, 125.
Lucifer pater leuconöes, 161.
Lucretia, Lucretii filia, castissima, 256. (tus, Præf.
Luctus ex Æthere & Terra na-
Ludi qui primi facti & a quibus, 273.
Luna Hyperionis & Æthræ filia Præf. mater Pandionis ex Jove, ib. amat Endymionem, 271.
Lupa nutrit Romulum & Remum, 252.
Lycaon, 176. filius Pelasgi, 176. ejus filii apponunt carnes humanas Jovi, ibid.
Lycisca, canis Actæonis, 181.
Lycoreus, Apollinis filius, 161.
Lycorias Nerei & Doridis filia, Præf.

Lycormas flumen, post Chrysorrhoas dictum, 242.
Lycoterses rex Illyriæ occisus ab uxore sua, 240. 254.
Lycurgus fugat. Hyadas, P, 2. 21.
Lycurgus, 132. Driantis filius Liberum expellit e regno, a quo punitur insania, & objicitur pantheris, 132. vel a se ipso interficitur, 242.
Lycus Martis filius, 159.
Lycus, 18. Neptuni & Celænonis filius, 157 interficere vult uxorem & filios Herculis ob quod ab ipso interficitur, 31. 32.
Lycus, maritus Thæobulæ pater Arcesilai, 97.
Lydi lanam primi fecere, 274.
Lymnoria, Nerei & Dorides filia Præf.
Lyncæste canis Actæonis, 181.
Lynceus Ægypti filius, pater Abantis ex Hypermestra, 273. servatur ab ea in vita, 168.
Lynceus Apharei filius, 173. & Arenæ unus ex Argonautis, 14.
Lynceus rex, maritus Læthusæ, 44.
Lynceus, Thestii filius, in venatione apri Calydonii, 173.
Lyncus, 259. rex Siciliæ, mutatur in lyncem feram a Cerere, 259.
Lyra Hectoris, 106.
Lyriscira, Ponti & Maris filia, Præf.

M.

Macareus Æoli filius se ipsum interficit propter Cenacem sororem, 242.
Macareus Jasonis & Medeæ filius occiditur a matre, 239.
Machaon Asclepii & Coronidis filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. in equo Trojano fuit, 108.
Machimus, canis Actæonis, 181.
Magnesea, mittit auxilia in aprum Calydonium, 173.
Maja, Atlantis & Plejones filia, Præf. mater Mercurii ex Jove, ibid.
Manto Tiresiæ filia, 128.
Mare ex Æthere & Terra natum, Præf. mare Cyneum, unde, 243.
Mariti qui occiderint uxores suas, 241.
Mars, Jovis & Junonis filius, Præf. conjicitur in dolium a gigantibus, P. 2. 4[illegible]. ex Venere gignit Hermoniam & Formidinem ibid. ex aliis alios, 159. pro Cygno filio vult pugnare contra Herculem sed a Jove impeditur, 31. Meleagrum quidam putant ejus filium, 14. filiam habet Hippolitam Amazonam ex Otrira, 30. de qua vide, 223. 235. ei consecrata pellis aurea a Phryxo, 12. 14.
Marsyas, 165. Oeagri filius, provocat Apollinem ad certamen cum cythara, 156. discipulum

pulum habet Olympum, ib. & 2, 3.
Marsyas flumen unde, 165.
Mastusius, P.2,40.
Mater Dea filium habet Midam 191.
Matres, quæ filios suos occiderunt, 239
Matuta mater, alias Ino aut Leucothea,224, 2.
Mauritania insula maxima, 276.
Mausolus rex,cujus monumentum inter septem opera mirabilia, 223.
Meandrus ex Ponto & Mari, Præf.
Meda oppidum in Echatanis a quo conditum, 275.
Medea, 25. Æetæ & Idyæ filia, 25. soror Chalciopes, 14. 21. ducitur ad Jasonem a sorore, 21. quem juvat & liberat a periculis, 22. fratrem suum Absyrtum, occisum a Jasone, sepulturæ tradit, 23. Dianæ sacerdotem se simulat & decipit Peliades, 24. a Jasone repudiatur quem cum filiis ex eo interficit, 25. nubit Æges, 26. ex quo habet filium Medum, 26. quem stimulat ad cædem Persis, 27.
Medea terra, unde dicta, 28
Medicina inventa a Chirone, 138. mulieribus tradi prohibita olim Athenis, 274.
Medon, unus Tyrrhenorum Piratarum, 134.
Medus, 27. Ægei & Medeæ filius occidit Persen cognatum suum. 244. & sic regnum occupat avitum, 27. a se nominat Medam oppidum, 275. & terram Medeam, 27.
Medusa filia Gorgonis & Cetus Præf. ex Neptuno, gignit Chrysaorem & Pagosum ibid. & 151.
Megara, 32. Creontis filia occiditur ab Hercule marito suo. 241. 31.
Megapenthes Procli filius Perseum occidit, & ab Abante occiditur, 244.
Megarenses & eorum rex Nisus, 198.
Megareus, Neptuni & Oenopes filius, 157. uxorem habet Meropen, & ex ea filium Hippomenem, 185.
Megera Ætheris & Terræ filia, Præf.
Meges, Phyllei & Eustyoches filius, quot navibus iverit ad Trojam, 97. unus ex procis Helenæ fuit, 81.
Melampus canis Actæonis, 181.
Melanchotes canis ejusdem, ibid.
Melaneus canis ejusdem. ibid.
Melanippe, Desmontis vel Æoli filia, 186. a Neptuno compressa, a patre excœcatur, ibid.
Melanthius, unus ex procis Penelopes laceratus per membra, 126.
Melas Phrixi filius, 3. & Chalciopes, 14. naufragus cum fratribus inventus ab Argonautis, 21.

Melas unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
Meleager, 174. Oenei & Altheæ filius 174. vel Martis, 14. inter Argonautas, ibid, & eos qui aprum Calydonium venantur, 172. 173. peculiaria de eo fata, 174. filium habet Parthenopeum ex Atlanta, 270. ob eam occidit avunculos suos, 244. vincit jaculo in ludis Acasti, 273 a matre ipsi mors allata, 239. modus, quo id factum habetur, 174.
Meleagrides sorores Meleagri versæ in aves, 175.
Melia Ponti & Maris filia, Præf.
Melicertes Athamantis & Inus filius, 1. Phrixo datur necandus. 2. præcipitat se in mare, & fit Palæmon, ibid. & 243. 224.
Melisseus rex Cretæ. P, 2, 13.
Melite, Busiris filia, mater Melli ex Neptuno, 157.
Melite Nerei & Doridis filia, Præf.
Melos Tyrrhenum, 274.
Melphis, uxor Moli mater Meriones, 97.
Melpomene una Musarum ex Jove & Monera nata, Præf mater Sirenum ex Acheloo, ibid & 125.
Memnon occidit Antilochum, 112. ob Achille occiditur. ibid. Memphis urbs Ægypti a quo condita, 275.
Menalippa, filia Chironis, P. 2, 18.
Mendacium ex Æthere & Terra natum, Præf.
Menelaus Atrei & Æropes filius, 97. procus Helenæ, 81. missus ad quærendum Thyesten, 88. Helenam accipit uxorem, 78. eandem amittit per Paridem, 91. duces ad bellum Trojanum conducit cum Agamemnone fratre. 95. quot navibus ad id bellum venerit, 97. adjudicat Vlyssi arma Hectoris, 107. est in equo Trojano, 108. certat cum Alexandro, 112. occidit Antilochum, ibid, & Deiphobum, 113. in Ægyptum defertur, 116. vicit jaculo in ludis Patrocli ejusdemque rogo injicit captivos, equum, & canem. 273.
Menephiarus, gigantum unus, Præf,
Menoccius Actoris filius inter Argonautas, 14. maritus Philomelæ ex qua habet Patroclum, 97. 257, 270.
Menœcus, pater Creontis, 25, 76. & Jocastes, 247. de muro Athenarum se præcipitat, ibid.
Menophrus, filius Bliadis sororem habet Cyllenem, cum qua, ut & matre concumbit, 253.
Menycus. vide Menœcus.
Mera Nerei & Dorides filia, Præf.
Mera canis Icarii, 130.
Mercurius, Jovis & Majæ filius Præf. mutat se in Ibin, P. 2, 28. ejus filii, 160. inter quos Autolycus, 199. Cephalus 241. Eleusinus, 275. Echion & Euritus, 14. assidue venit ab inferis,

inferis, 251. linguarum diversitatem docet homines, 143. litteras invenit ex volatu gruum, 277. ceperit & lyram, P. 2, 7. palestram primus docuit ibid. rota constrinxit Ixionem, 72. vinxit Promethea in Caucaso, 144. Meratus Mercurii & Antreatæ filius, 14.

Meriones Moli & Melphidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97. est inter procos Helenæ, 81. quot occiderit ad Trojam, 114.

Merope Atlantis & Plejones filia, Præf. una Plejadum, 193. Cresphontis uxor, 137. quo occiso fit uxor Polyphontis ibid. & 184. eumque per filium suum Telephontem interfecit ibid.

Merope, 137. uxor Cresphontis, & Polyphontis, ibid.

Merope Megarei uxor, filium habet Hippomenem, 185.

Merope filia Oenopionis, P. 2, 34.

Merope, Nympha, ex Sole habet filium Phaetontem, 154.

Merope, uxor Sisyphi, P. 2, 21.

Merope filia Solis & Meropes, soror Phaetontis, 154.

Merops, rex Coæ, P. 2, 16.

Metabus, rex Volscorum, pater Camillæ, 252.

Metalces, Ægypti filius a quo occisus, 170.

Metus, Neptuni & Melites filius, 157.

Micos, insula, 276.

Midamus, Ægypti filius a quo occisus, 170.

Midas, 191. filius Cybeles, 274. seu Matris Deum, 191. auriculas asininas accipit ab Apolline, ibid. quidquid tangebat, vertebat in aurum, ibid. plumbum album & nigrum invenit primus, 274.

Milaus Hippocoontis filius, unus Argonautarum, 14.

Minerva, ex Jovis capite nata, Præf. Athenas condit, 275. Erichthonium nutrit, 166. homini ex luto formato dat animam, 142. Jovi fert auxilium contra Titanos, 150. navem biproram prima ædificat, 277. & eam, quæ Argo dicta, quam & inter sydera, refert, 14. Minervæ monitu equus Trojanus ædificatus, 108.

Minervæ insula, 23.

Minos, 41. Jovis & Europæ filius, 178. uxorem habet Casiphaen, & ex ea filium Minotaurum, 40. & filiam Ariadnen, 42. Athenienses sibi facit vectigales, 41. Nisum superat, 98. a filiabus propriis occiditur, 44.

Minotaurus, filius Minois & Pasiphaes Labyrintho includitur & interficitur a Thesea, 40, & 50.

Minya uxor Clymeni, Jasonis avia, 14. Minyæ dicti Argonautæ & ob quam causam, ibid.

Mithidice, Talai filia, 70.

Misericordia, Noctis & Erebi filia, Præf.

Miseria Noctis & Erebi filia, Præf.

Mnemosyne Jovis & Clymenes filia Præf,

Mne-

Mnestheus unus ex procis Helenæ.81. in Æneæ certamine navali.273.
Mnesylus, maritus Calciopes pater Antiphi.97.
Mœpus Neptuni & Chionæ filius.157.
Mœrus & Selinuntius amici, quorum alter vadem se pro altero præbet, alter ad diem dictum revertitur.257.
Mœsia in qua condit civitatem Polyphemus.14.
Molam salsam hostiis imponere quis primum instituerit.277.
Molpheres Sirenum una. Præf.
Molus, maritus Melphidis pater Meriones.97.
Moneta, Ætheris & Terræ filia. Præf. mater Musarum ex Jove. ibid.
Monuste, Danai filia quem occiderit.170.
Mopsus Ampyci filius & Chloridis.14. augur.128. in venatione apri Calydonii.173. socius Argonautarum perit morsu serpentis.14.
Mori optimum mortalibus.254.
Mortales quinam facti sint immortales.224.
Mulier in virum converti non potest.14.
Munera quid possint.189.
Murus Babylonicus a quo conditus.
Musæ, ex Jove & Moneta natæ. Præfat. judices sunt inter Apollinem & Marsyam.165.
Musia, una ex Horis, 183.
Mycon uberibus filiæ alitur in carcere.254.
Myrmidon, pater Eupaemiæ.14.
Myrmidone, Danai filia, quem occiderit.170.
Myrmidones ex formicis facti homines. 52. promittuntur milites ab Achille ad bellum Trojanum.96.
Myrrha concumbit cum patre suo mutaturque in arborem, 164. vide Smyrna.
Myrtilus Mercurii & Theobules filius.224. auriga Oenomai, juvat Pelopem in certamine cum hero suo.84. projicitur in mare. ibid fit sydus Heniochus vocatum.224.
Myrteum mare unde.84.
Myrthidice, Talai filia.70.

N.

Najades, quæ.182.
Nape, canis Actæonis.181.
Narcissus Cephisi filius, formosissimus, & amator sui ipsius. 271.
Naricea, urbs, 14.
Nasamon Amphitemidis & Tritonidis filius frater Cephalionis.14.
Naubolus, pater Iphiti.14.
Navis Argo. v. Argo biprora. 277.278.
Naupidame, Amphidamantis filia, ex Sole genuit Augeam.14.
Nauplius, 116. Neptuni & Amymones filius. 169 14. pater Palamedis, cujus cædem ulciscitur in Græcis 116.
Nausicaa filia Alcinoi Ulyssem naufragum servat.125.
Nausiphous filius Ulyssis & Circes 125.
Naxus insula. 192. una ex Cycladibus.276.

Nebula, uxor Athamantis, mater Phrixi. 1.
Neleus Hippocoontis filius, maritus Chloridis, ex qua præter cæteros filios habuit Periclymenem & Nestorem, ab Hercule occisus. 10. 31.
Neleus, Neptuni & Tyrus filius. 157.
Nemea, ubi ludi, & quando. 273. Nemeus leo. 30.
Nemesis amata a Jove, P, 2, 8.
Neoptolemus. 123 Achillis & Deidamiæ filius etiam Pyrrhus dictus 97. pater Amphiali ex Andromacha. 123. Eurypilum provocatus occidit. 112. & alios quinque. 114. etiam Priamum. 113. Hermionem sponsam repetit ab Oreste, & ideo abeo occiditur. 123
Neptunus, Saturni & Opis filius. Præf. a Jove dejectus sub aquas. 139. infestus Minervæ, 166, Cæneum vertit in speciem juvenilem & facit invulnerabilem, 14. Periclimenen mutat in aquilam, 10, Trojam cingit muris, 89. sacra annua accipit a Pelia, 12. filios quos habuerit, 157, in his Amycus, 17 Basiris, 56, Erginus, 14. Eumolpus. 46. Euphemus. 14. 173. Hypothaus. 252. Polyphemus. 125. uxores habuit Amymonem. 14. Europen, ibid Medusam 152.
Nereides, Nerei & Dorides filiæ, quæ Præf. arma ferunt Hectori per mare. 186.
Nereis, Priami filia. 90.
Nereus, pater Nereidum. Præf.
Nereus, frater Hipporhoi occisus ab Hercule. 244.
Nesæa una Nereidum. Præf.
Nesimachus, pater Hippomedontis 70.
Nessus, 34. ab Hercule confixus telis, Deianiræ sanguinem suum dat pro philtro. 34, 33.
Nestor, Nelei & Chloridis filius quot navibus venerit ad Trojam 97. certat in ludis Priami. 273. vixit tria secula beneficio Apollinis. 10.
Nicteus pater Antiopæ. 155.
Nilus ex Ponto & Mari. Præf. in cœlo. P. 2. 32.
Nilus Solis filius conditor Carmenti. 275.
Nimertis, una Nereidum. Præf.
Nimphes, una Horarum. 183.
Nioba. 9. Phoronei, & Cimiæ filia. 145. prima mortalium compressa a Jove ibid. dicta est & Isis. ibid.
Niobe, 145. Tantali & Dionel filia, uxor Amphionis, ex quo suscepit Niobidas. 9. versa in lapidem ibid.
Niobidæ, quæ. 11.
Nireus Charopis filius, formosissimus. 270, inter procos Helenæ. 81. quot navibus venerit ad Trojam. 97. ab Eurypilo occisus. 111.
Nisus, 198. Deionis vel Martis filius rex Megarensium. 44. a Minoe, proditione filiæ vincitur. ibid. ideo se ipsum interficit. 242. & vertitur in avem halieton, 44.
Nisus, 131, Bacchi nutricius quem excludit regno. ib.
Nisus, pater Erynomes, 157.
Nisus certat cursu in ludis Æneæ 273.
obilem quem quis occidit. 113.

Notus

Notus ex Astreo & Aurora, Præf.
Nox, ex Chao & Caligine, Præf.
Nubes, uxor Ixionis, ex quo filium habet Euritionem. 33. & Nesseum. 34.
Nyctæus, Neptuni & Celænus filius. 157.
Nyctimæne, 204. Epopei filia, a patre compressa. 253. vertitur in noctuam. 24.
Nyleus, maritus Chloridis, pater Periclymeni. 14.
Nymphæ rapiunt Hylam, 14. Dodonides, quæ. 182.
Nysa, una Najadum. 182.
Nysa mons 187.
Nysius. 71.
Nysus, Baccho nutritius datus a Jove. 167. regno Thebano ejicitur a Baccho. 131.
O.
Oblivio ex Æthere & Terra. Præf.
Obrimus, Ægypti filius a quo occisus, 170.
Obstetrices ignorabantur apud veteres. 274.
Occiderint se ipsos qui. 242. se ipsas quæ. 243.
Oceanitides, quæ. præf.
Oceanus, ex Æthere & Terra. Præf. ejus filiæ. 182. Tymene & Persis. 156. uxor Thetis. P. 21. circumfusus terræ, P. 1, 8. inter astra P. 2, 32.
Ocyale, Amazonum una. 163.
Ocydrome, canis Actæonis. 181.
Ocydromus, canis Actæonis. 181
Ocypete, Taumantis filia, Præf. Harpiarum una. 24. quæ ejus forma. ibid.
Ocypote, canis Actæonis. 181.
Ocytheus, canis Actæonis. 181.
Odice una Horarum. 183.
Odyssea. 125.
Oeager, maritus Calliopes, pater Marsyæ. 165. & Orphei. 14.
Oebalus, pater Tyndarei. 78.
Occhialia. 14. mittit auxilium in aprum Calydonium. 173. expugnatur ab Hercule, 35.
Oecleus, pater Amphiari. 128.
Oedipus, 67, Laii & Jocastæ filius a matre exponitur. 66. patrem inscius interficit, & matrem accipit uxorem. 67. rex est Thebanorum. 77. se ipsum reddit coecum. 67. & interficit. 242.
Oeneus 129. 171. filius Parthaonis. 129 139. 172. rex Ætoliæ, a Diana vexatur immisto apro Calydonio. 172. uxorem habet Altheam & ex ea Meleagrum. 171, & Periboeam ex quo illa Tydeum. 70. habet filias Deianiram 244. & Diam. 155. & Hippodamiam. 244. a Libero donatur vite, ac serendi ejus scientia. 129.
Oenomaeus. 84. Martis & Asteropes filius, 159. uxorem habet Evaretem & ex ea Hippodamiam, 84. cum qua concubuit. 253. a quadrigis propriis perimitur. 250. 84.
Oenope, Epopei filia, ex Neptuno gignit Megareum. 157.
Oenopion, pater Meropes. P. 2. 34.
Oeteus mons. 36.
Oggigia filia Amphionis. 98. & Niobes. 11.
Oileus Ajacis pater. 114.
Oileus Leodaci & Agrianomes filius. 14.
Olenus, filius Vulcani. P. 2, 13

Olor,

Olor, cur inter astra, AA. 2. 8.
Olympici ludi instituti ab Hercule, 273.
Olympus Marsyæ discipulus, 165. victor tibiis in ludis Acasti, 273.
Olympus mons, 14.
Omelympus, canis Actæonis, 181.
Omphale regina, cui Hercules in servitutem traditus, 32. à qua remissus cum muneribus. P. 2, 14.
Onesimachus, pater Amarunceі, 97.
Opera septem mirabilia, 223.
Opheltes pirata Tyrrhenus, 134.
Ophites, Herculis & Megaræ filius, 32. 162, à patre per insaniam occisus, 31. 32,
Ophiuchus, P. 2. 14. & P. 3. 13.
Ophiusa insula, P. 2. 14.
Opis. Nerei & Doridis filia Præf. ex Saturno parit Jovem. Ibid. & 139.
Oppidum primum in terris quod, 164. oppida quæ quisquecondiderit, 275.
Ops Ætheris & Terræ filia. Præf. Jovis mater dicitur. P. 2. 13. Saturno lapidem dat pro filio, P. 2, 43.
Orchomenus, regio, 97. unde Orchomenius, 14.
Orcus sub Tartara dejectus, 139.
Oreasis, 145.
Oreon, mater Menodices nymphæ, 14.
Oresitrophos, canis Actæonis, 181.
Orestes, 119. Agamemnonis & Clytemnestræ filius. 122. servatur à sorore, Electra in vita 127. interficit Ægystum, 244. 119. Aleten & Neoptolemum, 123. item matrem suam Clytemnestram, 119. cujus agitatur furiis, 119. 120. amicum habet Pyladem, 257. aufert signum Dianæ Tauricæ, 120. uxorem ducit Hermionem, 122. ossa Ariciæ, mox Romæ, 261.
Orias canis Actæonis, 181.
Oribasus canis Actæonis. 181.
Orion, 195. P. 2. 34. à Diana ob tentatam pudicitiam interjectus, & relatus inter sydera, 195
Orithia, Erichthæi filia, mater Zetis & Cahaidis, 14.
Orontes Ponti & Maris filius, Præf.
Orpheus Oeagri & Calliopes filius Argonautarum unus, 14. ab Apolline didicit canere, A. 2. 7. descendit ad inferos propter conjugem Euridicen, 251 164. ejus Lyra, P. 2, 7.
Orsilochus, P. 2. 13.
Orthesie, una Horarum, 183.
Ortygia, insula, 150. quomodo nata, 53.
Ortyx avis, 53.
Orythya. Nerei & Doridis filia, Præf.
Oscillationis festum, 130.
Ossa mons, 28.
Othus, 18. Terræ & Tartari filius, gigas Præf. cum Ephialte Dianæ insidiatur, mox ab eo interficitur, 28.
Othrepte, Amazonum una, 163.
Otionia Erichthei filia, Neptuno immolata, 46.
Otrigra, Amazonum una conjux Martis ædificat templum Dianæ Ephesiæ, 223. 225. mater est Hippolitæ, 30.

Ovum

Ovum, ex qua Venus nata, 197.
Oxyrhoe canis Actæonis, 181.
Ozomene, uxor Taumantis, ex quo genuit Harpyjas. 14.

P.

Pachitos, canis Actæonis, 181.
Pactolus flumen dictum Chrysorrhoas, & quare, 291.
Padacus filius Laomedontis postea Priamus dictus, ab Hercule fit rex Trojæ, 90.
Padus flumen, Græcis Eridanus, 154.
Pæncis, Ceptionis filia, 14.
Pæon, Neptuni & Hellenis. A, 2. 20.
Palæmon, ante Melicertes, 2.
Palæmon, Priami filius, 90.
Palæmonius, Lerni filius, 14.
Palæno, filia Danai, quam occiderit, 170.
Palamedes. 105. Neptuni filius, 105. Decipit Ulyssem eumque ideo habet inimicum sibi, 95 ab Ulysse circumventus, occiditur per exercitum, 105. litteras invenit undecim, 278.
Palinurus, unde.
Palladium signum, 116.
Pallas filius Nilei occisus à Theseo, 244.
Pallas, Poli & Phœbes filia. Præf.
Pallas, Tartari & Terræ filius gigas. Præf.
Pallium duplex, 14.
Pammachum, alias pancratium, 273.
Pamphagus, canis Actæonis. 181
Pamphede, Phorci & Tetoæ filia, Præf.
Pamphylus Ægypti filius à quo occisus, 170.
Pan, 196. Mercurii & Penelopes filius, 124. Ægyptiis dat consilium contra Typhonem, 196. mutat se in piscem, P. 2, 28. fistulæ cantum invenit, 274. certavit ea cum Apolline. 191. ex mortali factus immortalis, 224, 196.
Panchaia, urbs, 274.
Pancratium, 273.
Pandarus occiditur à Diomede, 112.
Pandion Erichtonii filius, rex Atheniensium, 48. pater Ægei, 26, 37. Agorei quoque, 48. & Erichthei, 46. item Prognes & Philomelæ. 45.
Pandora, 142, à Vulcano facta, ibid.
Pandrosus, filia Cecropis præcipitat se in mare, 166.
Panope, una Nereidum, Præf.
Panopea, una Nereidum, Præf.
Pantheris objectis Lycurgus, 132.
Panthius, Ægypti filius, 170.
Panthous Trojanus quot occiderit, 115.
Paphus, pater Cinyræ, 270, 242.
Parcæ, Noctis & Erebi filiæ, numero tres, Præf. canunt hominibus fata, 171. litteras invenerunt septem, 277. dant quibusdam licentiam redeundi ex inferis, 251.
Paris, v. Alexander Priami. Paridis. judicium, 92.
Parnassus, mons, 4, 140.
Parthaon, pater Agrii, 175, 241, & Oenei. 239.
Parthenia insula, olim Imbrasus, post Samos dicta. 14.

Parthenius mons, 99.
Parthenopeus, filius Altantes, 99.
Parthenos, P. 2,25.
Pasiphae, 40. Solis & Persæ filia, Præf. uxor Minois mater Deucalionis, 14. amat taurum, & ex eo gignit Minotaurum, 40.
Pasiphe Ponti & Maris filia, Præf.
Patroclus Menœtii & Philomelæ filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. inter eos est Sarpedon, 112. singulari amicitia junctus Achilli, 257. formosissimus, 270. interficitur ab Hectore, 106. funus & ludos in eo facit Achilles, 273.
Pegasus equus ex Neptuno & Medusa natus. Præf. 151. P. 2,18
Pelasgus Agenoris & Triopæ filius, rex Achivorum, 124. primus ædificat templum Jovi Olympio, 225. filius ejus Laris, 145.
Pelathronius, frena & ephippia invenit. 274.
Peleus Æaci & Peneidos filius, unus Argonautarum, 14. conjugem habet Thetin, 54. amicum singularem Phœnicen, 257. vincit lucta in ludis, 273. Triptolemum jubet interfici, 47.
Peleus Neptuni filius, 157.
Peliades, quæ, 24.
Pelias, 12. Neptuni & Tyrus filius, 157. uxorem habet Anaxobiam & ex ea filiam Alcestin, 51. & filium Acastum, 14 a Medea necatur, 24.
Peline, urbs 14.
Pelion mons, 18.
Pellene. 14.
Pelopea, filia Thyestis, cum quo concubuit, 253. in eundem fuit pia, 254. seipsam interficit, 88.
Pelopia, filia Peliæ, 24.
Pelopidæ, 56.
Peloponnesus unde, 84.
Pelops, 83. Tantali & Diones filius 82. rex Achivorum, 124. uxorem habet Hippodamiam, 84. 143. filium Atreum, 87. Chrysippum, 85. 271. Hippalcium, 14. & Tyestem, 86. 124. a Tantalo cæsus revocatur & vitam a diis, & humerum accipit eburneum, 83. interfecit Oenomaum socerum suum, 245.
Peloride, mater Polysenes, 97.
Pelorus Terræ & Tartari filius, Præf.
Peneleus, procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97 quot occiderit, 114.
Penelope Icari filia, uxor Vlyssis, castissima, 256. obsidetur a Procis, 125. quomodo eas deluserit, 126. post obitum Vlyssis nubit Telegono, 127.
Peneus flumen, pater Daphnes, 203.
Peneus, pater Cyrenes, 161.
Penthesilea una Amazonum, 163. Martis & Otreræ filia occiditur ab Hectore, 112.
Pentheus, 184. Echionis filius, rex Thebanorum, 16. uxorem habet Agaven, quæ eum interfecit, 184. 239.
Peranthus, Argi filius, rex Achivorum, 124.

Perdix filius sororis Dædali, serram primus invenit, & circinum, 274. ob quod a Dædalo est interfectus, 39. 244.

Periander Corinthius, 221.

Periclymene, Minois filia, mater Admeti, 14.

Periclymeus, Nilei & Chloridis filius unus ex Argonautis, 14. a Neptuno in aquilam mutatus effugit mortem ab Hercule intentatam, 10.

Perithous Ixionis filius amicitiam colit cum Theseo. 257. nuptias celebrat cum Hippodamia, turbatas a Centauris, 23.

Perius Ægypti filius a quo occisus, 170.

Pernis, uxor Lyci mater Ialmeni, 14.

Perrhebia, 14.

Persa ex Sole quos genuerit Præf.

Perseis, Poli & Phœbes filia. Præf.

Perseon, pater Agrianomes, 14.

Perses, Solis & Persæ filius Præf. interfectus a Medo, 244

Perseus Iovis & Danaes filius, 244. liberat Andromedam, 64. condit urbem Perseida. 276. occiditur a Megapenthe, 244.

Persis Oceani filia, mater Circes, ex Sole. 156.

Phæacum insula, 125.

Phædimus Niobes filius, 11.

Phædra filia Minois, uxor Thesei, 43. amat privignum suum Hippolytum, 47. seipsam suspendio necat, 243.

Phæton, formatus a Prometheo, fit stella. P. 2, 8.

Phaeton, 154. Solis & Clymenes filius, 156. currum patris conscendit ipso inscio & comburit genus humanum, 152. ab equis ejus perditur, 250. & a Jove fulmine percutitur, 152. delapsus in Eridanum. P. 2, 42.

Phalaris tyrannus Siciliæ, 257.

Phaleros Alcontis filius, 14.

Phegea, filia Priami, 90.

Phegeus, Alphei filius, filiæ suæ filiam interficit, 244.

Phemius, procus Helenæ, 81.

Pheonis Terræ & Tartari filius, Præf.

Pheretes, pater Antigonæ, 14.

Pheretus Iasonis & Medeæ filius, interfectus a matre, 239.

Pherusa, Horarum una, 183.

Pherusa, Nerei & Dorides filia una Nereidum, Præf.

Phicono me, Danai filia, quem occiderint, 170.

Phidias faber signi Jovis Olympici, 223.

Phidippus procus Helenæ, 81.

Philammon, Apollinis & Leconoes filius, 161. alii Chionem aut Philonidem faciunt ejus matrem, 200.

Philamnon, Vulcani filius, 158.

Philea, Danai filia, quem occiderit, 170.

Philinas Ægypti filius a quo occisus, 170.

Phillus Herculis filius, proavi fratrem occidit, 245.

Philoctetes.102. Pæantis & Domonasæ filius, 102. inter Argonautas, 14. a serpente in Lemno vulneratur. 102. Herculis amicus, 257. cui struit pyram. 86. inter procos Helenæ. 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot occiderit, 114. inter eos fuit Alexander. 112.
Philoctus. Vulcani fillus, 158.
Philomela, Danai filia quem occiderit. 170.
Philomela filia Pandionis soror Prognes, a Tereo violata vertitur in avem. 45.
Philomela, 45. Pandionis filia, a Tereo violata. ib.
Philomela filia Priami. 90.
Philomelus, primus plaustri inventor. P. 2, 4.
Philonis, uxor Hesperi, mater Coyxis, 65.
Philonis, filia Dedalionis, 200.
Philyra, 138. Oceani filia, 138. ex Saturno quos pepererit. Præf. versa est in arborem, 138.
Phimachus, pastor, 102.
Phineus, 19. Agenoris filius maritus Cleopatræ, vexatus ab Harpyis, 19. docet Argonautas fugare Stymphalidas, 20.
Phisadie, soror Pirithoi, ancilla Helenæ, 79.
Phlagusa, urbs Chersonesi. P. 2, 40.
Phlegæus Alphei filius, generum suum occidit. 245. & filiæ filium, 244.
Phlegion, 245.
Phlegon, equus Solis, 183.
Phlegya Solis filia, 156. mater Coronidis, 201.
Phliasus, Liberi & Ariadnes filius, 14.
Phlius urbs, 14.
Phlogius, Phryxi & Calciopes filius, 14.
Phocis insula. 117.
Phocus Æaci & Peneidos filius. 14.
Phocus Cænei filius. 14.
Phocus Danai filius, architectus Græcorum, ad Trojam, 97.
Phæbe quos filias habuerit ex Polo. Præf.
Phæbe, Leucippi filia, sacerdos Minervæ rapta a Castore & Polluce. 80.
Phæbe Solis filia. 156.
Phæbea Clymenei & Meropes filia, 154.
Phænix, filius Agenoris, in Africa condit Pœnos, 178.
Phenix Amyntoris filius in venatione apri Calydonii, 173. quot navibus pugnarit ad Trojam, 97. amicum singularem habet Peleum, 257.
Phole, captiva dono data, 273.
Pholos centaurus. P. 2, 38. aruspicina plurimum valuit, ibid.
Phorbas, pater, Iphis, 18. Rhodiis est auxilio. P. 2, 14.
Phorcus, Terræ & Tartari filius Præf. ejus & Tetoes liberi. ibid.
Phoroneus, 143. Inachi filius, rex Achivorum, 124. primus dicitur regnasse, 143. templum primus struxisse Junoni, 225 eidem primus fecisse sacra, 143, & arma, 274. v. Not.
Phryxi filii, 21.

Phryxus, 3. Athamantis & Nebulæ filius, I. ubi natus, P. 2, 20. offert se immolandum pro civibus, 2. defertur Colchos, 3. ibi consecrat pellem arietis aurei, 22. Chalciopem sororem Medeæ habet uxorem & ex ea filios, 14. ab Æeta socero interficitur, 3.
Phronius, Phryxi filius, 14.
Phrontides. Phryxi filius, 14. 21.
Phthia insula, 14. mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
Phylacus, maritus Periclymenes pater Iphicli, 14.
Phyleus, maritus Eustoches, pater Megis, 97.
Phyllæus mons, 14.
Phyllis, 59. ob desiderium Demophoontis moritur, 59.
Phyllodoce, Nerei & Doridis filia, Præf.
Piecus ex Ponto & Mari. Præf.
Pierius, 225.
Pietatis exempla, 254.
Pigmalion frater Thasii, 56.
Pilus Diodoti filius, occisus a Cygno 273.
Pimetus, pater Pyrrhes, 155.
Pinther, Vulcani filius, 158.
Piranthus, Argus & Evadnes filius. 145.
Piresia urbs, 14.
Pirithous Jovis filius, & Diæ, 155.
Pirithous Ixionis filius Argonautarum unus, 14 amicus Thesei, 157. cum quo descendit ad inferos, 79.
Pistris, navis, 273.
Pitheus pater Æthræ, 37. & 14.
Pithus Lacreti & Cleobules filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Pittacus Mitylenes, 221.
Pityocamptes a Thesea occisus, 38.
Plejades, Atlantis & Plejones filiæ, etiam vocatæ Hyades, & quare, 193.
Plejone, Atlantis uxor, quos habuerit ex eo liberos. Præf. mater Hyonis, 248. item Plejadum, 192.
Plexippus Ægypti filius, a quo occisus, 170
Plexippus Thestei filius in venatione apri Calydonii, 173. occiditur a Meleagro, 174.
Plinthius Athamantis & Themistus filius a matre occiditur, 239.
Plisthenes Atrei filius a patre ignorante occiditur, 76.
Plisthenes, Thyestis filius infans patri epulandus apponitur, 88
Plotæ insulæ, alias Strophades, 14.
Plumbum primus invenit Midas, 274.
Pluto Saturni & Opis filius, Præf. rapit Proserpinam, 146.
Plutone Himantis filia, mater Tantali ex Jove, 155. 82.
Plutus Cereris & Jasiones filius, P. 2, 4.
Podalirius, procus Helenæ, 81.
Podarce, Thaumantis filia. Præf.
Podarces Andromontis & Gorgidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97.
Podarius, equus Diomedis, 30.
Podasimus, Ægypti filius a quo occisus, 170.

Pœantes, pater Philoctetis, 14.
Pœmenis, canis Actæonis, 181.
Pœni unde sic dicti, 178.
Pœnope Nerei & Dorides filia, Præf.
Pollux Jovis & Ledæ filius, 77. 155. Argonauta, 14. cestu vincit in ludis Acasti, 273. vincit Amycum, 17. & Idam, 80. vicaria morte obit pro fratre. ibid. redit subinde ab inferis, 251.
Polybœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Polybœtes Terræ & Tartari filius. Præf.
Polybus pater Argi, 14.
Polybus rex, maritus PeribϾæ, nutritius Oedipi, 66. clemens, decedit Corinthi, 67.
Polydamas quot occiderit, 115.
Polydectes Magnetis filius. P. 2, 11.
Polydectes rex, Danaem sumit in conjugem, 63. ludos funebres ei facit Perseus, ibid, 273.
Polydector Ægypti filius a quo occisus, 170.
Polydora, Amazon, 163.
Polydorus, Cadmi & Harmioniæ filius, 179. rex Thebanorum, 76. pater Labdaci. ibid.
Polydorus Hippomedontes & Evanippes filius, unus ex Epigonis, 71.
Polydorus Priami filius, 90. educatur a sorore Ilione pro suo filio, 109. interficit Polymnestorem. ibid.
Polyhymno, Oceani filia, 182.
Polyidus, 136. Cærani filius, augur, 128. Minois filio restituit vitam, 136. 251.
Polymena, Priami filia, 90.
Polymetus Priami filius, 90.
Polymnestor rex Thraciæ, luminibus & vitæ privatur a Polydoro & uxore propria, 109. 240.
Polynices, 68. Oedipi filius & Jocastæ expulsus a fratre venit ad Adrastum, ejusque filiam Aogiam ducit uxorem, 69. oppugnatum Thebas it. 70. rex fit Thebanorum, 76. ab Eteocle interficitur, 71. ejus sepultura prohibetur, sed crematur a sorore, 72. 254.
Polyphemus Elati filius, & Hippoæ Argonautarum unus, 14 condit civitatem in Moesia, & perit apud Calybas. ibid.
Polyphemus Neptuni filius, Cyclops includit Ulyssem, & ab eo excæcatur, 125
Polyphontes rex Messeniæ sumit uxorem Cresphontis a se occisi, 137. a Chalcidia ejus filio occiditur, 184.
Polypoetes procus Helenæ. 81. quot occiderit, 114.
Polysenes, Astyonis & Palorides filius, quot navibus ad Trojam venerit, 97.
Polyxena Danai filia, quem occiderit, 170.
Polyxena, 110. Priami filia, 90. immolatur ad sepulchrum Achillis, 100.
Polyxenus, procus Helenæ, 81.

Polyxo,

Polyxo, Atlantis & Plejones filia. 192.
Polyxo Lemniadum una, dat consilium recipiendi Jasonis, 15.
Polyxo, Ponti & Maris filia, Præf.
Pondæus, pater Atlantis, 173.
Pontus Ætheris & Terræ filius. Præf. ejus liberi ex Terra. ibid.
Porphyrion Noctis & Erebi filius, Præf.
Porthaon, pater Laocoontis, 14. & Oenei, 172.
Portunus deus quis, 2.
Potestas, Pallantis & Styges filia, Præf
Priami filii, & filiæ, 90.
Priamus Laomedontis filius olim Padaces dictus, ab Hercule accipit regnum paternum, 81. uxorem habet Hecubam, & ex ea liberos multos, 91. eorum nomina, 90. occiditur a Neoptolemo, 113.
Priapus, filius Mercurii, 160.
Priasus Cænei filius, 14.
Priscus pater Asterionis, 14.
Proci Helenæ, 81.
Proci Penelopes, 125.
Procris Erichthoi filia cum patre concubuit, 253.
Procris, 189. Pandionis filia, concumbit cum marito quasi peregrino, 189. a marito suo occiditur. ibid, & 21 o ejus canis. P. 2, 35.
Procrustes Neptuni filius, crudelis in hospites, a Theseo occiditur, 38.
Proctus rex excipit Bellerophontem exulem, 57. a Perseo mutatur in lapidem monstrato capite Medusæ, 64.
Progne Pandionis filia uxor Terei filium proprium interficit. 239, 255. & marito eum tradit epulandum, 45.
Prometheus, 143. Japeti & Clymenes filius Præf. ignem dat hominibus in ferula, ideoque aquila ei immittitur á Jove, 144. ab ea liberatur per Herculem, 54. fallit Jovem ficto tauro. A. 2, 15. homines primus format ex luto, 142. primus fert annulum. P. 2, 15.
Proneus filius Priami, 90.
Proserpina, 146. Iovis & Cereris filia. Præf. rapta a Plutone, 146. dimidia parte anni est apud Iovem, ibid. ex quo genuit Liberum, 155.
Protesilaus, 103. Iphicli filius olim Iolaus dictus, 103. procus Helenæ, 81. uxorem habet Laodamiam castissimam, 256. ab Hectore occiditur, & ab uxore ab inferis revocatur, 103. 251. sepulchrum ejus ubi. R. 2, 40.
Prothenor quot navibus venerit ad Trojam, 91.
Protheon Ægypti filius a quo occisus, 174.
Protheus Ægypti filius a quo occisus, 170.
Protheus, 118. deus maris vertens se in omnes figuras catena ligatur a Menelao, 118.
Protheus pater Telemi auguris, 128.
Protho Nerei & Doridis filia. Præf.

Prothous procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Protodamas, filius Priami, 90.
Protogenia Deucalionis filia, ex Jove gignit Etolum, 155.
Protus, procus Helenæ, 81.
Provocantes qui certarint inter se, 112.
Pterelas canis Actæonis, 181.
Ptolus Ætheris & Terræ filius, Præf.
Pugna Ætheris & Terræ filia, Præf.
Pugno Ægypti filius a quo occisus, 170.
Pylachantus occisus ab Achille, 113.
Pylades Strophii filius, amicus Orestis, 257. quem juvat mortem patris ulcisci, 119. ab Iphigenia servatur immolandus, 129. Electram ducit uxorem, 122.
Pylon pater Antiopes, 14.
Pylos urbs expugnatur ab Hercule, 10.
Pyramides Ægypti inter miracula orbis, 123.
Pyrante, Danai filia, quem occiderit, 170.
Pyrantis Danai filia quem occiderit, 170.
Pyrranthus rex Corinthi, diligit Arionem, ejusque vitæ insidiatores punit, 194.
Pyremus, pater Asterionis, 14.
Pyrene, Danai filia, quem occiderit, 170.
Pyrois, equus Solis, 183.
Pyrois, stella, P. 2, 42.
Pyrrha cum Deucalione servatur in diluvio, 152. renovat genus humanum jactis lapidibus, 153.
Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia, prima mortalis creata, 142.
Pyrrha nomen Achillis inter mulieres, 96.
Pyrrhe, Pimeti filia, mater Helenæ, 155.
Pyrrhus, qui alias Neoptolemus, 97.
Pythagoras, olim fuit Euphotbus, 112.
Pythaules qui, 273.
Pythia Sionta, pia in patrem, 254.
Pythius Apollo quare dictus, 141.
Pyttheus pater Æthræ, 14.
Python, 148, draco Terræ filius Præf. persequitur gravidam Latonam & ab Apolline occiditur, 140. 53.

Q.

Quadrigæ a quo primum inventæ inter homines. A. 2. 13. quæ rectores suos perdidere, 250. earum certamen ubi primum institutum, 274.

R.

Raidne, Acheoli & Melpomenes filia, Præf.
Regnum quis instituerit primus inter homines, 143.
Reges Achivorum, 124. Atheniensium, 48 septem ad Thebas, 70. Thebanorum, 76.
Rerum inventores primi, v. Inventores.

Rhadamantus, Jovis filius, 155.
Rhene insula, una Cycladum, 176.
Rhene Nympha, mater Ajacis, 97.
Rhesus a quo occisus, 113.
Rhodope, Ponti & Maris filia, Præf.
Rhodope, mons Thraciæ, 132.
Rhodus olim Ophiusa, A. 2, 14. ejus amplitudo, 276.
Rias. filius Neptuni, 157.
Romani mittunt desultorem in ludis, 80. in funeribus adhibent tubicines, 274. sacra crudelia Taurorum repudiant, 261.
Romulus & Remus nutriti a lupa, 252.

S.

Sacra Thesmophoria, 147. Trieterica, 132.
Sacrificia qui primi instituere, 274. quomodo quondam facta, P. 2, 15.
Sacus Jovis filius, primus invenit aurum, 274.
Sagittas dono dat Vulcanus Apollini & Dianæ, 140. Hercules felle Hydræ tingit ex consilio Minervæ, 30. sagittis certat Eurytus, in ludis, 273, & Hippocoon, ibid.
Sagittarius signum cœleste etiam Croton dictus, 224.
Sagnos canis Actæonis, 181.
Salamina, 14. mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
Salius certat cursu in ludis Æneæ, 273.
Salmoneus Athamantis filius P, 2, 20.
Salmoneus, 6, Æoli filius, discordat a fratre suo Sisypho, 60. imitatur tonitrua & fulmina Jovis, 61. 250. filiam habet Tyronem, 60. 157. 239. 254. a Jove fulmine occiditur, 61, 250.
Samos, olim Imbrasus & Parthenia dicta, 14.
Sapientes Græciæ septem, 221.
Sardinia, ejusque magnitudo, 276.
Sardo Sthenelei filia, condidit Sardes, 276.
Sarpedon, Jovis & Europæ filius, 155. 178. certat in ludis Priami, 273. quot occiderit. 115. occiditur a Patroclo ex provocatione, 112, 106.
Saturnus Ætheris & Terræ filius Præfat. Opem habet conjugem, & ex ea filium Jovem, ibid. pro filio Jove devorat lapidem, 139. & regno dejicitur ab eodem, 54. qui cum restitutum cupit Juno, 150. versus in equum concumbit cum Philyra, 138. judex est in controversia Jovis & Curæ, 220. Saturni templũ Romæ, 261.
Satyrus violare vult Ammymonem sed a Neptuno abigitur, 169.
Saxa Capharea, 116.
Scamandrus Ponti & Maris filius, Præf.
Schedius Iphiti & Hippolytes filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.

Schoeneus, pater Atlantis, 244. & Clymenis, 246.
Scylla, 199. Cratetis fluminis filia a Circe mutata in monstrum, 199. alii Typhonis filiam ajunt, 125. 151.
Scylla Danai filia, quem occiderit, 170.
Scylla Nisi filia, amat Minoem, ejus causa prodit patrem & in piscem vertitur, 198. 255.
Scylla, navis, 273.
Scyro insula, 96.
Scytha excoriat Marsyam, 145.
Scythia, 145.
Selinuntius & Merus amici, 257.
Semele, 179. Cadmi & Harmoniæ filia, 179. bibit cor Liberi & ex eo fit prægnans, 167. petit Jovem ad se venire cum fulmine, & sic conflagrat, ibid. 179. filium ex Jove habet Liberum, 155. Juno omnem ejus progeniem odio habet, 5.
Semiramis Delcetis filia condit murum Babyloniæ, 223. Ninus conjugem interficit, 240. se ipsam interficit, 243.
Senectus, Noctis & Erebi filia, Præf.
Septentrio sydus, olim Calysto, 177. cur non occidat, ibid.
Sergestus victor navi in ludis Æneæ, 273.
Seriphus insula, 63.
Serram quis invenerit, 274.
Servi prohibiti medicinam discere, 274.
Siboe, una Niobidum, 11.
Sibylla Samia, Cymea, 128.
Sicilia insula, 40. 141. ejus amplitudo, 276.
Sicion, 88. ejus sparium, 276.
Sictothius, Niobæ filius, 11.
Sidon, urbs, 178.
Silenus, 191.
Siluo, Ponti & Maris filius, Præf.
Simois, Ponti & Maris filius, Præf.
Simon, pirata Tyrrhenus fit delphinus, 134.
Simonides quas litteras invenenerit, 277.
Simulachra deorum quis primus fecerit, 274.
Sinon, aperit equum Trojanum, 108.
Sirenes, 141. Acheloi & Melpomenes filiæ. Præf. & 125. earum species & fatum, ibid. & 141.
Sirenides locus cur sic dictus, & ubi, 141.
Sisyphus, 60. pater Glauci, 250. 273. per Autelycum amitti: pecus suum ideoque filiam ejus corrumpit, 201. item fratris sui filiam Tyronem, 60. ob impietatem volvit saxum apud inferos, ibid.
Smyrna, 58. Cinyræ & Cenchreidis filia concumbit cum patre, 58. 242. mutata in arborem, 58.
Soceros qui occiderint suos, 245.
Socordia, Ætheris & Terræ filia, Præf.

Sol

Sol Hyperionis & Æthræ filius, *Præf.* uxorem habet Clymenem & Persidem, ibid. ejus liberi, 156. inter hos & Æetas, 21. 27. Augeas & Thersanon, 14. quadrigas primum usuerat inter deos, P. 2, 13. eas avertit ne videat scelus Atrei, 88. equorum nomina in eis, 183. nunciat Vulcano adulterium Veneris, 198. Solis boves ab Vlyssis sociis absumpti, 125. colossus Rhodi, v. Colossus, eclipsis a quo prima observata, 258.

Solon, 221.

Somnia ex Nocte & Erebo, *Præf.*

Somnus ex Nocte & Erebo, Præf.

Spariantis, Hyacinti filia immolata a patre, 238.

Sparta, mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.

Spartæ nati ex dentibus draconis, se mutuo interficiunt, excepto quinque, 178.

Sphincius Athamantis & Themistus filius, 1.

Sphinx, Typhonis & Echidnæ filia, *Præf.* & 151. vexat agros Thebanorum, donec soluto per Oedipum ejus carmine, se præcipitat in mare, 67.

Spio Nerei & Doridis fil. Præf.

Sponde, una Horarum, 183.

Sterilitas frugum ob scelera hominum, 88.

Sterope una ex equabus Solis, 183.

Sterope, *Plejadum* una, 192.

Steropes Ætheris & Terræ filius Præf.

Sthenelus Capanei filius amicus Diomedis, 257. procus Helenæ, 81. in equo Trojano 108. sequitur Diomedem in Ætoliam, 175. a Phillo occiditur, 244.

Sthenno, Gorgonis & Cetus filia, Præf.

Sthenobœa, 57. filia Jobalis, uxor Prœti amat Bellerophontem, 57. se ipsam interficit, ibid. & 243.

Sticte, canis Actæonis, 181.

Stilbon canis Actæonis, 181.

Stilbon, stella *P.* 2, 42.

Strata equorum, quis invenerit, 274.

Strophades insulæ Ægei maris, 14. 19.

Strophius maritus Astyochæ, 117. habet filium Pyladem, 119. 120.

Strymon Ponti & Maris filius, Præf.

Stymphalides, 20. pennis pro sagittis utuntur, 20. fugant eas Argonautæ & Curetes, ibid. occiduntur ab Hercule, 30.

Styx ex Nocte & Erebo. Præfat. juncta Pallanti, quos crearit liberos, ibid.

Succulæ, quæ Græcis Hyades 192.

Superbia Ætheris & Terræ filia Præf.

Sus,immolatus Cereri,277.
Symplegades petræ superantur ab Argonautis,21.ars,qua superatæ,15.
Syria dea,quæ,197.
Syri columbas & pisces quare non edunt, 197.
Syrus, canis Actæonis, 181,

T.

T littera a quo inventa,277.
Tænaria insula, 79. Tænarius, qui ex ea,14.Tenarium littus, P. 2, 17.
Talaus maritus Eurynomes pater Adrasti,69. item Astynomes, 70. Eryphilis, 71. Mythidices, 70.
Tallius procus Helenæ,81.
Tanais Ponti & Maris filius, Præf.
Tantalus, 82. Jovis & Plutonis filius. 155. rex Achivorum, 124. divulgat Jovis consilia, 82. habet uxorem Dionem, filium Pelopem quem cædit, & edendum apponit,83. pœna ejus apud inferos, 82.
Tantalus Niobæ filius, 11.
Tantalus Thyestis filius, patri epulandus apponitur a fratre Atreo, 88. 246.
Tartarus Ætheris & Terræ filius, Præf. pater Typhonis, 152.
Taurica insula, 15. in ea cultus Dianæ qualis, 120.
Taurus Marathonius occisus a Theseo,35. Pasiphaes ab Hercule ductus Mycenas, 50. tauri æripedes flammas spirantes, 22.
Taygete, Atlantis filia, 155. Plejadum una, 192. mater Lacedæmonis ex Jove, 155.
Tegæa mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
Telamon Æaci & Pæneidos filius inter Argonautas, 14. cum Hercule interficit cetum Æsiones, 89. vincit disco in ludis Acasti, 178. est in venatione apri Calydonii, 173. filium habet Ajacem, 97. & Teucrum, 89.
Telegonus, 127. Vlyssis & Circes filius, 125. interficit patrem, & Penelopem ducit uxorem, 127.
Telemachus filius Vlyssis & Penelopes infans subjicitur aratro patris, 95. procos interficit cum patre, 126. Circem ducit uxorem, 127. filium habet Italum, ibid.
Telemus Eurymi filius, augur, 128.
Telemus Protei filius, augur, 128.
Teleontes, procus Helenæ, 81. filios habet Buten & Euribates, 14. uxorem Zeuxippen, ibid.
Telephus, 101. Herculis & Auges filius, 162. nutritus a cerva, 252. & ideo sic nominatus, 99. interficit cognatos suos, 244. Laodicen Priami filiam habet uxorem, 101. ab Achille vulneratur, Græcisque item monstrat ad Trojam, ibid.

Teles, Acheloi, & Melpomenes filius, Præf.
Tellus, nomen primi hominis, 220.
Temenus, Aristomachi filius rex Achivorum. 124.
Templa diis qui struxerint primi, 225. templum Jovis Hammonis, 133. Saturni & Concordiæ, 261.
Tenedos insula, 276.
Tereus Martis filius, Prognis conjugis sororem Philomelam comprimit, 45. filium ex Progne expulatur. ibid. & 246. fit accipiter, 45.
Terra Ætheris & Diei filia, Præf. ex Æthere quos produxerit liberos, ibid. inter hos Cecrops, 48. Python, 140. Typhon, 152. Tytius, 55.
Teschinœno, Ponti & Maris filia. Præf.
Tetoa Phorci conjux. Præf.
Teucer Telamontis & Hesiones filius, 89. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot ibi occiderit, 114.
Teurone civitas, mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Teutras rex Mæsiæ a Telepho defenditur contra Itam 100. filiam habet Aurem. ibidem.
Tauttredon pater Prothoi, 97.
Thales Milesius, 221.
Thalia, Nerei & Dorides filia Præf.
Thallo una Horarum, 183.
Thamiris excæcata a Musis. P, 2, 6.
Thasius Deloami filius, consumptus a canibus, 247.
Thasius Pigmalionis filius augur, immolatus a Busiride, 56.
Thaumas Ponti & Terræ filius. Præf.
Theano conjux Metaponti, ipsam se interficit, 186.
Thebæ conditæ a Cadmo septem claudebantur portis, 275. quas cum muro fecit Amphion, 69. obsessæ a septem regibus, 70. in eis æs primo inventum, 274. vexantur a Sphinge, 69. reges earum, 76.
Theis, A. 2. 5.
Themis, Ætheris & Terræ filia. Præf.
Themistagora, Danai filia quem occiderit, 170.
Themisto. i. Hypsei filia ex Neptuno gignit Leuconoen, 157. uxor Athamantis suos interficit filios, & se ipsam, 1. 239.
Theobule ex Mercurio gignit Myrtilum. 224.
Theoclimenus augur, 128.
Theodamas alius, pater Hylæ. 271.
Theonoe, 190. Thestoris filia, uxor Admeti casta, 256. prius a piratis capta & ab Icaro empta in concubinatum, 190.
Theophane, 188. Bisaltidis filia, fit ovis. ibid.
Thera filia Amphionis, 69.
Therbeeo. 183.

The-

Theremachus Herculis filius. 161. a patre occisus. 31. 32.
Theriope canis Actæonis. 181.
Thermodoon fluvius, Ponti & Maris filius. Præf. & 21.
Therodamas, canis Actæonis. 181.
Therodanapis, canis Actæonis. 181.
Theron, canis Actæonis. 181.
Therſander Polynicis filius & Argiæ. 71.
Therſanon Solis & Leucothoes filius unus ex Argonautis 14.
Theſeis Amazon. 163.
Theſeus Ægei & Æthræ filius. 38. formoſus. 270. enſem Pelopium tollit. P. 2, 6. unus ex Argonautis, 14. in venatione apri Calydonii, 173. amatur ab Ariadne liberatur e Labyrintho. 42. ea relicta ducit Phædram ipſius ſororem. 43. certat cum Minoe. P. 2, 5. amicum habet Perithoum. 257. ob quem deſcendit ad inferos. 251. ejus varii labores. 38. rapit Chryſippum amaſium. 271. & Helenam. 79. inſtruit Iſthmia. 273. filium habet Demophoontem. 59.
Theſimenes, Parthenopei filius. 71.
Theſpiades duodecim, filiæ Herculis. 162.
Theſpius rex. 162.
Theſprotia regio. A. 2. 23.
Theſprotus rex. 88.
Theſſalia. 14.
Theſſalus, unus ex Argonautis. 14. conditor templi Jovis Dodonæi. 225.
Theſſander in equo Trojano. 108.
Theſtius pater Ledæ. 14. item Altheæ. ibid.
Theſtor, pater Calchantis. 97. & Teoclimeni. 128. item Leucippes & Theonoes filiarum. 190. agnoſcitur a filiabus amiſſis. ibid.
Thetis ex Jove gignit virginem. P. 2, 25.
Thetis. 54. Nereis datur Peleo in conjugium, metu Jovis, & conſilio Promethei. 54. ex eo habet filium Achillem. 96.
Thetis uxor Oceani, nutrix Junonis. 177.
Theutras. 100. rex Moeſiæ, pater Auges. v. *Teutras*.
Thiſaide ancilla Helenæ, 92, 79.
Thisbe Babylonia ſe interficit ipſam. 243.
Thoas Andremontis & Gorgidis filius. 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot occiderit. 114. fuit in equo Trojano, 108. ſervatus a filia Hypſipile, 15. ſolebat immolare peregrinos, 120. interficitur a Chryſe & Oreſte, 121, 261.
Thoe, Nerei & Doridis filia. Præf.
Thous canis Actæonis 181.
Thraſymedes, Nelei & Eurydices filius quot navibus ad Trojam venerit. 97. quot occiderit. 114.
Thrax, filius Martis. 159.

Thye-

Thyestes, 258. Pelopis & Hippodamiæ filius, 84. concumbit cum uxore fratris, propriumque filium epulatur, 258. rex est Achivorum, 124.
Tymbræus Lacoontis filius, necatus a serpente. 135.
Tibias quis invenerit, 165.
Tigris canis Actæonis, 181.
Tigris flumen ex Ponto & Mari. Præf.
Timenus filius Herculis pater Archelai, 219.
Timolus, 191.
Timor, ex Æthere & Terra. Præf.
Tione, Acheloi & Melpomenes filia. Præf.
Tiphys, Phorbantis & Hymanes filius, 14.
Tiresias, 75. Eurii filius augur, liberat Thebas. 68, 67. fit ex viro mulier, 75. excæcatur a Junone & septem vivit ætates. ibid.
Tisamenus filius Orestis rex Achivorum, 124.
Tisiphona Ætheris & Terræ filia. Præf.
Titanaide, una Horarum, 183.
Titanes Ætheris & Terræ filii. Præf. a Junone concitantur in Jovem, 150. detrusi in Tartarum, ibid.
Titanus, pater Asteriæ, 53.
Tithonus, Laomedontis filius, conjux Auroræ, formosissimus, 270.
Tityus pater Europes, 14.
Tlepolemus, Herculis & Astyoches filius, 162. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. interfectus a Sarpedonte, 113.
Trapezos oppidum a quo conditum, 176. 275.
Trieterica sacra quæ, 131.
Triopas rex Thessalorum. P. 2, 14.
Triops, Piranthi filius, 145. rex Achivorum. 124. saturari non potuit, & quare A. 2, 14. ejus filii ex Oresiade conjuge qui, 145. in his est Pelasgus, 225.
Triptolemus, 170. Eleusini & Cothoneæ filius, Cereris alumnus a qua fruges serere didicit, 147. 277. P. 2, 14. petitur insidiis regis Lynci, 259.
Trite, Danai filia, quem occiderit, 170.
Triton, filius Neptuni, Præf. ejus buccina, P. 2, 23.
Tritonis nympha, uxor Amphitemidis, filios quos habuerit, 14.
Trœzene, 14.
Troja muris cincta ab Apolline & Neptuno, 89. quomodo a Græcis capta, 108. Trojam expugnatum qui, & quot navibus iverint, 97.
Trojani qui quot occiderint, 115. eis infesta Juno & Minerva, 92.
Troilus, Priami filius, 90. occisus ab Achille, 113.
Tuba a quo inventa, 274.

Tubicines adhibiti in funeribus & quare. 274.
Tulliæ impietas in patrem. 255.
Tuſci quodam Tyrrheni dicti. 133.
Tydeus, Onei & Periboeæ filius fratrem Menalippum occidit. 69. pelle aprina utitur pro veste ibid. rex fit Thebanorum. 70.
Tyndareus. 78. Oebalii filius uxorem habet Ledam, pater eſt Helenæ & Clytemneſtræ. 78.
Typhis, Phorbantis & Hymanes filius, gubernator navis Argo. 14.
Typhon. 152. Terræ & Tartari filius Præf. uxorem habet Echidnam ibid, filiam Scyllam. 125 Et Sphingem item Gorgonem, Cerberum, Hydram. 151. Jovem provocat & ab eo fulmine percutitur. 152. 196.
Tyro, Salmonei filia. 157. a Siſypho compreſſa. 60. filios ſuos necat. 239 idque propter patrem. 254.
Tyrrheni. 134 piratæ delphini facti ibid.
Tyrrhenum mare, unde. 134. melos quid. 274.
Tyrrhenus Herculis filius quid invenerit. 274.
Tytius. 55. Terræ filius a Jove interfectus eſt fulmine 55.

V.

Vacca nutrit Æolum & Bœtum item Harpalicen. 252.
Vdæus, unus Spartarum. 178.
Veliſicia quis invenerit. 271.
Venus Diones & Jovis filia Præf. a Vulcani deprehenſa in adulterio. 148. amat Anchiſen. 94. certat de forma cum Junone & Minerva. 92. mutat ſe in piſcem. P. 2, 30. contendit cum Proſerpine de Adonide. P. 2, 7.
Venus alia. 197. Nata ex ovo 197.
Veruſius, Mercurii filius in venatione apri Calydonii. 173.
Veſta, Saturni & Opis filia. Præf.
Victoria Pallantis & Gyges filia. Præf.
Vicus ſceleratus Romæ. 255.
Vinum cur Oenos dictum 129. ejus ferendi modum docuit Liber. ibid. aqua miſcere, quis oſtenderit primus. 274
Vir in mulierem non poteſt converti. 14.
Viribus qui olim Hippolytus. 251.
Virgo ſignum cœleſte, olim Erigone. 224.
Vis Pallantis & Styges filia Præf.
Vltio, Ætheris & Terræ filia Præf.
Vlyſſes. 95. Laertæ & Antidiæ filius. 97. inter procos Helenæ. 81. ſimulat inſaniam, ſed a Palamede deprehenditur. 95 quod navibus ad Trojam venerit. 97. fuit in equo Trojano. 108. Palamedem opprimit confictis criminibus. 105. Iphigeniam abducit, prætextu nuptiarum.

rum. 98. Hecubam trahit in servitutem 111. cum Aiace certat de armis Achillis.107. ejus errores. 125. cognitio & certamina cum procis.126 occiditur a filio Telegono. 127
Ulysſis cognito. 126.
Ultio, Ætheris & Terræ filius. Præf.
Urania, canis Actæonis. 181.
Urania, Musarum una, mater Lini. 161.
Urbes quis primus constituerit 149. quæ a quibus conditæ, 275.
Urea, filia Neptuni. 161.
Ursa sydus Græcis helice, olim Calysto, 177.
Vulcanus Junonis filius. Præf. Minervam vult comprimere, 176. patefecit adulterium Veneris, 148. mulieris effigiem fingit ex luto, 142. ejus filii, 158.
Uxores quæ maritos occiderunt,240.

X.

Xanthe Amazonum una, 173.
Xantippes pietas erga patrem, 254.
Xantho, Nerei & Dorides filia. Præf.
Xanthus Ægypti filius, a quo occisus,170.
Xanthus, equus Diomedis,30.
Xanthus Triope & Oresiadis filius,145.
Xiphas stella,192.
Xynius lacus,14.

Y.

Y littera docet situm Hyadum, 192.
Ypseus,195. v. Hypseus.
Ypetach, pater Asterionis & Amphionis,14.

Z.

Zephyrus Astrei & Auroræ filius.Præf.
Zephyrus canis Actæonis,181.
Zetes Aquilonis & Orithiæ filius, fugat cum fratre Harpyias, 19, vincit Dolichodromo,273. occiditur ab Hercule,14.
Zethus Jovis & Antiopæ filius, 155, rex Thebanorum,76.
Zeuxippe, filia Eridani,14.
Zminte insula,120. v. Sminte.
Zminthius Apollo,106.
Zmyrna,251, v. Smyrna.

AUCTO-

AUCTORES

Quorum teſtimonio Hyginus utitur.

AEſchylus.
Aglaoſthenes.
Alexander.
Amphis.
Anacreon.
Apollonius Rhodius.
Aratus.
Arietus, vel
Areithous.
Ariſtomachus, vel
Ariſtonicus.
Aſclepiades.
Auctor Argolicorum.
Auctor Creticorum.
Callimachus.
Cato.
Cicero.
Cleoſtratus Tenedius.
Conon Samius.
Diogenites Erithiacus.
Eratoſthenes.
Eubulus.
Evemerus.
Eumelus Corinthius.
Euripides.
Hegeſianax.
Hegeſias.
Heraclides Ponticus.
Hermippus.
Herodotus.
Heſiodus.
Homerus.
Hyginus.
Iſter.
Leon.
Muaſeas.
Muſæus.
Ovidius.
Panyaſis.
Parmeniſcus.
Petellides Gnoſius.
Pherecydes.
Philarchus.
Pindarus.
Polyzelus Rhodius.
Piſandrus.
Sophocles.
Soſitheus Tragicus.
Thales.

FINIS.

THOMÆ MUNCKERI

NOTÆ ac EMENDATIONES
IN
HYGINI FABULAS.

Præmissa est de Auctore hujus mythologiæ

DISSERTATIO.

HAMBURGI.
Ex Officina GOTHOFREDI SCHULTZEN.
Prostant &
AMSTERODAMI,
Apud JOANNEM JANSSONIUM à WAESBERGE.
M. DC. LXXIV.

Amplissimis, Reverendis & Spectatissimis
VIRIS,

D. ALBERTO van der GRAEF, rerum indiæ Orientalis apud Delphos Præfecto, viro consulari.

D. ZACHARIÆ BERESTEIN ab Hofdyck, J. U. D. Middelharnissæ Toparchæ, viro consulari.

D. ARNOLDO van der DUSSEN, J. U. D. Reipubl. Delph. ve. Syndico, viro Patricio.

D. BERNARDO TIGURINO, Delphensis Ecclesiæ Pastori,

GYMNASII & COLLEGII LITERARII, QUÆ SUNT DELPHIS, CURATORIBUS, LITERARUM PATRONIS SUMMIS.

UT regnorum omnium & imperiorum, Domini Curatores, ita artium quoque ac disciplinarum fatales quædam quasi periodi sunt. Quæ patrum nostrorum memoriâ magnæ in Batavia

admirationi erant, nunc abjectæ jacent literæ interiores. Nam, οἷοι νῦν βροτοί εἰσι, ſcholaſticis tantum homuncionibus, quales acerbo valde ſale ab Hierocle neſcio quo legimus defrictos, non ſummorum eas virorum perſonis judicant dignas. Infra Batavam ſcilicet gravitatem lepidulæ illæ ſunt & venuſtulæ divæ, quibus laureatos quondam faſces Romani imperatores, quibus reges ſua ſubmiſerunt ſceptra. Videre poſſe Ciceronis facundiam, ſentire vim Demoſthenis, admirari Virgilianæ Æneidos majeſtatem, Plauti jocis paſci, capi Catulli deliciis, omnia denique illa, quæ unicum vitæ decus & ſincera judicabat gaudia antiquitas, pædagogica oblectamenta. Quid ſi quis nunc nobis cum Meſſallâ, nobiliſſimo illo ex clariſſimâ Corvorum gente oratore, librum integrum de litera S componere aggrederetur? Caput audiret, ſat ſcio, vix tribus Anticyris ſanabile: tantum abeſt, ut ullum inde quemadmodum ille, laudem reportaret. Viderint iſti pepones, ne merito, auris olim Batava proverbiis eluſa fuiſſe videatur. In cauſam tantæ ſiniſteritatis ſi quis inquirat,

hanc, opinor quod laborem non ferat hæc nunc indulgentius multo, quam olim habita juventus, inveniet potissimam. Parum recta diligenter à parentibus disciplina domestica incredibile dictu est, quantam intulerit scholis nostris labem. Doceri accuratè pueros suos postulant, nolunt (ô seculum insipiens!) disciplina, quâ ad labores adigantur, coërceri: cum tamen sine altero præstari alterum neutiquam possit. Hoc fonte derivata clades ipsas etiam, de quibus sententiam ferre non est meum, afflixit Academias. Excusabilior utcunque hæc esset supinitas, si postea robustiores facti bona fide culpam emendarent delicatuli nostri. Sed enim quod utroque est turpius, quod quis juvenis perperam didicit, in senectute confiteri non vult. Quæ ergo præ stupore suo vel animi ignaviâ assequi non potuerunt, contemsisse magis, quam frustra adhamasse, videri malunt. Pudeat illos, si non erroris, certè pertinaciæ quâ nec corripi patiuntur, nec corrigi. Huic malo vi quadam & manu quasi armatâ ire obviam si nitereris, hoc esset, quod facere nos vetat Theo-

gnis, ἀντιπνέειν ἀνέμοις. Unum hoc superest, ut exemplo tuo viam ignorantibus, quâ ad elegantem eatur eruditionem, demonstres. Fors fuerit ut quidam, qui hactenus à rectâ semitâ sinistris imperitorum judiciis abducti fuerunt, te ducem sequantur, & agnoscere incipiant in divinis illis priscorum ingeniorum monumentis, nec usquam alibi (codicem sacrum semper excipio) rerum reperiri animi cultum. Inter illa autem cum principem non injuriâ sibi vindicent locum poëtarum scripta.

Det primos versibus annos
Mæoniumque bibat felici pectore fontem,

qui non fictus haberi postulat doctrinæ amator. At fabularum involucris velata pleraque omnia in poëtis sapientiæ præcepta, & oraculorum instar plena noctis ac nimium quantum caliginosa. Præparandi ergo cum curâ, ne illotis, quod ajunt, manibus vatum attingant sacra, historiæ fabularis cognitione ad poetarum lectionem adolescentes. Eum in finem cum nuperius juventuti vestræ Caj. Jul. Hygini, Augusti, ut titulus quidem præfert, Liberti fabularum

rum prælegere cœpissem librum, & obscura quæ ibi offenderem illustrare, depravata conarer corrigere, natum inde mihi quicquid hoc notarum est & emendationum. Vobis autem, Domini Curatores, cur opellam hanc nostram dedicatum eam, non est quod ambitiosâ & nocte meditatâ oratione longè causas arcessam. Virtutibus vestris, quibus Deo & patriæ indefesso inservitis studio, minora sunt ora nostra. Pro me illas, quanquam nec hoc, ut qui virtutum in ipsis esse sentiatis pretium, flagitetis, per orbem didit fama immortalis. Dixi omnia, quæ quidem ad institutum meum faciunt, cum me totum nexu & mancupio vestrum esse dixi. In animo potius, quam linguâ, consistere religionem didici. Quibus re ipsâ solvendo non sis, his verbis velle satisfacere, quæ esset arrogantia? Benevolentiâ eâ, quâ usque me, ex quo in urbem hanc veni, prosequuti estis, effecistis, ut nec vos judicii vestri, nec me accepti à vobis muneris hactenus pœniteret. Quod si grati animi argumentum est, cui plurimum debeas, ei plus velle debere, gratorum hominum in nu-

numero non infimum occupabo locum. Huc curæ enim omnes meæ, huc labores tendunt,ut benè de juventute veſtrâ merendo non indignus, cui honeſtè cupiatis, videri queam. Servate nobis modo priſtinum iſtum animum, & contra invidorum dentes cum innocentiam noſtram, tum lucubrationes has qualeſcunque, quas, veluti pignus meæ in vos obſervantiæ, vobis offero, aſſerite, non carebunt porrò (ſi quid veri mens augurat) optato ſucceſſu, quas in pulvere hoc Scholaſtico perferimus, ærumnæ noſtræ. Muſæ interim fidele hoc præſidium, quo innocentisſimas illas & ſanctisſimas tuemini, ſeculo commendent. Sic valeatis, ſic diu excelsè floreatis, Ampliſſimi & Reverendi viri, ſic amare nunquam deſiſtatis, virtutibus veſtris, ut ipſum decet,

Delphis Batavis pridie nonas Decembres
A. C. M.DC.LXXIII.

Dicatisſimum clientem

Thomam Munckerum.

AD

AD LECTOREM.

MYthologum hunc cum nuper admodum discipulis meis enarrare cœpissem, adeo multa passim in eo vetustatis vitio dicam, an librariorum oscitantia, hiulca deprehendi & corrupta, ut miseratio tam utilis scriptoris animum subiret. Recensui ergo protinus omnem Criticorum populum, si quis forsan, quod me fugeret, emendandum eum suscepisset: sed præter Micyllum & Barthium, qui de professo manus ei medicas applicuerit, inveni neminem. Viri illi duo, ut erant singularis industriæ, sanè quàm feliciter complura in eo ex conjecturâ partim, partim MSS. ope sanaverunt vulnera, ulcera repleverunt: verum prorsus ægrum pristinæ restituere sanitati vel non curarunt vel non potuerunt. Quid nos post eos, quibus longè omnia fuere MSS. præsidia, præstiterimus tu judicabis: sed, oro te, integrè atque incorruptè; nec plus apud te ambitio, odium, malignitas aliave hominum vitia, quam æquum & bonum valeant. Ridere tantum & cavillari quod reprehendas facilius, quam imiteris, scurrarum est è trivio non hominum honestorum. Ego non alapatoribus hæc & scurris, sed adolescentibus, qui bonam mentē & bonas amant literas, scripsi. Quod si istis me vellem moribus moratum, arripere vel patrem possem & principem literarum, & non pauca in eo exagitare. Inventus hactenus nemo ex illis, qui his sacris manus admoliuntur, ἀναμάρτητος: Coryphæus est, qui in paucissimis vel præcipitantia vel judicio

cio labitur. Non Varrones illi aut Ælii olim, non Scaligeri patrum memoriâ aut Turnebi hoc Criticum sine lapsu decurrerunt stadium. Quod etsi istos nequaquam præterit, qui pessimo exemplo ex aliorum contemptu suam quærunt gloriam: tamen juvenili abrepti jactantia, cum videant meliora & probent, deteriora cum Medea sequuntur. Ignoscas oportet amici verrucis, qui, ne suis eum tuberibus offendat, postulare audet. Nam volente sic Nemesi, accidere plerumque videas, ut misericordiâ alienâ quam maximè indigeant, qui aliorum quam rigidissimi sunt censores. Facere convicium seculo non est meum. Melius hocillis conveniet, quorum est tradere τὰ ἠθικά. Eo sum ingenio, ut omnes, qui in his literis aliquid conentur, amem, omnes, nisi si nimium sibi placeant, & aliorum præ se ferant contemtum, etiam venerer. Animo ergo indignatione commoto, cum istud genus suffenorum, qui in aliorum vitiis acutum cernunt, sua vel non animadvertunt, vel obliviscuntur, in mentem mihi venit, facere non potui, quin hoc donarem. Tu, benevole lector, ignosce dolori nostro, &, si & te & me amas, monstra comiter erranti viam, gratias meminero gratissimas, monenti. Nam ut aliquas non prorsus esse tibi displicituras non despero, ita omnes me probaturum emendationes meas promittere non audeo. Quales cunque sunt, nulli eas debeo: ex ingenio nostro, si quid in nobis ingenii est, depromptæ sunt omnes. Si quid tamen tibi occurrerit, quod ab alio

ab alio jam dictum sit, id à me, utpote homine paucorum librorum, & cui cura scholastica vix unquam respirare sinant, non lectum existima. Quod autem aliquoties conjecturas nostras Micyllianis vides stabiliri, id ideo accidit, quod serius, penso hoc nostro jam ferme absoluto, in manus meas Hervagiana, à Micyllo adornata, pervenerit editio. Nactus illam tandem sum ex Bibliothecâ Philippi Munckeri, patrui mei, ludi literarii, qui est apud Harlemenses, moderatoris prudentissimi; cui quantum adolescentia nostra, nimis citò paternâ curâ, orbata debeat, nec hæc capit charta, nec ille ambitiosè vult cantari. Cæterum, quod deterrere alium à proposito potuisset, id me ad telam, quam exorsus eram, detexendam incitavit. Nunciante mihi VVaesbergio, scriptorem hunc à Cl. Scheffero recensitum suis impensis Hamburgi excudi, continuò egomet mecum: Quod sperare vix poteram, inventa est via, quâ commodè hæc scruta extrudantur: si enim dentur in Mantissam & appendicem melioribus, & si exigui sint pretii, tanquam coemptionale mancipium, invenient tamen emptorem. Tibi interim, mi lector, non spero injucundum erit spectare impar senioris & juvenis, qui vinci non minus sibi gloriosum, quam vincere existimat, in eadem arenâ certamen. Vale.

Ad

Ad
Clarissimum Doctissimumque virum

THOMAM MUNCKERUM,
Scholæ Delphensis Rectorem, cum Notas & Emendationes in Hyginum ederet.

SCeptra scholæ solerte manu tenuisse regendæ,
Et limâ pueros expoliisse suâ;
Ut felix tantis plaudat Respublica curis,
Cumque tuo claræ gestiat urbis honos,
Ingenii, *Munckere*, boni pars multa putatur;
Sed spatia in laudes sunt magis ampla tuas.
Nam quæ cum doctis florent comercia seclis,
Proventus studii nobilioris habent.
Inde propagandæ sunt conamina famæ,
Et spem propitiæ posteritatis alunt,
Temporibus promenda suis. Nunc sponsor *Hyginus*
Primitias vanâ non sinet esse fide.

ISAACUS GRUTERUS.

In dissertationem & notas ejusdem.

SCriptor nobilis ille fabularum
Hyginus, terit omnis erudita
Multo quem studio, legitque turba;
Ardens dum stimulat cupido priscæ
Scrutan-

Scrutandi veterum eruditionis;
Queis natalibus esset asserendus?
Eductas laribus quibus fuisset?
Quonam tempore floruisset? Auctor
An esset locuples, gregariusve?
Lis acta in Critico diu senatu.
Dum caligine rem profunda opertam,
Quærunt discutere improbo labore;
Ut alto æquore, mente fluctuantes,
Incerti dubia feruntur aura.
Nec qui nomina fortium virorum
Mandant historiis, diemque reddunt,
Iis, qui jam stygia premuntur umbra,
Rem sat expediunt tenebricosam.
Si, me judice, res foret putanda;
Frugis exiguæ labore cessent,
Nec longe repetant genus vel ævum,
Auctoris liquido haud fluentis amne:
Quem nec aurea nosse juret ætas,
Nec argentea se tulisse credat,
Et, sparsi nisi flosculi micarent,
Quo vix ænea forte glorietur.
Namque, etsi maneat latens origo,
Quodcunque utile posteris reliquit,
Quo quo tempore vixerit, manebit.
Et quod est vitii tenebit usque:
Nec quo deficitur stylus nitore,
Aula cæsaris hunc redonet unquam.
Ergo quod teneant probentque docti,

Unum

Unum hoc certius & nefas negare;
Ex hoc tempore floruisse demum,
Cum rudis minus, & magis politus,
Munckeri egregio nitet labore.
Hunc *Hyginus* habet dehinc patronum,
Hujus, seque ait esse jam clientem.

Fr. Le Boindre Delph.
Sch. Conr.

THO-

THOMÆ MUNCKERI
DISSERTATIO
De Auctore Mythologiæ, quæ C. Julii Hygini Aug. Lib. nomen præfert.

FAbularum hic scriptor, quem à multis nunc dierum, ut dignus est, exerceri audio, C. Julii Hygini Aug. Lib. sibi arrogat nomen: an merito, nec ne, multa licet putaverim, nondum fidenter pronunciare audeo, certè liquido jurare non possum. Est ubi blanditur, & nescio quid antiquitatis lectori pollicetur; est contra, ubi adeo sui, & melioris ævi diligentiæ est dissimilis, ut pœne ad Barbarorum subsellia detrudendus videatur. Cur ita judicem facile intelliget, qui ista, quæ ex multis inter legendum ὐκ ἀναμφισϐήτητα in eo observavi, sine præjudicio mecum examinabit. Ut donem ei, quod, quasi sui oblitus, bis interdum idem narret, & ἀσύςαλα non semel loquatur, quamquam homini polito, quem illustribus Grammaticis annumeret Tranquillus, parum conveniat; concoquerè tamen non possum illam tam apertè sæpe solœcissantem, sivè ἀνακόλυθον dicam, ora-

orationem; Fab. 174. *Illa timens puerum in terram deponere, apium altissimum erat ad fontem, in quo puerum deposuit.* Fab. 164. *Quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus est.* Fab. 45. *Procne cognita sorore, & Terei impium facinus, pari consilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre.* Plura proferre exempla nihil, opinor, attinet. Ita qui solœcismos non erubescunt οἱ ό. 1 Reg. c. 19. ℣. 19. Καὶ ἀπηγγέλη Σαὺλ, λέγοντες, ἰδὺ Δαβὶδ ἐν ναυὰθ ἐν ῥαμᾶ. Crederes de rudi & indoctâ plebe aliquem fuisse Hyginum. Idiotæ, quorum sermo solœcus sæpe & Barbarus, in veteribus monumentis: *se vivus fecit sibi: se vivos fecerunt*, pro *se vivo*, & *se vivis*. Inspice indicem magni operis inscriptionem Gruteri, & fœcundam hujus stribliginis invenies segetem. Migratur lex metrica Fab. 221.

Milesiusque Thales sponsori damna minatur.
Mures esse malos Bias autumat ille Prieneus.

Quemadmodum per συνιζήσεις & συςολὰς excusari ista possint, non ignoro. Sed

an is

an is hic ſcriptor eſt, vel verſificator iſte, unde gnomas has *ἐμμέτρους* adducit, qui tam artificioſe peccaſſe videri debeat? Tamen auctores habet poëtas vel optimos, vel certè non contemnendos. Nam, ut de poſteriori aliquid dicam, quoniam in primis *τὸ as* in Bias corripi videri mirum poſſit; ita etiam Prudent. Hym. Cath. 6. ℣. 6. *Vis ac poteſtas una.* Salmaſius, notante Heinſio, Auſonii addiderat locum:

Majeſtas uniusmodi
Sociata ſancto ſpiritu.

At tu *Bias* *μονοσυλλάβως* legi malis, ut *frui* in horridâ illâ inſcriptione, quam Comi in Inſubriâ repertam ajunt:

Cum frui debueram ætate, horrida fata negarunt.

Et in iſta.

Digna quidem frui perpetua (l. perpetuo) de luce benignâ.

Suo in hac:

Anchialus dulcis cum ſuo homine ſpurio.

Sic diſſyllaba ſunt in aliis tumulis, *diebus, Lælia,* triſyllaba *luctuoſus, factionis.* Hoc

** non

non animadversum fecit, ut corruptè hodie legatur lib. 3. Catal.

Exercere tuo quondam data munera sumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.

Lege: *exercuere* τρισυλλάβως. ut *connubio* apud Virg. Æn. 1. ℣. 77. id quod si vidisset bonus Servius non annotasset: *NU brevem posuit, cum naturaliter longa sit.* Prorsus barbara sunt Fab. 13. *Gubernator navis Argo.* Fab. 224. *Arcas Jovis & Callisto filius.* Nam quod apud Prudent. lib. 1. contra Symm. ℣. 117. legitur: *In transtris jactata efferbuit Argo.* Id libenter cum Heinsio mutem in *Argus.* Sed hæc talia non optimæ notæ facile illis redimi dicas, quæ, ceu gemmulæ quædam, passim huic operi intersperſa visuntur. Offendunt tamen valde me ista & Hebraicum nescio quid, etsi forsan nihil minus, quam Hebraicè noverit Hyginus, olere videntur. Fab. 126. *Cui cum ulularet (ita* corrigit Barthius) *Ulysses ei os compressit*; Fab. 152. *Cui cum flagraret, montem Ætnam super eum imposuit.* Sic phrases Hebraicas Græ-

cis

cis verbis ſuo more exprimunt *οἱ ὁ* Pſ. 146. ℣. 5. *μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ.* Joſ. c. 2, 10. *οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς* Quod a. Herald. ad Arnob. l. 4. in quo: *Quod quanam ratione iſtud dicatur*; & poſt paulo; *quæ tamen hæc ipſa, quæ læva appellamus*: Helleniſmum reſipere hujuſcemodi pleonaſmos cenſet, me judice, error eſt, non judicium. Probatum ſuam it ſententiam ex digeſti Lucæ, cap. 3. *ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν.* Quaſi vero quicquid Græcè exararint ſacri illi ſcriptores helleniſmus eſſet, ſed dabitur de his alibi diſſerendi commodior locus. Interim conſule Gatakerum in diſſertatione de ſtylo novi inſtrumenti, & Salmaſium in Helleniſticâ. Ad genuinum *ἑλληνισμὸν* referas licet iſta, Fab. 92. *Ut deducas eas in Idâ monte*: Fab. 186. *Cum in venatione exirent.* Homerus Iliad. A. ℣. 593. *Κάππεσον ἐν Λήμνῳ.* Quanquam, ut verum animi mei ſenſum tibi fatear, non adeò mihi neceſſe videtur ad helleniſmum hic confugere, cum Latini non minus crebrò, quam Græci, hac circa communes præpoſitiones uſi fuerint,

licentiâ. Vide Servium ad illa Virgilii Æn. 1. *Rapuitque in fomite flammam.* Pfochenium diatrib. de Græcæ Linguæ N. T. puritate cap. 71. Herald. ad Arnob. lib. 1, qui hoc amplius inferioris illud ævi scriptoribus, quam vetustioribus, esse familiarius observat: in quo

Et sapit & mecum facit, & Jove judicat æquo.

Nollem tamen, ut nuper factum, tanquam minus Latinum, in Petronio damnatum: *vetui hodie in hoc diversorio quenquam mortalium admitti.* Multo minus illud: *benè mane surrexi.* Cicero ad Att. *benè manè hæc scripsi. Benè* particula *αὐξητικὴ* est, ut *probè* & *pulcrè*. Plautus: *appotus probè.* Phædrus: *Pulcrè intelligo.* Loquantur sanè ita hodie quoque Gallofranci. Quid tum postea? Aliud *ἰδιότης*, ut ita loquar, aliud *ἰδιοτισμός*. Atque hæc *ὡς ἐν παρόδῳ*. Nunc ad Hyginum revertamur. Quod *Amazona* pro Amazon, *Briseida* pro Briseis, *Chryseida* pro Chryseis, *Ortygia* pro Ortyx, *æga* pro æx sive *αἴξ*, *Sphinga* pro Sphinx usurpat, forsan non magnam mere-

tur

tur reprehensionem, cum, ut ad Florum lib. 4. cap. 11. animadvertit Salmasius, etiam veterum quidam nominandi casu dixerint. *Leucada, Elida, Chalcida, Tritonida.* Sic apud Justin. lib. 44. *Salamina* quæ Ptolomæo Σαλαμίς. Apud Fulg. lib. 1. Myth. *Lampada* pro lampas. Et alibi *Gorgona* pro Gorgon. *Qui de Gorgona*, inquit, *sanguine natus fuerat.* Ita etiam Hygin. poët. Astron. lib. 2. *Gorgonam somno sopitam interfecit.* *Hebdomada* est in Cicerone lib. 16. Epist. 9. pro hebdomas. *Narbona* apud Eutropium & Ammianum ex Græc. Νάρβων. Quâ analogia tolerari possit *Icona* pro Icon in Cæsario lib. 8. Mirac. cap. 76. Quamvis inter barbara numeret Vossius. In plerisque Davidis Hymnorum argumentis legas Δαβίδος ἀντὶ τοῦ Δαβίδ. *Danielus* apud Prudent. Hymn. Cath. ỽ. 70. Feramus ergo etiam in nostro Fab. 150. & 167. *Titani* pro Titanes. Sic Scholiast. Germanici in Capricorno: *ad Titanorum bellum cum Jove esse profectum.* At prorsus alienum est ab usu assiduorum

& locupletum auctorum *exulari* pro pelli in exilium Fab. 26. licet & Fulgent. ita loquatur lib. 1. Myth. *Alexandria conciliabula exulata possederam. Remediari* pro sanari Fab. 101. *Æstimare* pro existimare, quod Fab. 27. 29. 88. 106, 189, 190. legitur. Victoris epitomatorem cap. 8. scribentem: *Æstimantes ex animo eum longâ oratione imperialis molestiæ magnitudinem declinare* nihil moror. Multo minus Alcuinum: *Sem ut æstimant, Asiam, Cham Africam, Japhet Europam sortitus est.* Nisi forte ubique *extimare* reponendum, quo usum pro existimare Baptistam Mantuanum video Eccl. III.

Extimo nil duros hominum curare labores.

Porro autem illa non quantivis, si diis placet, pretii? Fab. 125. ad *pristinam figuram restituere*. Fab. eadem: *Hospitio liberè accipere* pro liberaliter. Fab. 61. *Quadrigam sedere*. Fab. 18. *extra venatum exire*. Fab. 92. *Præstare præter alios*. 107. *abjurgata ab Agamemnone* pro abiudicata. Sed duo illa postrema, licet nullo, quod sciam,

auctore dicta sint, habent tamen nescio quid veneris. Fab. 260. *Venire ad Italiam* pro in Italiam. Quod exemplis non caret. Ita inter alios Servius ad Æn. 1. ℣. 574. *In hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus: licet secundum Catonem ad Italiam venerit.* Totidem planè verbis Hyginus noster, qui, nisi multū fallor, ex Servio hæc transscripsit. Quod ne tibi videatur, confer Fab. 130 & 194. cum Scholiaste Germanici in Cane & Orione, & utramq; inde totam tantum non ad verbum fateberis mutuatum esse hunc compilatorem, ut & ex parte fabulam 197 ex eodem in Piscibus, nisi utrumque ex eodem libro, qui jam interciderit, furatum ivisse ista, dicere velis; de quo quidem tanto minus tibi repugnavero, quod Scholiasten illum ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ deprehendisse mihi videor in notis ad Fab. 183. At enim Germanici ipsius nomine laudat eum Lactantius. Donem hoc tibi libenter; sed ita, ut vicissim mihi concedas scriptum aliquod Germanici exstare potuisse, unde verba illa, quæ citat Lactātius, sublegerit meus homo manibus suis piperalis.

Lo-

Locutio porrò iſta, *ſimultatem conſtituere* adeò Hygino noſtro placet, ut tantum non in eâ faciat delicias. Vide Fab. 84. & 185. *Nuptiarum conditionem* appellat interpres Apoll. Tyrii Hiſt. à Marco Velſero editus. *Rex*, inquit, *ut audivit, quæ audire nolebat, reſpiciens ad juvenem ait, noſti nuptiarum conditionem?* Cujus aures non radat illud, *exclamat à longe?* Barbarorum hæc lingua eſt. Albricus de Imaginibus Deor. cap. 4. *A longe vero Python ſerpens maximus erat.* Scio Græcos dicere ἀπὸ μακρόθεν. Latinè ergo dicas *a cœlitus?* Atqui hoc eorum linguâ eſt ἀπ' ὀυρανόθεν. Apollinarius Metaphraſi Pſ. 148.

Μέλψατέ μοι κῦδος ἀπ' ὀυρανόθεν βασιλεῖος.

Ita Alcimus Avitus lib. 2. *ex tunc* pro ex illo tempore, quia Græci ἀπὸ τότε. Matth. cap. 16. ℣. 21.

Ex tunc paulatim retro ſublapſa referri.

Et Fortunatus:

Sumpſit ab ipſo ex tunc Adam patre terra dolorem.

Inter-

Interpres vetus, Ps. 2.

Amodo resilire viâ propercti iniquâ.

Amodo ἀπ' ἄρτι. Ποιητικώτερα etiam illa *Euandrus, Periandrus, Mæandrus.* Charis. lib. 1. *Omnia, quæ apud Græcos per γρὸς, aut per τρὸς, aut per δρὸς, aut per κρὸς efferuntur, hæc omnia, amißâ Græcâ extremitate, & per ER elata ut secundæ declinationis declinantur: ut ἀγρὸς ager agri, ἀντίπατρος Antipater, tri. Μένανδρος Menander, dri. Τεῦκρος Teucer, cri. Quanquā Virgilius extulit Teucrus, Euandrus.* Imitatur id ψευδώνυμος Cres ille Dictys lib. 1. *Thessandrus Polynicis.* Censorinus lib. de die natal. *Cassandrus.* Scholiastes Germanici in Leone: *Periandrus Rhodius.* Barbarismi in poëtis μεταπλασμοὶ, solœcismi schesmata appellantur: in solutâ oratione nomen suum retinent hoc genus vitia. Testem producit Ovidium Fab. 184. & Fab. 80. his verbis. *Ideoq; dicitur alternâ morte redemtus*: ad versum Virgilianum alludit. Æn. 6.

Sic fratrem Pollux alternâ morte redemit.

Quod quam conveniens ſit utriusq; æquali, judicent Critici. Ego, ſi ὁμόψηφον aliquem invenirem, libenter hoc opus meum non Aug. liberto ſed terrigenæ alicui Aviano, qui tempore propemodum jam emorientis rei Romanæ undique illud ex veteribus *Scholiaſtis & Mythologis conſarcinaverit, adſcribendum cenſerem, cum ob dictionem ipſam, quæ non plebeitatem tantum, quâ unâ videri posſit referre aſſumptum patronum, ſed peregrinitatem, & nonnnquam barbariem ſapit: tum quod clarè in Barthii membranis viſatur: *Explicit feliciter Avianus de fabulis poëtarum & Heſiodi.* Et tu jam oſcitas forſan, mi lector, & me tœdet quoque diutius his immorari. Suſtine, oro te, adhuc pauliſper: paucis te abſolvam. Si librum hunc fabularum & poëtica Aſtronomica ejuſdem eſſe volumus parentis fœtum, id quod præter Volaterranum & Mycillus videtur exiſtimaſſe, tenemus impoſtorem, tanquam ſoricem ſuo ſe prodentem indicio, Lib. 4. ubi de planetis agit, hi Prudentii verſus ex libr. 1. contra Symm. leguntur:

Eſt

Est qui conspicuis superos quæsivit in
astris,
Ausus habere Deum solem, cui tra-
mite certo:
Conditio imposita est vigilem tolerare
laborem.

Sequuntur paulo inferius etiam isti ex eodem libro:

Deniq; cum Luna est sublustri splendet
Cum subcincta jacit calamos Latonia
virgo est,
Cum subnixa sedet solio, Plutonia
conjux.

Quid dicemus? Alterutrum profectò, aut è margine in textum irrepsisse hos versiculos, aut Prudentii ævo inferiorem esse Hyginum fatearis necesse est. Sed, ut verum tibi fatear, prius verius esse puto. Non tamen de Scholiis Germanici, in quibus sub finem perquam appositè iidem de Lunâ adducuntur, sed ita, ut Christianum se fuisse apertè præ se ferat ille Scholiographus. Hem tibi hominis verba: *Jam vero, quia de ejus cursu vel ordine sub brevitate diximus, restat, ut quid de eâ gentiles senserint, edicamus.* Hæc scri-

pſeram, cum poſtea vidi etiam τὸν πάνυ Gronovium plumbei plura, quam aurei ſeculi veſtigia in hoc deprehendiſſe ſcripto, cum hæc notaret ad Virgilii vitam: *Facelinam puto reliquiſſe auctorem; etſi Facelitis dicatur à Servio in proœmio ad Bucolica. & ad Æn. 2. ut & Hygino Fab. 116. Quorum utervis quod ibi habet, ex altero deſcripſit, & juvari uterque ex altero poteſt.* Dubitat, ut vides, utrum Hyginus an Servius cenſendus ſit antiquior. Atque hæc exercitii causâ dicta ſunto. Tu interim, benevole lector, contentus eſto hoc Catone. Plura his & meliora tibi dabit, qui ab ingenio & doctrina, quibus nos æſtivè nimis viaticati ſumus, copioſè inſtructus eſt. Cæterum loca illa, quæ hic tetigimus accuratius à nobis in ipſis animadverſionibus ad Hyginum examinabuntur.

INDEX

INDEX AUCTORUM,

qui præter Hyginum in notis emendantur, explicantur, notantur.

Litera D. Dissertationem. G. notas ad Genealogiam, Numeri adscripti numerum fabularum notant.

A.

Abbas Columbanus. notatus. 223

Acta S. Genovefæ. illustrata. 14

Albricus. notatus. D.

Alcuinus. ibid.

Alcimus Avitus. ibid.

Ampelius. emendatus. 165. 196

Anthologia emendata. 30. 65

Antonius Musa. notatus. 101

Apollodorus. emendatus. 9. 15. 30. 181

Auctor fragmenti Traguriensis. defensus. 41. *emendatus.* 108

Auctor Orig. Gentis. Rom. emendatus 15

B.

Barthius. reprehensus. 36. 41. 47. 77. 118. 139. 140. 177. 257.

Bochartus. ejus memoriæ lapsus. 95

C.

Cæsarius. defensus. D.

Casaubonus. defensus. 196

Catalecta. emendata. D. 4. *illustrata* 17 *notata.* 223

Cha-

Charisius. notatus. 224

D.

Dares Phrygius emendatus. 97

E.

Erasmus. reprehensus. 41

F.

Festus. emendatus. 184

Fortunatus. reprehensus. D.

Fulgentius. emendatus. 104. 166

notatus. 7

G.

Glossæ Græco-Lat. emendatæ. G. 17. 38

Gregorius Nazianzenus. emendatus. 51

H.

Hen. Stephanus. reprehensus, 199

Hygin. Astron. illustratus. 99

I.

Inscriptiones. emendatæ. D. 59. 126

Interpres Apollodori notatus. 70

Macarii. 14

Homeri 128

Moschi. 30

Tzetzis. 25

Psalmi secundi. D.

Iustinus. defensus. 225

Nota-

Justinus notatus. 196
ejus emendatio firmata. 163
L.
Lipsius. defensus. 196
Lubinus. notatus. 30
Lucas Euangelista. illustratus. 4
Lucianus. emendatus. 36
Lutatius. emendatus. 198
M.
Martianus Capella emendatus. 30
notatus 223
Matthæus Euangelista. explicatus 14
Maximinianus. tentatus 254
Micyllus reprehensus. 28.41.61.66.92.97. 120.126
Mela. emendatus. 19
Natalis Comes. reprehensus. 6.14.155
P.
Paulus Apostolus. explicatus. 25
Petronius. defensus. D. 41.147
Plautus. explicatus. 34
Plinius Junior. defensus. 199
Priapea. emendata. 15.66
S.
Scholiastes Callimachi. emendatus. 139
Ger-

Scholiastes Germanici. emendatus. G. 3.15. 130.147.157.177.183.195.197
notatus. 3.99
Homeri. emendatus. 15.19.63.65. 82.127.140.179
Scioppius. notatus. 196
Schottus. notatus. 125
Seneca Rhetor. emendatus. 25
Servius. emendatus. G. 9.14.22.30.41. 57.64.173.182.194.195.198. 199.243.247.274
explicatus. 41
notatus. D. 14.81
Sextus Platonicus. notatus. 101
Sulpicia. defensa. 125
Symmachus. defensus. 196

T.

Tzetzes. emendatus. 250

V.

Valerius Maximus. emendatus. 254
Victor Junior. notatus. D.
Victorinus. emendatus. 277
Vossius. ejus ἁμάρτημα μνημονικόν. 108
defensus. 195.

THO-

THOMÆ MUNCKERI
Notæ & Emendationes
AD *HYGINUM.*

AD GENEALOGIAM.

ÆRica.) Reſcribam,etſi manu ſuſpenſa : *Erythia.* Apollod. lib. 2. Ἐρυθειάδης Αἴγλη, Ἐρυθεία, Ἑσπ. Ἀρέθουσα A Fulgentio in Virgiliana continentia appellantur:

Ægle, Heſperie, Medusa, Arethusa

Superbia ingeſtum.) Procul omni dubio cum Micyllo corrigendum *Superbia, Egeſtas.*

Ptolus) *Polus* eſſe legendum patet cum ex illis, quæ paulo inferius habentur, tum ex fab. 140.

Coemſe) Lego: *Cometes* Nam homines hi monſtroſi φοβεροὶ ταῖς ὄψεσι· κατεφαίνοντο, καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων. Apollod lib 1. Mallem tamen *Menœtius*, niſi tam longè à vulgatâ ſcripturâ recederet. Ita nos quondam, nunc ſtylum vertimus, & *Cœus* ſcribendum cenſemus. *Enceladum* & *Cœum* conjungit etiam Virg Æn IV. 179.

Extremâ (ut perhibent) Cœo Enceladoq; ſororem

Progenuit

Ienius agrus.) Repono, donec alius melius divinet: *Clytius, Agrius.* Nam inter gigantes hi duo ab Apollodoro recenſentur. Tum *Agrius* ſanè perquam aptum viro ſemei nomen. fab. 175. *Agrius Parthaonis filius.* Hinc & cani datur fab. 181.

Alemone) Emendo: *Alemon.* Τὸ e ex ſequenti voce adhæſit. Idem peccatum admiſſum infra in Nereidum indiculo, ubi *Cymothoea*, *Actea*, pro *Cymothoe*, *Actæa.*

Erylus, Effra) Repono: *Eurytus, Echion.* & mox pro *Menephiarus*, *Abſeus*, *Menephiaraus*, *Aſius.*

Polibætes) Noli dubitare, quin legendum ſit, ut eſt apud alios Mythologos, *Polybotes.*

Colophomus) an *Polyphemus*?

Melia) Meliæ arborum ſunt Nymphæ, de quibus interpretes Callimachi ad Hym. 1. & 4. Scribas hic mecum *Melie* vel *Melia.* Nomen id muliebre, quod occurrit etiam infra fab. 17. Nec movet me, quod *Melie* Apollodoro Nereidibus accenſetur. Nam hæc cognatorum numinum vocabula confundit nonnunquam noſter.

Admeto) Notanda Græcæ vocalis mutatio Ἀδμήτη Admeto, ita infr. Xantho ex Gr. Ξανθώ.

Silvo) *Zeuxo*, ni fallor, ex Gr. Ζευξώ.

Pasiphe) *Pasithoe* est in Oceanitidum catalogo Hesiodi. & ita hic scripserim.

Euagoreis) *Euagore* lege ex Gr. Ἐυαγόρη. etsi hanc, ut & Menippen, inter Nereidas numerant Hesiodus & Apollodorus.

Lyriscitia) Coaluerunt hic, si quid judico, duo vocabula, ut & in duobus sequentibus nominibus. Forte fuerunt *Liriope*. *Cythia*.

Teschinoeno) Conjicio: *Tyche*, *Pheno*. & mox pro *Clitemneste*: *Clytie*. *Menestho* ex Gr μενεσθώ.

Piecus) Malim: *Perseus* ex Hesiodo, ubi Πειρηΐς.

Thoumas) Lege: *Thaumas* ex Hesiodo & Apollod

Cymothea) *Cymothoë* modò legendum dixi ex Gr. Κυμοθόη & mox *Actæa* ex Ἀκταίη

Doto) Virg. Æn. 9. vers 102. *Nereia Doto*. ubi malè quidam *Clotho*.

Protho) Imo *Proto* scribendum ex Gr. Πρωτώ. *Proteus* nautæ nomen fab. 134 Pariter peccatum in *Galathea* & aliis

Dynomene) Scribas: *Dynamene* ex Hom. Hesiod & Apollodoro.

Callianassa) Clarissimus Grævius videtur legisse *Alamissa*, cum notaret ad Hesiodi Theogoniam: *pro* λυσιάνασσα *mendosè Hyginus Alamissa*. Callianassam suam Hyginus habet ex Homer. Iliad. Σ.

Panope) Refingas: *Panope* ex Homer Hesiod. & Apollod.

Nimertis) Ita scribit more suo pro *Nemertes* ex Gr. Νημερτής Solet enim η exprimere per ι. vide quæ notamus ad fab. 31.

Panopea) Grævius: *Pantoporia*, quod jam præcesserit Panope.

Mera) *Mara*, & mox *Orithya* scribendum ex Gr. μαῖρα, ὠρείθυια. Homer. Iliad Σ.

Æmathia) Scribe: *Amathea* vel *Amathia* ex Gr. ἀμάθεια apud Homerum.

Drimo. Xantho. Phyllodoce.) Virgil. IV. Georgic. v. 336.

Drymoque, Xanthoque, Ligeaq;
Phyllodoceque.

Cleio) *Ceto* notavit in margine Micyllus. frustra Virg. eodem lib v. 341.

Clioque & Beroe soror, oceanitides ambæ.

Clymene) Doctissimus Grævius *Eulimene*

Eurydice) *Eunice*: Idem.

Ex Phorco & Teteo) Abit hic à cæteris Mythologis Hyginus, qui ex Phorco & Ceto cum φορκυάδας illas Γραίας, tum Gorgones natas voluit Apollod. lib. 2. ἐπὶ τὰς φόρκυ γίνεται θυγατέρας, ἐνυὼ καὶ πεμφρηδώ, καὶ Δεινώ ἦσαν δὲ αὗται Κήτους καὶ Φόρκυ θυγατέρες ἀδελφαί, γραῖαι ἐκ γενετῆς. Hesiod. Θ. v. 270.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους
Ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσι

Ath-

Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ' αἳ ναίουσι, πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθενώ τ', Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.

Ex his versibus simul discis apud Apollodorum esse legendum. Ἐνυὼ καὶ Πεφρηδὼ, & in Hygino nostro *Pephredo* & *Stheno*, quæ corruptè quoque *Stennio* appellatur à Germanici Scholiaste in Perseo.

Ex Polo & Phœbe) Apollod. lib. 1. *Cœo ex Phœbe Asteria & Latona. Crio & Euribœa Ponti filiæ nati sunt Astræus, Pallas, Perses.* Reponas ergo licet in Hygino *Perses* pro *Perseis*, & pro *Aphirape Astræus.*

Ex Hyperione & Æthra) Hesiod. Θ. vers. 371. Schol. Homer. ad Iliad θ. vers. 480. Schol. Pindari ad Isth. Od. 5 Apollod. lib. 1. *ex Hyperione & Thiâ.*

Ex Astræo & Aurora) Apollod. lib 1. ἠοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα. Etiam virgo Astræa. Arat. Phænomenis.

Calypso) Hæc locum hic habere non potest. Inspice fab. 192, & Hyginum facile ex Hygino emendabis.

Juventus) Scribe: *Juventas.* Juventus ipsi juvenes, Juventa ætas Juventas Dea, si credimus Grammaticis. Vide Freinshem. ad Flor. lib. 1. cap 7.

Ex Jove & Moneta) Moneta Hygino est, quæ Mnemosyne à Græcis appellatur. Turneb. Adv. lib. 18. cap. 43.

Molpheus, Tione) Malim: *Molpe, Pisinoe.* Controversa Sirenum origo, controversa etiam nomina. Scholiast. Homer. ad Odyss. M. vers. 39. Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς παρθένου (malè in Aldinâ & Bedrotianâ editione παρθένος) αἱ σειρῆνες, κατ' ἐνίους δὲ Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν Μουσῶν. ὀνόματα δὲ αὐτῶν ἀγλαοφήμη, θελξιέπεια, πισινόη, καὶ λίγεια. Alia nomina ex aliis tibi dabit Natalis lib. 7. Myth. cap. 1.

Ex Neptuno & Amphitriene) Rescribam: *Amphitrite*, donec me aliquis Amphitrionem & Amphitritem eandem esse doceat. Servius ad Æn. 1. vers. 148. *Triton similis Deus marinus, Neptuni & Salatiæ* (L. Salaciæ) *filius Deæ marinæ ab aquâ salsâ dictæ.* Glossæ: *Salacia*, ἀμφιτρίτη, Νηρηΐς. *Salmacia aqua*, ἁλμυρὸν ὕδωρ. Lege: *Salmacia.* Scilicet, ut à vinum vinaceus, ita à salum salacius, & à salina salinacius vel salinaceus. Nam in his licentia derivationis est, ut loquitur Servius ad Æn. 1. vers. 181.

Ex Thaumante & (Electra.) Vide Hesiod. Θ. vers. 265. & Apollod. lib. 1. Cæterum pro *Podarce* reponendum *Podarge*. Vide quæ notamus ad fab. 14.

Ex Æetâ & Clytiâ) Hesiod. Θ. 960 *ex Æetâ & Idyiâ.*

Phaëtontides) L. *Phaëtontiades* Tzetzi sunt quinque: *Ægle, Lampetie, Phaetusa, Hemithea,*

Dioxippe. Ovidius tres, noster infra fab. 154. septem numerat. Scholiastes Germanici in Eridano octo. Verba ejus adscribam: *Sorores quoque Phaëtontis in arbores populos versæ sunt, lacrymæque earum in electrum durare* (L. durari) *dicuntur, Heliadesque appellatæ, ipsas autem nomina habuisse; Merope, Helie, Ægle, Ægiale, Petre, Phœbe, Chaerie, Diosippe*. Leg. *Dioxippe*. In Hygino hoc loco pro *Merore Merope*, & pro *Etherie Ætherie* substituendum ex fab. 154.

NOTÆ ET EMENDATIONES AD FABULAS.

FAB. II.

I*Nus*) Infra fab. 186. *perfidia Theanus*. Virg. Æn. 9.

Fatidicæ Mantus & Tusci filius amnis

Ad quem versum Servius: *Mantus genitivus est Græcus: nam si Latinè declinaveris Mantonis facit, sicut in Plauto legimus Jonis*. Audacter quidem, sed nullus dubito, quin verè corrigam, si legam similiter fab. 234. *Jovus & Callistus filius*: & fab. 13. *Gubernator navis Argus*.

Dedidit necandos) Donatus ad Ter. Andr. I. 2. *Dare est quod repetas; dedere est ad perpetuum. Damus amicis: dedimus tantum hostibus*. Hyginus tamen infra fab. 8. *Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum*.

Ei caliginem injecit) Caligo est ἀορασία, οἱ ό. Gen. 19. vers. 11. τοὺς δὲ ἄνδρας ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Hygin. fab. 98. *Diana virginem miserata est, & caliginem eis objecit*.

Ab Jove insaniâ objectâ.) Sic infra fab. 166. *Illa à Minervâ insaniâ objectâ se in mare præcipitarunt*. Hoc est, quod Ovidius dicit 1. metam. vers. 725. *oculis objectat Erinnyn*.

Nebula) Νεφέλη nomen proprium est, quod perperam Latinè extulit *nebula*, cum deberet *nephela*. Eundem errorem errat Germanici Scholiastes; *Aries*, inquit, *ut Hesiodus & Pherecydes dicunt, inter astra collocatus est propter Phrixum & Hellen Athamantis & Nebulæ filios*.

Hellespontum pelagus est appellatum) Apollod. lib. 1. ὤλισθεν εἰς βυθὸν ἡ Ἕλλη. Κἀκεῖ θανούσης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Scholiastes Germanici in Ariete; *Quod pelagus ab Helles nomine Hellespontus vocatur*. Quis non judicet hinc *Hellespontus* esse scribendum? Sed hæc loca dum considero. fab. 3. *in Hellespontum mare se præcipitavit*. fab. 84. *in patriam adduxit suam, quod Peloponnesum appellatur*. Hæc loca dum considero, inquam, incipio dubitare, an non *Hellespontum mare*, ut *mare Euxinum*, dixerit. fab. 21. *In mare*, inquit, *quod dicitur Euxinum*.

xinum. At superstitio forsan ista, non religio est. Corrigas ergo: *Hellespontus, Peloponnesus.* Sed ecce, ut *Hellespontum pelagus* Hyginus, ita *mare oceanum* Ampelius cap. 2.

* *Aqua & qua mare oceanum.*

Arietem) Chrysomallum nempe, qui corruptè *chrysovellus* dicitur à Germanici Scholiaste. Verba ejus hæc sunt: *Genitum autem hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis* (Hyg. fab. 188. Bisaltidis) *filia, quam cum adamasset, in insulam Chrumissam traduxit, inque Jo vem* (*l. ovem*) *convertit, cum qua in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chrysovellus natus.* Vide notas ad fab. 188.

In templo Martis posuit) h.e, ἀνέθηκε. Sulpic. Sev. lib. I. Hist. Sacr. *gladium postea in templum posuit.* Joseph. τὴν ῥομφαίαν ἀνέθηκε τῷ θεῷ.

Quæ liberos procreavit) Fab. 72. *quæ cum filium procreasset.* fab. 186. *à conjuge Theano petebat, ut sibi liberos procrearet.* Virg. Æn. 10. vers. 705. *Cisseis regina Parin creat.* Ita *generare* de sexu sequiore Festus: *Prægnans velut occupata in generando.* Et suum γεννᾶν Græci. Judic. cap. 11. vers. 1. ἡ ἐγέννησε τὸν γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε.

Calliopen) *Chalciopen* scribendum. Vide fab. 21.

Ad sororem Medeam commendatus est) Sic fab. 96. *Commendavit eum in insulam Scyro ad Lycomedem regem.* Lege: *in insulâ.* Commendare est concredere, deponere. Justin. lib. 35. cap. 2. *Initio belli Demetrius duos filios apud Gnidium hospitem cum magno auri pondere commendaverat.* Usus hac loquendi formula etiam Servius Æn. 2. vers. 476. SCYRIA PUBES. *à Scyro Insula una de Cycladibus, in qua fuit Lycomedes pater Deidamiæ, quam Achilles, commendatus sibi a matre Thetide vitiavit, unde Pyrrhus natus est.*

4.

Ex quâ duos filios.) Suppleo: *susceperat.* & tollo asteriscum.

Cœpit velle) h.e. voluit. fab. 122. *Regnum Mycenis occupare cœpit.* Hellenismus est, quo præter alios perquam crebro utuntur Petronius & noster Hyginus. Lucas in Actis cap. 1. περὶ πάντων ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν. *De omnibus, quæ Jesus fecit & docuit.*

5.

Toto generi.) Reponendum: *toti*, nisi per archaismum excusare velis, de quo vide Giphanium Indice Lucret. & Scioppium Veris. lib. 1. epist. 1.

6.

Agrisopes) Micyllus in margine suæ editionis curavit appingi: *Ar yopes. ita à Pherecyde appellatur.* Hoc debet Natali, qui ita scribit lib. 8. Myth. cap. 23. *Cadmum Pherecydes lib. 4. historiarum ex Agenore & Argyope, Nili fluvii filia natum esse tradidit.* Sed, ni fallor, *Agriope* scribendum; neque enim Græca vox *Argyope*, nec immunis ab errore Natalis. Lib. 5. cap. 13. ex Tzetze inter Nio-

bes filios *Eupnytum* recenset, cum scribere deberet *Eupinytus* ex Gr. Εὐπίνυτος. *Agriopen* ipse Hyginus appellat fab. 178. at in margine Micyll. *Argyrope*; quod summopere probo.

Conversi sunt) Poëticam magis, quam pedestrem orationem sapit. Tamen iterum ita noster, fab. 127. & Sallust. Jug. cap. 100. *Bocchus cum peditibus postremam Romanorum aciem invadunt.*

7

Epapho) *Epopeo* ex Pausania reponi jubet Micyllus.

Zeton ἀπὸ τοῦ ζητεῖν) Atqui Ζῆθος Græcè scribitur, non Ζῆτος. Ita ludit more suo Fulgentius lib. 2. Myth. *Teresiam in modum temporis posuerunt, quasi θέρους αἰὼν, id est, æstiva perennitas.*

8.

Minitans periculum) Si tibi non placet Barthiana correctio, *vitans*, quæ mihi quoque in mentem venerat, lege meo periculo: *imminens periculum*. fab. 10. *mortem effugit.*

Stabat) Id est, commorabatur, diversabatur, manebat, dum domo aberat. Hinc *stabulum* & *statio* pro tabernâ & diversorio apud veteres. Prævit nobis ad hanc explicationem Barthius. Ita σταθμὸς apud Græcos. Jer. cap. 9. v. 2. Hesych. σταθμοὶ, ἐπαύλεις.

Advectam domo) Aut τὸ *domo* tertio casu posuit exemplo Catonis & Horatii, aut *advectam* ἀντὶ τοῦ *avectam*. Vide, quæ notamus ad fab. 123. Ovid. 1. Met. vers. 677.

Hac agit, ut pastor, per devia rura capellas,
Dum venit, adductas.

9.

Semedustum) *Semela bustum* Turnebus.

Dionei filiam) Noli dubitare quin *Diones* legendum sit. infra fab. 82. *Tantalus Jovis & Plytones filius procreavit ex Dione Pelopem.*

Cincta viri cultu) Hoc est, altè cincta, ut viri solent. Petit à Jove & impetrat apud Callim. Hym. 3. ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι λεγνωτόν. Auson. epigr. 38.

Nec bis cincta Diana placet, nec nuda Cythere.

Ad illum virilem cultum respexit Petronius: *Et præcincti certè altius eramus.* Minutius Felix: *Diana interim est altè cincta venatrix.* Altè venatores, altè etiam cincti viatores Horat. lib. 1. sat. 5. vers. 5.

Hoc iter ignavi divisimus, altius ac nos
Præcinctis unum est.

Corrige ex hoc loco Servium ad Æn. 1. vers. 214. Accinctos autem industrios dicimus, ut Horatius: *Altius ac nos præcincti sumus.* Lege, inquam: *præcinctis unum est.*

Apollo vestem deorsum) Supplet Micyllus; *haberet*. Pingit habitum citharœdicum. Tibullus;

Ima videbatur talis illudere palla.

De eodem Apolline Ovid. 11. met. vers. 166.

Venit humum Tyrio saturatá murice pallá.

Manere) Præferam: *manare*. Apollod. lib. 3. καὶ χεῖται δάκρυα νύκτας καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου. Vide Palæph. cap. 9 & Scholiast. Hom. ad Iliad. ω vers. 602. Perquam elegantes sunt hi versus Callimachi Hym. Apoll. vers. 22.

Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος.
Ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται.
Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.

10

Seti) Barthius ad Statium *Zethi*, hoc est, Thebis.

Periclymenes) Editio Micylli, *Periclymenus*. Scribe *Periclymenus* ex Gr. Περικλύμενος. Mulieris nomen *Periclymene* fab. 14.

In Ilio) Barthius ad Statium *in exilio*.

Chloris) Scribo: *Chloridis*. Non mutarem, nisi haberetur infra fab. 14. *Ampyci & Chloridis filius*. In vett. Inscriptionibus: *Isis* pro Isidis, & *Isi* pro Isidi.

11.

Eupinus) Corrupta hic multa, quæ ex parte ita emendo: *Eupnytus Sipylus. Astycratea. Agenor* pro quo Ovidius exhibet *Alphenorem* lib. 6. met. vers. 248.

12.

Cretei) Scribendum; *Crethei* nam Græcè Κρηθεὺς appellatur. Κρηπὺς autem Minois filius natu maximus fuit, & regni successor. De quo vide Iosiam Mercerum ad Dictyn Cretens. lib. 1.

Eubenum) Apollodoro & Apollonii · *Amaurus* est lib. 1. Cæterum *Eukenus* scribit pro *Euenus*. & *Phr..hates* Tacitus 2. An. cap. 1. qu. Græcis Φραάτης.

14.

Urbe Flevá) Micyllus: *Pimplea fortaßis* Sic enim *Apollonius* Nempe lib. 1 vers. 25. Strabo lib. 7 ἔχει ἡ πόλις τὸ Δῖον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἔνθα ὁ Ὀρφεὺς διέτριβεν. Scribe ergo: *Pimplea* vel *Pimplea*.

Phyllas montis) Lege *Phyllei*. non enim Φυλλαῖον, sed Φυλλεῖον dicitur Scholiast. Apollonii ad lib. 1. Τὸ Φυλλεῖον ὄρος μαγνησίας ἢ δὲ περισία χώρα ἡ πόλις, ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλεῖον.

Matre Periclymene) Micyllus: *Clymene*. Bene Scholiast. Apoll. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου.

Calcedonie, *Chalcedonie* scribe ex Apollonii Scholiaste. τὸ δὲ χαλκηδόνιον, inquit, ὄρος ὑπεράνω Φιρῶν.

Eurytus & Echion) Repone *Erytus* ex Apollonio. Malè *Erythus* scribit Natalis, qui hos ex Isâ Nympha susceptos à Mercurio narrat. Hinc discis infra fab. 160. pro *Echo Echion* esse scribendum.

Filiæ filius) Lege: *Filii*. Ἐρμείαο υἱεῖς Apollonio.

Hic ostendit) Atqui non Æthalidæ, sed Cæneo hoc tribuunt. Vide Ovidium lib. 12. met. & Græcos Scholiastas Servius ad Æn. 6. *Canis, virgo fuit, quæ à Neptuno pro stupri pretio meruit sexus mutationem. Fuit etiam invulnerabilis, qui pugnando pro Lapithis contra Centauros crebris*

bris ictibus fustium paulatim fixus in terra est.

Connubium) Est ex intimo Latio, ἀντὶ τῦ *concubitum* Ita γάμ☉ pro μίξις apud Aristanetum.lib.1 epist.21.Notum illud: *Moriar nisi nubere dulce est* Hinc nubere etiam ad pecora transfertur, quibus nihil nuptiarum,nisi coitus,notum.Prudent contra Symm.lib.1. *Mortalis mire connubium.*

Quod est nunquam(&c.) Glossemata,mihi crede.Singulis fermè paginis, si Palæphati more istiusmodi animadversionibus uti voluisset, hæc inculcasset.

Lyparensis) Imo *Titarensis*, Hygine. Τιταρήσι☉ est Apollonio. Quod observatum video etiam Micyllo.

Dolopeidem urbem) Crimenen videlicet Scholiast. Apollonii, Κτιμένη πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε.

Theseus à Træzene) Sic præter alios & auctor fragmenti Traguriensis; *Oves à Tarento.* Cæterum Theseum & Pirithoum non esse comitatos vult Apollonius, quod apud inferos in vinculis tenerentur. Vide ejus Scholiasten.

Apollonius Atthida vocat) Nempe lib.1.vers.93.

Eribotes Teleontis filius) Sub finem hujus capitis *Euribaten* appellat Ἐρυβώτης est Apollonio. Sed Herodorus, ut annotat Scholiastes, ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς Εὐρυβάτην καλεῖ, καὶ φησιν αὐτὸν τελέοντ☉ υἱόν.

Alcontis filium) Lege: *Alconis* Ἄλκων☉ inflectit Scholiastes Apollonii ad vers. 97. lib.1.

Pelle taurina lanugine adopertus) Hoc vult, pelle taurinâ pilis hirsutâ tectum fuisse Argum. Sic Joan Baptista apud Matth. cap 3. εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, hoc est, è pelle cameli habente adhuc suos pilos. Admodum familiaris mos ille tegendi se vestibus antiquis fuit. Hinc λεοντῆ Herculis αἰγὶς Jovis. Hinc scutum à σκύτ☉, quod ex corio, galea ἀπὸ τῆς γαλῆς, quod ex pelle mustelæ antiquitus fieret, Virg. Æn.1.vers.-70:

Inde lupæ fulvo nutricis tegmine Lætus.
Romulus excipiet gentem. Ibi Servius. FULVO TEGMINE, *id est, pelle lupæ, qua utebatur more pastorum. Sed hoc multi reprehendunt, cur nutricis tegmine usus sit, quæ gemina ratione refutantur: vel falsitate fabulæ, vel exemplo Jovis, qui capræ nutricis utitur pelle, unde Græce* αἰγιαλὸς *appellatur* Lege αἰγίοχος. Ut tegmen lupæ Romulo Virgilius, ita Homerus Agamemnoni Leonis tribuit Iliad κ. 23. Pardi Menelao ibid. v.29. & Paridi Iliad. Γ. vers 17. Nimirum Heroum, Pastorum & Venatorum gestamen pellis. Vid. Virg. Æn 1. 327 5.37.7.66.

Phliasus) Ab Apollonio *Phlias* appellatur.

Ex Phliunte) Scholiast. Apollon. ad lib 1. vers 115. *Phliusam* appellat Phliantis matrem ab aliis *Cheonophylem* appellari notat

notat Micyllus. Scribi debet: Apollon. lib. 1. verf. 173. & ibid. Scholiaft. Vide Scholiaft. Apollon.

Chthonophyle ex Gr χθονοφύλη

Amymones) Lege *Amymones*. Schol. Apollon. ἀπ' ἧς τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ, καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ.

Caftor & Pollux) De Caftore & Polluce mox gloffema ineft, inquit Barthius. Procul dubio hæc verba, *alii Spartanos dicunt*, notat. Sed ita etiam infra noster fab. 139. *Qui Græce Curetes funt, alii Corybantes dicuntur*. Lege *dicunt*.

Noctu nullum vidiffe) Barthius, *multum*. Bene: quanquam videri primâ fronte poffit voluiffe alios ei abrogare illud πολυθρύλλητον ὀξυδερκές. Dubitante de illius vitiâ aci Apollonius lib. 1. Εἰ ἐτεόν γε πέλει, inquit, ἀνέρα κεῖνον &c.

Quod aurifodinas norat) Palæph. fab. 10. *In metallorum inquifitione lucernas fecum intra terræ penetralia circumferens furfum æs ferrumque reportabat*.

Nilei) *Nelei* fcribe: Περικλύμενος Νηλήϊος. Corruptius infra *Mileus* pro *Neleus*. Vide notas ad fab. 30.

Amphidamus) Lege: *Amphidamas*, ut Polydamas.

Eges) Scribe mecum: *Aleo*. Apollon. υἷες δύω Ἀλεοῦ

Augeas) Hic eft ille Augeas, fi credimus Schol. Apollon. Cujus ftercus bovile abluit Hercules.

Hic fuit Electus) Micyllus; *Eleus*, *matrem autem alii Hyrmi-nen vocant*. Nil pote melius. Vide

Euphemus Neptuni) Micyllus: *Apollonius autem Polyphemum vocat*. Videlicet lib. 1. verf. 179. Sed vide quid ad eum locum obfervet Hœlzlinus.

Ipetacli) Scribe ex Apollonio; *Hyperafii*.

Arcas curfor) Si Lacedæmonius, quomodo Arcas? Lege; *acer*. fupra; *Item Idas acer, ferox*. Reftituendum hoc vocabulum in catalectis Pithœi lib. 3.

Quintilio victus jacet hic Æmilius igni,
Materiem fati cui dedit ater amor.

Lege: *acer*. Id eft, velox. Virg. Æn. verf. 224:

Præcipue pius Æneas, nunc acris Orontis,
Nunc Amyci cafum gemit. Ibi Servius. ACRIS. *Fortis alias velocis Quidam acrem in unamquamque rem vegetum ac nimium tradunt*.

Alopien) Si rectè fe habet fcriptura in Natalis Myth. lib. 7. cap. 6. legit ille in Hygino, *Alopen, Acheloen. Aëllopum* alteram appellat Apollod. lib. 1. pag. 47. Scholiaft. Hom. ad Iliad Π verf. 150 Ἅρπυιαι δαίμονες ἁρπακτικαί. ὧν τὰ ὀνόματα Ἀελλὼ, ὠκυπέτη, ποδάργη. Virg. Æn. 3. nominat *Aëllo, Ocypeten, Celæno* Ad quem locum plenius fabulam narrat Servius. Sed malè *Zethum* appellat, qui Græcis eft Ζήτης.

Minyæ funt appellati) Minyas rex Orchomeni fuit, unde populus univerfus Minyæ dicti, Vide Homer. Schollaft. Catal.

verſ. 18. & Apoll. lib. 1. verſ. 229. & ibidem Scholia, quæ exſcribere non eſt operæ.

Clymeni & Minyæ) Scribo: *Clymenes Minyæ filiæ filia erat.*

Juxta Cion flumenque Aſcanium) Vide Commentatores ad illud Propert. lib. 1 Eleg. 1.

Crudelis Minyis dixerit Aſcanius.

Corrupta in hac fabula Servius Eclog. 6 *Apud fontem Calcianinis cum aquatum iſſet, a Nymphis raptus eſt.* Scribe: *Aſcanii amnis.*

Cantus Cerientis filius) Scribendum cenſeo: Canthus Canethi, ex Apollonii lib. 1. verſ. 78.

In Mariandinis) an *Mariandyniæ*? Schol. Apoll. ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου. Probum tamen etiam *Mariandynis*.

Fuſte) Rectius, me judice, ſcripſeris: *furtis*.

Meda) Lege: *Medea*. Vide fab. 21.

Hylas) Quomodo raptus fuerit, narrat diſertè Anton. Liberalis. Sed facit eum Κήυκος filium.

Proreta) Ovid. 3. metam. verſ 617. *proræ tutela melanthus.*

Tutarchi) Refingendum: *Tœcharchi*. Τοίχαρχος, qui præeſt remigibus, qui ſunt in lateribus navis. Ita correxeram, ſed jam occupatus à magno Turnebo, cum vidi Cl. Schefferum in perquam erudito opere de mil. nav. lib. 4. cap. 7. Legere; *Tucarchi*: Adi ipſum.

Ad pitulum) Quid *Pitylus* ſignificet explicat Turneb. Adv. lib. 28. cap. 43. Sed rectius legi putem *portiſculum*. Quæ autem differentia ſit inter portiſculum & celeuma perſpicuè docet Schefferus modo laudati operis lib. 3 cap. 1.

Celeuma) Rutilius lib. 1. Itin.

Dum reſonat variis vile celeuma modis.

Nempe κέλευμα pro κέλευσμα dicitur etiam Græcis. Magno clamore id dicebatur. Hinc Macarius Homil. 6. eos, qui altâ voce inter precandum utuntur, comparat celeuſtis. οἱ γὰρ, inquit, κράζοντες καὶ χειρονομοῦντες κελευσταῖς ἐοίκασι. Interpres imperitè. *Proretis ſimiles ſunt.* Aliud proreta, aliud celeuſtes. Huc faciunt illa in Actis S. Genovefæ virginis cap 7. *pariterque omnes cum eo in modum celeumæ concinentes, magnificaverunt Deum, in cœlum clamore ſublato.*

In gubernaculo dextro) An habuit igitur in puppi duo gubernacula? ita videtur. Petron. *Nunc per puppim per ipſa gubernacula dilabendum eſt.* Schol. Germanici in Argo *quam, notatam in cœlo figuravit, ſed à gubernaculis ad malum,* Vide præterea quæ notamus ad fab. 168. & conſule hic iterum Schefferum lib. 2. cap. 5. Hygin. poët. Aſtron. lib. 3. *Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & ſub rejectum quinque, ad malum quatuor.* Hic vel ſolus, ni fallor, locus evincat, has fabulas, & poëtica Aſtronomica, non ejuſdem eſſe auctoris.

15.

Threſſas) Ancillas è Thraciâ oriundas. Quare autem ſuas uxores ſpreverunt? ὅτι κατὰ χόλον Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δυσοσμοι ἐγένοντο Scholiaſt. Apollon. lib. 1. confer Antigonum Hiſt. Mir. cap. 130. & Apollod. lib. 1.

Lemno acceſſerunt) Sulpic. Sev. Hiſt. Sacræ lib. 1. *Ægypto advenire*. Noſter infra fab. 108. *Tranſtulerunt Tenedo*. Victor Illuſtr. 77. *Truncus jactus Nilo*. Auctor Orig. Gent. Roman. *Creditum eum vivum abſumptum* (*l. aſſumptum*) *cœlo*. Julius Obſeq. de prodig. cap. 43. *ne unquam Romæ reverteretur*.

Eos) *Eas* ſcribi ſententia poſtulat.

Hoſpitio invitaret) Fab. 186. *duxit conjugio*.

Eunaum) Scribam *Euenum*? Apoll. lib. 1. γεινατο παῖδας Εὔνηον καὶ Νεβροφόνον. Εὔνηον eum appellat Schol. Hom. Iliad. H. verſ. 467. Sed nullus dubito, quin ex Strabonis lib. 1. corrigendus ſit uterque, & legendum: Εὔνεως. & hic *Euneum*.

Euſori filius) Euſori ex filiâ neptem facit Apollonius lib. 1. verſ. 948.

Quod poſtero die) τὸ quod eleganter redundat, Sall. Jug. 14. *Quod utinam* &c. Vide notata infra ad fab 52. In Priap. carm. 69.

Quid ? niſi Tenario placuiſſet &c.

Lego : *Quod niſi*. Scholiaſt. German. Arctophyl : *Quos cum incolæ Lycei montis cum occidere vellent*. Legendum eſſe *quod cum* quis non videat?

17.

Ceſtis) Aut *Ceſtibus* legendum, aut declinationem mutavit Hyginus. In catalectis Pith. lib. 4.

Fundit at October vina Falerna lacus.

Legebam à primo *labris*, quod ſcirem in iiſdem catalectis Hilaſium dixiſſe:

Labra per autumnum muſto ſpumantia fervent.

Nunc nihil muto Iſidor. lib. 13. Etym. cap. 19. *In Indiâ omnibus lacus ſalubrior*. Gloſſæ. *Dulci* πίθοι. Vix dubito quin ſcribendum ſit *laci*. Vide notas ad fab. 40.

18.

In honorem) Id eſt, honoris gratiâ. Gloſſema eſſe autumat Barthius. At Tomaſinus de Teſſeris Hoſpit. cap. 5. *In honorem & hoſpitium recipere idem ſignificat.*

Eum infeiaretur) Lego: *infeſtaretur*, activâ ſignificatione, ut fab. 37. *Itineri infeſtabantur*. Ubi ſcribendum exiſtimo *itinera*. Non inſolens hæc enallage. fab. 273. *certati ſunt curſu*. 274. *gladio belligeratus eſt*.

Extra venatum) An, *extra urbem venatum*? non puto. Infra fab. 248. *Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis ad Lycum regem*. Scripſerim ibi, ut hic habetur, *extra venatum*.

Iphis) *Tiphys* eſſe ſcribendum vel puer viderit. Quamobrem ſum-

summopere miror, quomodo hactenus retinere potuerint editores *Iphis*. Fab. 14. *Tiphys Phorbantis & Hymanes filius*. Apollod. lib. 1. *Hic Idmon vates ab agro percussus interiit. Tiphys hic etiam moritur*. Cæterum quis iit ἀζωρὸς ille, quem κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς facit Hesychius, velim quis me doceat.

19.

Novercæ crimine) Hoc est, criminatione. Horat. lib. 1. epist. 18.

Ut penitus notum, si tentent crimina, serves.

Mimus; *Difficilem oportet aurem habere ad crimina*. Gloss. *Crimen* ἔγκλημα, διαβολή.

Huic Phineo) Hanc fabulam paulo aliter narrat Homeri Scholiastes ad Odyss. M vers. 70.

Quæ petræ eum coiissent) Hoc est, κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν Adscribam verba Scholiastæ. Ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν. κἂν μὲν μεσολαβηθῇ μὴ πλεῖν. ἐὰν δὲ σωθῇ τότε περαίνειν τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ποιοῦσι καταχεθείσης τῆς περιστερᾶς διὰ τῆς οὐρᾶς, προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ δυοῖν πληγάδες πέτραι συνελθοῦσαι τῆς νεὼς συμμύουσιν, αὐτοὶ δὲ σώζονται; Transposita & corrupta hic quædam, quæ ita emendo; προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ πληγάδες πέτραι, καὶ συνελθοῦσαι τὸ πτερὸν τῆς νεὼς συμμύουσιν. Glossæ *Aplustra* πτερὸν πλοίου. Vide Apollod lib. 1. & non dubitabis de hac correctione.

Illi retro refugerent) Barthius bene: *Illico trafugerent*, hoc est, quod Scholiastes dixit περαίνειν τὸν πλοῦν.

Ex pennis confecerent) Infra fab. 24. *ex veneno multa miracula fecit* 30. *ex felle ejus sagittas tinxit*. 38. *vestem ex cruore pecudum inquinavit*. In catalectis vet. poet. lib. 2.

Dum pendet in aëre telum
Et redit, ex aliâ fixi fregique sagittâ.

Arnob. 1. contra gentes. *In incudibus Deos & ex malleis fabricatos*, ad quem locum consule Heraldum, & Salmas. ad pallium Tertull. pag. 115.

Cylindrum) *Cytorum* vocat Apollod. lib. 1. & Strabo lib. 12. *Cytisorus* est Melæ lib. 1. cap. 19. *Acytisoro*, inquit, *Phryxi filio posita Cytoros*. Ego cum in Hygino tum in Melâ reposuerim *cytorum*.

22.

Enascerentur) Aut *enasceretur* hic legendum, aut mox *interficerent*, ut sit, quemadmodum illud, *turba ruunt*. 1. Reg. cap. 25. vers. 1. συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ Matth. cap. 21. vers. 8. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν.

Anum se simulat) τὸ *se* poterat deleri. Flor. 1. cap. 7. *simulare transfugam*. Vide not ad fab 99.

Meta solis filio) Corruptum hoc vocabulum in Servio ad Æn. 2. vers. 490.

Amplexæque tenent postes atq; oscula figunt.

Notat hic Servius; Apollonii locus, in quo inducitur Medea Patrio * Æetæ relinquens domum ita facere. Lege: patris Æetæ, & tolle asteriscum. Locus

cus ille, quem tangit, legitur lib. 4. vers. 26.

23.

Absyrtus) Hic Justino est *Ægialius* lib. 42. cap. 3.

Colchi) Ita *Delphi* apud Justinum 24, 7. & Δελφοὶ apud Anton. Liberal. cap. 8. pro Delphorum incolis.

Absorin) *Absyrsin* lege ex Apollodoro, & mox fab. 26. *Absyrtin* & *Absyrtitani*.

Contra Polas) Græcis est ἡ πόλα. *Polam* ergo scribe ex Strabonis lib. 5. Melæ lib 2 cap 3. *Pola, quondam à Colchis, ut ferunt, habitata (in quantum res transeunt!) nunc Romana colonia.*

25.

Idya) *Idyia* scribam ex Apollod. θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας.

Exuens) Barthius: *ex venenis*. optimè. Apollod. lib. 1. τῇ γαμουμένῃ πέπλον μεμαγμένον φαρμάκοις ἔπεμψε. Venena cum dicit, artes magicas intelligi vult, fab. 24. *ex venenis multa miracula fecit. Pharmacus* magus, & φαρμακεία magia Paulo in Epist. ad Galat. cap. 5. vers. 20. etsi aliter eum locum acceperint interpretes Belgæ.

Fecit) Imo *infecit*. Vide Sen. Med. act. 3. v. 575. Naphthâ autem ad eam rem usa est. Plutarchus Alexandr. de Naphthâ. Τοῦτο φασὶν εἶναι τὸ τῆς Μηδείας φάρμακον, ᾧ τὸν τραγῳδούμενον στέφανον καὶ τὸ πέπλον ἔχρισε. Suidas Naphtham Μηδείας ἔλαιον appellari annotat.

Marcerum & Feretem) Corruptè etiam infra fab. 239. *Marcerum & Pheretum*. Lege: *Mermerum & Pheresem*. Apollod. lib. 1. τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα ἀπέκτεινε. Sic etiam Pausanias, ut notavit Micyllus.

Glaucen) Ita etiam Apollod. lib. 1. Sed alii Creusam appellant.

26.

Quæ in itinere) Malim: *quo in itinere*.

Permanentes) Si ἀνακόλουθον evitare velis, rescribas: *permanent, et.* &c.

27.

Mortem cavere) Eadem verba habes infra fab. 84. Est tamen cur *caveret* utrobique præferam.

Terram medea) Lege: *terram mediam*. Apollod. lib. 1. τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε. Hesiodo in Theog. est Μήδειος. & Justin. lib. 42. cap. 3. *Medius*. *Medius*, inquit, *æmulus virtutis ejus in honorem matris Medeam urbem condidit, regnumque ex suo nomine Medorum constituit.*

28.

Othos) Lege: *Otos & Ephialtes Aloei & Iphimedes*. Servio ad Æn. 6. est *Iphimedia*, ut Apollodoro Ἰφιμέδεια. Nempe ut Cassiope Cassiopea, Calliope Calliopia, Panope Panopea, Euryale Euryalia, ita Iphimede Iphimedia.

Pelion) An *Pelios*? dubito. Vide notas ad fab. 2.

Nacti) Micyllus: *avo* fortasse legendum. Minimè. Passivè usurpat hoc participium, ut fab.

fab.8. & 1. *occasione nacta.* pro quo frustra & ibi substituit: *inventa.*

Quæ cum non posset) Postularet orationis contextus: *eaque.* Sed Hyginum qui legit nihil mutabit. Ut alia omittam loca, vide fab.21.

Est Styx) Barthius: *Est strix viscera columnam sedens.* Ut de cæteris nihil dicam, τὸ *Styx* poterat retineri. Nam & Styx inter aves. Anton. Liber. fab. 21 Πολυφόντη μὲν στὺξ ἐγένετο φθεγγομένη νύκτωρ Hesych. στὺξ κρήνη ἐν ᾅδου. ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον.

29

Duas noctes geminaret) Homeri Scholiastes: Φησὶ Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ πεῖσαι τὸν ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ὅθεν καὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα ἐποίησε.

Qui cum Amphitryon) Aut scribendum. *Quod cum*, aut τὸ *Amphitryon* delendum censerem, nisi negligentes istiusmodi pleonasmos complures in hoc scriptore observassem.

Negligentius securam) Barth. ad 6. Stat. Thebaid *securantem.*

Ex quâ die) Barthius ibidem: *exque eâ die.* Non est necesse.

30.

Dracones duos manibus necavit) In memoriam mihi revocant hæc verba epigramma Græcum Anthol. lib 4 cap. 8.

Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας
ὄβριμε χεῖρας

Sunt qui reponant θῆρας. Ego verius putem δρακοντείους σπείρας, *draconum volumina sive spiras.* Theocrit. Eid. 24. ubi hanc fabulam exequitur.

Κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας.

Eid. 30. τὼ δ' αὖτε σπείρησιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα *Spira draconis* pro ipso dracone eleganti hellenismo etiam apud Martianum Capell. lib. 2. Sed locus corruptus est.

Et spiris, torvo intuerunt astra draconi.

Legerim; *torti draconis.* Hygin. Poët. Astron. lib. 2. *Minervam vero arreptum draconem contortum ad sidera jecisse, & ad ipsum axem cœli fixisse. Itaque adhuc eum implicato corpore videri, ut nuper ad sidera perlatum.* Ovid. 4. Metam. vers. 483.

Induitur pallam tortoq; incingitur angui.

Lubinus transtulit: *Elide draconum prælongas, violenter manus.* Æquè benè ac λείχειν κάλαμον in eodem opere lib. 2. cap. 5. vertebat *lingere Eugium.* Ubi mens eruditi hominis erat?

In antro Amphriso) Nullum in istâ regione novi antrum Amphrisum Apollod. lib. 1. de leone hoc: συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, αὐτοῦ τὴν ἑτέραν ἀνῳκοδόμησεν εἴσοδον. Non dubitarem, quin ex hoc loco corrigendus esset Hyginus, & scribendum, *Amphistomo*, nisi retraherent me hæc quamvis corrupta verba Scholiastæ Germanici: *Nigidius refert hunc leonem nutritum apud lunam jussu Junonis, & in terrâ Arcadiâ in regione Nemea in speluncâ Mihdimon nomine*

nomine fuerit, *quam quidam Aphrisa dicunt.*

Erimachum) Lege *Erymanthium.* Erymanthus autem non Phrygiæ, sed Arcadiæ erat mons. Scribendum ergo pro *Phrygia*, *Arcadiâ*. Ovid. 9. Heroid. vers. 87.

Ut Tegeus aper cupressifero Erymantho.

Cervum cum cornibus aureis) Virg. Æn. 6. vers. 802. Cervam vocat. Si cerva fuit, quomodo cornua habuit? Cervum videtur hoc loco legisse Auson. Eidyll. 19.

Æripedis quarto tulit aurea cornua cervi.

Sed Virgilius, ni fallor, Græcos poëtas est secutus, a quibus, ut & ab Apollodoro, ἔλαφος in hac fabula θηλυκῶς usurpatur. Verba Apollodori sunt lib. 2. τέταρτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν κερύνην ἔλαφον εἰς μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν Lege: κερύνιαν Swartium si audimus, ἡ ἔλαφος tam de masculino, quam fœminino sexu dicitur. & errant, ipso judice, qui cervam vertunt, ubi τῇ ἐλάφῳ cornua tribuuntur. Adi ipsum Analect. lib. 1. cap. 2. An cerva cornua habeat, disputant Lælius Bisciola T. I. H. S Lib 1. cap 30. Philippus Carol. lib. II. Var. Lect. cap. 16. notarunt commentatores ad Valer. Flacc. lib. VI. v. 71.

Augei) Scribe: *Augeæ* vel *Augiæ*. Gr. Αὐγείας est Pariter peccatum infra fab. 50. *Alcestin Pelei filiam* pro *Pelia*. Hic desidero diligentiam Commelini.

Flumine Ammisso) Quasi *Ammissus* fluminis esset nomen. Legendum omni procul dubio: *immisso*; Alpheum Hercules & Peneum in stabulum immisit, ἐπήγαγε. Vide Apollod. lib. 2. Diodorus lib. 2. ἐπαγαγὼν τὸν Πηνειὸν καλούμενον ποταμόν. Retineri tamen *ammisso* potest pro admisso. Petron: *Janua admissa intrantem*, fab. 29. *tam longam noctem ammiraretur.* fab. 185. *ammiratur aurum.* Servius ad Æneid. 8. vers. 300. *Inde ovilia Elidensium regis* (lege *bovilia Eliensium*) *quæ stercore animalium congesto pestilentiam tam suis, quam vicinis regionibus creaverant, immisso Alfeo flumine repurgavit.*

Podarius) Barthius ad Statium *Podargus.* Sed observaverat id jam Micyllus.

Hippolyten Amazonam) Aliter Iust lib. 2. cap. 4. Mox pro *Amazonis Amazonum* malim.

Mala Hesperidum) Vide Palæphatum cap. 19 μῆλα ille Ἑσπερίδων oves fuisse a tumat. Facit ambiguitas vocis μῆλον, ut sæpe in Græcorum interpretatione impingant homines docti. Moschus Epitaph. Bionis:

Μάλων οὐκ ἔῤῥευσε καλὸν γλάγος οὐ μέλι σιμβλων.

Vertit Whitfordus: *Candida poma rubor non tingit* Non vidit ellipsin præpositionis, ut in Megarâ:

Τὰ δ' οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων
Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.

Quem

Quem locum non minus infeliciter vertit Eobanus Hessus:

Et simul undanti demisit lumine guttas
Plus pomis viridi lectis de fronte recentes

Homer. Iliad B vers 266 θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Scholiast. θαλερὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον. ἤγουν ἁδρὸν, πολύ.

31.

Hesionis) Pro *Hesiones*. Observes in hoc scripto sæpius vocalem i poni, ubi in Græco est η. fab. 14. *Niles* pro Nelei. fab. 52. *Myrmices*. fab. 30. *Otrira*. Sic apud Prudentium *Joannis* pro Joannes *Erimus*, quæ Græcè ἔρημος Psychom. vers. 371. Sic in canonibus Ecclesiasticis *paraclitus* pro Græco παράκλητος.

Æthonem aquilam) Micyllus: *Aeton fortasse legendum.* Probo, sed addo, *id est*, & lego: *Aeton, id est, aquilam*. supra fab. 12. *Monocrepis, id est, uno pede calceatus.*

Voluit) Imo *noluit* Apollod. ἀπωσαμένου Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὔρυτον φιλίαν.

33.

Ad Dexamenum) Dianiram Oenei Calydonii regis filiam facit Apollod. lib. 1.

Perithous) Diphthongus Græca ει à Latinis per e vel i effertur, ut *Peranthus*, *Piranthus*, *Cassiopea*, *Cassiopia*, & sexcenta alia.

34.

Hos Hercules) Τὸ *hoc* valet propter hoc infra fab. 274. *Quo cum judices consedissent*. Catull. carm. 14.

— *Munere isto*
Odissem te odio vatiniano.

Quint. decl. 31. *Hoc legato patroni vestri necesse est utrumque vestrum diligentius vivere.* Deest præpositio, quam addit Seneca lib. 1. Clem. cap. 20. *à duabus causis punire.*

Sanguinem suum) Diod. lib. 2. *Semen, quod ipse in terram effudisset, cum sanguine, qui ex vulnere spiculi manasset, commiscere jussit.*

36.

Nessi preceptis) Scribe: *precepti* Nempe quod dederat ille Centaurus supra fab. 34. Ita fab. 12. *memor sortium precepti.*

Rotatum in mare) Ex Bœotiâ in mare Euboicum. Apollod. lib. 2.

In monte Oetao) In cacumine montis Oetei, quæ Φρυγία dicta. Scholiastes Callim. ad Hym. 3. Φρυγίας ὄρος τραχῖνος, ἔνθα ἐκάη ὁ Ἡρακλῆς.

Pyram construxisse) Hanc ab Hercule ipso constructam, à Pœante succensam narrat Apollod. lib. 2. Sed id cum aliis Philoctetæ tribuit Scholiastes Homeri ad Iliad. Z. Μηδενὸς θελήσαντος ἀλλ' ὑφάψαι ἐν τῇ οἴτῃ τὴν Ἡρακλέους πυρὰν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης.

Ascendisse mortalitatem) Editio Leidensis: *accendisse*. non malè. fab 102. *cum humanum corpus est exustum & ad immortalitatem traditum:* Lucianus in Hermotimo: καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρὸς γενόμενος,

καὶ

καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέπτατο εἰς τοὺς θεοὺς διευκρινηθεὶν ὑπὸ τοῦ πυρός. Scripserim hic potius διευκρινηθεὶς, & referam ad Herculem. Quid si in Hygino legas *ascendisse immortalitatem*? Apollodorus: *Ardente pyra, nubem cum tonitru sublatum eum in cœlum remisisse dicitur*. Simulavit hic Jesu nostri ἀνάβασιν ludibriosus ille Dei & mortalium hostis. Lucas in Actis cap. 1. vers. 9. Καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. τὸ *escendere* hic intempestivè jactat Barthius, melius Micyllus: *exuisse*.

37.

Pithei) *Pitthei* scribendum ex Græco πιτθεύς.

Ensem suum) Et calceos Apollod. lib. 3.

38.

Pithyocampten) Scrib. *Pityocampten*, Πιτυοκάμπτης. Is Sinis est. Scholiastes in Hypothesi Isthmiorum Pindari ὁ δὲ σίνις Ποσειδῶνος παῖς. ὃς δένδρα κάμπτων, εἶτα συνδεσμῶν εἰς ταῦτα τοὺς παριόντας, ἀθρόως ἀφιεὶς τὰ δένδρα, ὅλω διέφθειρεν.

Iter gradientes) Hoc est, viatores, Apuleius diceret *viantes*. In Threnis Jerem. cap. 1. vers. 12. παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν. Barthius corrigit: *ibi tragredientes* Quod vereor ut satis Latinè sit dictum. Infra fab. 187. *Theseus cum ea iter faceret*. *Iter gradi* inter Hygini singularia reponendum.

Elidebatur) Id est, affligebatur. V. Gloss. *Elisus*, ἐκραγεὶς πταίων. fort. καταγεὶς. vel κατεαγεὶς.

39.

Dædalus Euphemi filius) Corrige; Eupalami. Id Hyginus ipse vult fab. 244. & 274 Facit cum Hygino Servius ad Æn. 6. vers. 14.

40.

Sacra Deæ Veneris) Vide notata ad fab. 243.

Quem ipsa amabat alii) Hæc verba delere jubet Barthius. Meo judicio, rectè. Qui hoc glossema huc intrusit; in mente habuit illud Virg. Eccl. 6.

Aut aliquam in magno sequitur grege.

Potes tamen retinere, si ita mutes; *ut taurus, quem ipsa amavit, aliam amaret*. Ad Virgilium ita Servius: *ac si diceret, habes aliquid spei, si quidem noveris amare, quem diligis*. Duplici nomine infelix erat ille amor Pasiphaes: primo, quod in tauro ureretur; deinde, quod apud virum illum armenti potiores erant vaccæ quam Pasiphae. In Catalectis Eleg. de spe.

Pasiphae (quid non homini sperare libebit?)
Speravit torvo posse placere bovi.

In hoc) Id est, sub eodem tempore, ut loquitur fab. 69.

Ab eâ) Lego: *ab eo*.

Compresso) *Compressu* scribendum, ut fab. 60. & aliis. Scholiast. German. Ophiucho. *Donum cum ipso fulminis ictu percussit*. Et hic *ictu* corrigendum. Nam hic suspicari declinationem esse mutatam, somniare est.

 stu-

41. *Androgeus in pugnâ est occisus*) Aliter cum aliis Scholiastes Homeri ad Iliad. Σ. ἐπίλθεν δὲ τὸν θάνατον οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι αὐτοὶ μὲν τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ παναθήναια.

Vectigal) Posses scribere: *vectigales*. Curt. 10. cap 2. *Persarum tributariis*. Sed nihil est necesse. Sic οἱ ὁ Judic. cap. 1. vers. 29. καὶ ἐγένετο εἰς φόρον. In Threnis cap 1. vers. 2. ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγένετο εἰς φόρον.

Pollicitus est ire) Nove utitur infinitivo, ait Barthius. οἷον ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. Quasi vero non ita crebro etiam alii scriptores loquantur, Liv. lib. 2. cap. 13. Ovid. epist. Heroid 3. & quis non? Sic & in passivo noster fab. 68. 98. 257.

In navem) Est Hellenismus. Græci εἰς pro ἐν interdum usurpant. Joh. 1. vers 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Crebro ita noster. Fab. 51. 82. 105. *quantum in tabernaculum obruerat*. fab. 122. *in terram Atticam sacerdotem fecit*. Just. lib. 8. cap. 6. *in conjugium habere*. Julius Obseq. de Prodig. cap. 20. *ut jacentibus in publicum cadaveribus qui funerarent defuerint*. Frustra ergo Micyllus: *in navi*. Sic Petronius: *positus est in cervicalia minutissima*. Quam merito hoc reprehendat Vir Cl. nec dum videre possum. Certe *tam valde*, cui nigrum theta idem præfigit, Ciceronem habet auctorem lib. 5. Fin. 31. *Etsi hoc quidem est in vitio dissolutionem naturæ tam valde perhorrescere*. *Tam grande* est apud Flor. lib. 2. cap. 6. *cui tam grande de Africa nomen fata decreverant*. *Tam magnum* apud Sueton. Tiber. cap. 30. *Neque tam parvum quidquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit*. Non illi quidem seculi Neroniani, attamen non mali Latinitatis auctores. *Ditis* agnoscit etiam Servius Æn. 7. vers. 273. *Dicimus autem & hic Dis, & hic Ditis*. Ita hic *glis* & hic *gliris* nominandi casu dicebatur olim, docente Charisio lib. 1. Sed a Petronii manu esse *inter cervicalia* præterquam quod ita Traguriense exhibet fragmentum, etiam egregius ille a Relnesio ex Luciano adductus locus satis evincit. Nimis festinat quoque ille, qui de fragmento Traguriensi disputat; *Fierine potest, ut phrasis* ALABASTRIS UNGUENTI *aliunde, quam e Lucæ cap. 7. deprompta sit? Hellenistica enim & Evangelista peculiaris est, neque ejus exemplum apud profanos scriptores ullibi reperitur*. Servius tamen ad Æn. 3. vers. 279. ea utitur: *Quapropter*, inquit, *ab ea donatus unguenti alabastro, cum se indies inditum* (leg. illitum) *ungeret, fœminas in sui amorem trahebat*. Cic. Acad. 2. *Quibus alabaster plenus unguenti putere videtur*. Rogo, non idem est alabaster unguenti, & alabaster plenus unguenti? Horatius: *Nardi parvus onyx*. Male Erasmus ad Matth. ca. 20. alabastrus.

42. *Licium*

42.

Licium revolvendo) Hoc est. ἀνελίσσων τὴν ἀγαθίδα. Nam Labyrinthum ingressus fuerat τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς ἐξόδου, τῆς ἀγαθίδος. Vide Scholiasten Homeri ad Iliad. Σ. vers. 590. & Odyss. Λ, vers. 320.

43.

Ex quo Ægeum pelagus) Scholiast. Pindari ad Νεμ. Ε. αἰγαὶ δὲ νῆσος ἐπὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ πέλαγος αἰγαῖον προσαγορεύεται. Et sane, cum non Αἰγεῖον Græci, sed Αἰγαῖον scribant, hæc sententia Hyginianæ præferenda videtur. Alias de hoc mari fabulas, & vero propiorem Etymologiam dabit tibi Bochart. in Canaan lib. I. cap. 13.

45.

Progne) *Procne* ex Gr. Πρόκνη scribendum. Mox lege; *Procnæ fuit familiaris*.

Ei veniam dedit) Concessit quod petebat. Ter. Andr. act. 5. sc. 3. *Æquum postulat, da veniam*. Ibi Donatus: *Concede, indulge*.

Et Terei impium facinus) Syntaxis postulat: *impio facinore*. Sed Barth. ad Statium: *ad Terei impium facinus*. Forsan non malè. Infra fab. 91. *gladium ad eum strinxit*.

Talem gratiam referre) Ter. Eun. act. 5. sc. 3. *Qui referam illi sacrilego gratiam*.

Philomela in lusciniam) Ita vulgò fabulantur. Apollod. autem lib. I. Procne fit luscinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. ἀποθηριοῦται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποψ. Cum Apollodoro facit Tzetzes Chiliad. 7. 142. Ejus verba, quoniam fabulam illustrant, non pigebit adscribere,

— — οἱ δὲ θεοὶ ἐκείνας
Εἰς ὄρνεις μεταβάλλουσι. πρόκνην εἰς ἀηδόνα.
Τὴν Φιλομήλαν ἤμειψαν πάλιν εἰς χελιδόνα,
Πρὸς ὄρνιν πάλιν ἔποπα τὸν θρᾷκα τὸν τηρέα.
Καὶ πρόκνη μὲν ὀδύρεται τὸν Ἴτυν τὸν υἱέα.
Ἡ Φιλομήλα δὲ φησὶ, γλῶτταν Τηρεὺς ἀφεῖλεν.
Ποῦ ποῦ δὲ ταύτας ἐρευνῶν λέγει τηρεὺς συχνάκις

Servius præterea ad Eclog. 6. etiam Ityn in fassam narrat mutatum. *Fassa* purum Græcum est φάσσα hoc est, palumbes.

46.

Otioniam) Fab. 238. *Colophoniam*. Utrobique scribendum esse *Chthoniam* docet nos Meursius Att. Lect. lib. 6. cap. 21.

47.

Manibus excidere) Micyllus: *manibus excedere*. Probo. Hoc est, quod Scholiastes dicit in Argumento Hippol. Euripidis, ἐπίταξε φεύγειν. Frustra hic est Barth. Ne de ἀντισορησίας dicam, cujus aures ferant, *manibus excidere aliquem* pro castrare?

48.

Dedophon) Ridiculè. Lege: *Demophoon*. Just. II. cap. 6. *Post Ægeum Theseus, ac deinceps Thesei filius Demophoon*. Videatur præterea inter alios Tzetzes Chiliad. I. cap. 4.

49.

Glauco Minois filio) A Polyido huic vita restituta, non ab Æsculapio. Vide infra fab. 136. & Palæph. cap. 27. Non convenit hic inter fabulatores. Scholiast. Pind. Pyth. 4. λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα. οἱ δὲ Τυνδάρεων. ἕτεροι δὲ καπανέα. οἱ δὲ γλαῦκον. οἱ δὲ ὀρφικοὶ, ὑμναίνεον &c.

50.

Is quam vellet aveheret) Micyllus: *& iis, quo vellet, aveheretur.* Ego ἐπέχω. Potest explicari, quod est in textu. Is filiam, quam peteret in conjugium, & uxorem sibi vellet, aveheret.

Ab Apolline petiit) Fulg. Myth. lib. 1. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.*

51.

In conjugio avexisset) Ita fab. 52. *In præsidio daret.* fab. 92. *Ut deducat eas in Idâ monte.* fab. 186. *Cum in venatione exirent.* Phædr. lib. 5. fab. 8. *in conspectu venire.* Inscriptio vetus apud Grut. pag. 460. *P. in suis* pro in suos. Imitatur id auctor fragmenti Traguriensis: *Jubemus in balneo sequi.* Virg. Æn. 1. vers. 180. *Rapuitque in fomite flammam.* Ubi Servius: *Pæne Solœcophanes est. Nam cum mutationem verbi significet, ablativo usus est: Sed hoc solvit antiqua circa communes præpositiones licentia.* Adde Linacr. lib. 6 Emend. Struct. Ita interdum ἐν pro εἰς utuntur Græci scriptores cum profani, tum præsertim sacri. Judic. cap. 11. vers. 18. Εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις μωάβ. & cap. 9. v. 26. παρῆλθεν ἐν Σικίμοις. Esai. cap. 7. vers. 19. καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν. Joh. 5. vers. 4. κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. Ps. 1. μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Quod vertit Fulgentius lib. 2. Myth. *Beatus vir, qui non abit in consilio improborum.* Ad hoc dictum Hymnographi allusit Nazianzenus in Gnomis editis ab Hœschelio.

Ἴσασο μή ποθ' ὁδοῖο καλῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπειν.

Editio Langii habet:

Ἴσασο μή ποθ' ὁδοῖο κακῶν, κακὸν εἰς βυθὸν ἕρπειν.

Ego legerim:

Ἴσασο μή ποθ' ὁδοῖο κακῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπων.

52.

Insulam Delon, Micyllus: *Oenonen.* Rectè. Oenone enim primitus dicta Ægina. Pind. Isth. Od. 5.

Asopi filiam) Ovid. 6. met. vers. 113.

Aureus ut Danaen, Asopida luserit igneus.

Quod cum) Miror hic hærere Barthium. Pleonasmus est τοῦ *quod*, quo singulis fere paginis utitur hic scriptor. Vide fab. 63. 69. 108. &c. Sallust. Jug. 14. *Quod utinam illum eadem simulantem videam.* Liv. 41. 10. *Quod cum milites consulis imperio dicto audientes sese futuros dicerent.* Fulgent. Myth. lib. 1. *Quod itaque si velut Deus Jupiter judicasset*

ſet. Offendit hic etiam Micyllus, & corrigit *ubi*, vel *quo loco*.

Ægina nomen poſſedit) Ovid. 7. met. verſ. 475.

Æacus Æginam genitricis nomine dixit.

Confer Schol. Homer. ad Iliad. Α. verſ. 180.

53.

Ortygiam) Micyllus: *Ortygem*. Non opus eſt. Vide quæ diximus in diſſertatione noſtrâ. Nempe *Ortygam* ſcripſerat auctor.

Eamque) Micylius: *Ea ſe.* quod amplector. poteſt retineri hæc lectio, ut ad Jovem referatur. Servius Æn. 3. verſ. 73. *cum vellet maria transfretare, quod coturnicum eſt, afflata a Jove, & in lapidem converſa, diu ſub fluctibus latuit.*

57.

Sthenobæa) Fulg. Myth. lib. 3 cum Homero Antiam nominat.

Diobaten) *Jobaten* ſcribe. Apollod lib. 2. Προῖτος δὲ πιστεύσας ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰωβάτην τὸν πενθερὸν κομίσειν. Geminata eſt vitio librarii litera præcedentis vocis.

Media ipſa Chimæra) Hoc eſt, capra. Expreſſus hic verſiculus ex illo Heſiodi Theog. verſ. 323.

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

Servius Æn. 6. verſ. 288. *Chimæra Titonis & Cheldria filia ore leo, poſtremis partibus draco, media capra ſecundum fabulas fuit.* Scribe: *Typhonis & Echidnæ filia.* Ita Hyginus Geneal. & fab. 155. Porro pro *idem* hic *item* reponam in Hygino.

In campos Alienos) Rectè editio Leidenſis: *Aleios*, & notaverat in margine Micyllus. Potes etiam *Aleos*. Cic. 3 Tuſc.

Qui miſer in campis mœrens errabat Aleis.

Narrat Homeri Scholiaſtes ad Iliad. Ζ. verſ. 155. Bellerophontem rebus ſuis geſtis elatum voluiſſe alato ſuo Pegaſo ſubvolare in cœlum: Jovem inde iratum œſtrum immiſiſſe Pegaſo, ὅθεν ἐκπεσεῖν τὸν βελλεροφόντην, κατενεχθῆναί τε εἰς τὸ τῆς λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον ἀλήϊον πεδίον, ἀλᾶσθαί δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. Ovid. Ibid. verſ. 257.

Quique ab equo præceps in Aleia decidit arva.

Coxas ejeciſſe) Lego: *eliſiſſe*. fab. 38. *ad terram graviter elidebatur*. Heinſ. ad Ovidium: *fregiſſe*.

58.

Smyrna Cinyræ) Ita vulgo. Apollodoro autem eſt Thoantis lib. 3.

Matris pœnas eſt inſecutus) Sic infra fab. 116. *Tempus veniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis injurias.*

Cui Venus eſt miſerta) Quintilianus Declam. 272. *An matrem accuſari æquum eſt, cui miſereri ſatis non poſſumus?* Vide Sciopp. in Auctario Gram. epiſt. 4. Servius ad Æn. 1. *Et miſereor & miſeror unum ſignificant: ſed miſeror accuſativum regit, ut hoc loco. Item: nec miſeratus amantem*

tem est. *Misereor genitivum: Unde est* , *miserere animi non digna ferentis: & plerumque cum Dativo.*

59.

Spiritum emisit) ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ut loquitur Euangelista. Nepos Hannib cap.12. *dimittere vitam.* In veteri inscriptione apud Gruterum : *Lapsum senectæ spiritum ibi deponere* Puto scribendum esse: *lassum senectâ* Certè venustius foret.

Diffluunt) Lego : *Defluunt.* Defluere est decidere. Ita *defluere capillus* dicitur Plinio. Ita καταῤῥεῖν Græci. Jer.8. v.13. καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκεν.

60.

Propter impietatem) Serv. ad Æn.6 vers. 616. *Quod Deorum consilia publicarit.* Schol. recentiora Pindari Olymp.α τοῦτο πάσχων διὰ τὴν ἀπάτην, ἣν ἠπάτησε τὸν Πλούτωνα. Vide ibi lepidam fabulam. & apud Scholiast. Homeri ad Iliad. Z. vers. 153. Item ad Iliad. A. vers. 180.

61.

Quadrigam sedens) Fulgent. lib.3. Myth. *Qualem equum sedet nisi Pegasum?* Micyllus corrigebat: *Et ascendens.* non est necesse. infra fab 250. *Salmoneus, qui fulmina in quadriga sedens imitabatur.* Gregorius Magnus Dialog. lib. 1. *Quia Constantius presbyter equum, quem sedere consueverat, vendidisset.*

62.

Leontei filius) Homeri Scholiastæ ad Iliad. A. Phlegyæ filius.

Ixion Junonis simulacrum esse) Barth. *Ixion ignarus esse simulacrum coiit.* Ego cogitaveram. *Junonem non simulacrum esse credidit.* Scholiastes Homeri : Μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον. ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος. Ut autem flagitium tantum ausus fuerit ebrietas fecit. Ita jocatur Lucianus, apud quem indignabundus Jupiter : εὖγε ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν. καὶ μέχρι τῶν Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ Νέκταρος.

63.

In aureum conversus imbrem) Nonnus Dionys.

Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος ὀλύμπιος
ὄμβρος ἐρώτων.
Χρύσεος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ
φλογόεις παρακοίτης.

Abbas Columbanus:

Non Jovis auri
Fluxit in imbre:
Sed quod adulter
Obtulit aurum
Aureus ille
Fingitur imber.

Fulgent. 1. Myth *Danae imbre aurato corrupta est, non pluviâ, sed pecuniâ.* Lepidè Donatus ad Ter. Eun. act 3. sc. 5. *Quod in gremium Danaæ etiam ipse Jupiter ut splendidus imber illabitur, nonne videtur meretrix dicere adolescentulis, illam partem corporis auctore Jove velut inauratam fuisse.*

Piscator Dictys) Conveniens quidem piscatori nomen. Sed Homeri Scholiastes ad iliad. ξ. vers.319. Dictyn Polydectæ fratrem facit. συνέβη, inquit, ἀνατραφῆναι, τὸν παῖδα παρὰ πολυ-

δέκ

διζύγῃ (lege πολυδέκτῃ ἢ ὥς ἐνιοί φασιν ὑπὸ δίκτυος. τοῦ ἀδελφοῦ πολυδεύκους. Lege & hic πολυδέκτου. Πολυδεύκης enimPollux est. Polydectæ nomen restituendum etiam Servio ad Æn.6. vers.289. ubi corrupte *Polydiotes* appellatur.

Discomisso) Scholiast. Hom. ad Iliad. β. δίσκος ἐστὶ βαρὺς λιθὸς, ὃν ἐρείσαντες οἱ γυμναζόμενοι. τὸν γὰρ σιδηροῦν σόλον προσαγορεύουσι. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι κινῶ. Idem ad Iliad. ψ. δίσκος πλατύς ἐστι, καὶ κοιλότερος. σόλος δὲ στρογγύλος καὶ σφαιροειδής.

Regna avita) Flor. 1. 7. *regnum avitum rapere maluit*. Non malè ergo paulo ante pro & *eum avum* restituebat Barthius. Constabit etiam sententia, si tantum τὸ & expellas.

64.

Expostulavit) Ex responso Jovis Ammonis Ovid. 4. met. vers. 670. noster supra fab. 46. *expostulavit, ut filia ejus Neptuno immolaretur.*

Adducere) Quis non *abducere* scribendum arbitretur? fab. 89. *Ut secum in patriam eam abduceret.* Sed vide notata ad fab. 8. & 123.

Cum Agenore cujus sponsa fuit) Ovidius sponsum ejus Phinea fuisse canit lib. 5. Met. vers. 8.

Prætus vidit) Ne dubites scribere *ut vidit*. supra fab. 15. *Quos ut vidit Iphinoe.* De Polydecte & Prœto Ovid. lib. 5. met. fab. 2. & 4. ne putes eundem esse, ut hic scriptor videtur existimasse.

65.

Ceyx) Fabulam hanc aliter narrat Scholiastes Homeri ad Iliad. I. vers. 558. sed vitiosè ibi Κύηξ appellatur. Quod vitium tam obvium miror tam pertinaciter in omnibus hæsisse editionibus.

Hesperi sive Luciferi) Hesperus enim idem qui lucifer. Catull. carm. 63.

Nocte latent fures, quos idem
sæpe revertens
Hespere mutato comprendis nomine eosdem.

Hor. 2. Od. 9.

Nec tibi vespero
Surgente decedunt amores,
Nec rapidum fugiente solem.

Etiam Nocturnum pro lucifero posuit Plaut. act. 1. sc. 1.

Mare his diebus tranquillum est) Elegans est de his diebus epigramma Apollonidæ lib. 1. Anthol. cap. 5. ex quo facere non possum, quin obiter turpissimam eluam maculam.

Ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
Αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δίσσα
Ἀεισομένην.

Quando terram se jactat mare? Emenda mecum μαῖα, & sententia erit venustissima. Obstetricatur mare Halcyonibus, quoniam, quo tempore illæ pariunt, tranquillum est. Ita eodem libro idem Apollonides cap. 58. epigr. 1. Delon μαῖαν appellat Latonæ. Adeo placet mihi hæc conjectura, ut dicere audeam, eum, contra qui sentiat, nihil sentire.

Alcyonia) Vide Apostol. Proverb. Cent. 2. 5.

66.

Labdacis) Corrige ; *Labdaci* fab. 76. *Labdacus Polydori.* Facit hic Labdacus, ut Landaces mihi in mentem veniat, de quâ quid faciant nescire videntur interpretes. Priap. carm. 78.

— *Nunc misella Landace*
Vix posse jurat Ambulare præ fossis. Scal. *Labdace.* Narrabo tibi somnium meum. Puto esse scribendum : *Landica.* Glossæ : *Landica* ἐσχάραδιν. Corruptum hoc. Lege ; ἐσχάριον. quod ab ἐσχάρα. ἐσχάρα autem φύσεις γυναικῶν, ut exponit Hesych. De glossis si quæris, Stephani sunt, eo capite, quo suo nomine signantur membra corporis humani. Allusit huc Apul. lib. 2. Miles. *Discede,* inquit, *quam procul à me, à foculo discede. Nam si te vel modicè meus igniculus afflaverit, ureris intime.* Argutè. ἐσχάρα enim & focus est, & id, qui mulieres sunt. Præ fossis igitur, landicæ non posse ambulare est præ fossis inguinis, ut carm. 46. Verum hoc esse somnium præstare non possum: multa te tamen, quam hoc, vidisse vaniora, non diffiteberis. Imo jam serio affirmo, postquam in fictitiam illam Sorani ad Cleopatram epistolam incidi, omnino esse legendum *Landica.* Hem tibi hominis verba ; *cujus fons vel labra Græce* πλυσ... *vel pinnacula dicuntur. Intus vero quod a superiore parte descendit in medio dicta est Landica,*

Menyci) Lege : *Menœcei.* Vide fab. 72. Gr. μῆνοικεὺς *dicitur.* Mirificè variat scriptura hujus vocabuli in hoc scripto. fab. 242. *Menicus.* 143. *Menœcus.* Malè ubique *Menœtius* scribi jubet Micyllus. aliud μῆνοικεὺς, aliud μῆνοῖτιος.

Exponi) Adde ; *puerum,* ut video etiam Barthio placuisse, & ante eum Micyllo.

Ad mare) Ita semper fere noster pro *apud.* Infra fab. 190. *Ludentem à mari piratæ rapuerunt.* Et hic malim *ad mare.*

Polybo sciente) Post hæc verba ponenda est πλεία ὑπόσιγμή.

67.

Sciscitatum de) Suppleo, & distinguo ; *Sciscitatum de origine suâ. Laio in prodigiis* &c. Sciscitari est, quod οἱ ό dicunt ἐρωτᾷν διὰ τῷ θεῷ. 1. Reg. 22. vers. 10. ἐρωτᾷν διὰ τῷ κυρίῳ. cap. 23. vers. 2. ἐρωτᾷν ἐν τῷ θεῷ. Jud. cap. 20. vers. 18.

Mortem ei adesse de nati manu) Idque secundum oraculum ipsi datum.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς,
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος.

Sphinx Typhonis) Filia nempe ex sententiâ nostri, qui ex Typhone & Echidnâ natam Sphingem narrat in Genealogiâ. At καθ' ἡσίοδον ex Typhone & Echidnâ Orthus, ex Ortho & Chimærâ nata Sphinx.

Carmen Sphinga) Ænigma hoc habes

habes argumento Phœnissarum Euripidis, & in Meursii editione etiam Phœdri fabellis subjectum.

Corintho decederet) Sic apud Justin. lib. 20. cap. 3. *Corintho nunciata est victoria.* Suet. Cæsar. cap. 20 *Domo abditus.* Gloss. οἴκοι, ἐν οἴκῳ. *Domo, domi.* vid. notas ad fab. 247.

Id Itemales) τὸ *id* delendum, Natum est ex repetitione syllabæ sequentis, nisi si pleonasmum esse velis, de quo infra ad fab. 108.

68.

Capaneus) Servius ad Æn. I. vers. 48. *Ardea in templo Castoris & Pollucis in læva intrantibus Capaneus pictus est fulmine per utraque tempora trajectus.*

Euris) Micyllus; *Eurimi.* Lege: *Eueris.* Apollod. lib. 3. μάντις Τειρεσίας Εὐήρυς καὶ Χαρικλοῦς νύμφης.

His cum Thebis parentaretur) Barth. ad Stat. Tom. 3 pag. 1493. *His cum Thebis parentatur, etsi ventus vehemens exstet.* Vide apud eum rationem emendationis. Sed ignoscant mihi manes nobilis viri: minus Latinè *ventus exstare* dici mihi videtur: *existat* legam potius.

69.

Deiphilam) Si originem respicias, scribendum potius *Deipylam*, ex Gr. Δηϊπύλη.

Pellem leoninam) Supra ad fab. 4. *Pelle leonina* esse scribendum monuimus.

Pelle aprinea) Analogia postulat *aprina.* Ut à caper caprinus, ita ab aper aprinus. Lucil. *Viscus aprinum.* Vide Charis. lib. 1.

70.

Oeclei) Lego; *Oiclis.* Apollod. lib. 3. ἀμφιάρεω ὁ οἰκλέους. Malè interpres: *Oicleus filius.* Οἰκλῆς *Oicles,* ut Themistocles θεμιστοκλῆς. Possis tamen τοῦ χαΐκῶς *Oicli* scribere, ut *Themistocli* & alia id genus à Victorio observata in Cicerone. Consule Gronov. Observ. in Eccles. Script. cap. 11. Servium ad Æn. 1. vers. 34. Ut & indicem magni operis Inscriptionum Gruteri, ubi *Isidi, Nicomedi, nepoti, Jovi tonanti,* & similia gignendi casu usurpata habes. Imo tolerabile etiam *Oiclei*, ut *Herculei* in Catull. carm. 56. *Plebei* in vett. inscriptionibus pro Herculis & plebis.

71.

Ex superaverat) Barth. ex MS. *sex superaverat.* Ego legerim: *ex septem superaverat*, hoc est, superfuerat. Nam præter Adrastum ἐν τῇ πρώτῃ στρατείᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο. Schol. Pindari. supra fab. 10. *quæ ex septem superaverat.*

72.

Menœtii) *Menœcei* legendum dixi supra fab. 66. Μενοίτιος Patrocli pater fuit.

Traderent) Aut *traderet* legendum, aut pro *quis qui* legendum.

74.

Ophiten) Lege: *Ophelten.* ex Apollod. lib. I.

Apiaciam coronam) Vide epigram. Archii. lib. 1. Anthol. cap. 1. Politianus:

Ζηνὸς ὀλύμπια νικᾶν]ες φέρον ἀγελέλαιαν,
Μῆλα δ' Ἀπόλλων@ πυθικὸς ἦρεν ἀγών.
Ἰσθμιακὴν δὲ πίτυν πόρεν ἰνῶ@ μελικέρ]ας.
Σὺ δὲ σέλιν' ἐτίθεις ἀρχέμορ' ἐν νεμέᾳ.

75.

Eurimi)Et hic *Eueris* reponendum, ut supra fab. 68.

Venerantes dracones) Anton. Liberal. fab. 17. τὰς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένας ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκ]ειν.

Secundum Jovem judicasset) Fulg. lib. 2. *dixit tres uncias habere virum amoris, & novem fœminam*. Confer Phlegont. Mirab. cap. 4. Quidam vatis responsum ita sonuisse fabulantur.

Οἴην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ.
Τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Septem ætates viveret) Consule notas Meursii ad Phlegontem.

77.

Ex eo peperit) Barth. corrigit, *ex eâ peperit*, & notat *parere* etiam de viris dici. Id licet verissimum sit, tamen hic locum habere non posse, liquet ex membro sequenti. Supra fab. 72. *Quæ cum puerum procreasset, & ad puberem ætatem pervenisset*. Ut ibi *is*, ita hic *ea* subaudiendum, nisi malis cum Micyllo pro *&* reponere *qua*.

78.

Ex civitatibus) Cogitavi aliquando: *optimatibus*, quod in Scholiaste Homeri legerem ad Iliad. B. vers. 339. τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος.

Jurejurando se obligavit) Adeo obscura hæc sunt, ut, quid sibi velit, vix capias. Tu vide Apollod. lib. 3.

Menelao imposuit) Postularet orationis contextus; *qua Menelao imposuit*. & mox pro *ut cui* scribam *& cui*.

79.

Phisadien) Malim *Thisadien*. Vide fab. 92.

80.

Lairam) Micyllus in margine; *Ilairam*. nihil verius. Vide Passeratium ad Propert. Eleg. 2. lib. 1.

In Pilâ) Hoc est, in columnellâ, ut in veteri epigrammate:

Lucilli columellâ hac situ' Metrophanes.

Servius ad Æn. 8. *Mortuis nobilibus columna superponuntur ad ostendendum eorum columen.*

Annunciasset) Legendum, *annunciassent*.

Alternâ morte redemptus) Respexit ad versum Virgil. Æneid. 6.

Si fratrem Pollux alternâ morte redemit.

Equo in equum) Scheffer. Milit. Nav. lib. 2. cap. 11. *de equo in equum.*

81.

Antiochus) Micyllus: *Antilochus*.

chus. Rectè. Apollod. lib. 3. Αὐτόλοχος νέστορος.

Ajax Oileus) Cur non *Oilei*? Gr. Αἴας ὀϊλίος. Virg. Æn. 1.

Unius ob noxam & furias Ajacis Oilei.

Ad quem locum Servius: *Est Graca figura, ut si dicamus Æneas Anchisa, & subaudiamus filius. Hac autem figurâ utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius Deiphobe Glauci, id est, filia. Hectoris Andromache, id est, uxor.* Imo circa fratres etiam Servi. Luc. cap. 6. vers. 16. Ἰούδας Ἰακώβου scil. ἀδελφός. Circa Servos. Terentius: *Forte hujus video Byrriam.* Nonnunquam circa urbes Curt. lib. 3. cap. 8. *Damascus Syria.* Victor Cæs. cap. 39. *Ægypti Alexandria.* Circa montes Ælianus Var. Hist. lib. 1. cap. 15. ἔρυξ τῆς σικελίας. Tamen, ut noster, etiam Cretensis Dictys lib. 1. *Oileus Ajax quadraginta.*

Antimachus) Lego: *Amphimachus.*

Clytius, Cyanaus) Puto fuisse. *Clonius, Guneus.*

Elephemor) Lege: *Elephenor* ex Gr. ἐλεφήνωρ.

Telcontes) Micyllus; *Leonteus.*

Thallius) Scribo: *Thalpius* ex Gr. θάλπιος. Apollod.

Protus) *Prothous* Micyllus.

Alia veteres) Legendum ajo. vel invitis miss. *Helena mnesteres*, hoc est, proci. fab. 126. *Quem cum Eumaeus ad mnesteras perduxisset.* Solet hic scriptor crebrò uti Græcanicis vocabulis. fab. 30. *Atrotus.* 91. *Athlum.* 26. *Sybotes.* 188. *Chrysomallus.* 190. *Mantis.* 199. *Zelus.* 71. *Epigoni.* 31. *Aetos.*

82.

Plytones) Corrige: *Plutonis* ex fab. 155. & Homeri Schol. ad Odyss. Λ. vers. 581. usus est Latinâ inflexione Hyginus, de quâ ad fab. 2. Verba Scholiastæ adscribam, ut eadem opera turpissimas inde quasdam maculas tollam. Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιαιτώμενος τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθιόμενος (leg. συνεσθιόμενος) αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη. Κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἐδίδου τοῖς ὁμίληξιν (leg. ὁμήλιξιν) ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδιδόμενον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν (leg. τὸν) σίπυλον, ἔνθα ἐκινηδέονος (leg. ἐξεδήσατο) αὐτὸν πρῆψαι. Ferri tamen potest συνεσθιόμενος. Hesych. ἔσθω, τρώγω.

In aquam) *In Eridano inferorum.* Servius ad Æn. 6. vers. 603. Tollendus asteriscus. Est solitus nostro hellenismus. Curt. 10. 2. *Regni solium in Asiam habere.* Vide, quæ notavimus ad fab. 41.

Saxum) Τὸν Σίπυλον. Anton. Liber. fab. 46. Τάνταλον, ἐπεὶ τὸν ὅρκον ἐψεύσατο, κατέβαλε, καὶ ἐπὶ αὐτὸν ὑπὲρ κεφαλῆς τὸν Σίπυλον. Quis autem sit ille ὅρκος, docebit te Scholiastes Homeri ad Odyss. T. vers. 518. Pindarus μεγάφθεγκτας ταντάλου λίθον elegantes vocat impendentis belli metum. Isth. H.

83.

Non perpetuo) Malim: *non reperto.* Vide Ovid. 6. met. vers. 4-7.

407. & Schol. Pind. ad Olymp. Od. I.

84.

Asteropes filia) Excidit nomen patris Asteropes. Forte Cebrenis filia fuit. Vide Apollod. lib. 3.

Mortem cavere) Malim: *caveret*. fab. 66. *Laio Labdaci filio ab Apolline responsum erat de filii manu mortem ut caveret*. Vide supra fab 27.

Exisset) Magis ex usu bonorum auctorum esset: *extitisset* vel *abiisset*.

Super balbas) *Valvas* Barthius, & jam ante eum Micyllus; id quod mihi quoque in mentem venerat. Interpres Hist. Apollonii Tyrii: *Quæstiones vero proponebat, dicens, si quis quæstionis meæ nodum vel solutionem invenerit, filiam meam in matrimonium accipiet, alioqui decollabitur. Plurimi undique reges & principes patriæ, propter incredibilem & inauditam puellæ speciem contemptâ morte, properabant. Et si quis forte prudentiâ literarum quæstionis solutionem invenisset. quasi nihil dixisset decollabatur, & caput ejus ad fastigia portæ suspendebatur, ut advenientes imaginem viderent mortis, & conturbarentur, ne ad talem conditionem venirent.*

88.

Epulis apposuit) Etsi eodem redit, tamen præfero, quod est fab. 45. *Patri in epulis apposuit.*

89.

Parum eum promisisse) Barth *aurum*. Ego conjectaveram pecuniam ex Servio Æn. 2. vers. 610. *Hoc autem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Trojæ fabricati sunt muros. Sed constat Laomedontem supra dictis diis certam vovisse pecuniam ad sacra facienda: quam imminentibus Mysis transtulit, ad murorum fabricam. Unde dii & fecisse muros, & offensi esse dicuntur.*

Hesione sors exiisset) Corrigo: *Hesionæ sors exisset*. Hor. 2. Od. 3.

Omnes eodem cogimur, omnium
Versatur urnâ serius, ocyus
Sors exitura.

Si hæc conjectura minus tibi arridet, legere potes: *Hesionen sors expetisset.* Apollod. lib. 2. χρησμῶν δὲ λεγόντων ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κήτει. Eadem habet Serv. ad Æn. 3. vers. 3.

Padaci filio) Atqui Græcè Ποδάρκης appellatur. Scribe ergo *Podarcis* vel *Podarci*. Cur Priamus sit appellatus caussam aliam affert Apollod. lib. 2.

91.

Alexander Paris) Scholiastes Hom. ad Iliad. M. vers. 93. Ἐκλήθη Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ᾽ ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν. ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησε.

Filia) Leg. *Filiæ*. Virg. Æn. 10. *Cisseis regina Parin creat*. Euripides eam Cissei, Homerus Dimantis filiam facit, ut notat Servius ad Æn. 7.

92.

Omnibus terris regnaturum) Verba

Verba Junonis sunt apud Lucianum: ἦν γὰρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι καλὴν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Fulg. lib. 2. *Dea regnorum Juno est.* Hinc cognomento *Juno Regina* dicta est. Jullus Obseq. de prodig. cap. 14. 45. & 47.

Divitem) Micyllus: *Divitiis.*

Omni artificio scium) Ovid. 3. Fast. vers. 815.

Pallada nunc pueri teneraque ornate puellæ.
Qui bene placarit Pallada, doctus erit.

Nimirum omnes artifices sub Minervæ patrocinio. Quod ad verba attinet, sic Charisius lib. 5. *Scius artis.* Eodem sensu τὸ *scitus* usurpat Ovid. 5. Fast. vers. 54. *Scita Thalia Lyra.* 9. met. vers. 108.

Nessus adit membrisq; valens scitusque vadorum.

Non ergo necessaria Micylli correctio; *omnium artificiosissimum.*

93.

Corporis copiam non fecit) Promisisse fabulantur, si vaticinandi artem noctis pretium acciperet, Quod autem dictis non manserit, ad hunc ei modum munus suum Apollinem reddidisse inutile. Vide Servium Æn. 2. 247.

94.

Quidam dicunt eum sua morte obiisse) Utrumque verum est, & sua morte obiisse, & fulmine esse ictum. Servius ad Æn. 2. vers. 648. *Cum inter æquales exsultaret Anchises, gloriatus dicitur de concubitu Veneris: quod cum Jovi questa esset, emeruit, ut in Anchisen fulmina mitterentur. Sed Venus eum cum fulmine posse vidisset interimi, miserata Juvenem, in aliam partem detorsit. Anchises tamen afflatus igne cœlesti semper debilis vixit.*

95.

Equum cum bove) Bochartus Part. 1. Hieroz. lib. 2. cap. 13. vel lapsus est memoriâ, vel *cum asino* invenit in suo libro, cum ita scriberet; *Inde est, quod Ulysses, ut crederetur insanus, equum cum asino junxit ad aratrum. Ita narrant Hygin. fab. 95. Nicephorus Babylaces Hist. 4. Tzetzes in Lycophronem, & mythologi fere quotquot sunt.* Idem in eodem opere pag. 541. adducit ex fab. 98. *Diana virginis miserata est.* Atqui legitur in vulgatis editionibus *virginem.* & rectè quidem.

96.

Tubicinam) Scribendum: *tubicinem.* Virorum enim, non fœminarum est inflare tubas. Velut rem novam in Aglaide Megaclis filia id notat Ælianus Var. Hist. lib. I. cap. 26.

Fieri jussit) Τὸ *jussit*, cum jam in priori membro præcesserit, delendum.

97.

Agamemnon Mycenis) Hellenismus. Marcus Evang. cap. 15. vers. 43. ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.

Achilles 60) Homerus ei tantum 50 tribuit.

Ajax Oilei navibus 20) Homerus in catalog. vers. 41. 40.

Petr-

Perrhebia) Scribe *Perrhæbia*, ut fab. 173, Gr. περραιβία. Cretensis Dictys: *Duas & viginti Guneus Perrhæbis*. Sed Hyginus manifesto hic laborat defectu, neque enim à Perrhæbia, sed Pheris veniebat Eumelus. Scribendum ergo ita: *Eumelus Admeti & Alcestis Peliæ filiæ filius, Pheris navibus* 11, *Guneus à Perrhæbiâ navibus* 22.

Pithus) Leitus scribe ex Homer. Apollod. & Dicty Cretensi.

Prothenor) Scribe. *Prothoënor* ex Gr. Προθοήνωρ. Homer. Catal. vers. 2. Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονιός τε. Hinc vides & paulo ante *Clonius* scribendum esse pro Chronius, & infra fab. 113. ubi *Chlonius* dicitur. *Prothenorem* appellat Dictys.

Hastipia) Rectè *Thespia* Micyllus. Atque ita hic scribendum ex Hom. Catal. vers. 5.

Lyci & Pernidis) Homero est Martis & Astyoches filius Catal. vers. 20. non *Astyocles*, ut in margine Micyllus.

Calchadontis) Leg. *Chalcodontis* Homer. Catal. vers. 48, χαλκώδοντ@.

Meneæ filius) Corrigo ex Homero Catal. vers. 59. *Menestheus Petei filius*.

Elea) Scribendum *Elia*. Scholiastes Homeri ad Catal. vers. 122. ἦλις πόλις τῆς ἠλίας ἐν Ἀρκαδίᾳ. καὶ αὕτη Πελοποννήσε.

Eurychus Pallantis) Lego: *Euryalus*. Dares Phrygius, si diis placet, in Catalogo ducum Græcorum; *Diomedes, Euryalus, Sthenelus ex Argis navibus* 80. Etsi tanti non est is scriptor, tamen facere non possum, quin tollam in transitu ridiculum ex illius ducum indiculo mendum; *Podalirius*, inquit, *& Machaon Æsculapii filii ex Trica navibus* 32. scribe: *Atticâ*.

Polyxenes Astiones) Hom. Catal. vers. 130. *Polyxenus Agasthenis*, & ita hic reponendum censeo.

Meges navibus 60) Hom. Catal. vers. 107. 40.

Thoas) Locus defectus est, ut vidit Micyllus. Suppleo hunc in modum: *Thoas Andræmonis & Gorgidis filius ex Ætoliâ navibus* 40. *Protesilaus Iphicli filius Itone navibus* 20.

Iisdem decem) Imo 20. Nam Protesilao occiso 40 naves secutas esse Podarcem Homerus canit.

Nireus navibus 16) Homerus ei tantum tres assignat in Catal. vers. 178.

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρόποιό τ' ἄνακτ@.

Malè in margine editionis Micylli: *Aglares*.

Antiphus) Micyllus in margine: *Hic haud scio an nomina transposita sint, & legendum: Antiphus Thessali & Chalciopes filius Nisyro navibus* 20. Nihil verius. Vide Hom. Catal. vers. 186.

Leophites Chroni) Micyllus εὐστόχως: *Leontes Coroni*. Ita Apollod. & Dictys.

Asia)

98.

Asia) Ergo Asiæ duces Trojam ibant oppugnatum? Repone tu *Græciæ*. Magis tamen placet Micylli correctio: *aliusque*.

In conjugium dari) Hoc est, datum iri. fab. 41. *Pollicitus est ire*.

99.

Jasii) Variis modis scribitur hoc vocabulum. Ἴασος Apollod. lib. 3 Ἴασος Callim. Hym. Dian. vers. 215. *Jason* Scholiast. Apollon. *Jasion* Æliano ποικίλ. ἱστ. lib. 13. nominatur.

Virgine simulante) Barth. ad 4. Thebaid. Statii ex Gruteri membranis corrigit: *Virginem simulantem mater ignota*. Adi illum Tom. 2. pag. 989. Quod ad phrasin attinet, sic Ovid. 6. met. vers. 26. *Pallas anum simulat*. Claud. epigr. 44. *mentitur gemma volatum*. Just. 1. 2. *mentiri sexum*. Hygin. poet. Astron. lib. 2. in Arcto majori. *Jupiter simulatus effigiem Dianæ*. Malim; *simulans*, ut in arcto minori: *reliquæ vero quinque figuram plaustri simularent*. In olore mirificè scribitur: *Jubet Venerem aquilæ simulatam se sequi*. Sed, ni fallor, exaraverat Hyginus: *aquilâ*: Sic in Capricorno: *Dianam cato simulatam*. Hoc est, transformatam in faciem cati, cati imagine celatam. Ovid. 6. met. vers. 110. *Satyri celatus imagine*. Ergo simulari pro dissimulari posuit. Minus Latinè. Fuit cum ita censerem. Nunc nihil mutandum, & simulari pro assimulari usurpatum existimo. Forte in mentem huic homini fuit illud Virgil. Æn. 12. v. 224. *Formam assimulata Camerti*. Quod autem hic, ut & fab. 270. Parthenopæum ex Meleagro dicit natum Hyginus, vereor ne vitiosum sit. Certe si alios Mythologos sequaris, Milanione scribas oportet. Servius Æn. 6. vers. 480. PARTHENOPÆUS. *Hic Atalantæ & Martis sive Milanionis filius Rex Arcadiæ fuit*. Apollod. lib. 1. Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἄρεος, παρθενοπαῖον. Cæterum Scholiastæ illius Germanici nullam præter Hervagianam vidi editionem; ne quis forte, me ab aliis jam occupata corrigere, cavilletur. Barbarum esse hominem tantum non clamant hæc superius a nobis in dissertatione adducta verba: *Jam vero quoniam de ejus cursu vel ordine sub brevitate diximus*. Quis veterum *sub brevitate* pro breviter usurpavit? Equidem antiquiorem Gregorio Magno, qui ita locutus sit, inveniri neminem. Is Dialog. lib. 1. *Patri Equitio sub celeritate nunciatum est*. Et post paulo; *ut ipsum ad se sub celeritate perducerent*.

100.

Tutasset) An *tutatus esset*? fab. 219. *Si se ab hoste tutatus esset*. Sed familiares Hygino istiusmodi enallagæ. Fulgent. lib. 2. Myth. *Cacus enim Herculis boves furasse dicitur*. Ita Commelinus. Sed Henricus Petri in suâ editione; *furatus esse*.

101.

Remediatus est) Antonius Musa in præfatione de Herbâ Vetonicâ; *ut etiam numero septem & quadraginta morbos remedeet.* Sextus Platonicus 1. cap. 5. de medicinâ animal. *Sanguis capræ potus remediat.* Sed hi ambo suppofititii, si quid judico, scriptores. Priscianus lib. 8. *medeor mederis, remedior remediaris, teste Capro.*

102.

Cum humanum corpus est exustum) Commelinus in erratis; *exutum* bene.

Ob id beneficium) Quia Herculis rogum in Oetâ succendit. Scholiast. ad Iliad. B. in Catal. vers. 231.

In Lemno expositus est) Idem ibidem Scholiastes ad vers. 228. ᾔδεισαν γὰρ οἱ Ἡφαίστου ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὀφιοδήκτους.

103.

Quod iterum cum) Micyllus; *quare.* Nihil mutandum. supra fab. 79. *Quod Jovis cum*, τὸ *quod* valet *ob quod.*

104.

Poma) Scribo: *prunas.* Fulg. lib. 1. Myth. cap. 1. *Denique idolum dictum est ido dinin* (*leg.* εἶδος ὀδύνης) *quod nos Latinè species doloris dicimus. Namque universa familia in domini adulationem aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoramenta simulacro succendere consueverat.* Ferri tamen potest *pomanam* & variorum generum fructus, quos inter defunctos quoque stulta venerabatur credulitas, offerebantur. Consule Saub. de Sacrif. cap. 24.

Briseidam) Terminationibus Latinis crebrò uti Hyginum notavimus in dissertatione nostra. Sic Catal. lib. 4.

Prodidit atque urbem bis Briseida suam.

Zminthi) Rescribas censeo: *Sminthii.* Scholiast. Hom. ad Iliad. A. vers. 39. Σμινθεῦ, ὦ Σμίνθει. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρῳάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου.

107

Abjurgata) Micyllus: *abjudicata.* Non necessaria hæc Micylli correctio. Jurgium est judicium, inde *abjurgare* pro abjudicare. Sulpic. Sev. Hist. Eccl. lib. 2. *Ithacius in jurgiis solitus*, h. e. episcoporum judiciis, ut rectè exponit Sigonius.

108.

Acamas) Scribe: *Athamas.* Vide fab. 115.

Transtulerunt Tenedo) Micyllus: *Tenedum.* Non sollicitanda hæc lectio erat. Vide notata ad fab. 15. Imitatur hoc auctor frag. Tragur. pag. 33. edit. Corner. *Forte dominus Capua exierat.* Sequitur in eodem fragmento pag. 42. *Notavimus ostrea pectinesque è castris labentia.* Corruptum hoc; sed levicula mutatione restituas, si legas: *è gastris.* γάστρα inter alia vas Samium significat. Consule Lexicographos, & Vossium de vitiis Sermon. lib. 3. cap. 13. in voce *gastrum.* Sed cum ejusdem operis lib. 1. cap. 20. *glomi & glomos*

glomos inter Barbara numeraret, excidisse ei videntur hi versus Horat. lib. I. epist. 13.

Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnum,
Et vinosa glomos furtiva Pyrrhia lanæ.

Id cum vociferaretur) An pleonasmus est, ut *quod cum*? equidem sic censeo. Judicabit diligens Hygini lector. fab. 122. *Id Alethes Ægisthi filius cum rescisset ex Atridarum genere neminem superesse.* 174. *Id Althæa mater audivit filium suum tantum facinus esse ausum.* Non improbo tamen, si quis præpositionem ob vel propter subaudire malit. Ad eundem modum si explicare velis & illud fab. 52. *Quod cum Æacus præ paucitate hominum morari non posset*, per me licet. Sed videtur inde *ibi* vel *illic* excidisse. Adde notata ad fab. 103. & 144.

109.

Polymnestori) Scribam potius: *Polymestori* ex Gr. πολυμήστωρ.

111.

Cynexm) Micyllus: *Cynossema*. Ut hoc nescio, ita scio Hecubæ sepulcrum esse dictum κυνὸς σῆμα, Strab. lib. 13. *Contra cujus ostia in Cherroneso est Cynos sema, quod sepulcrum Hecubæ esse dicunt.* Allusit huc Auson. epitaphio Hecubæ;

Fidite ne regnis & probe & stirpe parentum;
Quicunque hoc nostrum σῆμα κυνὸς legitis.

116.

Ajax Locrus) Fab. 97. *Ajax Oilei & Rhenes Nymphæ filius, Locrus.*

118.

Domum repetitionem) *Domus repetitio una vox est*, ait Barthius. Imo *domum repetitio* dicendum, ut *domum reditio*, divisis vocibus, apud Cæsarem lib. 1. Bell. Gall. *Domum reditionis spe sublatâ.* Verbalia in IO. ut loquuntur Technographi, antiquè regunt casum verbi, unde derivantur.

Hecatomben dicitur) *Hecatombe* scribendum, ut cuivis liquet.

Cum centum armenta caduntur) Ergo armentum est quilibet bos, ut jumentum.

119.

Mortem exequi) Ἀντὶ τοῦ vindicare, ulcisci. Locutio est Hyginiana. fab. 116. *persequi injurias.* fab. 117. *exequi injurias.* Ea phrasi præter Livium & alios sæpe usos ostendit Cl. Gronovius ad Liv. Lib. 1. c. 59.

Orestes cum Pylade) A glossâ hæc esse censerem, nisi & infra fab. 119. planè similis esset πλεονασμός.

120.

Ferre oportere) Lego: *ferri.*

Zminten) Scribendum; *Sminthum*, non *Smynthen*, ut in margine visitur editionis Micyllianæ. Vide notas ad fab. 106.

121.

* *Partim fame*) Suppleo: *partim pestilentiâ.* Iliad. A. vers. 61.

Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ,
καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.

Quod autem Apollinem pestilentiæ auctorem facit poeta, ex

Ægyptiorum disciplina id haberet, qui τὰς λοιμικὰς νόσους ἡλίῳ ἀνατθέασι, teste Clem. Alexandr. Strom. lib. 5.

122.

Superesset) Lege: *superesse*.

123.

Ab Oreste adduxit) Volebam corrigere; *abduxit*. Nunc nihil muto, cum videam eodem sensu usurpatum hoc verbum etiam supra fab. 121, 84, 64. Utrumlibet certo respectu tolerari potest. Just. 20. cap. 2. *Quasi Deos ipsos secum advectari essent.*

124.

Temenei) Scribo: *Temeni*. Vide not. ad fab. 119.

125.

Ex foliis flore) Lego: *ex trifolii flore*. Loton quidam trifolium vocant. Dioscorid. lib. 4. cap. 3. Λωτὸς ἥμερος, οἱ δὲ τρίφυλλον. φύεται ἐν παραδείσοις. cap. 112. φύλλα ὅμοια λωτῷ τριφύλλῳ.

A Marathone) Micyllus: *Marone* Nil pote melius. Ita enim appellat eum Homerus, Odyss. 1. vers. 197.

Domi reditionis) Correxeram: *domum reditionis*. Quod legisse memineram fab. 118. *Quando domum repetitionem haberet.* Et apud Cretensem Dictyn lib. 2 *Domuitionem cupiebant.* Cum video id jam olim fecisse in observationibus Clar. Gronovium.

Hospitio libere accepit) Restituam: *liberaliter*. Infra: *Alcinous hospitio liberaliter exceptum in patriam Ithacam remisit.* Nisi malis: *hospitio liberali* Infra fab. 130. *in hospitium liberale venit.*

Antiphates) Quæ desunt, ita supplerem; *Deinde venit, qui socios ejus devoravit.*

Excepta nave) Malim: *nave una.*

Nausiphoum) Micyll. *Nausithoum.*

Monitus Ulysses) Tò *monitus*, cum jam præcesserit, deleas.

Enatavit in insulam Æaam) Auson. 4. Perioch. Odyss. cum Homero *Ogygiam* appellat. Micyllus notat: *Erant in nostro exemplari quædam erasa, & pro iis Æeam ab indocto libro quo superinductum.* Sane deest: *Ubi habitabat*, vel simile quid. Cum Hygino facit Mela lib. 1. cap. 7. *Circa Siciliam in Siculo freto est Æae, quam habitasse Calypso dicitur.*

Baltheum) *Calanticam* nominat Auson. Perioch. 5. Odyss.

Lavandum tulit) *Lavandam scribo*. Allusit ad hanc fab. Ovid. Priap.

Hujus & Alcinoi mirata est
filia membrum
Frondenti ramo vix potuisse
tegi.

Nimirum ἐγχρόνητο, ἢ περιέρραπτο τὸν ἄνδρα. Hybreas in controversia de illo, qui tribada deprehenderat & occiderat, ut est apud Senecam lib. 1. contr. 2. ἐγὼ δ᾽ οὐκ ἐζήτησα, πότερον τὸν ἄνδρα γεγόνητου, ἢ περιέρραπται. Ita legendus & distinguendus ille locus, quem inexplicabilem judicabat Scottus. Qui hellenismum intelligit de correctione hac non dubitabit. Sententia plana est. *Ego in hominem, quem res meas apud uxorem agentem depre-*

deprehendebam, non inquisivi, utrum vir natus esset an vero tantummodo virum, hoc est, olisbum, ut tribades solent, sibi assuisset. Utrum telum nativum, an manu factum haberet. Ita vir pro virilitate apud Latinos, Catull. Carm. 64. Arnob. lib. I. & 5 Hor. epod. 15. Quod mox sequitur in eadem controversiâ: ἴδε, φιλάνδρων μοιχὸν ἔλαβε. Verti debet; *ecce, virorum amantem adulterum cepi.* Hierocles in Facetiis: ἴδε ὡς τρώγει καὶ περιπατεῖ. Malè Scottus; *novi.* Virorum, amantem adulterum appellat tribadem, quod mulier nata vir esse desideraret, & virile negotium ageret. Non est id hujus loci, alioqui multis ostendere possem, quam infeliciter in Græcis argutiis, quæ illis declamationibus interspersæ visuntur, transferendis versatus sit Scottus. Interim adhuc unum tibi ex Græculorum acute dictis emaculatum dabo. Controv. 6. lib. I. λοιδορεῖ νῦν τὸν ἀρχιπειράτην, τὸν μιαιφόνον, τὸν ΠΡΟΣΕΛΟΝ, πρόσθεις εἰ θέλεις, τὸν ἐπίορκον, Jovem lapidem jurare ausum ἱερόσυλον esse scribendum, Hoc enim ut diceret unum adhuc deerat. Hunc locum ita correctum a literarum patre Gronovio in editione secunda notarum ad Senecam, mihi antehac non visa, nunc demum, postquam hæc jam Typographo exscribenda dederam, deprehendi. Sine hanc socordiam binorum ex Contr. VIII. locorum explanatione redimam, οὐκ ἔτι ἐν ᾧ θάνατος, καταφρονῶ τούτου. πατρὶς ἐμή. Lego & distinguo: οὐκ ἔτι, ἐν ᾧ θάνατος, καταφρονῶ τούτου, πατρὶς ἐμή. Non amplius hoc, in quo mors (sc. filii,) contemno, patria mea. οὐκ ἔστιν ἐν ἱκανὸν εἰς τὸν ὑποκείμενον. ΤΟΣ προπεμπτικόν. Facilis correctio est. οὐκ ἔστιν ἱκανὸν εἰς τὸ ὑποκείμενον τὸ σὸν προπεμπτικόν. Parum est idoneum ad propositum tuum carmen illud, quo dii te prosequuntur: facias, adolescens, jam tuæ felicitatis finem.

Cum ab hominibus ignoraretur] Cic. lib. I. epist. 10. *Illò si veneris, tanquam Ulysses, cognosces tuorum neminem.*

126.

Hoc est subulcus pecoris) A glossa forte hæc sunt. Neque enim Hygini est semper interpretari Græca vocabula. Vide fab. 26. 30. 71. 188. 190. 199. Facit id tamen fab. 12. *Monocrepis, hoc est, uno pede calceatus.* 71. *Epigoni, id est, filii.* 198. *in haliaetum, id est, aquilam marinam.* 200. *in avem dædalionem, id est, accipitrem.* Deleas ergo solummodo τὸ *pecoris*, nisi cum Barthio legere malis: *quem canis pecoris cum agnosceret.*

Cum telam detexuero) Hoc est, texendo absolvero. Sulpicia eleganti μεταφορᾷ.

Fabellam permitte mihi detexere paucis.

In eadem doctissimæ poetriæ Satyrâ, ut obiter hoc notem, vidi, qui dubitarent, an satis Latinè dictum esset, quod mox sequitur: *queis facundissima calles.* Frustra. Just. 24. 4. *Augurandi*

ſtudio callere. Solinus cap. 13. *Callere arte ſagittariæ.* Petron. *his ego callens artibus.* Cæterum hac pia fraude meruit Penelope, ut præter cæteras caſta diceretur. In vet. inſcript. apud Aldum Orthogr. pag. 17.

Amoque. ego. nec. caſta. ceſsit. Penelope.
Acceſſi. comes. æmula. mors. placuit.

In priori verſu vel pro *nec mei* ἐγχαικῶς pro mihi ſubſtituendum, vel legendum; *nec caſta ceſſit Penelopa.*

Farſum) Leg. *Fartum.* Auſon. Period. Odyſſ. 18. *caprini ventris omentum,* Homerus verſ. 44. γαστέρα αἰγὸς appellat.

Unde) Fab. 112. *Hectori donavit Baltheum, unde eſt tractus.*

Iterum applofiſſet) Micyllus: *in terram.* Barth. *Irum.* poſterius probo. Integrum eſſet: *Irum terræ applofiſſet.* Homer. De Iro Odyſſ. Σ. verſ. 97.

Κὰδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν.

Sed cur non legamus potius *afflixiſſet?* Affligere enim eſt terræ affligere. Vide Gron. obſerv. Lib. IV. cap. 8.

* *Cui cum vellet*) Barthius: *Ululare vellet.* Ego cogitaveram aliquando: *exclamare vellet.* De Pleonaſmo hoc diximus in diſſertatione noſtra. Addas locis illic adductis. Deut. 4. 7. οἷα ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς Deut. 9. verſ. 28. ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν.

Quæ cum fecit inter ſe certarent) Sanatus eſt locus, ſi ita verba transponas, & diſtinguas, *Quæ fecit. Cum inter ſe certarent.*

Poſt intenderet) In Micylli editione: *poſt intendere.* Inde fecerim: *poſſet intendere,* Quod & Micyllo viſum fuit. Confer Priap. carm. 69.

*Demus * non pateretur*) Suppleo hunc in modum. *Demus etiam huic experiendi poteſtatem. Cum non pateretur &c.*

Qui erat) Addo; *Fautor protervia procorum.* Vel ſimile quid. Vide Auſon. Perioch. Odyſſ. 22.

Domum ſuam potitus eſt) Sic Plaut. Amph. act. 1. ſc. 1. *Ut ſalvi potiremur domum.* Ne corrigere velis cum Micyllo: *Domo ſua.*

127.

Ulyſſes à Telegono interfectus eſt) Horat. 3. Od. 29. *Telegoni juga Parricidæ.* Ad quem locum vetus commentator. *Tuſculum civitas eſt in jugo montis conſtituta: hanc ſignificat nomine conditoris. à Telegono enim Ulyſſis filio fundata eſt, qui per ignorantiam patrem ſuum Ulyſſem interfecit.*

Æacam) Lege: *Ææam.* Cretenſis Dictys lib. 6. *Telegonus, quem Circe editum ex Ulyſſe apud Ææam inſulam educaverat.* Confer Serv. ad Æn. 7. verſ. 10. & lib. 3. verſ. 386. Hom. Iliad. K. verſ. 135.

Αἰαίην

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε

Κίρκη. Ibi Scholiastes: αὐτὴν ἔνιοι φασὶ τὸ νῦν Κιρκαῖον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Convenit hoc cum Strabone lib. 5. pag. 255. edit. Xylandri. *Stadiis ab Antio 290. Circeus mons abest, quem mare & paludes tantum non insulam faciunt. Ajunt eum radicibus abundare, fortaßis ut fabulæ de Circe accommodent. Est ibi oppidum Circes & sacra Minervæ ara.* Idem Scholiastes ad lib. 10. Odyss. vers. 32. Ææam dici Circen ait ἐξ Αἰαίης νήσου τῆς Τυῤῥηνίας ἢ Κολχίδος. Αἰαία γὰρ, inquit, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. Scribas Αἶα. Strabo lib. 1. pag. 42. ἥτε Αἶα δείκνυται περὶ Φάσιν πόλις. Hyginus supra fab. 125. *Ænariam* vocavit. Ænariam autem ponit inter illas insulas Mela, quæ Italico lateri circa Tyberina ostia objacent lib. 2. cap. 7. An igitur Ænaria Circæa illa terra, quam Virgilius memorat Æn. 7? Nusquam hoc mihi lectum.

Italus) Servius ad Æn. I. vers. 26. *Italus Rex Siculorum profectus à Sicilia, venit ad loca, quæ sunt juxta Tyberim, & ex suo nomine appellavit Italiam.*

128.

Teoclimenus) Scribendum: *Theoclymenus* ex Homer. & Auson. Perioch. Odyss. 15.

Thestoris filius) Micyllus: *Polyphidæ, ut apud Hom. Odyss. O.* Optimè profectò, nisi quod *Polyphidis* scribere debuit. Πολυφείδης enim primæ contractarum, non simplicium, ut loquuntur Grammatici. Hom. Odyss. O. vers. 249.

Μάντιος αὖ τέκεθ' Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε.

Quod interpretes omnes, quos vidi, vertunt *Polyphideum*, quasi in recto haberet Πολυφείδευς.

Telemus Protei) Micyllus: *Theonoe Protei filia legendum puto ex Helenâ Euripidis.*

Eurymi filius) Ovid. Ibid. vers. 270.

Telemus Eurymides vaticinatus erat.

130.

Deliberarent) Rectè in margine Micyllus: *Delibarent*. Scholiastes Germanici: *Ex oraculo responsum est cessaturam pestilentiam, si per annos singulos de frugibus & vindemiâ Icaro & Erigonæ delibaretur.* Adjungit deinde: *Quod factum est ab Atheniensibus, qui diebus festis institutis aras constituerunt, ideo quia illam pendentem conspexerunt, quod est apud Græcos, ex quo factum est, ut soli oscillo jactarentur homines.* Corrupta hic quædam & hiulca. Primum pro *aras* repono *aoras* vel αἰώρας. Vid. Hesych. in voce αἰώρα. Ἀλῆτιν ibi appellat Ἐρίγονην, quod vaga fuerit & errabunda, donec tandem in montem Hymettum pervenerit, & ibi se suspenderit. Deinde post ista verba: *apud Græcos*: interpone, αἰωρεῖσθαι. *Primum de frugibus delibare* est ἀπάρχεσθαι. Hesych. ἀπάρχου, τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε. Libare, si proprietatem sermo-

nis respicias, fundere significat: *sumptumque nomen de Libero quodam, qui in Græcia usum repperit vitis*, ut notat Isidorus. At non ego credulus illi. *Libo* est ex Gr. λείβω.

Canis Mera) Neæram appellat Scholiastes Germanici, unde hanc fabulam transscripsisse videtur noster Hyginus. Suspicor *Mæra* utrobique esse scribendum. Ælianus lib. 6. de Anim. ὁ γοῦν ἠελγόνης κύων ἐπαπέθανε τῇ δεσποίνῃ Canis Stellæ fabulam habes etiam apud Hom. Scholiast. Iliad. X. vers. 29. Ridetur à Luciano in θεῶν ἐκκλησίᾳ.

133.

Æquinoctialis aries) Alii illum esse autumant, qui Hellen & Phryxum vexerit. Ampelius lib. Mem. cap. 2.

134.

Quod &) Scribendum: *quos &*, ut sententia constet.

Ethalides) Ovidio lib. 3. met. vers. 647. est Ethalion.

Melas) Ovid. Lib. 3. met. vers. 117. Melanthus.

Proteus) Micyllus edendum curavit; *Proreus*, & notat. *hic in veteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ovidium contra Simonis nulla mantio fit.* Atqui *Proreus*, Plauto *proreta*, Græcis πρωρεύς, apud Ovidium Melanthus est. Pro nomine proprio, quod, me judice, officii est, accepit Micyllus. Nisi si delendum sit, τὸ *Proreus*, scribere malim *Proteus*. Et sanè aptum videtur nautæ nomen. Fors fuerit tamen, ut à prora nomen proprium *Proreus* finxerit Ovidius.

135.

Nexum necaverunt) Hoc est, voluminibus sive spiris suis implicitum tergoribus ligatum, ut loquitur Petronius Trojæ halosi.

136.

Glaucus Minois) De tribus Glaucis Palæphatus cap. 26. & duobus sequentibus.

Rubeum) De hac voce consule Erythræum indice Virgiliano.

Permaturavit) Reponas: *permaturuit*. Ovid. 4. met. vers. 165.

Nam calor in pomo est, ubi permaturuit, ater.

Apes fugantem) Scilicet odorem mellis, in quod ceciderat adolescens, illarum nares afflavisse.

Parem quærens) Par est conjux. Ovid. 3. Fast. vers. 526.

Potat & accumbit cum pare quisque suâ.

Et lib. 4. vers. 98.

Et docuit jungi cum pare quemque suâ.

139.

Opis) Ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *Ops.* Fulgent. lib. 1. Myth. *Ops ejus uxor, eo quod opem esurientibus ferret, dicta est.* Ita *trabis* pro trabs apud Jul. Obseq. de prodig. cap. 60. *bovis* pro bos in fragment. Trag. & *nucis* pro nux, *suis* pro sus apud veteres. De quibus Scaliger ad Festum.

Ut esset) Hoc est, ederet. Barthius notat *esse*, hic vivere significare. Vidi nihil magis ἄτοπον. Consule Apollod. lib. 1. Hesiod. Theog. vers. 585. Verum interim.

Interim, quod τὸ esse vivere, & non esse interiisse significare notat: atque id non apud Latinos tantum, verum Græcos etiam & Hebræos obtinet. Ovid. lib. 9. met. *Vellem nulla forem.* Et lib. 11. vers. 579.

Proque viro, qui nullus erat, veniebat ad aras.

In Vet. Inscript. quæ inter Catal. Pithœi legitur lib. 3.

Oppia jam non est, erepta est Oppia Firmo.

Matth. cap. 2. vers. 28. οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Aristot. lib. 1. Eth. cap 11. μὴ ποιεῖν εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας. Eurip. Hecub. vers. 683. ἀπωλόμην, οὐκ ἔτ' εἰμὶ δή. Hæc adducere volui, quoniam exemplum à Barthio allatum, cum à fontibus diffideat, non placet.

Adamantæa) Scribendum censeo: *Adrastea*. Apollod. lib 1 καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις Ἀδραστίᾳ τε καὶ Ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι. De illa Amalthea Scholiast. Callim. ad Hym. 1. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἲξ τὸν Δία τρέψασα. Lege: ἡ τὸν Δία &c. Si quis *Amalthea* legi malit, advocare poterit Lactantium lib. 1. cap. 22. *Didymus in libris ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς ait Melissea Cretensium regem primum Diis sacrificasse, ac ritus novos sacrorumque pompas introduxisse. Hujus duas fuisse filias, Amaltheam & Melissam: quæ Jovem puerum caprino lacte ac melle nutrierunt.* Confer Schol. Germ. Fab. Erichthonii.

Alii Corybantes dicuntur) Scribam; *alius*, nisi malis *dicunt* pro dicuntur. Cyrbantes enim, Corybantes, & Curetes iidem. fab. 14. *Castor & Pollux Jovis & Ledæ Thespii filiæ filius* (leg. filii) *Lacedæmonii, alii Spartanos dicunt.* Servius ad Æn. 3. vers 104. *Sed nonnulli eosdem Curetes & Corybantes dicunt.*

140.

Python) Fabulam hanc aliter narrat Ovid. 1. Met. Scholiast. ad Hom. Caral. vers. 26. Πυθὼν πόλις Φωκίδος. τὸ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασία νάπη, ὡς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὄρους. ἐκλήθη πυθών. ὕστερον δὲ Δελφοί. Καὶ Πυθὼν μὲν ἐκεῖ κατῴκει (leg. κατῴκει τε) αὐτόθι ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων. Veriorem Etymologiam docebit te Heinsius in Aristarcho suo cap. 1.

Ventus aquilo) Valdè arrisisse videntur id genus pleonasmi huic scriptori. fab. 152. *arbores populi*. 203. *arbor laurus.* Nepos Miltiad. cap 2 *ventus aquilo.*

Ne Junonis factum rescinderet) Non enim Deo Dei facta reddere irrita licet, ut canit Ovid. 3. met. vers. 336.

Oleam tenens) Catull. carm. 35. in Dianam.

Magna progenies Jovis,
Quam mater prope Deliam
Deposivit olivam.

Hoc est, μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων. A Theognide in Gnomis palmam tenuisse dicitur. Has sententias

 optimè

optimè in concordiam redigit Scholiast. Hom. ad Iliad. A. vers.9. ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα δρεψαμένη (leg. δραξαμένη) δύο φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. Etiam Ovidius lib.6. met. vers. 335.

Illic incumbens cum Palladis arbore palmæ
Edidit invitâ geminos Latona novercâ.

Pœnas executus est) Barthius emendabat: *dolores*, sed invitâ criticâ supra fab. 174. *Dum fratrum pœnas vult exequi*: fab. 154. *ut exequatur mortem fratrum* Pœnæ matris sunt, quas Python matri debebat.

141.

Fatalis fuit) Hoc est, exitium attulit Flor. lib. 3. cap. 15. *Fatale Capitolium Gracchis*. Lib. 4. cap. 7. *Fatalis arena Pompejo.*

143.

Ex Archia) Melissam appellat Apollod lib. 2. sub initium.

Junonis sacra) Correxeram; *Junoni*, quod librarium τὸ s geminasse opinarer. fab. 274. *Phoroneus Inachi filius Junoni arma primus fecit.* Sed legerim ibi: *Sacra.* Nunc dubito. Ecce & supra dixit fab. 40. *Sacra Deæ veneris per aliquot annos non fecerat.*

144.

Quod postea) Id est, ob quod: supra fab. 136. *Quod Polyidus æstimans* &c.

145.

Crinus) *Criasus* est Apollod. lib. 2.

Basus) Rescribo *Jasus* ex Apollodoro. Confer Paus. in Argolicis.

Aristorides) Si ex Pirantho natus, quo modo Aristorides, hoc est, Ἀρέστορος υἱὸς, ut loquitur Apollodorus? Puto à glossa esse hoc vocabulum.

Exagitata coëgit eam ut se) Barth. ad Stat. *Exagitatam coëgit ut se*, quod amplector.

Bosphorus fines sunt dicta) Divinavi, &, ut opinor, veravi, cum scribendum esse censui: *Bosphorus Sinus fuit dictus.* Apoll. lib. 2. διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον θράκιον, νῦν δ' ἀπ' ἐκείνης βόσφορον.

146.

In monte Ætnâ) An in Ætnâ legebat flores, cum raperetur Proserpina? Nusquam hoc mihi lectum. Forte scribendum: *In monte Ennæ.* Arnob. lib. 5. *consimiliter in alterâ fabulâ Hennæ nemus & flores quid sunt?* Confer Jul. Firm. de Erroribus prof. relig. Et Ovidium 4. Fast. vers. 421. Quomodo tamen vulgata lectio ferri possit, docuit me, postquam hæc scripseram, Barth. ad Stat. Tom. 2. pag. 934.

147.

Ad regem Eleusinem) Vulgaris fabula est Triptolemi patrem fuisse Celeum regem Eleusiniorum, & ad eum divertisse Cererem. Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει. Φησὶ γὰρ Δήμητρα πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Apollod. lib. 1. Hanc minus vulgatam opinionem nunc secutus videtur Hyginus. Scribendum ergo paulo inferius quoque, *Quod à*

patris

patris nomine Eleusinem nominavit. Sed infra rursus fab. 275. Eleusinum appellat; *Eleusinus,* inquit, *Mercurii filius Eleusinem.* Usus ergo terminatione Latina est, ut alibi *Titani* pro Titanes. Panyasis ille, aliquoties ab Apollodoro laudatus, ut hoc ἐν παρόδῳ dicam, Mythologus videtur fuisse. Facit ejus, ni fallor, mentionem quoque Scholiastes Germanici Fab. Draconis, si ejus verba emendentur: *ut Pannasis Heracleas refert.* Et in Cancro: *ut Pamasis auctor dicit.* Utrobique reposuerim: *Panyasis.*

Clam in igne) Deest *noctu.* Supplendum ergo: *Noctu clam in igne.* Apoll. lib. 3. Τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος. Idem fecisse Theridem Achilli suo idem fabulatur.

Triptolemo alumno suo) Deiphontem Triptolemi fratrem Cereris alumnum facit Apollodorus.

Peleus) Quid *Peleus* hic agit? Vel tyrunculus non rudissimus legendum videat: *Celeus*; Apollod. lib. 3. Δήμητρα μὲν κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὑπεδέξατο. Virg. Georg. I. vers. 165.

Virgea praeterea Celei vilisque supellex.

Ad quem locum Servius: *Id est, vasa de vimine, qualia Ceres Celeo aliquando monstravit.* Vide praeterea notas Voss. ad Just. lib. 2. cap. 6. Ovid. 4. Fast. vers. 508. & seqq.

148.

Cum ad constitutum venisset) Juven. Sat. 3. vers. 12.

Hic ubi nocturnae Numa constituebat amicae.

* *Viderunt*) Barthius; *Dii riserunt.* Quod adeo probo, ut in textum etiam recipiendum censeam, & tollendum inutilem asteriscum. Homerus Odyss. θ. ubi hoc adulterium perquam festive depingit:

Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι.
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.

Ad progeniem ejus semper fuit inimica. Fulg. lib. 1. *Illa dolens quinque filias solis amore succendit, id est, Pasiphaen, Medeam, Phaedram, Circen, Dircen.*

151.

Colchos servabat) Scribe: *Colchis.* In Genealogia, *Draco, qui pellem auream arietis Colchis servabat.*

152.

Cui cum flagraret) De hoc loco diximus ad fab. 126. Quod ad fabulam. Idem supplicium pater ille Deorum irrogavit Ophioni. Adi Schol. Homeri ad Iliad. θ. vers. 479.

153.

Petierunt ab Jove) Imo à Themide quaesiverunt rationem generis humanum reparandi. Auctores Ovidius, Arnobius, Lutatius, alii. Cum Hygino tamen faciunt Apollodorus lib. 1. Tzetzes Chiliad. 8. 134. Scholiastes Germanici in Aquario. Immerito ergo erroris arguit Hyginum Barthius.

Laos enim) Scribe tu λαᾶς. Apollod. lib. 1. ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ

λαᾶς λίθος. Scholiastes Germanici: *ob quamrem λαὸς Græcè populus dicitur, quia lapis antiquitus λαᾶς appellatur.* Lapides autem hos nomina hominum semina sumserunt ex petrâ Agdo, narrante Arnobio lib. 5. Cæterum Etymologiæ hujus alias causas adducit Scholiastes Pindari ad Olymp. 9.

154.

Quem Pherecydes primus vocavit) Repono: *Padum vocavit.* Scholiastes Germanici in Eridano: *Ab Arato & Pherecyde Padus esse putatur.*

Phæbea, Etherie) Lego; Phœbe, Ætherie. Corruptum prius vocabulum etiam Heraclito περὶ ἀπίςων cap. 36. Φόϐη, λαμπετὼ, Αἴγλη. Scrib. Φοίϐη.

155.

Carpserunt) Id est, *membratim separarunt*, ut loquitur fab. 165. *Distraxerunt* fab 167. Hygin. Poet. Astron. lib. 2. *quæ corpus ejus decerperent interfecti.* Ubi malim; *discerperent.* Scholiast German. in Lyrâ. *quæ eum membratim discerperent.*

Pimeti filia) Nullus dubito, quin scripserit Hyginus; *Epimethei.*

Arcada) Lege; *Arcas.*

Etolus) Micyllus ex Pausania; *Aëtlius.* Scribe tu *Aethlius* ex Gr. Ἀέθλιος. *Æthlum* perperam nominat Natalis lib. 2. cap. I.

156.

Ex Perside) Vel *Perseide* scribendum ex Hesiod. Θ. vers. 356. vel *Perse* ex Tzetze Chil 4. 137. Unde supplere potes, quæ hic desunt. Ut & ex Genealogiâ nostri, & Scholiis Pindari Olymp. Z.

157.

Boetus) Legendum ordine inverso: *Bæotus.* & fab. 186. *Bæotus Bæotiam.* Sed minuta hæc Orthographiæ vitia, cum editioni ipse non sim præfuturus, etsi non est consilium, interdum tamen, nescio quo modo, mihi non tempero.

Rias ex Alcyone) Heinsius ad 5. Fast. Ovid. vers. 499. Restituit *Hyrieus*, Micyllus *Antas* ex Pausaniâ. Heinsiana conjectura præferenda. Restituendum hoc nomen etiam Scholiastæ German. in Pleiadibus: *Cum Neptuno duo, Alcyone ex quâ Hercus*, (leg. Hyrieus) *Celæno ex quâ Lycus.*

Ephoceus) Hyperenorem appellat Apollod. lib. 3. pag. 168. edit. Commel.

Erichmenus, Antheus) Scribe; *Ericlymenus, Antæus.*

Ex Celæno Ergei filia) Atlantis est Apollodoro & aliis.

Amæmone item) Legerim ex fabula 169. *Nauplius ex Amymone Danai filiâ.*

158.

Phillammon) Infra fab. 161. Philammon numeratur inter Apollinis filios. Hic reposueris rectius *Philacmon.* Apud Virgilium est quidam Pyracmon Æn. 8. vers. 425. Aptissimum utrique nomen ab incude.

* *Pinther*) Tollo asteriscum & rescribo; *Spinther* à σπινθὴρ.

160.

Cephalus ex Creusa) Apollod. lib. 3. pag. 193. *ex Herse.*

161. *Hil-*

162.

Hillus) *Hyllus* ſine dubio per y ſcribendum. Phlegon Olymp. fragm. Τοῦ Ὕλλου καὶ Δηϊανείρας Apollod. lib. 2. Ἡρακλῆς ἐντελλόμενος Ὕλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος. Natalis tamen Comes Myth. lib. 7. cap. 1. Hyllum è Melitâ Ægæi fluminis filiâ, Hylum autem è Deianirâ tradit natum: quo auctore neſcio. Hoc ſcio multos illum virum inſpexiſſe ſcriptores, quorum nos vix nomina audivimus. Ovid. Heroid. 9. verſ. 44.

Nec pater Amphitryon, nec
puer Hyllus adeſt.

Leontiades) Micyllus in margine: *Creontiades* Optimè. Apollod. lib. 2. ἐκ Μεγάρας δὲ τῆς Κρέοντος Θηρίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηΐων.

Euenus) Forte *Eueres* & paulo ante pro Leucippus *Cteſippus* reſcribendum ex eodem Apollodoro. Sed nihil affirmo.

Ex Theſpii filiabus) Lepidus poeta neſcio quis Anthol. lib. 4 cap. 8.

Τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔχεν ἄεθλον
Μούνων χ᾽ πεντήκοντα συνελέξατο κούραις.

Eas omnes gravidas feciſſe, & ex illis filios ſuſcepiſſe, quorum longum catalogum texit Apollodorus, referunt alii Mythologi.

163.

Othrepte) *Otrere* ſcribendum, vel *Otrira* ut ſcribit fab. 222. & 237. Corruptum hoc nomen etiam in Iuſtino lib. 2. cap. 4. ubi Orithya appellatur. Sed ἱυτόχους Salmaſius inde *Otrira* exſculpſit.

164.

Quam pater feriens) Diximus de hoc loco in Diſſert. noſtrâ.

Myrrha) Hic Myrrham appellat, quam ſupra fab. 58. Smyrnam nominavit, Græcum nempe alterum, alterum Latinum.

165.

Buccas inflaret) Graviter, ut ſolet, Arnob. lib. 2. *Idcirco animas miſit, ut inflandis bucculas diſtenderent tibiis, cantionibus ut præirent obſcœnis?*

Oeagri filius) Apulejo ſi credimus in Floridis, Hiagnis ejus pater fuit. Idem ſentit & Philippus Anth. lib. 1. cap. 11. epigramm. 1. & Tzetzes Chiliad. 1. 15.

Ex Saturis) Barthius corrigit: *Curioſis* vel *Satyris*. Poſterius, quod & Micyllus jam conjecerat, probo. Vide Tzetzis locum modò adductum. Νυμφογόνος Σάτυρος etiam Philippo eſt Anthol. lib. 1. cap. 11. epigr. 6. Salmaſius ad Solinum citat: *Unus ex Tityris*. Sine dubio ex ſuâ correctione. Nam ita ſolet ὁ πάνυ. Ovid. 6. Faſt. verſ. 703.

Juventam Satyrus primum
miratur: at uſum
Neſcit & inflatam ſentit
habere ſonum.

Commeletando) Melitari eſt meditari. Vide Servium ad verſum hunc Virgil. Eccl. 1.

Sylveſtrem tenui muſam me-
ditaris avenâ.

Citharam verſabat) Hoc eſt, ad aliud modulationis genus

Citha-

Citharam accommodabat, ut interpretatur Salmasius ad Solinum.

Scythæ tradidit) Quicquid hic commentatus eram, etsi tantum non idem esset, abjeci tamen, postquam Salmasianas hujus loci explicationes in Exercitationibus Plinianis ad Solinum vidi.

Membratim separavit) Enarrator Aratæorum Germanici Fab. Aretophyl. *Infantem membratim laceravit.*

Marsyan) Scribe: *Marsyas.* & supra fab. 160. *Antias* pro Antian. Venit mihi in mentem quod scribit Ampelius libelli sui memorialis cap. 8. *Martis autem quoque Corium, remigium Argonautarum.* Existimo legendum: *Marsyæ quoque Corium.* Fabulam hanc suo more explicat Fulgent. lib. 3.

166.

Virginitatem armis defendit) Ita vulgò. Antigonus autem Histor. Mir. cap. 12. Φησὶν, Ἡφαίστῳ δοθείσης τῆς Ἀθηνᾶς, συγκεκλεισθεῖσαν αὐτὴν ἀφανισθῆναι.

Quod ἔρως) Ita & Fulgent. lib. 2. Myth. Scholiastes autem Homeri ἀπὸ ἔριου καὶ χθονός. ad catal. vers. 54. Vide sis apud eum ridiculam fabulam, nam exscribere eam cui bono?

Aglauro, Pandroso.) Fulgent. lib 2. *duabus sororibus Aglauro & Pandora commendavit.* Sed scripserim ibi, ut hic habetur, *Pandroso.*

167.

Jovis Semelæ) Barth. ad Stat. *Jovi-Semele.*

168.

Navem biproram) Ita dici autumat Barthius, non à duabus proris, sed à firmitate unius alterâ subtextæ. Non probo. Hesych. ἀμφίπρυμνον πλοῖον, ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Cur non ad eundem modum *biprora navis* dicatur ἑκατέρωθεν πρῷραν ἔχουσα? Infra rursus fab. 277. *Minerva prima navem biproram Danao ædificavit.* Imaginari possis utramque partem navis & anteriorem & posteriorem, prout prorsum vel retrorsum agatur, nomen cum puppis tum proræ sortiri, nam simul in prora & puppi quædam naves habebant gubernacula. Quæ hac ratione bipuppis, esset etiam biprora. Sed aliud dices esse ἀμφίπρωρον, aliud δίπρωρον, aliud ἀμφίπρυμνον Hesychii, aliud δίπρυμνον Athenæi lib. V. p. 204. edit. Casaub. Non mentiar, Lector, si istam me structuram capere non dixerim.

170.

Aspis en Argo) Fab. 273. ασπις εν αργωες. Conjectura mea si locum haberet, scriberetur: ἀσπὶς ἐν Ἄργει. dispiciant acutiores.

171.

In regiâ obruit) Apollod lib. 1. Τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Idem noster ipse narrat fab. 174. Confer Antonin. Liberal. Metam. cap. 2.

172.

Porthaonis) *Parthaonis* legendum ex Ovidio, Statio, Apollodore,

doro, & Græcis Scholiastis. Atque ita etiam infra habes fab. 175.

173.

Parthecion) Rescripserim ex Ovidio *Echion*.

Æsculapius) *Amphiaraus* Micyllus. Sed Oiclis istum faciunt filium Ovidius & Apollodorus.

Laertes Arcippa) Micyllus; *Arcesii*.

Thestii filii) Ovidius duos tantum novit *Plexippum* & *Toxeum*, quem in locum Lyncei substitui vellet Micyllus. Eadem nomina habes fab. 174, sed fab. 244. Plexippum & Agenorem eos appellat.

Hippotas) Fecerim hinc *Hippothous*.

Mopsus Amyci) Imo *Ampyci*. Hinc *Ampycides* Ovidio, supra fab. 14. *Mopsus Ampyci & Chloridis filius*.

Hippassus) Scribe *Hippasus* ex Ovidio.

Dryas Japeti) An *Martis*? Apollod. lib. 1. Δρύας ἄρεος.

Euatimus) Locus hic, si quisquam alius, longè corruptissimus. Legerim: *Enasimus, Alcon, Dexippus, Amycus, Hippocoontis*. Quatuor enim filios misit in hanc expeditionem Hippocoon, quos alii aliis nominibus appellant. Μάτης ἄγρεος ὅπως Ἐικάζεν μάλιστα. Alii alia excogitent.

Atlantes Pondai) Et fabula & verba postulant scribi; *Atalante Schœnei*. Diodorus. lib. 4. *Inter venationis socios Atalanta, Schœneo nata, simul erat*. Consentit Apollodorus lib. 1. Alii id tamen Jasi filiæ tribuunt, etiam Callim. Hym. in Dian.

Κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο.

Non, nihili facio hanc conjecturam, etsi & ante nos in mentem venisse video doctissimo Micyllo. Corruptus in hac voce etiam Servius Danielis ad Æneid. 3. vers. 113. *Scyros civitas est, exinde fuit Atlantes Cyrinei filia*: Lege: *Atalante Schœnei filia*. Recte hic reponi *Atlante Schœnei* probat ipse Hyginus fab. 244. & 270.

Tenerdos) Optimè Micyllus: *Thebæ, Argos*.

Teurone) *Pleuron* idem.

Messe) Scribi: *Messene*.

Magnessa) Ni fallor, *Larissa* scripserat Hyginus.

174.

Alcyone mœrens decessit) Althæa autem, φθαρέντος τοῦ παιδὸς, μεγαλονήσασα, ἑαυτὴν ἀνῄρει, Scholiastes Homeri modò laudatus. Verum nomen uxoris Melagri Cleopatra erat. Sed τὴν Κλεοπάτραν φερωνύμως καὶ Ἀλκυόνην ἐκάλει, διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπησσαν δίκην Ἀλκυόνος κλαῦσαι, ὅτι ἀφήρπασεν αὐτὴν Ἀπόλλων. Schol. ad Iliad. I. vers. 558.

176.

Trapezos) Melius scribas; *Trapezus*. Ut est apud Melam lib. 1. cap. 19. Gr. Τραπεζοῦς. Noster infra fab. 275. *Arcas Jovis filius in Arcadia Trapezunta*. Non tamen admodum videtur necesse. Ovid. 3. met. vers. 224. *Agriodos*, format ex Gr. ἀγριόδους.

177. De

177.

De vertice Nonacrina) Putem scribendum; *Nonacrino.* hoc est, de vertice montis Arcadiæ. Hygin. Poet. Astron. lib. 2. *Quæ res gesta in Nonacri monte Arcadiæ.* Loensis autem Miscell. lib. 3 cap. 10. retinet *Nonacrina*, & subaudiri vult petræ sive rupis. mihi nimis hoc durum videtur.

Creticis) Ms. ut testatur Barthius, *Cretais.* quod idem est Hygin. poet. Astron. lib. 2. *ut ait, qui Cretica conscripsit.* Sic Naxica & Argolica eodem libro dicitur Aglaosthenes, Leon res Ægyptias conscripsisse. Corrigendus ergo Germanici Scholiastes; *Sed, inquit, qui Creticam conscripsit, refert.* Scribe tu meo periculo; *Cretica:* Ad eundem modum ab eodem Aglaosthenes Asiatica carmina, & à Fulgentio lib. 3. Fenestella scripsisse Archaica memoratur Nollem ergo hic acumen suum criticum frustra fatigasset Barthius.

Succumbere alumna) Id est, Junonis pellicem agere, quæ Theridis alumna. Hinc illa apud Ovidium lib. 2. met. vers. 528.

At vos si læsa tangit contemptus alumnæ.

Hygin. poet Astron. lib. 2. *Quod Thetis Junonis sit nutrix, cui Callisto succubuerit ut pellex.*

178.

Agenoris filia) Scholiastes Homer. ad initium βοιωτίας Phœnicis filiam facit Europam.

In taurum conversus: Fulg. Myth. lib. 1. *Sicut Europam in tauro rapuisse fertur, id est, in navem tauri picturam habentem: & Isidem in vacca, similiter in navem hujusce pictura.*

Bœotia est appellata) Ovid. confer lib. 3. metam. Notari meretur, quod loco modò laudato refert Homeri Scholiastes; Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἀόνων. Μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία κατά μέν τινας ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ἰτώνου, ἢ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρης. Ἔτι Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν πρότερον αὐτῶν βοιωτὸν, υἱὸν Ποσειδῶνος, &c.

179.

Semelem conflagravit) Scribere malim: *Semele*, παθητικῶς enim hoc verbum usurpare solet. Vide fab. 154. 243. Cicero tamen 4. Herenn. cap. 13. *Quomodo urbs acerbissimo concidit incendio conflagrata?* Quod ad fab. ita de ea Scholiastes Homeri ad Iliad. ξ vers. 323 Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀντιτεῦσαι, ραραγίνεται (leg. παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ᾽ ἅρματος καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. Nempe innuere voluerunt ex semine Jovis Bacchum natum. Femur enim pudendam partem viri pariter & mulieris notat. Vide Heins. Aristarch. cap. 1.

180.

A suis canibus consumeretur) Actæonem canes hi, ut equi dominum Diomedem absumserunt.

runt. Vide Fulgent. lib. 3. Nimirum viscera nostra sunt opes, & vita victus. Ovid. 1. Heroid.

Viscera nostra tua dilacerantur opes.

181.

Echnobas) *Ichnobas* reponerem, nisi præcederet *Ichnobates* Forte fuit: *Chionobas*.

Therodanapis) Lego: *Theriomachus*.

Elion) Micyllus ex Ovidio *Aello*. Id si minus tibi placet, scribas: *Echion*.

Coran, Lege *Corax*.

Boreas) An *Bores*? Apollod. lib. 3.

Σπαρτὸς τ' ὤν, Ἀργὸς τε, βόρης τ' αἰψηροκέλευθος.

Non putem: Sed scribam potius βορῆς apud Apollodorum ex βορέυς. Aptum id cani nomen ad velocitatem denotandam, & epitheto conveniens. fab. 84. *Equos aquilone velociores habuit*.

Omelympus) Scribam: *Melampus*. At jam in priori indiculo fuit *Melampus*. Quid tum? Etiam *Harpyia* fuit, quæ tamen hic iterum ponitur.

182.

Adrasta) Procul omni dubio scribendum: *Adrastea*. Apollod. lib. 1. ταῖς Μελισσέως παισὶ Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. Callim. Hym. Jov. vers. 47.

— σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια
Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ. Vide notas ad fab. 139.

Melissi) Scribe: *Melissei*. Hygin. poet. Astron. lib. 2. *Parmeniscus autem ait Melissea quendam fuisse Cretæ regem, ad cujus filias Jovem nutriendum esse delatum.*

Bromie) Repono: *Brome*. Servius ad Eccl. 6. vers. 15. *Bacchus a Bacchatione, id est insania dictus. Alii a Bacche Nympha, quæ cum Brome sorore sua eum nutriverat in monte Nysa. Anysa nutrice.* Scrib. *a Nysa nutrice.*

Munere alumni) Bacchi videlicet. Vide notas ad fab. 192. Adde Gellium lib. 13. cap. 9. Sed hic deesse quædam observat Micyllus.

In juvenes) Phædrus fab. 33. *pulcra juvenis*.

183.

Locarie) Veravit divinus Salmasius ad Solinum rescribendo: *Jugarie*, id est, jugales.

Homerus tradit) Quis Homerus, Hygine? Mœonius ille vates Odyss. ψ. vers. 246. duos tantum nominat Lampum & Phaetontem. Fulgentius Erythræum, Actæonem, Lampon & Philogeum eos appellat. Adscribam verba Fulgentii ex lib. 1. Myth. idque eo libentius, quod videor inde deprehendere posse ætatem Scholiastæ Germanici. Sic ergo ille, & totidem ferme verbis Scholiastes: *Ipsius equis condigna sic posuerunt nomina, id est, Erythræus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythræus autem Græcè rubeus dicitur, quod à matutino sol lumine rubicundus exurgat Actæon splendens dicitur, quod tertiæ horæ momentis vehemens insistens lucidior refulgeat: Lampos* (*malè Schol. Lampros*) *verò ardens, dum ad umbilicum diei centratum* (*Scholiastes malè*

contra

contra arcticum) *conſcenderit circulum. Philogeus terram amans dicitur, quod horâ nonâ proclivior vergens occaſibus pronus incumbat.* Nec hæc tantum verba, ſed totum illud caput de Apolline, nec non de Lunâ & Endymione Fulgentio ſuffuratus eſt. Conferat, cui tantum ab re ſuâ otii eſt.

Odice) Lege: *Dice* ex Heſiodo & Orpheo.

Thallo) *Thallote* eſt Pauſaniæ.

184.

In Chalcidium) Feſtus Pauli: *Chalcidonicum genus ædificii ab urbe Chalcidâ.* Lego, ut hic habetur, *Chalcidicum.* Et ita, ut poſtea vidi, repræſentat Scaligeri editio ex officinâ Patiſſonianâ. Sed perperam ibi *ab urbe Chalcidicâ. Chalcida* pro Chalcis, ut *Elida* pro Elis dictum, & ſexcenta alia. Arnob. lib. 3. *In Chalcidis illis magnis atque palatiis cœli.* Lapis Ancyranus: *Cumam continens & Chalcidicum templum Apollinis.*

Venit) Micyllus: *Vidit.* Atque ita legendum eſſe ante viſum Micyllum & ipſe videram.

Ab inimico ſe ulciſcendi) Frontin. lib. 3. cap. 16. *Hannibal ſimili conſilio ſe ab inimicis ultus eſt.*

185.

Qui in ipſo) Reſcribo: *Quæ.* Intelligit enim mala illa aurea.

Puellæ impetum alligavit) Id eſt, tardavit puellam. In Catalectis Pithœi de malis Marianis:

Hac poterant celeres pretio
tardare puellas,

Quibus Dii concubitum Veneris denegant) Falſiſſimum hoc eſſe ait Barthius, cum Leones venere non minus, quam cætera animalia utantur. Venere ſanè uruntur, verum non tam effuſi in eam ſunt, quam cætera animalia. Antigonus Hiſtor. Mir. cap. 25. ἡ δὲ λέαινα δὶς οὐ κυΐσκεται. Julius Firmicus: *Leonem ajunt in illâ agreſtis animi feritate continentiæ ſervare virtutem.* Si defendere Hyginum velis, dicere poſſis eum, *qui bus* cum diceret, non omnes, ſed illos recens factos leones intelligi voluiſſe: vel leones non inter ſe; ſed cum aliis animalibus coire. Ita vult Servius ad Æn. 3. verſ. 113. cujus verba quoniam mirificè Hyginum noſtrum illuſtrant, non pigebit adſcribere: *Ut cùm reſponſum accepiſſet, ſe poſt nuptias, ut quidam volunt, interituram: ut quidam vero, in naturam aliam commutandam, ſponſos provocatos, ac victos occideret. Poſtea Hippomenes Venerem, ut ſibi in eo certamine adeſſet, rogavit: à quâ cum accepiſſet de horto Heſperidum tria mala aurea, provocavit puellam ad curſum, & cum ſe videret poſſe ſuperari, ſingula cœpit jacere. Tunc Atalante cupiditate colligendorum malorum retenta, ſuperata eſt. Sed Hippomenes potitus victoria, cum gratiam Veneri, vel oblitus eſſet, vel neglexiſſet referre, impulſu ejus, in loco matris Deum, amoris impatientiâ, cum victâ concubuit. Unde irata Dea in leones eos convertit, & ſuo curruì ſubjugavit; & præ-*

præcepit ne secum unquam leones coirent. Nam & Plinius in naturali historiâ dicit, leonem cum pardâ libenter, & pardum cum leænâ concumbere. Palæphatus cap. 14. Milanioni hoc tribuit, quod cæteri omnes, quos quidem viderim, Hippomeni.

186.

Melanippen) Forte *Menalippen*, ut aliis appellari observat Micyllus.

* *Ut regno cederet*) Legendum est *aut*, vel ita explicandus hic locus. *Ut illis regnum concederet.* Just. lib. 29. cap. 2 *Super hac cedere se illi regno.* Vellejus lib. 2. cap. 63. *Titulo imperii cedebat Lepido.* Sulpicius Hist. Sacr. lib. 1. *Alia vero cedere potius puero, quam discerpi eum mallet.* Sed prius præteram.

Infantem aliquem explicarent) Hoc est, alicunde eruerent. Malè ad hunc locum illustrandum adducit Barthius Plauti verba Pœn. act. 1. sc. 1. Explicare ibi rem est augere, ampliorem reddere.

Eos cultris interficite) Postulat contextus orationis; *Interficerent*, Micyllus conjicit: *Interficere jubet.*

Bœotus Bœotiam) Ita scribendum esse supra monebam. Adi Scholiasten Homeri ad catalogum, & Diodorum lib. 5. cap. 6.

187.

Compastor) Ita *Compransor* apud Cic. Philippicis. *Consacerdos* apud Cyprianum Sermone de Mortalitate. *Collibertus* in Fragm. Traguriensi. *Communicipes, Compagani, Compar*, pro uxore aut marito in Vett. inscriptionibus. At *Compresbyter*, *Condiaconus*, & similes voces, quibus addere possis *Conthero-letes* ex Fulgent. lib. 3. quod sint hybrides, meritò damnat Vossius Vit. Serm. lib 4. cap. 20. *Coæqualis*, cui Græca vox ὁμῆλιξ respondet, frustra in Petronio quidam miratur, & Barbarum censet Vossius lib. 1. cap. 19. est apud Justinum lib. 23. cap. 4. *Commortalis* apud Columellam.

Insignia ingenuitatis) Monumenta, quæ Græci appellant γνωρίσματα. Vide Donat. ad Eun. Ter. act. 4. sc. 6.

Timens regis judicium) Locus fœdè corruptus. Eum sic mecum emenda: *Timens regi indicium fecit.* fab. 186. *Illa timens mittit ad pastores.* Correctionem hujus loci video etiam in mentem venisse Commelino in Erratis, nunc demum mihi lectis.

188.

Bisaltidis filia) Ovid. 6. met. vers. 117. *Aries Bisaltida fallis.* In eadem fabula *Asopis* & Asopi, *Nycteis* Nyctei, *Macareis* Macarei filia. Quid si ergo & hic rescribas, *Bisalti filia?* Sed Germanici Scholiastes Altidis eam filiam facit. quod in *Bisaltis* vel *Bisaltæ* mutarunt Loënsis. lib. 3. Miscell. cap. 10. Si ita legere malis, per me licet.

Crumissam) Micyllus: *Creminsam.* Germanici Scholiastes *Chrinnissam* appellat. Loënsis corrigit *Crinissam*. hoc est, inquit, arietis insulam,

Ipse autem in arietem) Lego: *se ipse autem.*

Chrysomallus) Scholiast. Pindari. Φυξίῳ γὰρ Διῒ τὸ δέρας ἀνιέρωσεν. Ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρει τὸ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ δέρας.

Habuit positam) Id est, dedicatam. supra fab. 3. *pellem ejus inauratam in templo Martis posuit.* Julius Obseq. Prodig. cap. 26. *Sacrificatum tum à Romanis donaque in templo posita.* Eodem sensu Græci suum ἀνατίθημι & ἀναθήματα usurpant.

189.

Pandionis filiam) Erechtei filiam facit Anton. Liberal. cap. 40. & Tzetzes Chil. 1. 20.

Deiones filius) Infra fab. 241. *Cephalus Deionis sive Mercurii filius.* ex Tzetze reposuerim; *Deionei.*

De hoc tu) Micyllus; *Cætu.* Nihil verius.

Concedere) Micyllus; *Contendere.* Rectè.

Quod pueri solent dare) Priap. Carm. 2.

Simplicius multo est da pædicare Latinè,
Dicere. — —

Apulejus *puerile corollarium* appellat. Mart. lib. 9. epist. 69.

Fessus mille modis illud puerile poposci.

Ut observaret) Intellige de observatione insidiosa, quam *observantiam* nominat Hygin. poet. Astron. lib. 2. Ter. Andr. act. 1. sc. 1. *observes filium quid agat.* Ita *servare* apud Plautum Asin. 4. 1. *Tuus servus servet, veneri eas det an viro.* Ita τηρεῖν apud Græcos, de quo consule Gatakerum in Dissertatione perquam erudita de Stylo novi Instrumenti.

Archium) *Arcesium* corrigit Micyllus ex Homero & Ovidio.

190.

A mari) Putem scripsisse Hyginum *ad mare* fab. 66. *Cum vestem ad mare lavaret.*

Delphos petit) Deest, si rectè mihi perspectus Hygini stylus, *Sciscitatum.* fab. 67. *Delphos profectus est sciscitatum.*

Quam) Deleo asteriscum, & scribo *quem*. Sententia est; *quem patrem esse suum Theonoe non agnovit.* Ita restitueram hunc locum, cum video id jam olim ante me fecisse eruditissimum Micyllum.

191.

Matris Dea) Malit aliquis *Matris Deûm* vel *magna Dea.* Tolerabile tamen, quod est in textu, ut κατ' ἐξοχὴν dicatur mater. Virg. Æn. 6. vers. 784. *qualis Berecynthia mater* &c. Fab. 274. *Midas rex Cybeles filius Phryx.*

A Timolo sumtus) Lego; *à Tmolo judex sumtus.* Ovid. 11. met. vers. 156.

Judice sub Tmolo certamen venit ad impar.

Idem tamen lib. 6. vers. 15.

Deseruere sui Nymphæ vineta Tymoli.

Hyginus noster supra fab. 164. *Jovem judicem sumserunt.*

192.

Ediderat) Barthius; *edicto ejece-*

ejecerat. Ego divinaveram, *exegerat*.

Pleiades dictæ) Vide Etymolog. magnum Sylburgii, & Hyginum poet. Astron. lib. 2.

Ideo autem) Micyllus: *Ita autem*. Ego legerim: *adeo*, quod & Barthio visum.

Sex an septem existimentur) Sex enim tantum conspiciuntur. Scholiast. Pindari ad Nem. B. αἱ γὰρ Πλειάδες κατὰ τὴν ἱστορίαν ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον, κατὰ δὲ τὴν ὄψιν ἕξ. Confer Ovid. lib. 4. Fast. vers. 169.

Conspicere) Micyllus: *conspici*, Barthius *conspici se* ex 1128.

Mortalem virum) Sisyphum videlicet.

Mærens crinem solutum gerit) Alludit morem Romanorum, quo constat in luctu fœminas solutis fuisse crinibus, ut apud Græcos tonsis. Virg. Æn. 1. vers. 484. *Crinibus Iliades passis*. Justinus de Arsinoe lib. 24. cap. 3. *scissâ veste & crinibus sparsis*. Hygin. Poet. Astron. lib. 2. *lamentantem crine sparso videri*. Similia Scholiastes Germanici, & quis non veterum?

Longodes) Scribendum: *Lonchodes*, à λόγχη hasta. Sed & in hoc nos occupavit Micyllus.

193.

Rex Amymneorum) Servius Æn. 1. vers. 321. *Quidam a patre Arpalico, qui rex Amymontorum Thraciæ gentis fuit, ita nutritam dicunt*. Atque ita hic, ut & fab. 251. scripserim.

Habiturus successorem regni) Fœminino genere τὸ possessor positum, ut apud Ovid. *auctor* lib. 4. Fast.

Optima tu proprii nominis auctor ejus.

Juno apud Virgilium Æn. 12. vers. 159.

Auctor ego audendi.

194.

Rex Piranthus) Imo Periander, Hygine. Auctores Oppianus lib. 5. Herodotus lib. 1. Gellius lib. 16. cap. 19. Tzetzes Chil. I. cap. 17. Servius ad Virgilii Eccl. 8. *Hic Arion*, inquit, *Lesbius Citharœdus optimus fuit: qui cum à Periandro rege Corinthiorum petisset, ut sibi liceret peragrare alias civitates, permissu ejus per multa oppida collectis beneficio cantilinæ opibus, Corinthum petere* (leg. repetere) *cœpit*. In Hygino ex Servio reponam pro civitatem *civitates alias*, nisi forsan rectius putes, quod est in Germanici Scholiaste: *Ut civitatem arte sua illustraret*.

Ornatu suo) Ornatu Citharœdico scilicet, quem pingit Ovid. lib. 11. vers. 165.

Ille caput flavum lauro Parnasside cinctus.
Verrit humum Tyrio saturatâ murice pallâ.

Attulerunt Corinthum) Tænarum eum transvexit Delphinus, è quo cum descendisset, Corinthum eodem habitu perrexit.

Quos rex jussit crucifigi) Servius: *Quos cum Rex de Arione requisisset, illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem jussit*, * *adfigi*. Suppleo: *& insidiatores*

res cruci adfigi. Cur enim Gronovii exemplo Servium ex Hygino, & Hyginum ex Servio non corrigamus? Cæterum, quem Piranthum hic nominat Hyginus supra fab. 124. Peranthum appellavit. Cum Hygino hic facit Germanici Scholiastes, qui hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino, vel Hyginus ex ipso, descripsit, nisi quod corrupte *Urion*, Arion qui est Hygino, ab illo appelletur.

195.

In Thraciam) Sed Palæphatus cap. 8. ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας.

Ad Byrseum) Palæphatus & plerique alii Hyrieum nominant; quod nomen hic restituendum esse rectè censet Nob. Heinsius. Restituendum etiam in Apollonio, ubi *Hyreus* dicitur. Nec non Scholiastæ Germanici fabulâ Orionis. Adscribam hominis verba, quandoquidem apprimè ad correctionem sequentium faciunt. *Nigidius autem refert quodam tempore Jovem cum cæteris Diis apud Museum* (leg. Hyrieum) *Bistoniorum regem hospitio dapsili copiosoque affectu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri, qui tunc immolatus fuerat, mingerent.* Corruptus in hac voce etiam Servius Æn. 1. verf. 339. *Orion rex cum filios non haberet* &c. Scribe: *Hyrieus.*

Quem Hercules Ypseo) Legendum ajo: *quem Hyrieus ipsis immolarat.* Hanc fabulam aliter, sed latius & lætius narrat Ovidius lib. 5. Fast. verf. 531. & seqq.

Annuerant omnes, omnes ad terga juvenci
Constiterant, pudor est ulteriora loqui.

Heins. *juvencæ* scribi jubet, & vaccam ab illis initam describi autumat. Nescio, an hoc voluerit poeta. Sed *terga* cum dixit, tergus cultoris illius pauperis agri ab Hyrieo immolati intelligi voluisse putem. Ponunt enim poetæ tergum pro tergore. Virg. Æn. 7. verf. 94. Ovid. 12. met. verf. 97. Et quis non poetarum? Etiam Sulpicius Severus lib. 2. Hist. Sacr. *Ut ferarum tergis contecti laniatu canum interirent.* Suam sibi ergo habeat observatiunculam Eugraphius ad Ter. Heaut. 4. 4. *tergum tergi dorsum: tergus vero tergoris corium dicitur.* Fundus meæ correctionis est in Palæphat. cap. 5. *Quocirca Dii tres illi, cum bovis pellem, ab eo in eorum honorem immolati, accepissent, in eam urinam veluti semen infundentes minxerunt.* Adi etiam, si lubet, Hygin. poët. Astron. lib. 2. Barthius ad Statium emendat: *quem Hercules Pisao Jovi immolarat,* quo auctore, nescio.

Natus est Orion) Palæphatus modo laudatus: *Decem mensibus decursis, natus est Urion, sic primum quidem denominatus, eo quia Dii tali pacto urinam intra corium illud infuderant, postea vero propter bonum hominis jonum Orion dictus est.*

196.

Jussit eos) Apuleius Florid. lib.

Agrum

Ægrum jubet, ut bono animo sit. Ausonius Ludo:

Recte olim ineptum Delphicus
jussit Deus,
Quærentem quisnam primus
sapientum foret,
Ut in orbe tereti nomina eo-
rum inscriberet.

Ita legit Scaliger, quem adi Animadverf.lib,2.cap.2.Immeritò ergo reprehendit Casaubonum Scioppius,quod scripserit; *Jussit me rex ut scriberem.* Immeritò etiam in scriptis Lipsii; *Ut quid* pro quamobrem.Symm. lib.3.ep.41. *Ut quid multa?*Hellenismus est, quo præter Platonem creberrimè utuntur οἱ ὁ. Jos.cap 7.vers.7. Ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην; Et in Vossii commentariis de vitiis Sermonis *mutuo sumere* pro mutuari. Justin. lib. 17.cap.2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petit.* Sed Justinus non satis idoneus auctor est Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius,quod ejus auctoritate contra Vossium ipse utatur. Sed,ne quid dissimulem, sequor tamen sententiam Scioppii,& non satis Latinè dici arbitror *mutuo petere naves.*

In capram) Ampelius Libri Memorialis cap.2. *Capricornus, cui nomen Pan. Quo tempore Python* (leg. Typhon)*speluncas incolens in monte Tauri Ægyptum profectus est ad bellum , Pan se in capræ figuram convertit. Igitur Dii immortales,postquam Pythonem* (leg.Typhonem) *dignâ pœnâ affecerunt, Pana astrorum memoriâ decoraverunt.* Confer Hygin.poët.Astron.lib.2.

197.

Quem pisces)Sententia postularet *quod.* Sed Barthius in Mſ. haberi ait *cum id.*

Exclusisse) Barthius ex Mſ. suo *exclusit.* atqui non ova aves, sed pullos excludere dicuntur. Cogitavi ; *excalefacto eo excluserunt.*

Et justitia)Barth.ex Mſ. *Hac,* optimè.

Et ab Jove) Lego:*ei ab Jove.* Lector judicet : Similia planè Scholiastes Germanici ; adeo ut quædam ab Hygino, vel Hyginus ab ipso videatur mutuatus. *Nigidius hos pisces dicit in flumine Euphrate fuisse , & ibi ovum invenisse miræ magnitudinis, quod volventes ejecerunt in terram, atque ita columbam insedisse , & post aliquot dies exclusisse eam Syriæ* (leg. Deam Syriam) *quæ vocatur Venus,maximeque misericors ad homines pertinebat , quæque multa, quæ ad utilitatem hominis verterentur, ea dicitur invenisse. Quæ quoniam Jovis sæpius à Mercurio laudari nominarique audiret, quod in Deos religiosa,in hominibus officiosa diligenter fuerit, rogata à Jove, quod sibi optatum tribui postularet , illa ait,ut pisces,qui suam originem servassent, immortali præmio afficerentur. Jupiter in duodecim signis pisces siderum splendore decoravit Unde quoque Syri neque hos pisces edunt, & columbas potestate deorant.*

198.

Fatalem crinem) Lutatius: *Crinem purpureum abscidit genitori, quo fata patriæ continebantur.* infra fab. 242. *Nisus Martis filius, crine fatali amisso, ipse se interfecit.*

Halieton) Corruptius Lutatius: *Alieton*, Scribendum; *Haliaton* vel *Haliaeton*. Servius ad Eccl. 6. *aquilam piscarien* appellat. Corruptum hoc; scribe: *piscariam.*

199.

Cratetis fluminis) Servio ad Eccl. 6. est Cretheidos Nymphæ filia. ad Æn. autem lib. 3. vers. 420. *Scylla*, inquit, *Phorci & Cretidis Nymphæ filia fuit.* Sed & hic Cretheidis vel Cretheidos scripserim. Oblitus hic sui Hyginus. In Geneal. & fab. 151. Typhonis & Echidnæ filiam facit.

Lavari) Etsi contra Varronis regulam, ex usu tamen magis bonorum auctorum esset, *Lavare*. Ter. Eun. act. 3. sc. 5. vers. 47. Plautus Truc. act. 2. sc. 3. Auctor fragm. Trag. cum Hygino nostro pag. 13. *& ego, inquit, non quotidie lavor.* pag. 45. *quibus lavari jam cœperat votum esse.*

Propter Zelum) Fulg. lib. 2. *Zelataque Scyllam, fontem, in quo lavari solita erat, venenis infecit.* Idem lib. 1. *Odium causale est, ut amoris Zelus atque invidiæ.* Zelum eleganter rivalitatis dolorem appellat. Servius Æn. 3. vers. 420.

Quæ injurias) Τὸ *quæ* rectius deleveris.

Prænavigantem) Virg. Æn. 6. vers. 705.

Lethæumque domos placidas qui prænatat amnem.

Præ valet præter, ut *ex extra*. Plin. in Epistolis. *Exiluit cathedram.* Quod nollem ut minus Latinum in præfatione sua damnasset Stephanus. Curt. 4. 2. *eminebat aquam.* Interpres Hist. Apollon. Tyrii: *Evasit cubiculum.*

201.

Furacissimus) Ovid. lib. 11. met. vers. 311.

Alipedis de stirpe Dei versuta propago

Nascitur Autolycus furtum ingeniosus ad omne.

Κλέπτης θεὸς Mercurius. Hinc ille rusticus apud Anton. Liberal. fab. 16. Κλέπτην ἔλεγε & τιμᾶν θεόν. Fulg lib. 1. Myth. *Furatrinum* appellat *Deum.* Vide ejus imaginem Albric. cap. [illegible] Cur autem fur Mercurius? [illegible] ὁ Ζεὺς κλέψας τὴν ἥραν [illegible] Schol Hom. ad Iliad. Ω. vers. [illegible]

Ipsipylon) Scribas censeo: *Sisyphium.* Ovid. lib. 13 met. vers. 31. Sed & hoc jam occuparat Micyllus.

202.

Chylus) Repone ex Apollod. lib. 3. *Ischys.* Ἴσχυϊ τῷ Ἐλάτου [illegible] συνοικεῖν. Editio Leidensis præferr *Alcionetus.* Malè. *Alcioneus* scribi debuit. Anton. L. b. fab. 20. ὅτι πρῶτος ἀπήγγειλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύου θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ.

204.

Noctu patet) Barth. *paret* vel *parit.*

parit. Prius probo. Cato Scholasticus:

Temporibus peccata latent, sed te npore parent.

206.

Filiam) Rescribendum *filium.* fab.239. Ex eo quem conceperat interfecit.

219.

Timeni filius) Reponendum *Temeni* cum ex aliis, tum ex Strabonis lib.8.

Nam Timenus Herculis filius fuit) Si hæc verba includas parenthesi, & τὸ *qui* deleas tolli poterit asteriscus. Verum non pater Hercules Temeni, sed atavus fuit. Vide Paterculum lib.1. cap.1. Et ibi Lipsium.

Caprâ duce) Tale quid de Carano narrat Justinus lib.7. cap.1.

220.

Qui cum vellet) Micyllus: *cui.* Benè, etsi non admodum necessariò. Utrum τὸ *qui* dandi casu per Q an per C esset scribendum multum agitata jam olim inter Grammaticos quæstio. Vide Velium Longum de orthograph. Donatum Andr. Ter. act.1. sc.1. Scalig. de causis Ling. Lat. lib.1. cap.24. Bemb. Libr. de Terentii fabulis.

Secus) Id est, *non benè.* Benè de hac particula Scioppius in Famiani infamiâ.

Corpus) Barthius: *Cor ejus.* Non possum reprehendere. Cor enim spiritus & mentis sedes. fab.190. *Quale cor in judicando habuisti.*

221

Ex Ephyrâ) fab.275. *Ephyre Nympha Oceani filia Ephyren quam postea Corinthum appellarunt.* Hesych. Ἐφύρη ἡ νῦν Κόρινθος.

222.

Septem Lyrici) Atqui Lyrici vates numero Mnemosynarum sunt, ut canit Ausonius.

223.

Otrira) ἀπὸ τῆς *Otrero*, ut fab. 237. Et in Geneal. *Nimertis* pro Nemertis. Vide quæ notavimus ad fab.31. Videntur ultimis temporibus versificatores illi non meliores quam poetæ etiam E Latinum, ut I pronunciasse; certè syllabam ES, tanquam IS corripuerunt. Abbas Columbanus:

Ignotum noto nunquam prapones amico.

Poetaster nescio quis apud Spartianum Pescen. Nigro cap.12.

Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.

Catalect. Pith. lib.3.

Ut plures uno crederes ore loqui.

Capella lib.6.

Hic igitur furva oculos splendescere noctis
Cerneres ex auro, ut sacra flamma micat.

Ita posteriorem in *Thales, Lyrisus, Ganymedes* corripiebant observante Scioppio Verif. lib.2. cap.8. Euphorbius, non Virgilius, ut putat Scioppius Epigr. de Livore.

Aut tradat Ganymedes ipse nectar.

Verum in Genevensi editione Epigram. & Poem. Veterum pag.24. visitur *Catamitus.* De

Thales & *Lyrisus*, quod ait verum esse docuit me Gretserus Instit.Ling. Græcæ pag.123. Ausonius:

Thales ἐχθὰ, πάρεισι δ' ἄτη *protulit.*

Sidonius:

Alcæo potior Lyrisus ipso.

Martis conjux) De Amazonum reginis Justinus lib.2.cap.4. *Ne successibus deesset auctoritas, genitas se Marte prædicabant.*

Lapidibus Lychnicis) Id est, marmore Pario, quod à veteribus etiam Lychnites appellabatur, quod, Varrone teste, ad lucernas in cuniculis cæderetur. Anselm. Boët.Histor. Gem. & Lapid. cap.267.

Lapidibus variis) Id est, varii coloris. Sic apud Petron. *pica varia.*

Alta pedes 60) Strab. lib.17. ἑξὰ σταδίων. Scripserim ergo hic 600. Solinus cap.45. *Pyramides turres sunt in Ægypto fastigiatæ ultra excelsitatem omnem, quæ fieri manu possit. Itaque mensuram umbrarum egressæ nullas habent umbras.* Anonymus περὶ ἀπίστων. cap. 2. αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες, ὧν ἡ μείζων πήχεις ἔχει τετρακοσίας.

224.

Callisto filius) Diximus de hac locutione in Differt. nostrâ, & ad fab.2

Conlactius Musarum) Σύντροφος. Charis. lib.1. *Conlactaneus dici debet. nam collactius nemo dicit.* Æquè verum hoc, bone magister, ac illud lib. 3. *Imperor nemo dicit, & quod sub finem ejus libri inculcat: dici non potest sol occasus, δύσεως ὁ ἥλιος.*

In aquario) Cur non *in aquarium*, quo casu cætera extulit? Sed ut hic, ita & supra fab.177. *Postea Jovis in stellarum numero retulit.*

225.

Jovi Olympo) *Olympio* scribendum fab. 223. *Signum Jovis Olympii.* Fragm.Trag. *Licet mehercules Jovem Olympum clament* ubi rectè Schefferus: *Olympium.*

238.

Id est) Inducenda hæc verba judico.

Gallisthenem Eubœæ) Lege potius cum Micyllo: *Callisthenes Eubœam filiam.*

Oenei filiam) Imo Oenei filius. male infra fab.246. Schœnei filius. vid. Apollod. lib. 1, pag.25.edit.Commel.

239.

Marcareum) Vide supr fab.25.

Plinthinum) Lege: *Sphincium*, ex fab.1.

Tyros) Imo *Tyro*. fab.254.

242.

Athenis) *Thebis* scribe cum Micyllo ex fab.67.

243.

Pelei filia) Scribe: *Peliæ.* Tzetz.Chil.1.53.

Antigona propter sepulturam Polynices) Scribe: *Polynicis.* Sed falsum hoc. Vide fab.72. ubi semet ipse refellit. Sophocles jussu patris interfectam: Apollod. lib.3. vivam defossam tradit.

244.

Perſi filium) Scribendum: *Perſei*. Τοῦ Περσέως. Fabula eſt apud Apollod. lib. 2.

Megapentheum) Leg. *Megapenthem*. ex Gr. μεγαπένθης.

Phegeus) *Phlegeus* ex fab. 245.

Phillus) Imo *Hyllus* ex fab. 162.

247.

Thaſius) Thraſus eſt Ovid. Ibid. verſ. 477.

Prædave ſis illis, quibus eſt Latonia Delos
Ante diem rapto non adeunda Thraſo.

Delo ami) Nullus dubito quin reponi oporteat: *Anii*. Τὸ *Delo* ex ſequentibus vitio exſcribentium huc intruſum. Virg. Æn. 3. verſ. 80. *Rex Anius, rex idem hominum Phœbique ſacerdos.*

Delo) Ἀντὶ τοῦ *in Delo* vel *Deli*: Ita *domo* pro domi Suet. Cæſare cap. 20. *domo abditus*. Gloſſ. *domi, domo* κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ. Juſt. 20. cap. 3. *Corintho nunciata victoria*. Sic Ampelius cap. 8. *Rhodo ſignum marmoreum pulcerrimum*. Inſcript. vet. apud Gruterum pag. 660. *Edocatus Julia Emona*. Schol. Germanici. *Sunt earum virginum, quæ Lesbo perierunt*. Flor. 4. 1. *Prima Arimino ſigna cecinerunt*. Hyginus infra fab. 249. *Ægypto oppida communire*. Deeſt in talibus præpoſitio. Virg. Æn. 4. verſ. 35.

Eſto: ægram nulli quondam flexere mariti,
Non Libyæ, non ante Tyro.

Hic Servius: *Aut in Tyro, ac ſi diceret Tyri, aut* Τυρόθεν, *id eſt de Tyro, ut Dardanus Heſperia.* Vitiata ſunt quæ ſequuntur. *Quidam autem Libyæ mariti Libyeſtero mariti Tyrii exponunt.* Hunc locum integrum ſic puto poſſe legi. *Quidam autem Libyæ mariti Libyæ mneſteres, mariti Tyro, mneſteres Tyrii exponunt.* Nam cum Modicio cenſeo poſt τὸ *Tyro* ponendum eſſe τελείαν στιγμήν. Maritos appellat non qui erant, ſed eſſe cupiebant, ut exponit ipſe Servius. voce *mneſteres* fab. 126. & forſan etiam fab. 81. uſus etiam Hyginus.

248.

Extra metam) *Venatum* lege, ut diximus ad fab. 18.

Apud Lyum) Scribe: *Lycum*, ut eſt in Micylli editione, & ſupra fab. 14. Sed piget his immorari.

Hyon) *Hyas* Micyllus. Vide fab. 192.

250.

In quadrigas ſedens) Lege mecum: *in quadrigâ*. Librarius τὸ S geminavit. Apollod. lib. 1. καὶ βύρσας μὲν ἐξηρημένας ἐξ ἁρμάτων μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων ἔλεγε βροντᾶν. Scribendum cenſeo: ἐξηρτημένας, hoc eſt, de curru ſuſpenſas. Tzetzes Chiliad. 7. 10. Ἐν βύρσαις τε καὶ λέβησι τοῖς δρόμοις τῶν ἁρμάτων βροντὰς ἀπομιμούμενος δὲ ἐκεραυνώθη. Interpres: *In pellibus atque Libycis curſibus curruum*. Ridiculè. Repone ex Apollod. lib. 1. λέβησι. *In quadrigâ* legebat etiam Scioppius, ita ſcribens in Diſſert. de Styl. Hiſtor. *Hujus nota* (τῶν καπηλικῶν) *vox eſt quadriga pro curru qua-*

tuor equis juncto apud plebejum scriptorem Hyginum, qui dicit in quadrigâ sedere, cum Cæsar, Cicero, Livius, & alii quadrigas dicant, quatuor equos junctos significantes, & inde quadrigarum currus apud eosdem. Cum Hygino loquitur Fulgent. Myth. lib. I. *Huic quoque quadrigam adscribunt.* Et Scholiastes Germanici Fabulâ Erichtonii; *Hic primus currus homines equis junctis docuit similes quadrigæ solis facere.* Servius ad Æn. 2. vers. 272. BIGIS. *Secundum artem dixit, quæ exigit, ut quæ de pluribus constant, plurali tantum dicantur, ut bigas, quadrigas, mappas. Sed hæc plerumque corrumpit auctoritas, ut Horatius, ne sordida mappa. Item Statius,*

Rorifera gelidum tentaverat aera biga,

251.

Hercules) Vide Scholiast. Hom. Iliad. θ. vers. 368. qui non nulla non indigna lectu hic habet.

Carani) Scribe: *Coerani.* Apollod. lib. 3. Πολύϊδ☉ ὁ Κοίρανȣ. Ita etiam Palæphatus, qui fabulam hanc explicat.

Mercurius aßiduo itinere) Hinc conqueritur apud Lucianum in Deorum Dialogis: *Soli omnium ne noctu quidem quietem agere licet. Sed oportet me etiam tunc defunctorum animas Plutoni adducere, maniumque ducem agere.* Hinc Ἑρμῆς χθόνι☉ apud eundem Dialog. de mercede conductis.

Menophrus) *Menephron* scribendum ex Ovid. lib. 7. met. vers. 383. & notavit jam Micyllus.

254.

Illyrica) Lego; *Illyria*, ut fab. 240. vel *Illyrico.* & paulo ante *Chalciope.*

Xantippe) Pero dicitur à Valerio lib. 4. cap. I.

Myconi) *Cimoni* ex Valerio reponit Micyllus. Ego contra Valerium ex Hygino correxerim. Nam Cimon ille Valerianus ex Cimonis Atheniensis exemplo, quod proximè sequitur, natus videtur.

Pythia) *Pythias* vel potius *Pinthias*, ut placet Salmasio ad Solinum, & Turneb. Advers. lib. 20. cap. 13. Cæterum quod Hyginus Damoni & Pinthiæ, id Anapo & Amphinamo; quod Mœro & Selinuntio, id Damoni & Pinthiæ tribuunt alii, ut post Micyllum & Salmasius observat.

Clops & Bitias) à Cicerone I. Tusc. cap. 47. Herod. lib. I. & Luciano Charonte Cleobis & Biton dicuntur.

Fessi somno acquieverunt) Cicero loco modo laudato: *post epulas cum matre adolescentes somno se dedisse, & mane esse inventos mortuos.* Hyginus ita hæc narrat, quasi ex κοιμηθῆναι ὕπνȣ collegisse κοίμησιν θανάτȣ Cidippen innuere velit. De illa Maximinianus eleg. I.

Ipsa etiam requies cunctis gratissima somnus.

Etsi non est necesse, non male tamen hic rescriberes *Somni.* Joan. cap. 11. vers. 13. Ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τȣ ὕπνȣ λέγει. I. Reg. cap. 26. vers. 7. καὶ ἰδȣ Σαȣλ καθεύδων ὕπνῳ ev

ἐν λαμπήνῃ. Tempus mortis illi assimilabant pagani, quod dormiendo quis transigit, vel quo nondum natus fuit. Quam κοίμησιν ὕπνου Euangelista, ὕπνου ἀνάπαυσιν appellat Homeri Scholiastes ad Iliad. I. vers. 709.

255.

Tullia Romanorum) Sic mox rursus fab. seq. *Lucretia Romanorum* pro Romana. Just. lib. 2. cap. 2. & 7. *Alexander Lyncestarum* pro Lyncestes. quod quanquam mutatum eum homines docti, forte tueri se tamen hoc poterit exemplo.

256.

Philacis filia) Scrib: *Philaci*, ut fab. 243. vel *Phylaci* potius ex Gr. Φύλακος.

257.

Commeatum indulsit) Barthius hic notat: *commeatus est, quod itineri utile est & necessarium.* Tu audi potius Festum: *Commeatus tempus illud significat, quo quis ire & redire possit.* Interpres Hist. Apollon. Tyrii. *Juvenis conturbatus, accepto commeatu, navim conscendit tendens in patriam Tyrum.* Commeatum appellat triginta dierum spatium, intra quos rediret.

Ut nisi) Ut ἀνακόλουθον evitemus: scribendum: *Quod nisi.*

Phalaris) Atqui modo Dionysium appellasti. Ergo Phalaris κατ' ἐξοχὴν pro Tyrannus, ut Hannibal pro ferocissimo & capitali hoste apud Petronium. Ambo quidem Siciliæ fuere Tyranni, sed

Ὁ Φάλαρις παλαίτερος ἐπὶ
τοῦ πυθαγόρου,
Ὁ δέ γε Διονύσιος Πλάτωνι
συνεχρόνει.

Verba Tzetzis sunt Chiliad. 13. 471.

Liberato flumine) Hoc est, superato. Front. lib. 4. cap. 7. *Cum à Thessalis in fugam versus flumen liberasset.*

A longè) ἀπὸ μακρόθεν Marc. cap. 15. vers. 40. ἦσαν δὲ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι.

Armodius & Aristogiton) E margine in textum irrepsisse hæc arbitror.

Eundem Phalarim) Ælianus Var. Hist. lib. 11. cap. 8. Hipparchum fuisse memorat.

Sustine carnifex) Apulejus Apologiâ. *Sustine paulisper quæ sequuntur.*

258.

Epulando apposuit) Melius foret *epulandum.* fab. 176. *in epulo.* fab. 206. *in epulis.* fab. 41. *ad epulandum.*

Qua sol aufugit) fab. 277. *fratrem profugit.* Sic Curt. lib. 10. cap. 2. *Servi dominos profugere.*

259.

In se gloriam migraret) h. e. transferret. Verba neutra sæpe activè ponuntur. Titinnius: *quot pestes, senia, & jurgia sesemet ædibus emigrarunt.* Haimo in medià Barbarie in Amos cap. 6. *Secundum historiæ veritatem de Judæis dicit, qui in captivitatem transmigrati sunt.*

260.

Ad Italiam) Eutrop. lib. 2. *Ismox ad Italiam venit.* Et sic passim ille pro in Italiam. Servius ad Æn. 1. *& multi alii eo tempore ad Italiam venerant.* Ita *à* pro *ex* Flor. I, 24. *Allatas à Græcia leges &c.*

261.

Secundum consuetudinem) Ponendus ante hæc verba alteriscus. Excidit particula *cum.*

Carendi sororis) Correxit Gronovius ὁ πάνυ: *curandi furoris.* Optimè, ut solet. Atque ita scribendum esse jam docuerat nos, antequam summi illius viri notas ad Virgilii vitam vidissemus, vetus commentator Horatii ad illa verba *Patiens Lacedæmon* Od. 7. lib. I. *Quia in aris Dianæ adolescentes verberibus immobiles cadebantur : post matricidium namque Orestes furibundus, adiit oraculum Apollinis de sanitate acquirenda : respondit oraculum, eum posse sanari, si è Taurica regione Dianæ Scythicæ simulacrum auferret : profectus itaque in Tauricam, ubi soror ejus Iphigenia Dianæ sacerdos, advenas immolabat, ab ea est agnitus, cui parcens interrogavit cur venisset : re itaque cognita, ipsa cum fratre quem secuta est, simulacrum abstulerunt, delatique in Italiam illud collocarunt in nemore Aricino Dianæ sacro : at postea quam videretur Italis numen immite & asperum, illud orientem versus miserunt, atque à Lacedæmoniis susceptum est ; sed ii quoque verentes ne aut crudelitatem aut sævitiam aliquam Diana in ipsos exerceret, hoc statuerunt ut juvenis ejus aras ascenderet, quem alius tam diu loris cæderet, donec sanguis è visceribus in aras manaret, atque ita numini satisfieret.* Correctionem hujus loci firmat ipse Hyginus fab 120.

Et cum) Gronovius : *& cum his.* Pylade videlicet & Iphigeniâ.

Notandum a face) Gronovius: *Non tantum à face.*

Quia auri superpositi) Emendaris. Idem Gronovius, & notaverat quoque Micyllus. Præter Horatianum interpretem & Servium confirmat id etiam Cicero 2. Tusc. *Spartæ vero pueri ad aram sic, verberibus excipiuntur, ut multus è visceribus sanguis exeat ; nonnunquam etiam (ut cum ibi essem audiebam) ad necem.*

270.

Jasion Iasthu) Apollodorus longè aliter lib. 3. Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν ἐρασθεὶς Δήμητρος ... θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν κεραυνοῦται. Ab Apollodoro ... abit Servius ad Æn. 3. *Dardanus & Jasius fratres fuerunt ; Sed Dardanus de Jove, Jasius de Corito procreatus est, a cujus nomine & mons & oppidum nomen accepit : postea Jasium Dardanus dicitur occidisse.* Hygin. ... Astron. lib. 2. *Hermippus, qui de sideribus scripsit, ait Cererem cum Jasione Electræ & Coryti filio concubuisse, quamobrem complures cum Homero fulmine percussum dixerunt.*

Cha-

Charopis) Lege: *Charopi*. fab. 97. *Nireus Charopi & Nymphæ filius.*

Pandionis filius) Atqui supra fab. 189. *Procris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in conjugio*; atque ita habes etiam fab. 198, 241. 273.

271.

Ætoli) Scribe: *Aëtlii*. Apollod. lib. 1. Καλ κης δὲ καὶ Ἀετλίε Ἐνδυμίων γίνεται. Ætolus autem Endymionis & Seidis Nymphæ filius fuit, ut idem narrat.

Erichtonii) Alii Trois regis, ut Servius ad Æn. 1. Nepos ergo Erichtonii, non filius.

273.

Danaum parentibus periisse) Transponenda hæc sunt: *nunciavit parentibus Danaum periisse.*

Clypeum quod) Micyllus. *quem*. Frustra. Clypeum enim & clypeus dixere veteres, ut balreus & balteum.

Et iterum) Tò *&* deleam, vel *is* in locum ejus substituam.

In Deorum factus est numero) Rescribendum existimo: *Id Deorum factum est numine.* Græci κατὰ θεὸν dicerent. fab. 63. Ita *quod sua voluntate noluit, id Deorum factum est.*

Contendit Pammachum) Lego: *contendit Pammachio.* Et infra: *vicit pammachio* pro pammacho.

Eunaus & Deiphylus) Repono: *Euneus & Deipylus*. Vide fab. 15.

Pythaules) Turneb. Adv. lib. 11. cap. 25 ubi hanc vocem explicat, citat *Pythaula*. Malè, ut patet ex membro sequenti. Sed pro *cataverunt* restituam *cantaverat.*

Argivis) Leg. *Argis*.

Diaulo) h. e. cursu duplicato, quando currebant à meta rursus ad carceres. Plura de diaulo & dolicho qui volet, adeat Philandrum ad Vitruvii lib. 5. cap. 11. Tzetzen Chil. 6. 73.

Mordici) Scripserim: *Mordicus*. h. e. morsu & dentibus. Veteres dixerunt Morsicatim. Auctor Originis gentis Romanæ: *Quinam eorum, manibus post terga ligatis lapidem, quo lana pensitari solebat, mordicus sublatum quam longissime perferret.* Barthius: *mordicibus*. Hoc Plautinum est. Aul. 2. 2. vers. 57. *Asini me mordicibus scindant, boves incursent cornibus.*

Certati sunt) Infra fab. 274. *gladio belligeratus est.* Passiva sæpe activè poni multis exemplis docet Lips. ad Tacit. 1. Ann. cap. 5. Salmas. ad Solin. Virg. Æn. 11. vers. 660. *Pictis bellantur Amazones armis.* Vide ibi Servium. Frustra ergo in margine Micyllus: *certarunt.*

Nestor Nerei) Lege: *Nelei*. Hoc nomen tam obvium quis non miretur toties corruptè legi in scripto tam exiguo?

Ignarus filius) h. e. ignotus. Contra *ignotus* pro ignaro apud Ciceronem, observante Alexandro Moro ad cap. 1. Epist. Paul. ad Romanos: *illi artifices corporis simulacra ignotis nota faciebant.*

*Navale certamen fuit de * Mnestheo.* Hæc ita refingo: *Navale*

vale certamen fuit. Decertarunt Cloanthus, navis Scylla, Mnestheus, navis Pristis. non *Pistris*, ut ante erat. Servius ad Æn.3. *Si navem intelligas, hæc pristis, hujus pristis: si de bellua dicas, hic pistrix, hujus pistricis facit.* Legendum esse *pristrix* docet nos Salmas. ad Flor. lib. 3. cap. 5. *Videntibus procul quasi marina pristrix evaserat.* Qui locus vel solus refutat observationem Servii.

Judicis propter omne) Scribo: *omen.* Virg. Æn. 5. vers. 530.

Nec maximus omen
Abnuit Æneas: sed lætum amplexus Acestem
Muneribus cumulat magnis.

274.

Unde miscere κερᾶσαι dictum est) Veriorem Etymologiam innuit Scholiastes Hom. ad Iliad. θ. vers. 189. Ἐγκεράσασθαι, εἰς κέρας. παρὰ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν εἰς κέρας ἔπινον. Puto hinc aliquid excidisse, quod sic posset suppleri: ἐγκεράσασθαι, εἰς κέρας χέασθαι.

Pulcharis) *Fulcris* Barthius. Sed notaverat jam Micyllus.

Significantes suavitatem invenisse) Barthius *nocuisse, vel Alibidam invenisse.* Cur non *Silenum suavitatem invenisse?* etsi Baccho id inventum tribuant alii. fab. 130. *Et genus suavitatis ostendit.* Id est, suavem vini potum.

Vitem quam præroserat) Ποικιλώτερον hoc. Virgil. Æn. 1. *Urbem quam statuo vestra est.*

Potationem) Non dubito quin mendum typographi sit pro *putationem.* Quamvis licet omnes, quas videre mihi licuit, occupet editiones. Virg. Æn. 2.

Semiputata tibi frondosa vitis in ulmo est.

Bellone) Scribo: *Belone.* ex Gr. βελόνη acus.

Æs condidit) Quomodo autem? Conflare forte & perpolire docuit. Nam & ea est significatio hujus verbi. Ita Josephus apud Just. 36. 2. *somniorum intelligentiam condidisse* dicitur, quod eam expoliverit. Hoc observato facile Hyginum fab. 275. nec non Justinum cum aliis concilies, cum lib. 1. cap. 2. à Semiramide conditam Babyloniam scribit, cum Belo id plerique historici tribuant.

Junoni arma) Cogitavi aliquando *sacra.* nec pœnitet. supra fab. 143. *Exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod Junoni sacra primus fecit.* fab. 225. *Phoroneus Inachi filius templum Argis Junoni primus fecit.*

Sacus) Turnebus ex Plinio corrigit: *Eaclis.*

Artem medicinam) Scholiastes Germanici fabula Centauri. *Saturnus cum Jovem filium in Thracia quæreret cum Philyra Oceani filia in equum versus dicitur concubuisse & ex ea Chironem Centaurum natum artis medicinæ inventorem.*

Lydi surculus lanam fecerunt) Corrigebam: *Sardibus infecerunt* ex Plinii lib. 7. cap. 56. *Ægypti textilia, inficere lanas Sardibus Lydi.* Sed occupatum jam hunc

hunc locum video à Turnebo Adverſ. Libris.

Poſtea idem ſamen) Forte : *idem flamen.*

Tyrrhenum Melos) Virg. Æn. 8. verſ. 526.

Tyrrhenumque tubæ mugire per æthera clangor.

Vide ibi Servium. Cum Servio faciunt Pollux lib. 4. cap. 11. Plin. lib. 7. cap. 56. De Tyrrheno & Lydo quæ ſcribit Servius ad Æn. 1. verſ. 71. enotari merentur : *Conſilium igitur habuerunt, ut partiti turbam, quam alere non poterant, alternis diebus abſtinerent à cibis, luſibusque vacarent, atque hac laſcivia excogitaverunt talorum teſſerarumque jactus, pilaque luſum & tibiæ modulationem, & concentum ſymphoniæ tubarumque, quibus advocati* (leg. avocati) *cives facilius tolerarent jejunium.*

275.

In Indiâ Thebas) Atqui Ægyptias has faciunt alii, & à Buſiride exſtructas volunt. Hom. Iliad. I. verſ. 382. Θήβας αἰγυπτίας. ubi Scholiaſtes : τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν. Hoc ex Strabonis lib. 17. habet.

Quæ * *Cadmus*) Τὸ *quæ* ex ſequentibus à librario huc inſertum videtur.

Habuiſſe dicitur) Syntaxis poſtulat : *dicuntur.* niſi τὸ urbs ſubaudiri velis. Sed id durum, & ſine exemplo.

Medam) Juſtinus Lib. 42. cap. 3. *Poſt mortem Jaſonis Medius æmulus virtutis ejus, in honorem matris Medeam urbem condidit ; regnumque ex nomine ſuo Medorum conſtituit.*

Cynaras) Scribe: *Cinyras.* Ovid. lib. 10. met. verſ. 297.

276.

In triſcelo) Ignotum mihi hoc vocabulum : reſcribo, *triquetro. Trinacria dicitur Sicilia, quod tria ἄκρα habeat, id eſt, promontoria, Lilybæum, Pachynum, Pelorum. Latinè autem Triquetra dicitur.* Servius ad Æn. 1. verſ. 200.

Corſica ager peſſimus) Catalect. l. b. 1.

Barbara prœruptis incluſa eſt Corſica ſaxis.
Horrida deſertis undique vaſta locis.

De Sardinia, Creta, Cypro & Rhodo conſule Georg. Agathem. à clariſſimo Tennulio, amico noſtro, nuper editæ, cap. 5. qui de ſitu & ſpatio earum quædam non aſpernanda habet, ſed multum ab Hygino abeuntia.

Corſica circuitu ſtadia 1120) Capella lib. 6. *Circuitus ejus omnis diſtenditur millibus trecentis viginti quinque paſſuum.*

Micos (&c.) Optimè ex Strabone emendat Micyllus : *Myconos, Tenos, Paros.* Vide Strabon. lib. 10. pag. 550. edit. Xylandri.

Rhene) Micyllus: *Rhenia.* nihil eſt neceſſe. Vide Melæ lib. 2. cap. 7.

277.

Simonides literas quatuor) ω. ε. ζ. φ. Corruptus hic Hyginus, ſed corruptior Maximus Victorinus in corpore Vett. Grammaticorum pag. 1944. *Poſt*

eum Simonidem Elegum totidem v. ζ. o. θ. Vide apud illum reliqua, & Marium Victorinum pag. 2468. Plinium audiamus lib. 7. cap. 56. *Literas semper arbitror Assyrias fuisse, sed alii apud Ægyptios à Mercurio, ut Gellius: alii apud Syros repertas volunt, utique in Græciam intulisse è Phœnice Cadmum sedecim numero. Quibus Trojano bello Palamedem adjecisse quatuor hac figurâ* Θ Ξ Φ Χ *Totidem post eum Simonidem Melicum* Ζ Η Ψ Ω. Scribendum ex hoc loco in Victorino: *Simonidem Melicum.* Non enim Elegum dicere voluisse arbitror, propterea quod threnos sive nænias scripserit. Minutius Felix: *Quid? Simonidis Melici nonne admiranda [illegible] mnibus & sectanda cum [illegible] atio [illegible]*

Literas duas π & ψ [illegible] loco modo laudato: *Ar[illegible] duas ab Epicharmo addita [illegible] quam à Palamede mavult.*

Numero 15) Imo 16 ut test[illegible]tur Grammatici. Consule V[illegible] lib. 1. Gram. cap. 10. & 25. M[illegible]kerchum in de pronunciatione Linguæ Græcæ, cap. 12. Tzetzen Chiliad. 5. 28. Chiliad. 12. 398.

Seruisset) Legendum esse *sevisset* patet ex sequentibus. Aliud sero serui, aliud sevi satum. Atque hic cum Deo finem scribendi faciemus.

BENE-

ME absente editæ sunt hæ notulæ, & alienâ manu, quod mea, cum illas exigeret Typographus, per minus secundam valetudinē langueret, ex adversariis nostris descriptæ. Quamobrem factum est, ut plura, quam speraveram, errata irrepserint, nonnulla etiam cum omissa sint, tum alieno loco posita. Nec ab omni forsan heic culpâ liber sum ipse, ut cui mens ex pertinaci ἀγρυπνίᾳ & molestiis domesticis nubila parum id temporis fecerit officium.

Addenda ac mutanda.

In Dissertatione.

GOrgona, &c.) add. sed hæc terminatio fortassean vetius orta dicatur ex Gr. Γοργόνη.

In notis ad Genealogiam.

Tusci versus, Cepheus) Monstra verborum hæc sunt. Ex conjecturâ emendare illa si liceat, corrigam: *ceto, nereus, Phorcus.* Hi enim præter Thaumantem geniti ex Ponto & Terrâ. vid. Theog. Hesiod. v. 233. & seqq. Apollod. lib. 1. pag. 5. edit. Comm.

Chersis) leg. *Perso.* Heraclitus περὶ Ἀπίστων cap 13. ὀνόματα αὐτῶν (Φορκίδων) πεφρηδὼ, Ἐνυὼ, Περσώ.

Ex Polo & Phœbe) add. not. sed in Apollod. pro Ἐυρύβοια Ἐυρυβίην reponendum videtur ex Hesiod. Θεογ. v. 239.

Phaetontides) add. not. Nam quod ibi legitur: *Phœbea, Etherie,* peccatum est librariorum. Tu scribe: *Phœbe, Ætherie.* Corruptum prius vocabulum etiam in Heraclito περὶ Ἀπίστων cap. 36. Φόβη, Λαμπετὼ, Αἴγλη, scrib. Φοίβη.

In notis ad fabulas.

Fab. 10. *In urbe Sets.* Salmasius Margini libri olim sui, quem pro benignitate suâ nunc nuper utendum nobis dedit Cl. Blancardus, alleverat: *Niobes &c.* quod omninò probandum.

Nestor in Ilio erat. add. not. Convenire hoc videtur cum his verbis Apollodori: ἐπειδὴ ἐν Γερηνίοις ἐτρέφετο.

Fab. 14. *Cepsionis filiæ filii.* Scribe ex Apollod. lib. 3. pag 185. *Endeidis Chironis filiæ filii.*

Iphitus Naubol. Apollod. lib. 1. pag. 43. Ἴφιτος Ναυβόλου.

Sed prius Jasonem fieri oportere. Vidi qui addi velit *dixit.* Ego subaudire malim. Novimus ita honorum scriptorum σὺν ἀνεπιπλήξει compendia. Flor. lib. III. cap. 23. *Quum damnatorum civium bona, addicente Syllâ, quamvis malè capta, jure tamen, repetitio illorum labefactabat compositam civitatem. Tò capta* heic est *capta essent.* Sic Plin. Paneg. cap. 20. *Cum abactus hospitum exerceret, omniaque dextra lævaque attrita.* hoe est, *attrita essent vel jacerent.*

Negligentius illud fab. 4. *Alii dicunt Theseus, cum Minotaurum occidit, Dedalum Athenas in patriam suam reduxit.* Si huic quod inserueris, me non nolente hoc feceris. Ita in Astron. *Nonnulli dicunt quod hæc prima fuit Herculis concertatio.* Et alibi: *De ceto dicitur, quod à Neptuno sit missus ut Andromedam interficeret.*

Arcas cursor. Dele in notâ ad istum locum hæc verba: *lege: acer, id est, velox,* & scribe *nisi tò ater sævum & infelicem interpretari malis.*

Fab. 27. add. not. *mortem cavere.* Ferri tamen potest hellenismus. Apollo. lib. 1. Ἐθέσπισεν ὁ Θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι.

Fab. 28. *Est Styx inter columnam sedens,* lege: *Est styx super columnam sedens.* Fab. 57. *Hunc super pegasum sedens interfecit. Est sedens* pro *sedet* Hellenismum sapit. Cicero de orat. *Est his ipsis verbis loquens Socrates.*

Pelion. dele notam ad istum locum.

Fab. 29. *Qui eum,* add. not. Si quid mutandum putes, lege *Quod cum.*

Negligentius securam. add not. subscribo ejus conjecturæ. Apollod. lib. 1. pag. 82. ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα.

Fab. 58. *Smyrna Cinyræ* adde not. *Ita quidem in vulgatis editionibus Apollod. legitur: sed corrigendum videtur ex Anton. Lib. cap. 34. Theiantis.*

Fab. 70. *Nesimachi filius.* Apollod. si audias lib. 3. scribas potest *Aristomachi.* Ἱππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ Ταλαοῦ.

Fab. 75. *Alias calcasse.* h. e. aliter. Quo significatu usurpata sæpe hæc particula Jureconsultis, vid. Stew. de part. Ling. Lat. pag. 12. vel repone *alius.* Conjungit diversorum opiniones, ut fab. 14. & 139.

Utrumque. Corrigo: *Utramque,* & refero ad Venerem. Ovid. lib. III. met. v. 323. *Venus huic erat utraque nota.* In hac fabula narrandâ consentiunt Ovidius libro modò laudato, Apollod. lib. 3. Fulg. Myth. lib. II. & heic noster Hyginus. Antoninus Liberalis ubi illius mentionem facit, καθεῦδε τὴν ἐμὴν κοίτην in mendo cubat. ἐκ δὲ γυναικὸς, inquit, αὖθις ἀνὴρ ἐγένετο. Πανάξαι δὲ καὶ ὑπερμήστραν &c. Ante omnia illud Πανάξαι δὲ corruptum esse censeo ex πατάξαι. Deinde, ut ei conveniat cum cæteris Mythologis, totum eum locum ita reformem: διὰ τὸ τοὺς αὐτοὺς δράκοντας πάλιν πατάξαι. Καὶ ὑπερμήστραν &c.

Ovid. — *Percussis anguibus idem*
Forma prior redit, genitivaque reddita imago.

Secundum Jovem judicasset. add. not. Ita legitur apud Apollod lib. 3. Sed verba Apollodori præcedentia si attentè examinaveris, non dubitabis rescribere: λείπεται ἀνήρ. Fors erit ut ita jam correxerit Tanaq. Faber, cujus editionem frustra hactenus quæsivi.

Fab.

Fab. 82. *Saxum*. add. not. Hunc locum ita vertit Xylander: *Tantulum ob perjurium de Sipylo in caput præcipitem dedit*. Sed ea sententia ex Græcis verbis neutiquam exsculpi potest. Puto deesse aliquid, & ita locum supplendum: κατέβαλεν εἰς Τάρταρον, καὶ περὶ &c. Nam ipsum in Tartarum deturbatum, & Sipylum capiti ejus impositum innuit. Vide Muret. ad Tib. 1, eleg. 3.

Fab. 90. *Geryones*. In margine libri Salmas. adscriptum erat: *Cebriones*.

Polipes. *Polites*, ib.

Palæmon. *Pammon*. ib.

Fab. 97. *Philomellæ filius*. Scribe: *Polymela*. Apollod. lib. 3. p. 191. συμείχθη δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενοίτου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἢ Περιώπιδος τῆς Φέρητος, ἢ καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλου τοῦ Πηλέως. Scripserim; Πολυμήλης τῆς Πηλέως. Controversia est materna, non paterna Patrocli origo.

Ajax Telamonis ex Erybœa. Scribe: *Peribœa*. ex Gr. Περιβοίας. vid. Apollod. lib. 3.

Eurychus Pallantis. add. not. Iwo non ridiculè Daretis illius scriptura, sed ego ipse hclc delira vi. Scribendum est in Hygino: *à Tricâ*. atque ita etiam visitur in margine libri Salmasiani. Stephanus: Τρίκκη πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ τῆς Πηνειοῦ θυγατρός. Scrib. τρίκκη. Strab. βιβλ. Z. ὅμορον αἰθικία καὶ Τρίκκη.

Menœa filius In libro Salm. adscriptum erat: *Mnestheus Peteonis*.

Jalmenus. Apollod. lib. 1. pag. 43. est *Almenus*.

Phocus Danai. Liber Salmas. *Epeus*.

Summa naves 245. Liber Salm. 1286.

Fab. 130. *Canis Mera*. Add. not. nec fefellit me suspicio mea, Vid. Apollod. lib. 3. pag. 197.

Fab. 136. *Non invenirentur*. Lege: *invenirent*, & subaudi *monstrum*. Invenire, solvere, demonstrare monstrum idem est, τὴν θέαν nempe vituli illius εὑρόντα, ut loquitur Apollod. lib. 3.

Nam primo album est. Lege: *nam morum primo album est*, &c.

Fab. 141. *His responsum erat*. Hæc verba & quæ sequuntur sub Servii nomine laudat Vossius ad Melam pag. 169.

Fab. 146. *Formidinem ei immisit*. Hoc est, οἶστρον ἐνέβαλε. Apollod. lib. 2. pag. 61.

Fab. 147. *Quæ voluptas est*. Latinius est, quod extat fab. 179. *quæ voluptas sit*.

Fab. 165. *Citharam versabat*. Apollod. lib. 1. τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων.

Membratim separavit. h. e. ἐμέλισε. Ita διαιρεῖν usurpatum video etiam Græcis. Apollod. lib. 1. pag. 33. οἱ δὲ (λύκοι) θηρεύσαντες αὐτὸν, ὡς διῃρηκότες ἀπολιπόντες, ἔφυγον. Cæterum non dilaniatum Marsyan, sed cutem ei detractam narrant Ovidius, Apollodorus, Palæphatus, alii.

Fab. 168. *Danaus ex pluribus conjugibus*. Phlegon autem Trallianus de rebus mirab. cap 31. Δαναὸς τε ὁρμήσας τῆς Νείλου Εὐ-

ῥάπης πεντήκοντα θυγατέρας ἔχε. Adde cap.30. sed cum Hygino facit. Apollod. pag.63.

Fab.179. *Semelem conflagravit.* add.not. Totum hoc scholion, & quæ præcesserunt ad verbum ex Apollod. lib.3. pag.138. transscripta sunt. Sed malè omissum ἐξαμβλωθὲν. Scribe ergo: ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ &c.

Fab.185. *Quibus dii concubitum &c.* add.not. A Palæphato tamen stat Apollod.lib.3.p.168.

Fab. 223. *Lapidibus Lychniis.* In orâ libri Salmas. *Lychnitis.*

Varii coloris. Add. not. Ita hunc locum Petronii cum Dousâ interpretari malim, quam *variò* ex Ms. reponere. Sic ποικίλος Græcis usurpatur. Apollod. lib. 3. βοῦς ποικίλος bos varii coloris. Ampelius cap. 8. *Domus illic Cyri regis, ædificata lapidibus candidis & nigellis, auro cinctis: Ubi sunt columnæ diversis coloribus* &c.

Fab.248. *Plejonis.* Liber Salmas. *Plejonæ.* Tu scribe *Plejones,* & vide notata ad fab.223.

Fab.273. ασπις εναργως. Margo libri Salmas. ἀσπὶς ἐν Ἄργει. Ita & nos superius conjectavimus. Sed nob. Heins. in notis ad Ovid. corrigit: ἀσπίδος ἐν Ἄργει.

Lyci & Eurydices filio. Imo *Lycurgi.* Hygine. Vide Apollod. lib.1. pag.40. & Lib.3. pag.152.

Luserunt Trojani. Salmas. liber: *Trojam.*

Fab.274. *Euhadnes in Chaldeâ.* Salm. liber: Ὠάννης.

Fab.275. *In Chalcide Athenas.* Scribe: Atthide. Nam à filia suâ Atthide Κραναὸς τὴν χώραν Ατθίδα προσηγόρευσε. V. Apoll. lib.3.

ERRATA

Prior numerus paginam, posterior versum denotat; Literæ a, b, columnas.

In dedicat: pag. IV. vers. 10. leg. rectum.
In differt. II. 20. segetem.
Ibid. 23. *Plures.*
VI. 23. *Ortyga.*
IX. 9. ne tibi mirum.
Ibid. 25. piperatis.
X. 17. βασιλῆος.
XI. 18 schemata.
XII. 3. opusculum.
In notis ad fab. I. 32. b. ξάνθη.
II. 10. b. *Orithyia.*
Ibid. 32 volunt.
III. 20. b. *Amphitrionem & Amphitriten.*
Ib. 41. *Phaethontiades.*
VII. 23. b. *Chalcedonio.*
VIII. 13. b. λεοντῆ.
IX. 28. a. *Nelei* scribe.
XII. 34. b. *Aeta.*
XIII. 30. b. *Aloëi.*
XXX. 41. b. *Leonteus.*
XXXII. 12. a. *exutum.* & vers. seq. *exustû.*
XXXIV. 3. a. ἀναπηθέασα.
XXXVII. 33. b. Ἀλῆτιν.
XXXVIII. 11. a. *mera.*
XLI. 39. b. λᾶας.
XLIV. 8. b. πρώραν.
Ib. 26. non capere.
XLV. 19. b. scribe.
XLVIII. 23. a. *Elida.*
Ib. 25. *Chalidicis.*
XLIX. 30. b. est Asopi.
Ib. 39. Cromiusam.
L. 22. b. *Deionei.* Sed perinde est. Vid. Heins. ad Ovid. met. pag. 187.
LI. 8. a. ex Ms.
LII. 22. a. Apollodoro.
LV. 32. b. *Lyristes.*
LVI. 19. b. *Oenei filius.*
LXI. 9. a. *Aëthlii.* Ἀεθλίου.

Quæ præter has mendæ in Græcis accentibus, & in variorum scriptorum, quos passim laudamus, verbis occurrunt, inspectis ipsis locis, facile prudens lector per se emendabit.

F I N I S.

21/9/64